یشوع

له اصلي عبراني ژبي نه په پښتو کښ ترجمه کړي شه

T.J.L.M.

په مدد د قاضي عبد آلرحمان او غلام جلاني کاتب

در مطبع برتش و فارن بيبل سوسيتي لندن

JOSHUA, IN PASHTU.

BRITISH AND FOREIGN BIBLE SOCIETY,
LONDON.

1895.

دَ یشوع کتاب

اول باب

۱ آ او پس له مرګَ دَ موسیٰ دَ خداوند دَ بنده داسي وشول چه
خداوند یشوع دَ نون ځوي خادم دَ موسیٰ ته و فرمایل او وَ ئي
ویل
۲ ۲ چه موسیٰ زما بنده مړ شه نو اوس پاڅه له دي یردنَ
پوري ووزه ته او ټول دا اُمّت هغي زمکي ته چه زه ئي دوي ته
۳ ورکړم هو بني‌اسرائیل ته ۳ هر ځاي چه ستاسو دَ پښي تلي
ئي و دربي تاسو ته مِ درکړي دَي لکه چه ما موسیٰ ته ویلي دِي
۴ ۴ له بیابانه او له دي لبنانه او تر لوي دریابَ پوري تر
ستر دریابِ فرانه پوري ټوله زمکه دَ حِتّي او تر لوي قعرِ دریابَ
پوري دَ نمر پرېواته طرف ته به ستاسو سرحد شِي
۵ ۵ هیڅ سړيَ به ستا په مخ کښ و نه درېږي په ټولو ورځو
دَ ژوندانه ستاکښ لکه چه زه دَ موسیٰ سره وم هسي به له تا
سره یم پرې به دِ نه‌بږدم نه به دِ ترک کړم
۶ ۶ تش تکړه شه او مردانه شه ځکه چه ته به دي اُمّت ته
میراث ورکوي هغه زمکه چه ما دَ هغو پلارونو سره قسم وخوړ
۷ چه ور به ئي کړم ۷ قوِي او دلاور شه ټول هغه تورٰت چه موسیٰ زما
بنده تا ته حکم درکړ و ئي ساتي او عمل پرِ وکړي ور نه په
ښي یا په کیڼ لورِي مه ګرزه دَ دي دَپاره چه بهره‌مند شي هر
چرته چه درومي
۸ ۸ دا کتاب دَ تورٰت دِ ستا له خولي نه لرې نه شِي لیکن
ته به په کښ ورځ او شپه فکر کوي تا چه عمل پرِ کوي او وَ ئي

ساتي په موافق دَ ټولو چه په کښې لیکلي دِي ځکه چه هغه وقت
به ستا لار لایقه شي او هغه وقت به ته بهره مند شي
۹ ۹ تا ته ما حکم کړي نه دَي څه؟ چه تکړه شه او دلاور
شه مه ویریږه او مه حیرانیږه چه خداوند الله ستا په هر
ځاي کښې چه ته دروميِ له تا سره دي
۱۰ ۱۱ ۱۰ او یشوع دَ اُمّت مشرانو ته و فرمایل و ئي ویل ۱۱ چه
دَ لښکر په منځ کښې تیر شئِ او اُمّت ته و فرمایئِ او ووایئِ
چه خوراک تیار کړئِ ځکه چه دَ دریو ورځو په مُدي کښې به
تاسو له دي یردنَ پوري لار شئِ دَ هغي زمکي دَ ننه وتلو
او دَ اخستلو دَپارَ چه خداوند الله ستاسو ئي درکوي چه
وائي خلئِ
۱۲ ۱۲ او روبنیانو او جادیانو او دَ منسّي نیم قوم ته یشوع
۱۳ حکم وکړ و ئي ویل چه ۱۳ یاد کړئِ هغه کلام چه تاسو ته موسیٰ
بنده دَ خداوند و فرمایه و ئي ویل چه خداوند ستاسو الله تاسو
۱۴ ته آرام درکوي او دا زمکه به هم درکوي ۱۴ ستا ښځي او بچي او ځاروي
دِ په هغه زمکه کښې پاتي شي چه تاسو ته موسیٰ پوري غاړه دَ
یردنَ درکړي ده او تاسو وسلي تړلي دَ خپلو ورونړو په منځ کښې
به پوري ووزئِ ټول جباران دَ قوت به هغوي ته مدد ورکوي
۱۵ ۱۵ تر هغه وقت پوري چه خداوند ستاسي ورونړو ته
آرام وبخښي لکه چه تاسو ته او هغوي به هغه زمکه په میراث
واخلي چه خداوند ستاسو الله ئي هغوي ته ورکوي نو تاسو به
خپلي موروثي زمکي ته را وګرزئِ او په ویراثت به ئي واخلئِ هم
هغه چه موسیٰ بنده دَ خداوند تاسو ته درکړي ده په پوري غاړه
دَ یردنَ نمرخاته طرف ته
۱۶ ۱۶ او هغوي یشوع ته ځواب ورکړ و ئي ویل هر څه چه تا

فرمایلي دِي موږ به پرِ عمل وکړو او هرچرته چه ته مو آستوي
موږ به درومو ۱۷ لکه چه موږ دَ موسیٰ هره خبره آورید له هسي ۱۷
به ستا آورو تش خداوند ستا الله دِ له تا سره وِي لکه
چه له موسیٰ سره وه
۱۸ هر سړي چه ستا له مخه باغي شِي او ستا کلام وانه وړي ۱۸
ټول چه وئي فرمائي مړ به کړي شِي تش تکړه اوسه او دلاور شه ٭

دویم باب

۱ یشوع دَ نون ځوي له شِتّیم نه دوه کسان په پټه واستول ۱
وئي ویل چه لاړ شئِ وګورئِ هغه زمکه او اریحا او دوي
لاړل دَ یوي زناکاري ښځي کور ته ورغلل چه نوم ئي راحب
وُه او هلته څملاستل ۲ او دَ اریحا بادشاه ته وویلي شول ۲
چه ګوره نن شپه دَ بنِي اسرائیل نه دَ زمکي دَ خبر آخستلو دَپارَ
څو کسان راغلل
۳ او دَ اریحا بادشاه راحبي ته ورواستول وئي ویل هغه ۳
سړي چه درکره راغلي دِي په کور کښ درننه وتلي دِي باهر
ئي را و باسه ځکه دوي دَ ټولي زمکي دَ خبر دَ آخستلو دَپارَ
راغلي دِي
۴ او دي ښځي هغه دوه کسان واخستل او پټ ئي کړل ۴
او هغو ته ئي وویل چه هو هغه سړِي ما ته راغلل او و مِ
نه پیژندل چه دوي دَ کوم ځاي دِي
۵ او داسي وشول چه دَ دروازي دَ بندیدلو په وقت چه ۵
لا تیاره وه او هغه سړِي باهر ووتل نه پوهیږم چه هغه سړِي
به چرته تلي وِي زر ورپسي شئِ ځکه چه وبه ئي نیسئِ
۶ او دوي ئي پاس په بام وخیژول او دَ سڼږو دَ لښتو دَ ۶
لاندِ چه په بام ئي په ترتیب سره ایښي وِي پټ کړل

۷ ۷ او هغه سړي ورپسي شول په لار دَ یردن ترګدره پوري
او هرکله چه ورپسي شوي ووتل نو دروازي ئې ورپسي بندي کړي
۸ ۹ ۸ او له ځملاستو نه وړاندِ هغه په بام ور وختله ۹ او هغو
سړیو ته ئې وویل زه پوهیږم چه خداوند تاسو ته دا زمکه
درو بخښله او چه ستاسو دهشت په مونږ باندِ پریوت او چه
دَ تاسو له مخې نه ټول اوسیدونکي دَ زمکي وِيلي کيږي
۱۰ ۱۰ ځکه چه مونږه اوریدلي دِي چه خداوند دَ بحرِ قلزم اوبه
ځرنګ ستاسو په مخ کښ وچي کړي هغه وقت چه تاسو له مصر
نه راووتلِي او چه تاسو هغه دواړه بادشاهان دَ اموریانو چه
له یردَن پوري غاړه وُو صیحون او عوج نیست کړل
۱۱ ۱۱ او چه مونږ واوریدل نو زړونه مو وِيلي شول او ستاسو
دَ وړاندِ په هیڅ سړي کښ ساه پاتي نه ده ځکه چه یهوه ستاسو
الله هغه الله دَي چه پاس په آسمانونو کښ او لاندِ په زمکه
۱۲ دَي ۱۲ او اوس له ما سره په خداوند قسم وکړِئ ځکه چه ماله
تاسو سره مهرباني وکړه چه تاسو هم ځما دَ پلار له کورَ سره
مهرباني وکړِئ او ما ته یوه دَ رښتینې نښه راکړِئ
۱۳ ۱۳ او چه تاسو ځما پلار او ځما مور او ځما وروڼه او ځما
خویندي او هرڅه چه دَ هغو دِي ژوندِي پريږدِئ او ځمونږ
۱۴ ځانونه له مرګ نه خلاص کړِئ ۱۴ او هغو کسانو ورته وویل چه
ځمونږ ځانونه دِ ستاسو دَ مرګ په بدلي کښ وِي که چري ځمونږ
خبري ظاهري نه کړِئ نو داسي به وشي چه خداوند مونږ ته
دا زمکه راکړي نو مونږ به له تا سره مهرباني او رښتیني وکړو
۱۵ ۱۵ نو دوي ئې له دریڅي نه په پړي سره کوز زوړند کړل ځکه
چه کور ئې دَ ښهر په دیوال وه او هغه په دیوال اوسیدله
۱۶ ۱۶ او دي هغوي ته وویل چه تاسو هغه غره ته درومِئ هسي

نه چه درپسي شوي درباندِ راشِي او هلته خپل ثانونو دري
ورځي پټ كړئِ تر هغه چه درپسي تلونكي پستنه راشِي او پس
۱۷ له هغه تاسو به خپلي لاري ځئِ ۱۷ او دي سړو ورته وويل چه
مونږ دِ كړم نه شُو له هغه قسمَ چه درته مو قسم خوړلي دَي
۱۸ ۱۸ نو كوره هركله چه مونږ په دي زمكه كښ داخل شُو ته
دغه قرمزِي پړي په هغي دريچيِ كښ چه مونږ دِ ورنه كوز كړي يُو
وتړه او خپل پلار او خپلهِ مور او خپل ورونړه او دَ خپل پلار
ټول كور په خپل كور كښ له خپل ثان سره راټول كړه
۱۹ ۱۹ او داسي به وشِي چه هرڅوك چه ستا دَ كور له دروازي
نه كوڅو ته ووځي خون به ئي په خپل سر وِي او مونږ به كرم
نه يُو او ټول چه له تا سره په كور كښ وِي خون ئي څمونږ په
سر دَي كه چري څوك لاس وروا چوِي
۲۰ ۲۰ او كه ته څمونږ دا خبري ظاهري كړي نو مونږ به ستا
له قسم نه چه مونږ له دِ راكړي دَي ناكرم شُو
۲۱ ۲۱ او دي وويل لكه چه ستاسي خبره دَه هسي دِ وشِي
او وائيِ ستول او لاړل او دي هغه قرمزِي پړي په دريچه كښ وتاړه
۲۲ ۲۲ او دوي تلل او هغه غره ته ورغلل او هلته دري ورځي
وه اوسيدل تر هغه چه ورپسي شوي راوګرزيدل او ورپسي
شويو په ټولي لاري ولټول او وئي نه مُندل
۲۳ ۲۳ او هغه دوه سړي راوګرزيدل او له غره نه كوز
شول او پوري شول يشوع دَ نون ځوي څخه راغلل او ورته ئي
۲۴ هغه ټول چه پرِ تير شوي وُو وښايل ۲۴ او يشوع نه ئي
وويل چه خداوند هغه ټوله زمكه څمونږ په لاس كښ
راكړي ده او ټول اوسيدونكي دَ زمكي څمونږ په مخ كښ
وِيلي كيږي ÷

دريم باب

۱ آ او يشوع سحر وقتي پورته شه او له شتّيم نه ئي کوچ وکړ
او يردن ته راغلل دي او ټول بني اسرائيل او هلته ئې له
پوري وتلو نه وړاند شپه تيره کړه
۲ ۲ او پس له دريو ورځو داسي وشول چه مشران دَ لښکر
په مينځ کښ تير شول
۳ ۳ او اُمّت ته ئي وفرمايل و ئې ويل هرکله چه تاسو دَ
عهد صندوق دَ خداوند الله ستاسي لاويان او کوهينان دَ هغه
پورته کونکي ووينئ نو تاسو له خپل مقام نه کوچ وکړئ او ورپسي
۴ شئ ۴ مګر ستاسي او دَ هغه په مينځ کښ دِ په قدر دَ دوو
زرو سنګلو پيکرون وِي او مه ورنږدي کيږئ تاچه تاسو
هغه لار چه پرِ ځئ و پيژنئ ځکه چه تاسو وړاند په دي لاري
۵ تللي نه يئ ۵ او يشوع اُمّت ته وويل چه خپل ځانونه پاک کړئ
ځکه چه صبا به خداوند ستاسو په مينځ کښ عجائب کارونه کوي
۶ ۶ او يشوع کوهينانو ته وويل چه دَ عهد صندوق پورته
کړئ او دَ اُمّت دَ وړاند پوري وځئ نو دوي دَ عهد صندوق
پورته کړ او دَ اُمّت دَ وړاند پوري وتل
۷ ۷ او خداوند يشوع ته وويل چه نن ورځ به ستا لويي
دَ ټول اسرائيل په نظر کښ شروع کړم تاچه دوي پوه شي
چه زه لکه چه له موسیٰ سره وم هسي به له تا سره يم
۸ ۸ او ته هغو کوهينانو ته به و فرمايئ چه دَ عهد صندوق
پورته کوي نو ووايه هرکله چه دَ يردن دَ اوبو په کنارو راځئ
۹ نو په يردن کښ به ودريږئ ۹ او يشوع بني اسرائيلو ته وويل
دلي راشئ او دَ خداوند دَ خپل الله کلام واورئ

۱۰ ۱۰ او يشوع وويل چه تاسو په دي پوه شئ چه حي الله
ستاسو په منځ کښ دَي اوچه ستاسو له وړاندِ نه به کنعانيان
او حتيان او حويان او پريزيان اوجرجاشيان او اموريان او
يبوصيان په شړلو سره و شړي
۱۱ ۱۱ گوره دَ عهد صندوق دَ ټولو زمکو دَ خاوند ستاسي
په مخ کښ په يردن باندِ پوري وتونکي دَي
۱۲ ۱۲ او اوس له خپل ځان نه دولس سړي دَ اسرائيل له
فرقو نه واخلئ له هر فرقي نه يو يو سړي
۱۳ ۱۳ او داسي به وشي هرکله چه دَ ټولي زمکي د خاوند
يهوه دَ هغو کوهينانو دَ پښي تلي چه دَ عهد دَ صندوق پورته
کونکي دِي دَ يردن په اوبو کښ آرام وکړي نو دَ يردن هغه اوبه
چه له پاسَ راکوزيږي نو پريکړي به شي او يو ډيري به سره ودريږي
۱۴ ۱۴ او داسي وشول هرکله چه اُمّت له خپلو کيږديو نه کوچيده
تاچه له يردنَ پوري وځي او چه کوهينانو دَ عهد صندوق دَ
۱۵ اُمّت په مخ کښ پورته کاوه ۱۵ اوچه دَ صندوق پورته کونکي يردن
ته راغلل او دَ کوهينانو پښي چه صندوق ئي پورته کړي وه دَ اوبو
په کنارو کښ ډوبي شوي ځکه چه يردن دَ لَو په ټولو ورځو کښ
خپلي غاړي ډکوي
۱۶ ۱۶ نو هغه اوبه چه له پاسه راکوزيدي ودريدلي او يو
ډيري ودريدلي ډير لري په برابر دَ آدم دَ هغه ښهر چه دَ
ځارتان په لوري دَي اوچه دَ عراباه درياب ته کوزيدلي يعنی
دَ مالګي درياب ته بيخي پريکړي شولي او هغه اُمّت مخامخ دَ يريحا
پوري وت
۱۷ ۱۷ او هغه کوهينان چه دَ خداوند دَ عهد دَ صندوق
پورته کونکي وُو په وچه په منځ دَ يردن کښ ټينګ ودريدل

او ټول اسرائيل په وچې پورې وتوتكئ شه څو چه ټول قوم دَ
يردن له پورې وتلو پُوره تير شول ❖

څلورم باب

۱ آ او داسې وشوه هركله چه ټول قوم دَ يردن له پورې وتلو پُوره
تير شه نو خداوند يشوع ته خبره وكړه و ئي ويل
۲ ۲ او له اُمّت نه دولس تنه ځان سره واخلئ له هرې فرقې
نه يو يو سړې او ورته و فرمايئ
۳ ۳ چه دَ يردن له مينځ نه له هغه ځاي نه چه دَ كوهينانو
پښې قايمې شوې دولس كاڼي واخلئ او ځان سره ئي پورې باسئ
۴ او په هغه ځاي كښ ئي كيږدئ چه شپه په كښ تيروئ ۴ او يشوع
هغه دولس سړي راوبلل چه له بني‌اسرائيلو نه ئي مقرر كړل
له هر فرقې نه يو يو سړې
۵ ۵ او يشوع ورته وويل چه دَ خداوند الله خپل دَ صندوق
په مخ كښ پورې وزئ دَ يردن په مينځ كښ او له تاسو نه دِ هر
يو سړې په خپل اوږې باندِ يو يو كاڼي پورته كړي په شمار دَ
فرقو دَ بني‌اسرائيلو
۶ ۶ چه دا ستاسو په مينځ كښ نښه شي چه صبا ستاسو
۷ ځامن پوښتنه وكړي چه دغه كاڼي دَ څه دَپارَ دِي ۷ نو تاسو به
ورته ووايئ چه دَ يردن اوبه دَ خداوند دَ عهد دَ صندوق په
مخ كښ پريكړې شوې هركله چه هغه له يردن پورې وت دَ يردن
اوبه پريكړې شوې او دا كاڼي به دَ بني‌اسرائيلو دَ يادګارئ دَپارَ
وي تر ابدالآباده پورې
۸ ۸ او بني‌اسرائيلو هسې وكړل لكه چه يشوع و فرمايل او
دَ يردن له مينځ نه ئي دولس كاڼي پورته كړل لكه چه خداوند يشوع
۱ ته كلام وكړ په شمار دَ فرقو دَ بني‌اسرائيلو او له ځان سره ئي

۹ دَ شپي دَ نیرولو ځاي ته پوري کړل او هلته ئي کیښودل ۹ یشوع
دولس کاڼړي دَ یردن په مینځ کښ په هغه ځاي باندِ چه دَ
عهد دَ صندوق دَ پورته کوونکیو پښي ولاړي وي ودرول او
هلته تر دي ورځي پوري دِي
۱۰ ۱۰ او هغو کوهینانو چه صندوق ئي پورته کړي وه دَ یردن
په مینځ کښ ولاړ وُو تر هغه پوري چه هغه ټول کلام پوره
شه چه خداوند یشوع ته فرمایلي وه چه اُمّت ته ئي ووایي
لکه ټول څه چه موسیٰ یشوع ته فرمایلي وه او هغه اُمّت
بیړه وکړه او پوري وتل
۱۱ ۱۱ او داسي وشوه چه ټول اُمّت تمام پوري شول نو دَ
خداوند صندوق پوري شه او هغه کوهینان هم دَ اُمّت په
۱۲ حضور کښ ۱۲ او دَ روبن ځامن او دَ جاد ځامن او نیم قوم
دَ منسّي وسلي تړلي دَ بني‌اسرائیلو په مخ کښ پوري شول لکه
۱۳ چه موسیٰ ورته ووېل ۱۳ په قدر دَ څلیرویښت زرو ملا تړلي دَ
لښکرو دَ خداوند په مخ کښ دَ جنګ دَپارَ دَ یریحا و میدان ته
تېر شول
۱۴ ۱۴ په دغه ورځ خداوند یشوع دَ ټول اسرائیل په سترګو
کښ لوي کړ او ورنه ووېریدل لکه چه له موسیٰ نه دَده دَ
۱۵ ټول ژوندون په ورځو کښ وېریدل ۱۵ او خداوند یشوع ته په
ویلو ووېل
۱۶ ۱۶ هغو کوهینانو ته چه دَ شهادت صندوق ئي پورته
کړي دي ووایه چه له یردنَ دِ وخیژي
۱۷ ۱۷ او یشوع هغو کوهینانو ته وفرمایل و ئي ویل چه
۱۸ له یردنَ وخیژئ ۱۸ او داسي وشوه هرکله چه دَخداوند دَ
عهد دَ صندوق پورته کوونکي دَ یردن له مینځ وختل او دَ

کوهینانو دَ پښتو تلي وچي ته پورته شول نو اوبه دَ یردن خپلو
ځایونو ته پسته راغلي او دَ پخوا په شان په خپلو ټولو غاړو
وه بهیدلي
١٩ ١٩ او دَ اوّلي میاشتي په لسمه ورځ اُمّت له یردنَ وخوت
او په جلجال کښ دیره شه دَ یریحا دَ نمرخاته په حد کښ
٢٠ ٢٠ او هغه دولس کاڼي چه دوي له یردنَ واخستل یشوع
په جلجال کښ ودرول
٢١ ٢١ او ده بني اسرائیلو ته په دي ویلو وویل هرکله چه
ستاسو ځامن صبا له خپلو پلارونو نه پوښتنه وکړي او وائي
٢٢ چه دا څه کاڼي دي ٢٢ نو تاسو به خپل ځامن وپوهوئ چه
اسرائیل په وچه په دي یردن پوري ووت
٢٣ ٢٣ ځکه چه خداوند الله ستاسو دَ یردن اوبه ستاسو
دَ وړاندِ وچي کړي تر هغه چه تاسو پوریوتلئ لکه چه خداوند الله
ستاسو په بحرِ قلزم وکړل هغه چه ده زمونږ له مخي نه ترهنه
٢۴ چه مونږ تیر شولو وچي کړلي ٢۴ تاچه ټول اُمّت دَ زمکي وپوهیږي
چه دَ خداوند لاس قوي دَي تاچه ټولي ورځي ستاسو له
خداوند الله نه ویره وکړئ +

پنځم باب

١ ١ او داسي وشوه هرکله چه هغو ټولو بادشاهانو دَ اموریانو
چه په پوري غاړه دَ یردن مغرب ته وُو او ټول بادشاهان دَ
کنعانیانو چه په قعر دریاب باندِ وُو واوریدل چه خداوند دَ
بني اسرائیل دَ وړاندِ دَ یردن اوبه وچي کړلي څو چه مونږ پوریوتلو
زړونه ئي وِیلي شول او دَ بني اسرائیل دَ وړاندِ ساه په کښ پاتي
٢ نه شوه ٢ په دا وقت کښ خداوند یشوع ته وویل چه ته
دَ خپل ځان دَپارَ دَ بکري دَ کاڼو چړي جوړي کړه وکړه دوېم

وار دَ بنیِ اسرائیلو ختنه وکړه
۳ ۳ او یشوع دَ خپل ځان دَپارَ دَ بکري دَ کاڼيِ چړي جوړي
کړي او دَ بنيِ اسرائیلو يُ دَ چوشئِ په غره کښ ختنه وکړله
۴ ۴ او یشوع چه ختنه وکړه دَ هغي سبب دا دَي ټول اُمّت
چه له مصر نه ووتل ټول نارینه کسان دَ جنګ په بیابان کښ
مړه شول دَ هغو دَ وتلو په لاري کښ له مصرَ
۵ ۵ ځکه چه هغه ټول اُمّت چه ووت مختون وه او هغه
ټول اُمّت چه په بیابان کښ زیږدلي وه په لار دَ وتلو دَ دوي
له مصر نه ختنه کړي شوي نه وه
٦ ٦ ځکه چه بنيِ اسرائیل ځلویښت کاله په بیابان کښ ګرزیدل
تر هغه پوري چه ټول هم هغه جنګیاليِ سړيِ دَ قوم چه له
مصر نه را ووتل تمام شول ځکه چه هغو دَ خداوند قول
وانه وريد له هغوي سره چه خداوند قسم وخوړ چه زه به
هغه زمکه ور ښکاره نه کړم چه خداوند دَ هغو پلارونو سره
قسم وخوړ چه موږ ته به يُ راکويِ هسي زمکه چه شوده او
۷ ګبینه په کښ بهیږي ۷ او ده دَ هغو ځامن دَدوي په ځاي ودرول
یشوع هغه ختنه کړل ځکه چه دوي ناختنه وُو ځکه چه په
لاري کښ يُ ختنه کړي نه وُو
۸ ۸ او داسي وشوه چه دَ ټول اُمّت ختنه کول يُ تمام کړل
نو په خپلو ځایونو کښ په ډیره کښ مقام شول تر هغه چه
۹ روغ شول ۹ او خداوند یشوع ته وویل چه نن ورځ مِ له تاسو
نه ملامت دَ مصر وغورزاوه او تر دي ورځي پوري دَ هغي
۱۰ ځاي نوم جلجال وبللي شه ۱۰ او په جلجال کښ بنيِ اسرائیل ډیره
شول او فصح يُ وکړ په څوارلسمي ورځي دَ میاشتيِ دَ ماښام په
وقت په میدان دَ یریحا کښ

١١ ١١ او له زري غلي دَ زمكي نه پس له فِصح په صبا كښې
پتيري ډوډيْ او بِنيي هم په هغي ورځي كښې وخوړلي
١٢ ١٢ او په صباكښې مَنَ تمام شه هركله چه دوي دَ
زمكي له غلي نه وخوړل او بيا دَ بنياسرائيلو دَپارَ مَنَ نه وه نو
دوي له حاصله دَ زمكي دَ كنعان په هغه كال كښې وخوړل
١٣ ١٣ او داسي وشوه چه يشوع يريحا څخه وه خپلي ستركي
ئي پورته كړي او وئي كتل او كوره چه يو سړي دَده په مخ
كښې ولاړ دَي او وكښلي توره ئي په لاس كښې ده او يشوع ورغي
او ورته وئي ويل ته څمونږ دَپارَ يي يا څمونږ دَ دښمنانو دَپارَ
١٤ ١٤ نو هغه وويل نه مګر زه اوس سردار دَ فوځ دَ
خداوند راغلي يم نو يشوع پرمخ په زمكي پريوت او سجده ئي
وكړه او ورته ئي وويل چه خاوند څما خپل بنده ته څه وايي او
سردار دَ خداوند دَ فوځ يشوع ته وويل له خپلو پښو نه څپلۍ
وباسه ځكه چه دا مقام چه په كښې ته اوس ولاړيي مقدّس
دَي او يشوع هم هسي وكړل ✤

شپږم باب

١ ا او يريحا دَ بني‌اسرائيلو له سببَ سخت قلعه‌بند شه نه څوك
ورننه وتل او نه څوك باهر راوتل
٢ ٢ او خداوند يشوع ته وويل كوره چه ما يريحا او بادشاه
ئي او قوّتناك جبّاران ئي ستا په لاس كښې دركړي دِي
٣ ٣ او تاسو به هغه ښهر ګير كړئِ ټول جنګيالي سړي
به تر ښهرِ ورځو پوري له ښهرهٔ چاپيره يو يو وار ګرزيْ
٤ ٤ او اوه كوهينان له اوو قرناوُ دَ مروونو دَ ښكوونو
سره دَ صندوق دَ وړاندِ به ئي پورته كړي او په اوومه ورځ
تاسو به اووه واره هغه ښهر ګير كړئِ او هغه كوهينان به

٥ قرناوي وغږوي ٥ او داسي به وشي هركله چه دوي ئي په اوږد
آواز وغږوي او چه تاسو آواز دَ قرناؤ واوريِ نو ټول هغه
اُمت دِ په لويو نارو سره ناري ووهي او ديوال دَ ښهر به له
خپل ځاي له بيخَ پريوزي او دَ اُمّت هريو سړي به په وړاند
وخيژي
٦ ٦ او يشوع دَ نون خوي كوهينان راوبلل او ورته وئي
ويل چه هغه دَ عهد صندوق پورته كړئ او اووه كوهينان دِ
اوه قرنا دَ مږونو دَ ښكرونو دَ خداوند دَ صندوق په مخ كښ
پورته كړي
٧ ٧ او دوي اُمّت ته وويل لاړ شئ او هغه ښهر گير
كړئ او دَ خداوند دَ صندوق په مخ كښ دِ جنگيالي سړي ځي
٨ ٨ او داسي وشول هركله چه يشوع هغي اُمت ته وويل
هغه كوهينان پورته كوونكي دَ اووه قرناؤ دَ مږونو دَ ښكرونو
سره دَ خداوند دَ وړاندِ تير شول او په قرناؤ كښ ئي پُو كړل
او دَ خداوند دَ عهد صندوق ورپسي ته
٩ ٩ او جنگيالي سړي دَ وړاندِ دَ كوهينانو پُو كوونكي په
قرناؤ كښ تلل او په صندوق پسي ورستني خلق تلل او قرنا
ئي غږولي
١٠ ١٠ او يشوع هغي اُمت ته وفرمايل وئي ويل تاسو به
ناري نه وهئ او نه به خپل آواز واؤرويِ او نه دِ ستا له خولي
نه خبره ووزي تر هغه ورځي پوري چه زه در نه وُ نه وايم
١١ چه ناري وكوئ نو تاسو به ناري وكړئ ١١ او دَ خداوند صندوق
ئي يو وار دَ ښهر په گرداگرد وگرزاوه او دوي ډيري ته راغلل
او په ډيري كښ ئي شپه تيره كړله
١٢ ١٢ او صبا وختي يشوع پورته شه او هغه كوهينانو صندوق

١٣ دَ خداوند واخست ١٣ او هغه اووه كوهينان پورته كوونكي دَ اوه
قرناوُ دَ صرړونو دَ ښكوونو دَ خداوند دَ صندوق پـه مخ تلل
او قرنا ئي غږولي او جنگيالي دَ دوي په مخ كښ تلل او ورستي دَ
خداوند په صندوق پسي تلل او چه تلل نو قرنا ئي غږولي
١٤ ١٤ او په دويمه ورځ يو وار له هغه ښهره چاپيره وگرزيدل
او بيا ډيري ته پستنه راغلل هم هسي ئي تر شپږو ورځو پوري
وكړل
١٥ ١٥ او په اوومي ورځي داسي وشول چه سحر وقتي پاڅيدل
دَ ښهر په گرداگرد په هغه شان اوه واره وگرزيدل په هغي
ورځي كښ تش اوه واره دَ هغه ښهر په گرداگرد وگرزيدل
١٦ —— گير كړل ١٦ او په اوم وار داسي وشول هركله چه كوهينانو
قرنا وغږولي نو يشوع اُمّت ته وويل چه ناري كړئ ځكه چه
خداوند دغه ښهر تاسو ته دركړي دَي
١٧ ١٧ نو دا ښهر به حرم ښي هغه او ټول څه چه په دي
كښ دي خداوند لره تش راحبه زناكاره به ژوندئ پاتي ښي دا
او هغه ټول چه په كور كښ ورسره دي ځكه چه دي هغه استاځي
چه مونږ واستول پټ كړل
١٨ ١٨ او تاسو چه يئ له حرم نه خپل ځان وساتئ هسي
نه چه تاسو حرم كړي شئ او له حرمَ واخلئ او دَ اسرائيلو ډيره
حرمه كړي ښي او خپه ئي كړئ
١٩ ١٩ او ټول سپين او سره زر او ټول لوښي دَ زيړو او دَ
اوسپنو خداوند له مقدّس دي دَ خداوند په خزاني كښ دِ داخل
ښي
٢٠ ٢٠ او هغه اُمّت ناره وكړه او قرنا ئي وغږولي او داسي وشوه
چه خلقو دَ قرنا آواز واوريده چه په ډيري لوي ناري سره هغه

اُمّت ناره وکړه او دیوار دَ ښهر په خپل ځای پرېوت او اُمّت
ښهر ته وختوت هر سړیَ په خپل مخ کښ او هغه ښهر ئي
ونیوه
٢١ ٢١ او ټول چه په ښهر کښ وُو حرم ئي کړل له سړي نه
تر ښځې او له ځوانه تر سپین ږیري او غوا او کډه او خره ئي دَ تورې
٢٢ له مخې نه (تېر کړل) ٢٢ او یشوع هغې دوو کسو ته چه په هغې
زمکې کښ ئي جاسوسي کړې وه وویل چه دَ هغې زناکارې ښځې
په کور کښ ننه وزيِ او له هلته نه هغه ښځه او هغه ټول
چه ورکړه وِي راوباسيِ لکه چه تاسو هغې ته قسم وخوړ
٢٣ ٢٣ او هغه دوه جاسوسان ځوانان ننه وتل او راحبه
او پلار ئي او مور ئي او ورونړه ئي او ټول چه ئي وُو راو
ئي یستل او ټوله خیلخانه ئي راووتله او دَ اسرائیل له ډیرې نه
ئي بهر کښینول
٢٤ ٢٤ او هغه ښهر ئي او هرڅه چه په کښ وُو په اور
ئي وسیزل نش سپین او سره زر او دَ زیړو او دَ اوسپنې
لوښي ئي دَ خداوند دَ کور په خزانې کښ کېښودل
٢٥ ٢٥ لیکن راحبه زناکاره او دَ دې دَ پلار کور او هغه ټول
چه ئي وُو یشوع ژوندي پرېښودل او دا دَ بنياسرائیلو په مېنځ
کښ تر ننِ ورځې پورې اوسیدله ځکه چه دې هغه دوه استازې
چه یشوع دَ یریحا دَ جاسوسیٔ دَپاره واستول پټ کړل
٢٦ ٢٦ او یشوع په هغه وقت یو قسم وخوړ و ئي ویل ملعون
دِ وِي هغه سړیٔ دَ خداوند په مخ کښ چه ودروِي او بنا
کړِي دا ښهر دَ یریحا په مشر به ئي آباد کړِي او په کشر به ئي
٢٧ دروازې ودروي ٢٧ او خداوند له یشوع سره وه او شهرت ئي په
ټولې زمکې کښ وه ❊

اووم باب

۱ آ او بني‌اسرائیلو په حرم باندِ خیانت وکړ او عاکان دَ کرمي
څوي دَ زبدِي څوي دَ زارح څوي دَ یهودا له فرقي نه له حرم
واخستل او دَ خداوند غضب په بني‌اسرائیلو باندِ گرم شه
۲ ۲ او یشوع له یریحا نه سړِي واستول هغه عَيَ ته چه
بیتِ‌آوَن څخه دَي په نمرخاته دَ بیتِ‌ایل دَي او ورته و ئي ویل
پاس وختِږئِ او دَ هغي زمکي جاسوسِي وکړئِ او هغه سړِي پاس
وختل او دَ عَيَ جاسوسِي ئي وکړه
۳ ۳ او یشوع ته پستنه راغلل او ورته و ئي ویل چه ټول
اُمّت دِ نه ختِږي بلکه په قدر دَ دوو یا دَ دریو زرو سړو دِ
وختِږي او عَيَ دِ ووهِي هلته ټول اُمّت مه ستړي کوه څکه چه
هغوي لږ دِي
۴ ۴ او له اُمّت نه هغه ځاي ته قریب دري زره سړِي وختل
او هغوي دَ عَيَ دَ خلقو له مخي نه وتښتیدل
۵ ۵ او دَ عَيَ سړیو قریب شپږ دریش سړِي ووهل او دَ دروازي
له مخي نه تر شیبریمَ پوري ورپسي شول او په کوزیدلو کښ ئي
ووهل او دَ اُمّت زړه وِیلي او دَ اوبه په شان شه
۶ ۶ او یشوع خپلي جامي وشلولي او تر ماښامَ پوري دَ
خداوند دَ صندوق په مخ کښ پړمخي په زمکه پریوت هغه او
سپین‌ږیرِي دَ اسرائیل او په خپلو سرونو ئي خاوري اچولي
۷ ۷ او یشوع وویل هَئِ هَئِ اي خاوندَ یهوه تا دا اُمّت له
یردن نه ولي پوري کړ چه ته سو دَ اموریانو په لاس ورکړي چه
هلاک شو کاشکي چه مونږه راضِي وَي او دَ یردن په پوري
غاړه اوسیدلَي

٨ ۸ آه ځما خاونده څه به وايم پس له دي چه اسرائيل
دَ خپلو دُښمنانو له مخي نه شاګرزولي دِي
٩ ۹ او کنعانيان او ټول اوسيدونکي دَ زمکي به واوري او
په موږه به چاپيره شي او ځمونږ نوم به له زمکي نه غوڅ کړي
او ته به دَ خپل لوي نوم دَپاره څه وکړي
١٠ ۱۰ او خداوند يشوع ته وويل پاڅه ځله ته په خپل مخ
١١ پروت يي ۱۱ اسرائيل خطا کړي ده او ځما له وعدي نه چه ما ورته
فرمايلي ده تير شوي دِي او هم له هغه حرمه ئي آخستلِي دِي او
غلا ئي هم وکړه او انکار ئي هم کړي دَي او په خپل مال کښ
ئي ايښي دَي
١٢ ۱۲ او بني اسرائيل نه توانيدل چه دَ خپلو دُښمنانو دَ وړاندِ
ودريږي دَ خپلو دُښمنانو له مخي شاګرزوِي ځکه چه دوي حرم
کړي شوِي دِي او زه به بيا له تاسو سره نه يم که چري هغه
حرام له خپل مينځ نه نيست نه کړئ
١٣ ۱۳ پاڅه هغه اُمّت پاک کړه او ورته ووايه چه تر صبا
پوري خپل ځانونه پاک کړئ ځکه چه خداوند دَ اسرائيل الله
داسي وائِي اي اسرائيلَ ستاسو په مينځ کښ حرم څيز دي نو
تاسو نه توانيږئ چه دَ خپلو دُښمنانو په مخ کښ ودريږئ تر
هغه پوري چه هغه حرم شَي له خپل مينځ نه نيست نه کړئ
١۴ ۱۴ او صبا به دَ خپلو فرقو سره نژدي کړي شئ او هسي
به وشي چه هغه فرقه چه خداوند ئي ونيسي له خيلخانو سره به
نژدي شي او هغه خيلخانه چه خداوند به ئي ونيسي له کورونو
سره به نژدي شي او هغه کور چه خداوند به ئي ونيسي هر
١۵ سړي به نژدي شي ۱۵ او هسي به وشي چه هغه چه په حرم
سره ونيولي شي په اور کښ به وسيزلي شي هغه او ټول

چه دَده دِي څکه چه دَ خداوند وعده ئي ماته کړه او په اسرائيل
کښ ئي احمقي کړي ده
۱۶ ۱۶ او يشوع په صبا وختي پورته شه او اسرائيل ئي په فرقو
سره رانژدي کړ او دَ يهودا فرقه ونيولي شوه
۱۷ ۱۷ او دَ يهودا خيلخانه ئي را نژدي کړه او دَ زارح خيلخانه
ونيولي شوه او دَ زارح خيلخاني ئي سړي په سړي رانژدي کړه او
زبدِي ونيولي شه
۱۸ ۱۸ او دَ هغه کورئ سړي په سړي رانژدي کړ نو عاکن د
کرمي ځوي دَ زبدِي ځوي دَ زارح ځوی دَ يهودا له فرقي نه ونيولي
۱۹ شه ۱۹ او يشوع عاکن ته ووئيل اي ځما ځويه دَ اسرائيل دَ خداوند
الله تمجيد وکړه او اقرار ئي وکړه او ما خبر کړه څه دِ کړي دِي له
ما نه ئي مه پټوه
۲۰ ۲۰ او عاکن يشوع ته ځواب ورکړ او وئي ويل په رښتيا سره
ما دَ خداوند الله دَ اسرائيل خطا کړي ده او داسي او داسي مِ کړي
دِي
۲۱ ۲۱ او چه ما دَ لوټ په مينځ کښ يو ښه شنعارِي څادر
وليد او دوه منقاله دَ سپينو زرو او ژبه د سرو زرو چه وزن
ئي پنځوس منقالَ وه نو ما ئي آرزو وکړه او وا مِ خستل او کوره
هغه دَ کيږدئِ په مينځ په زمکه کښ ښخ کړي شوي او هغه سپين
زر ترِ دَ لاندِ دِي
۲۲ ۲۲ او يشوع استاځي واستول او هغوي کيږدئِ ته وزغليدل
او کوره په کيږدِي کښ ښخ کړي شوي دِي او هغه سپين زر ترِ
دَ لاندِ
۲۳ ۲۳ او دَ کيږدئِ له مينځ ئي واخستل او يشوع ته ئي او ټول
بني اسرائيل ته ئي راوړل او دَ خداوند په مخ کښ ئي کښيښودل

٢٤ نو يشوع عاكن دَ زارح ځوي او هغه سپين زر او هغه ٢٤
څادر او هغه ځبه دَ سرو زرو او دَ هغه ځامن او دَ هغه لوڼړه
او دَ هغه غوا او خره ئي او ګډي ئي او کيږدي ئي او هغه ټول
چه ئي لرل واخستل او ټول اسرائيل ورسره او دَ عاکور ترخوړه
پوري ئي وخيژول
٢٥ او يشوع وويل ولي دِ په مونږ بلا پريستله خداوند به ٢٥
نن ورځ په تا بلا پريباسي او ټولو اسرائيلو په کاڼړو سنګسار کړه
او په اور ئي وسيزل او په کاڼړو ئي وويشتل ٢٦ او په هغه ئي لوي ٢٦
ځلَي دَ کاڼړو ودراوه چه تر دي ورځي پوري دَي او خداوند دَ خپل
غضب له ګرمئِ نه وګرزيد له دي سبب تر نن ورځي پوري دَ هغه
مکان نوم دَ عاکور خوړ بللي شي *

اتم باب

١ او خداوند يشوع ته وويل مه ويريږه او مه حيرانيږه ټول جنګيالي ١
سړي ځان سره واخله او پورته شه عَئ ته وخيژه وګوره ما ستا
په لاس کښي دَ عَئ بادشاه او دَده خلق او دَده ښهر او دَده
زمکه درکړي دِي
٢ او ته به په عَئ او دَده په بادشاه هسي وکړي لکه چه ٢
په يريحا او دَده په بادشاه دِ کړي دِي بي له دي چه دَ هغه لوټ
او دَده مويښي به دَ خپلو ځانونو دَپارَ شوکوئ دَ ښهر دَپارَ دَده
دَ ورستو يوه پسوني جوړه کړه
٣ نو يشوع او ټول جنګيالي سړي پورته شول چه په عَئ ٣
بانِدِ وخيژي او يشوع ديرش زره سړي جبّاران دَ قوّت چوڼ کړل
او دَ شپي ئي واستول
٤ او ورته ئي وفرمايل وئي ويل ګورئِ تاسو به ښهر ته دَ ٤
ښهر له ورستو پسوني وکړئِ له ښهر نه ډير مه لري کيږئِ

۵ دَ ليكن تاسو ټول تيار شئِ او زه ټول اُمت چه له ما سره وِي
ښهر ته به ورنژدي شو او هسي به وشِي هركله چه دوي موږ
ته راووزِي لکه چه په شروع کښ وُو موږ به دَدوي له مخونو نه
۶ تښتُو ۶ او هغوي به راپسي راووزِي تر هغه پوري چه موږ دوي
له ښهرَ راوکښلي وِي ځکه چه هغه به وائِي ځموږ له مخونو نه
تښتِي لکه چه په وړاندِ او موږ به دَ هغو له مخونو نه وتښتُو
۷ ۷ او تاسو به له پسوني نه پورته شئِ او هغه ښهر به په ميراث
واخلئِ او خداوند ستاسو الله به ئي ستاسو په لاس درکړِي
۸ ۸ او داسي به وشِي هركله چه تاسو هغه ښهر ونيسئِ نو
په هغه ښهر به اور پوري کړئِ دَخداوند دَ کلام په موافق به
وکړئِ گورئِ ما تاسو ته فرمايلي دِي
۹ ۹ او يشوع دوي واستول او پسوني ته راغلل او دَ بيتِ‌ايل
اودَعَيْ په مينځ کښ دَعَيْ مغرب طرف ته مقام شول او يشوع هغه
۱۰ شپه دَ اُمت په مينځ کښ تيره کړه ۱۰ او په صبا يشوع سحر
وَختِي پورته شه او اُمّت ئي شمار کړ او هغه او سپين ږيري دَ
۱۱ اسرائيل دَ اُمّت په مخ کښ عَيْ ته وختل ۱۱ او هغه جنگيالي سړي
ورسره وختل او ورنژدي شول او دَ ښهر په برابر راغلل او د
عَيْ په قطب طرف ديره شول اودَده او دَعَيْ په مينځ کښ خوړه وه
۱۲ ۱۲ او قريب پنځه زره سړي ئي واخستل او دَ بيتِ‌ايل او دَ
عَيْ په مينځ کښ دَ ښهر مغرب طرف ته په پسوني کښ ئي کښينبودل
۱۳ ۱۳ نو دوي هغه اُمّت کيښبود هغه ټول لښکر چه دَ ښهر
قطب طرف ته وه او دَ ښهر په مغرب طرف هغه پسوني او يشوع
په هغي شپي کښ دَ هغي خوړ په مينځ کښ شپه تيره کړله
۱۴ ۱۴ او هسي وشوه هركله چه دَعَيْ بادشاه دا وليد نو هغوي
بيړه وکړه او سحر وقتي پورته شول نو دَ ښهر سړي دَ جنگ دَپاره

دَ اسرائیل په خلاف ووتل دَي او ټول خلق دَده په مقرر وقت کښې
دَ عرابې په مخ کښې او هغه پوه نه شه چه ورته دَ ښهر دَ ورستو
پسونې وه
۱۵ ۱۵ او یشوع او ټول اسرائیل دَدوي له وړاندې نه دَ شکست
بانه وکړه او دَ بیابان په لارې وتښتیدل
۱۶ ۱۶ او په ټولو خلقو دَ ښهر ناره وشوه چه په دوي پسې
وزغلئ نو هغوي په یشوع پسې وزغلیدل او له ښهر نه وکښلي شول
۱۷ ۱۷ او په عَيْ او په بیتِ‌ایل کښې یو سړي پاتې نه شه چه په
اسرائیل پسې و نه وت او هغو ښهر پرانتې پرېښود او په اسرائیل
۱۸ پسې وزغلیدل ۱۸ او خداوند یشوع ته ووئیل هغه شلګۍ چه ستا په
لاس کښې دَي دَعَيْ په لورې ئې اوږد کړه ځکه چه زه به هغه ستا
په لاس کښې درکړم او یشوع هغه شلګۍ چه دَده په لاس وه دَ
۱۹ ښهر په طرف ئې اوږد کړ ۱۹ نو هغه پسونې له ځپل مکانَ په بیړې
پورته شوله او هرکله چه ده ځپل لاس اوږد کړ هغوي وزغلیدل
او په ښهر کښې ننه‌وتل او و ئې نیوه او بیړه ئې وکړه او په ښهر
ئې اور پوري کړ
۲۰ ۲۰ او چه دَعَيْ خلقو په ورستو وکتل نو و ئې لید او ګوره
چه دَ ښهر لوګي آسمان ته ختې او نه توانیدل چه دي خوا یا هغې
خوا ته وتښتي او هغه خلق چه بیابان ته تښتیدل په ځپلو زغلونکیو
باندې را وجاروتل
۲۱ ۲۱ او هرکله چه یشوع او ټول اسرائیلو ولیدل چه دَ
پسونې خلقو هغه ښهر واخست او چه دَ ښهر لوګي پورته شه
نو وجاروتل او دَعَيْ خلق ئې ووهل
۲۲ ۲۲ او دوي له ښهر نه دَهغوي په خلاف ووتل او دَ
اسرائیل په مینځ کښې وُوُ څه له هغو نه دي خوا او څه هغه خوا

او دوي ئي وهل څو چه هيڅوک ور نه پاتې نه شه او خلاص
نه شه
٢٣ ٢٣ او دَ عَيْ بادشاه ئي ژوندي ونيوه او يشوع ته ئي وروست
٢٤ ٢٤ او هسې وشوه هركله چه اسرائيل په پټي كښ قتلول ټول
اوسيدونكي دَ عَيْ ئي تمام كړل په هغه بيابان كښ چه په كښ
ورپسې شول او هغوي ټول دَ تورې په مخ پريوتلي وُو څو چه
تمام شول نو ټول اسرائيل عَيْ ته وجاروتل او دَ تورې په مخ
٢٥ ئي ووهل ٢٥ او ټول چه په هغې ورځې پريوتلي وُو له سړو نه
او له ښځو نه دولس زره وُو ټول خلق دَ عَيْ
٢٦ ٢٦ ځكه چه يشوع خپل لاس چه پخپل شلكي اوږد كړ
وُ ئي نه كړزاوه تر هغه پورې چه ئي ټول اوسيدونكي دَ عَيْ
٢٧ حرم نه كړل ٢٧ تش مويشي او لوټ دَ هغې ښهر اسرائيل دَ
خپلو ځانونو دَپارَ لوټ كړل په موافق دَ خداوند دَ كلام چه
٢٨ يشوع ته ئي فرمايلي وه ٢٨ او يشوع عَيْ وسيزه او تر ابدالآبادَ
پورې ئي ديران كړ يوه لويه خرابه تر دي ورځې پورې
٢٩ ٢٩ او دَ عَيْ بادشاه ئي په يوي ونې باندِ تر ماښامَ پورې
ځوړند كړ او دَ نمر پريوته په وقت يشوع وفرمايل او دَ هغه
لاش ئي له ونې نه راكوز كړ او دَ ښهر دَ دروازې دَ ننه وتلو په
ځاي ئي وغورزاوه او په ده باندِ ئي دَ كاڼو لويه ډيرۍ ودروله
تر دي ورځې پورې
٣٠ ٣٠ نو يشوع دَ عيبال په غره كښ يو مذبح دَ اسرائيل دَ
دَ خداوند الله دَپارَ بنا كړله
٣١ ٣١ لكه چه موسىٰ دَ خداوند بنده بني‌اسرائيل ته وفرمايل
لكه چه دَ موسىٰ دَ تورات په صحيفې كښ ليكلي شوي وُو يوه مذبح
دَ ثابتو كاڼو چه ورباندِ هيڅ سړي اوسپنه نه پورته كوله په

هغه یې خداوند لره سیځونکي قربانۍ پورته کړلې او دَ سلامتي
ذبحې يې ذبح کړلې
۳۲ ۳۲ او هلته يې په کاڼو باندِ یوه نسخه دَ هغه تورٰت چه
موسیٰ لیکلې وه دَ بني اسرائیل په مخ کښ يې ولیکله
۳۳ ۳۳ او ټول اسرائیل او سپین ږیري يې او بزرګان يې او
قاضیان دَ صندوق په څنګ په دې خوا په هغې خوا ودریدل دَ
لیویانو دَ کوهینانو په مخامخ چه پورته کوونکي دَ خداوند دَ عهد
دَ صندوق وُو بیګانه لکه وطني نیم دَ هغو دَ جزیزیم دَ غره په
مخامخ او نیم دَ هغو دَ عیبال دَ غره په مخامخ لکه چه موسیٰ دَ
خداوند بنده اول دَ اسرائیل دَ اُمّت دَ برکت ورکولو دَپارَ
فرمايلي وُو
۳۴ ۳۴ او پس له دې يې هغه ټول کلام دَ تورٰت ولوست
هغه برکت او لعنت موافق د هغو ټولو چه دَ تورٰت په صحیفې
کښ لیکلي شوي دي
۳۵ ۳۵ یو کلام نه وه له هغو ټولو نه چه موسیٰ وفرمایه چه
یشوع دَ ټول اسرائیل دَ جماعت دَ وړاندِ او دَ ښځو او دَ طفلانو
او دَ هغه بیګانه وو چه دوي سره تلل و نه لوست *

نهم باب

۱ ۱ او داسې وشوه هرکله چه ټولو بادشاهانو چه په پوري غاړه
دَ یردن او په غره او په کوز میدان او دَ لوې قهر دریاب په غاړه
په مقابل دَ لُبنان حتیانو او اموریانو او کنعانیانو او پریزیانو
او حیویانو او یبوسیّانو واوریدل
۲ ۲ نو دوي سره راجمع شول دَپارَ دَ جنګ کولو په یشوع
۳ او په اسرائیل په یو آواز سره ۳ او چه اوسیدونکیو دَ جبعون
واوریدل هغه څه چه یشوع په یریحاو په عَيْ کړي وه نو دوي

۴ مکر وکړ او راغله ۴ اولاړل اوجوړه ئي وکړه او په خپلو خرو
باندِ ئي څټي واخستي او دَ شرابو زاړه او شليدلي او تړلي شوي
مشکونه
۵ ۵ او شليدلي پيوند شوي پڼي دَ هغو په پښو وي او زړي
جامي په دوي باندِ وي او دَ توښي ټولي ډوډئ ئي وچي او چنړاسني
۶ وي ۶ او په جلجال کښ دَ يشوع ديري ته ورغلل او ده ته او دَ
اسرائيل سړو ته ئي وويل چه مونږ له لري زمکي نه راغلي يُو او
اوس تاسو له مونږ سره عهد وتړئ
۷ ۷ او دَ اسرائيل سړيو هغو هاويانو ته وويل بنائِي چه تاسو
څمونږ په مينځ کښ اوسئ نو څرنګ به له تاسو سره عهد وتړو
۸ ۸ او هغوي يشوع ته وويل مونږ ستا بندګان يُو او يشوع ورته
وويل تاسو څوک يئِ او له کومه راغلي يئِ
۹ ۹ او هغوي ورته وويل چه ستاسو بندګان له ډيري لري
زمکي نه راغلِي دِي دَ خداوند ستاسو دَ الله دَ نوُم په سبب ځکه
چه دَ هغه شهرت مو آوريدلي دي او هغه ټول چه په مصر
۱۰ کښ ئي وکړل ۱۰ او هغه ټول چه دَ اموريانو له دوو بادشاهانو سره
ئِي وکړل چه دَ يردنَ په پوري غاړه وُو دَ حشبون دَ بادشاه صيحون
سره او دَ باشان دَ بادشاه دَ عوج سره چه په عشطاروت کښ وه
۱۱ ۱۱ او څمونږ سپينږيرو او ټولو اوسيدونکيو څمونږ دَ زمکي
مونږ ته خبري وکړي و ئي ويل چه تاسو په لاسونو کښ دَ لاري
توښه واخلئِ او مخامخ کيدلو ته ئي ورشئِ او ورته وواياِ چه مونږ
۱۲ ستاسو بندګان يُو او اوس له مونږ سره عهد وتړئِ ۱۲ دا څمونږ
ډودئ تَوده وه چه مونږ له خپلو کورونو نه دَ توښي دَپارَ را
واخستَه په هغه ورځ چه مونږ راووتلُو تاچه تاسي ته درشُو
او اوس ګوره چه وچه او چنړاسنه شوله

۱۳ او دا مَشکوند دَ شرابو چه مونږ ډک کړل نوِي وُو او ۱۳
گوره چه شلیدلِي دِي او دا څمونږ جامي او پڼړي زړي شوي په
سبب دَ ډیري اوږدي لاري
۱۴ او هغو سړو دَ هغوي له توښي نه واخستل او دَ خداوند ۱۴
له خولِي نه ئې پوښتنه و نه کړه
۱۵ او یشوع دوي سره صلحه وکړه او ورسره ئې عهد وتاړه ۱۵
دَ هغو دَ ژوندو پرېښودلو دَپارَ او دَ جماعت رئیسانو هغوي
ته قسم وخوړ
۱۶ او داسي وشوه چه دَ دریو ورځو په آخر کښ پس له ۱۶
هغه چه ورسره ئې عهد وتاړه وائې وریدل چه هغوي سونږ ته
نژدي دِي او چه دوي څمونږ په مینځ کښ اوسِي
۱۷ او بنِي‌اسرائیلو کوچ وکړ او په دریمه ورځ دَ هغو په ۱۷
ښهرونو بانډِ ورغلل او دَ هغوي ښهرونه جبعون او کفیره او بیروت
او قریتِ یعریم وُو ۱۸ او بنِي‌اسرائیل هغوي و نه وهل ځکه چه دَ ۱۸
جماعت رئیسانو ورسره دَ اسرائیل په خداوند الله قسم خوړلي وه
او ټول جماعت په رئیسانو درکه وکړه ۱۹ او ټولو رئیسانو ټول جماعت ۱۹
ته وویل چه مونږ دوي سره په خداوند الله دَ اسرائیل قسم خوړلي
دَي او اوس نه توانیږو چه په دوي لاس ولګوو
۲۰ دا به ورسره وکړو او ژوندي به ئې پرېږدو او غضب به ۲۰
په مونږ بانډِ و نه شِي دَ هغه قسم په سبب چه مونږ ورسره
خوړلي دَي ۲۱ او رئیسانو ورته وویل ژوندِي دِ وِي نو هغوي پریکونکِي ۲۱
دَ لرګو او یستونکِي دَ اوبو دَ ټول جماعت دَپارَ شول لکه چه
رئیسانو ورسره ویلي وُو
۲۲ او یشوع دوي راوبلل او ورسره ئې خبره وکړه و ئې ویل ۲۲
ولي مونږ تګلي یوُ ویل مو چه مونږ له تاسو نه ډیر لري یوُ او تاسو

څمونږ په مينځ کښې اوسيدونکي يئ

۲۳ ۲۳ او اوس تاسو ملعونان يئ او نه به له تاسو نه غلامان
پريکړي شي هم پريکونکي دَ لرګو هم يستونکي دَ اوبو څما دَ الله دَ
کوردَپارَ

۲۴ ۲۴ او يشوع ته ئې ځواب ورکړو او وئې ويل چه مونږ ستا بندګان
يُو بښه خبر شوي يُو په دې چه څرنګ خداوند ستاسو الله موسیٰ
خپل بنده ته وفرمائل چه تاسو ته به هغه ټوله زمکه درکړي او
چه هغه ټول اوسيدونکي دَ زمکې به ستاسې له مخې نه نيست
کړي او مونږ ستاسو له مخونو نه دَ خپلو ځانونو دَپارَ ډير ووېريدلو
او دا کار مو کړي دَي

۲۵ ۲۵ او اوس ګوره مونږ ستا په لاس کښې يُو له مونږ سره
هسې وکړه لکه چه دَ هغه کول ستا په سترګو کښې ښه او حق وي

۲۶ ۲۶ او داسې ئې ورسره وکړل او دَ بني اسرائيل له لاسَ ئې خلاص
کړل او برباد ئې نه کړل

۲۷ ۲۷ او په هغه ورځ يشوع هغوي پرنکونکي دَ لرګو او يستونکي
دَ اوبو دَ جماعت دَپارَ او دَ خداوند دَ مذبح دَپارَ تر دې ورځې
جوړ کړل په هر هغه ځاي کښې چه دې ئې غوره کړي *

لسم باب

۱ ۱ او داسې وشوه هرکله چه ادوني صدق بادشاه دَ اورشليم واوريدل
چه يشوع عَيْ ونيوه او حرم ئې کړ لکه چه په يريحا او دَ هغه په
بادشاه ئې وکړل هم هسې ئې په عَيْ او دَ هغه په بادشاه وکړل او
چه اوسيدونکيو دَ جبعون څرنګ له اسرائيل سره صلحه وکړه او دَ
هغوي په مينځ کښې دي

۲ ۲ نو دوي ډير ووېريدل ځکه چه جبعون لوي ښهر وه لکه يو
له ښهرونو دَ بادشاهئ نه او له عَيْ نه لوي وه او ټول خلق ئې

جبّاران وُو
۳ او ادوني صدق دَ اورشلیم بادشاه او هوهام بادشاه ۳
دَ حبرون او فیرام بادشاه دَ یرموت او یافیع بادشاه دَ لاکیش
او دبیر بادشاه دَ عجلون ته ئي واستول او و ئي ویل
۴ ما ته را وخیژئ او مدد راکړئ او موږ به جبعون ۴
ووهو ځکه چه دَ یشوع او دَ بني‌اسرائیل سره ئي صلحه وکړه
۵ او پنځه بادشاهان دَ اموریانو بادشاه دَ اورشلیم بادشاه ۵
دَ حبرون بادشاه دَ یرموت بادشاه دَ لاکیش دَ عجلون سره جمع
شول او وختل او ټول فوځونه ئي او په جبعون ئي خیمې ودرولې
او هغوي ورسره وجنګیدل
۶ او دَ جبعون خلقو یشوع ته دَ جلجال وډیرې ته واستوه ۶
و ئي ویل چه ته له خپلو بندګانو نه خپل لاسونه مه سستوه
په تلوار سره را وخیژه او خلاص موکړه او مدد راکړه ځکه
چه په موږ باندِ ټول بادشاهان دَ اموریانو چه په کوهستان
کښ اوسي جمع شول
۷ او یشوع له جلجاله وخوت دی او ټول جنګیالي اُمّت او ۷
ټول جبّاران دَ قوت ورسره
۸ او خداوند یشوع ته وویل چه له دوي نه مه ویرېږه ۸
ځکه چه ستا په لاسونو کښ مِ درکړي دِي یو سړي له هغو
نه ستا په مخ کښ به و نه دریږي
۹ او یشوع په هغو باندِ ناڅاپه راغي ټوله شپه له جلجاله ۹
ورخوت ۱۰ او خداوند دَ اسرائیل له مخې نه هغوي مات کړل او په ۱۰
لوي وهني سره ئي ووهل په جبعون کښ او دَ بیتِ‌حوران دَ
ختلو په لارې کښ ئي دوي وزغلول او تر عزیقې او تر مقیدې
پورې ئي ووهل

١١ ١١ او داسي وشول چه دوي دَ اسرائيل له مخې نه تښتيدل
او دوي دَ بيتِ‌حوران په خوړ کښ وُو نو خداوند له آسمان نه په
لويو کاڼو وويستل ترعزيقې پوري او دوي مړه شول او هغوي
چه دَ دلۍِ په کاڼو مړ شول له هغوي نه چه بنياسرائيلو په
توري مړ کړل ډير وُو
١٢ ١٢ نو يشوع خداوند ته ووئيل په هغه ورځ چه خداوند
اموريان وسپارل دَ بنياسرائيل دَ وړاندِ او وئي ويل دَ ټولو
اسرائيلو دَ سترګو دَ وړاندِ

اي نمرَ ته ودريږه په جبعون
او اي سپوږمۍِ ته په خوړ کښ دَ ايلون

١٣ ١٣ او نمر قايم شه او سپوږمۍِ ودريدله تر هغه پوري چه قوم
له دُښمنانو خپلو نه بدله واخستله دا دَ ياشر په کتاب کښ ليکلې
نه دِي څه؟ او هغه نمر دَ آسمان په مينځ کښ ودريده او په
ډوبيدلو ئي بيړه و نه کړه چه ورځ تمامه شوه
١٤ ١٤ او دَ دغې ورځې په شان نه وړاندِ وه نه وروستو چه په کښ
خداوند دَ سړِي قول واوريده څکه چه خداوند دَ اسرائيل دَپارَ
١٥ جنګ کاوه ١٥ او يشوع او ټول اسرائيل چه ورسره وه دَ جلجال و
١٦ ديري ته وجاروتل ١٦ او هغه پنځه بادشاهان وتښتيدل او دَ
مقيدي په غار کښ ئي ځانونه پټ کړل
١٧ ١٧ او يشوع ته خبر وشه په دې ويلو چه هغه پنځه بادشاهان
١٨ موندلي شوي دِي دَ مقيدي په غار کښ پټ شوي دِي ١٨ او يشوع
ووئيل چه دَ غار خولې ته لوي کاڼِي ورورغړوئ او په هغه باندِ سړِي
مقرر کړئ چه وئي ساتي
١٩ ١٩ ليکن تاسو مه ودريږئ او خپلو دُښمنانو پسې زغلئ او
ورستې ئي ووهئ مه ئي پرېږدئ چه په خپل ښهر کښ ننه وزي

څکه چه خداوند ستاسو الله ستاسو په لاسونو کښې درکړي دِي
۲۰ او داسي وشوه چه يشوع او بني‌اسرائيل دَ هغو وهل په ډيري ۲۰
لوي وهني سره تمام کړل څوچه نيست شول او هغه باقي چه
ورنه پاتي شول په قلعه دارو ښهرونو کښې ننه وتل
۲۱ او ټول اُمّت ديري ته په مقيدي کښې په سلامتيا سره ۲۱
يشوع ته پستنه راغي هيڅ يو سړي خپله ژبه بني‌اسرائيل ته نه خوځوله
۲۲ او يشوع وويل دَ غار خوله پرانزئ او له غار نه هم هغه ۲۲
پنځه بادشاهان ماته راوباسئ
۲۳ او هسي ئي وکړل او له غار نه ئي هم هغه پنځه بادشاهان ۲۳
ورته راويستل بادشاه دَ اورشليم بادشاه دَ حبرون بادشاه دَ
يرموت بادشاه دَ لاکيښ بادشاه دَ عجلون
۲۴ او هسي وشوه هرکله چه دوي هغه بادشاهان يشوع ته ۲۴
راويستل نو يشوع ټول سړي دَ اسرائيل راوبلل او دَ جنګيالي
سړيو سردارانو ته چه ورسره تلل وويل نژدي راشئ خپلي پښي
دَدي بادشاهانو په مرو باندِ کيږدئ او هغه نژدي شول او خپلي
پښي ئي دَ هغو په مرو باندِ کيښوي
۲۵ او يشوع ورته وويل مه ويريږئ او مه حيرانيږئ تکړه ۲۵
شئ او دلير شئ څکه چه هم داسي خداوند ستاسو به له ټولو
دُښمنانو سره وکړي چه له هغوي سره تاسو جنګ کوئ
۲۶ او پس له هغه ئي دوي ووهل او مړه ئي کړل او په ۲۶
پنځو ونو باندِ ئي ځوړند کړل او دوي په ونو باندِ تر ماښامَ پوري
زوړند وُو
۲۷ او داسي وشوه دَ نمر پريوتو په وقت يشوع و فرمايل او ۲۷
دوي ئي له هغو ونو نه راکوز کړل او په هغي غار کښې چه په کښې
ئي خپل ځانونه پټ کړي وُو ور وئي غورزول او دَ غار په خولي

ئې لوي کانړي کېښودل تر نن ورځې پورې
٢٨ ٢٨ او په هغه ورځ يشوع مقيده ونيوه او د توري په مخ
ئې ووهله او د هغه بادشاه ئې نيست کړ او ټول ځانونه چه
په کښې وو هيڅ يو ئې هم په کښې باقي پرې نه ښوده او د مقيدې
په بادشاه ئې داسې وکړل لکه چه د يريحا په بادشاه ئې کړي وُو
٢٩ ٢٩ او يشوع او ټول اسرائيل ورسره له مقيدې نه تر لبناه
پورې تېر شول او په لبناه ئې جنګ کاوه
٣٠ ٣٠ خداوند هغه هم او د هغه بادشاه ئې د اسرائيل
په لاس کښې ورکړ او د توري په مخ ئې وواهه او ټول ځانونه چه
په کښې وُو هيڅ يو ئې هم په کښې باقي پرې نه ښود او د هغه په
بادشاه ئې هسې وکړ لکه چه د يريحا په بادشاه ئې کړي وُو
٣١ ٣١ او يشوع او ټول اسرائيل ورسره له لبناه تر لاکيش
پورې تېر شول او په ده ئې خېمې ودرولې او ورسره وجنګېدل
٣٢ ٣٢ او خداوند لاکيش د اسرائيل په لاس کښې ورکړ
او په دويمه ورځې ئې واخست او د توري په مخ ئې وواهه او ټول
ځانونه چه په کښې وُو لکه ټول چه له لبناه سره ئې وکړل
٣٣ ٣٣ نو حورام د جزر بادشاه د لاکيش د مدد د پاره
ورخوت او يشوع هغه او د دغه قوم وواهه تر هغه پورې چه
ورته يو هم باقي پاتې نه شه
٣٤ ٣٤ او يشوع او ټول اسرائيل ورسره له لاکيش تر عجلون
پورې تېر شول او په هغه ئې خېمې ودرولې او ورسره وجنګېدل
٣٥ او په هغه ورځ ئې ونيوه او د توري په مخ ئې وواهه او ټول
ځانونه چه په کښې وُو او په هغه ورځ ئې حرم کړل لکه ټول
څه چه له لاکيش سره ئې وکړل
٣٦ ٣٦ او يشوع او ټول اسرائيل ورسره له عجلون تر حبرون

پوري وِختل او په ده بانِدِ وجنګيدل
۳۷ ۳۷ او و ئي نيوه او دَ تُوري په مخ ئي وواهه او دَ هغه
بادشاه او دَ هغه ټول ښهرونه او هغه ټول ځانونه چه په کښ
وُو هيڅ يو ئي په کښ باقِي پرِي نه ښود لکه هرڅه چه له عجلون سره
ئي وکړ ليکن هغه ئي حرم کړ او ټول ځانونه چه په کښ وُو
۳۸ ۳۸ او يشوع او ټول اسرائيل ورسره دَبير ته وجاروتل
او ورسره وجنګيدل
۳۹ ۳۹ او هغه ئي ونيوه او دَ هغه بادشاه او دَ هغه
ټول ښهرونه ئي دَ تُوري په مخ ووهل او ټول ځانونه چه په کښ
وُو حرم ئي کړل هيڅ يو ئي په کښ باقِي پرِي نه ښود لکه چه له حبرون
سره ئي وکړِ هسي ئي په دَبير وکړل او دَده په بادشاه او لکه چه
په لِبناه او دَده په بادشاه ئي وکړل
۴۰ ۴۰ او يشوع ټوله زمکه ووهله کوهستان او جنوب او ميدان
او دامن او دَ هغه ټول بادشاهان هيڅ يو ئي په کښ باقِي پرِي
نه ښود. او ټول چه ساه آخلِي حرم ئي کړل لکه چه خداوند دَ
اسرائيل الله وفرمايل
۴۱ ۴۱ او يشوع له قاديش برنيعا تر غزه پوري ووهل او ټوله
زمکه دَ ګوشن تر جبعونَ پوري
۴۲ ۴۲ او دا ټول بادشاهان او دَدوي زمکي په يو وار کښ
يشوع ونيولِي ځکه چه خداوند دَ اسرائيل الله دَ اسرائيل
دَپارَ جنګ وکړ
۴۳ ۴۳ او يشوع او ټول اسرائيل ورسره دَ جلجال وديري ته
وجاروتل ÷

يولسم باب

۱ ۱ او داسي وشوه هرکله چه يابين بادشاه دَ هاصور واوريدل

نو يو باب بادشاه دَ مادون ته او دَ شمرون بادشاه ته او دَ
اکشاف بادشاه ته ئې واستول
۲ ۲ او ټولو بادشاهانو ته چه په شمال کښې په کوهستان
کښې او په عرابه کښې دَ کنروت په جنوبي طرف او په کوز ميدان
۳ ۳ او په لوړو دَ دور مغرب طرف ته او کنعانيانو ته چه په
نمرخاته او په مغرب طرف کښې دي او اموريانو ته او حتيانو
ته او پريزيانو ته او يبوسيانو ته چه په کوهستان کښې دي او
حويانو ته تر حرمون دَ لاندې دَ مصفاه په زمکي کښې دي
۴ ۴ او هغوي ووتل او ټول نوځونه ئې ورسره ډير خلق لکه
شګي چه دَ درياب په غاړې کښې وي په شمار کښې
۵ ۵ او له ډيرو زياتو آسونو او ګاډو او دغه ټول بادشاهان
راجمع شول او دوي راغلل او يوځاي ډيره شول دَ ميروم په
۶ اوبو باندې تا چه له اسرائيل سره وجنګيږي ۶ او خداوند يشوع
ته وويل ور نه مه ويريږه ځکه چه صبا به زه په داسي وقت کښې
هغه ټول وژلي شوي دَ اسرائيل په مخ کښې درکړم دَ هغو دَ
آسونو به سپيني ووهي او دَ هغوي ګاډي به په اور وسوځوي
۷ ۷ نو يشوع او ټول جنګيالي سري ورسره دَ ميروم په اوبو ورباندې
ناڅاپه راغلل او ورباندې پريوتل
۸ ۸ او خداوند دوي دَ اسرائيل په لاس کښې ورکړل او
و ئې وهل او دَ لوي صيدون پوري ئې وزغلول او دَ مصرفات المايم
او دَ مصفاه دَ خوړه پوري مشرق طرف ته او وئې وهل ځو چه
هيڅ يو ئې هم په کښې باقي پري نه ښود
۹ ۹ او يشوع ورسره هسي وکړل لکه چه خداوند ور ته
وويل ده دَ هغو دَ آسونه سپيني ووهلي او دَ هغوي ګاډي ئې
۱۰ په اور کښې وسيزل ۱۰ او په هغه وقت کښې يشوع وجاروت او

هاصور ئې ونیوه او بادشاه ئې په توري وواهه ځکه چه هاصور
په وړاندِ دَ هغو ټولو بادشاهتونو سر وه
۱۱ او هغه ټول ځانونه چه په کښ وُو ووهل دَ توري په ۱۱
مخ ئې حرم کړل هیڅ ساه آخستونکي پاتي نه شه او هاصور ئې په
اور وسیزه
۱۲ او دَ هغو بادشاهانو ټول ښهرونو او دَ هغوي بادشاهان ۱۲
یشوع واخستل او دَ توري په مخ ئې ووهل حرم ئې کړل لکه چه
موسیٰ دَ خداوند بنده وفرمایل
۱۳ تش هغه ټول ښهرونه چه په خپلو غونډیو بانډِ ولاړ ۱۳
وُو اسرائیلو ونه سیزل بي له هاصوره هغه یشوع وسوزاوه
۱۴ او دَ هغو ټولو ښهرونو لُوټ او مویشي بنيِ‌اسرائیلو ۱۴
دَ خپلو ځانونو دَپارَ بوتللِي وُو تش هر یو سړي ئې دَ توري په
مخ وواهه تر هغه پوري چه هغوي ئې برباد کړل او هیڅ سا
آخستونکي ئې پري نه ښود ۱۵ لکه چه خداوند خپل بنده موسیٰ ته ۱۵
وفرمایل هغه سي موسیٰ یشوع ته وفرمایل او یشوع هغه سي وکړل
هیڅ کلام ئې پری نه ښود له هغو ټولو نه چه خداوند موسیٰ
ته وفرمائل
۱۶ نو یشوع هغه ټوله زمکه واخسته هغه کوهستان او ۱۶
ټول جنوب او دَ کوشن زمکه او ټول کوز میدان او عراباه او دَ
اسرائیل کوهستان او کوز میدان ئې
۱۷ دَ خالق له غره نه چه سعیر ته خیژي او بعل‌جاد ته دَ ۱۷
لبنان په خوړ کښ دَ حرمون دَ غره لاندِ او ټول بادشاهان ئې
واخستل او وئې وهل او مړ ئې کړل
۱۸ تر ډیرو ورځو یشوع دي ټولو بادشاهانو سره جنګ وکړ ۱۸
۱۹ یو ښهر نه وُه چه له بنيِ‌اسرائیلو سره ئې صلحه وکړه بي ۱۹

له حویانو او سیدونکیو دَ جبعون نه بتول يُ په جنګ واخستل
۲۰ ۲۰ ځکه چه له خداوندَ وشوه چه دَ هغوي زړونه کلک شي چه
اسرائیل ته دَ جنګ دَپارَ ووزي دَ دي دَپارَ چه هغوي ېجّي نیست
کړي چه ورباندِ هیڅ مهرباني و نه شي لیکن چه دوي نیست شي
لکه چه خداوند موسیٰ ته وفرمایل
۲۱ ۲۱ او یشوع په هغه وقت کښِ راغي او له کوهستان يُ
عناقیم پریکړل له حبرونَ له دبیر له عنابَ او دَ یهوداه له بتول
کوهستانَ او دَ اسرائیل له بتول کوهستانَ سره له ښهرونو دَ
دوي یشوع نیست کړل
۲۲ ۲۲ او دَ عناقیم هیڅوک پاتي نه وُو دَ بنيِ‌اسرائیلو په زمکه
کښِ تش په غزّاه او په جاتّ او په اشدود څه پاتي وُو
۲۳ ۲۳ او یشوع هغه بتوله زمکه واخستله په موافق دَ هغه
بتول څه چه خداوند موسیٰ ته حکم وکړ او یشوع اسرائیل ته په
وراثت ورکړه دَ دوي دَ ویش او دَ فرقو په موافق او زمکي له
جنګ نه قراري ومونده ❖

دولسم باب

۱ ۱ او دا دَ زمکي بادشاهان دي چه هغه بنيِ‌اسرائیلو ووهل او
دَ هغو زمکه يُ په وراثت واخستله دَ پوري غاړي له یردنَ دَ
نمر له ختلو نه دَ ارنونَ له کندي نه تر غره دَ حرمونَ پوري
او بتوله عرابه تر نمرخاته پوري
۲ ۲ سیحون بادشاه دَ اموریانو چه په حشبون کښِ اوسیده
چه حکومت يُ وکړ له عراعر نه چه دَ ارنونَ دَ کندي په کناري
دي او دَ کندي په مینځ کښِ دي او نیم جلعاد دَ یبوق تر
کندي پوري چه دَ بنيِ‌عمونَ سرحد دي
۳ ۳ او عرابه دَ کنروت تر دریابَ پوري دَ نمرخاته په طرف

او دَ عرابې تر دریاب پورې دَ مالکین دریاب دَ نمرخاته په طرف
دَ بیت‌یشیموت په لارې او دَ جنوب په طرف دَ پسګاه دَ لمنِ لاندِ
۴ او دَ باشان دَ بادشاه دَ عوج سرحد چه له رفائیم نه
باقې وه چه په عشتاروت او په ادرعې کښې اوسیده
۵ او چه ده دَ حرمون په غره او په سلکه او په ټول
باشان کښې تر حدَ دَ جشوریانو پورې او دَ معکاتیانو او نیم جلعاد
حد دَ صیحون بادشاه دَ حشبون ئې حکومت وکړ
۶ او موسیٰ دَ خداوند بنده او بني‌اسرائیلو هغوی ووهل
او موسیٰ بنده دَ خداوند روبیانو ته او جادیانو ته او نیمې
فرقې دَ منسّې ته ئې په میراث ورکړ
۷ او دا هغه بادشاهان دَ هغې زمکې دِي چه یشوع او
بني‌اسرائیلو ووهل په پورې غاړه دَ یردن دَ مغرب په طرف تر
بعل‌جد دَ لبنان په خوړ کښې تر خلق دَ غره پورې چه سعیر
ته خیژي او یشوع دَ اسرائیل وفرقو ته دَ هغو دَ صوبو په
موافق په میراث ورکړل
۸ په کوهستان او په میدان او په عرابه او په لمنو او په
بیابان او په جنوب حتیان اموریان کنعانیان پریزیان حویان یبوسیان

۹	بادشاه دَ یریحا	یو		بادشاه دَ جزر	یو
	بادشاه دَ عَی چه بیت‌ایل		۱۳	بادشاه دَ دبیر	یو
	څنګه دَی	یو		بادشاه دَ جدر	یو
۱۰	بادشاه دَ اورشلیم	یو	۱۴	بادشاه دَ حورمه	یو
	بادشاه دَ حبرون	یو		بادشاه دَ عراد	یو
۱۱	بادشاه دَ یرموت	یو	۱۵	بادشاه دَ لبناه	یو
	بادشاه دَ لاکیش	یو		بادشاه دَ عدلام	یو
۱۲	بادشاه دَ عجلون	یو	۱۶	بادشاه دَ مقیده	یو

	بادشاه دَ بیت‌ایل	یو		بادشاه دَ اکشاف	یو
۱۷	بادشاه دَ تفوح	یو	۲۱	بادشاه دَ تعنک	یو
	بادشاه دَ حفر	یو		بادشاه دَ مجدّو	یو
۱۸	بادشاه دَ افیق	یو	۲۲	بادشاه دَ قادش	یو
	بادشاه دَ لشارون	یو		بادشاه دَ یقنیعام په کرمل کښې	یو
۱۹	بادشاه دَ مادون	یو	۲۳	بادشاه دَ دور په لوړو دَ دور کښې	یو
	بادشاه دَ حاصور	یو		بادشاه دَ جویم په جلجال کښې	یو
۲۰	بادشاه دَ شمرون مرائون	یو	۲۴	بادشاه دَ ترضه	یو

ټول بادشاهان یو دیرش وُو ❊

دیارلسم باب

۱ آ او یشوع زوړ شه او په ورځو کښې زیات او خداوند ورته
وویل ته اوس زوړ او په ورځو کښې زیات شوې یې او زمکه ډېره
زیاته دَ میراث دَپارَ پاتې ده
۲ ۲ دا هغه زمکه ده چه پاتې دَه ټول اطراف دَ فلسطیانو
وَدَ ټولو جشوریانو
۳ ۳ له شیحوره چه دَ مصر په مخ کښې دَي او دَ عقرون
تر سرحدَ پورې قطب طرف ته چه دَ کنعانیانو شمارېږي پنځه
سرداران دَ فلسطیانو او غزاتیان او اشدودیان او اسقلونیان
او جاتیان او عقرونیان
۴ ۴ او عویان هم چه په جنوب طرف کښې دي ټوله زمکه
دَ کنعانیانو او معاره چه دَ صیدانیانو ده تر افیق پورې تر
سرحدَ دَ اموریانو
۵ ۵ او زمکه دَ جبلیانو او ټول لبنان دَ نمرخاته په طرف
له بعل‌جاده دَ حرمون دَ غره لاندِ دَ حمات تر ننوتلو پورې
۶ ۶ او ټول اوسیدونکي دَ کوهستان له لبنان تر مصرفوت مایمَ

ټول صيدوني زه دوي دَ بني‌اسرائيلو له مخَ لري کوم تش ته اسرائيلو
له په وېش سره دَ ميراث دَپارَ مقرّر کړه لکه چه ما تاته وفرمائيل
۷ او اوس دا زمکه ووېشه په ميراث سره نهو فرقو ته او دَ ۷
منسّي نيمي فرقي ته
۸ هغې سره روبينيانو اوجديانو خپل ميراث واخست چه ۸
موسیٰ ورته ورکړ په پوري غاړه دَ يردن نمرخاته طرف ته لکه
چه موسیٰ دَ خداوند بنده هغوي ته ورکړ
۹ له عراعره چه دَ ارنون دَ رود په غاړه دي او هغه ۹
ښهر چه دَ رود په مينځ کښ دي او ټول اوچت ميدان دَ ميدبا
تر ديبون پوري
۱۰ او ټول ښهرونه دَ سيحون بادشاه دَ اموريانو چه په ۱۰
حشبون کښ يي بادشاهت وکړ دَ بني‌عمون تر سرحدَ پوري
۱۱ او جلعاد او دَ جشوريانو او دَ معکاتيانو سرحد او ټول ۱۱
غر دَ حرمون او ټول باشان تر سلکه پوري
۱۲ ټول بادشاهت دَ عوج په باشان چه په عشتاروت ۱۲
او ادرعي کښ يي بادشاهت وکړ چه له رفائيو نه باقي پاتي وه
څکه چه موسیٰ دوي ووهل او وئ شړل
۱۳ او بني‌اسرائيلو هغه جشوريان او هغه معکاتيان ۱۳
ونه شړل ليکن جشوري او معکي دَ اسرائيل په مينځ کښ
تر دي ورځي پوري اوسيدونکي شول
۱۴ تش دَ ليوي وفرقي ته يي ميراث ورنه کړ دَ اور ۱۴
قرباني دَ اسرائيل دَ خداوند الله دَ هغوي ميراث دي لکه چه
ده ورته کلام وکړ
۱۵ او موسیٰ دَ بني روبين فرقي ته دَ هغوي دَ خپلخانو ۱۵
په موافق ورکړ ۱۶ او حد يي له عراعره چه دَ ارنون دَ کندي ۱۶

په كناري او هغه ښهر چه دَ كندي په مينځ كښ دَي او ټول
هغه اوچت ميدان چه په ميدبا كښ دي
۱۷ ۱۷ حشبون او ټول ښهرونه دَده چه په اوچت ميدان
كښ دِي د ديبون او باموت بعل او بيت بعل معون
۱۸ ۱۸ او يهصه او قديموت او ميفاعه
۱۹ ۱۹ او قريتايم او سبمه او صارت شحر دَ خوړ په غره كښ
۲۰ ۲۰ او بيت فغور او دامان دَ پسګاه او بيت يسيموت
۲۱ ۲۱ او ټول ښهرونه دَ اوچت ميدان او ټول بادشاهت دَ
صيحون بادشاه دَ اموريانو چه په حشبون كښ ئې بادشاهت وكړ
چه موسىٰ دي وواهه او ټول رئيسان دَ مديان ورسره آوِي او
راقم او صور او حُور او رابع چه اميران دَ صيحون وُو اوسيدونكي
د دي زمكي
۲۲ ۲۲ او بلعام دَ بعور ځوي هغه فال آچونكي هم بنِي‌اسرائيلو
دَ هغوي نورو مقتولانو په مينځ كښ په تُوري سره وواهه
۲۳ ۲۳ او دَ بنِي‌روبين حد يردن وه او دَ هغه حد دا دَ
بنِي‌روبين ميراث وه دَ دوي دَ خيلخانو په موافق دَ هغه ښهرونه
او كلي ئې
۲۴ ۲۴ او موسىٰ دَ جد فرقي ته دَ جد ځامنو ته دَ هغو دَ
خيلخانو په موافق وركړ
۲۵ ۲۵ او دَ هغه حد يعزير او ټول ښهرونه دَ جلعاد او
نيمه زمكه دَ بنِي‌عمون تر عراعره پوري چه دَ ربّه په مخ كښ دَه
۲۶ ۲۶ او له حشبون نه تر رامت‌المصفاه او بطونيم او له محنائم
نه تر حد دَ دبير
۲۷ ۲۷ او په خوړ كښ بيت هارام او بيت نمره او سكوت او
صافون باقِي پاتي شوي بادشاهت دَ حشبون بادشاه دَ سيحون

یردن ئخه او هغه حد دَ کنروت دَ دریاب پوري دَ یردن نمرخاته
۲۸ طرف ته ۲۸ دا میراث دَ بنيجد دي دَ دوي دَ خیلخانو په موافق
ښهرونو او کلي ئي
۲۹ ۲۹ او موسیٰ نیمي فرقي دَ منسّي ته ورکړه او دغه نیمه فرقه
دَ بنيمنسّي دَپارَ وه دَ هغه دَخیلخانو په موافق
۳۰ ۳۰ او دَ هغه حد له محنّایمَ وه ټول باشان ټول بادشاهت
دَ عوج دَ باشان دَ بادشاه او ټول کلي دَ یایر چه په باشان
۳۱ کښ دي شپیته ښهرونه ۳۱ او نیم جلعاد او عشتاروت او اذرعئ
ښهرونو دَ بادشاهت دَ عوج په باشان کښ بنيماکر دَپارَ دَ
منسّي دَ ځوي نیم بني ماکر له دَ هغوي دَ خیلخانو په موافق
۳۲ ۳۲ دا هغه ویراثتونه دي چه موسیٰ دَ مواب په میدانونو
کښ ویش وکړ پوري غاړه دَ یردن له یریحا نه نمرخاته طرف ته
۳۳ ۳۳ لیکن دَ لیوي فرقي ته موسیٰ هیڅ میراث ور نه کړ
یهوه الله دَ اسرائیل دَ هغه میراث دَي لکه چه ده ورته ووئیل

څوارلسم باب

۱ ۱ او دا هغه ویراثتونه دي چه بنياسرائیلو دَ کنعان په زمکه
کښ واخستل چه الیعاذر کوهن او یشوع دَ نون ځوي او سردارانو
دَ پلارونو دَ بنياسرائیلو له فرقو نه په هغوي ویش وکړ دَ
هغوي دَ ویراثت په هسک سره
۲ ۲ لکه چه خداوند دَ موسیٰ له لاسَ وفرمایل دَ نهو
فرقو دَپارَ او دَ نیمي فرقي دَپارَ
۳ ۳ ځکه چه موسیٰ دَ دوو فرقو او دَ نیمي فرقي دَ یردن په
پوري غاړه ورکړ او لاویانو ته ئي دَ هغو په مینځ کښ ویراثت
ور نه کړ
۴ ۴ ځکه چه دَ بنييوسف دوه فرقي وي منسّي او افرائیم

او دوي په زمکه کښې حصه ليوِيانو ته ور نه کړه بي له ښهرونو
دَ اوسيدلو دَپارَ او چراګاهونه دَ دوي دَ مويشيو او دَ مال دَپارَ
۵ ۵ لکه چه خداوند موسیٰ ته و فرمايل هم هسي بني اسرائيلو
وکړل او دوي هغه زمکه وويشله
۶ ۶ او بني يهودا يشوع ته په جلجال کښې نژدي شول او کالب
دَ يَفُنّه ځوي قنزِي ور ته وويل ته پوهيږي هغه خبره چه
خداوند موسیٰ مرد دَ الله ته {ستا په باب} کښې په قاديش برنيعا
{او ځما په باب}
کښې و فرمائله
۷ ۷ زه څلويښت کلني وَم چه موسیٰ بنده دَ خداوند زه
واستولم تا چه دَ قاديش برنيعا دَ زمکي جاسوسي وکړم او ما
لکه چه ځما په زړه کښې وُو خبره مِ ور وګرزوله
۸ ۸ او ځما ورونړه چه له ما سره وختل دَ اُمت زړه يي
ويلي کړ ليکن زه په خداوند خپل الله پسي پُوره تلم
۹ ۹ او موسیٰ هم په هغه ورځ قسم وخوړ و ئي ويل په
يقين سره هغه زمکه چه په کښې ستا پښي و دربلي شي تا ته
به ميراث شي او ستا دَ ځامنو دَپارَ تر هميشه پوري ځکه
چه تا دَ خداوند الله ځما پُوره پيروي وکړه
۱۰ ۱۰ او اوس ګوره خداوند زه ژوندي ساتلي يم لکه چه
ده وويل په دغو پنځه څلويښتو کالو کښې له هغه وقتَ چه
خداوند دغه خبره موسیٰ ته و فرمايله هرکله چه اسرائيل
په بيابان کښې ګرزيدل او ګوره اوس زه نن ورځ دَ پنځه اتيا
کالو يم
۱۱ ۱۱ تر اوسَ پوري نن ورځ هسي تکړه يم لکه چه په
هغو ورځو کښې چه موسیٰ زه ور واستولم لکه چه ځما قوت هغه
وقت وه اوس ځما قوت هم هغه سي دَي دَ جنګ دَپارَ او دَ

ورتلو راتلو دَپارَ
۱۲ ۱۲ او اوس ماته دا غر راکړه چه دَده په باب کښ خداوند
هم په هغه ورځ وویل څکه چه تا آوریدلي دِي هم په هغه
ورځ کښ چه عناقیم هلته وه او لوي او قلعه دار ښهرونه ګمان
مِ دي که خداوند څما سره وِي نو وبه ئي شړم لکه چه خداوند
ویلي دِي
۱۳ ۱۳ او یشوع وله برکت ورکړ او هغه حبرون ئي کالیب دَ
یفُنَّه څوي ته دَ میراث دَپارَ ورکړ
۱۴ ۱۴ له دي سببَ حبرون کالیب دَ یفُنّه څوي قنزِي ته تر
نِن ورځي پوري میراث شه په دي سبب چه دَ خداوند الله دَ
اسرائیل ئي پُوره پیروِي وکړه
۱۵ ۱۵ او نوم دَ حبرون وړاندِ قریتِ اربعه وه هغه لوي سړي
وه دَ عناقیانو په مینځ کښ او زمکه له جنګ نه په آرام شوه ؞

پنځلسم باب

۱ ۱ او دَ بنِي یهودا دَ قرقو دَپارَ دا حِسک وشه دَ هغوي دَ خیلخانو
په موافق دَ ادُوم ترحدَ پوري دَ سین بیابان ته جنوب طرف ته
په لري حد دَ جنوب کښ
۲ ۲ او دَ هغه جنوبِي حد پوري غاړي ته دَ مالګین دریاب
له هغي ژبي نه چه دَ جنوب په طرف وه
۳ ۳ او دَ عقرابیم له ختلو دَ جنوب له طرفه ووت او تر
سینَ پوري تیر شه او دُ قادیش برنیعا جنوب طرف ته وخوت
حصرون څخه تیر شه او آدّار ته وخوت او قرقع ته وګرزیده
۴ ۴ او عصمون ته تیر شه او دَ مصر په بحر وخوت او
حد دَ وتلو نهرِ دریاب څخه وه دا به ستاسو جنوبِي حد وِي
۵ ۵ او مشرقِي حد ئي مالګین دریاب وه دَ یردن تر انتها پوري

او دَ قطب طرف ته حد دَ درياب له ژبي نه چه دَ يردن په
انتها كښې دَي
۶ ۶ او حد بيت حجله ته وخوت او دَ بيت عرابه قطب طرف
ته تير شه او حد دَ بوهن دَ روبين دَ ځوي كاڼي ته وخوت
۷ ۷ او حد دَ عاكور له خوړ نه تر دبيره وخوت او هسي قطب
طرف ته جلجال طرف ته چه دَ ادوميم په ختلو برابر دي چه
دَ رود په جنوب طرف دَي او حد دَ عين شمس اوبو ته تير شه
او وتل دَ هغه په عين روجل وُو
۸ ۸ او سرحد دَ بني هنوم په خوړ كښې وخوت دَ يبوسي
وړي ته هم دغه يروشليم دَي او سرحد دَ هغه غره وڅوكي
ته وخوت چه دَ هنوم دَ خوړ په مخ كښې دَي مغرب طرف ته
چه انتها دَ حصې ئي دَ رفائيم دَ خوړ قطب طرف ته دَه
۹ ۹ او هغه حد دَ غره له سره تر نفتوح تر چيني و اوبو ته
ښكلي وه او دَ عفرون دَ غره ښهرونو ته ووت او حد تر بعلاه
پوري وښكلي وه هم دغه قريت يعريم دَي
۱۰ ۱۰ او حد دَ بعلاه نه مغرب طرف ته وګرزيده دَ سعير
و غره ته او دَ يعريم دَ غره دَ قطب په اوړي تير شه
{هم دغه كسالون دَي} او بيت شمس ته كوز شه او په تمناه
تير شه
۱۱ ۱۱ او حد دَ عقرون په ډډه ووت قطب طرف ته او هغه
حد شكرون ته وښكلي وه او دَ بعلاه وغره ته تير شه او
په يبنئيل ووت او وتنه دَ حد درياب څخه وه
۱۲ ۱۲ او حد دَ مغرب طرف ته لوي درياب وه دا هغه
حد دي دَ بني يهودا چاپيره دَ هغوي دَ خيلخانو په موافق
۱۳ ۱۳ او كالب دَ يفنّه ځوي ته يوه حصّه دَ بني يهودا په

مینځ کښې ودکړه دَ خداوند دَ ویلو په موافق یشوع ته هغه
قریتِ اربع دَ عناق دَ پلار {هم دغه حبرون دَي}
١٤ او کالب له هغه ځاي نه هغه دري ځامن دَ عناق ١٤
شیشي او احیمان او تلمي اولاد دَ عناق وشړل
١٥ او له دي ځاي نه اوسیدونکیو دَ دبیر ته وخوت او دَ ١٥
دبیر نوم وړاندِ قریت سفر وه
١٦ او کالب وویل هغه چه قریت سفر ووهي او وني نیسي ١٦
هغه ته به زه عکسه خپله لور په نکاح ورکړم
١٧ او غتنئیل دَ قناز ځوي دَ کالب ورور واخست او ١٧
هغه ته ئي عکسه خپله لور په نکاح ورکړه
١٨ او داسي وشوه چه دا راغله وني لمسوله چه له خپل ١٨
پلار نه پټي وغواړي او له خپل خره نه کوزه شوله نو کالب
ور ته وویل چه دا څه کوي
١٩ او دي وویل تا ما ته برکت راکړ چه جنوبي زمکه دِ ما ته ١٩
رابخښلي دَه دَ اوبو چیني هم ماله راکړه او هغې ته ئي پاسنئِ
چیني او کوزنئِ چیني هم ورکړي
٢٠ دا هغه ویراثت دَ بني یهودا دَ فرقي دَ هغوي دَ خیلخانې ٢٠
په موافق دي ٢١ او انتها دَ ښهرونه دَ فرقي دَ بني یهودا دَ ادوم ٢١
دَ غاړي په طرف په جنوب کښې قبصئیل او عِدر او یاجور وو
٢٢ او قینه او دیمون او عدعده ٢٢
٢٣ او قادش او حاصور او یثنان ٢٣
٢٤ زیف او طالم او بعلوت ٢٤
٢٥ او حاصورحدته او قریوت حصرون {هم دغه حاصور دي} ٢٥
٢٦ امام او شماع او مولاده ٢٦
٢٧ او حصرجده او حشمون او بیتِ فالط ٢٧

۲۸ ۲۸ اوحصرشوعال او بیرسبع او بزیوتیه
۲۹ ۲۹ او بعله او عیئیم او عاصم
۳۰ ۳۰ او اَلتُولَدْ او کسیل او حرمه
۳۱ ۳۱ او صقلغ او مدمنه او سنسنه
۳۲ ۳۲ او لباؤت او شلحیم او عین او رمون ټول ښهرونو دَ
هغو له کلیو سره نه ویشت دِي
۳۳ ۳۳ او په کوز میدان کښې اشتاول او صرعه او اشنّه
۳۴ ۳۴ او زانوح او عین‌جنیم او تفوح او عینام
۳۵ ۳۵ یرموت او عدولام سوکوه او عزیقه
۳۶ ۳۶ او شعرایم عدِیتایم اوجدیرا اوجدیروتایم څوارلس
ښهرونه دَ هغو دَ کلیو سره
۳۷ ۳۷ صنان حداشه او مجدل‌جاد
۳۸ ۳۸ او دلعان او مصفاه او یقتئیل
۳۹ ۳۹ لاکیښ او بصقه او عجلون
۴۰ ۴۰ او کبون او لحمام او کتلیش
۴۱ ۴۱ او جدیروت بیت داجون او نعمه او مقیده شپاړس ښهرونه
دَدوي دَ کلیو سره
۴۲ ۴۲ لِبناه او عاتر او عاشان
۴۳ ۴۳ او یفتاح او اشنه او نصیب
۴۴ ۴۴ او قعیله او اکزیب او ماریشه نه ښهرونه دَدوي دَ کلیو
سره
۴۵ ۴۵ عقرون او ښهرونه ئې او کلي ئې
۴۶ ۴۶ له عقرونَ تر لویه دریابَ پورې ټول هغه چه دَ اشدود
په ډډه وُو دَدوي دَ کلیو سره
۴۷ ۴۷ اشدود او دَ هغه ښهرونه او کلي ئې عزّه او ښهرونه

يُ او كلي يُ دَ مصر تر سينده پوري او دَ لوي درياب او دَده
دَ غاړي پوري

۴۸ ۴۸ او په كوهستان كښ شامير وېتير او سوكوه
۴۹ ۴۹ او دنه او قريت سنه {هم دغه دَبير دي}
۵۰ ۵۰ او عناب او اشتموه او عانيم
۵۱ ۵۱ او جوشن او حولون او جيلوه يوُلس ښهرونه او كلي يُ
۵۲ ۵۲ اراب او دوماه او اشعان
۵۳ ۵۳ او ينوم او بيت تفوح او آفيقه
۵۴ ۵۴ او حمطاه او قريت اربع {هم دغه حبرون دي} او صيعور
نهٔ ښهرونه دَده دَ كليو سره
۵۵ ۵۵ معون او كرمل او زيف او يوطاه
۵۶ ۵۶ او يزرعيل او يقدعام او زانوح
۵۷ ۵۷ قائين او جبعه او تمنه لس ښهرونه دَدوي دَ كليو سره
۵۸ ۵۸ حلحول بيت صور او جدور
۵۹ ۵۹ او معاره او بيت عنوت او التقون شپږ ښهرونه دَ دوي
دَ كليو سره
۶۰ ۶۰ قريت بعل {هم دغه قريات يعاريم دَي} او رُبّاه دوه
ښهرونه دَ دوي دَ كليو سره
۶۱ ۶۱ په بيابان كښ بيت عرابه مِدين او سكاكه
۶۲ او نبشان او دَ مالګي ښهر او عين جِدي شپږ ښهرونه دَ دوي
دَ كليو سره
۶۳ ۶۳ او يبوسيان چه په اورشليم كښ اوسيدونكي
دي بني يهودا ونه توانيدل چه وئي شړي او يبوسيان
له بني يهودا سره په اورشليم كښ تر دي ورځو پوري
اوسي ❊

شپاړسم باب

۱ آ او دَ بني يوسف دَپارَ هِسک له يردن نه په يريحا ووت دَ
يريحا په اوبو باندِ نمرخاته طرف ته هغه بيابان چه لِه يريحا
نه په کوهستان کښِ تر بيت ايل پوري خيژي
۲ ۲ او هغه له بيت ايل نه تر لوزه ووت او دَ عاقيانو
ترحد پوري عطاروت ته تير شه
۳ ۳ او مغرب طرف ته دَ يفليطيانو ترحد پوري کوز شه
دَ کوزني بيت حورون ترحد پوري او تر جازر پوري او دَ هغه
وتنه په لوی درياب وه
۴ ۴ او بني يوسف منسّي او افرائيم خپل ويراثت واخست
۵ ۵ او دَ بني افرائيم حد دَدوي دَ خيلخانو په موافق داسي وشه
چه دَدوي دَ ويراثت حد دَ نمرخاته په طرف دَ عطاروت اڌار
تر پاسني بيت حورون پوري وه
۶ ۶ او دَ مکمته په قطب طرف حد دَدوي درياب طرف ته
ووت او هغه حد نمرخاته طرف ته کوزيده تر تانته سيلوه
پوري او دَ هغه په خوا کښ تيرشه دَ يانوح دَ نمرخاته په طرف
۷ ۷ او له يانوحانه تر عطاروت او نعرات ته کوز شه او
يريحا ته ورسيده او يردن ته ووت
۸ ۸ له تفوح نه حد مغرب طرف ته دَ قانه ولي ته تير
شه او وتنه ئي په لوي درياب باندِ وه دا هغه ويراثت دَي دَ
۹ بني افرائيم دَ فرقي دَ هغوي دَ خيلخاني په موافق ۹ او هغه ښهرونه
چه دَ بني افرائيم دَپارَ بيل کړي شول دَ بني منسّي دَ ويراثت په
سينځ کښِ ټول ښهرونه دَ هغوي دَ کليو سره وُو
۱۰ ۱۰ او هغوي هغه کنعانيان چه په جازر کښ اوسيدونکي

وُو و نه شړل ليکن کنعانيان دَ افرائيم په مينځ کښ اوسيدل
تر دي ورځي پوري او غلامان شول د بيګار کولو دَپارَ ❊

اوه لسم باب

۱ آ او دا دَ منسّي دَ فرقي دَپارَ هِسک وه ځکه چه دا دَ يوسف
مشري وه او دَ ماکير دَپارَ چه دَ منسّي مشري وه او دَ جِلعاد
پلار وه ځکه چه دا جنګيالي سړي وه نو دَ هغه دَپارَ جِلعاد
او باشان وُو

۲ ۲ او دَ بني‌منسّي دَ پاتي شويو دَپارَ دَ دوي دَ خيلخانو په
موافق دَ بني اَبِعزر دَ بني‌حالق دَ بني اسري ايل دَ بني‌شکم دَ
بني‌حافر او دَ بني‌شميداع دَپارَ دوي دَ بني‌منسّي دَ يوسف دَ ځوي
نارينه هلکان وُو دَ دوي دَ خيلخانو په موافق

۳ ۳ ليکن دَ صلفحاد دَ حافر دَ ځوي دَ جلعاد دَ ځوي دَ ماکير
دَ ځوي دَ منسّي دَ ځوي ځامن نه وُو ليکن لونړه يُ وي او دا
يُ نومونه دِي دَ هغه دَ لونړو محلاه او نوعه او حجله او ملکاه
او ترضه

۴ ۴ او دغه نژدي راغلي په مخ کښ دَ اليعاذر کوهِن او په
مخ کښ دَ يشوع دَ نون دَ ځوي او په مخ کښ دَ رئيسانو او و يُ
ويل چه خداوند موسیٰ ته و فرمائل چه مونږ ته دِ ميراث راکړي
شي ځمونږ دَ ورونړو په مينځ کښ او دوي ته دَ خداوند دَ قول
په شان ميراث ورکړي شه په مينځ دَ ورونړو دَ دوي دَ پلار

۵ ۵ او لس حصي منسّي ته و رسيدلي بي دَ جلعاد او دَ باشان
له زمکي نه چه پوري غاړه له يردنَ ده

۶ ۶ ځکه چه دَ منسّي لونړو دَ هغو دَ ځامنو په مينځ کښ ميراث

۷ واخست او دَ جلعاد زمکه دَ باقي بني‌منسّي شوه ۷ او حد دَ

منسّي له اشير نه تر مكمته پوري وه چه دَ شكم په مخ كښې
دَي او هغه حد په ښي لاس دَ عين تفوح اوسيدونكو ته ورسيد
٨ ٨ دَ منسّي دَپارَ دَ تفوح زمكه وه ليكن تفوح دَ منسي په حد
٩ كښې دَ بني افرائيم وه ٩ او حد دَ قانه ولي ته كوز شه دَ ولي دَ
جنوب په طرف دا ښهرونه دَ افرائيم وُو دَ منسّي دَ ښهرونو په
منځ او حد دَ منسّي دَ ولي دَ قطب په طرف وه او وتنه ئې
١٠ په لوي درياب وه ١٠ جنوب طرف ته دَ افرائيم وه او قطب طرف
دَ منسّي وه او لوي درياب دَ هغه سرحد وه او په قطب
كښې اشير ته ورسيد او نمرخاته طرف ته دَ يساكر وه -
١١ ١١ او په يساكر او په اشير كښې منسّي ته بيت شان او دَ هغو
كلي او يبلعام او دَده كلي او دَ دور اوسيدونكي او دَدوي كلي
او عين دور او دده كلي او اوسيدونكي دَ تعناك او دَدوي كلي
١٢ او دمجدو اوسيدونكي او دوي كلي دري لوړ ځايونو ١٢ او بني منسّي و نه
توانيده چه دَ هغوي ښهرونو په قبضه كښې كړي ليكن كنعانيانو
١٣ هم په هغه زمكه كښې اوسيدل وغوښتل ١٣ او داسي وشوه
هركله چه بني اسرائيل تكړه شول نو دوي كنعانيان دَ بيګار لاندِ
كړل او بيخي ئې و نه شړل

١٤ ١٤ او بني يوسف يشوع سره خبري وكړي وئې ويل ولي
تا ماته يو هسك او يوه حصه په ميراث راكړه او زه ډير امت
١٥ يم او تر اوسه پوري خداوند ما ته بركت راكړي دَي ١٥ او يشوع
ورته وويل كه ته ډير اُمّت يي نو ځنګل ته وخيژه او دَ خپل
ځان دَپارَ هلته دَ پريزيانو او دَ رفائيميانو په زمكه كښې پريكړه
١٦ كه دَ افرائيم غر په تا باندِ تنګ وي ١٦ او بني يوسف وويل كوهستان
ځمونږ دَپارَ بس نه دي او ټول كنعانيان چه دَ خوړ په زمكه
كښې اوسي دَ اوسپني ګاډي لري هم هغه چه په بيت شان او

۱۷ دَده کِلي او هم هغه چه دَ یزرعیل په خوړ کښِ دِي ۱۷ او یشوع
دَ یوسف کور ته وویل له افرائیم او له منسّي سره ئې وویل ته
لوي اُمت یې او لوي قوّت لرې ستا یوه حصّه به نه وِي ځکه
۱۸ چه کوهستان به ستا شِي ۱۸ اګر که ځنګل دي ته به ئې پرېکوې
او دَ هغه دَ وتني ځاي به ستا وِي ځکه چه ته هغه کنعانیان
به وشړې اګر که دَ اوسپنې ګاډي لرِي او اګر که دوي تکړه دِي؞

اتلسم باب

۱ ۱ او ټول جماعت دَ بني‌اسرائیل په شیلوه سره جمع شه او دَ
جماعت مسکن ئې هلته ودراوه او هغه زمکه دَ هغو دَ وړاندِ
۲ مغلوبَ شوه ۲ او په بني‌اسرائیل کښ اوه فرقې پاتي وې چه خپل
۳ میراث ئې نه وه ویشلي ۳ او یشوع بني‌اسرائیلو ته وویل ترڅو پورې
به سُستي کوئ دَ زمکې له نیوتلو او له قبضې کولو نه چه خداوند
۴ ستا دَ پلارونو الله تاسو ته درکړې ده ۴ درې کسه له هرې یوې
فرقې نه دَ خپلو ځانونو دَپارَ مقرّر کړئ او زه به ئې واستوم او هغوئ
به پورته شِي او په زمکه کښ به وګرزي او هغه به ولیکِي
۵ دَخپل میراث په موافق او ما ته به راشِي ۵ او هغه به ئې په
اوه ویشونو ویشِي یهوداَ به خپل حد په جنوب کښ به اوسي
۶ او دَ یوسف کور به په خپل حد په قطب کښ اوسي ۶ او تاسو
به هغه زمکه په اوه ویشونو کښ ولیکئِ او ما ته به ئې راوړئ
او زه به دلي دَ خداوند ستاسو دَ الله دَ وړاندِ پچه واچوم
۷ ۷ ځکه چه لیویان دَتاسو په مینځ کښ ویش نه لرِي ځکه چه کوهنت
دَخداوند دَ هغو میراث دَئې او جد او روبین او نیمي فرقې دَ
منسّي خپل میراث آخستلي دي په پورې غاړه دَ یردن نمرخاته
۸ طرف ته چه موسیٰ بنده دَ خداوند دوي ته ورکړ ۸ او هغه

سړي پورته شول او لاړل او يشوع هغو ته چه دَ زمکي دَ ليکلو
دَپارَ تلل وويل چه لاړ شئ او په زمکه وګرزئ او وئ ليکئ
بيا ما ته بيرته راشئ او زه به دلته په شيلوه کښ دَ خداوند
۹ دَ وړاندِ ستاسو دَپارَ پچه واچوم ۹ او هغه سړي لاړل او په زمکه
کښ تير شول او ښهر په ښهر ئي په اوه ويشو په يو کتاب
۱۰ کښ وليکل او يشوع ته دَ شيلوه ډيري ته راغلل ۱۰ او يشوع
په شيلوه کښ دَ خداوند دَ وړاندِ دَدوي دَپارَ پچه واچوله
او هلته کښ يشوع هغه زمکه بني‌اسرائيل ته دَ هغو دَ فرقو
په موافق و ويشله
۱۱ ۱۱ او هِسک دَ بني بنيامين دَ فرقي دَدوي دَ خيلخانو په موافق
وخوت او حد دَدوي هِسک دَ بني يهودا او دَ بني‌يوسف په مينځ
۱۲ کښ ووت ۱۲ او دَدوي حد دَ قطب په اطراف له يردن نه وه
او حد دَ يريحا په لوړه قطب طرف ته وخوت او په کوهستان
کښ مغرب طرف ته وخوت او دَ بيت‌آون بيابان ته دَ هغه
۱۳ دَوتني ځاي وه ۱۳ او حد له هغي نه تر لوز پوري تير شه دَ
لوز و لوري ته {هم دغه بيت‌ايل دي} جنوب طرف ته او حد
عطاروت ادار ته کوز شه په هغه غر چه دَ کوز بيت‌حورون په
۱۴ جنوب طرف دَي ۱۴ او حد کينبلي شه او وګرزيده په دريابي حصي
جنوب طرف ته له هغه غر نه چه په مخ کښ دَ بيتِ‌حورون
دَي جنوبِي طرف ته او دَ وتني ځاي ئي په قريت‌بعل وه {هم دغه
۱۵ قريت يعاريم دَي} ښهر دَ بني‌يهودا دا دريابي حصه وه ۱۵ او
جنوبِي حصه دَ قريت يعاريم له انتها نه وه او حد درياب طرف
۱۶ ته وخوت او دَ نفتوح دَ اوبو وچيني ته ووت ۱۶ او حد دَ هغه
غره تر آخره کوز شه چه دَ بن‌هنوم دَ دري په مخ کښ دَي چه
په خوړ دَ رفائيم کښ دَي دَ قطب طرف ته او دَ هنوم و دري

ته کوز شه په ښخنک دَ یبوسِي جنوب طرف ته او عین روجل ته
۱۷ کوز شه ۱۷ او په قطب طرف کښلي وه او په عین شمس ووت او
۱۸ په جلیلوت ووت چه دَ ادومیم په مقابل ختلي دَي ۱۸ او هغه
دَ بوهن دَ روبین دَ ځوي وکاڼي ته کوز شه او هغه دَ عراباه
دَ لوړي په مخ کښې تیر شه قطب طرف ته او عراباه ته کوز شه
۱۹ ۱۹ او حد دَ بیت حجله ترخنګ تیر شه قطب طرف ته او وتنه
دَ حد دَ مالګین دریاب په قطبي ژبي وه دَ یردن په جنوبي طرف
۲۰ کښې دا جنوبي حد وه ۲۰ او یردن دَ هغه حد وه په مشرق طرف
کښې دا میراث وه دَ بني بنجمین شا او خوا حدونه دَ دوي دَ خیلخانو
۲۱ په موافق ۲۱ او ښهرونه دَ فرقي دَ بني بنجمین دَ دوي دَ خیلخانو
۲۲ په موافق یریحا او بیت حجله عمق دَ قصیص ۲۲ او بیت عراباه
۲۳ ۲۴ او صماریم او بیت ایل ۲۳ او عویم او فاره او عفره ۲۴ او کفرعموني
۲۵ او عفني او جابع دولس ښهرونه دَ دوي دَ کلیو سره ۲۵ جبعون
۲۶ ۲۷ او رامه او بیروت ۲۶ او مصفاه او کفیره او موضه ۲۷ او راقم او
۲۸ برفئیل او ترالاه ۲۸ او صلع او الف او یبوسِي {هم دغه اورشلیم
دَي} جبعت قریت څوارلس ښهرونه دَ دوي دَ کلیو سره دا دَ
بني بنجمین میراث دَي دَ دوي دَ خیلخانو په موافق ✣

نولسم باب

۱ ۱ او دویم حصه دَ شمعون دَپاره ووت دَ بني شمعون دَ فرقي
دَپاره دَ دوي دَ خیلخانې په موافق او دَ دوي میراث دَ بني یهودا دَ
۲ میراث په مینځ کښې وه ۲ او دَ دوي په میراث کښې دوي ته وشول
۳ بیرشبع – او شبع او مولاده ۳ او حصرشوعال او بالاه او عاصم
۴ ۵ ۴ او التولد او بتول او حرمه ۵ او صقلغ او بیت مرکبوت او
۶ حصرسوسه ۶ او بیت لباوت او شاروحن دیارلس ښهرونه دَ

٧ دوي دَ کلیو سره ٧ عین رمون او عاتر او عاشان څلور
٨ ښهرونه دَ دوي دَ کلیو سره ٨ او ټول کلي چه دَ دي ښهرونو په
چاپیره وُو بعلت بئیر ته دَ جنوبي رامه دا میراث دَ بني شمعون دَ
٩ دَوي دَ فرقي دَ خیلخانو په موافق ٩ دَ بني یهودا له حصي نه دَ
بني شمعون میراث وه ځکه چه حصه دَ بني یهودا له هغوي نه
ډیره وه او بني شمعون میراث واخست دَ دوي دَ میراث په
مینځ کښ
١٠ ١٠ او دریم هِسک دَ بني زبولون وخوت دَ دوي دَ خیلخانو
١١ په موافق او دَ دوي دَ میراث حد تر ساریده پوري وه ١١ او حد
ئې مغرب طرف ته وخوت تر مرعله پوري او دَباشت ته
ورسید او هغه کندي ته چه دَ یقنیعم په مخ کښ ده ورسید
١٢ ١٢ او له سارید نه مشرق ته نمرخاته طرف ته وجاروت دَ کسلوت
١٣ تابور تر حد پوري او دبره ته وخوت او یافیع ته وخوت ١٣ او
له هغه نه نمرخاته طرف ته تیر شه جت حافیر ته عت قاصین
١٤ ته او په رمون وخوت چه نیعه ته رسیږي ١٤ او حد په قطب
طرف حناتون ته وګرزیده او وتل ئې دَ یفتحئیل په دري کښ
١٥ وه ١٥ او قطه او نهلال او شمرون او یدالاه او بیت لحم دولس
١٦ ښهرونه دَ دوي دَ کلیو سره ١٦ دا دي میراث دَ بني زبولون دَ دوي
دَ خیلخانو په موافق دا ښهرونه او کلي دَ دوي
١٧ ١٧ او څلورم هِسک دَ یسّاکر دَپاره ووت دَ بني یسّاکر
١٨ دَپاره دَ دوي دَ خیلخانو په موافق ١٨ او دَ دوي حد یزرعیل او
١٩ کسالوت او شونیم ته وه ١٩ او حفاریم او شیئون او اناحره
٢٠، ٢١ ٢٠ او ربیت او قشون او آبص ٢١ او رمّت او عین جنیم او
٢٢ عین حده او بیت فصیص ٢٢ او حد تابور او شحصیمه او بیت شمش
ته ورسیده او دَ دوي دَ حد وتل په یردن باندِ وُو شپارس

بنهرونه دَدوي دَ کلیو سره ۲۳ دا دَ بني یساکار ترقي میراث دَي ۲۳
دَدوي دَ خیلخانو په موافق بنهرونه او کلي ئې
۲۴ او پنځم حِسک دَ بني آشیر دَ فرقي دپارَ ووت دَدوي ۲۴
دَ خیلخانو په موافق ۲۵ او دَ هغه حد حلقت او حلي او باطن ۲۵
او اکشاف ۲۶ او الّملک او عمعاد او مِشال او دَ مغرب په طرف ۲۶
کرمل ته او شیحور لبنه ته ورسید ۲۷ او نمرخاته طرف ته بیت دجون ۲۷
ته وګرزید او زبلون ته ورسید او دَ یفتحیل په کندي کښ په
قطب طرف بیت عامق او نعیل ته او کابول ته په کینړ لاس وخوت
۲۸ او عبرون او رحوب او حمون او قانه لوي صیدون ته ۲۹ او ۲۸ ۲۹
حد رامه ته او دَ صور قلعدار بنهر ته وګرزیده او حد تر
حوصه وګرزید او وتل ئې په دریاب وه دَ اکزیب په ملک کښ
۳۰ او عمّه او افیق او رحوب دوویشت بنهرونه ددوی دَ کلیو ۳۰
سره ۳۱ دا میراث دَي دَ بني آشیر دَ فرقي دَدوي دَ خیلخانو په ۳۱
موافق دا بنهرونه دَدوي دَ کلیو سره
۳۲ شپږم حِسک دَ بني نفتالي دپارَ ووت دَ بني نفتالي دپارَ ۳۲
دَدوي دَ خیلخانو په موافق ۳۳ او حد ئې له حالف دَ نعننیم له ۳۳
بلوط نه او ادامي ناقب او یبنئیل تر لقوم پوري او دَدوي وتنه
په یردن وه ۳۴ او حد مغرب طرف ته وګرزیده ازنوت تابور ته ۳۴
او له هغه ځای نه وخوت حقوق ته او په جنوب طرف زبلون
ته ورسیده او په مغرب طرف کښ آشر ته او دَ نمرخاته په
طرف یهودا ته په یردن ۳۵ او قلعدار بنهرونه صیدیم وصیر ۳۵
حمات رقت او کنارت وُو ۳۶ او ادامه او رامه او حاصور ۳۶
۳۷ او قادش او ادرعي او عین حاصور ۳۸ او یراؤن او مجدل ایل ۳۷ ۳۸
او حوریم او بیت عناه او بیت شمس نولس بنهرونه دَدوي دَ
کلیو سره ۳۹ دا دَ بني نفتالي دَ فرقي میراث دَي دَدوي دَ خیلخانو ۳۹

په موافق ښهرونو دَ دوي دَ کليو سره
۴۰ ۴۰ او اووم هِسک دَ بنيِ دان دَپارَ دَ دوي دَ خيلخانو په
۴۱ موافق ووت ۴۱ او دَ هغوي دَ حد ميراث صرعه او اشتاؤل
۴۲ ۴۳ او عيرشمش ۴۲ او شعلبين او اِيّالون او يتله ۴۳ او ايلون
۴۴ ۴۵ او تمنه او عفرون ۴۴ او التقيه او جبثون او بعله ۴۵ او يهود
۴۶ او بنيِ برق او جات رمون ۴۶ او مي يرقون او رقون سره هغه حد
۴۷ چه دَ يافو په برابر دَي ۴۷ او حد دَ بنيِ جد له هغوي نه زيات
وخوت ځکه چه بنيِ دان وختل او په لشم ئي جنګ وکړ او وئي
نيوه او دَ توري په مخ ئي وواهه او په ميراث ئي واخست او په کښ
و اوسيدل او لشم ئي دان و باله دَدوي دَ پلار دان دَ نوم
۴۸ په موافق ۴۸ دا ميراث دَ فرقي دَ بنيِ دان دَي دَدوي دَ خيلخانو په
موافق دا ښهرونه دَدوي دَ کليو سره
۴۹ ۴۹ او چه دوي دَ زمکي تقسيم کول تمام دَ هغه دَحدونو
په شان وکړل نو بنيِ اسرائيلو يشوع دَ نون ځوي ته په خپل
۵۰ منځ کښ ميراث ورکړ ۵۰ دَ خداوند په ويلو سره ئې ورکړل هغه
ښهر چه ئي وغوښت تمنت صرح په کوهستان کښ دَ افرايم
او ښهر ئي بنا کړ او په هغه کښ و اوسيدل
۵۱ ۵۱ دغه هغه ميراثونه دِي چه اليعاذر کوهن او يشوع
دَ نون ځوي او سردارانو دَ پلارونو دَ بنيِ اسرائيلو دَ فرقو په
هِسک سره په ميراث وويشل دَ خداوند دَ وړاندِ په شيلوه
کښ دَ جماعت دَ مسکن په دروازه کښ او دَ زمکي دَ ويش کولو
نه وزګار شول ✣

شلم باب

۱ او خداوند يشوع ته کلام وکړ و ئي ويل چه بنيِ اسرائيل ته
۲ کلام وکړه وَوايه ۲ تاسو دَ ځانونو دَپارَ هغه دَ پناه ښهرونه

مقرّر کړئ چه ما تاسو ته دَ موسیٰ په لاس وویل ۳ چه هلته ۳
خوني وتښتي چه څوک په خطا سره ووژني په ناپوهئ سره او
هغه به ستاسو دَپارَ دَخون له قصاصئ نه پناګاه وي ۴ او هم ۴
دَدوي دَ ښهرونو نه يو ته به وتښتي او دَ ښهر دَ دروازي په
مدخل به ودريږي او هغه به خپلي خبري دَ هغه ښهر دَ
سپين ږيرو په غوږونو کښ ووايئ او هغوي به ئي خپلو ځانونو
ته په ښهر کښ راجمع کړي او ځاي به ورته ورکړي او دَ هغو
په مينځ کښ به اوسي ۵ او که قصاصي دَ خون ورپسي وزغلي ۵
نو دوي به ئي دَده په لاس کښ ونه سپاري ځکه چه په
ناپوهئ سره ئي خپل ګاونډي ووهٔ چه په خوا ئي ورسره کينه
نه لرله ۶ او هغه به په هغه ښهر کښ به اوسي تر هغه پوري ۶
چه دَ جماعت دَ وړاندِ دَ عدالت دَپارَ ودريږي دَ هغه سردار
کوهن تر مرګه پوري چه په هغو ورځو کښ به وي نو خوني به
وجار وزي او را به شي خپل ښهر ته خپل کور ته هغه ښهر
ته چه ورنه تښتيدلي وه ۷ او قادش په جليل دَ نفتالي په ۷
کوهستان کښ ئي مقدّس کړ او شکم ئي دَ افرايم په کوهستان
کښ او قريتِ اربع {هم دغه حبرون دي} دَ يهودا په کوهستان
کښ ۸ او پوري غاړه دَ يردن دَ يريحا په مشرق طرف باصر په ۸
بيابان کښ په اوچت ميدان کښ دَ روبين له فرقي نه ئي ورکړ
او راموت په جلعاد کښ دَ جاد له فرقي نه او جولان په
باشان کښ دَ منسّي له فرقي نه ۹ دا مقرّر کړي شوي ښهرونه ۹
وُو دَ ټول بني اسرائيل دَپارَ او دَ بيګانه مسافر دَپارَ چه دَ
هغوي په مينځ کښ اوسيږي چه هلته هرڅوک چه څوک په
خطا سره ووژني ور وتښتي او دَ قصاصي دَ خون له لاسَ و
نه مري تر هغه پوري چه دَ جماعت دَ وړاندِ ودريږي ✣

يوويشتم باب

۱ آ نو سرداران دَ پلارونو دَ ليويانو اليعاذر كوهن ته او يشوع
دَ نون خوي ته او دَ بني‌اسرائيل دَ فرقي دَ پلارونو سردارانو ته
۲ ورنژدي شول ۲ او دَ كنعان په زمكه په شيلوه كښ ئي ور ته
وويل په دي ويلو سره خداوند دَ موسيٰ له لاس نه وفرمايل
چه ښهرونو دَ آرام كولو دَ پاره مونږ ته راكړي شي سره دَ چراګاهو
۳ ځمونږ دَ مويشيانو دَ پاره ۳ او بني‌اسرائيل دَ خپل ميراث نه
ليويانو ته وركړل دا ښهرونه دَ دوي دَ چراګاهو سره دَ خداوند
دَ ويلو په موافق
۴ ۴ او هِسك دَ قوهاتيانو دَ خيلخانو دَ پاره ووت او بني‌هارون
كوهن ته چه له ليويانو وه دَ يهودا له فرقي نه او دَ شمعونيانو
له فرقي نه او دَ بنجمين له فرقي نه ديارلس ښهرونه په هِسك
سره وُو
۵ ۵ او دَ بني‌قوهات پاتي شويو دَ افرايم دَ فرقي له خيلخانو
نه او دَ دان له فرقي نه او دَ نيمي فرقي دَ منسّي نه په هِسك
سره لَس ښهرونه وُو
۶ ۶ او بني‌جيرشون دَ يساكار دَ فرقي له خيلخانو نه او دَ
آشر له فرقي نه او دَ نفتالي له فرقي نه او دَ منسّي له نيمي
فرقي نه په باشان كښ ديارلس ښهرونه په هِسك سره وُو
۷ ۷ بني‌مراري ته دَ هغوي دَ خيلخانو په موافق دَ راؤبين
له فرقي نه او دَ جد له فرقي نه او دَ زبولون له فرقي نه دولس
ښهرونه وُو
۸ ۸ او بني‌اسرائيل دا ښهرونه ليويانو ته په هِسك وركول
دَ هغو دَ چراګاهو سره لكه چه خداوند دَ موسيٰ په لاس وفرمايل

٩ او دَ بنیِ یهودا له فرقي نه او دَ بني شمعون له فرقي نه دا ښهرونه ٩
چه په نوُم سره نوُمړي کیږي ١٠ او دَ بني هارون دَپارَ دوي وشول ١٠
دَ قوهاتیانو دَ خیلخانو دَپارَ چه بني لاوِي وه ځکه چه اوّل هِسک
دَ هغوي دَپارَ وه ١١ او هغوي ته ئي ورکړل قریت اربع آبي عناق ١١
{هم دغه حبرون دَي} دَ یهودا په کوهستان او دَ هغه چراګاه
چه چاپیر ئي دي ١٢ لیکن پټي دَ ښهر او دَده کلي کالب دَ یفُنَّه ١٢
ځوي ته دَدوي دَ ملکیت دَپارَ ئي ورکړل
١٣ او بني هارون کوهین ته ئي حبرون ورکړ دَدوي دَ چراګاهو ١٣
سره هغه ښهر چه دَ خوني دَپارَ دَ پناه ښهر وه او لبناه او
دَ هغه دَ چراګاهو سره ١٤ او یتّیر او چراګاه ئي او اشتموع او ١٤
چراګاه ئي ١٥ او حولون او چراګاه ئي او دَبیر او چراګاه ئي ١٦ او ١٥ ١٦
عیّن او چراګاه ئي او یطاه او چراګاه ئي او بیت شمس او چراګاه
ئي نهه ښهرونه دَ هغو دَدوو فرقو نه ١٧ او دَ بنجمین له فرقي نه ١٧
جبعون او چراګاه ئي جباع او چراګاه ئي ١٨ عنتوت او چراګاه ئي او ١٨
علمون او چراګاه ئي څلور ښهرونه ١٩ ټول ښهرونه دَ بني هارون ١٩
کوهنانو دَ یارلس ښهرونه وُو دَدوي دَ چراګاهو سره
٢٠ او خیلخاني دَ بني قوهات لیویان یعني پاتي شوِي دَ قوهات ٢٠
او ښهرونه ئي په هِسک سره ووېشل دَ افرایم له فرقي نه ٢١ او ٢١
هغوي ته ئي ښهرپناه دَ خوني شکم ورکړ دَ هغه دَ چراګاه سره دَ
افرایم په کوهستان کښي او جزر او چراګاه ئي ٢٢ او قبصایم او ٢٢
چراګاه ئي او بیت حورون او چراګاه ئي څلور ٢٣ او دَ دان له فرقي ٢٣
نه الثقي او چراګاه ئي جبّتون او چراګاه ئي ٢٤ او عایلون او چراګاه ٢٤
ئي جات رِمون او چراګاه ئي څلور ښهرونه ٢٥ او دَ نیمي فرقي دَ منسّي ٢٥
نه تعناک او چراګاه ئي او جات رِمّون او چراګاه ئي دوه ښهرونه
٢٦ ټول ښهرونه دَ پاتي بني قوهات دَ خیلخانو لس وو دَدوي له ٢٦

چراګاهو سره

٢٧ ٢٧ او بني جيرشون ته دَ ليويانو دَ خيلخانو دَ منسي له نيمي
فرقي نه ښهرپناه دَ خوني دَپارَ جولان په باشان کښ او چراګاه ئي
٢٨ او بعشتراه او چراګاه ئي دوه ښهرونه ٢٨ او دَ يسّاکار له فرقي نه
٢٩ قشيون او چراګاه ئي دَبره او چراګاه ئي ٢٩ يرموت او چراګاه ئي
٣٠ عين جنيم او چراګاه ئي څلور ښهرونه ٣٠ او دَ آشر له فرقي نه
٣١ مشال او چراګاه ئي عبدون او چراګاه ئي ٣١ حلقه او چراګاه ئي
٣٢ رحوب او چراګاه ئي څلور ښهرونه ٣٢ او دَ نفتالي له فرقي نه
ښهرپناه دَ خوني قادش په جليل کښ او چراګاه ئي او حموت دور
٣٣ او چراګاه ئي او قرتان او چراګاه ئي دري ښهرونه ٣٣ ټول ښهرونه
دَ جيرشونيانو دَدوي دَ خيلخانو په موافق ديارلس ښهرونه وُو
او چراګاه ئي

٣٤ ٣٤ او دَ بني مراري وخيلخانو ته. پاتي شوي دَ ليويانو دَ
٣٥ زبولون له فرقي نه يقنعام او چراګاه ئي قرتاه او چراګاه ئي ٣٥ دمنا
٣٦ او چراګاه ئي نهلال او چراګاه ئي څلور ښهرونه ٣٦ او دَ روبين
٣٧ له فرقي نه باصر او چراګاه ئي او يهصه او چراګاه ئي ٣٧ قديموت
٣٨ او چراګاه ئي او ميفعه او چراګاه ئي څلور ښهرونه ٣٨ او دَجد
له فرقي نه ښهرپناه دَ خوني راموت په جلعاد کښ او چراګاه ئي او
٣٩ محنايم او چراګاه ئي ٣٩ حشبون او چراګاه ئي يعزير او چراګاه ئي
٤٠ ټول ښهرونه څلور ٤٠ ټول ښهرونه دَ بني مراري دَدوي دَخيلخانو
په موافق پاتي شوي دَ خيلخانو دَ ليويانو او هسک ئي دولس ښهرونه
وو

٤١ ٤١ ټول ښهرونه دَ ليويانو دَ بني اسرائيل دَ ملکيت په منځ
٤٢ کښ اته څلويښت وُو دَدوي دَ څراګاهو سره ٤٢ دا ښهرونه
يو يو ښهر او چراګاه ئي دَدوي نه چاپيره هسي له دي ټولو

٤٣ ښهرونو سره ووُ ٤٣ او خداوند اسرائیل ته ټوله هغه
زمکه ورکړه چه په ورکولو ئې دَدوي پلارونو سره قسم
وخوړ او دوي دَ هغې وارثان شول او په کښې اوسیدل ـ
٤٤ ٤٤ او خداوند ورته آرام ورکړ چارچاپېره په موافق دَ ټولو
چه دَ هغوي له پلارونو سره ئې قسم وخوړ او دَ هغوي له
ټولو دُښمنانو نه یو سړي دَدوي په مخ کښې و نه دریده
٤٥ خداوند ئې ټول دُښمنان دَدوي په لاس کښې ورکړل ٤٥ له
هغو ټولو ښو خبرو نه هیڅ خبره چه خداوند دَ اسرائیل
ټبر ته وویله پرې نه وتله هغه ټوله وشوله ❖

دوه ویشتم باب

١ ١ او یشوع روبنیان او جدیان او نیمه فرقه دَ منسّي ئې را
٢ وبلل ٢ او ورته ئې وویل تاسو هغه ټول چه موسیٰ بنده دَ
خداوند تاسو ته وفرمایل ساتلي دي او زما قول مو آوریدلي
٣ دي په هغو ټولو کښې چه ما تاسو ته فرمایلي دي ٣ تاسو خپل
ورونړه پرېښودلي نه دي له دغو ډیرو ورځو نه تر نن ورځې پورې
٤ لیکن دَ خداوند خپل الله فرمان مو ساتلي دي ٤ او اوس
خداوند ستاسو الله ستاسو ورونړو ته آرام ورکړي دي
لکه چه ده هغوي ته کلام وکړ او اوس تاسو وګرزئ او خپلو
کیږدو ته ووزئ دَ خپل ملکیت زمکې ته چه موسیٰ بنده دَ خداوند
٥ په پوري غاړه دَ یردن تاسو ته درکړه ٥ تش ډیره ساتنه کوئ
چه عمل وکړئ په هغه فرمان او په هغه تورېت چه موسیٰ بنده
دَ خداوند تاسو ته وفرمایل چه تاسو دَ خداوند الله خپل
سره محبّت کوئ چه دَ هغه په ټولي لاري ځئ او چه دَده فرمانونه
ساتئ او چه پر ونښلئ او چه دَده عبادت کوئ په خپلو ټولو

۶ زړونو سره او په خپلو ټولو ځانونو سره ۶ نو يشوع ورته برکت
ورکړو او رخصت ئې کړل او دوئ خپلو کيږديو ته لاړل
۷ ۷ او دَ منسّي نيمې فرقې ته موسیٰ په باشان کښې ورکړو ليکن بلې نيمې
ته يشوع دَ خپلو وروڼو په منځ کښې په پورې غاړه دَ يردن مغرب
طرف ته ورکړو او زيات له دې هرکله چه يشوع هغوې خپلو
۸ کيږديو ته رخصت کړل نو برکت ئې ورکړو ۸ او په دې ويلو سره ئې
ورته ووئيل له ډيرو مالونو سره خپلو کيږدو ته وجاروزئ او
له ډيرو مويشيانو سره او له سپينو زرو او له سرو زرو او له
زيړو سره او له اوسپنو سره او له ډيرو زياتو جامو سره دَ
خپلو دُښمنانو لوټ دَ خپلو وروڼو سره ووېشئ
۹ ۹ او بني روبين او بني جد او نيمه فرقه دَ منسّي وجاروتل
او تلل دَ بني اسرائيل له شيلوه نه چه دَ کنعان په زمکه کښې
دَي تا چه دَ جلعاد زمکې ته ورشي دَ خپلې قبضې زمکې ته چه
پرِ ئې قبضه کړې وه دَ خداوند دَ ويلو په موافق دَ موسیٰ له
۱۰ لاسَ ۱۰ او هرکله چه دوي دَ يردن په اطرافو کښې راغلل چه دَ
کنعان په زمکه کښې دَي. نو بني روبين او بني جد او نيمې فرقې دَ
منسّي هلته يوه مذبح بنا کړله په يردن باندِ لويه مذبح په ليدو
۱۱ کښې ۱۱ او بني اسرائيلو دا خبره واوريدله چه ګوره بني روبين او
بني جد او نيمې فرقې دَ منسّي دَ کنعان دَ زمکې په مخامخ يوه مذبحه
بنا کړې دَه دَ يردن په اطرافو کښې په هغه غاړه چه دَ بني اسرائيلو
۱۲ دَي ۱۲ او هرکله چه بني اسرائيلو دا واوريدل نو جماعت دَ بني اسرائيلو
په شيلوه کښې راجمع شه چه په هغوي جنګ ته وخيژي
۱۳ ۱۳ او بني اسرائيلو بني روبين او بني جد او نيمې فرقې دَ منسّي
ته ورواستول دَ جلعاد زمکې ته فنيحاس دَ اليعاذر کوهين
۱۴ ځوي ۱۴ او له هغه سره لَس رئيسان يو رئيس دَ پلار له کور

نه دَ اسرائيل دَ هرې يوې فرقې دَ پاره او هر سړی دَ دوی دَ پلارونو
دَ کور سر وه دَ اسرائيل دَ زرګونو په مينځ کښې ١٥ او هغوی بني روبين ١٥
او بني جد او نيمې فرقې دَ منسّي ته دَ جلعاد زمکې ته راغلل او
ورسره ئې خبرې وکړې . و ئې ويل ١٦ ټول جماعت دَ خداوند داسې ١٦
وائي دا سه څه بې وفائي کړې دَه چه تاسو دَ اسرائيل دَ الله سره
وکړه چه نن ورځ دَ خداوند له پيروئ نه وجاروتلئ تاسو دَ
خپلو ځانونو دَ پاره يوه مذبح بنا کړې دَه چه نن ورځ له خداوند
نه ياغيان شئ ١٧ مونږ ته هغه بدئ دَ پيغور لږ وه څه ؟ چه مونږ ١٧
تر نن ورځې پورې خپل ځانونه پاک کړي نه دي او دَ خداوند په
جماعت وبا وه ١٨ او تاسو نن ورځ دَ خداوند له پيروئ نه جاروتلي ١٨
يئ څه ؟ او داسې به وشي هرکله چه تاسې نن ورځ له خداوند
ياغيان شوئ نو هغه به صبا په ټول جماعت دَ اسرائيل په غضب
شي ١٩ او اګر که ستا دَ قبضې زمکه ناپاکه وي نو تاسو دَ خداوند ١٩
دَ قبضې زمکې ته پورې وزئ چه هلته دَ خداوند مسکن ساکن دَی
او ځمونږ په مينځ کښې قبضه واخلئ ليکن دَ خداوند په خلاف
مه ياغيان کيږئ او نه له مونږ نه ياغيان شئ چه تاسو دَ خپلو
ځانونو دَ پاره يوه مذبح بنا کوئ بې له مذبح دَ خداوند ځمونږ دَ الله
٢٠ ولې عاکان دَ زارح ځوی په حرم کښې بيوفائي ونه کړه څه ؟ ٢٠
او په ټول جماعت دَ اسرائيل غضب وشه او هغه سړی يواځې په
خپلې بدئ کښې په ځانکندن شه څه ؟

٢١ او بني روبين او بني جد او نيمې فرقې دَ منسّي جواب ورکړ او ٢١
دَ اسرائيل دَ زرګونو سردارانو ته ئې وويل ٢٢ خداوند هم هغه ٢٢
دَ الٰهانو الله خداوند دَ الٰهانو الله هم هغه پوهيږي او اسرائيل
به هم پوه شي چه که په ياغيتوب يا که په بې وفائئ وي دَ خداوند
په خلاف {نو ته مو نن ورځ مه خلاصوه} ٢٣ چه مونږ دَ خپلو ٢٣

ځانونو دَپارَ یوه مذبح بنا کړُو تاچه دَ خداوند له پیروئ نه و
جاروزو او یا سوختنِي قربانِي یا دَ هدیي قربانئِ وربانِد وکړو او یا دَ
٢٤ سلامتئِ ذبحي وربانِد وکړو نو خداوند دِ پخپله تفحص وکړِي ٢٤ او که
نه دَدي خبري له ویري نه مونږ دا کار وکړو دَدي ویلو په سبب چه
په صبا کښ به ستا ځامن ځمونږ ځامنو ته ووایِي په دي ویلو سره
٢٥ چه ستاسو دَ اسرائیل دَ خداوند الله سره څه دِي؟ او خداوند
یوحد ځمونږ په مینځ کښ او ستاسو په مینځ کښ اي بني روبینَ او
اي بنِي جدَ و باخبنه چه هغه یردن دَي تاسو ته په خداوند کښ
حصه نشته ۰او ستاسي هلکان به ځمونږ هلکان رد کړِي څو چه دَ
٢٦ خداوند ویره و نه کړِي ٢٦ او مونږ وویل مونږ تیاري کوُو دَ خپل
ځانونو دَپارَ چه یوه مذبح بِنا کړُو نه د سیځونکي قربانئِ دَپارَ او نه دَ
٢٧ ذبح کولو دَپارَ ٢٧ بلکه چه هغه ځمونږ په مینځ کښ او ستاسو په
مینځ کښ او ځمونږ دَ پیړیو په مینځ کښ چه ځمونږ ورستنِي به راشِي
نو شاهد به شِي چه مونږ دَ خداوند عبادت وکړو دَده دَ وړاندِ
ځمونږ په سیځونکو قربانیو سره او ځمونږ له ذبحو سره او ځمونږ دَ
سلامتئ دَ قربانیو سره تاچه ستا هلکان په آینده کښ ځمونږ هلکانو
٢٨ ته و نه وایِي چه ستاسو په خداوند کښ حصه نشته ٢٨ او مونږ
وویل چه داسي به وِشي چه هرکله چه هغوي مونږ ته او ځمونږ پیړیو
ته په آینده کښ داسي وایِي نو مونږ به ووایُو چه گوره هغه نمونه
دَ خداوند، دَ مذبح چه ځمونږ پلرونو جوړه کړه نه دَ سیځونکي قربانئ
دَپارَ او نه دَ ذبح دَپارَ بلکه شاهده دَه ستاسو او ځمونږ په مینځ
٢٩ کښ ٢٩ هسي دِ نه وِي چه له هغه نه مونږ دَ خداوند په خلاف
یاغیان شُو او نن ورځ دَ خداوند له پیروئ نه پستنه وجاروزو چه
مونږ مذبح بِنا کړُو دَ سیځونکي قربانئ دَپارَ او دَ هدیي دَپارَ بي دَ
هغي مذبح دَ خداوند ځمونږ دَ الله چه دَده دَ مسکن دَ وړاندِ ده

۳۰ او چه فنیحاس کوهین او رئیسانو دَ جماعت او سردارانو ۳۰
دَ زرګونو دَ اسرائیل چه ورسره وُو هغه خبري واوریدلي چه
بني روبین او بني جد او بني منسّي وویلي نو دَ هغو په سترګو ښې
خوښې شولي ۳۱ او فینحاس دَ الیعاذر ځوي هغه کوهین بني روبین ۳۱
ته او بني جد ته او بني منسّي ته وویل چه نن ورځ مونږ وپوهیږو
چه خداوند ځمونږ په مینځ کښې دَي په دي چه تاسو په بيوفائي
سره په خداوند دا بي وفائي ونه کړه اوس تاسو بني اسرائيل دَ
خداوند له لاسه خلاص کړي دِي ۳۲ او فینحاس دَ الیعاذر ځوي ۳۲
هغه کوهین او رئیسان دَ بني روبین او دَ بني جد دَ جلعاد له
زمکي نه وجاروتل دَ کنعان زمکي بني اسرائیل ته او په هغوي خبري
وګرزولي ۳۳ او هغه خبره دَ بني اسرائیل په سترګو کښې ښه ښکاره ۳۳
شوه او بني اسرائیل دَ الله حمد ووایه او بيا ئي ونه ویل چه په
دوي باندِ دَ جنګ دَپارَ وخیژو دَ هغي زمکي دَ ویران کولو دَپارَ چه
بني روبین او بني جد په کښې اوسیدل ۳۴ او بني روبین او بني جد ۳۴
په هغه مذبح عید نوم کیښود ځکه چه دغه ځمونږ په مینځ کښې
شاهده ده چه یهوه هغه الله دَي ❊

دروېشتم باب

۱ او پس له ډیرو ورځو چه خداوند اسرائیل ته دَ دوي دَ ټولو ۱
چاپیره دُښمنانو نه آرام ورکړ او یشوع سپین ږیري او دَ ډیرو
ورځو وه ۲ نو یشوع ټول اسرائیل را وبلل دَ هغه سپین ږیري او دَ ۲
هغه سرداران او دَ هغه قاضیان او دَ هغه کاتبان او ورته ئي
وویل زه سپین ږیري یم او دَ ډیرو ورځو یم ۳ او تاسو لیدلي دِي ۳
هغه ټول څه چه خداوند ستاسو الله له دغو ټولو قومونو سره
ستاسو دَپارَ کړي دِي ځکه چه خداوند ستاسو الله هم هغه

۳ دي چه ستاسو دَپارَ ئي جنگ كړي دَي ۴ گورئِ ما تاسو ته دا پاتي
شوِي قومونو به هِسك سره وويشل چه ستاسو دَ فرقو دَپارَ
وراثت شِي له يردَن نه او ټول قومونه چه ما پريكړِي دِي تر لوي
۵ درياب پوري دَ نمر دَ پريوتلو په طرف ۵ او خداوند ستاسو
الله هغه ستاسو له مخ نه به دوي تيل وهي او ستاسو له
مخونو نه به ئي وشړِي نو تاسو به دَ هغوي دَ زمكي وارثان شئِ
۶ لكه چه خداوند ستاسو الله تاسو ته وويل ۶ له دي سببَ تاسو
ډير تكړه شئِ چه تاسو هغه ټول چه دَ موسیٰ دَ تورات په
صحيفو كښي ليكلي دِي وئي ساتئِ او په كښي عمل وكړئِ تا چه
۷ له هغه نه يا په ښي يا په كينړه طرف ونه گرزئِ ۷ چه تاسو
دي پاتي شوِو قومونو ته ورننه نه وزئِ او نه دَ دوي دَ خدايانو
په نوم سره ذكر وكړئِ يا ئي قسم وخورئِ او نه دَ هغو عبادت
۸ وكړئِ او نه هغوي ته سجده وكړئِ ۸ ليكن په خداوند خپل
الله پوري ونښلئِ لكه چه تاسو تر دي ورځي پوري كړي دِي -
۹ ۹ ځكه چه خداوند ستاسو له مخونو نه لوي او قوِي قومونه شړلي
دِي او تاسو چه يئِ يو سړي ستاسو په مخونو كښي تر دي ورځي
۱۰ پوري و نه دريدلي شه ۱۰ يو سړي له تاسو نه به زر و تښتوِي
ځكه چه خداوند ستاسو الله هغه دَي چه ستاسو دَپارَ جنگ
۱۱ كوِي لكه چه ده تاسو ته وويل ۱۱ نو دَ خپلو ځانونو ډيره ساتنه
۱۲ كوئِ چه دَ خپل خداوند الله سره محبت وكړئِ ۱۲ هسي نه چه
په جاروتلو سره وجاروزئِ او دَدي قومونو له باقيو سره ونښلئِ
هم له هغو سره چه ستاسو په مينځ كښي پاتي دِي او ورسره
۱۳ خويښي وكړئِ او ورننه وزئِ او هغوي تاسو ته ۱۳ په يقين سره
پوهيږئِ چه خداوند ستاسو الله به زيات دغه قومونه ستاسو
له مخونو نه ونه شړِي او هغوى به تاسو ته جال او دام وِي او

ستاسو په ډډو کښې به کوړې او ستاسو په سترګو کښې به اغزي
وِي تر هغه پورې چه له دې ښې زمکې نه چه خداوند ستاسو
۱۴ نه درکړې دَه برباد شئِ ۱۴ او ګوره زه نن ورځ دَ ټولې زمکې په
لارې تلونکې یم او تاسو په خپلو ټولو زړونو کښې او په خپلو
ټولو ځانونو کښې وپوهېږئِ چه یو کلام پرېوتلې نه دې له هغو
ټولو ښو کلامونو نه چه خداوند ستاسو الله تاسو ته کلام وکړو
۱۵ ټول تاسو ته راغي یو کلام له هغوي نه پرېوتلې نه دې ۱۵ او داسې
به وشِي لکه چه په تاسو هغه ټول ښه کلام چه خداوند ستاسو
الله تاسو ته کلام وکړ راغي هسې به خداوند په تاسو هغه ټول
شر راوړِي چه تاسو له دې ښې زمکې نه برباد کړِي چه تاسو ته
۱۶ خداوند ستاسې الله درکړې ده ۱۶ هرکله چه تاسو هغه عهد دَ
خداوند ستاسو دَ الله مات کړئِ چه تاسو ته ئې وفرمائل او
لاړ شئ او دَ نورو خدایانو عبادت وکړئ او ورته سجده وکړئ نو غضب دَ خداوند
به په تاسو بل شِي او له هغه ښې زمکې نه به په بېړه
سره برباد شئِ چه هغه تاسو ته درکړې ده ✢

څلورویشتم باب

۱ ۱ او یشوع ټولې فرقې دَ اسرائیل شکم ته راجمع کړې او دَ اسرائیل
سپین ږیري او دَ هغه سرداران او دَ هغه قاضیان او دَ هغه
کاتبان ئې راوبلل او دوي دَ الله دَ وړاندِ ځانونه حاضر کړل
۲ ۲ او یشوع ټول اُمّت ته ووېل خداوند دَ اسرائیل الله داسې
وائِي ستاسو پلارونو له وړاندې وختونو نه دَ سیند په پورې
طرف اوسېدل تارح پلار دَ ابراهام او پلار دَ ناحور او هغوي
۳ دَ نورو خدایانو عبادت کاوه ۳ او ما ستاسو پلار ابراهام له
پورې طرف نه دَ سیند ونیوه او هغه مې ټولې زمکې دَ کنعان

۴ ته بوت او دَده اولاد هم ډیر کړل او اسحاق ته هم
یعقوب او عیسو ورکړل او ما عیسو ته دَ سعیر غر ورکړ چه په میراث
۵ ئې واخلي او یعقوب او دَده ځامن مصر ته کوز شول ۵ او ما واستول
موسیٰ او هارون او مصر هم وواهه دَ هغه په موافق چه دَده په مینځ
۶ کښې ما وکړه او پس له هغې ما تاسو راویستلئ ۶ او ما ستاسو پلارونه
له مصرَ راویستل او تاسو دریاب ته راغلئ او مصریان ستاسو په
۷ پلارونو پسې شول له ګاډیو او له سوارو سره تر بحر قلزمَ پورې ۷ او چه
دوی خداوند ته چغې کولې نو تیاره ئې دَ تاسو په مینځ کښې او دَ مصریانو
په مینځ کښې کېښوده او په هغوی ئې هغه دریاب راووست او پټ
ئې کړل او ستاسو سترګې هغه چه ما په مصر کښې وکړل ولیدل او
۸ تاسو ډیرې ورځې په بیابان کښې اوسیدئ ۸ او تاسو هم دَ اموریانو په زمکه
کښې راوستلئ چه دَ یردنَ پورې غاړه اوسېدل او دوی له تاسو سره
جنګ وکړ او هغوی مې ستاسو په لاس کښې ورکړل او تاسو دَ هغوی
زمکه په قبضه کښې کړه او ستاسو دَ وړاندې مې هغوی برباد کړل ـ
۹ ۹ نو بلق دَ صفور ځوی دَ موآب بادشاه پورته شه او دَ اسرائیل سره
ئې جنګ وکړ او هغه واستول او بلعام دَ بعور ځوی ئې وباله ستاسو دَ
۱۰ لعنت کولو دَ پارهَ ۱۰ لیکن ځما خوښه نه شوه چه دَ بلعام واورم او په برکت
کولو سره ئې تاسو ته برکت درکړ او تاسو مې دَ هغه له لاسَ خلاص
۱۱ کړئ ۱۱ او تاسو په یردن پورې وتئ او یریحا ته راغلئ او دَ یریحا خاوندانو
تاسو سره جنګ وکړ یعنې اموریانو او فرزیانو او کنعانیانو او حتیانو او
۱۲ جرجاشیانو او حویانو او یبوسیانو او هغوی مې ستاسو په لاس کښې درکړل ۱۲ او
ستاسو په مخ کښې مې هغه ډنبرې واستولې چه هغوی ئې ستاسو له
مخونو نه وشړل دوه بادشاهان دَ اموریانو نه ستاسو په توره او
۱۳ نه ستاسو په لیندې سره ۱۳ او ما تاسو ته زمکه درکړه چه نه په کښې
تاسو خوارې کړې دَه او نه ئې ښهرونه تاسو بنا کړل او تاسو په کښې

اوسيِ او له انګورو او له زيتونَ چه تاسو نه دي نکولي خورئ ۱۴ او ۱۴
اوس دَ خداوند ويره وکړئِ او دَ هغه عبادت وکړئِ په کامليت او په
رښتيا کښ او هغه خدايان چه ستاسو پلارونو ئي عبادت کاوه په پوري
غاړه دَ سيند او په مصر کښ لري ئي کړئِ او دَ خداوند عبادت
کوئِ ۱۵ او که ستاسو په سترګو کښ دَ خداوند عبادت کول بد معلوميږي ۱۵
نو نن ورځ تاسو غوره کړئِ چه دَ چا عبادت به کوئِ يا دَ هغه خدايانو
چه ستاسو پلارونو ئي عبادت کاوه چه په پوري غاړه دَ سيند وو يا
دَ اموريانو دَ خدايانو چه تاسو دَ دوي په زمکه کښ اوسيِ ليکن زه چه
يم او څما کور چه دَي دَ خداوند عبادت به وکړو ۱۶ او امّت ځواب ورکړ ۱۶
وئي ويل هسي دِ نه وِي چه موږ خداوند ترک کړو چه دَ نورو خدايانو
عبادت وکړو ۱۷ ځکه چه خداوند څموږ الله هغه دَي چه موږ ئي او ۱۷
څموږ پلارونه ئي دَ مصر له زمکي نه را وخيژولُو دَ غلامي له کور نه
او چه څموږ دَ سترګو دَ وړاندِ ئي هغه لوي نښي وکړلي او چه موږ ئي
په هغه ټولي لاري چه په کښ تللو وئي ساتلو او دَ هغو ټولو خلقو په
مينځ کښ چه موږ په کښ وګرزيدلو ۱۸ او خداوند هغه ټول خلق څموږ ۱۸
له مخونو نه وشړل هم هغه اموريان چه په زمکه کښ اوسيدل هم
په دي سبب موږ به دَ خداوند عبادت وکړُو ځکه چه هغه څموږ الله دَي
۱۹ او يشوع امّت ته وويل تاسو نه توانيږِئ چه دَ خداوند عبادت وکړئِ ۱۹
ځکه چه هغه قُدّوس الله دَي هغه غيور الله دَي ستاسو تقصيرونه
او ستاسي خطا به معاف نه کړِي ۲۰ که تاسو خداوند ترک کړِئ او دَ بيګانه ۲۰
خدايانو عبادت وکړئِ نو هغه به وګرزِي او بلا به په تاسو راولي او تاسو
به فنا کړِي پس له هغه چه له تاسو سره ئي ښيګړي کړي دِي ۲۱ او امّت ۲۱
يشوع ته وويل چه نه ځکه چه موږ به دَ خداوند عبادت وکړُو ۲۲ او ۲۲
يشوع اُمّت ته وويل چه تاسو په خپلو ځانونو باندِ شاهدان يئِ چه تاسو
دَ خپلو ځانونو دَ پاره خداوند غوره کړي دَي چه عبادت ئي وکړئِ او دوي

۲۳ وويل چه موږ شاهدان يُو ۲۳ نو اوس لرې کړئ هغه بيګانه خدايان چه
ستاسو په منځ کښې دِي اوخپل زړونه دَ خداوند الله دَ اسرائيل په لورې
۲۴ مايل کړئ ۲۴ او اُمت يشوع ته وويل چه دَ خداوند دَ خپل الله عبادت
۲۵ به وکړو او دَده قول به ومنو ۲۵ نو يشوع هغه ورځ له اُمت سره يو عهد
وتاړه او حکم او قانون ئي په شکم کښې کيښودل
۲۶ ۲۶ او دَ تورنت په صحيفې کښې يشوع دغه ټولې خبرې وليکلې او يو لوې
کاڼې ئي واخست او هلته ئي تر هغه بلوط دَ لاندِ ودراوه چه دَ خداوند
۲۷ مُقدِس ځخه وه ۲۷ او يشوع ټولو خلقو ته وويل ګوره دا کاڼې به په
موږ شاهد وِي ځکه چه هغه ټولې خبرې دَ خداوند چه ځموږ سره ئي
کلام وکړ ده آوريدلې دِي نو هغه به په تاسو شاهِد وِي مبي نه چه
۲۸ تاسو دَ خپل خداوند الله نه انکار وکړئ ۲۸ او يشوع اُمت له
رخصت ورکړ هر سړې خپل ملک ته لاړ
۲۹ ۲۹ او پس دَدې خبرې داسې وشوه چه يشوع دَ نُن ځوې دَ خداوند
۳۰ بنده مړ شه او هغه دَ يو سل لسو کالو وه ۳۰ او دَ هغه دَ ميراث په
حد کښې په تمنت صرح چه دَ افرائيم په کوهستان کښې دَي ښخ کړ دَ جعس
۳۱ غرِه په قطب طرف ۳۱ او اسرائيل دَ خداوند عبادت وکړ ټولې ورځې
دَ يشوع او ټولې ورځې دَ سپين ږيرو چه دَدوې ورځې پس له يشوع اوږدې
شوې او چه دوې دَ خداوند ټول کارونه پيژندلې وُو چه ده دَ اسرائيل
۳۲ دَپارَ کړې وُو ۳۲ او هډوکې دَ يوسف چه له مصر نه بني اسرائيلو
پورته کړل په شکم کښې ئي ښخ کړل په هغې حصې دَ ورشو چه
يعقوب له بني حمور پلار دَ شکم نه ويپروده په يو سل قسيطو سره
۳۳ او دغه دَ بني يوسف ملکيت شه ۳۳ او اليعاذر دَ هارون ځوې مړ
شه او دوې هغه په جبعت دَ فينحاس دَ ځوې خپل کښې چه ده
نه دَ افرائيم په کوهستان کښې ورکړې شوې وه ښخ کړ ❊

قاضيان

له اصلي عبراني ژبي نه په پښتو كښې ترجمه كړي شه

T.J.L.M.

به مدد د قاضي عبد الرحمان او غلام جيلاني كاتب

در مطبع برتش و فارن بيبل سوسيتي لندن

JUDGES, IN PASHTU.

BRITISH AND FOREIGN BIBLE SOCIETY,
LONDON.

1895.

كتاب دَ قاضيانو

اول باب

١ او دَ يشوع دَ مرګ پس داسې وشول چه بني اسرائيل خداوند
ته سوال وکړ وئي ويل چه څوک دي ځمونږ دَپارَ چه اول کنعانيانو
٢ ته دَ جنګ دَپارَ وخيژي ٢ نو خداوند وويل چه يهودا به وخيژي
٣ ګوره ما هغه زمکه دَده په لاس کښې ورکړې ده ٣ نو يهودا شمعون
ورور خپل ته ووِ چه ته ځما په هِسک کښې راسره وخيژه چه
له کنعانيانو سره جنګ وکړو نو زه به هم ستا په هِسک کښې
٤ در سره وخيژم نو شمعون ورسره لاړ شه ٤ نو يهودا وخوت او
خداوند کنعانيان او فرزّيان دَدوي په لاس کښې ورکړل نو له
٥ هغوي نه ئي په بزق کښې لس زره سړي ووهل ٥ او دوي ادوني بزق
په بزق کښې وموند نو جنګ ئي ورسره وکړ او کنعانيان او فرزيان ئي ووهل
٦ ٦ نو ادوني بزق وتښتيده نو دوي ورپسې شول او وئي نيوه او دوي
٧ ئي دَ دوارو لاسونو او دَ پښو کټې ګوتې پريکړلې ٧ نو ادوني بزق وويل
چه اويا بادشاهان دَ لاسونو او دَ پښو کټې ګوتې پريکړې شوي ځما
دَ خوانچې دَ لاندِ به ئي ټکړې ټولولې لکه چه ما وکړل هسې الله
بدله راکړ او اورشليم ته ئي راوست او هلته مړ شه
٨ ٨ او دَ يهودا زامن په اورشليم وجنګيدل او وائي خست او
٩ دَ تُورې په مخ ئي وواهه او ښهر ئي په اور وسوزاوه ٩ او پس له
دغه دَ يهودا زامن دَپارَ دَ جنګ دَ کنعانيانو چه په غره کښې او
١٠ په جنوب او په کوز ميدان کښې اوسيدل ١٠ او يهودا په هغو
کنعانيانو چه په حبرون کښې اوسيِ ورغې او ورانِدِ دَ حبرون نوم
١١ قريت اربع وه او شيشاي او احيمان او تلمائي ووهل ١١ او له

هغه ځاي نه دَ دبیر په اوسیدونکو ورغي او وړاند دَ دبیر نوم
۱۲ قریت سفر وه ۱۲ نو کالب و ویل هغه چه قریت سفر وُوهي او
۱۳ وائي‌خلي نو زه به خپله لُور عکسه په نکاح ورکړم ۱۳ نو هغه
غثنیئیل زوي دَ قناز ورور دَ کالب چه ورنه وړوکي وه واخست
۱۴ نو ده عکسه لُور خپله په نکاح ورکړه ۱۴ او داسي وشول هرکله چه
دي ورننوته نو دائي ولمسوله چه له خپل پلار نه پټيي وغواړي نو
۱۵ دا له خپل خره نه کوز شوه نو کالب ورته وُوِ چه څه غواړي ۱۵ نو
ورته‌يُ وویل چه ماته برکت راکړه هرکله چه ماته دِ دَ جنوب زمکه
راکړه نو دَ اوبو چیني هم راکړه نو کالب دي ته پاسني چیني او کوزنۍِ
چیني ورکړي
۱۶ ۱۶ نو دَ موسیٰ دَ خسر قیني زامن دَ کجورو له ښهره نه دَ
یهودا له زامنو سره دَ یهودا بیابان ته پورته شول هغه چه دَ
۱۷ عرّاد په جنوبي لوري دَي او لاړل او له اُمّت سره اوسیدل ۱۷ او
یهودا له شمعون ورور خپل سره لاړ او هغه کنعانیان چه په صفت
کښي اوسیدل وئي وهل او حرم ئي کړل او دَ هغه ښهر نوم ئي حرمه
۱۸ و باله ۱۸ او یهودا غزه او دَ هغه اطراف واخستل او اشقلون او دَ
۱۹ هغه اطراف او عقرون او دَ هغه اطراف ۱۹ او خداوند له یهودا
سره وه او کوهستانیان ئي تښل وهل لیکن له څوره ئي و نه یستلي شول
۲۰ څکه چه هغو څخه دَ اوسپني کاډي وُو ۲۰ او هغو حبرون کالب ته ورکړ
لکه چه موسیٰ ویلي وُو او ده هغه دري زامن دَ عناق له هغه
۲۱ ځایه و یستل ۲۱ او بني‌بنیامین یبوسیان چه په اورشلیم کښي اوسیدل
و نه یستل نو یبوسیان له بني‌بنیامین سره په اورشلیم کښي
اوسیدل تر دي ورځي پوري
۲۲ ۲۲ او دَ یوسف کور هم بیت‌ایل ته وخوت او خداوند ورسره
۲۳ وه ۲۳ او دَ یوسف کور دَ بیت‌ایل تالاش کاوه او وړاندِ دَ هغه

ښهر نوم لوز وه ۲۴ نو جاسوسانو یو سړي له ښهر باهر ولید ۲۴
او ورته ئي وويل چه مونږ ته د ښهر د ننوتلو لار را وښيه نو به
مونږ له تا سره مهرباني وکړو ۲۵ نو هغه د ښهر د ننوتلو لار ور وښووله ۲۵
او دوي ښهر د توري په مخ وواهه لیکن هغه سړي او ټوله خپلخانه
ئي پرېښوده ۲۶ نو هغه سړي د حتيانو زمکي ته لاړ او يو ښهر ئي ۲۶
جوړ کړ او د هغي نوم ئي لوز وباله او هغه نوم ئي تر ننه ورځي
پوري دي

۲۷ او منسي اهل بيتِ شان او کلي ئي و نه يستل او نه ۲۷
اهل تعناک او کلي ئي او نه اوسيدونکي د دور او کلي ئي او نه اوسيدونکي
د يبلعم او کلي ئي او نه اوسيدونکي د مجدو او کلي ئي مگر کنعانيانو
په هغي زمکه کښ د اوسيدلو اراده وکړه ۲۸ او داسي وشوه هرکله ۲۸
چه اسرائيل زور ونيو نو کنعانيان ئي د بيګار لاندِ کړل او بيخي
ئي و نه يستل

۲۹ او افرائيم هغه کنعانيان چه په جازر کښ وُو و نه ۲۹
يستل نو کنعانيان د هغه په منځ کښ په جازر کښ اوسيدل-
۳۰ زبلون د قطرون اوسيدونکي و نه ويستل او نه اوسيدونکي ۳۰
د نهلول نو کنعانيان د هغو په منځ کښ اوسيدل او د بيګار
لاندِ وُو ۳۱ او آشر د عکو اوسيدونکي و نه يستل او نه د ۳۱
صيدون اوسيدونکي او د احلب او د اکذيب او د حلبه او د
افيق او د رحوب ۳۲ ليکن آشريان د کنعانيانو په منځ کښ اوسيدل ۳۲
چه د زمکي استوري وُو ځکه چه هغوي دوي و نه يستل ۳۳ او ۳۳
نفتالي د بيتِ شمس اوسيدونکي و نه يستل او نه اوسيدونکي
د بيت عنات بلکه هغوي د کنعانيانو په منځ کښ اوسيدل چه
استوري د زمکي وُو نو ساکنان د بيتِ شمس او د بيت عنات د
دوي د بيګار د لاندِ وُو

٣٤ ٣٤ او اموريانو بني‌دان په غره کښې ودربول ځکه چه
٣٥ هغوي نه پرېښودل چه خوړ ته کوز شي ٣٥ او اموريانو دَ حرس په
غره کښې دَ اوسیدلو اراده وکړه په ایالون او په شعلبیم کښې او دَ
٣٦ یوسف لاس توي شه او هغوي دَ بیګار دَ لاندِ وُو ٣٦ او دَ اموريانو
حد دَ عقربیم له ختلو نه له سالع نه په پاس وه ✤

دويم باب

١ ١ او دَ خداوند فرښته له جلجال نه بوکیم ته پورته شوه او وئي
ويل چه ما تاسي له مصرَ وخېژولئِ او هغي زمکي ته مِ راوستلئِ
چه ما ستاسي پلرونو ته قسم وکړ او و مِ ويل چه زه به خپل
٢ عهد له تاسي سره تر ابدَ پوري هیڅري مات نه کړم ٢ او تاسي دَدي
زمکي له اوسیدونکو سره عهد مه کوئِ تاسي دَ هغو مذبحونه
٣ ونړوئِ او تاسي ځما آواز وا نه وریده تاسي ولي داکړي دي ٣ نو
ما هم وويل چه زه به هغه ستاسو له مخ نه و نه باسم بلکه
هغوي به تاسو لره تنګوونکي وِي او دَ هغو خدایان به تاسو لره
٤ دام وِي ٤ او داسي وشوه هرکله چه فرښتي دَ خداوند په دي
خبري سره ټول بني اسرائیل ته خبره وکړه نو اُمّت خپل آوازونه
٥ پورته کړل او وئي ژړل ٥ نو هغو دَدي ځاي نوم بوکیم و باله او
هلته ئي خداوند ته ذبح وکړه
٦ ٦ او یشوع اُمّت روان که نو بني‌اسرائیل هر یو خپل ملکیت
٧ ته لاړ چه هغه زمکه په میراث واخلي ٧ او دَ یشوع په ټولو ورځو
کښې اُمّت دَ خداوند عبادت کاوه او دَ هغو ټولو سپین‌بږیرو په
ورځو کښې چه له یشوع نه ئي ورځي اوږدي شوي هغوي چه دَ
خداوند ټول لوي کار ئي ولید هغه چه دَ اسرائیل دَپارَ ئي کار
٨ وکړ ٨ او یشوع ځوي دَ نون بنده دَ خداوند دَ یوسل لسو کالو

وه چه مړ شه ٩ او دَ خپل وراثت په حد کښې ئې ښخ کړ په ٩
تمنه دَحارس کښې دَ افرائيم په غره کښې چه دَ جاعش دَ غره
په شمالي طرف دَي ١٠ او دغه ټوله پيړۍ هم خپلو پلرونو ته پيوسته ١٠
شوه او پس له هغه دويمه پيړۍ پورته شوه چه خداوند ئې نه
پيژاند او نه ئې هغه کار چه دَ اسرائيل دَپارَ ئې وکړ
١١ او بني اسرائيل دَ خداوند په سترګو کښې شرارت وکړ ١١
او دَ بعليم عبادت ئې وکړ ١٢ او خداوند دَ خپلو پلرونو الله ئې ترک ١٢
کړ هغه چه دَ مصر له زمکې ئې راويستل او په نورو خدايانو
پسې وګرزيدل دَ هغو قومونو دَ خدايانو چه له دوي نه چاپيره
وُو او هغو ته ئې سجدې وکړې او خداوند ئې په غصّه کړ ١٣ او ١٣
خداوند ئې ترک کړ او دَ بعل او دَ عشتاروت عبادت ئې وکړ ١٤ نو ١٤
دَ خداوند غضب په اسرائيل ګرم شه او دوي ئې دَ لوټ کونکو په
لاسونو کښې ورکړل او دَ دښمنانو په لاس ئې خرڅ کړل چه له دوي
نه چاپيره وُو او بيا دوي نه توانيدل چه دَ دښمنانو په مخ کښې
ودريږي ١٥ چرته چه دوي وتل دَ خداوند لاس دَ بدۍ دَپارَ په ١٥
دوي وه لکه چه خداوند خبره کړې وه او لکه چه دوي ته ئې
قسم خوړلې وه نو دوي ډير تنګ شول ١٦ او خداوند قاضيان پورته ١٦
کړل او دوي ئې دَ لوټونکو له لاسه خلاص کړل ١٧ او دوي دَ خپلو ١٧
قاضيانو هم وا نه وريدل بلکه په نورو خدايانو پسې ئې زنا وکړه او
سجده ئې ورته وکړه او له هغې لارې نه چه دَ دوي پلرونه پرِ
تلل او حکمونه دَ خداوند ئې منل بيرته شول دوي هسې و نه کړل
١٨ او هرکله چه خداوند دوي ته قاضيان ودرول نو خداوند ١٨
له هغه قاضي سره وه او دوي ئې دَ خپلو دُښمنانو نه خلاص
کړل په ټولو ورځو دَ هغې قاضي کښې ځکه چه خداوند دَ دوي له
آهونو دَپارَ پښيمانه شه په سبب دَ آزاروونکو او ټيلوهونکو دَدوي

۱۹ ۱۹ او چه هغه قاضي به مړ شه نو بیا به دوي وګرزیدل او له خپلو
پلرونو نه به ئي زیات فساد کاوه چه په نورو خدایانو پسي به تلل
چه عبادت ئي وکړي او سجدي ورته وکړي او دوي له خپلو
۲۰ فعلونو نه وا نه وړیدل او له خپلي سرکښي لاري نه ۲۰ نو دَ خداوند
غضب په اسرائیل ګرم شه و ئي ویل دي دَپارَ چه دي قوم ځما
له هغه عهد نه چه دَ دوي پلرونو ته مې حکم وکړ او دوي ځما
۲۱ آواز آوریدلي نه دي ۲۱ نو زه به هم بیا هیڅ سړي دَ دوي له مخي
نه و نه شړم له هغو قومونو چه یشوع دَ خپل مرګ په وقت
۲۲ پرېښول ۲۲ تاچه زه په هغو اسرائیل وآزمایم چه دَ خداوند لار
ساتي یا نه چه دوي پرِ لارِ ځي لکه چه دَ دوي پلرونو هغه
۲۳ ساتله ۲۳ نو هغه قومونه خداوند پرېښودل او زر ئي و نه
یستل او دَ یشوع په لاس ئي ور نه کړل ✣

دریم باب

۱ ۱ او دا هغه قومونه دِي چه خداوند پرېښول چه په دغو ټول
۲ اسرائیل و آزمایي چه ټول جنګونه ئې دَ کنعان نه پېژاندل ۲ تش
دَدي دَپارَ چه دَ بني‌اسرائیلو پیړئ وپیژني او چه جنګونه زده
۳ کړي تش هغه چه وړاندي ئي نه پېژاندل ۳ دَ فلسطیانو پنځه
سرکرده وُو او ټول کنعانیان او صیدونیان او حوّیان چه دَ
لُبنان په کوهستان کښ اوسیدل دَ بعل حرمون له غره نه دَ
۴ حمات تر ننه وتني پوري ۴ او دوي دَ اسرائیل دَ آزمایلو دَپارَ وُوَ
چه معلوم شي چه دَ خداوند هغه حکمونه چه دَدوي پلرونو ته
دَ موسیٰ په لاس کړي وُو واوري ۵ نو بني‌اسرائیل دَ کنعانیانو
۵ او دَ حتّیانو او دَ اموریانو او دَ فرزّیانو او دَ حوّیانو او دَ یبوسیانو
۶ په منځ کښ و اوسیدل ۶ او دَ هغو لُونړه ئي دَ خپلو ځانونو دَپارَ

بنځي کړلي او خپلي لونړه ئي دَ هغو زامنو ته ورکړلي او دَ هغو
دَ خدايانو عبادت ئي وکړه
۷ نو بني اسرائيلو دَ خداوند په سترګو کښ بدِي وکړه ۷
او خداوند الله خپل ئي هير کړه او دَ بعليم او دَ اشيروت عبادت
ئي وکړه ۸ نو دَ خداوند غضب په اسرائيل ګرم شه او دوي ئي ۸
دَ کوشان رشعتايم دَ آرام نهريم بادشاه په لاس کښ خرڅ کړل نو
بني اسرائيلو دَ کوشان رشعتايم خدمت اته کاله وکړه ۹ او چه ۹
بني اسرائيلو خداوند ته نعره وکړه نو خداوند بني اسرائيل لره
خلاصونکي ودراوه او دوي ئي خلاص کړل غتنيئل زوي دَ قناز
وړوکي ورور دَ کالب ۱۰ او په هغه باندِ دَ خداوند روح وه او دَ ۱۰
اسرائيل دَپارَ ئي قضئ کوله او دَ جنګ دَپارَ ووت او خداوند
دَده په لاس کښ کوشان رشعتايم دَ آرام نهريم بادشاه ورکړه او
دده لاس په کوشان رشعتايم غالب شه ۱۱ او زمکه څلويښت کاله ۱۱
په آرام وه او غتنيئل زوي دَ قناز مړ شه
۱۲ او بيا بني اسرائيلو دَ خداوند په سترګو کښ بدکارِي ۱۲
وکړه نو خداوند دَ مواب بادشاه عجلون په اسرائيل مضبوط کړه
څکه چه دوي دَ خداوند په سترګو کښ بدِي وکړه ۱۳ نو هغه ۱۳
بني عمون او عماليق ځان څخه جمع کړل او وراغلل او اسرائيل ئي
وواهه او دَ کجورو ښهر ئي په قبضه کښ کړه ۱۴ نو بني اسرائيلو ۱۴
دَ مواب دَ بادشاه عجلون خدمت کاوه تر اتلسو کالو پوري ۱۵ او ۱۵
چه بني اسرائيل خداوند ته نعره وکړه نو خداوند دوي ته يو
خلاصونکي ودراوه يعني اهود زوي دَ جيرا بنياميني بو کس لاسي
سړي نو بني اسرائيل دَ هغه په لاس دَ مواب بادشاه عجلون ته
پيشکشي واستوله ۱۶ نو اهود دَ خپل ځان دَپارَ دوه مخه توره جوړ ۱۶
کړه چه اوږدوالي ئي يوه څنګل وه او تر جامو دَ لاندِ ئي په ښي

۱۷ ورانه پوري وتړله ۱۷ او پیشکشي ئي دَ موآب بادشاه عجلون ته وړاندِ
۱۸ کړه او عجلون ډیر غټ سړي وه ۱۸ او داسي وشوه هرکله چه له وړاندِ
کولو دَ پیشکشئِ نه وزګار شه نو هغه قوم چه پیشکشي ئي وړوړي
۱۹ وه رخصت کړل ۱۹ او دي له هغي کاڼِږي له کان نه چه جلجال څخه دي
وګرزیده او وئي ویل چه اي بادشاه ما څخه ستا دَپارَ یوه دراز خبره
دَه هغه وویل چُپ شه او هغوي ټول چه ورته ولاړ وُو ورنه
۲۰ ووتل ۲۰ نو اهود ورننوت او هغه په سړي بالاخانئ کښ یواځي
ناست وه او اهود وویل چه ما څخه تا لره دَ الله خبره ده نو هغه
۲۱ له کرسئِ نه پورته شه ۲۱ نو اهود کینڼِ لاس اوږد کړ او توره
۲۲ ئي له ښي ورانه نه واخسته او په ګیډه کښ ئي وواهه ۲۲ او قبضه
هم په پله پسي ننه وتله او په پله پسي وازده بنده شوه توره ئي له ګیډي
۲۳ ونه ویستلي شوه او شاطرف ته ئي ووتله ۲۳ نو اهود له منځَوِنه
راووت او دَ بالاخانئ وروِنه ئي ورپسي بند کړل او قلف ئي کړل
۲۴ ۲۴ او چه دَي ووت نو دَ هغه نوکران راغله او و ئي کتل او ګوره
چه دَ بالاخانئ دروازي قلفي شوي وي نو و ئي ویل چه په سوړ
۲۵ کور کښ به ئي خپلي پښي په قرار کړي وِي ۲۵ نو دوي درنګ وکړ
څو چه خجل شول او ګوره چه هغه دَ بالاخانئ وروِنه نه پرانتل نو
دوي کُنجي واخسته او پرائي نتل او ګوره چه خاوند ئي په زمکه
۲۶ مړ پروت دَي ۲۶ او چه دوي ډیل وکړ نو اهود وتښتید او له
۲۷ کانَ دَ کاڼِو تېر شه او سعیر ته ورغي ۲۷ او داسي وشوه چه
په ورتلو سره ئي تورئ ووهله دَ افرائیم په کوهستان کښ او
بني اسرائیل له غره نه ورسره کوز شول او دي ئي په مُخ کښ
۲۸ ۲۸ او ده هغو ته وویل چه په ما پسي شئِ ځکه چه خداوند
ستاسي دُښمنان موآبیان ستاسي په لاس کښ درکړل نو دوي
ورپسي کوز شول او دَ یردن ګدرونه ئي تر موآب پوري ونیول

٢٩ او يو سړي ئې نه پريښود چه پوري شي ٢٩ نو په دغه وقت كښ
له موآب په قدر دَ لسو زرو سړي ئې ووهل ټول ځاربه او بناغلي
٣٠ او يو خلاص نه شه ٣٠ نو موآب هغه ورځ دَ اسرائيل تر لاس لاندِ
كړي شه او اتيا كاله زمكه په قرار وه
٣١ ٣١ او پس له دغه شمجر زوي دَ عنات وه او له فلسطيانو
ئې شپږ سوه سړي دَ غوايه په چوكه مړه كړل او ده هم اسرائيل خلاص كړل

څلورم باب

١ ١ او بيا بني اسرائيل دَ خداوند په سترګو كښ بدي وكړه پس له
٢ مرګ دَ اهود ٢ نو دوي خداوند دَ كنعان دَ بادشاه يابين په لاس
كښ خرڅ كړل هغه چه په حاصور كښ ئې بادشاهي كوله او دَده
دَ لښكر سردار سيسرا وه او هغه غير قومونه په حروشه كښ اوسيدل
٣ ٣ او بني اسرائيل خداوند ته نعره وكړه ځكه چه دَ هغه نهه سوه
كاډي دَ اوسپني وُو او هغه بني اسرائيل تر شلو كالو پوري سخت
په تنګ كړل
٤ ٤ او دَبوره بنځه نبيه دَ لفيدوت ارتينه چه په دغه
٥ وقت كښ ئې دَ اسرائيل عدالت كاوه ٥ او دغه دَبوره دَ كجوري
دَ وني دَ لاندِ ناسته وه دَ رامه او دَ بيت ايل په منځ كښ دَ افرائيم
په كوهستان او بني اسرائيل به هغې ته دَ عدالت دَپاره ورختل ـ
٦ نو دي واستاوه او باراق زوي دَ ابينوعم ئې له قادش دَ نفتالي نه
راوباله او دي ورته ووېل چه خداوند الله دَ اسرائيل امر كړي
نه دي څه؟ ته لاړ شه او دَ تابور غره ته ئې راوكاږه او دَ ځان
سره لس زره سړي له بني نفتالي نه او له بني زبلون نه واخله
٧ ٧ او زه به دَ قيشون رود ته سيسرا سردار دَ لښكر دَ يابين له
كاډيو او له ټوليو سره تا ته راوكاږم او ستا په لاس به ئې دركړم

٨ ۸ نو باراق دي ته وويل چه که ته راسره ځي نو زه به لاړ شم او که
٩ ته راسره نه ځي نو زه هم نه ځم ۹ نو دي ورته وويل زه ضرور
درسره ځم تا هم ستا فخر وبه نه شي په هغي لاري کښ
چه ته په کښ تلونکي يي ځکه چه خداوند به
سِيسرا دَ يوي ښځي په لاس کښ خرڅ کړي او دَبوره پورته شوه
١٠ او له باراق سره قادش ته لاړه ۱۰ او باراق زبلون او نفتالي قادش
ته راوبلل او دَده په پيروۍ لس زره سړي وختل او دبوره هم
١١ ورسره وختله ۱۱ او حبر قيني له قيني جدا شه يعني له بني حوباب
اوښي دَ موسیٰ او بلوط ځنځه په ځعنايم کښ چه قادش ځنځه دَي
١٢ خيمي لي ودرولي ۱۲ او سِيسرا ته خبر ورکړي شه چه باراق زوي
١٣ دَ ابينوعم دَ تابور غره ته وخوت ۱۳ نو سِيسرا ټول کاډي نهه سوه
کاډي دَ اوسپني راجمع کړل او هغه قوم چه ورسره وه له حروشه
١٤ دَ غير قومونو دَ قيشون تر رود پوري ۱۴ نو دبوري باراق ته وويل
پورته شه ځکه چه دا هغه ورځ ده چه په دغي کښ به خداوند
سِيسرا ستا په لاس کښ درکړي خداوند ستا دَ وړاندِ وتلي نه دَي
څه ؟ نو باراق دَ تبور له غره نه کوز شه او ورپسي لس زره سړي
١٥ ۱۵ نو خداوند سِيسرا او ټول کاډي او ټول لښکر دَ باراق دَ وړاندِ
دَ توري په مخ کښ وغورزول نو سِيسرا له کاډي نه کوز شه او
١٦ پياده وتښتيده ۱۶ او باراق په کاډيو او په لښکر پسي تر حروشه
دَ غير قومونو پوري لاړ او دَ سِيسرا ټول لښکر دَ توري په مخ
پريوت يو هم پاتي نه شه
١٧ ۱۷ او سِيسرا پياده وتښتيده خيمي دَ ياعيل ښځي دَ حابر قيني
ته ځکه چه په مينځ دَ يابين بادشاه دَ حاصور او دَ حابر قيني په
١٨ خاندان کښ صلح وه ۱۸ نو ياعيل دَ سِيسرا استقبال ته ووته
او دي ورته وويل نزدي راشه اي خاونده نزدي راشه مه ويريږه

۱۹ نو دي دَ هغي خیمي ته ورغي نو په برستن ئي پټ کړ ۱۹ نو ده هغي
ته وویل چه لږ څه اوبه راباندِ وڅښوه ځکه چه زه تږي یم نو
۲۰ دي دَ پیو ژَيَ پرانت او پرِي وڅښول او بیا ئي پټ کړ ۲۰ او ده
هغي ته وویل چه دَخیمي په وره کښ ودرېږه او داسي به وشي
چه که څوک سړَي راشِي او درنه پوښتنه وکړِي چه دلته څوک سړَي
۲۱ شته نو ته ورته ووایه چه نشته ۲۱ نو یاعیل دَ حابر ښځي دَ
خیمي میخ واخست او ډبلۍ په لاس کښ ونیوله او غلي ورغله
او میخ ئي دَ هغه په لوګنده کښ ووهه او زمکي ته ووت او
۲۲ هغه په درانه خوب کښ او مانده وه نو مړ شه ۲۲ اوګوره چه
باراق په سِیسرا پسي شه نو یاعیل دَده استقبال ته ورووتله
او دي ورته وویل چه راشه زه به هغه سړَي دربښکاره کړم
چه ته ئي لټوي او دَي هغي ته ورغي او ګوره چه سِیسرا مړ پروت
۲۳ وه او میخ ئي په لوګنده کښ وه ۲۳ نو الله په دغي ورځي کښ
۲۴ یابین بادشاه دَ کنعان دَ بني‌اسرائیل دَ وړاندِ ذلیل کړ ۲۴ او دَ
بني‌اسرائیل لاس نهایت په زور شه چه په یابین بادشاه دَ کنعان
غالب شول څو چه یابین بادشاه دَ کنعان ئي نیست کړ ❖

پنځم باب

۱ ۱ نو دَبوره او باراق زوي دَ ابینوعم په دغي ورځي کښ سندري
وویلي او وئي ویل
۲ ۲ دَپارَ دَ سرکروهيِ کولو دَ سرکروهانو په اسرائیل کښ
اودَپارَ دَ خپلو ځانونو نذر کولو دَ اُمّت
دَ خداوند مبارکي وکړئِ
۳ اورئِ اي بادشاهانو او غوږ ونیسئ اي غټانو
زه هو زه به خداوند لره سندري ووایم

زه به خداوند الله دَ اسرائيل لره سرود وغږوم
۴ ۴ اي يهوه ستا په وتلو له سعير نه-
او تا پښند وکړ د ادوم له ورشونه پلي پلي
زمکه ولړزيدله او آسمانونه هم وڅڅيدل-
هم هسي اوريځو اوبه وڅڅولي-
۵ ۵ دَ يهوه له مخ نه غرونه په زلزله شول
او هغه سينا دَ يهوه الله دَ اسرائيل له مخ نه-
۵ ۶ په ورځو دَ شمجر زوي دَ عنات کښي-
په ورځو دَ ياعيل کښي بادشاهي لاري بندي شوي-
او تيريدونکي دَ لارو به په کږو لارو کښي تلل
۷ حاکمان په اسرائيل کښي پاتي شول پاتي شول-
څو چه زه دَبوره پورته شولم-
زه په اسرائيل کښي مور پورته شوم
۸ ۸ نو دوي نوي خدايان غوره کړل-
هغه وقت په دروازو جنګ وه-
په څلويښتو زرو دَ اسرائيل کښي-
يو ډال يا يوه نيزه ليدلي نه شوه-
۹ ۹ ځما زړه دَ اسرائيل دَ حاکمانو په لوري دَي-
هغوي چه په اُمت کښي په خوښۍ سره حاضر کيدل-
دَ خداوند مبارکي کوئ
۱۰ ۱۰ اي چه تاسي په سپينو خرو سواره يئ ووايئ
او چه په عدالت کښينيئ-
او چه په لاري کښي ځئ
۱۱ ۱۱ له آوازه دَ لندي راکښونکو دَ اوبو وکښونکو په ځايونو کښي-
هلته به دَ خداوند دَ صداقت بيان وکړي-

دَ حکومت صداقت ئي په اسرائيل کښ
هغه وقت دَ خداوند اُمّت دروازو ته ته
۱۲ ويښه شه ويښه شه اي دَبُورِي ۱۲
ويښه شه ويښه شه غزل ووايه
پورته شه اي باراقه دَ ابينوعم زويه او خپله آسيري اسيره کړه
۱۳ نو هغه وقت باقيه دَ غنيانو او دَ خلقو راکوز شول ۱۳
خداوند ماته په جبّارانو کښ راکوز شه
۱۴ هغوي له افرايمَ راغلل چه بيخ ئي په عماليق کښ وه ۱۴
او په تا پسي بنيامين ستا له قوم سره
له ماکير نه حاکمان کوز شول
او له زبلون نه نيونکي دَ همسا دَ آمير
۱۵ او سرداران په يساکر کښ له دَبُورِي سره ۱۵
او لکه يساکر هسي باراق
په هغه پسي خوړ ته وغورزيدل
دَ روبين په ولو دَ زړه لوي مصلحونه وُو
۱۶ ولې ته دَ شپلونو په مينځ کښ ولاړوې ۱۶
دَ کندوکونو دَ شپيلکئ شپيلۍ آوريدلو ته ؟
دَ روبين ولو څخه ـ دَ زړه لوئ لټوني وي
۱۷ جلعاد پوري غاړه دَ يردنَ ساکن وه ۱۷
او دان ولي په خپلو بيړيو کښ اوسيده
اشير دَ درياب په غاړي ناست وه
او په خپلو بندرونو کښ ساکن شه
۱۸ زبلون داسي قوم وه چه خپل ځان ئي ترمرګ پوري پيغور کړ ۱۸
او نفتالي هم دَ ميدان په اوچتو ځايونو کښ
۱۹ بادشاهان راغلل و جنګيدل هغه وقت دَ کنعان بادشاهان ۱۹

په تعنک کښې د مجدّو په اوبو وجنګیدل: هغو د روپیو لوټ وانه خست
۲۰ آسمانونه وجنګیدل ۲۰
ستورِي له خپلو منزلونو نه له سِیسرا سره وجنګیدل
۲۱ دَ قیشون رود هغوي و بهول ۲۱
رود قدیم رود دَ قیشون
اي ځما ځانه تا قوّت ناک پایمال کړي دِي
۲۲ هغه وقت دَ آسونو سمونه تکول ۲۲
دُ هغو دَ قوّت ناکو په ترپو ترپو وهلو
۲۳ په میروز لعنت کوئِ دَ خداوند فرښتو ویل ۲۳
دَ هغه په اوسیدونکو په لعنت سره لعنت کوئِ
ځکه چه دوي دَ خداوند مددګارئِ ته را نه غلل
مددګارِي دَ خداوند دَ جبارانو په مقابل کښې
۲۴ یاعیل دَ حابر قینِي ښځه دِ له ټولو ښځو نه مبارکه وِي ۲۴
له هغو ښځو نه چه په خیمو کښې دِي مبارکه دِ وِي
۲۵ هغه اوبه وغوښتلي دي پئِ ورکړل ۲۵
دَ امیرانو په کاسي کښې ئِي کچُي راوړل
۲۶ خپل لاس ئِي میخ ته اوږد کړ ۲۶
او ښَي لاس ئِي دَ کاریګرو دبلئِ ته
او سِیسرا ئِي وواهه او دَ هغه سرئِي مات کړ
او چیت ئِي کړ او لوګنده دَ هغه ئِي ځیرِي کړه
۲۷ دَدي دَ پښو په منځ کښې ولویده پریوت ځملاست ۲۷
دَدي دَ پښو په منځ کښې و لویده پریوت
چرته چه ولویده هلته مړ پریوت
۲۸ دَ سِیسرا مور له دریچې نه وکاته ۲۸
او له کنکرو ئِي ناره وکړه

چه ذَده کاڼي له راتلو نه ولي ډيل کوِي ؟
دَده دَ کاڼيو پايي ولي درنګ کوِي ؟
٢٩ نو دَدي دانا بيبيانو ځواب ورکړ ٢٩
بلکه دي په خپله ځان له ځواب وګرزاوه
٣٠ چه ګنړه لوټ به ئې موندلي او ويشلئ نه وي څه ؟ ٣٠
يوه يا دوه پيغلي هر سړيَ لره
لوټ دَ رنګينه جامو سِيسرا لره
دَ رنګينه نقشدارو جامو لوټ
رنګينه جامي دورخه نقشداري له غاړي دَ لوټ شويونه
٣١ داسي به ستا ټول دُښمنان نيست شِي اي خداوندَ ٣١
او دَده دوستان دِ لکه وتل دَ نمر دَ ذه په زور کښ وِي
او زمکه څلويښت کاله په آرام وه

شپږم باب

آ بيا بنيِ اسرائيلو دَ خداوند دَ وړاندِ بدِي وکړه نو خداوند هغوي ١
او ۵ کاله دَ مديانيانو په لاس کښ ورکړل ٢ او دَ مديان لاس ٢
په اسرائيل قوِي شه او دَ مديانيانو په سبب بنيِ اسرائيل دَ خپلو
ځانونو دَپارَ سمڅي په غرونو کښ اوغارونو او مخيودي
ځايونه ئې جوړ کړل ٣ اوچه اسرائيل به کرونده وکړه نو مديانيان ٣
او عماليق او مشرقيان به ورختل ٤ او په دوي به ډيره شول ٤
او دَ دوي دَ زمکي حاصل به ئې برباد ول دَ غزّه دَ ورتلو ترځايه
پوري او دَ اسرائيل دَپارَ به ئې دَ ژوندانه دَپارَ خوراک نه پريښود
نه غيلي نه غوايان او نه خرونه ٥ ځکه چه هغوي به له خپلو ٥
څارويو او کيږديو سره ورختل او لښکر به ئې وکړ لکه ملخان په
کثرت کښ او دَ دوي او دَ دوي دَ اوښانو شمار به نه وه او زمکي

٦ ته به ور ننوتل چه خرابه ئي کړي ٦ نو دَ مديانيانو له کبله اسرائيل
ډير ذليل شول او بني اسرائيل خداوند ته فرياد وکړ
٧ ٧ او داسي وشوه هرکله چه بني اسرائيل خداوند ته فرياد وکړ
٨ دَ مديانيانو په سبب ٨ نو خداوند يو نبي سړي بني اسرائيل ته
واستاوه او دوي ته ئي ووئيل چه خداوند الله دَ اسرائيل داسي
وائي چه ما تاسي دَ مصر له زمکي نه راپورته کړئ او دَ غلامي له
٩ کور نه مي راويستلئ ٩ او دَ مصريانو له لاس مي خلاص کړئ او له
لاس دَ ټولو تنګونکو ستاسو او هغوي مو ستاسي له وړاندِ نه
١٠ وويستل او دَ هغو زمکه مو تاسي ته درکړه ١٠ او تاسو ته مي ووئيل
چه زه خداوند ستاسي الله يم تاسي دَ اموريانو دَ خدايانو نه
مه ويريږئ هغوي چه تاسي ئي په زمکه کښ اوسيږئ او تاسو زما
آواز وا نه وريده
١١ ١١ بيا دَ خداوند فرښته راغله او په عفره دَ يوآس ابي عزري
کښ دَ بلوط دَ لاندِ کښيناسته او دَ هغه زوي جدعون په چرخشت
١٢ کښ غنم څندل چه له مديانيانو ئي پټ کړي ١٢ نو دَ خداوند فرښته
ورته ظاهره شوه او ورته وئي ويل چه خداوند له تا سره دي اي
١٣ جبّاره پهلوانه ١٣ نو جدعون ورته ووئيل اي خداوندَ نو که خداوند
له مونږ سره وي نو ولي دا ټول مونږ ته ورسيدل او چرته دي
هغه ټول عجائبات دَده چه څمونږ پلرونو ئي بيان راته وکړ وئي ويل
چه مونږ خداوند له مصرَ را نه ويستلو څه ؟ او اوس خداوند
١٤ ترک کړلو او دَ مديانيانو په لاس کښ ئي کښينبودلو ١٤ نو خداوند
ورته نظر وکړ وئي ويل لاړ شه په دي خپل قوّت سره او اسرائيل
١٥ دَ مديان له لاس خلاص کړه زه دِ نه آستوم څه ؟ ١٥ او ده ورته
ووئيل اي څاوندَ زه په څه سره اسرائيل خلاص کړم کوره چه زما
خيلخانه په منسّي کښ خواره ده او زه دَ خپل پلار په کور کښ

وروکي یم ١٦ نو خداوند ورته وویل چه زه به په یقین سره له تا ١٦
سره یم او ته به مدیانیان لکه دَ یو سړي ووهي ١٧ نو ده ور ته ١٧
وویل چه که ما ستا په سترګو کښې فضل موندلیَ وي نو ما ته
څه نښه را ښکاره کړه چه ته راسره خبري کوئ ١٨ ته له دي ځاي ١٨
نه مه ځه څوچه زه درته راشم او خپله هدیه راوباسم او ستا
دَ وړاندِ ئي کیږدم هغه وویل زه به پاتي شم څوچه ته بیا راشي
١٩ نو جدعون ننوت او یو سیږلي دَ بزي او دَ یوي ایفي دَ اوړو ١٩
ئي فطیري ډوډئِ او غوښي ئي په ټکاره کښ کښیږدلي او ښوروا
ئي په کټوئِ کښ کښیښوه او دَ بلوط دَلاندِ ئي ورته راویستل او
ورته ئي وړاندِ کړل ٢٠ نو فرښتي دَ الله ورته وویل چه غوښه ٢٠
او فطیري ډوډئِ واخله او په دغي پرښي ئي کیږده او ښوروا پرتوي کړي
او هغه هم داسي وکړل ٢١ نو دَ خداوند فرښتي دَ هغي همسا څوکه ٢١
چه ئي په لاس کښ وه اوږده کړه او په غوښه او په فطیره
ئي ولګوله نو له هغي پرښي نه اور پورته شه او غوښه او فطیري ئي
وخوړل او فرښته دَ خداوند دَ هغه له سترګونه : لاړه ٢٢ نو جدعون ٢٢
ولیده چه هغه دَ خداوند فرښته وَه نو جدعون وویل آه !
اي خاونده یهوه ځکه چه ما دَ خداوند فرښته مخامخ ولیده ٢٣ نو ٢٣
خداوند ورته وویل چه تا لره سلام دَي مه ویرېږه نه به مړ کیږي
٢٤ نو جدعون هلته یو قربانګاه خداوند لره جوړ کړ او هغه ئي ٢٤
یهوه شلوم وباله تر دي ورځي پوري دَ ابیعزرانو په عفره کښ دَيَ
٢٥ او په دغي شپي کښ داسي وشوه چه خداوند ورته وُوِ ٢٥
چه ته هغه غویَ واخله چه ستا دَ پلار دي او یو بل غویَ اوه
کلنيَ او دَ بعل مذبح چه ستا دَ پلار ده وئي نړوه او آشیره
چه ورځنه دَي پري ئي کړه ٢٦ او دَ دغه حصار ځاي په سر دَخپل ٢٦
خداوند الله دَپاره یوه مذبح جوړه کړه په ترتیب سره او دویم

غوښي واخله او په لرګو دَ هغه اشیره چه پرېکړي دِ ده سیځونکي قرباني
۲۷ وخیژوه ۲۷ نو جدعون لس سړي واخستل له خپلو نوکرانو نه لکه
چه خداوند ورته خبره وکړه و ئي کړل او چه دي دَ خپل پلار له
کوره او دَ ښهر له خلقو نه ویریده چه دا کار دَ ورځي وکړي نو دَ
۲۸ شپي ئي وکړ ۲۸ نو دَ ښهر خلق سحر وختي پورته شول او کوره چه
دَ بعل مذبح نړیدلي ده او هغه اشیره چه ورځنه وه پرېکړي شوي
ده او دویم غویي په هغه مذبح چه جوړه شوي وه وخیژولي شه
۲۹ ۲۹ نو یو خپل ملګرِي ته ئي وویل چه دا کار چا کړي دَی او پوښتنه
ئي وکړه او و ئي لټول و ئي ویل چه جدعون دَ یوآش ځوي دا کار
۳۰ کړي دي ۳۰ نو دَ ښهر خلقو یوآش ته وویل چه خپل زوي راوباسه
چه مړ شِي ځکه چه ده دَ بعل مذبح و نړوله او هغه اشیره چه
۳۱ ورځنه وه پرِ ئي کړه ۳۱ نو یوآش هغو ټولو ته چه ورته ولاړ وُو
وویل چه تاسي دَ بعل دَپارَ جګړه کويُ او خلاصويِ ئي هغه چه
دَده دَپارَ جګړه کوِي په نن سحر کښ دِ مړ شِي که هغه الله وِي
نو دَ خپل ځان دَپارَ دِ جنګ وکړِي ځکه چه دَده مذبح چا نړولي
۳۲ دَه ۳۲ نو په دغي ورځي کښ ده هغه یربعل وباله و ئي ویل
چه بعل به ورسره ځپله جګړه وکړي ځکه چه هغه دَده مذبح
نړولي ده
۳۳ ۳۳ نو ټول مدیانیان او عمالیق او مشرقیان جمع شول
۳۴ او پوریوتل دَ یزرعیل په خوړ کښ ډیره شول ۳۴ او دَ خداوند
روح په جدعون نازل شه او تورئِ ئي وغږوله او ابیعزر ورپسي
۳۵ جمع شول ۳۵ او ټول منسّي ته ئي قاصدان واستول او هغه هم
ورپسي جمع شول او آشیر ته ئي هم قاصدان واستول او زبلون
او نفتالِي ته او دغه هم ورپسي وختل دَدوي دَ ملیا کیدلو دَپارَ
۳۶ ۳۶ او جدعون الله ته وویل که ته اسرائیل ځما په لاس خلاصوي

۳۷ لکه چه تا وویل ۳۷ نو گوره چه زه دَ وړیو ورګ په درمند کښ
ږدم نو که شبنم یواځي په ورګ پرېوت او ټوله زمکه وچه وِي
نو به زه پوه شم چه ته به خما په لاس لکه چه تا وِیلي دِي ټول
۳۸ اسرائیل خلاص کړې ۳۸ او داسي وشوه چه صباح دَقِتي پورته شه
او هغه ورګ ئې ټول کړو او شبنم ئې له ورګ نه نچور کړو نو کاسه
۳۹ له اوبو نه ډکه شوه ۳۹ نو جدعون الله ته وویل چه ستا خفګي
دِ په ما کرمَ نه شِي چه زه تش یو بل وار خبره وکړم تش دا وار
په ورګ آزمایښت کوم چه ورګ دِ یواځي وچ پاتي شِي او په ټولي
۴۰ زمکي دِ شبنم وِي ۴۰ نو الله په هغي شپي داسي وکړل چه یواځي
په ورګ کښ وچ والَي وه او په ټولي زمکي شبنم وه ٭

اوم باب

۱ ۱ او یروبعل چه جدعون دَي او ټول خلق چه ورسره وُو سحر
وقتي پورته شول دَ حرود چیني څخه دیره شول او دَ مدیانیانو دیره
دَدوي په شمال طرف موره غره څخه په خوړي کښ وَه
۲ ۲ او خداوند جدعون ته وویل چه دغه خلق چه له تا
سره دَي ډیر دَي چه زه به مدیانیان دَدوي په لاس کښ ورکړم
هسي نه چه اسرائیل خما په حضور فخر وکړي ووایي چه زه خپل
۳ لاس خلاص کړم ۳ او اوس دَ خلقو په غوږونو کښ منادي وکړه
و وایه هغه څوک چه ویرېږي او ترسیږي و دِ ګرزي او دَ جلعاد
له غره نه دِ وجاروزي نو له خلقو نه دوویشت زره وګرزیدل او
لَس زره پاتي شول
۴ ۴ او خداوند جدعون ته وویل چه خلق لا تر اوسه
ډیر دَي اوبو ته ئې کوز کړه نو زه به ستا دَپارَ هلته کښ دوي
وآزمایم او داسي به وشي چه دَ چا دَپارَ چه زه درته ووایم چه

دا دِ درسره ځِي نو هغه دِ درسره ځِي او هر هغه څوک
چه زه دَ هغه په باب کښې درته ووايم چه دا دِ نه ځِي نو هغه
۵ دِ درسره نه ځِي ۵ نو ده خلق اوبو ته کوز کړل او خداوند جدعون
ته ووېل چه هر هغه څوک چه اوبه په ژبي څټِي لکه چه سپَي
ئِي څټِي نو هغه جدا ودروه او همسي هر هغه څوک چه په زنګنونو
۶ اوبو ته ټيټ شِي ۶ او شمار دَ هغو چه اوبه ئِي په لاسونو خپلي
خولي ته ورورِي دري سوه سړِي وُو او نور خلق چه وه دَ اوبو
۷ څښلو ته په خپلو زنګنونو ټيټ شول ۷ نو خداوند جدعون ته
ووېل چه زه به په دغو دريو سوو سړيو چه اوبه ئِي په لپو څښلي
تاسو خلاص کړم او مديانيان به ستاسو په لاس کښې درکړم او نور
۸ خلق چه دي هر يو دِ خپل مکان ته لاړ شِي ۸ نو خلقو توښه په
خپلو لاسونو کښې واخسته او تُوري ئِي هم او نور سړِي دَ اسرائيل
ئِي هر يو خپلي کېږدۍ ته واستاوه او هغه دري سوه سړِي ئِي
پاتِي کړل او دَ مديانيانو ډېره تر دَ لاندِ په خوړ کښې وه
۹ ۹ او په دغي شپي کښې داسي وشوه چه خداوند ده ته ووېل
چه پورته شه لښکرګاه ته کوز شه ځکه چه ما هغوي ستا په
۱۰ لاس کښې درکړِي دِي ۱۰ او که ته له کوزېدلو وېرېږِي نو ته دَ خپل
۱۱ نوکر فوراه سره لښکرګاه ته کوز شه ۱۱ نو ته به هغه خبري چه
دوي ئِي کوِي واورِي او بيا ستا لاسونه به تکړه شِي چه لښکرګاه
ته به ورکوز شِي نو دَي او دَده نوکر فوراه هغو ورستينو سپاهيانو
۱۲ ته په لښکرګاه کښې کوز شول ۱۲ او مديانيان او عماليقيان او ټول
مشرقيان چه په خوړ کښې ئِي اړولي وُو لکه ملخان دومره ډېر وُو
او اوښان ئِي بِيحسابه وُو په کثرت کښې دَ هغو شګو په شان
۱۳ چه دَ درياب په غاړه وِي ۱۳ او جدعون ورغَي او ګوره چه يو سړِي
خپل ملګرِي په خپل خوب خبراوه ويل ئِي ګوره ما يو خوب ليدلَي

دَي چه دَ اوربشو دَ ډوډيْ يوه ګرده دَ مديانيانو په لښکرګاه کښ
ورغړيدله او يوي کيږديْ ته ورغله او و ئي وهله او چه پريوتله نو
١٤ وا ئي ړوله نو کيږديْ پريوتله ١٤ ملګرِي ئي ځواب ورکړ و ئي ويل چه
دا هيڅ نه دِي مګر توره دَ جدعون دَ يوآس دَ ځوي مرد دَ اسرائيل
نو الله ټول مديان او ټول لښکر دَده په لاس کښ ورکړ *
١٥ ١٥ او داسي وشوه چه جدعون دَ هغه خوب خبره او تعبير
ئي واوريده نو سجده ئي وکړه او دَ اسرائيل لښکرګاه ته وګرزيده
و ئي ويل پورته شئِ ځکه چه خداوند دَ مديانيانو لښکر ستاسو په
١٦ لاس کښ ورکړ ١٦ نو هغه دري سوه سړِي ئي په دريو ډلو ووېشل
او ټولو په خپلو لاسونو کښ تورئ او خالي منګي چه مشعلونه ئي په
١٧ مينځ کښ وُو کيښول ١٧ او هغوي ته ئي وويل ما ته ګوريْ او داسي
کويْ او ګوريْ چه زه دَ لښکرګاه آخر ته راشم او داسي به وِي لکه
١٨ چه زه کوم تاسي هم داسي کويْ ١٨ او هرکله چه زه او هغه ټول چه
له ما سره دِي تورئ ووهو نو تاسي هم تورئ ووهيْ دَ ټول لښکرګاه
په ګرداګرد او ووايئِ چه خداوند لره او جدعون لره
١٩ ١٩ نو جدعون او هغه سل سړِي چه ور سره وُو دَ لښکرګا
آخر ته ورغيَ دَ دويمي پهري په اول کښ چه په دغه وقت کښ ئي
پهره داران نوي پورته کړل نو دوي تورئ ووهلي او منګِي چه په
٢٠ لاس کښ ئي وُو مات ئي کړل ٢٠ او هغو دريو ډلو تورئ ووهلي او
منګِي ئي مات کړل او مشعلونه ئي په کيڼ لاس کښ ونيول او تورئ
ئي په ښي لاسونو کښ چه و ئي وهي او ناري ئي کړي چه دَ خداوند
٢١ توره او دَ جدعون ٢١ او هغوي هر يو دَ لښکر په چاپيره په خپل
ځاي کښ ودريدل نو ټول لښکر وزغليده او ناري ئي کړي او و ئي
٢٢ تښتول ٢٢ او هغو دريو سوو تورئ ووهلي او خداوند دَ هر يوه
توره دَ هغه په ملګرِي او په ټول لښکر ولګوله نو لښکر بيتِ شطه

ته تر صريره پوري تر ژبي دَ آبِل محوله چه طبات ته نژدې دي وتښتېدل
٢٣ ٢٣ نو دَ اسرائيل سړي له نفتالي او له آشيره او له ټوله منسّي
٢٤ نه راجمع شول او په مديانيانو پسي شول ٢٤ نو جدعون ټول
کوهستان دَ افرائيم ته قاصدان واستول وُئي ويل چه دَ مديانيانو
مقابلي ته راکوز شئِ او له هغو نه اوبه واخلئِ تر بيت باره پوري
يردن نو ټول سړي دَ افرائيم جمع شول او اوبه ئي تر بيت باره
٢٥ او تر يردن پوري واخستلي ٢٥ او دوه اميران دَ مديانيانو غراب
او زئيب ئي ونيول او غراب ئي دَ غراب په کټ مړ کړ او زئيب
ئي دَ زئيب په چرخشت کښې مړ کړه او په مديانيانو پسي شول او دَ
غراب او دَ زئيب سرونه ئي جدعون ته پوري غاړه دَ يردن راوړل +

اتم باب

١ ١ او ده ته دَ افرائيم سړو وويل چه دا څه خبره ده چه له موږ
سره دِ وکړه چه بيخي مو دِ ونه بللو دَ مديانيانو سره دَ جنګ ورتللو
٢ دَپاره ووتې او دوي له هغه سره سخته دعوي وکړه ٢ نو ده هغوي
ته وويل چه ما اوس ستاسو په برابر څه وکړل دَ افرائيم پاتي شوي دَ انګور انړول
٣ دَ ابيعزر دَ انګورو له شکولو نه ښه نه دي څه؟ ٣ الله دَ مديانيانو دوه اميران
ستاسي په لاسونو کښې درکړل غريب او زيب پس ما ستاسو په برابر دَ څه کولو
توان لاره چه ده دا خبره وکړه نو دَ دوي روح له ده نه سُست شه
٤ ٤ او جدعون يردن ته راغي دَي او هغه دري سوه سړي چه
٥ ورسره وُو پوري وتل ستړي وُو او زغلونکي وُو ٥ نو دَ سُکات
سړو ته ئي وويل چه دَ ډوډئِ ګردي هغو خلقو ته ورکړئِ چه
له ما سره دِي ځکه چه دوي ستړي دِي او زه دَ مديان په دواړو
٦ بادشاهانو پسي يعني ذبح او ځلمناع پسي زغلم ٦ نو دَ سُکات
سرداران وويل چه دَ ذبح او دَ ځلمناع لاسونه اوس ستاسي

په لاس کښې دي څه ؟ چه مونږ ستا لښکر ته ډوډئ ورکړو ۷ او ۷
جدعون ووئيل هرکله چه خداوند ذبح او ضلمناع څما په لاس
کښې راکړي نو زه به ستاسو غوښې د بيابان له اغزو سره
ښېرونه
او له بکرکلنزو سره غوبل کړم ۸ او دې له هغه ځاي نه فنوئيل ته ۸
وخوت او هغو ته ئې هم داسې ووئيل نو د فنوئيل خلقو داسې
ځواب ورکړو لکه چه د سکات خلقو ځواب ورکړي وه ۹ د فنوئيل ۹
خلقو ته ئې هم خبره وکړه وئې وئيل هرکله چه زه په سلامتيا سره
راوګرځم نو دا برج به ونړوم
۱۰ او ذبح او ضلمناع په قرقور کښې وو او لښکري ئې ورسره ۱۰
وې په قدر د پنځلسو زرو هغه ټول پاتې شوي له واړه لښکره
د مشرقيانو او هغوي چه پريوتلي وو يوسل شل زره توره زن
سړي وو ۱۱ او جدعون د کېږديو د اوسيدونکو په لاري وخوت ۱۱
چه نوبه او د يګبهاه په مشرقي لوري وه او لښکر ئې ووهه
ځکه چه هغه لښکر بې پروا وه ۱۲ او ذبح او ضلمناع وتښتېدل ۱۲
او دوي ورپسې وزغلېدل او دواړه پادشاهان د مديان ذبح
او ضلمناع ئې ونيول او ټول لښکر ئې هک پک کړ ۱۳ او جدعون ۱۳
د يوآس ځوي له جنګ نه د حارس له ختني نه ستون شه -
۱۴ او د سکات له خلقو نه ئې يو ځوان ونيوه پوښتنه ئې ترې وکړه ۱۴
او هغه ده ته سرداران د سکات او سپين ږيري ئې اوه اويا سړي
وليکل ۱۵ او د سکات خلقو ته ورغئ وئې وئيل ګوره ذبح او ۱۵
ضلمناع هغوي چه د دوي په سبب دې مونږ ته پېغور راکړ وئې وئيل
چه اوس د ذبح او ضلمناع لاسونه ستا په لاس کښې دي څه؟
څو چه ستا سړو ته چه ستړي شوي دي ډوډئ ورکړو ۱۶ او د
ښهر سپين ږيري ئې ونيول او د بيابان اغزي او بکرکلنزئ ئې واخستلې ۱۶
او د سکات خلق ئې پرې وپوهول ۱۷ او د فنوئيل برج ئې ونړاوه ۱۷

۱۸ او دَ ښهر سړِي ئې قتل کړل ۱۸ او ذبح او ځلمناع ته ئې ووېل چه
هغه سړِي چه تاسو په تابور کښې قتل کړل څرنګ وُو؟ دوي ورته
ووېل چه ستا په شان وُو دَ هر يوه صورت لکه دَ شاهزاده-
۱۹ ګانو وُو ۱۹ او ده ووېل هغوي مِې ورونړه وُو ځما دَ مور ځامن هغه
يهوه حَي دَي که چرې مو هغه ژوندِي پرېښي وي نو ما
۲۰ به تاسي وژلِي نه وَي ۲۰ نو ده خپل مشر زوي يِثر ته ووېل پورته
شه مړه ئې کړه نو هغه ځوان خپله توره نه ويستله ځکه چه هغه
۲۱ وويرېده چه لا تر اوسه زلمي وه ۲۱ نو ذبح او ځلمناع ووېل چه
ته پخپله پورته شه حمله را باندِ وکړه ځکه لکه چه سړَي وِي
هسي ئې زور وِي نو جدعون پورته شه او ذبح او ځلمناع ئې
قتل کړل او هغه مياشتِي چه دَدوي دَ اوښانو په غاړو کښې وِې
تِر واخستلِي
۲۲ ۲۲ او دَ اسرائيل سړو جدعون ته ووېل چه ته او ستا
ځوي او ستا دَ ځوي ځوي دِ په مونږ حاکِمي کوِي ځکه چه تا
۲۳ مونږ دَ مديانيانو له لاسَ خلاص کړِي يُو ۲۳ نو جدعون ورته
ووېل چه نه زه به تاسي حاکِمي کوم او نه ځما ځوي به تاسي
۲۴ حاکِمي کوِي بلکه خداوند به په تاسي حاکِمي وکړِي ۲۴ بيا جدعون
دوي ته ووېل چه زه له تاسي نه سوال کوم چه تاسي هر يو
ما ته دَ لوټ والِئ راکړِئ ځکه چه هغو دَ سرو زرو والَئ لرلي ولي
۲۵ چه دوي اسماعيليان وُو ۲۵ نو دوي ورته ووېل چه مونږ به په
خوښئِ سره درکړُو او هغوي څادر وغوړاوه او هر يوه والِئ دَ
۲۶ لوټ په کښې واچولي ۲۶ او وزن دَ والِئ دَ سرو زرو چه ده
سوال وکړ يو زر اوه سوه (مثقاله) دَ سرو زرو وه بي له مياشتو
او له اوربو او له ارغوانِي جامو نه چه دَ مديان په بادشاهانو
۲۷ وُو او بي له غړونديو چه دَدوي دَ اوښانو په غاړو کښې وُو ۲۷ نو

جدعون له هغو نه يو افود جوړ کړ او هغه ئې په خپل ښهر
عفره کښې کيښود او هلته کښې ټول اسرائيل دَ هغه په پيروي
کښې زناکار شول او هغه دَ جدعون او دَ ده دَ کور دَپاره دام وه
۲۸ او مديانيان دَ بني اسرائيل دَ وړاندِ په زنګنونو شول او بيا ئې ۲۸
خپل سرونه پورته نه کړل او دَ جدعون په ورځو کښې څلوښت
کاله زمکه په قرار وه
۲۹ او يربعل ځوي دَ يوآس لاړ شه او په خپل کور کښې ۲۹
اوسيده ۳۰ او دَ جدعون اويا ځامن وُو چه دَ ده له ښت نه ۳۰
را وتلي وُو ځکه چه ده ډيري ښځي لرلي ۳۱ او هغې سريتي دَ ده په ۳۱
شِکيم کښې ده لره ئې زوي و زيږاوه او دَ هغه نوم ئې ابي‌مالک کيښوَد
۳۲ او جدعون زوي دَ يوآس په ښه زوړوالي کښې مړ شه او په ۳۲
قبر دَ يوآس پلار دَ ده په عفره دَ ابيعزر کښې ښخ کړي شه
۳۳ او پس له مرګ دَ جدعون داسې وشوه چه بني اسرائيل ۳۳
وګرزيدل او دَ بعليم په پيروي کښې ئې زنا وکړه او بعل بريت ئې
خپل الله مقرّر کړ ۳۴ او بني اسرائيل خپل خداوند الله ياد نه کړ ۳۴
هغه چه دوي ئې دَ خپلو ټولو دُښمنانو نه چه چاپيره ئې وُو خلاص
کړل ۳۵ او دَ يربعل جدعون له کوره سره په موافق دَ هغو ټولو ۳۵
مهربانيو چه له اسرائيل سره ئې وکړي عمل و نه کړ ❖

نهم باب

۱ او ابي‌مالک دَ يربعل ځوي شِکيم ته دَ خپلي مور ورونړو ته ۱
ورغي او خبره ئې ورسره وکړه او ټوله خيلخانه دَ خپلي مور دَ پلار
دَ کور ئې جمع کړه او وِئې ويل ۲ چه تاسي اوس په غوږونو دَ ۲
ټولو اهل شِکيم کښې خبره وکړئ چه تاسو لره کومه بهتره ده دا
چه په تاسي اويا سړي ټول دَ يربعل زامن حاکمي وکړي يا دا چه

یو سړي په تاسو حاکمي وکړي او یاد کړئ چه زه ستاسي هډونه
۳ او غوښه یم ۳ نو دَده دَ مور وروڼو دَ شِکیم دَ ټولو خلقو په
غوږونو کښ دَده په باب دا ټولي خبري وویلي نو دَ هغو زړونه
په ابي‌مالک پسي مایل شول ځکه چه دوي وویل چه دي ځموږ
۴ورور دَي ۴ او ده ته ئي اویا مثقاله دَ سپینو زرو له بیتِ‌بعل‌بریث
ورکړل نو ابي‌مالک څو لوڼډان او خوشي سړي کرایه ونیول او هغوي
۵ وروسته ئي شول ۵ بیا په عفره کښ دَ خپل پلار کورته ورغي او خپل
وروڼه دَ یُربعل زامن اویا سره ئي په یوه کاڼي قتل کړل مګر
یوتام دَ یُربعل وړوکَی زوي پاتي شه ځکه چه هغه خپل ځان
پټ کړ
۶ ۶ او ټول خلق دَ شِکیم او ټول دَ مِلو ټبر راجمع شول
او لاړل او ابي‌مالک ئي دَ هغي بلوط ستني څنګه چه په شِکیم کښ
۷ وه بادشاه کړ ۷ او هغوي یوتام خبر کړ او دَي لاړ شه او دَ ګرِزیم
په سر باندِ ودریده او آواز ئي پورته کړ ورته ئي وویل چه اي
۸ دَ شِکیم خلقو ځما واورئ تاچه الله ستاسو واوري ۸ یو وار وني
لاړلي تاچه یو پادشاه په خپلو کښ مسح کړي نو هغوي زیتون ته
۹ وویل چه ته په مونږ بادشاهي وکړه ۹ نو هغوي ته زیتون وویل
چه زه خپل غوړوالي چه دَ هغو په وسیلي سره ئي الله او سړي
۱۰ عزّت کوي پریږدم څه ؟ او لاړه شم چه په ونو وزنګیږم ۱۰ بیا ونو
۱۱ انځیر ته وویل چه ته راشه په مونږ بادشاهي وکړه ۱۱ نو انځیر ور
ته وویل چه زه خپل خوږوالَی او خپله ښه میوه پریږدم څه ؟
۱۲ او لاړ شم چه په ونو وزنګیږم ۱۲ او ونو انګور ته وویل چه
۱۳ ته راشه په مونږ بادشاهي وکړه ۱۳ نو انګور هغو ته وویل چه زه
خپله شیره چه الله او سړي ئي خوښوي پریږدم څه ؟ او لاړ شم
۱۴ چه په ونو وزنګیږم ۱۴ بیا ټولو ونو کرکنړي ته وویل چه ته راشه

۱۵ او په سونډ بادشاهي وکړه ۱۵ نو کوکنړي ونو ته وویل چه که تاسي
په رښتیا سره ما په خپل ځان بادشاه سحَ کوئِ نو راشئِ ځما تر
سوري لاندِ پناه ونیسئِ او که نه نو له کوکنړي نه به اور ووزي
۱۶ او له لبنان لمنځي به ونغړي ۱۶ نو اوس که چري تاسي دا په حق
او په کاملیت سره کړې دي چه ابي‌مالک مو بادشاه مقرّر کړي دی
او که تاسو له یُربعل او دَده له کور سره ښه کړي وي او که تاسي
۱۷ دَ هغه دَ لاسونو دَ کار په موافق کړي وي ۱۷ ځکه چه ځما پلار ستاسو
دَپارَ وجنګیده او په خپل ځان ئي خطره واخسته او تاسي ئي دَ
۱۸ مدیان له لاسَ خلاص کړئِ ۱۸ او تاسي نن ځما دَ پلار په کور حمله
وکړه او دَده زامن اویا سړي مو په یوه کاڼي قتل کړل او ابي‌مالک
زوي دَ وینځي دَده مو دَ شکیم په خلقو کښ بادشاه کړ ځکه چه
۱۹ هغه ستاسي ورور دَي ۱۹ نو که تاسي په حقه او په کاملیت سره
له یُربعل او دَده له کوره سره په دي ورځې کښ عمل کړي دَي
نو تاسو په ابي‌مالک خوشحالي کوئِ او هغه دِ هم په تاسي خوشحالي
۲۰ کوي ۲۰ او که نه نو له ابي‌مالک نه به اور ووزي او دَ شکیم خلق
او دَ مِلوّ تبر به ونغړي او دَ شکیم له خلقو او دَ مِلوّ دَ تبر نه
۲۱ به اور ووزي او ابي‌مالک به ونغړي ۲۱ بیا یوتام وزغلیده او وتښتیده
او بیر ته لاړ او هلته کښ اوسیده دَ ابي‌مالک دَده دَ ورور
له ویري نه

۲۲ ۲۲ نو ابي‌مالک په اسرائیل دري کاله سرداري وکړه
۲۳ ۲۳ نو الله یو بد روح دَ ابي‌مالک او دَ شکیم دَ خلقو په مینځ کښ
۲۴ واستاوه او دَ شکیم خلقو له ابي‌مالک سره تګي وکړه ۲۴ تا چه
دَ یُربعل دَ اویا زامنو ظلم راشي او چه دَ هغو خون په ابي‌مالک
دَ هغو په ورور چه هغوي ئي قتل کړل او دَ شکیم په خلقو چه
دَده لاسونه ئي دَده دَ وروڼو دَ قتلولو دَپارَ مضبوط کړل راکاږلي

۲۵ ښي ۲۵ نو دَ شِکیم خلقو دَ غرونو په سر ده ته څو کسان په پسوڼي
کښېنول او هغو به هر هغه څوک شوکول چه په لاري کښې
به پرې تیرېدل او اِبي مالک ته خبر ورکړي شه
۲۶ ۲۶ او جعل دَ عابد ځوي له خپلو ورونړو سره لاړ او شِکیم
۲۷ ته پوري شه او دَ شِکیم خلقو په ده اعتبار وکړ ۲۷ او هغوي
پټِي ته ووتل او دَ هغو تاکستانونو ئي وشوکول او وئي مړل
او خوښي ئي جوړه کړه او دوي دَ هغو دَ خدایانو کور ته ننه وتل او
۲۸ وئي خوړل او وئي څښل او په اِبي مالک ئي لعنت وکړ ۲۸ نو جعل
دَ عابد ځوي وویل چه اِبي مالک څوک دَي او شِکیم څوک چه مونږ
ئي خدمت وکړو هغه دَ یربعل ځوي نه دي څه ؟ او زبول دَ هغه
حاکم نه دي څه ؟ تاسي دَ حمور اِبي شِکیم دَ سړو خدمت کوئِ لیکن
۲۹ مونږ به ئي ولې کوو ۲۹ کاشکي چه دا خلق ځما په لاس وَي نو ما
به اِبي مالک لرې کړي وَه او اِبي مالک ته ئي وویل چه ته خپل لښکر
۳۰ ډیره کړه او ووزه ۳۰ او هرکله چه زبول سردار دَ ښهر دَ جعل دَ ځوي
۳۱ دَ عابد خبره واوریدله نو دَ هغه غضب ګرم شه ۳۱ او قاصدان
ئي اِبي مالک ته په تکِيِ سره واستول وه ئي وي ګوره جعل دَ عابد
ځوي او ورونړه ئي شِکیم ته راغلل او ګوره چه دوي هغه ښهر
۳۲ ستا په مخالفت لمسوي ۳۲ اوس دَ شپي ته او هغه خلق چه له
۳۳ تا سره دي پورته شئِ او په پټي کښې پسوڼي وکړئِ ۳۳ او داسي
به وشي چه صبا چه نمر خیژي وقتي به پورته شئِ او په ښهر به
حمله وکړئِ او ګوره چه هغه او هغه خلق چه ورسره دي تا ته
به دروزي نو ته به له هغو سره دَ خپل لاس دَ وَس په
موافق وکړي
۳۴ ۳۴ نو اِبي مالک او هغه ټول خلق چه ورسره وُو دَ شپي
پورته شول او شِکیم ته ئي په څلورو ډلو پسوڼي وکړه ۳۵ نو

جعل دَ عابد خوي ووت او دَ ښهر دَ دروازي په مدخل کښ
ودرېده او اِبي‌مالک او هغه خلق چه ورسره وُو له پسوني نه
پورته شول ۳۶ او جعل چه هغه خلق وليدل نو زبول ته ئې ۳۶
ووېل گوره خلق دَ غرونو له سرونو راکوزېږي نو زبول ورته
ووېل چه ته دَ غرونو سوري دَ سړو په شان وينې ۳۷ بيا ۳۷
جعل خبره وکړه وئې وېل گوره خلق چه دَ زمکي له مينځ نه راکوزېږي
او يوه ډله دَ معونِنيم دَ بلوط په لاري راځي ۳۸ نو زبول ورته ووېل ۳۸
چه اوس دِ هغه خوله چرته دهٔ چه پرويل دي چه اِبي‌مالک څوک
دَي چه مونږ ئې خدمت وکړو دا هغه خلق نه دي څه؟ چه تا ئې
سپکه وکړه اوس ووزه ورسره وجنګيږه ۳۹ نو جعل ووت دَ شکيم ۳۹
دَ خلقو دَ وړاندِ او له اِبي‌مالک سره وجنګيده ۴۰ نو هغه اِبي‌مالک ۴۰
وتښتاوه او دَ ده له مخه وتښتيده او ډېر ژوبل شوِي پرېوتل دَ
دروازي تر مدخلَ پوري ۴۱ نو اِبي‌مالک په آرومه کښ واوسيده ۴۱
او زبول جعل او دَ ده ورونړه ئې دَ شکيم له تمکيدلو وشړل ۴۲ او ۴۲
په صبا کښ داسي وشوه چه خلق ميدان ته ووتل او اِبي‌مالک
ته ئې بيان وکړ ۴۳ او ده قوم واخست او په دريو ډلو ئې ووېشل ۴۳
او په ميدان کښ ئې پسوني وکړه او کتل ئې او گوره چه هغه خلق
له ښهره ووتل نو دوي پرِ ودرېدل او وئې وهل ۴۴ او اِبي‌مالک ۴۴
او هغه ډلي چه ورسره وي په وړاندِ تېر شول او دَ ښهر دَ دروازي
په مدخل کښ ودرېدل او هغه دوه ډلي په هغو ټولو چه په
ميدان کښ وُو پرېوتلي او هغوي ئې ووهل ۴۵ او اِبي‌مالک هغه ۴۵
ټوله ورځ له ښهره سره وجنګيده او ښهر ئې واخست او هغه
خلق چه په کښ وُو مړهٔ ئې کړل او ښهر ئې ونړاوه او مالګه ئې
په کښ وکرله

۴۶ او ټولو خلقو دَ شکيم دَ برج چه ئې واوريدل نو هغوي ۴۶

۴۷ دَ الْبَرِيتْ دَ مندر بُرج ته ننه وتل ۴۷ نو اِبِي‌مَالِک ته خبر ورکړي
۴۸ شه چه دَ شِکِيم دَ بُرج ټول خلق جمع شوي دِي ۴۸ نو اِبِي‌مَالِک
دَ صَلمُون غره ته وخوت دی او هغه ټول خلق چه ورسره وُو او
اِبِي‌مَالِک تبر په خپل لاس واخست او له ونو ئي يو شاخ پريکړ
او پورته ئي کړ او په خپلي اوږي ئي کيښود او هغو خلقو ته چه
ورسره وُو وئي ويل هغه څه چه تاسي وليدل چه ما وکړل بيړه
۴۹ ځما په شان وکړئ ۴۹ نو ټولو خلقو هم پريکړ هر سړي خپل شاخ او په
اِبِي‌مَالِک پسي تلل او هغه ئي په بُرج کيښول او هغه بُرج ئي په اور
وسوزاوه نو دَ شِکِيم دَ بُرج ټول خلق په قدر دَ يو زر سړي او
ښځي مړه شول

۵۰ ۵۰ بيا اِبِي‌مَالِک تيبض ته لاړ او په تيبض کښي ډيره شه
۵۱ او هغه ئي ونيوه ۵۱ او دَ ښهر په مينځ کښي يو قايم بُرج وه او هغه
ته ټول سړي او ښځي او ټول دَ ښهر خلق وتښتيدل او ځان
۵۲ پسي ئي بند کړ او دَ بُرج بام ته وختل ۵۲ نو اِبِي‌مَالِک بُرج ته
ورغئ او ورسره وجنګيده او دَ بُرج دروازي ته نژدي شه چه
۵۳ په اور ئي وسيزي ۵۳ نو يوي ښځي دَ ميچني پاسني پل دَ اِبِي‌مَالِک
۵۴ په سر را واچوه او دَ ده کلري ئي ماته کړه ۵۴ نو اِبِي‌مَالِک په تلوار سره
هغه هلک چه دَ ده وسله وړونکئ وه را و باله ورته وئي ويل
چه خپله توره وکاږه او مړ م کړه تا چه ځما په حق کښي څوک
ونه وائي چه يوي ښځي مړ کړ نو دې هغه ځوان وواهه او مړ شه
۵۵ ۵۵ او چه دَ اسرائيل سړيو وليد چه اِبِي‌مَالِک مړ شه نو هر يو
۵۶ خپل ځاي ته لاړ ۵۶ نو الله دَ اِبِي‌مَالِک شرارت چه له خپل پلار
۵۷ سره ئي دَ خپلو اويا ورونړو په قتلولو ئي کړي وه ور وګرزاوه ۵۷ او
ټول شرارت دَ شِکِيم دَ خلقو الله دَ دوي په سرونو ور وګرزاوه او په
دوي باندِ لعنت دَ يوتام زوي دَ يُربعل راغئ ❊

لسم باب

١ او پس له اِبيِمالکَ دَ اسرائيل دَ خلاصولو دَپارَ تولع زوي دَ ١
فواه زوي دَ دودو سړَي له يسّاکرَ پورته شه چه په شامير دَ
افرائيم په کوهستان کښ اوسيده ٢ نو په اسرائيل ئي په درويشت ٢
کاله قضئ وکړه او مړ شه او په شامير کښ ښخ کړي شه
٣ بيا پس له هغه يائر جلعادِي پورته شه او په اسرائيل ٣
ئي دو ويشت کاله قضا وکړه ٤ او دَ هغه ديرش زامن وُوچه په ٤
ديرشو خرکبو به سوريدل او دَ دوي ديرش ښهرونه وُوچه حَوَوث
يائر ئي تر دي ورځي پوري بولِي دغه دَ جلعاد په زمکه کښ دِي
٥ او يائر مړ شه او په قامون کښ ښخ کړي شه ٥
٦ او بيا بنِي‌اسرائيل دَ خداوند په سترګو کښ شرارت وکړ ٦
او دَ بعليم او دَ عشتاروت عبادت ئي وکړ او دَ آرام دَ خدايانو
او دَ صيدون دَ خدايانو او دَ موآب دَ خدايانو او دَ بنِي‌عمون
دَ خدايانو او دَ فلسطينيانو دَ خدايانو او دوي خداوند ترک کړ
او دَده عبادت ئي ونه کړ ٧ نو دَ خداوند غضب په اسرائيل ګرم ٧
شه او دوي ئي دَ فلسطينيانو په لاس او دَ بنِي‌عمون په لاس کښ
خرڅ کړل ٨ نو هغوي بنِي‌اسرائيل په دغه کال کښ وآزارول او ٨
تنګ ئي کړل تر اتلسو کالو پوري هغه ټول بنِي‌اسرائيل چه په پوري
غاړه دَ يردن کښ وُو دَ اموريانو په زمکه کښ چه په جلعاد کښ
دَه ٩ او بنِي‌عمون له يردن نه پوري وتل چه دوي له يهودا سره او ٩
له بنيامين سره او دَ افرائيم دَ کور سره هم جنګ وکړي نو
اسرائيل ډير تنګ شه ١٠ نو بنِي‌اسرائيلو خداوند ته فرياد وکړ ١٠
وئي ويل چه مونږَ ستا خطا کړي ده ځکه چه مونږ خپل الله ترک
کړ او دَ بعليم عبادت مو وکړ ١١ نو خداوند بنِي‌اسرائيل ته وويل ١١

چه تاسِي مِ له مصريانو او له اموريانو او له بنيِعمونه او له
۱۲ فلسطينيانو نه خلاص نه کړيُ شه؟ ۱۲ او صيدونيانو او عماليقيانو
او معونيانو تاسي تنګ کړيُ او تاسِي ما ته فرياد وکړ او ما تاسي
۱۳ دَدوي له لاسونو نه خلاص کړيُ ۱۳ او تاسو زه پرېښودلم او دَ
نورو خدايانو عبادت مو وکړ دي دَپاره به مو بيا خلاص نه کړم
۱۴ ۱۴ لاړ شئِ او هغو خدايانو ته چه تاسو غوره کړِي دِي فرياد
۱۵ وکړئِ چه هغه مو دَ تنګسيا په زمانه کښ خلاص کړِي ۱۵ نو
بني‌اسرائيلو خداوند ته وويل موږ خطا وکړه نو هر څه چه ستا
په سترګو کښ ښه وِي له موږ سره يُ وکړه تش نن ورځ موږ
۱۶ خلاص کړه ۱۶ او دوی بيګانه خدايان له خپل مينځ نه لري کړل او
دَ خداوند عبادت يُ وکړ او دَ هغه ځان دَ اسرائيل دَ خوارئ په
سبب تنګ شه
۱۷ ۱۷ نو بنيِعمون جمع شول او په جلعاد کښ يُ ډېره وکړه او
۱۸ بنيِ‌اسرائيل هم جمع شول او په مصفاه کښ ډېره شول ۱۸ نو خلقو
دَ جلعاد سردارانو يو تر بله وويل هغه کوم سړي دَي چه دَ
بنيِعمون سره به په جنګ شروع وکړِي نو هغه به دَ ټولو اوسېدونکو
دَجلعاد سردار ښِي *

يولسم باب

۱ ۱ او يفتاح جلعادي قوت‌ناک بهادر وه او هغه دَ يوي زانيي
۲ ښځي زوي وه او جلعاد يفتاح وزيږاوه ۲ او دَ جلعاد ښځي هغه
لره زامن وزيږول او چه دَ هغي ښځي زامن لوي شول نو يفتاح يُ
وشاړه ورته وئُ ويل چه ته به څموږ دَ پلار په کور کښ ميراث
۳ وانه خلي ځکه چه ته دَ بلي ښځي ځوي يي ۳ نو يفتاح دَ خپلو
ورونږو له مخي نه وتښتيده او دَ طوب په زمکه کښ اوسيده

او يفتاح ته خوشي سړي ورجمع شول او هغوي به له ده سره
وتلل

۴ او پس له څو ورځو داسي وشوه چه بنيعمون له اسرائيل ۴
سره وجنګيدل ۵ او هرکله چه بنيعمون له اسرائيل سره وجنګيدل ۵
نو دَ جلعاد سپين‌ږيري لاړل چه دَ طوب له زمکي نه يفتاح راولي
۶ او يفتاح ته ئي و ويل راشه او څمونږ سردار شه نو مونږ ۶
به له بنيعمون سره جنګ وکړو ۷ نو يفتاح دَ جلعاد سپين‌ږيرو ته ۷
و ويل چه تاسي له ما سره کينه و نه کړه څه ؟ او دَ خپل پلار
له کوره مو و نه شړلم څه ؟ اوس ولي ما ته راغلي يئ چه تاسو
په تنګسيا کښ يئ ۸ نو دَ جلعاد سپين‌ږيرو يفتاح ته و ويل چه ۸
مونږ دي دَپارَ اوس تا ته راوګرزيدلو چه ته له مونږ سره لاړ
شي او له بنيعمون سره وجنګيږي او ته به مو سردار شي په ټولو
اوسيدونکو دَ جلعاد ۹ نو يفتاح دَ جلعاد سپين‌ږيرو ته و ويل ۹
که چري تاسي ما دَ بنيعمون دَ جنګ کولو دَپارَ وګرزوئِ او چه
څما دَ وړاندِ خداوند هغوي ستاسي په مخ کښ درکړِي نو زه به
مو سردار شم څه ؟ ۱۰ نو دَ جلعاد سپين‌ږيرو يفتاح ته و ويل ۱۰
چه خداوند دِ څمونږ په مينځ کښ آوريدونکَي وِي که مونږ ستا
دَ خبري په موافق هسي و نه کړُو ۱۱ نو يفتاح دَ جلعاد دَ سپين‌ږيرو ۱۱
سره لاړ شه او خلقو په خپلو ځانونو سردار او حاکم مقرّر
که نو يفتاح خپلي ټولي خبري په مصفاه کښ دَ خداوند دَ
وړاندِ وکړِي

۱۲ نو يفتاح دَ بنيعمون بادشاه ته قاصدان واستول و ويل ۱۲
ئي چه ستا له ما سره څه دِي چه ته څما په زمکه کښ ما ته
دَ جنګ دَپارَ راغلي يي ۱۳ او دَ بنيعمون بادشاه دَ يفتاح قاصدانو ۱۳
ته و ويل چه اسرائيل څما زمکه اَخستلي دَه هغه وقت چه له

مصرَ را وختل له ارنونه تر یبوقَ او تر یردنَ پوري نو اوس ئي
په سلامتیا سره بیرته را وکرزوه ۱۴ او یفتاح بیا هم دَ بني عمون ١٤
بادشاه ته قاصدان واستول ۱۵ ورته ئي وویل چه یفتاح داسي ١٥
وائي چه اسرائیل دَ موآب زمکه او نه دَ بني عمون زمکه اخستلي دَه
۱۶ ځکه هغه وقت چه دوي له مصرَ وختل او اسرائیل ١٦
په بیابان کښ کرزیدل تر بحر قلزم پوري او قادش ته راغلل
۱۷ نو اسرائیل دَ ادوم بادشاه ته قاصدان واستول وئي ویل پرېږ ١٧
ږده چه ستا په زمکه کښ تیر شم نو دَ ادوم بادشاه وانه وریدل
او دَ موآب بادشاه ته ئي هم واستول او هغه و نه منل او
اسرائیل په قادش کښ اوسیدل ۱۸ او په بیابان کښ به تلل ١٨
او دَ ادوم په زمکه او دَ موآب په زمکه چاپېره وکرزیدل او له نمرخاته
نه دَ موآب زمکي ته راغلل او دَ ارنون په پوري غاړه ډیره شول
او دَ موآب سرحد ته رانه غيَ ځکه چه ارنون دَ موآب سرحد وه
۱۹ بیا اسرائیل دَ اموریانو بادشاه صیحون ته قاصدان واستول چه ١٩
دَ حشبون بادشاه وه او اسرائیل ورته وویل چه پرېږ مو ږده
چه ستا په زمکه کښ خپل ځاي ته تیر شو ۲۰ او صیحون دَ ٢٠
اسرائیل اعتبار و نه کړ چه دَده په سرحد کښ تیر شي بلکه
صیحون خپل ټول خلق جمع کړل او په یاهیځ کښ ئي ډیره وکړه او
دَ اسرائیل سره وجنګیده ۲۱ نو خداوند الله دَ اسرائیل صیحون ٢١
او دَده ټول خلق ئي دَ اسرائیل په لاس کښ ورکړل او هغوي
ئي ووهل او اسرائیل دَ اموریانو ټوله زمکه چه دَ هغي زمکي
اوسیدونکي وُو په میراث واخستله ۲۲ او دَ اموریانو ټول حدونه ٢٢
ئي په قبضه کښ کړل له ارنونَ تر یبوقَ پوري او له بیابانه تر
یردنه پوري ۲۳ او اوس خداوند الله دَ اسرائیل اموریان دَده ٢٣
دَ امّت اسرائیل له مخه له ویرانتَ ویستلي دِي نو ته به هغه

په میراث واخلي څه؟ ۲۴ هغه چه تا ته ستا خداي کموش تا له په ۲۴
میراث سره درکوي نو ته به ئي په میراث وانه خلي څه؟ او هغه
ټول چه څمونږ خداوند الله څمونږ له مخه له میراث ویستلي
دي هغه به په میراث واخلو ۲۵ نو اوس ته له بالاق دَ صفور ۲۵
دَ ځوي بادشاه دَ موآب نه بهتر ئي څه؟ هغه له بني‌اسرائیل سره
جګړه کړي ده څه؟ او یا په جنګ ورسره جنګیدلي دي څه؟ ۲۶ هر کله ۲۶
چه اسرائیل و دریده په حشبون او دَ هغو په کلیو کښ او په
عروعیر او دَ هغو په کلیو کښ او په هغو ټولو کلیو کښ چه
دَ ارنون په څنګ کښ دي دري سوه کاله نو تا ولي په دي مودي
کښ بیرته و نه نیول ۲۷ او ما له تا سره خطا کړي نه ده لیکن ۲۷
ته بدي راسره کوي چه ته جنګ راسره کوي نو هغه خداوند چه
عادل دَي نن ورځ دِ دَ بني‌اسرائیل او دَ بني‌عمون په مینځ کښ
انصاف وکړي ۲۸ او دَ عمون بادشاه دَ یفتاح خبري چه ورلیږلي ئي ۲۸
وي وانه وریدلي

۲۹ او دَ خداوند روح په یفتاح باندِ وه نو جلعاد ته ۲۹
او منسّي ته پوري شه او مصفاه ته دَ جلعاد پوري شه او له مصفاه
دَ جلعاد نه بني‌عمون ته پوري شه ۳۰ او یفتاح دَ خداوند نذر ۳۰
ومانه و ئي ویل چه که ته بني‌عمون څما په لاس کړلوسره راکړي ۳۱ نو ۳۱
هغه وتونکي چه څما دَ کور له دروازي نه ما ته دَ استقبال دَپاره
راووزي هغه وقت چه زه په سلامتیا سره له بني‌عمون نه را وګرځم
دَ خداوند به وي او زه به ئي سیزونکي قرباني وخیژوم ۳۲ بیا ۳۲
یفتاح بني‌عمون ته دَ جنګ کولو دَپاره پوري شه او هغه خداوند
دَده په لاس کښ ورکړل ۳۳ نو هغوي ئي له عروعیر نه ستا ۳۳
دَ راتلو تر منیّت شل ښهرونه او تر آبل کرامیم پوري په ډیري
لوي وهني سره ووهل نو بني‌عمون دَ اسرائیل دَ وړاندِ زلیل شه

۳۴ ۳۴ بیا یفتاح مصفاه ته خپل کور ته راغئَ او گوره چه دَده
لُور دَده دَ ملاقات دَپارَ له طنبلونو او په گډېدلو سره راوتلي وه
۳۵ او هغه ئي یو ځري وه بي له هغي ئي نه زوي وه او نه لور ۳۵ او
داسي وشوه هرکله چه ده هغه ولیدله نو جامي ئي څیري کړي و ئي
ویل هاي اي ځما لُوري تا زه نهایت ذلیل کړم او ته ځما دَ ربړونکو
له ډېنځ یي ځکه چه ما خپله خوله خداوند ته پرانتله او ور نه
۳۶ گرزېدلَيَ نه شم ۳۶ نو هغي ورته وویل چه اي ځما پلاره تا خپله
خوله خداوند ته پرانتلي دَه نو له ما سره هسي وکړه لکه چه ستا له
خولي نه وتلي دي په دي چه خداوند تا له ستا له دُښمنانو بني‌عمون
۳۷ نه بدله واخستله ۳۷ بیا ئي خپل پلار ته وویل چه ته له ما
سره دا خبره وکړه چه ما دوه میاشتي پرېږده نو زه به لاړه شم او
په غرونو کښي به وگرزم او په خپل پېغلتا نه به وژاړم زه او ځما
۳۸ سوهیلئِ ۳۸ نو هغه وویل چه لاړه شه او تر دوو میاشتو پوري
ئي واستوله نو هغه لاړله او دَدي سوهیلئِ او په خپل پېغلتا نه
۳۹ ئي په غرونو کښي وژړل ۳۹ او چه دوه میاشتي پوره شوي نو هغه
خپل پلار ته راوگرزېدله او هغه په دي هغه نذر چه منلي ئي وه
وکړه او دي سړي پېژاندلَي نه وه نو دا په اسرائیل کښي عادت شه
۴۰ ۴۰ چه دَ اسرائیل لونړه به کال په کال تللي چه دَ یفتاح جلعادي
دَ لُور وير وکړي څلور ورځي په کال کښي ❖

دولسم باب

۱ ۱ او دَ افرائیم سړي جمع شول او دَ شمال په لوري تېر شول
او یفتاح ته ئي وویل چه څه دَپارَ دَ بني‌عمون جنگ ته پوري شوي
او مونږ دِ ونه بللو چه درسره تللي وَيَ نو اوس به ستا کور په
۲ تا پاندِ په اور وسېزو ۲ نو یفتاح هغو ته وویل چه ځما او ځما

دَ خلقو دَ بني‌عمون سره سخته جګړه وه او تاسو ته مِ چغې وکړې
او تاسې دَ هغو له لاسَ خلاص نه کړم ٣ او چه ما ولیدل چه زه ٣
مو خلاص نه کړم نو ما خپل ځان په خپل ورغوي کښې کېښود او
بني‌عمون ته پورې وتلم او خداوند هغوی ځما په لاس کښې راکړل
نو اوس تاسې نن ورځ څه دَپارَ په ما را ونختلئ چه جنګ راسره
وکړئ ٤ نو يفتاح ټول سړي دَ جلعاد جمع کړل او له افرائیم سره ٤
وجنګیدل او دَ جلعاد سړو افرائیم وواهه ځکه چه هغوی ویل
چه تاسې دَ افرائیمَ تښتیدونکي يئِ جلعاد دَ افرائیم او دَ منسّي په
مینځ کښې دَيي ٥ نو جلعادیانو دَ یردن ګُدرونه چه دَ افرائیم په طرف ٥
وُو ونیول او داسې وشوه چه دَ افرائیم تښتیدونکیو به ویل چه پرې
مو بردئِ چه پورې شم نو دَ جلعاد سړو به ورته ویل چه ته
افرائیمي يې نو که هغه به وویل چه نه ٦ نو دوي به ورته ویل چه ٦
نه ووایه چه شبولت نو هغه به ویل سبولت ځکه چه هغه ویلي
نه شه چه صحیح ئې ووايي نو دوي به ونیوه او دَ یردن په ګُدرونه
به ئې وواژه نو په دغه وقت کښې له افرائیم نه دوه‌څلویښت زره
پریوتل

٧ او يفتاح دَ اسرائیل قضیٰ شپږ کاله وکړه او جلعادي ٧
يفتاح مړ شه او دَ جلعاد په يوه ښهر کښې ښخ کړي شه

٨ او پس له هغه نه دَ اسرائیل دَپارَ ابصان دَ بیت‌لحم ٨
قضیٰ وکړه ٩ او دَ هغه دیرش زامن وُو او دیرش لونړه چه ده بهر ٩
راستولي او له بهر نه ئې دیرش لونړه دَ خپلو زامنو دَپارَ راوستلي
او دَ اسرائیل ئې اوه کاله قضیٰ وکړه ١٠ او ابصان مړ شه او په ١٠
بیت‌لحم کښې ښخ کړي شه

١١ او پس له هغه دَ اسرائیل قضیٰ ایلون زبولوني وکړه دَ ١١
اسرائیل ئې لس کاله قضیٰ وکړه ١٢ او ایلون زبولوني مړ شه او په ١٢

ایالون کښ دَ زبولون په زمکه کښ ښخ کړي شه
۱۳ ۱۳ او پس له هغه دَ اسرائیل عبدون دَ هلیل ځوي فرعاتوني
۱۴ قاضي شه ۱۴ او دَ هغه څلوېښت زامن وُو او دیرش نمسي چه په
اویا خرکیو به سوریدل او هغه دَ اسرائیل قضئ اته کاله وکړه
۱۵ ۱۵ او عبدون زوي دَ هلیل فرعاتوني مړ شه او په فرعاتون کښ
دَ افرائیم په زمکه کښ دَ عمالیق په کوهستان کښ ښخ کړي شه ÷

دیارلسم باب

۱ ۱ او بیا بني‌اسرائیل دَ خداوند په سترګو کښ شرارت وکړ نو
خداوند هغوي دَ فلسطینیانو په لاس ورکړل تر څلوېښتو کالو
پوري
۲ ۲ او دَ صُرعه یو سړي وه دَ دانیانو له خیلخانې نه چه نوم
۳ ئي منوح وه او ارتینه ئي شنډه وه چه لنګه شوي نه وه ۳ او
دَ خداوند فرښته ښځي ته ښکاره شوه ورته وئي ویل چه ګوره
ته شنډه یې لنګه شوي نه یې لیکن ته به حامله شي او زوي به
۴ وزیږوي ۴ نو اوس خبردار شه او شراب مه څښه او نه بله نشه
۵ او نه څه ګنده شي خوره ۵ نو ګوره ته به حامله شي او زوي به
وزیږوي او دَ هغه په سر به پاکي پورته نه شي ځکه چه هغه هلک
به دَ مور له ګیډي نه نذیر دَ الله وي او هغه به شروع وکړي
۶ چه اسرائیل دَ فلسطینیانو له لاس نه خلاص کړي ۶ نو هغه
ښځه لاړه او له خپل سړي سره ئي خبره وکړه وئي ویل چه ما ته
یو سړي دَ الله راغئ او شکل ئي لکه شکل دَ الله دَ فرښتي ډیر
هیبتناک وه لیکن ما له هغه نه پوښتنه و نه کړه چه ته له کومه
۷ یې او نه هغه ما ته خپل نوم را وښود ۷ او ما ته ئي وویل چه ګوره
ته به حامله شي او زوي به وزیږوي او اوس به نه شراب څښې

او نه نشه او نه به ګنده شي خوري ځکه چه هغه هلک به دَ
٨ سور له کېدي نه دَ مرګ تر ورځي پوري دَ الله نذير وِي ٨ نو منوحَ
خداوند ته دُعا وکړه و ئي ويل اي خاوندَ زه تا ته زارِي کوم
چه هم داسي دِ موږ ته سړي دَ الله راشي هغه چه تا واستاوه
٩ چه موږ له هغه هلک سره چه پيدا شي څه وکړُو ٩ نو الله دَ
منوحَ آواز واورېده او فرښته دَ الله بيا ښځي ته ورغله او دا
١٠ په پټي کښ ناسته وه ليکن منوحَ دَدي سړي ورسره نه وه ١٠ او
هغي ښځي تلوار وکړه او وزغليده او خپل سړي ته ئي بيان وکړ ورته
ئي وويل ګوره هغه سړي چه ما ته په دي ورځي کښ راغيَ بيا را
١١ ښکاره شه ١١ نو منوحَ پورته شه او په ښځي پسي ته او هغه
سړي ته ورغيَ ورته ئي وويل چه ته هغه سړي يي چه له ښځي
١٢ سره دِ خبره وکړه ده وويل زه يم ١٢ نو منوحَ وويل هر کله چه
١٣ ستا خبره راشي نو دَ هغه هلک دستور او کار به څه وِي ١٣ نو
فرښتي دَ خداوند منوحَ ته وويل چه هر څه چه ما ښځي ته ويلي
١٤ دي نو دا دِ ئي وساتي ١٤ له هر هغه څه چه له تاک نه وزي نه
دِ ئيَ خوري او شراب او نشه دِ نه څښي او هيڅ ګنده دِ نه خوري
١٥ له هر هغه څه چه ما ورته حکم وکړ و دِ ساتي ١٥ نو منوحَ
فرښتي دَ خداوند ته وويل موږ دِ تم کړو که نه چه ستا دَپارَ
١٦ دَوزِي سيرليَ تيار کړُو ١٦ نو فرښتي دَ خداوند منوحَ ته وويل که
ته مِ تم کويِ نو زه به ستا له ډوډيِ نه و نه خورم او که ته
سيزونکي قرباني کوي نو خداوند له ئي وخيژوه ځکه چه منوحَ
١٧ نه پوهيده چه دا دَ خداوند فرښته ده ١٧ نو منوحَ دَ خداوند
فرښتي ته وويل چه ستا نوم څه دَيَ ولي هر کله چه ستا خبره
١٨ راشي نو موږ به دِ عزّت وکړُو ١٨ نو فرښتي دَ خداوند ورته وويل
١٩ چه ځما دَ نوُم پوښتنه ځله کوي او هغه عجيبه دَيَ ١٩ نو منوحَ

وزي سيرلي او دَ نذر هديه واخستل او په کښ يې خداوند
ته وخيژول او هغه عجب کار وکه او منوحَ او ښځې يې کتل -
۲۰ ۲۰ او داسې وشوه هرکله چه لمبه له مذبح دَ آسمان په لوري وخته
نو فرښته دَ خداوند په لمبې دَ مذبح کښ وخته او منوحَ او
۲۱ ښځې يې کتل نو دوي پرمخې په زمکې پرېوتل ۲۱ او بيا فرښته دَ خداوند
منوحَ او دَده ښځې ته ښکاره نه شوه نو منوحَ پوه شه چه دغه
۲۲ فرشته دَ خداوند وه ۲۲ نو منوحَ خپلې ښځې ته وويل چه مونږ به
په مرګ سره مړه شُو ځکه چه مونږ الله وليد نو ښځې ورته وويل
۲۳ ۲۳ چه که دَ الله اراده وي چه مونږ مړه کړي نو ځمونږ له لاسه
به يې سيزونکې قرباني او دَ هديې قرباني نه آخستل او نه به يې
مونږ ته دا ټول راښکاره کړي وُو او نه به يې داسې خبرونه راته
۲۴ اوروّلي وُو ۲۴ نو هغې ښځې زوي وزېږوه او دَ هغه نوم يې شمشون
۲۵ وباله او هغه هلک لوي شه او خداوند برکت ورکړ ۲۵ او دَ
خداوند روح دَده په خوځولو شروع وکړه دَدان په ډېره کښ دَ
صرعه او دَ اشتاؤل په مېنځ کښ +

څوارلسم باب

۱ ۱ او شمشون تمنه ته کوز شه او دَ فلسطينيانو له لونړو نه يې
۲ په تمنه کښ يوه ښځه وليدله ۲ نو دې وختَ او پلار او مور يې
خبر کړ و يې ويل چه ما په تمنه کښ دَ فلسطينيانو له لونړونه
۳ يوه ښځه وليدله نو اوس هغه ما له په نکاح واخلئ ۳ او دَده پلار
او مور ورته وويل چه کنړه ستا دَ ورونړو په لونړو کښ او ځمونږ
په ټول اُمّت کښ ښځه نشته څه ؟ چه ته ښځې چه له فلسطينيانو
نامختونو نه ښځه اخلې نو شمشون خپل پلار ته وويل چه هغه
۴ ځما دَپارَ واخله ځکه چه هغه ځما په سترګو کښ خوښه ده ۴ او

د ده پلار او مور نه پوهیدل چه دا له خداونده ده ځکه چه ده
په فلسطینیانو باندې یو سبب لټاوه او په دغه وقت کښې فلسطینیانو
په اسرائیلو باندې حکومت کاوه
5 ۵ نو شمشون او د ده پلار او مور تمنه ته کوز شول او
د تمنه تاکستانونو ته راغلل او ګوره چه یو ځوان زمری د ده په
6 مخ کښې وغرنبیده ۶ نو د خداوند روح په ده باندې نازل شو او هغه
یې څیري کړ لکه څیرول د سیرلي او په لاس کښې یې هیڅ شي
نه وه لیکن خپل پلار او مور یې په هغه کار چه کړي یې وه
7 خبر نه کړل ۷ نو دی کوز شه او له ښځې سره یې خبره وکړه
8 او هغه د شمشون په سترګو کښې ښه ښکاره شوه ۸ او پس له
څو ورځو وګرزیده تا چه هغه واخلي او دی وګرزیده چه د هغه
زمري لاش ووینی او ګوره چه د غلوزو سیل د زمري په کوک کښې
9 وه او ګبینه ۹ نو هغه یې په خپل ورغوي کښې واخستل او تله او
خوړل ئې او خپل پلار او مور ته ورغی او هغو ته یې ورکه او هغو
وخوړ او ور ته یې څرګند نه کړ چه ده د زمري له کوک ګبینه
10 راوتیو ۱۰ او د ده پلار هغې ښځې ته ورکوز شه او هلته شمشون
11 میلمستیا وکړه ځکه چه ځوانانو به داسي کول ۱۱ او هرکله چه
هغوی دی ولید نو هغو دیرش له آشنایانو حاضر کړل او هغوی
12 له ده سره وو ۱۲ او هغو ته شمشون وویل چه زه تاسو ته یوه
قصئي درایچوم او که تاسو ما ته په اوه ورځو د میلمستیا کښې
راڅرګنده کړه او ورته ورسیږئ نو زه به دیرش نیمصونه درکوم
13 او دیرش جوړي جامي ۱۳ او که تاسو راته څرګنده نه کړي شوه نو
ما ته تاسي دیرش نیمصونه او دیرش جوړي جامي راکړئ او هغوی
ورته وویل چه ته خپله قصئي واچوه نو موږ به یې واورو
14 ۱۴ نو ده ورته وویل چه

له خوړونکیو خوراک ووت
او له قوت ناک خوږوالی ووت

نو هغوي نه توانیدل چه په دریو ورځو کښ هغه قصّه حل
۱۵ کړي ۱۵ او داسي وشوه چه په اومه ورځ کښ دوي دَ شمشون
ښځي ته وویل چه خپل سړي وغوله چه مونږ ته حپله قصّي
ظاهره کړي هسي نه چه تا او ستا دَ پلار کور په اور وسیزو تا مونږ
۱۶ را و بللو چه لوټ مو کړي څه ؟ ۱۶ نو دَ شمشون ښځي هغه ته
وژړل و ئي ویل چه ته له ما نه نفرت کوي او مینه راسره نه
کوي تا خما دَ قوم زامنو ته قصّي اچولي ده او ما ته دِ را و نه ښوله
نو هغه دي ته وویل گوره ما خپل پلار او خپلي مور ته ښوولي
۱۷ نه ده نو تا ته به ئي وښیم څه ؟ نو هغي ده ته تر اوه ورځو پوري
چه په کښ دَ هغو میلمستیا وه وژړل او په اومي ورځ کښ ده
هغه خبر کړه ځکه چه دَي هغه تنگ کړي وه او دي هغه قصّي
۱۸ دَ خپل قوم زامنو ته ظاهره کړه ۱۸ او ده په اومي ورځي کښ له نمرپریوانه
نه وړاندي دَ خپل ښهر سړو ته وویل چه له گبینه به کوم شَي
زیات خوږ دَي او له زمري نه کوم قوت ناک دي نو ده هغو ته
وویل چه

که خما په سخوندري مو نه کړَي دَ یوي ساز
نو هیچري به مو مونډلَی نه وه خما راز

۱۹ ۱۹ نو دَ خداوند روح په ده باندي نازل شه او اشقلون ته
کوز شه او هلته کښ ئي دیرش سړي ورته ووهل او لوټ
ئي واخست او هغه جوړي ئي دَ قصّي ښوونکیو ته ورکړي او
۲۰ دده غضب گرم شه او دَ خپل پلار کور ته وخوت ۲۰ او دَ
شمشون ښځه هغه ملگرِي لره چه ورسره ئي دوستي وه ورکړي
شوه *

پنځلسم باب

١ ١ او پس له څو مودي دَ غنمو دَ لَو په ورځو کښ داسي وشوه
چه شمشون دَ خپلي ښځي بازخواست وکړ دَ وزي په یوه سیرلي
سره او ده وویل چه زه خپلي ښځي ته دَ دي خوني ته ور ننوزم
٢ لیکن دَ هغي پلار نه پرېښوده چه ورننه وزي ٢ او دَ هغي پلار
وویل چه ماخو وویل چه تاخو ورسره کینه وکړه نو ما ستا دوست
ته ورکړه دَ هغي وړوکي خور له دي نه ښائسته نه ده څه ؟
٣ دَ هغي په عوض کښ دِ دغه ستا شي ٣ او شمشون ورته وویل
چه زه اوس له فلسطینیانو نه بې الزامه یم چه زه له دوي سره
٤ بد وکړم ٤ او شمشون لاړ او دري سوه ګیدړان ئې ونیول او
مشعلونه ئې واخستل اولکئ په لکئ ئې وتړل او مشعلونه ئې د
٥ دوو دَ لکیو په میئځ کښ کېښودل ٥ او چه ئې مشعلونه په اور
بل کړل نو دَ فلسطینیانو دَ ولاړو فصلونو په میئځ کښ ئې پرېښودل
٦ نو پولي او ولاړ فصل او دَ زیتون باغونه ئې وسیزل ٦ نو
فلسطینیانو وویل چه دا چا کړي دي نو دوي وویل چه شمشون
دَ تمني زوم ځکه چه هغه دده ښځه ونیوله او دَ هغه دوست
ته ئې ورکړه نو فلسطینیان وختل او هغه او دَ هغي پلار ئې
٧ په اور وسیزل ٧ او شمشون ورته وویل چه که تاسي داسي
وکړئ نو هم زه به بدله له تاسي واخلم نو بیا به پرېږدم
٨ ٨ او هغوي ئې په لینګو او په ورنونو په لویه وهني سره ووهل
بیا کوز شه او دَ عطام دَ پرښي په چاود کښ اوسیده
٩ او فلسطینیان پورته شول او په یهودا کښ دېره شول
١٠ او په لحي کښ خواره شول ١٠ او دَ یهودا سړیو وویل چه تاسي
په مونږ ولي راختلي يئ هغو وویل دي دَپارَ راوختلو چه

شمشون وترو چه په ده داسي وکړو لکه چه په موږ ئي کړي دي
۱۱ ۱۱ نو درې زر سړي له يهودا نه دَ عطام دَ پرښي وچاود ته ورغلل
شمشون ته ئي وويل چه ته خبر يي چه فلسطينيان په موږ حاکمان
دي داى په موږ څه وکړل ده ورته وويل لکه چه هغو له
۱۲ ما سره وکړل هم هسي ما له دوي سره وکړل ۱۲ نو دوي ورته
وويل چه موږ راکوز شوي يُو چه تا وترو او دَ فلسطينيانو
په لاس کښ دِ وسپارُو نو شمشون دوي ته وويل چه تاسي
۱۳ ما ته قسم وکړئ چه تاسي به په ما حمله نه کوئ ۱۳ هغو ورته
خبره وکړه وئي ويل چه هيڅري نه ليکن موږ به دِ په ترلو وترُو
او دَ دوي په لاس کښ به دِ وسپارُو او بيخي به دِ مړ نه کړُو نو
دوي هغه په دوو نويو رسيو وتاړه او له پرښي نه ئي وخېژاوه
۱۴ ۱۴ او چه لحي ته راغې نو فلسطينيانو دَده په مليا کيدلو شور وکړ
نو په ده دَ خداوند روح نازل شه نو هغه دوه رسئ چه
دَده په بازوګانو وي لکه سڼ په اور سيزلي شوي نو غوټي ئي له
۱۵ لاسونو نه پرانتلي شوي ۱۵ او ده دَ خره دَ ژامي نوي هډوکي
وموند او خپل لاس ئي اوږد کړ او وائي خست او په هغه ئي
۱٦ زر سړي ووهل ۱٦ نو شمشون وويل چه

ډيري په ډيري سره دَ خره په ژامي
و مِ وهل زر سړي دَ خره په ژامي

۱۷ ۱۷ او چه له دي خبري وزګار شه ژامه ئي له لاسه وويشتله
۱۸ او دَ هغه ځاي نوم ئي رامت لحي وباله ۱۸ بيا دَي ډير تږي شه
نو خداوند ته ئي فرياد وکړ وئي ويل چه تا دَ خپل بندهٔ په لاس
دا لوي خلاصون وکړ او اوس له تندي مرم او دَ نامختونو په
۱۹ لاس کښ به پريوزم ۱۹ نو الله هغه دَده چه په لحي کښ دئ
څيري کړ او له هغي نه اوبه ووتلي او ده وڅښلي او روح ئي

را وګرزیده او هسي ژوندي شه دي دپارَ دَ هغه نوم عین هقوري
و باله هغه چه په لحئ کښ دَی تر دي ورځي پوري ۳۰ او ده دَ ٣٠
اسرائیلو حکم دَ فلسطینیانو په ورځو کښ شل کاله وکړ ؞

شپاړسم باب

آ بیا شمشون غزّه ته ورغی او هلته ئي یوه زانیه ښځه ولیدله ١
او ور ننه وت ۲ او غزه یانو ته وویلي شول چه شمشون دلته ٢
راغلی دَی نو دوي تر چاپیره شول او ټوله شپه ئي ورته پسوني
وکړه دَ ښهر په دروازي کښ ټوله شپه ورته غلي شوي وو نو
وئي ویل هرکله چه صبا رڼا شي نو و به ئي وژنو ۳ او شمشون ٣
تر نیمي شپي ملاست وه بیا په نیمه شپه کښ پورته شه او دواړه
پلي او دواړه ستني دَ ښهر دَ دروازي ئي واخستلي او له اړیو
سره ئي وکابرلي او په اوږو ئي کینبودلي او هغه غره ته ئي
و خیژولي چه دَ حبرون په مخامخ دَي
۴ او پس له دي داسي وشوه چه دَ سورق په خوړ کښ ٤
په یوي ښځي چه دلیله نوم ئي وه مینَ شه ۵ نو هغي ته دَ ٥
فلسطینیانو سرداران وختل ورته ئي وویل چه ته هغه وغولوه
وګوره چه دَ لوي قوّت ئي په څه دَي او په څه به مونږ حمله
پرِ وکړُو چه مونږ ئي و تړُو او عاجز ئي کړُو نو به مونږ هریو
تاته یو زر او سل مثقاله سپین زر درکړُو ۶ نو دَلیلي شمشون ٦
ته وویل چه ماته را وښیه که نه چه دَغه لوي قوّت ستا په څه دَي
تا به څرنګ څوک وتړي چه عاجز دِ کړي ۷ نو شمشون هغي ته ٧
وویل که ما په اوو تازیو ژیو چه لا وچي نه وي وتړي
نو زه به ضعیف شم او له سړیو به دَ یوه په شان شم
۸ نو دَ فلسطینیانو سردارانو هغه اوه تازي ژئ چه ٨

٩ لا وچي نه وي هغي ته وروړلي او هغه ئي پرې وتاړلي٩ او پسوني
هغي څخه په کوټړئ کښې ناسته وه نو هغي ده ته وويل چه
اي شمشونَ فلسطينيان په تا باندې - نو ده هغه دَ تازي ژئ
داسي پريکړلي لکه چه دَ سڼو باټئ پريکړي شي چه دَ اور بوي
١٠ ورسي او دَده قوّت معلوم نه شه ١٠ نو دليلي شمشون ته
وويل گوره زه دې مسخره کړم او دروغ دې راته وويل اوس
١١ راوښيه که نه چه په څه به ته وتړلَي شي ١١ نو ده هغي ته وويل
چه که ما په نويو رسيو وتړي چه استعمال شوي نه وي نو
١٢ زه به ضعيف شم او له سړيو نه به ديوه په شان شم ١٢ نو
دليلي نوي رسئ واخستلي او پرې ئي وتاړه او دي ورته وويل چه
اي شمشونَ فلسطينيان په تا باندې - او پسوني په کوټړي کښې
ناسته وه او ده هغه په خپلو بازوګانو دَ تار په شان پريکړلي
١٣ ١٣ او دليلي شمشون ته وويل لا تر اوس دې زه مسخره کړي يم
او دروغ دې راته وويل نو ماته راوښيه چه په څه به وتړلي شي
نو ده هغي ته وويل چه که ته څما دَ سر اوه کوڅئ له تنستي
١٤ سره واودي ١٤ نو هغي دَ ميخ سره هغه ټکوهلي او ورته ئي وويل
چه اي شمشونَ فلسطينيان په تا باندې - نو دي له خوبه ويښ
١٥ شه او دَ تنستي ميخ ئي وکيښ او تنسته هم ١٥ نو دي هغه ته
وويل ته څرنګ وائي چه زه په تا مينه کوم او زړه دې راسره
نه دَي گوره دري واره دې مسخره کړي يم او زه دې خبر نه کړم
١٦ چه ستا هغه لوي قوّت په څه دَي ١٦ او چه هغي دَي په خپلي
خبري هره ورځ تنګاوه او دي ئي زوره نو دَ هغه ځان ترمرګه
١٧ پوري تنګ شه ١٧ نو هغي ته ئي ټول زړه خپل څرګند کړ ورته
وئي ويل چه څما په سر پاکي پورته شوي نه ده ځکه چه زه دَ
مور له کيډي نه نذير دَ الله يم نو که څما سر وخرئلَ شي

قوت به مې رانه لاړ شي او ضعیف به شم او دَ یوه سړي په
شان به شم ۱۸ او چه دلیلې ولیدل چه هغه دا په هر هغه څه ۱۸
چه دَده په زړه کښې وو خبر کړه نو ئې واستاوه او دَ فلسطینیانو
سرداران ئې وبلل و ئې ویل چه دا وار را وخېژئ ځکه چه ما
ته ده ټول زړه خپل څرګند کړ نو دَ فلسطینیانو سرداران
دې ته وختل او سپین زر ئې په خپلو لاسونو کښې وخېژول
۱۹ او دې ئې په خپلو زنګنونو اوده کړ او یو سړي ئې راوباله ۱۹
او اوه کوڅې دَده دَ سر ئې وخرېلې او دَده په آزارولو ئې شروع
وکړه او قوت ئې ورنه لاړ شه ۲۰ او دې وویل اې شمشونه ۲۰
فلسطینیان په تا باندې او هغه له خپل خوب وېښ شه او ده
ویل چه زه به دَ نورو وارونو په موافق ووزم او و به څنډېږم
او نه پوهېده چه خداوند له ما نه لاړ شه ۲۱ او فلسطینیانو ۲۱
ونیو او سترګې ئې ووېستلې او غزه ته ئې کوز کړ او دَ زېړو
په ځولانو ئې وتاړه او دَ زندان په کور کښې ئې مېچن کوله ۲۲ او ۲۲
دَ سر وېښته ئې پس له خرېلو په ټوکېدلو سر شول

۲۳ او دَ فلسطینیانو سرداران جمع شول چه دَ داجون ۲۳
خپل الله له لویه ذبیحه ذبح کړي او خوشحالي وکړي و ئې ویل
چه څموږ الله څموږ دښمن شمشون څموږ په لاس کښې راکړ
۲۴ او چه خلقو ولیده نو دَ خپل الله حمد ئې وکړ ځکه چه ۲۴
دوی ویل چه څموږ الله هغه دښمن څموږ په لاس کښې
راکړ چه څموږ زمکه ئې خرابه کړه او ډېر ئې حلال کړي وو ۲۵ او ۲۵
داسې وشول چه دَدوی زړونه خوشحاله شول نو دوی وویل چه
شمشون را وبولئ چه څموږ دَپاره لوبې وکړي نو هغوی شمشون
دَ زندان له کوره راوباله او ده دَ هغو دَ وړاندې لوبې کولې او
دَ ستنو په مېنځ کښې ئې ودرولې وه ۲۶ نو شمشون هغه ځوان ۲۶

ته چه په لاس ئي نيولَي وه ووَيل چه ما پرېږده چه زه هغه
٢٧ ستنه مسه کړم چه کور پرې ولاړ دَي چه تکيه پرې وکړم ٢٧ او
هغه کور له سړو او له ښځو ډک وه او هلته کښې ټول سرداران
دَ فلسطينيانو وُو او په بام باندې په تخمين دَ دريو زرو سړي
٢٨ او ښځي وي چه دَ شمشون لوبي ئي کتلې ٢٨ نو شمشون خداوند
ته فرياد وکړ و ئي ويل اي خاونده يهوه ياد مې کړه که نه او
مضبوط مې کړه اي الله تش دا وار چه زه له فلسطينيانو نه دَ
٢٩ خپلو دوارو سترګو بدله واخلم ٢٩ او شمشون هغه دواړه مېنځنۍ ستنې
ونيولې چه کور پرې ولاړ وه او تکيه ئي پرې کړې وه يوه ئي په
٣٠ ښي لاس سره او بله ئي په کيڼ لاس سره ٣٠ او شمشون ووَيل
چه زه به هم له فلسطينيانو سره مړ شم نو په ټول قوّت سره
ټيټ شه نو کور په سردارانو او په هغو ټولو خلقو چه په کښې
وُو پرېوت نو هغه چه ده دَ خپل مرګ په وقت کښې مړه کړل له
٣١ هغو نه ډېر وُو چه ده په خپل ژوند کښې مړه کړل ٣١ نو دَده
وروڼه او ټول کور دَ پلار ئي کوز شول او وا ئي خست او وئي
خېژاوه او دَ صرعه او دَ اشتاؤل په مېنځ کښې دَ خپل پلار منوحَ په
قبر کښې ئي ښخ کړ او ده دَ اسرائيل قاضي توب شل کاله وکړ ٭

اوه لسم باب

٢ ١ او دَ افرائيم له کوهستان نه يو سړي وه ميکا نوم ئي وه ٢ او
هغه خپلې مور ته ووَيل چه هغه يو زر سل مثقاله سپين زر
چه له تا نه اخستلي شوي وُو چه تا لعنت پرې کاوه او ځما په
غوږونو کښې دې هم ووَيل ګوره هغه سپين زر ما څخه دي
ما واخستل او مور ئي ورته ووَيل اي ځما ځويه ته دَ خداوند
٣ مبارک يې ٣ نو هغه يو زر او سل مثقاله سپين زر ئي خپلې مور

ته وکړزول نو دَ هغه مور وويل چه ما دغه زر په پاکۍ سره
خداوند له مقدّس کړي دي له خپلَ لاسَ خپل زوي لره دَ
تراشلي صورت او دَ ويلي کړي شوي صورت دَ جوړولو دپارَ نو
٤ اوس به ئي پسننه درکړم ٤ نو چه ده هغه زر خپلي مور ته ورکړل
نو دده مور دوه سوه مثقالَ سپين زر واخستل او کاريګر ته
ئي ورکړل چه هغه يو تراشليَ صورت او يو ويلي کړيَ صورت
٥ ورنه جوړ کړي او دغه دَ ميکاه په کور کښ وُو ٥ او دَ هغه
ميکاه سړي دَ خدايانو دپارَ يو کور وه او آفود او ترافيم ئي جوړ
کړل او دَ خپلو زامنو نه ئي دَ يوه لاس مقدّس کړل او هغه
٦ دَ دغه کوهين شه ٦ او په دغو ورځو کښ په اسرائيل کښ
بادشاه نه وه هر سړي هغه کار کاوه چه دَ هغه په سترګو
کښ به خوښ وه
٧ ٧ او دَ بيتلحم يهوداَ نه يو ځوان دَ خيلخاني دَ يهودا او
٨ هغه لاوي وه هلته کښ استوګه کاوه ٨ نو هغه سړيَ دَ بيتلحم
دَ يهودا له ښهرَ لاړ شه او هر چرته چه برابري وشي هلته
کښ استوګه کوي نو دَ افرائيم کوهستان ته راغيَ دَ ميکاه کره او
٩ چه هغه خپله لار واخلي ٩ نو ميکاه ورته وويل چه ته له کومه
راغلي ده ورته وويل چه لاويَ يم دَ يهوداَ له بيتلحمَ او زه
١٠ ځم تا چه هر چرته چه ځاي وموم هلته ووسم ١٠ نو ميکاه ورته
وويل چه ما سره اوسه او ما دپارَ پلار او کوهين شه او
زه به تا ته په کال کښ لسَ مثقالَ سپين زر او يوه جوړه جامي
١١ او خوراک درکوم او هغه لاويَ ورسره لاړ ١١ نو هغه لاويَ له
هغه سړي سره په تم کيدلو راضي شه او هغه ځوان دَ هغه
١٢ له زامنو نه دَيوه په شان وه ١٢ نو ميکاه دَ هغه لاويَ لاس
مقدّس کړل او هغه ځوان دَ هغه کوهين شه او دَ ميکاه

۱۳ په کور کښې وه ۱۳ نو میکاه وویل چه زه اوس پوه شوم چه
خداوند له ما سره ښه کوي ځکه چه یو لاوي ځما کوهین شه ‡

اتلسم باب

۱ آو په دغو ورځو کښې په اسرائیل کښې بادشاه نه وه او په دغو
ورځو کښې دَ دانیانو فرقي دَ اوسیدلو دَپارَ وراثت لټاوه ځکه
چه دَدوي دَپارَ تر دي ورځي پوري دَ اسرائیل په فرقي کښې وراثت
۲ پریوتلیَ نه وُه ۲ نو بني دان له خپلي خپلخاني نه پنځه سړي له خپلو
حدونو نه بهادران سړي واستول له صرعه او له اشتاوُل نه تا چه
دَ زمکي جاسوسي وکړي او معلومه ئي کړي او هغوي ته ئي وویل
چه لاړ شئ دَ هغي زمکي حال معلوم کړئ نو دوي دَ افرائیم
کوهستان ته دَ میکاه کره ورغلل او هلته کښې ئي شپه تیره کړه
۳ ۳ او چه دوي لا دَ میکاه کور ځخه وُو نو آواز ئي دَ هغه لاوي
ځوان و پیژاند او هلته ور وګرزیدل او و ئي ویل چه ته دلته
چا راوستلیَ یي او په دي ځاي کښې څه کوي او دلته دِ څه دِي
۴ ۴ نو هغه دوي ته وویل چه میکاه ما له داسي او داسي وکړل
۵ او زه ئي په اجاره واخستم او زه دَ هغه کوهین شولم ۵ نو
هغو ده ته وویل چه ته له الله نه سوال وکړه چه مونږ پوه شُو
په هغه لار چه مونږ په کښې تلونکي یُو کامیابَ به شِي که نه -
۶ ۶ نو دوي ته هغه کوهین وویل چه په سلامتیا سره ځئ ستاسو
هغه لار چه په کښې ځئ دَ خداوند په حضور ده
۷ ۷ نو هغه پنځه سړي لاړل او لایش ته ورغلل او هغه
خلق چه دَ هغه په نزدي کښې اوسیدل و ئي لیدل چه په قراري
سره لکه چه دَ صیدونیانو عادت وه آرام او قرار کوونکي وُو او
په هغي زمکه کښې اختیاروال وارث د قابلیت نه وه او دوي له

۸ صيدونيانو نه لري وُو او دَ دوي دَ هيچ سړي سره کار نه وه ۞ او
دوي خپلو ورونړو ته صرعه او اشتاؤل ته راغلل او ورونړو
۹ ورته وويل چه تاسو څه وايئِ ۞ نو دوي و ويل پورته شئ چه
مونږ هغوي ته وخيږو ځکه چه مونږ هغه زمکه وليده او گورئ
چه هغه ډيره ښه ده او تاسو چُپ اوسئِ په تللو کښې سُستي
۱۰ مه کوئِ چه ورننه وزئ او هغه زمکه په ميراث واخلئِ ۞ ستاسي
په ورتلو کښې به هغه قوم ته ورشئِ چه په قراره دَي او هغه
زمکه ارته ده الله هغه ستاسو په لاس کښې درکړي ده يو مکان
چه په هغه کښې دَ هيڅ څيز احتياج چه په زمکه کښې کيږي
نشته

۱۱ ۞ نو له هغه ځاي ئي کوچ وکړ دَ دانيانو له خيلخاني نه
له صرعه او اشتاؤل نه شپږ سوه وسله تړلي سړي دَ جنگ -
۱۲ ۞ او وختل او به قريت يعاريم په يهودا کښې ډيره شول دي ډيارَ
هغه ځاي تر دي ورځي پوري محنه دان بولي گوره دغه دَ قريت يعاريم
۱۳ دَ وروستو دَي ۞ او له دغه ځايه دَ افرائيم کوهستان ته تير
۱۴ شول او دَ ميکاه کورته ورغلل ۞ نو هغو پنځو سړو چه دَ زمکي
دَ جاسوسئ ډيارَ لايش ته تللي وُو ځواب وکړ خپلو ورونړو ته ئي
و ويل چه تاسي خبر يئِ څه ؟ چه په دغو کورونو کښې آفود او
ترافيم او تراشلي صورت او ويلي کړيَ شويَ صورت شته دَي؟ نو
۱۵ اوس پوه شئِ چه تاسي به څه کوئِ ۞ نو دوي هغه ځاي ته
وگرزيدل او دَ هغه ځوان لاوِيَ په کور کښې يعني دَ ميکاه په کور
۱۶ کښې راغلل او له هغه نه ئي دَ سلامتيا تفحص وکړ ۞ او هغه
شپږ سوه وسله تړلِي سړي دَ جنگ چه دَ بني دان وُو دَ نوتلو
۱۷ دروازي څنګه ولاړ وُو ۞ نو هغه پنځه سړي چه دَ زمکي دَجاسوسي
دَيارَ تللِي وُو هغه ځاي ته وختل او تراشلَي صورت او آفود

او ترافيم ئې واخستل او هغه ويلي کړې صورت او هغه کوهين
دَ ننوتلو دروازې څنګه دَ شپږو سوو وسلي ترليو سړو دَ جنګ
۱۸ سره ولاړ وه ۱۸ او هغه دَ ميکاه کور ته ننوتل او تراشلي صورت
او آفود او ترافيم او ويلي کړې صورت ئې واخستل او هغه
۱۹ کوهين دوي ته وويل دا څه کوئ ۱۹ دوي هغه ته وويل چُپ
شه لاس په خپلي خولي کېږده او له مونږ سره ځه او څمونږه پلار
او کوهين شه دا ستا دَپارَ بنه ده چه ته دَ يوه کور کوهين شي
۲۰ يا دَ نرقي او دَ خيلخانې په اسرائيل کښ څه؟ ۲۰ نو دَ کوهين زړه
خوشحاله شه او آفود او ترافيم او تراشلي صورت ئې واخستل
۲۱ او دَ قوم په مينځ کښ ننوت ۲۱ بيا دوي وګرزيدل او لاړل او
۲۲ هلکان او مويشيان او بارونه ئې وړاندِ کېښوول ۲۲ او چه دَ
ميکاه له کوره لرې شول نو هغه سړي چه په هغو کورونو کښ
وُو چه دَ ميکاه کور څنګه وُو جمع شول او بني‌دان ئې لاندِ کړ
۲۳ ۲۳ او بني‌دان ته ئې نعري کړې او هغوي مخونه ور وګرزول
ميکاه ته ئې وويل چه په تا څه شوي دِي چه دَ داسي ټولي سره
۲۴ راغي ۲۴ ده وويل چه څما خدايان چه م جوړ کړي وُو تاسو
دَ کوهين سره آخستلي دِي او لاړئِ نو ما ته نور څه پاتي دِي؟
۲۵ او تاسي وائِ چه په تا څه وشول؟ ۲۵ بني‌دان ورته وويل چه
نه خپل آواز څمونږ په مينځ کښ مه اوروه هسي نه چه په
تاسو باندِ سړي چه تلخ مزاجي دِي حمله وکړي نو تا او ستاخاندان
۲۶ په هلاک کړې ۲۶ نو بني‌دان په خپلي لارې تلل او چه ميکاه
وليدل چه دوي له ما نه زورآوردي نو وګرزيده او خپل کور
۲۷ ته وجاروت ۲۷ او دوي هغه چه ميکاه جوړ کړي وُو او هغه
کوهين چه دَ هغه وه واخستل او لايش ته ورغلل هغه آرام
او قرار کونکي قوم ته او هغه ئې دَ تورې په مخ ووهل او ښهر

۲۸ ئې په اور و سېزه ۲۸ او خلاصونکی ئې هيڅوک نه وه ځکه چه هغه
له صيدونه لري وه او دَ دوي دَ چا سره خبره نه وه او
هغه دَ بيت‌رحوب په خوړ کښ وه نو دوي ښهر بنا وکړ او په کښ
۲۹ و اوسيدل ۲۹ او دَ ښهر نوم ئې دان کيښود دَ دوي دَ پلار دان
په نوم چه اسرائيل له زيږيدلَی وه ليکن دَ هغه ښهر نوم اوّل
۳۰ لايش وه ۳۰ او بني‌دان دَ خپلو ځانونو دَپارَ هغه تراشلَی صورت
ودراوه او يهوناتان دَ جرشوم ځوی دَ موسیٰ ځوي هغه او زامن
ئې دَ دانيانو دَ فرقي دَپارَ دَ زمکي دَ اسيرئ تر ورځي پوري
۳۱ کوهينان وُو ۳۱ او دوي دَ خپلو ځانونو دَپارَ دَ ميکاه هغه
تراشلَی صورت چه ده جوړ کړی وه ټولي ورځي ئې کيښود چه
دَ الله کور په شيلوه کښ وه ٭

نه‌لسم باب

۱ ۱ او په دغو ورځو کښ چه په اسرائيل کښ بادشاه نه وه
نو يو لاوي سړی وه چه دَ افرائيم دَ کوهستان په وروستو
استوګه‌کاوه‌نو هغه له بيت‌لحم دَ يهودا نه دَ ځان دَپارَ يوه
۲ سرينه ښځه واخستله ۲ نو هغي سريتي ورنه زنا وکړه او له
ده نه دَ خپل پلار کره چه په بيت‌لحم دَ يهودا کښ وه لاړله
۳ او هلته دَ څلورو مياشتو تر ورځو پوري وه ۳ او دَ دي سړي پورته
شه او په دي پسي لاړ تا چه زړه ئې خوشحال کړي او راوئې ګرځوي
او له ده سره دَده نوکر او دَده دوه خرونه وُو نو دي ئې
دَ خپل پلار کره ورننه‌يوست نو دَ هغي ځواني پلار دَده په
۴ ملاقات سره خوشحاله شه ۴ او دَده سخر دَ هغي ځواني پلار
پاتي کړ نو دي له هغه سره دري ورځي پاتي شه نو دوي خوړل
۵ او څښل او هلته کښ ئې شپه تيروله ۵ او په څلورمي ورځي

داسي وشوه چه دوي سحر وقتي په صبا پاسيدل او دي دَ تللو
دَپارَ ودريده نو دَ ځواني پلار خپل زوم ته وويل چه زړه
٦ دِ دَ ډوډيءِ په نوړيءِ مضبوط کړه نو بيا ورځئ ٦ نو دوي کښيناستل
او دواړو سره وخوړل او وڅښل او دَ ځواني پلار سړي ته وويل
٧ راضي شئ او شپه تيره کړئ او ستا زړه دِ خوشحاله وِي ٧ او
چه هغه سړي دَ تللو دپارَ پورته شه نو بيا دَده سخر په ده
٨ زور وکړ او وګرزيده او هلته کښ ئي شپه تيره کړه ٨ بيا په
پنځم ورځ کښ دَ تللو دَپارَ صباح وقتي پورته شه او دَ ځواني
پلار ورته وويل چه خپل زړه مضبوط کړه (کله نه) او تاسي دَ ورځي تر
٩ ګرزيدلو څند وکړئ او دوي دواړو وخوړل ٩ بيا سړي دَ تللو
دَپارَ پورته شه دي او سرېته ئي او نوکر ئي نو ده ته دَده
سخر دَ ځواني پلار وويل ګوره (که نه) چه ورځ غروب ته نزدي شوه
اوس شپه کړئ ګوره چه ورځ ارام کيري دلته شپه کړه او زړه
دِ خوشحاله کړه او صبا وقتي په خپلي لاري روان شه او خپلي
١٠ کيږدئ ته لاړ شه ١٠ نو سړي نه راګرزيده چه شپه وکړي بلکه
پورته شه او روان شه او دَ يبوس په برابر ورغي (چه دغه
اورشليم دي) او له ده سره دوه زين کړي خره او سرېته ئي ورسره
١١ وه ١١ او چه دوي يبوس څخه وُو نو ورځ ډيره کوزه شوه نو هغه
نوکر خپل خاوند ته وويل راشه چه مونږ دي ښهر دَ يبوسيانو
١٢ ته وګرزو او په کښ شپه تيره کړو ١٢ نو دده خاوند ورته وويل
چه مونږ دَ بيګانه ښهر ته نه ستا نه کيږو چه هلته کښ
١٣ يو له بني‌اسرائيلو نه نشته مونږ به جبعي ته تير شو ١٣ او
خپل نوکر ته ئي وويل څهٔ چه مونږ يوه مکان ته ورشو او په
١٤ جبعه يا په رامه کښ شپه تيره کړو ١٤ نو دوي پوري شول او
١٥ لاړل او نمر دَ بنيامين جبعي څخه ورباندِ پريوت ١٥ نو دوي هغه

ځاي ته ستانه شول تاچه ورننوزي او په جبعه کښې شپه
تېره کړي او ورننه وتل او دَ ښهر په چوک کښې کښېناستل او
هيڅوک دوي دَ شپې تېرولو دَپارَ خپل کور ته بو نه تلل ١٦ او گوره ١٦
چه يو سپين ږيرَی له خپله کاره له پټي نه دَ نماښام په وقت
راغيَ او هغه سړَي دَ افرائيم له کوهستانه وه او هغه په جبعه
کښې بيگانه وه او دَ هغه ځاي سړي بنيامِيني وُو ١٧ نو هغه سترگې ١٧
پورته کړي او هغه مسافر سړي ئې په چوک دَ ښهر کښې وليد
نو هغه سپين ږيري سړي ورته وويل چه ته چرته ځې او له کومه
راځې ١٨ نو ده هغه ته وويل چه مونږ دَ يهوداَ له بيتلحم نه دَ ١٨
افرائيم دَ کوهستان وروستو ته ځُو زه دَ هغه ځايه يم او دَ
يهوداَ بيتلحم ته لاړوم او زه دَ خداوند کور ته ځم او هيڅوک
نشته چه خپل کور ته مو بوزي ١٩ او مونږ څخه پروړه او واښه ١٩
څمونږ دَ خرو دَپارَ شته دي او هم ډوډۍ او شراب څما دَپارَ
او ستا دَ وينځي دَپارَ او دَ دي نوکر دَپارَ چه ستا له مريونو سره
دَی دَ هيڅ څيز احتياج نشته ٢٠ نو هغي سپين ږيري سړي ورته ٢٠
وويل چه تا له سلامتيا ده ستا ټول احتياجونه په ما دِي ليکن
ته په چوک کښې شپه مه تېروه ٢١ او خپل کور ته ئې بوت او ٢١
دَ دوي خرو ته ئې واښه ورکړه او دوي خپلي پښي وينځلي او
وئې خوړل او وئې څښل ٢٢ او چه دوي خپل زړونه خوشحالول ٢٢
نو گوره چه دَ هغه ښهر سړي دَ بني بليعال سړي له کوره چاپېره
شول او دروازه ئې وټکوله او له هغه سپين ږيري دَ کور دَ خاوند
سره ئې خبره وکړه وئې ويل چه ته هغه سړَی چه ستا کور ته
درغلَی دَی را وئې باسه چه مونږ ئې وپېژنُو ٢٣ نو هغه سړي ٢٣
دَ کور خاوند ور ووت ور ته وئې ويل نه اي څما ورونړو داسي
شرارت مه کوئِ ځکه چه دغه سړَی څما کور ته راننوتي دي نو

٢٤ دا قبیح کار مه کوئِ ٢٣ کورئِ ځما پیغله لور او دَ هغه سرِیَه دوي
به اوس را وباسم نو تاسو ئي ذليلي کړئِ او چه ستاسو په سترګو
کښ ښه ښکارېږي ورسره وکړئِ ليکن دي سړي سره تاسي دا قبیح
٢٥ کار مه کوئِ ٢٥ چه هغو سړو دَ هغه وا نه وريدل نو هغي سړي
خپله سرِيَه ونيوله او دوي ته ئي بهر ور وويستله او هغوي دا
وپيژندله او ټوله شپه ئي تر صباح پوري ورسره وار په وار وکړل او
٢٦ چه صباح وخوت نو ئي پرېښودله ٢٦ او هغه ښځه په وقت دَ صباح
کښ راغله او دَ هغه سړي دَ کور دروازي ځخه چرته چه دَدي
٢٧ خاوند وه تر رڼا پوري پرته وه ٢٧ نو صباح دَدي خاوند پورته شه
او دَ کور دروازي ئي پرانستلي او دَ تللو دَ پارَ لاري ته ووت او ګوره
چه هغه سرِيَه ښځه دَ کور په دروازي پرته وه او لاسونه ئي په
٢٩ دُرشلي پراته وُو ٢٨ نو ده هغي ته وويل پورته شه چه ځو مګر
هيڅ ځواب ئي ور نه کړي شه نو هغه ئي په خره بانډِ اخستله او
هغه سړي پورته شه او خپل مکان ته لاړ شه او چه خپل کور
ته ورغيَ نو چاړه ئي واخسته او خپله سرِيَه ئي ونيوه او له هډوکو
سره ئي دولس ټکړي پريکړلي او هغه ئي دَ اسرائيل ټولو حدونو
٣٠ ته واستولي ٣٠ او هرچا چه به ليدل نو به ئي ويل چه دَدي په
شان نه شوي دَي او نه ليدلي شوي دَي له هغي ورځي نه چه
بنِي اسرائيل دَ مصر له زمکي نه را پورته شول تر نن ورځي
پوري په دي کښ غور وکړئِ او مصلحت وکړئِ او خبره وکړئِ +

شلم باب

١ آ نو ټول بنِي اسرائيل ووتل او جماعت جمع شه لکه دَ يو سړي
له دانَ تر بيرِ سبعه پوري سره له زمکي دَ جلعادَ په مصفاه
٢ کښ خداوند ته ٢ او سرداران دَ ټول اُمّت ودريدل ټولي فرقي

دَ اسرائيل دَ الله دَ امّت په جماعت کښ څلور سوه زره پياده توري
يستونکي ٣ نو بني بنيامين واوريدل چه بني‌اسرائيل مصفاه ته وختل ٣
او بني‌اسرائيل وويل خبره وکړئ چه دا شرارت څرنګ وشه ٤ نو ٤
هغي لاوي سړي دَ وژلي شوي ښځي خاوند ځواب ورکړ و ئي ويل
چه زه او ځما سريته دَ بنيامين جبع ته ننوتلو چه شپه تيره کړو
٥ نو په ما باندِ دَ جبع خلق پورته شول او په کور کښ ئي دَ ٥
شپي په وقت ګير کړم او کوشش ئي وکړ چه ما مړ کړي او ځما
سريته ئي داسي ذليله کړه چه مړه شوه ٦ نو ما خپله سريته ٦
واخستله او ټکړي ټکړي مِ کړه او ټولو ښيو دَ وراثت دَ اسرائيل
ته مِ واستوله ځکه چه دوي په اسرائيل کښ سپکه او قباحت
وکړه ٧ ګورئ تاسي ټول بني‌اسرائيل يئ اوس دلته تاسي صلاح او ٧
مصلحت راکړئ ٨ نو ټول اُمّت لکه يو سړي پورته شه و ئي ويل چه ٨
له مونږ نه دِ يو سړي خپلي کيږدي ته نه ځي او يو دِ خپل کورته
مخ نه کړي ٩ او اوس دا هغه خبره ده. چه مونږ به ئي په جبعه ٩
وکړو هسک به پړِ واچوو ١٠ نو مونږ به لس سړي په سلو پسي ١٠
له ټولو فرقو دَ اسرائيله او سل په زرو پسي او زر په لاکو پسي
واخلو دَ اُمّت دَ رسد دَ اخستلو دَ پاره. هرکله چه دوي دَ بنيامين
جبعي ته ننوزي نو موافق دَ هغه ټول قباحت چه دَ اسرائيل
سره ئي کړي دي ورسره ئي وکړو ١١ نو ټول سړي دَ اسرائيل په ١١
ښهر باندِ سره يو شوي لکه دَ يو سړي جمع شول
١٢ او دَ اسرائيل فرقو سړي واستول ټولو فرقو دَ بنيامين ١٢
ته ئي وويل چه داڅه شرارت دي چه په تاسي کښ کيږي ١٣ نو اوس دَ بني ١٣
بليعال سړي چه په جبعه کښ دي راځي کړئ چه مونږ ئي مړه کړو او له
اسرائيل نه شرارت نيست کړو ليکن بنيامين را نه غلل چه دَ خپلو
ورونړو بني‌اسرائيلو آواز واوري ١٤ نو بني بنيامين له ښهرونو نه ١٤

په جبعه کښې جمع شول چه دَ بني‌اسرائيلو سره جنګ ته ورووزي
۱۵ ۱۵ او بني بنيامين په دي ورځ کښې شپږويشت زره سړي دَ ښهرونو
وشميرلي شول چه توري ئې ېستلي وي بې له اوسيدونکو دَ جبعې
۱۶ هغه چه اوه سوه سړي چونړ کړي شوي شمار کړي شوي وُو ۱۶ له
دي ټوله قومه اوه سوه سړي کڼ لاسي چونړ کړي شوي وُو دي ټولو
په ښوغنو سره کاڼي ويشتل او صحيح به ئې ويشتل او نه به ئې
خطا کول
۱۷ ۱۷ او دَ اسرائيل دَ سړو شمار بې له بنيامينه څلور سوه
۱۸ زره سړي توري ېستونکي وُو دا ټول سړي دَ جنګ وُو ۱۸ نو دوي
پورته شول او بيت‌ايل ته وختل او له الله نه ئې سوال وکړ
بني‌اسرائيلو وويل چه څوک به اه مونږ نه اوّل دَ بني‌بنيامين سره
۱۹ جنګ ته وخيژي نو خداوند وويل يهودا اول ۱۹ نو بني‌اسرائيل
۲۰ په صبا کښې پورته شول او په جبعه ډيره شول ۲۰ او دَ اسرائيل
سړي دَ بنيامين سره جنګ ته ووتل او دَ اسرائيل سړو دَ جنګ
۲۱ دَپارَ جبعې څخه دَ خپل ځائونو صفونه وتړل ۲۱ نو بني‌بنيامين له
جبعې نه ووتل او له اسرائيله ئې په دغې ورځې کښې دوه ويشت
۲۲ زره سړي په زمکې هلاک کړل ۲۲ او دَ اسرائيل دَ اُمت سړي مضبوط
شول او بيا ئې دَ جنګ دَپارَ صفونه وتړل په هغه ځائ کښې
۲۳ چه اول ورځ ئې په کښې صفونه تړلي وُو ۲۳ بيا بني‌اسرائيل وختل
او دَ خداوند دَ وړاندِ ئې تر ماښامه وژړل او خداوند نه ئې
سوال وکړ وئې ويل چه مونږ دِ بيا دَ بني‌بنيامين ځمونږ دَ ورور
جنګ ته وړاندِ شُو که نه او خداوند ورته وويل چه وروخيژئ
۲۴ ۲۴ نو بني‌اسرائيل بني‌بنيامين ته په دويمې ورځې نژدې شول
۲۵ ۲۵ او بنيامين له جبعې نه په دويمه ورځ دَدوي مخې ته ووتل
او له بني اسرائيله ئې بيا اتلس زره سړي په زمکې هلاک کړل.

او دا ټول توري يستونكي وُو ۲۶ نو ټول بني اسرائيل او ټول قوم وختل ۲۶
او بيت ايل ته ورغلل او وني ژړل او هلته كښي دَ خداوند دَ
وړاندِ كښيناستل او دغه ورځ يُ تر ماښامه پوري روژي ونيولي
او سيزونكي قربانيُ او دَ سلامتيا يُ دَ خداوند دَ وړاندِ وخيژولي
۲۷ او بني اسرائيلو خداوند ته سوال وكړ (ځكه چه هلته كښي صندوق ۲۷
دَ عهد دَ الله په هغو ورځو كښي وه ۲۸ او فنيحاس زوي دَ اليعاذر ۲۸
زوي دَ هارون دَ هغه دَ وړاندِ په دغو ورځو كښي ولاړ وه)
وني ويل چه زه دِ بيا وګرزم چه دَ بنيامين ورور خپل سره
جنګ به وكړم يا پريږدم نو خداوند وويل وخيژه ځكه چه زه به
صباح هغه ستا په لاس دركړم ۲۹ نو اسرائيلو له جبعي نه كيرچاپير ۲۹
پسوني كښينوله

۳۰ او په دريمه ورځ كښي بني اسرائيل په بني بنيامين وختل ۳۰
او جبعي ته يُ صفونه وتړل لكه په وړاندنيو وختونو كښي ۳۱ نو ۳۱
بني بنيامين دَ هغو خلقو مخي ته ووتل او له ښهره وكښلي شول
او دَ اول او دَ دويم وار په شان دَ هغه قوم په قتل او په وهلو
ولګيدل په هغو اوچتو لارو كښي چه يوه بيت ايل ته او بله
جبعي ته په ميدان كښي ختله ديرش سړي يُ له بني اسرائيله
ووژلل ۳۲ نو بني بنيامين وويل چه دوي ښمونږ له مخ نه دَ اوّل ۳۲
په شان تښتي ليكن بني اسرائيلو وويل چه مونږ به وتښتو او
دوي به له ښهره لاري ته راكاږو ۳۳ نو ټول سړي دَ اسرائيل ۳۳
له خپلو ځايونو نه پورته شول او په بعل تامار كښي يُ صفونه
وتړل او پسوني دَ اسرائيل له خپله ځايه دَ جبعي له ميدانَ
ووتلي ۳۴ او دَ جبعي په مخامخ لس زره سړي چه له ټوله اسرائيله ۳۴
چونړ كړي شوي وُو او جنګ سخت وه ليكن دوي نه پوهيدل چه
بلا را باندِ پريوځي ۳۵ نو خداوند بنيامين دَ اسرائيل دَ وړاندِ ۳۵

وواهه او بنيِ اسرائيل په هغي ورځي کښ پنځه ويشت زره سړِي او
سل سړِي هلاک کړل دا ټول توري يستونکي سړِي وُو
۳۶ ۳۶ نو بنيامين وليدل چه هغوي مات شول او دَ اسرائيل
سړو ځاي بنيامين ته ورکړ ځکه چه دوي توکّل وکړ په هغي
۳۷ پسوني چه په جبعه ئي کښينولي وه ۳۷ نو پسوني تلوار وکړ او په
جبعه ئي حمله وکړه او پسولي خوره شوه او هغه ټول ښهر ئي دَ
۳۸ توري په مخ وواهه ۳۸ او دَ اسرائيل دَ سړو او دَ پسولي په مينځ کښ
۳۹ دا نښه وَه چه دوي لوي ستني دَ لوګي له ښهرَ پورته کړِي ۳۹ او هرکله
چه دَ اسرائيل سړِي په جنګ کښ وګرزيدل نو بنيامين دَ اسرائيل
دَ سړو په وهلو او په وژلو سر شول په قدر دَ ديرشو سړو ځکه
چه دوي ويل چه هغوي خامخا له مخه تښتيدونکي دِي لکه په اول
۴۰ جنګ کښ او چه له ښهرَ ستنه دَ لوګي په پورته کيدلو سر شوله
نو بنيامين په وروستو وکتل او ګوره چه له ټوله ښهره دَ آسمان
۴۱ په لورِي لوګي پورته کيده ۴۱ او دَ اسرائيل سړِي وګرزيدل او دَ
بنيامين سړِي په رپيدلو سره وتښتيدل ځکه چه دوي وليدل چه
۴۲ بلا را باندِ پريوتله ۴۲ او هغوي دَ اسرائيل دَ وړاندِ دَ بيابان په لار
کښ وګرزيدل ليکن جنګ ورباندِ راغي او هغوي چه دَ ښهرونو
۴۳ وُو دَ هغو په مينځ کښ ئي هلاک کړل ۴۳ نو دوي بنياميني ګير
کړل او وئي تښتول او دَ خپل آرام په ځاي ئي تيل وهل دَ
۴۴ جبعي په برابر دَ نمرخاته په لورِي نو له بنيامينه اتلس زره سړِي
۴۵ پريوتل دا ټول قوّتناک سړِي وُو ۴۵ نو هغوي وګرزيدل او بيابان
دَ رمون پربني ته وتښتيدل او له هغوي نه ئي پنځه زره سړِي
په اوچتو لارو وانړول او په هغو پسي تر جدعومَ پوري ونښتل
۴۶ او دوه زره سړِي ئي ورنه ووهل ۴۶ او ټول پريوتلي دَ بنيامين په
دغي ورځي کښ پنځه ويشت زره توره يستونکي سړِي وُو دا ټول

۴۷ څوت ناک سرې وَو ۴۷ او شپږ سوه سړي وګرزېدل او بیابان
ته وتښتیدل دَ رمّون پرښې ته او دَ رمّون په پرښې کښ څلور
۴۸ میاشتي مقام شول ۴۸ او دَ اسرائیل سړي بنیامین ته وګرزیدل
دَ توري په مخ ئي ووهل هم ټول ښهر تر څاروېو پوري هرڅه
چه موندہ شول او هم هغه ټول ښهرونه چه وموندلي
شول په اور ئي وسېزل *

یو ویشتم باب

۱ آ او دَ اسرائیل سړو په مصفاه کښ قسم کړي وه وئي ویل
۲ هیڅوک دِ له مونږ نه خپله لُور بنیامین نه نه ورکوي ۲ او امّت
بیت ایل ته ورغئَ او هلته کښ تر نمانښامَ پوري دَ الله دَ وړاندِ
ناست وه او خپل آوازونه ئي پورته کړل او په لویه ژړا ئي وژړل
۳ ۳ وئي ویل اي خداوندَ الله دَ اسرائیل چه دا په اسرائیل کښ
۴ څه وشول چه له اسرائیل نه نن ورځ یوه فرقه وَرکیږي ۴ صبا
داسي وشوه چه اُمّت سحر وقتي پورته شه او هلته کښ ئي منځ
۵ جوړه کړه او سېزونکي او دسلامتي قربانئي ئي وخېژولي ۵ او بني اسرائیل وویل
چه هغه څوک دئ چه په جماعت کښ دَ ټولو فرقو دَ اسرائیل
خداوند ته رانه غئ نو هغه لوئ قسم ئي په هغه باندِ خوړلي
وَه چه خداوند ته په مصفاه کښ نه خیژي وئي ویل چه هغه
۶ دِ قتل کړي شي ۶ او بني اسرائیل په بنیامین وروړ خپل پښېمانه
شه وئي ویل چه نن ورځ یوه فرقه دَ اسرائیل نه پریکړي شوه
۷ ۷ مونږ به دَ هغو دَ پاتي شویو دَپارَ دَ ښځو په باب کښ څه
وکړو او مونږ په خداوند قسم کړي دَي چه مونږ به له خپلو
۸ لونړو نه ښځي ورنه کړو ۸ او دوي وویل چه کومه فرقه دَه دَ
فرقو دَ اسرائیلَ چه په مصفاه کښ خداوند ته ختلي نه دَه او

٩ كوره چه ډيري ته يو سړی له يابيشِ جلعادَ راغلیَ نه وه ٩ او چه
اُمت شمار شوي وه نو دَ يابيشِ جلعاد دَ اوسيدونكيو نه يو سړی
١٠ هلته نه وه ١٠ نو دوي هغه ځاي ته دولس زره پهلوانان سړي
واستول حكم ئې ورته وكړ و ئې ويل لاړ شئ دَ يابيشِ جلعاد اوسيدونكي
١١ له ښځو له هلكانو سره دَ توري په مخ ووهئ ١١ او دا هغه ده
چه تاسي به ئې كوئ چه هر نر او ښځه چه له نر ځملاستل
١٢ پيژني نوحرم به ئې كړئ ١٢ نو دَ يابيشِ جلعاد دَ اوسيدونكو ئې څلور
سوه ځواني پيغلي وموندلي چه سړی ئې نه پيژاندهٔ له نر سره
په ځملاستلو او هغه ئې ډيري ته شلوآه ته دَ كنعان په
زمكه كښ راوستلي
١٣ ١٣ او ټول جماعت وانستاول او له هغه بني بنيامين سره
چه دَ رمون په ډبره كښ وو خبره وكړه صلح ته ئې راوبلل
١٤ ١٤ نو په دغه وقت كښ بنيامين وگرزيدل او هغه ښځي چه له
ښځو دَ يابيشِ جلعاد نه ژوندي پاتي شوي وي دوي ته ئې وركړلي
١٥ او دا هم هغو ته بس نه شوي ١٥ او اُمت دَ بنيامين دَ پاره پښيمانه
شه ځكه چه خداوند دَ اسرائيل په فرقو كښ چاود وكړ
١٦ ١٦ نو دَ جماعت سپين ږيريو وويل چه مونږ دَ پاتي شويو
سره دَ ښځو په باب كښ څه وكړو ځكه چه له بنيامينَ ښځي
١٧ وركي شولي ١٧ او دوي وويل چه دَ بنيامين دَ خلاصو شويو دَ پارهَ
ميراث ضرور دیَ چه يوه فرقه دَ اسرائيل نه و نه توږلي شي
١٨ ١٨ او مونږ نه توانيږو چه له خپلو لونړو نه ښځه وركړو ځكه
چه بني اسرائيل قسم كړي وه ويل ئې ملعون دیَ هغه چه بنيامين
١٩ ته ښځه وركوي ١٩ بيا ئې وويل گورئ په شلوآه كښ اختر دي
دَ خداوند كال په كال په شمالي طرف دَ بيتِ ايل مشرقي طرف
ته دَ اُجتي لاري چه له بيتِ ايل نه شكيم ته خيژي او جنوبي

۲۰ طرف دَ لبونه ۲۰ او بني بنیامین ته يُ حکم ورکړ وئي ویل لاړ
۲۱ شئ او په تاکستانونو کښ پسوني وکړئ ۲۱ او نظر کوئ کوره
چه دَ شلواه جینکۍ ووزي چه په گډېدلو کښ و ځرخیږي نو
تاسي له تاکستانونو نه ورووزئ او دَ خپلو ځانونو دَپارَ دِ
هر یو له شلواه له جینکو نه ښځه و نیسي او دَ بنیامین زمکي
۲۲ ته دِ ئي بوزي ۲۲ نو چه دَ هغو پلرونه او ورونړه راشي چه
مونږ ته شکایت وکړي مونږ به هغو ته و وایو چه تاسي ځمونږ
دَپارَ په هغو مهرباني وکړئ ځکه چه مونږ هریوه له په جنګ
کښ ښځه وانه خستله او تاسو په هغه وقت کښ ورنه کړلي
۲۳ او که نه اوس به تاسو کرم وئ ۲۳ نو بني بنیامینو هسي وکړل
او دَ خپل شمار په موافق ئې له گډېدونکیو نه ښځي ونیولي او
بو ئي تلي او خپل میراث ته وجاروتل او ښهرونه ئي بنا کړل
۲۴ او په کښ واوسیدل ۲۴ نو بني اسرائیل له هغه ځایه لاړ په
دغه وقت کښ هر یو خپلي فرقي ته او خپلي خیلخانې ته او له
۲۵ دغه ځایه هر یو خپل میراث ته ووت ۲۵ په دغو ورځو کښ
په اسرائیل کښ بادشاه نه وه هر یوه به هغه کول چه
په سترګو کښ به ئي ښه وه ❊

روت

له اصلي عبراني ژبي نه په پښتوکښ ترجمه کړي شه

T.J.L.M.

په مدد د قاضي عبد آلرحمان او غلام جلاني کاتب

در مطبع برتش و فارن بيبل سوسيتي

RUTH, IN PASHTU.

BRITISH AND FOREIGN BIBLE SOCIETY,
LONDON.

1895.

دَ روت کتاب

اول باب

١ آ او داسې وشوه دَ قاضيانو دَ حکم کولو په ورځو کښې چه په
زمکه کښې قحط شه او يو سړی له بيت لحم يهودا نه لاړ شه چه
دَ مواب په ميدان کښې واوسي هغه او دَ ده ښځه او دوه
٢ ځامن ئې ۲ او دَ هغه سړي نوم اليملک او دَ هغه دَ ښځې نوم
ناعومي او دَ هغه دَ دوو ځامنو نومونه محلون او کليون افراتيان
دَ بيت لحم يهودا او دَ مواب ميدان ته راغلل او هلته کښې وُو
٣ ۳ او اليملک دَ ناعومي سړی مړ شه او هغه پاتې شوله او دوه
٤ ځامن ئې ۴ او هغو دَ خپلو ځانونو دَپارَ موابيانې ښځې واخستلې
دَ يوې نوم عرفه او دَ بلې نوم روت وه او هلته قريب لس کال
٥ اوسيدل ۵ او هغه دواړه محلون او کليون هم مړه شول او هغه
٦ ښځه له خپلو دواړو ځامنو او له خپل خاوند نه پاتې شوله ۶ او
هغه ودريدله خپلو نږيندو سره چه دَ موآب له ميدان نه
پسته وګرځي ځکه چه دَ موآب په ميدان کښې ئې واوريدل
چه خداوند دَ خپل اُمّت بازخواست وکړ چه ډوډئ ور کړي -
٧ ۷ او دا له هغه مکان نه چه په کښې وه ووتله او هغه
دوه نږيندې ئې ورسره وې او دَ يهودا زمکې ته پسته دَ تلو
٨ دَپارَ په لاري تللې ۸ او ناعومي خپلو دواړو نږيندو ته ووئيل
تاسو هره يوه دَ خپل مور کور ته بېرته لاړې شئ خداوند دِ
په تاسو فضل وکړي لکه چه تاسو له مړو شويو سره او له
٩ ما سره وکړه ۹ خداوند دِ تاسو ته درکړي چه تاسو هره يوه

دَ خپل خاوند په کور کښې آرام ومومئ او دوي ئي ښکل کړي
۱۰ او هغوي خپل آوازونه پورته کړل او و ئې ژړل ۱۰ او هغوي ورته
۱۱ ووېل چه مونږ به تا سره ستا اُمّت ته وګرزو ۱۱ او ناعومي
ووېل چه اي ځما لوڼړو پسته وګرزئ ځه دَپارَ ما سره درومئ
ځما په کېډي کښې زامن تر اوسه شته دَي چه ستاسو سړي
۱۲ شِي ځه ؟ ۱۲ اي ځما لوڼړو پسته وګرزئ درومئ ځکه چه زه
دَ سړي کولو نه يم سپين سړي يم که چري وايم چه ځما اميد
هم دَي او نن شپه ځما سړي هم وشي او زامن به هم وزيږوم
۱۳ ۱۳ تر هغه پوري چه دوي لوي شِي صبر به وکړئ ځه ؟ تاسو
به دَ هغو دَپارَ له سړي کولو نه پاتي شئ ځه ؟ هسي نه اي
ځما لوڼړو چه ستاسو دَپارَ ډېره تلخ ځاني يمه ځکه چه لاس
۱۴ دَ خداوند ځما په خلاف راووت ۱۴ او هغوي خپل آوازونه
پورته کړل او بيائي وژړل او عرفې خپله خواښي ښکل کړه
۱۵ لېکن روت ورپوري ونښتله ۱۵ او دي ووېل ګوره ستا يورخېل
اُمّت ته او خپلو خدايانو ته پسته وګرزېده ته په خپلي يور
۱۶ پسي وګرزه ۱۶ او روت ووېل زاري راته مه کوه چه تا پرېږدم
او په تا پسي دَ تللو نه وګرزم ځکه چه هرچرته چه ته درومي
زه به درومم او هرچرته چه ته شپه کوي زه به شپه کوم ستا
۱۷ اُمّت ځما اُمّت او ستا الله ځما الله دَي ۱۷ هرچرته چه ته مري
زه به مرم او هلته به ښخه کړي شم خداوند دِ هسي له ما
سره وکړي او له دېنه زيات که چري سوا له مرګه بل ځيز
۱۸ ځما په منځ او ستا په منځ کښې جدائي وکړي ۱۸ او چه دي
وليدله چه هغه ورسره په تلو ټينګه ده نو ورسره له خبرو
۱۹ کولو نه پاتي شوه ۱۹ او هغه دواړه تللي تر هغه چه بيت لحم ته
راغللي او هسي وشوه چه بيت لحم ته ورننه وتلي نو ټول ښهر

دَ هغو په سبب وخوځېده او وُ ئې وېل چه دغه ناعومي ده څه؟
۲۰ ۲۰ او دې هغوي ته وويل چه ناعومي مه مه بولئ مارا مې بولئ ځکه
۲۱ چه القادر له ما سره ډېره تلخي وکړه ۲۱ زه ډکه شوې ووتلم او
خداوند تشه را وګرزولم ځکه مې ناعومي بولئ او خداوند خواره
۲۲ کړم او القادر په ما بلا را واستوله ۲۲ او ناعومي پسنته راغله او
روت موابي نږور ئې ور سره وه چه دَ مواب له ميدانَ پسنته
را وګرزېدله او هغوي په بيت لحم کښې راغلي دَ اوربشو دَ لو په
شروع کښې ۞

دويم باب

۱ ۱ او ناعومي دَ خپل سړي يو رشته دار لاړه جبار قوتناک دَ اليملک
۲ له خاندانه او نوم ئې بوعز وه ۲ او روت موابي ناعومي ته وويل
چه پټي ته لاړه شم کَده او ورپسې ټول کړم په هغه پسې چه په
سترګو کښې ئې نعمت ومومم نو ورته ئې وويل چه لاړه شه اې
۳ ځما لورې ۳ او دا لاړه او راغله او په پټي کښې په لوګرو پسې
ئې ټولول او نصيب ئې دَ بوعز دَ پټي په حصې کښې راغي چه دَ
۴ اليملک دَ خپلخانې وه ۴ او ګوره بوعز له بيت لحم نه راغي
او لوګرو ته ئې وويل يهوه عماکم او هغو ورته
۵ وويل چه يبارکا يهوه ۵ او بوعز خپل نوکر ته چه
۶ په لوګرو ودرولي شوې وه وويل دغه ځوانه دَ چا ده ۶ او هغه
نوکر چه په لوګرو ودرولي شوې وه ځواب ورکړ وُ ئې ويل چه
دغه موابي ځوانه ده چه ناعومي سره دَ مواب له ميدانه پسنته
۷ راغله ۷ او دې وويل چه ټول کړم او دَ کېډيو په مينځ کښې
په لوګرو پسې جمع کړم که نه او راغله او له صبا نه تر اوسه
پورې شوه سوا له دې چه لږ څه ئې په کور کښې درنګ وکړ
۸ ۸ او بوعز روت ته وويل چه نه آورې کَده ئې ځما لورې په بل

پټي کښې دَ انزولو دَپارَ مه درومه او له دې ځايَ نه مه
٩ تيريږه او دَلي ځما دَ ځوانيو سره ونښله ٩ ستا سترګې دِ په هغه
پټي وِي چه دوي ريبي او ورپسې درومه کوره ما ځوانانو ته
و فرمايل چه لاس پرِ مه لګوئ او چه تږي شې نو لوښي ته
١٠ درومه او له هغه نه چه ځوانانو راکښلي دِي وڅښه ١٠ نو
هغه پړمخ پريوتله او زمکې ته ټيټه شوله او ورته ئې وويل
چه ما ستا په سترګو کښې څرنګ نعمت موندلي دَې چه ته م
١١ غور کوي او زه پردئ يم ١١ او بوعز ځواب ورکړ او ورته ئې
وويل چه ما ته ښې ښکاره شول ټول هغه چه تا خپلې خواښې
سره وکړه ستا دَ خښتن دَ مرګ نه پس او څرنګ تا خپل
مور پلار او دَ خپل پيدايښت وطن پريښود او اُمّت ته چه
١٢ په وړاندِ دِ پيژندلي نه وه راغلي ئې ١٢ خداوند دِ ستا دَ کار
بدله درکړي او پوره مزدوري دِ تا ته دَ خداوند الله دَ اسرائيل
له طرف نه چه دَ هغه دَ وزرو لاندِ پناه نيولو ته راغلي ئې
١٣ درکړې شي ١٣ او دې وويل اې ځما خاوندَ ستا په سترګو کښې
دِ نعمت وموم ځکه چه تا تسلي راکړه او چه تا خپلې وينځې
ته دَ زړه خبري کړي دِي اګر که زه ستا دَ يوې وينځې په شان
١٤ نه يم ١٤ او بوعز دَ خوړلو په وقت کښې ورته وويل دلې
راشه او ډوډئ وخوره او په سرکه کښې خپله نوړئ ډوبه
کړه او هغه لوګرو څنګه کيناستله او نيني ئې ور وغزولي او
١٥ دې وخوړلې او مړه شوله او څه پاتي شوي ١٥ او چه دا
دَ انزولو دَپارَ پاڅيده نو بوعز خپلو ځوانانو ته وفرمايل وئې
وويل دَ ګيډو په مينځ کښې دِ هم انزوي او مه ئې آزاردوئ
١٦ ١٦ او هم دَدې دَپارَ له ګيډيو نه په وښکلو سره وکاږئ
١٧ او پرې ئې ږدئ چه دا ئې ټولې او مه ئې ملامته کوئ ١٧ او

په پټي کښې تر ماښام پورې ئې وانړول او هغه چه دي
وانړول وئي ټکول او هغه يوه ايفا اوربشي وي ۱۸ نو واني خستي ۱۸
او ښهر ته لاړله او خواښې ئې هغه چه دِ انړولي وُو وليدل
او هغه څه چه پس له موړيدو نه ئې پرېښودلي وي و ئې
يستلي ور ئې کړلي ۱۹ او خواښې ئې ورته وويل چرته دِ نن ورځ ۱۹
انړول او چرته لګيا وي مبارک دِ وي هغه چه په تا ئې غور وکړ
او شغي خپله خواښې خبر کړه چه له چا سره لګيا وه او وئې ويل
دَ هغه سړي نوم چه ورسره نن ورځ لګيا وم بوعز دي ۲۰ او ۲۰
ناعومي خپلي نږور ته وويل له خداوندَ دِ هغه مبارک وي څکه
چه ده مهرباني کول له ژونديو سره او له مړيو سره ترک نه کړه
او ناعومي ورته وويل چه هغه سړي موږ ته نژدي دَي له خپلو
رشته دارانو نه له هغو نه چه دَ خلاصولو حق لري په نديي سره
۲۱ او موابي روت وويل دائي هم راته وويل ته ځما دَ خپلو ځوانانو ۲۱
سره اوسه تر هغه پورې چه ځما لول لو تمام کړي ۲۲ او ناعومي ۲۲
خپلي نږور روت ته وويل تا له به ښه دِي چه ته دَ هغه دَ
پيغلو سره ووزه او نه چه په بل پټي کښې دوي درمليا شي
نو دا دَ بوعز دَ پيغلو سره ونښتله دَ انړولو دَپارَ ترڅو چه دَ ۲۳
اوربشو لَو او دَ غنمو لَو خطم نه شه او دا له خپلي خواښې سره اوسيدله

دريم باب

۱ نو ناعومي خواښې ئې ورته وويل اي ځما لورې ستا دَپارَ به ۱
دَ آرام ځاي نه لټوم څه؟ تا چه تا له خير وي ۲ او اوس بوعز ۲
خموږ دَ پيژندګلوي رشته دارانو نه نه دَي څه؟ چه ته دَ هغه
له ځوانيو سره وي ګوره نن شپه هغه خپل درمند دَ اوربشو
بادَ وي ۳ نو ولانبه عطر ومږه او خپلي جامي واغونده او درمند ۳

ته کوزه شه لیکن هغه سړي ته تړ هغه چه له خوړلو څښکلو
۴ نه فارغ نه شي ځان مه ښکاره کوه ۴ او هرکله چه دَي څملي نو
ته به هغه ځاي چه هلته هغه څملي وپیژني او ته به ننه وزي
او دَ ده پښي به پرانزي او څمله او هغه به در ښکاره کړي هر
۵ څه چه ته به ئي کوي ۵ او هغي ورته وویل چه ټول هغه څه
۶ چه ته وایي و به ئي کړم ۶ او دا درمند ته کوزه شوله او هسي
۷ ئي وکړل ټول څه لکه چه خواښي ورته وفرمایل ۷ اوچه بوعز
خوړل او څښکل او زړه ئي خوښ وه نو دَي دَ غلي دَ ټوپ
په آخر کښ څملاستو ته راغي او دا په پټه سره راغله او
۸ پښي ئي پرانتي او څملاستله ۸ او دَ شپي په مینځ کښ داسي
وشول چه هغه سړي وویرېده او واوښت اوګوره چه یوه
۹ ښځه دَده پښو څخه ملاسته ده ۹ او هغه وویل ته څوک یي
او دَي وویل زه روت یم ستا وینځه په خپلي وینځي باندِ خپله
۱۰ لمن وغوړوه ځکه چه ته دَ فدیي دَ خلاص کولو حق لري ۱۰ او
وئي ویل چه ته اي ځما لوُري له خداوندَ مبارکه یي ځکه چه
تا په آخر کښ له اولَ زیاته مهرباني ښکاره کړه چه ته په
۱۱ ځوانانو پسي لا نه ړي که خوارۀو که توانګر ۱۱ او اوس اي ځما
لوُري مه ویریږه هرڅه چه ته وایي زه به ئي ستا دَپارَ وکړم
ځکه چه ځما دَ اُمّت ټول ښهر پوهیږي چه ته نیکه ښځه یي
۱۲ ۱۲ او اوس په رښتیا زه دَ خلاصولو حق لرم لیکن له ما نه
۱۳ نژدي یو دَ خلاصول حق دار شته دَي ۱۳ نن شپه تیره کړه او
په صبا کښ به داسي وشي که هغه دَ خلاصولو حق اداکوي
نو ښه ده ادا دِ ئي کړي او که دَ خلاصولو دَ حق اداکول نه
غواړي نو زه به دَ خلاصولو حق اداکړم یهوه حي دَي
۱۴ تر صبا پوري څمله ۱۴ او دا دَ هغه پښو څخه تر صبا پوري

ځملاستله او ورانْدِ له هغه چه سړي خپل دوست پېژنې نو
پاڅيدله او ده وويل چه معلوم نه شِي چه څوک ښځه درمند
۱۵ ته راغلي وَه ۱۵ او وئي ويل دا څادر چه په تا باندِ دي راوړه
او وئي نيسه او وئي نيو او شپږ اوړِي ئي دَ اوربشو پيمانه
۱۶ کړل او په هغي باندِ ئي کيښودل او ښهر ته لاړله ۱۶ او داخپلي
خوابني ته راغله او دي وويل په تا څه وشول اي ځما لُوري
او دي ورته بيان کړل هغه ټول څه چه سړي ورسره وکړل
۱۷ ۱۷ او وئي ويل دا شپږ دَ اوربشو ئي ما ته راکړل چه ويل ئي
۱۸ خپلي خوابني ته خالِي مه درومه ۱۸ نو دي وويل غلي کښينه
ځما لُوري تر هغه پوري چه وپوهيږي چه دا خبره څرنګه واقع شِي
ځکه چه هغه سړَي به په آرام نه شِي تر هغه چه نن ورځ
دا خبره پوره نه کړِي ✣

ځلورم باب

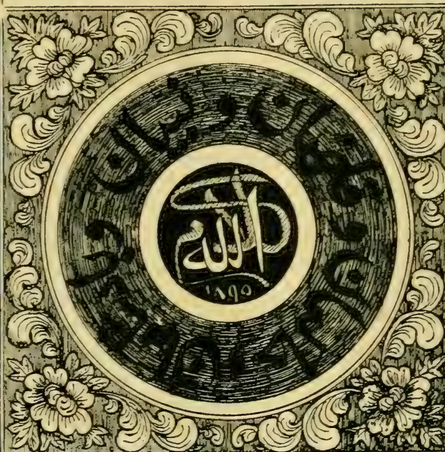
۱ ۱ نو بوعز دروازي ته وخوت او هلته کښيناست او ګوره هغه
خلاصوونکي تېر شه چه ورته بوعز خبره وکړه او ورته ئي وويل
اي فلانِي را وګرزه دلي کښينه او وَر وګرزيده او کښيناست
۲ ۲ او دَ ښهر له سپين ږيرو ئي لَس سړي واخستل او ورته ئي
۳ وويل دلي کښيني او هغوي کښيناستل ۳ او هغه خلاصونکي
ته ئي وويل نوعومِي چه دَ موآب له ميدانَ پسته راغله هغه
۴ حصه دَ ځمکي چه ځمونږ دَ ورور اليملک وه خرڅوِي ئي ۴ او ما
وويل چه ستا غوږونه پرانزم په دي ويلو چه دَ دوي دَ ورانْدِ
چه دلي کښيني او ځما دَ اُمت دَ سپين ږيرو دَ ورانْدِ ئي وپيره
که ته ئي په خلاصولو واخلي نو په خلاصولو سره ئي واخله
او که ته ئي په خلاصولو سره نه آخلي نو ما ته ووايه چه

زه پرِ وپوهیږم څکه چه بې له تا په خلاصولو اخستونکي نشته
او زه درپسې یم او هغه وویل چه زه به ئې په خلاصولو
۵ سره واخلم ۵ نو بوعز وویل چه په کومې ورځې چه دَ ناعومِي له
لاسه هغه پټي وپیري نو له روت موآبِي: ښځه دَ مړي نه هم به ئې
۶ وپیرې چه دَ مړي نوم دَده په میراث ودروي ۶ او هغه دَ
فدیې خلاصونکي وویل چه نه توانیږم چه دَ ځان دَپارَ ئې په
فدیه سره واخلم هسې نه چه خپل میراث خراب کړم ته ئې
خپل ځان ته څما دَ خلاصولو حق واخله څکه چه زه ئې په
۷ خلاصولو نه توانیږم ۷ او دا وړاندې په اسرائیل کښ دا دَ فدیې
خلاص کولو او دَ بدل کولو دستور وه چه ټولي خبرې دَ قایم
کولو دَپارَ به سړي خپلې څپلۍ وېستلې او خپل همسایه ته
۸ به ئې ورکړې او دغه به په اسرائیل کښ شهادت وه ۸ او
هغه خلاصونکي بوعز ته وویل ته ئې دَ خپل ځان دَپارَ وپیره
۹ او خپلې څپلۍ ئې وېستلې ۹ او بوعز سپین ږیرو او ټول اُمت
ته وویل چه تاسو نن ورځ شاهدان یئ چه ما هغه هرڅه
چه دَ الیملک وُو او هغه هرڅه چه دَ کِلیُّون او دَ محلُّون
۱۰ وُو دَ ناعومِي له لاسه مِ وپیرودل ۱۰ او روت هغه موآبِي دَ
محلُّون ښځه ما خپل ځان ته وپیروده چه څما ښځه وي چه
نُوم دَ مړي دَده په میراث ودروم او چه نُوم دَ مړي دَده
له ورونړو نه او دَده له مکان نه پرې کړې نه شي تاسو نن
۱۱ ورځ شاهدان یئ ۱۱ او ټول اُمت چه په دروازې کښ وه
او سپین ږیرو وویل چه شاهدان یُو خداوند دِ دَ هغه
ښځه چه ستا په کور کښ راغلي ده دَ راحیل او دَ لیاه په
شان کړي چه دغو دواړو دَ اسرائیل کور بنا کړ او ته په
افراتاه کښ توّتناک شي او ستا نوم دِ په بیت اللحم کښ

١٢ مشهور وِي ١٢ او ستا کور دِ لکه دَ کور دَ فارص وِي چه
تامار يهودا ته وزيږاوه له هغه تخم نه چه خداوند به ئي
١٣ له دي ځواني نه درکړِي ١٣ نو بوعز روت واخستله او هغه
دَده ښځه شوله او چه ور ننه وت نو خداوند بارداره کړه
١٤ او ځوي ئي وزيږاوه ١٤ او ښځو ناعومي ته وويل چه خداوند دِ
مبارک وِي هغه چه له تا ئي نن ورځ خلاصوونکي منع نه کړ
١٥ دَده نوم دِ په اسرائيل کښ وبللي شِي ١٥ او هغه به تا له
دَ ځان جاروتني او ستا په زوړوالي کښ پرورش کونکي وِي
ځکه چه نږور دِ چه له تا سره محبّت کوِي او چه تا ته هغه
١٦ له اوو ځامنو نه ښه ده وي ئي زيږاوه ١٦ او ناعومي هغه هلک
واخست او په خپل غيږ کښ ئي کيښود او دا ئي دائِي شوله
١٧ ١٧ او گاونډيانو ښځو دَ هغه نوم کيښود ويل ئي چه دَ ناعومي
دِپارَ ځوي پيدا شه نو دَ هغه نوم ئي عوبيد وباله چه هغه
١٨ پلار دَ يشِي پلار دَ داؤد دَي ١٨ او دا دِي پيړئِ دَ فارص فارص
١٩ حصرون وزيږاوه ١٩ او حصرون رام وزيږاوه او رام عميناداب
٢٠ وزيږاوه ٢٠ او عميناداب نحشون وزيږاوه او نحشون شلمون
٢١ وزيږاوه ٢١ او شلمون بوعز وزيږاوه او بوعز عوبيد وزيږاوه
٢٢ ٢٢ او عوبيد يشِي وزيږاوه او يشِي داؤد وزيږاوه ❋

سموايل

له اصلي عبراني ژبي نه په پښتو کښ ترجمه کړي شه

T.J.L.M.

په مدد د قاضي عبد آلرحمان او غلام جلاني کاتب

در مطبع برتش و فارن بيبل سوسيتي لندن

SAMUEL I. & II., IN PASHTU.

BRITISH AND FOREIGN BIBLE SOCIETY,
LONDON.

1895.

دَ سموايل وړنبي كتاب

اول باب

١ او يو سړي وه له راماتيم صوفيم دَ افرائيم له كوهستانَ او دَ ١
هغه نوم القاناه وه ځوي دَ يروحام ځوي دَ اليهو ځوي دَ توهو
ځوي دَ صوف هغه افرائيمي وه ٢ او دَ هغه دوه ښځې وې دَ يوې ٢
نُوم حنّا او دَ بلې نوم فننه وه او دَ فننې اولاد وه او دَ حنّا
اولاد نه وه ٣ او دا سړي به له خپلَ ښهرَ كال په كال خوت ٣
چه په شيلوها كښ خداوند دَ لښكرو ته سجده او ذبح وكړي
او هلته دوه ځامن دَ عيلي حفني او فينحاص كوهينان دَ خداوند
وُو ٤ او هركله چه به هغه ورځ راغله چه القاناه به په كښ ٤
ذبح كوله نو فننې خپلې ښځې ته او دَ هغو ټولو ځامنو او لوڼو
ته به ئې حصّه وركړه ٥ ليكن حنّا ته به ئې دوچند حصّه وركړه ٥
ځكه چه ده په حنّا مينه كوله او خداوند دَ هغې رحِم بند كړي
وه ٦ او دَ هغې بنّ هغه ډيره خپه كړه چه ئې خپه ولري ځكه ٦
چه خداوند دَ هغې رحِم بند كړي وَه ٧ او چه دَي به كال په ٧
كال هسې كول هر وار چه دا به دَ خداوند كور ته ختله هسې
به ئې خپه كوله نو دي وژړل او نه ئې خوړل ٨ او القاناه سړي ئې ٨
ورته وويل اي حنّا ځه دَپارَ ژاړي او ولې نه خوري او ولې زړه
دِ غمجن دي زه تا ته له لسو ځامنو نه ښه نه يم څه ؟ ٩ نو پس ٩
له خوړلو څښلو په شيلوها كښ حنّا پورته شوله او عيلي كوهين
دَ خداوند دَ هيكل ستني څخه په خپلې كرسيُ ناست وه ١٠ او ١٠
دا تلخ خاني وه او خداوند ته ئې دُعا كوله او ډيرئ ژړل ١١ او يوه ١١
نذرانه ئې ومنله او وئ ويل اي دَ فوځونو خداونده كه ته

دَ خپلي وينځي خواريِ ته وګوري او ياده مِ کړي او خپله وينځه
هيره نه کړي ليکن خپلي وينځي ته بچَم دَ انسان ورکړي نو زه
به ټولي ورځي دَ هغه دَ ژوندانه خداوند ته ورکړم او دَ هغه
۱۲ په سر به چاړه پورته نه شي ۱۲ او داسي وشوه چه دَ خداوند
۱۳ په مخ کښ دي زياته دُعا کوله او عيلي ئي خولي ته کاته ۱۳ او حنّا
په خپل زړه کښ خبري کولي نش شونډي ئي خوزيدلي او آواز
۱۴ ئي آوريدي نه شه او عيلي ګمان کاوه چه دا په نشه کښ ده ۱۴ او
عيلي ورته وويل تر څو به په نشه کښ يي شراب دِ له ځانه
۱۵ لري کړه ۱۵ او حنّا ځواب ورکړ و ئي ويل نه اي زما خاوندَ زه
غمجن روحي ښځه يم ما شراب او نشه څکلي نه ده بلکه خپل
۱۶ ځان مِ دَ خداوند په مخ کښ توي کړي دَي ۱۶ خپله وينځه دَ
بليعال دَ لور په شان مه ګڼړه ځکه چه ما له ډيره فريادَ او دَ
۱۷ خپل خپګانَ تر اوسه پوري خبره کړي ده ۱۷ نو عيلي ځواب ورکړ
و ئي ويل په سلامتيا سره درومه او الله دَ اسرائيل دِ ستا هغه
۱۸ سوال چه تا ورنه سوال وکړ در وبخښي ۱۸ او دي وويل چه ستا
وينځه دِ ستا په سترګو کښ نعمت ومومي نو هغه ښځه په خپلي
۱۹ لاري کښ لاړه او وئي خوړل او څهره ئي بيا هسي نه وه ۱۹ نو
دوي صبا وختي پورته شول او دَ خداوند په مخ کښ ئي سجده
وکړه او وچاروتل او خپل کور ته په راماه کښ ورغلل او القانا
۲۰ خپله ښځه حنّا و پيژندله او خداوند هغه ياده کړله ۲۰ او هسي
وشوه دَ زماني په ګرزيدلو کښ او حنّا بارداره شوه او زوي ئي
وزيږوه او دَ هغه نوم ئي سموايل کيښود ځکه چه ما له خداوند
۲۱ غوښتلي دَي ۲۱ او هغه القاناه سړي او دَ هغه ټول کور وخوت
۲۲ چه خداوند ته دَ هغه کال ذبيحه ذبح کړي او نذر ئي ۲۲ او
حنّا و نه ختله ځکه چه دي خپل سړي ته وويل تر هغه

چه دا ورکي له تي پريکړي شي نو بيا به ئي زه بوزم چه دَ
خداوند په مخ کښ حاضر شي او هلته تر هميشه پوري اوسي
۲۳ او القاناه دَ هغي سړي ورته وويل هرڅه چه ستا په سترکو
کښ ښه وي هغه وکړه پاتي شه ځو چه دَي له تي نه پريکړي
مګر خداوند دِ خپلي خبري قايمي کړي نو هغه ښځه پاتي شوه او
۲۴ خوي له ئي تي ورکاوه ځو چه ئي له تي نه پريکړ ۲۴ او چه دَي
ئي له تي نه پريکړ نو ځان سره ئي وخيژاوه او دري سخوندران
او يوه ايفاه ميده او يو ژي دَ شرابو او دَ خداوند کورته ئي
۲۵ بوته په شيلوه کښ او هغه هلک وړکي وه ۲۵ او هغه سخوندر
۲۶ ئي حلال کړ او هلک ئي عيلي ته بوته ۲۶ او هغي وويل اي ځما
خاوندَ ستا په ځان چه ژوندئي دَي اي ځما خاوندَ زه هم هغه
ښځه يم چه تا څخه دلته ولاړه وم او خداوند ته مِ دُعا کوله
۲۷ ۲۷ دَ دي هلک دَپارَ مِ دُعا وکړه او خداوند ما ته ځما سوال چه
۲۸ ور نه مِ سوال وکړ راکړي ئي دَي ۲۸ له دي سببَ ما خداوند
ته امانت ورکړ په ټولو ورځو دَ ژوندانه دَده خداوند ته امانت
دَي او هغوي هلته خداوند ته سجده وکړه ❊

دويم باب

۱ او حنّا دُعا کوله او وئي ويل
زړه ځما ښاد شه په خداوند ښکر ځما بلند شه په خداوند
ځما خوله په دُښمنانو ارته کيږي ځکه چه زه ستا په خلاصون خوښيږم
۲ دَ يهوه په شانِ بل څوک قدوس نشته دا په دي چه بي له تانه بل څوک نشته
او نشته پربښي بل څوک په مثل ځموږ دَ الله
۳ مه زياتوئ خبري دَ غرور فحش دِ ستاسو له خولو ونه وځي
ځکه چه الله دَ عالم خداوند دَي او کارونه په ده تللي کيږي

۴ دَ جبّارانو لِندي ماتي شولي — اودَ توري خوړليو ملا په قدرت وتړلي شولي
۵ پک شوبو خپل ځانونه په ډوډيِ مزدوران کړل — وږي شـويو بس کـړل
هو شنډي اوه و زيږول — او ډيره اولاد واله ضعيفه کيږي
۶ خداوند مړ کوي او ژوندي کوي — قبر ته ئي کوزوي او را خيژوي
۷ خداوند خوار کوي او دولتمند کوي — کوزوي او پورته کـوي
۸ مسکين له خاورو نه پورته کوي — خواران له ډيرانه هسکوي
چه له اميرانو سره ئي کښينوي — او دَ جلال دَ کرسي ئي وارثان کوي
ځکه چه ستني دَ عالم دَ خداوند دي — او په هغو باندِ ئي آباده دنيا کيښوده
۹ پښي دَ خپلو پاکانو به وساتي — او شريران به په تياري کښ چپ شي
ځکه چه سړي په قوت سره غلبه کولي نه شي
۱۰ مُدّعيان به دَ خداوند مات شي — په هغوي به له آسمانه وغوريږي
خداوند به دَ زمکي دَ اِنتها حکم وکړي — او خپل بادشاه ته به قدرت ورکړي
او دَ خپل مسيح ښکر به سرفراز کړي
۱۱ ۱۱ القاناه خپل کورته رامه ته لاړ او هغه هلک دَ خداوند خدمت
کاوه دَ عيلي کوهين په مخ کښ
۱۲ ۱۳ ۱۲ او بني عيلي بني بليعال وُو خداوند ئي نه پيژانده ۱۳ او
دَ کوهينانو دستور له امّت سره دا وه هر سړي چه به ذبيحه
ذبح کوله دَ کوهين نوکر به دَ غوښي پخولو په وقت ورتَه او دري
۱۴ غاښي به دَ هغه په لاس کښ وه ۱۴ او هغه به ئي په ديګ
يا په ديګچي يا په کړاهي يا په کټوئي کښ ووهله هر څه چه به
ئي په دري غاښي کښ پورته کړل کوهين به دَ خپل ځان دَ پاره
واخستل په شيلوه کښ ئي هم هسي کول دَ ټول اسرائيلو
۱۵ سره چه هلته به راتلل ۱۵ هم په دي شان سره وړاندِ له هغي
نه چه دوي به وازدي په اور سيځلي نو دَ کوهين نوکر به ورتَه
او هغه سړي ته به چه ذبح کوني وه وويل چه غوښه دَ کباب

دَپارَ كوهين له راكړه څكه چه دا پخه شوي غوښه به له تا نه
۱۶ وانه خلي مگر كچه ۱۶ او كه هغه سړي به ويل چه ورښي دِ هغوي
وازده وسيځي بيا خوږه چه ستا زړه غواړي څان له ئي واخله
نو ده به ويل چه نه اوس ئي راكه او كه نه نو په زور سره
۱۷ به ئي واخلم ۱۷ نو دَ هغو څوانانو خطا دَ خداوند په مخ كښې ډيره
لويه وَه څكه چه خلقو دَ خداوند هديه سپكه كړله
۱۸ ۱۸ او سموايل دَ خداوند په مخ كښې خدمت كاوه او
۱۹ هغه هلك وه ملا ترلي دَ كتان په افود سره ۱۹ او مور ئي ده
له وړوكي تبارئي جوړوله او كال په كال به ئي وله راوړله -
هركله چه دا به دَ خپل څښتن سره دَ سالانه ذبيحي دَ ذبح
۲۰ كولو دَپارَ ختله ۲۰ او عيلي القاناه اوَ دده ښځي ته بركت وركړ
او وئي ويل خداوند دِ تا ته له دي ښځي نه اولاد دروبخښي
دَ دي امانت دَپارَ چه خداوند ته امانت شوي وه او دوي
۲۱ خپل مكان ته لاړل ۲۱ او خداوند په حنّا ساتنه وكړه او هغه
حامله شوه او دري څامن او دوه لونړي ئي وزيږول او هغه
هلك سموايل خداوند څخه لوي شه
۲۲ ۲۲ او عيلي ډيره سپين بږيري شه او هغه ټول څه چه
څامنو ئي دَ ټولو اسرائيلو سره كول ده اوريدل او چه څرنګ
دوي څملاستل له هغو ښځو سره چه دَ جماعت دَ خيمي په
۲۳ دروازي كښې ئي خدمت كاوه ۲۳ او هغه ورته وويل ولي
داسي خبري كوئ څكه چه زه ستاسو دَ شرارت خبري دَ دي
۲۴ ټول اُمّت نه آورم ۲۴ نه اي څما څامنو څكه چه هغه خبري
چه زه ئي آورم ښي نه دي ستاسو دَ خداوند اُمّت جارباسئ
۲۵ ۲۵ كه يو سړي دَ بل سړي خطا وكړي نو الله به ئي انصاف وكړي
او كه سړي دَ خداوند خطا وكړي نو دَ هغه دَپارَ به څوك

دُعا وکړي مګر دوي دَ خپل پلار آواز وانه وريدهٔ ځکه چه
خداوند وغوښتل چه دوي ووژلي ٢٦ او هلک سموايل لوئيده ٢٦
او دَ خداوند او هم دَ انسان په نزد صالح کيده
٢٧ او يو مردِ خدا عيلي ته راغي او ورته ئي وويل خداوند ٢٧
داسي وائِي چه ما خپل ځان ستا دَ پلار کور ته په ربښتيا ښکاره
کړ چه دوي په مِصر کښ وُو دَ فرعون په کور کښ ٢٨ او ما ٢٨
هغه غوره کړ دَ اسرائيل له ټولو فرقو نه چه ما ته کوهين شي
چه زما مذبح ته وخيژي چه ديَ خوشبوئي وسيځي چه دي افود
واغوندِي زما په مخ کښ او ستا دَ پلار کور ته مِ ټولي دَ اور
قربانئِ دَ بني اسرائيلو ور نه کړي ځه؟ ٢٩ ولي زما په ذبح او په ٢٩
هديي لَتي وهئِ چه ما دَ خپلي استوګني په ځاي کښ فرمايلي
دِي اوخپلو ځامنو ته له ما نه زيات عزّت ورکوي چه دَ
اسرائيل دَ اُمّت له ټولي خاصي هديي نه خپل ځانونه ځاربه کړئَ
٣٠ له دي سبب يهوه الله دَ اسرائيل وائِي ما خو وويل چه ٣٠
ستا کور او ستا دَ پلار کور به زما په مخ کښ تر ابده پوري
وګرزِي ليکن اوس خداوند وائِي هسي دِ نه وِي ځکه چه
هغوي چه زما عزّت کوِي عزّت به ئي وکړم او هغوي چه ما
ملامت کوِي سپک به وګڼلي شِي ٣١ ګوره ورځي راځِي چه زه ٣١
به ستا وزر او ستا دَ پلار دَ کور وزر پريکړم تر هغه چه
ستا په کور کښ سپين ږيري نه شِي ٣٢ او ته به زما دَ مسکن ٣٢
تنګي ووينې په هغه ټولو نيکو چه دَ اسرائيل سره به ئي وکړم
او ستا په کور کښ به ټولي ورځي ځوک سپين ږيري نه شِي -
٣٣ او هغه سړي ستا چه زه به ئي دَ خپلي مذبح نه پري نه کړم ٣٣
ستا دَ سترګو دَ فنا کولو او ستا دَ ځان دَ ځوليدلو دَپارَه به
وِي او ستا دَ کور ټول ډيروالي به په ځوانئِ کښ مړ شِي ٣٤ او ٣٤

دا به ستا دَپارَ يوه نښه وِي چه ستا په دوارو ځامنو په
حفني او په فينحاس باندِ به راشي په يوې ورځې کښ به دواړه
مړه شي ۳۵ او زه به يو امانتدار کوهين دَ خپل ځان دَپارَ ۳۵
پورته کړم چه دَ هغه په موافق چه ځما په زړه او ځما په فکر
کښ دي وکړِي او زه به وله يو دَ امن کور جوړ کړم او هغه به
تَل ورځي ځما دَ مسيح دَ وړاندِ ګرزي ۳۶ او داسي به وشِي ۳۶
چه هرڅوک چه ستا په کور کښ پاتِ شي را به شِي او ورته
به سجده وکړِي دَ سپينو زرو دَ ټوټي او دَ ډوډِيْ دَګوړي دَپارَ
او و به وايِي دَ کهانت په يوې عهدي مِ مقرّر کړه دَپارَ دَ خوړلو
دَ يوه ټوټي ډوډيْ ❊

دريم باب

۱ او هغه هلک سموايل دَ عيلِي دَ وړاندِ دَ خداوند خدمت ۱
کاوه او په هغو ورځو کښ دَ خداوند کلام بيش‌قيمت وه
رويا فراخ نه وه ۲ او په هغه وقت داسي وشوه هرکله چه ۲
عيلي په خپل مکان کښ ملاست وه او سترګي يْ ضعيفي
کيدلي چه دَي دَ ليدلو قابل نه وه ۳ او وړنبي له دي چه ۳
ډيوه دَ الله تر اوسه مړه شوي نه وَه او سموايل دَ خداوند
په هيکل کښ ملاست وه چرته چه دَ الله صندوق وه ۴ او ۴
خداوند سموايل وباله او ده ووِيل ګوره زه يم ۵ او ده عيلي ۵
ته وردو کړ او و يْ ويل دلي يم څکه چه تا زه وبللم او
و يْ ويل چه ما بللي نه يي وجاروزه څمله او دي لاړ څملاست
۶ او بيا خداوند بل وار و باله سموايلَ؟ او سموايل پاڅيده ۶
او عيلي ته لاړ او و يْ ويل دلي يم څکه چه تا زه وبللم او
هغه وويل ما بللي نه يْ ځما ځويه پستنه وجاروزه څمله
۷ او سموايل تر اوسه خداوند نه پيژاند او تر اوسه په ۷

٨ هغه دَ خداوند کلام څرګند شوي نه وه ٨ او بيا خداوند دريم
وار سموايل وباله او پاڅيد او عيلي ته لاړ او وئي ويل دلي
يم ځکه چه تا زه راوبللم او عيلي فکر وکه چه خداوند هلک
٩ بللي دي ٩ نو عيلي سموايل ته وويل چه لاړ شه څمله او
داسي به وشي چه هغه دِ وبولي نو ته ووايه خبره وکړه اي
خداوندَ ځکه چه ستا بنده آورِي نو سموايل لاړ او په خپل
١٠ مکان کښ څملاست ١٠ او خداوند راغي او ودريده او ناره ئي
وکړه اوس په شان دَ وړاندينو وارونو سموايلَ سموايلَ او
١١ سموايل وويل ووايه ځکه چه ستا بنده اورِي ١١ او خداوند
سموايل ته وويل ګوره زه به په اسرائيل کښ خبره وکړم چه
١٢ هرڅوک چه ئي آورِي دواړه غوږونه به ئي ټنزيږي ١٢ په هغه
ورځ کښ به به عيلي هغه ټول څه چه ما دَده دَکور په باب
١٣ کښ ويلي دِي قايم کړم له شروع نه تر آخره پوري ١٣ ځکه
چه ما ورته وويل چه زه به دَده په کور تر ابده پوري عدالت
وکړم دَ هغي بدئِ دَپارَ چه دي وپوهيږي چه دَ هغه ځامنو
په خپل ځانونو باندِ لعنت راوړ او هغه ئي تنبيه نه کړل -
١٤ ١٤ او له دي سبب ما دَ عيلي دَ کور دَپارَ قسم خوړلي دَي چه
دَ عيلي دَ کور بدِي به په ذبحو او په هديو تر ابده پوري کفاره
١٥ نه کړيَ شِي ١٥ او سموايل تر صبا پوري ملاست وه او دَ
خداوند دَ کور دروازي ئي لري کړي او سموايل ويريده چه
١٦ عيلي ته هغه رؤيا څرګنده کړي ١٦ او عيلي سموايل راوباله او
١٧ وئي ويل سموايلَ ځما زويه او ده وويل زه دلي يم ١٧ او ده
وويل هغه څه خبره دَه چه خداوند درته ويلي ده زه منّت کوم
چه له ما نه ئي مه پټوه خداوند دِ هسي له تا سره وکړي او له
دي نه زيات که چري له ما نه يوه خبره له هغو خبرو نه چه

هغه درنه ویلي دِي پټه کړي ۱۸ او سموایل هغه ټولې خبرې ۱۸
ور ته ښکاره کړلې او ورنه ئې پټې نه کړې او هغه وویل چه
دغه خداوند دَي هرڅه چه دَده په سترګو کښې ښه وِي هغه
دِ وکړي ۱۹ او سموایل لوئیده او خداوند ورسره وه او دَده ۱۹
له ټولو خبرو هیڅ یوه ئې پرې نه ښوده چه زمکه ته پریوزي -
۲۰ او ټول اسرائیل له دانَ تر بیرشبعَ و پوهیدل چه سموایل ۲۰
دَ خداوند دَ نبوّت دَپارَ امانتدار شه ۲۱ او خداوند بیا په ۲۱
شیلوه کښې ورښکاره شه ځکه چه خداوند سموایل ته
په شیلوه کښې ځان ځرګنداوه دَ خداوند په کلام سره ÷

ځلورم باب

۱ او دَ سموایل کلام ټول اسرائیل ته وشه او اسرائیل دَ ۱
فلستیانو مخې ته دَ جنګ دَپارَ ووتل او په ابنِ عزر ئې ډیره
وکړه او فلستیانو په افِق ډیره وکړه ۲ او فلستیانو خپل صفونه ۲
دَ اسرائیل په خلاف ودرول او چه جنګ غوړولي شه نو اسرائیل
دَ فلستیانو په مخ کښې مات شول او دوي دَ ښتې په صفونو
کښې قریب ځلور زره سړي ووژلل ۳ او چه اُمّت ډیرې ته راغي ۳
نو سپین ږیرو دَ اسرائیل وویل څه دَپارَ خداوند مونږ نن
وِرځ دَ فلستیانو په مخ کښې مات کړي یو مونږ دَ خپلو ځانونو
دَپارَ دَ خداوند دَ عهد صندوق له شیلوه نه راواخلو چه
ځمونږ په مینځ کښې راشي او ځمونږ دَ دُښمنانو له لاسونو نه
مو خلاص کړي ۴ او اُمّت شیلوه ته واستول او دوي له هلته ۴
نه دَ خداوند دَ فوځونو دَ عهد صندوق چه په کروبیانو کښینې
یووړ او هغه دوه ځامن دَ عیلي حفني او فینحاس هلته وُو
دَ الله دَ عهد دَ صندوق سره ۵ او داسي وشوه چه دَ خداوند ۵

دَ عهد صندوق ډېري ته راته نو ټولو اسرائيلو په لوي غوغا
۶ سره ناره وکړه داسي چه زمکه وخوځېدله ۶ او چه فلستيانو دَ
هغې غوغا آواز واورېده نو وئې ويل چه دا څه آوازونه لويه
غوغا دَ عبرانيانو په ډېري کښې کېږي او پوه شول چه دَ خداوند
۷ صندوق ډېري ته راغي ۷ نو فلستيان وويرېدل ځکه چه دوي
وويل الله ډېري ته راغيَ او وئې ويل چه هيَ په مونږ ځکه
۸ چه دَدغه په شان نه پرون او نه وړاندِ وشول ۸ هاي په
مونږ څوک به مو دَدې قدرتوالو اِلٰهانو له لاسَ خلاص
کړي دا هغه اِلٰهان دِي چه مصريان ئې په بيابان کښې په ټولو
۹ وهنو سره ووهل ۹ تکړه شئِ او مردانه شئِ اي فلستيانو هسي
نه چه دَ عبرانيانو بندګان شئِ لکه چه دوي ستاسو بندګان
۱۰ شول مردانه شئِ او جنګ وکړئِ ۱۰ او فلستيانو جنګ وکړ او اسرائيل
ووهلي شول او هر يو خپلي خېمي ته وتښتېده او ډېره لويه
۱۱ وهنه وه ځکه چه له اسرائيلَ ديرش زره پلي پرېوتل ۱۱ او
صندوق دَ الله ونيولي شه او دوه ځامن دَ عيلي حفني او
۱۲ فينحاس ووژلي شول ۱۲ او يو سړيَ دَ بنيمين له صفونو وزغليده
او هم په هغه ورځ شيلوه ته راغي او جامي ئې شليدلي او
۱۳ خاوري ئې په سراچولي وي ۱۳ او چه دي راغي نو ګوره عيلي په کرسئِ
باندِ يوه خوا دروازي څنګه ناست وه لار ته ئې کاته ځکه چه
زړه ئې لړزيدونکي وه دَ خداوند دَ صندوق دَپارَ او چه
هغه سړيَ راغي چه په ښهر کښې ئې بيان وکړ نو ټول ښهر
۱۴ چغي ووهلي ۱۴ او چه دَ هغو چغو آواز عيلي واوريده نو وئې
ويل چه دا دَ غوغا آواز دَ څه دَپارَ دئ او هغه سړيَ په تيز
۱۵ راغي او عيلي ته ئې بيان وکړ ۱۵ او عيلي دَ آته نويو کالو وه
۱۶ او سترګي ئې تلي وي او نه توانېده چه ووينې ۱۶ او هغه سړي

عیلي ته ووېل چه زه هغه یم چه له فوځ نه راغلم او زه له صفونو
نه نن ورځ را تښتېدلی یم او ده ووېل هغه خبره څه رنګ وه اي
۱۷ ځما ځویه ۱۷ او هغه چه خبر ئي راوړلي وه ځواب ورکړ او وئي وېل
اسرائیل دَ فلستینیانو له مخ نه تښتېدلي دي او لويَ وهنه دَ اُمت
په مینځ کښ هم وشوه او ستا دواړه ځامن حفني او فنیحاس مړه
۱۸ شوي دي او دَ الله صندوق نیولي شوي دي ۱۸ او داسي وشوه چه
هغه دَ خداوند دَ صندوق ذکر کاوه له خپلي کرسئ نه ورستو خوا
ته دَ دروازي په څنګ پرېوت او څټ ئي مات شه او مړ شه ځکه
چه سپین ږیري سړیَ او دروند وه او دیَ تر څلوېښتو کالو پوري دَ
۱۹ اسرائیل انصافي کړي وه ۱۹ او دَ هغه نږور دَ فنیحاس ښځه بارداره وه په
زېږولو باندِ او چه دي واورېدل چه دَ الله صندوق ونیولي شه
او چه دَ دي سخر او دَ دي سړي مړه شول نو په زنګونونو شوله
۲۰ او لنګه شوه ځکه چه دَ لنګانه دردونه پرِ غالب شول ۲۰ او دَ دي
دَ مرکېدلو په وقت هغو ښځو چه ورته ولاړي وي ورته ئي ووېل
مه وېرېږه ځکه چه ځوي دِ وزېږاوه لیکن دي ځواب ورنه کړ او
۲۱ نه ئي په زړه کښ تېر کړل ۲۱ او دَ هغه هلک نوم ئي ایکبود کېښود
وئي وېل چه مجد له اسرائیل لاړ شه ځکه چه دَ خداوند
۲۲ صندوق ونیولي شه او دَ خپل سخر او دَ سړي په سبب هم ۲۲ او
دي ووېل چه مجد له اسرائیله لاړ شه ځکه چه دَ خداوند
صندوق ونیولي شه *

پنځم باب

۱ ۱ او چه فلستیانو دَ خداوند صندوق اخستلي وه او له ابن عزرَ
۲ تر اشدودَ ئي یوړ ۲ او چه فلستیانو دَ خداوند صندوق
واخست نو دَ دجون کور ته ئي راوړ او دَ دجون په خوا کښ ئي
۳ کېښود ۳ او چه اشدودیان په لوي سحر پاڅېدل نو ګوره چه

دجون زمکي ته پړمخ پریوتي وه دَ خداوند دَ صندوق په مخ کښې
۴ او دجون ئې ونیوه او په خپل مکان کښې ئې بیا ودراوه ۴ او چه
دوي بل صبا سحر وقتي پاڅیدل نو ګوره چه دجون په زمکه پړمخ
پروت وه دَ خداوند دَ صندوق دَ وړاندِ او سر دَ دجون او دواړه
ورغوِي دَ لاسونو ئې په آستاني پریکړِي وُو تش دَ دجون بدن
۵ پاتې وه ۵ له دي سببَ دَ دجون کوهینان او هغه ټول چه دَ
دجون په کور کښې ننه وځي دَ دجون په آستاني باندِ په اشدود
کښې تر ننِ ورځي پوري پښې نږدي
۶ ۶ لیکن دَ خداوند لاس په اشدودیانو باندِ دروند
شه او ویران ئې کړل او په بواسیرو سره ئې ووهل اشدود
۷ او دَده سرحدونه ۷ او چه دَ اشدود خلقو دا ولیدل چه
خبره داسي ده نو وئې ویل چه دَ اسرائیل دَ الله صندوق
به ځمونږ سره پاتې نه شِي ځکه چه دَ هغه لاس په مونږ
۸ باندِ سخت دَي او په دجون ځمونږ په خداي باندِ ۸ نو واَئي
ستول او ټول سرکړده دَ فلستیانو ئې راجمع کړل او وئې ویل
چه دَ دي صندوق دَ اسرائیل دَ الله سره څه وکړو؟ او دوي
وویل دَ اسرائیل دَ الله صندوق دِ جات ته یوړلي شي نو
۹ دوي دَ اسرائیل دَ الله صندوق هلته یوړ ۹ او داسي وشوه
پس له دي چه دوي یوړ نو دَ خداوند لاس په ښهر باندِ
په ډیر لوي خوږیدلو سره وه او ده دَ ښهر خلق وړوکي او هم
۱۰ لوي ووهل او بواسیر تِرِ ووتل ۱۰ نو دَ الله صندوق ئې عقرون
ته واستاوه او داسي وشوه چه دَ الله صندوق عقرون ته راغي
نو عقرونیانو چغي وهلي وئې ویل چه دوي دَ اسرائیل دَ الله
صندوق ځمونږ او ځمونږ دَ اُمّت دَ مړکولو دَپارَ راوړي دَي -
۱۱ ۱۱ نو دوي واستول او ټول سرکړده دَ فلستیانو ئې راجمع کړل

او وئي ويل چه دَ اسرائيل دَ الله صندوق واستوئ چه خپل
مکان ته وجاروزي چه هغه مونږ او ځمونږ اُمّت مړ نه کړي
ځکه چه دَ مرګ غوغا په ټول ښهر کښ وه دَ خداوند لاس
۱۲ هلته ډير دروند وه ۱۲ او هغه خلق چه نه مړ کيدل په بواسير سره
ووهلي شول او دَ ښهر چغه آسمان ته وخته ٭

شپږم باب

۱ ۱ او دَ خداوند صندوق دَ فلستيانو په وطن کښ اوو مياشتي
۲ وه ۲ نو فلستيانو کوهينان او فال آچونکي وبلل وئي ويل چه
مونږ دَ خداوند له صندوق سره څه وکړو پوه مو کړئ چه په
۳ څه سره به ئي مونږ دَده مکان ته واستوو ۳ او هغوي وويل چه
که تاسي دَ اسرائيل دَ الله صندوق استوئ نو تش ئي مه استوئ
ليکن هغه له دَ کرموالي قرباني ورو کرزوئ نو تاسو به شفا وموئ
او تاسو ته به معلوم ښي چه دَ هغه لاس ولي له تاسو نه لري
۴ شوي نه دي ۴ او دوي وويل دَ کرموالي قرباني به څه وي چه
مونږ ئي ورو کرزوو او هغوي وويل په موافق دَ شمار دَ سرکروه
دَ فلستيانو پنځه بواسيرَ دَ سرو زرو او پنځه مږي دَ سرو زرو
۵ ځکه چه يوه وبا په تاسو ټولو او ستاسو په سرکروه باندِ دَده ۵ له
دي سبب تاسو به دَ خپلو بواسيرو صورتونه او دَ هغي مږو چه
زمکه ورکوي جوړ کړئ او تاسو دَ اسرائيل الله ته بزرګي ورکړئ
کُندِ که هغه له تاسو نه او ستاسو له خدايانو نه او ستاسو
۶ له زمکي نه خپل لاس پورته کړي ۶ او تاسي ولي خپل زړونه
کلک کوئ لکه چه مصريانو او فرعون خپل زړونه کلکول هرکله
چه هغه په هغوي کښ قدرت ظاهر کړ روان ئي نه کړل څه ؟
۷ او هغوي لاړل ۷ او اوس واخلئ او يو نوي ګاډي جوړ کړئ او دوه

لنګي غوا چه وربانديِ ژغ ينبي شوي نه وي او هغه په ګاډِي وتړئ
۸ او دَ هغوي بچي ورنه کورته وګرزوئ ۸ او دَ خداوند صندوق
واخلئ او په ګاډِي ئي کيږدئ او هغه دَ سرو زرو کالي چه تاسو
وله دَ ګرموالي دَ قربانئ دَپارَ ورته پسننه کړئ په يوي صندوقچي
کښ دَ هغه په خوا کښ کيږدئ او ور روان ئي کړئ چه هغه
۹ لاړ شي ۹ او ګورئ که چري دغه دَ خپل سرحد په لاري خيژي
بيتِ شمس ته نو دا هغه دَي چه په مونږ ئي دا لوي بلا راوستي
ده او که نه نو وبه پوهيږو چه دَ هغه لاس نه و چه مونږ ئي
۱۰ ووهلو هغه په مونږ باندِ ناڅاپه عارض وه ۱۰ او هغي خلقو هسي
وکړل او دوه لنګي غوا ئي واخستلي او په ګاډي ئي وتړلي او بچي
۱۱ ئي په کور کښ بند کړل ۱۱ او دَ خداوند صندوق ئي په ګاډِي کيښود
او هغه صندوقچه دَ مږو دَ سرو زرو سره او هغه صورتونه دَ
۱۲ بواسيرو ۱۲ او هغه دوه غوا په لاري سمي تللي دَ بيتِ شمس په لاري
باندِ په اوچت سړک باندِ تللي او غرچيدلي او کينړ يا ښي طرف
ته نه ګرزيدلي او سرکرده دَ فلستيانو وريسي تلل دَ بيت شمس
۱۳ دَ سرحدَ پوري ۱۳ او دَ بيت شمس لوګو خپل غنم په خوړ کښ لو
کول او خپلي سترګي ئي پورته کړي او صندوق ئي وليده او په ليدلو
۱۴ سره ئي خوشحاله شول ۱۴ او هغه ګاډي دَ يهوشوع بيتِ شمسي په
پټي کښ راغي او هلته ودريده او هلته لوي کاڼي وه او دوي
دَ ګاډي لرګي وڅيرل او هغه غوا ئي خداوند ته دَ سيځونکي قربانئ
۱۵ دَپارَ وخيژولي ۱۵ او ليويانو دَ خداوند صندوق کوز کړ او هغه
صندوقچه چه ورسره وَه چه په هغه کښ دَ سرو زرو کالي
وُو او په لوي کاڼِي ئي کيښودل او دَ بيت شمس خلقو سيځونکي
۱۶ قربانئ او ذبيحي هم په هغه ورځ خداوند ته وخيژولي ۱۶ او چه
پنځو سرکرده وُ دَ فلستينيانو وليدل نو هم په هغه ورځ عقرون

ته و. جاروتل
١٧ او دا دَ سرو زرو بواسيرونه دِي چه فلستيانو دَ خداوند ١٧
دَپارَ دَ کرموالي دَ قربانئ دَپارَ پسته ورکړل يو دَ اشدود دَپارَ يو
دَ غزا دَپارَ يو دَ اشکلون دَپارَ يو دَ جات دَپارَ يو دَ عقرون
دَپارَ ١٨ او دَ سرو زرو مږکي ئې په شمار دَ ټولو ښهرونو دَ ١٨
فلستيانو چه دَ هغه پنځه سرکرده وُو له قلعه‌دار ښهرونو تر
وطني کليو پوري تر هغه لوي کاڼي پوري چه په کښ ئې. دَ
خداوند صندوق کيښود چه تر نن ورځ دَ يهوشوع بيتشمسي
په پټي کښ دي ١٩ او هغه دَ بيتِ‌شمس خلق ووهل ځکه چه ١٩
دوي دَ خداوند په صندوق کښ وکتل او دَ اُمّت په مينځ کښ
ئې اويا سړي او پنځوس زره سړي ووهل او اُمّت وير کاوه ځکه
چه په لوي وهنه سره خداوند په اُمّت کښ ووهل ٢٠ او دَ ٢٠
بيتِ‌شمس خلقو وويل څوک توانيږي چه دَ يهوه دَ وړاندِ
ودريږي ځني دي قُدّوس الله دَي او دي چاته له مونږ نه
پاس خيژي ٢١ او دوي استاځي دَ قريتِ يعريم اوسيدونکيو ته ٢١
واستول وئې ويل فلستيانو دَ خداوند صندوق پسته راوړي
دَي، کوز راشئ او در سره ئې پورته کړئ ✣

اوم باب

١ او دَ قريت يعريم خلق راغلل او دَ خداوند صندوق ئې وخيژاوه ١
او دَ عميناداب په کور کښ په غونډي ئِ راوړ او اليعازار ځوي
ئې مقدّس کړ چه دَ خداوند صندوق ساتي
٢ او داسي وشوه له هغي ورځي نه چه صندوق په ٢
قريت يعريم کښ قرار شه مده اوږده تيره شوه ځکه چه
شل کاله وُو او ټول کور دَ اسرائيل په خداوند پسي غم کاوه

۳ ۳ او سموایل ټول کور دَ اسرائیل ته خبره وکړه و ئې ویل که
تاسي په خپلو ټولو زړونو سره خداوند ته پستنه وګرزئ نو
هغه پردي اِلٰههان او عسطاروت له خپل مینځ لري کړئ او
خپل زړونه خداوند ته تیار کړئ او تش دَ هغه عبادت کوئ
۴ او هغه به تاسو دَ فلستیانو له لاسَ خلاص کړي ۴ او بني اسرائیل
هغه بعلیم او هغه عسطاروت لري کړل او یواځي دَ خداوند
عبادت ئې کاوه
۵ ۵ او سموایل وویل ټول اسرائیل مصفاه ته راجمع کړئ
۶ او زه به ستاسو دَپارَ خداوند ته دُعا وکړم ۶ او هغوي مصفاه
ته راجمعَ شول او اوبه ئې را وکښي او دَ خداوند په مخ کښ ئې
توي کړي او هغه ورځ ئې روژي ولرلي او هلته ئې وویل دَ خداوند
په خلاف مو خطا کړي دَه او سموایل په مصفاه کښ دَ بني اسرائیلو
۷ عدالت کاوه ۷ اوچه فلستیانو واوریدل چه بني اسرائیل په
مصفاه کښ راجمعَ شول نو سرکردګان دَ فلستیانو په اسرائیل
باندِ وختل اوچه بني اسرائیلو واوریدل نو دَ فلستیانو له مخونو
۸ نه وویریدل ۸ او بني اسرائیلو سموایل ته وویل چه ځمونږ دَپارَ
خداوند ځمونږ الله ته دَ چیغي وهلو نه مه قراریږه چه دَ فلستیانو
۹ له لاسَ مو خلاص کړي ۹ او سموایل یو یَي رودونکَي وری واخست
او ثابته دَ سیځلو قرباني ئې خداوند ته وخیژوله او سموایل
خداوند ته دَ اسرائیل دَپارَ چغي ووهلي او خداوند ځواب ورکړ
۱۰ ۱۰ او داسي وشوه چه سموایل هغه سیځونکي قرباني خیژوله نو فلستیان
دَ جنګ دَپارَ اسرائیل ته رانژدي شول او په هغه ورځ په لوي
آواز سره خداوند په فلستیانو باندِ رعد وکړ او ورک ئې کړل
۱۱ او دَ اسرائیل په مخ کښ ووهلي شول ۱۱ او دَ اسرائیلو خلق له
مصفاه نه ووتل او په فلستیانو پسي وزغلیدل او دَ بیت‌کار تر

لاندِ پورِي، ئي ووهل ۱۲ نو سموایل یو کتہ واخست او دَ مصفاه ۱۲
او دَ شین په مینځ کښ ئي ودراوه او نوم دَ هغه ئي ابن عزر وباله
او وئي ویل چه تر دي پوري یهوه خمونږ پشتي کړي ده ۱۳ نو ۱۳
فلستیان په زنګنو شول او بیا زیات دَ اسرائیل په سرحد کښ
نه ننوتل او دَ خداوند لاس ټولي ورځي دَ سموایل په فلستیانو
باندِ وه ۱۴ او هغه ښهرونه چه فلستیانو له اسرائیل اخستِلي وُو ۱۴
اسرائیل ته پستنه ورکړي شول له عقرون تر جات پوري او دَ
هغو حدّونه اسرائیل دَ فلستیانو له لاسه خلاص کړل او دَ
اسرائیل او دَ اموریانو په مینځ کښ صلح وشوه ۱۵ او سموایل دَ ۱۵
اسرائیل انصاف په ټولو ورځو دَ ژوندون کښ وکړ ۱۶ او په دوره ۱۶
به کال په کال تهٔ بیت ایل او جلجال او مصفاه ته او په هغو ټولو
مکانونو کښ ئي دَ اسرائیل عدالت کاوه ۱۷ او دَ ده ستنیدل راماه ته ۱۷
وُو ځکه چه هلته کښ ئي کور وه او هلته ئي دَ اسرائیل عدالت
کاوه او هلته ئي یوه مذبح خداوند ته بنا کړه ✣

اتم باب

۱ او داسي وشوه چه سموایل سپین ږیري شه نو خپل ځامن ئي په ۱
اسرائیل باندِ قاضیان کړل ۲ او دَ ده دَ ځامنو نومونه دا دِي دَ ۲
هغه دَ مشر یوئیل او دَ دویم نوم ابیاه په بیرشبع کښ قاضیان
وُو ۳ او دَ هغه ځامن دَ ده په لاري نه تلل لیکن په کټه پسي ۳
ګرزیدل او رشوت ئي اخست او انصاف ئي کږاوه
۴ او ټول سپین ږیري دَ اسرائیل راجمع شول او سموایل ۴
ته په راماه کښ راغلل ۵ او دوي ورته وویل ګوره ته سپین ږیري ۵
یي او ستا ځامن ستا په لاري نه ځي اوس ځمونږ دَپارَ بادشاه
مقرّر کړه چه ځمونږ عدالت کوِي لکه چه ټول غیر قومونه ۶ او هغه ۶

خبره دَ سموایل په سترګو کښې بده وه چه دوي وویل چه مونږ
له بادشاه راکړه دَ عدالت کولو دَپارَ او سموایل خداوند ته دُعا
۷ وکړه ۷ او خداوند سموایل ته وویل دَ امّت آواز واوره په موافق
دَ ټول څه چه دوي درته وائي ځکه چه ته نۀ ئې رد کړي نه یې بلکه
۸ زه ئې رد کړي یم تا چه زه په دوي بادشاهي ونه کړم ۸ په موافق
دَ هغو ټولو کارونو چه دوي وکړل له هغي ورځي نه چه ما
دوي له مصر نه را وخیژول تر دي ورځي پوري او زه ئې پرېښودلم
او دَ نورو خدایانو عبادت ئې وکړ هم هسي دوي له تا سره عمل
۹ کوي ۹ او اوس دَ هغو آواز واوره مګر بي له دي چه ګواهي ورباندې
ورکړه او دستور دَ بادشاه ورته ښکاره کړه چه په هغو باندې به
بادشاهي کوي

۱۰ ۱۰ او سموایل هغه ټولي خبري دَ خداوند هغه اُمّت ته
۱۱ چه ورنه ئې بادشاه غوښت وویلي ۱۱ او ده وویل دا به دَ هغه
بادشاه دستور وي چه په تاسو باندې به بادشاهي کوي ستاسو
ځامن به واخلي او دَ خپل ځان دَپارَ به ئې مقرّر کړي دَده دَ ګاډو
او دَده دَ سوارو دَپارَ او دَ هغه دَ ګاډو په مخ کښې به زغلي -
۱۲ ۱۲ او دَ خپل ځان دَپارَ به دوي مقرّر کړي سرداران دَ زرګونو
او سرداران دَ پنځوسو او په یوي سره به یوي کوي او په لَو
سره به لَو کوي او دَدوي دَ جنګ وسلي او دَ هغه دَ ګاډو وسلي
۱۳ دَ جوړولو دَپارَ ۱۳ او ستاسي لونړه به واخلي چه حلوایانی او طباخیانی
۱۴ او نانبایانی شي ۱۴ او ستاسو پټي او ستاسو تاکستانونه او ستاسو
دَ زیتون باغونه چه له ټولو نه ښه وي وا به ئې خلي او خپل
۱۵ نوکرانو ته به ئې ورکړي ۱۵ او ستاسو تخمونه او ستاسو دَ تاکستانونو
عُشر به واخلي او خپلو خادمانو ته او خپلو نوکرانو ته به ئې
۱۶ ورکړي ۱۶ او ستاسو نوکران او ستاسو وینځي او ستاسو ښائسته

ځوانان او ستاسو خره به واخلي او په خپل کار به ئې ولګوي
۱۷ ۱۷ او ستاسو له ګډو نه به عُشر اخلي او تاسو به ئې نوکران
۱۸ شئ ۱۸ او په هغي ورځي کښ به تاسي دَ خپل بادشاه په سبب
چه تاسو دَ خپلو ځانونو دَپارَ غوره کړي دي چغي ووهئ او خداوند
۱۹ به په هغه ورځ کښ تاسو ته ځواب در نه کړي ۱۹ ليکن هغه اُمّت
دَ سمواِيل دَ آواز له آوريدلو نه انکار وکړ او وئ ويل نه بلکه
۲۰ په مونږ باندِ به بادشاه وي ۲۰ تاچه مونږ هم دَ ټولو غير قومونو
په شان شُو او بادشاه په مونږ باندِ انصاف کوي او چه ځمونږ
۲۱ په مخ کښ وزي او چه ځمونږ دَپارَ جنګونه وکړي ۲۱ او سمواِيل دَ
اُمّت ټولي خبري واوريدلي او دَ خداوند په غوږونو کښ ئې خبره
۲۲ وکړه ۲۲ او خداوند سمواِيل ته وويل دَدوي آواز واوره او يو بادشاه
په دوي باندِ بادشاه کړه او سمواِيل دَ اسرائيل خلقو ته
وويل تاسو هر يو سړي خپل ښهر ته دروځئ +

نهم باب

۱ ۱ او له بنيامين يو سړي وه چه نوم ئې قِيس وه ځوي دَ ابيئيل
ځوي دَ صرور ځوي دَ بکور ځوي دَ افيح بنيامينې سړي جبار دَ قوت
۲ وه ۲ او دَ هغه ځوي وه او نوم ئې شاؤل ځوان او ښائسته او په
بنياسرائيل کښ يو سړي ورنه ښائسته نه وه هغه له اوږو نه
۳ په پورته له ټول اُمّت نه لوړ وه ۳ او دَ قِيس دَ شاؤل دَ پلار
خري ورکي شوي وي او قِيس خپل ځوي شاؤل ته وويل چه له
۴ ځان سره يو نوکر واخله کډنه او پاځه لاړ شه خري ولټوه ۴ او هغه
دَ افرائيم په کوهستان کښ تير شه او تر شاليشه په زمکه کښ
تير شه او وئ نه موندلي او دَ شعليم په زمکه کښ تير شول
او نه وي او دَ بنيامين په زمکه کښ تير شول او وئ نه موندلي

٥ ۵ هرکله چه دوي دَ صوف په زمکي کښې راغلل نو شاؤل هغه
نوکر ته چه ورسره وه وويل راشه چه وګرزو هسي نه چه پلار
٦ مِ خري پريږدي او څموږ اندیښنه کوي ٦ او هغه ورته وويل
ګوره اوس په دي ښهر کښې مردِ خدا دَي او هغه بزرګ سړي
دَي ټول څه چه هغه وايي ضرور کيږي راځه چه اوس موږ هغه
ته ورشو ګندِ وِي چه راڅرګنده کړي هغه لار چه موږ پرِ ځو
٧ ۷ نو شاؤل خپل نوکر ته وويل ګوره چه لاړ شو نو څه به
هغه سړي ته وروړو ځکه چه ډوډۍ څموږ له لوښو کميږي او
پيښکښي نشته چه مردِ خدا له يې ورووړو موږ څه څه دِي؟
٨ ۸ او نوکر شاؤل ته بيا ځواب ورکړ او وئِ ويل ګوره څما په
لاس کښې څلورمه دَ روپۍ شته دَي هغه به مردِ خدا له ورکړم
٩ چه هغه موږ ته څموږ لار څرګنده کړي ۹ وړاندِ په اسرائيل
کښې هرکله چه سړي به تَه چه له الله نه تفحص وکړِي نو ويل
به يې راشه چه موږ رؤيا ليدونکي ته لاړ شو ځکه چه هغه
ته چه اوس نبي وايي په وړاندِ به هغه رؤيا ليدونکي باله شه
١٠ ١٠ نو شاؤل خپل نوکر ته وويل چه ستا خبره ښه دَه راشه
چه لاړ شو او دوي هغه ښهر ته لاړل چه هلته مردِ خدا وه
١١ ١١ او چه دوي دَ ښهر په لوړه وختل نو دوي جنکۍ وموندلي
چه دَ اوبو وکښلو ته وتلي نو ورته يې وويل دلته کښې رؤيا
١٢ ليدونکي شته دَي؟ ١٢ او هغوي ورته ځواب ورکړ او وئِ ويل
هو ګوره ستاسو په مخ کښې دَي اوس زر کـوئِ ځکه چه
نن ورځ ښهر ته راغي ولي چه نن ورځ دَ اُمّت دَپارَ په لوړي
١٣ کښې ذبح کيږي ١٣ تاسو به يُ دَ ښهر په ننوتلو کښې دستي ومومِئ
وړاندِ له هغه چه دوي لوړي ته دَ خوړلو دَپارَ ځيږي ځکه چه
اُمّت دَ هغه تر راتلو پوري نه خوري ځکه چه دي به ذَبيحه

مبارکه کوي پس له هغه به ئې هغوي خوري چه را بللي شوي دي
اوس رخیژئې خکه چه په دا هسې ورځې به ئې وسومئې ۱۴ نو دوي ۱۴
ښهر ته وختل او چه دَ ښهر په مینځ کښ راتلل نو ګورد
سموایل دَ هغوي په مخ کښ ووت چه لوړي ته وخیژي
۱۵ او خداوند دَ سموایل غوږونه دَ شاؤل له راتلو نه یوه ۱۵
ورځ وړاند کشف کړل وئې ویل ۱۶ چه سحر به دي وقت کښ به ۱۶
یو سړي دَ بنیامین له زمکې نه درواستوم او ته به ئې مسحه کړې
چه زما په اُمّت اسرائیل بانِدِ امیر شي او زما اُمّت دَ فلستیانو
له لاسَ خلاص کړي ځکه چه ما خپل اُمّت کتلي دَي ولي چه
دَدوي چغې ما ته راغلي دي ۱۷ او هرکله چه سموایل شاؤل ولید ۱۷
نو خداوند ورته ځواب ورکړ ګوره هغه سړي چه ما دَ هغه په
باب کښ تاته ویلي دِي هم دَي به زما په اُمّت اختیار ولري-
۱۸ نو شاؤل سموایل ته دَ دروازي په مینځ کښ نژدې شه او وئې ۱۸
ویل راته وښیه چه دَ رؤیا لیدونکي کور چرته دَي ۱۹ او سموایل ۱۹
شاؤل ته ځواب ورکړ چه رویا لیدونکي زه یم زما دَ وړاندِ لوړي
ته وخیژه او نن ورځ به زما سره وخوري او صبا به دِ رخصت
کړم او ټول څه چه ستا په زړه کښ دي درو به ئې ښیم ۲۰ او ۲۰
دَ هغو خرو په باب چه له دریو ورځو نه ورکې شوي دِي خپل
زړه مه لګوه ځکه چه موندلي شوي دِي او دَ چا دَپارَ ټول غوره
څیزونه دَ اسرائیل دِي ستا دَپارَ نه دِي څه؟ او ستا دَ پلار
دَ ټول کور دَپارَ ۲۱ او شاؤل ځواب ورکړ وئې ویل زه بنیامیني ۲۱
نه یم څه؟ دَ اسرائیل له فرقو نه زیات وړوکي او زما خیلخانه
دَ بنیامیني دَ فرقو له ټولو خیلخانو نه زیاته وړوکي نه ده څه؟
نو ولي ما ته دَدي خبرو په شان خبري کوي ۲۲ نو سموایل شاؤل ۲۲
او دَ هغه نوکر واخستل او خونې ته ئې راوستل او په سرد

بللي شوي وُو ئې خاص ځاي ورکړ او هغوي قريب ديرش سړي وُو
۲۳ ۲۳ او سموايل باورچي ته ووئيل راکړه هغه بخره چه ما درکړي
دَه چه دَ هغي په باب کښ ما تا ته ويلي وُو چه ځان سره ئې
۲۴ کيږده ۲۴ او باورچي هغه ورون پورته کړ او هغه چه پرِ باندِ
وُو او په مخ کښ دَ شاؤل ئې کيښود او وئې ويل گوره هغه چه
کيښودلې شوي وه دَ ځان دَ وړاندِ ئې کيږده و ئې خوره ځکه چه
تر مقرر وقتَ پوري ستا دَپارَ ساتلي شوي دَي چه ما وويل ما
اُمّت را بللي دَي نو شاؤل په هغه ورځ سموايل سره وخوړل
۲۵ ۲۵ او چه دوي له لوړي نه ښهر ته راکوز شول نو دَ شاؤل
۲۶ سره ئې په بام باندِ خبري وکړي ۲۶ او صبا وقتي پورته شول او
دَ سحر په ختلو کښ سموايل په بام شاؤل را وباله و ئې ويل
پاڅه چه روان دِ کړم او شاؤل پورته شه او دواړه هغه او
۲۷ سموايل باهر ووتل ۲۷ او چه دوي دَ ښهر په انتها کوزيدل
نو سموايل شاؤل ته ووئيل نوکر ته ووايه چه دَي ځمونږ په
مخ کښ پوري شي او هغه پوري شه ليکن ته لږ ځه ودريږه
چه زه دَ خداوند کلام تا ته واوروم +

لسم باب

۱ ۱ نو سموايل يوه ښيښه دَ تيلو واخسته او دَ ده په سر ئې
توي کړه او ښکل ئې کړ او وئې ويل دا دَ دي دَپارَ نه دَي چه
۲ خداوند مسح کړي ئي چه دَ ده په ميراث امير شي ۲ هر کله
چه ته له مانه نن ورځ ځي نو دوه سړي به دَ راحيل قبر
څنګه ومومي دَ بنيامين په سرحد په صلصح کښ او دوي به
درته ووائي هغه خري چه ته ئې دَ لټولو دَپارَ تلي وي موندلي
شوي دِي او گوره ستا پلار دَ خرو خبره پريښي دَه او ستا دَپارَ

اندیښنه کوي وایي چه دَ خپل ځوي دَپارَ څه وکړم ۳ او ته به ۳
له هغه ځاي نه پوريِ شي او دَ تابور بلوطو ته به ورشي او هلته
به دري سړي درته حاضر شي چه الله ته بیت‌ایل ته خیژي یو
پورته کوونکي دَ دریو سیرلیو او بل یو پورته کوونکي دَ دریو ګکوړو
دَ ډوډيِ او یو پورته کوونکي دَ ژي دَ شرابو ۴ او دوي به ستا دَ ۴
سلامتیا سوال وکړي او تا ته به دوه ګکوړي دَ ډوډيِ درکړي. او
ته به يې دَ دوي له لاسونو واخلي ۵ پس له هغه ته به دَ الله ۵
غونډيِ ته راشي چه هلته ډیره دَ فلستیانو ده او داسي به وشي
چه ته هلته ښهر ته ورشي نو یو ټولي دَ نبیانو به درسره ملیا
شي چه له لوړي نه به راکوزیږي او دَ دوي په مخ کښ به رباب او
طنبل او شپیلۍ او ستار وي او هغوي به نبوت کونکي وي ۶ او ۶
دَ خداوند روح به په تا بانديِ نازل شي او ته به له دوي سره
نبوت کوي او ته به بل سړي ته وګرزولي شي ۷ او هرکله چه دا ۷
نښي به تا بانديِ راغلي نو ته هسي وکړه لکه چه ستا لاس يې موميِ
ځکه چه الله له تا سره دَي ۸ او ته به ځما نه وړانديِ جلجال ته ۸
کوز شي او ګوره زه به تاته درکوز شم چه سیځونکي قربانيِ وخیژوم
او دَ سلامتیا ذبحي ذبح کړم اوو ورځي به ته وار وکړي تر هغه
پوري چه زه درشم او تا به پوه کړم چه څه به کوي ۹ او داسي ۹
وشول هرکله چه ده خپله شا وګرزوله چه له سموایل نه لاړ
شي نو الله وله بل زړه ورکړ او هغه ټولي نښي هم هغه ورځ
راغللي

۱۰ او چه دوي غونډيِ ته راغلل نو ګوره یو ټولي دَ نبیانو ۱۰
ورملیا شه او په هغه بانديِ دَ خداوند روح نازل شه او دَ
هغو په مینځ کښ يې نبوّت کاوه ۱۱ او داسي وشوه چه هغوي ټولو ۱۱
چه پرون او په وړانديِ يې پیژنده وئي لید چه ګوره دي دَ نبیانو

سره نبوت کوِي نو دَ اُمّت هر سرِي خپل ملگرِي ته وويل چه
دَ قِيس په ځوي څه وشول شاؤل هم په نبيانو کښې دئ څه؟
١٢ ١٢ او يو دَ هغه ځاي له سړو نه ځواب ورکړ او وئ ويل چه
دَ هغه پلار څوک دئ په دي سبب دا مثال شه چه شاؤل
١٣ هم په نبيانو کښې دئ څه؟ ١٣ او هرکله چه نبوّت کول ئي ختم کړل
نو لوړي ته راغي
١٤ ١٤ او دَ شاؤل تره هغه ته او دَ هغه نوکر ته وويل
تاسو چرته تلي وئ نو ده ورته وويل دَ خرو دَ لټولو دپارَ او
١٥ چه مونږ ولیدل چه نشته نو سموايل ته ورغلو ١٥ او دَ شاؤل
١٦ تره وويل راڅرگند کړه که نه چه سموايل تاسو ته څه وويل ١٦ نو شاؤل
خپل تره ته وويل مونږ ته ئي صاف راڅرگند کړل چه خري موندلي
شوي دي او هغه خبره دَ بادشاهت په باب کښې چه سموايل
١٧ پرِ خبره کړي وه ورڅرگنده ئي نه کړه ١٧ او سموايل ټول امّت دَ
١٨ خداوند مصفاه ته راوباله ١٨ او ده بني‌اسرائيلو ته وويل خداوند
الله دَ اسرائيل داسي وائي ما اسرائيل له مصر نه راوخيژاوه
او تاسو مې دَ مصريانو له لاسَ آزاد کړئ او دَ هغو دَ ټولو
١٩ بادشاهتونو له لاسَ چه تاسو ئي تنگ کولئ ١٩ ليکن تاسو نن
ورځ خپل الله رد کړ چه هغه تاسي له هغو ټولو بلاؤ او
تنگسياؤ خلاص کړي او تاسو ورته وويل چه په مونږ باندِ
بادشاه ودروه نو اوس دَ خداوند په مخ کښې خپل ځانونه
٢٠ ودروئ په موافق دَ خپلو فرقو او دَ خپلو زرگونو سره ٢٠ نو
سموايل ټولي فرقي دَ اسرائيل نژدي راوستلي او فرقه دَ بنيامين
٢١ ونيولي شوه ٢١ او هغه فرقي دبنيامين دده دَ خيلخانو سره نژدي کړه
نو خيلخانه دَ مطري ونيولي شوه او شاؤل بن قِيس ونيولي
٢٢ شه ليکن چه دوي هغه ولټاوه نو موندَه نه شه ٢٢ نو له

دي سبب دوي له خداوندَ سوال وکړ چه سړي به دلته راشي
تر اوسه او خداوند و ويل چه گوره هغه دَ اسباب په مينځ
کښ ځان پټ کړي دي ٢٣ او دوي وزغليدل او له هغه ٢٣
ځاي نه ئي راونيوه او چه دَي دَ اُمّت په مينځ کښ ودريده نو
له ټول اُمّت نه لوړ وه له اوږي نه په پورته ٢٤ او سموايل ٢٤
ټول امّت ته وويل تاسو گوريئ هغه چه خداوند غوره کړ
چه دَ هغه په شان په ټول اُمّت کښ نشته او ټول اُمّت
ناري کړي و ئي ويل چه بادشاه دِ ژوندي وِي
٢٥ او سموايل اُمّت ته دَ بادشاهت په دستور خبره ٢٥
وکړه او په کتاب کښ ئي وليکله او دَ خداوند په مخ کښ ئي کيښود
او سموايل دَ ټول اُمّت هر سړي خپل کور ته واستاوه ٢٦ او شاؤل ٢٦
هم خپل کور ته جبعي ته لاړ شه او ورسره هغه فوځ وه چه
دَ هغو زړونه الله مسح کړي وُو ٢٧ او بني بليعالو وويل دَي به ٢٧
موځ ترنګ خلاص کړي او سپک ئي کړ او هيڅ پيشکشي ئي ورته
را نه وړه ليکن دي چپ شه ٭

يولسم باب

١ او ناحش عموني وخوت او په يابيش جلعاد ئي ډيره وکړه او ټولو ١
سړو دَ يابيش ناحش ته وويل ځموږ سره وعده پريکړه نو موږ
به ستا خدمت کوو ٢ او ناحش عموني ورته وويل چه په دي ٢
به له تاسو سره پريکړم چه ستاسو ټولي ښيئ ستړکي وکنودلي شي
اوچه په ټول اسرائيل پيغور کيږدم ٣ او سپين ږيرو دَ يابيش ور ٣
ته وويل اوو ورځي موږ پريږده چه قاصدان په ټول سرحد دَ
اسرائيل کښ واستوُو او بيا که ځموږ خلاصوونکي نه وِي نو
موږ به تاسو ته در ووزو ٤ نو قاصدان دَ شاؤل جبعي ته ٤

راغلل او دغه خبري ئي دَ اُمّت په غوږونو کښ وويلي او ټول
۵ اُمّت خپل آوازونه پورته کړل وئي ژړل ۵ او ګوره شاؤل په
غوايانو پسي له ښتي نه راته او شاؤل وويل چه په اُمّت څه
شوي دي چه ژاړي نو دَ يابيش دَ سړو خبره ئي ورته تيره کړه
۶ ۶ چه دا خبري ئي واوريدلي نو دَ الله روح په شاؤل حمله وکړه
۷ او غضب دَ هغه ډير ګرم شه ۷ او ده جوړه دَ غوايانو واخستله
او ټوټي ټوټي ئي کړله او په ټول سرحد دَ اسرائيل ئي دَ استاځي
په لاس واستولي وئي ويل هغه څوک چه په شاؤل او په سموايل
پسي راونه وزي هم هسي به دَده دَ غوايانو سره عمل وکړي شي او
دَ خداوند هيبت په اُمّت پريوت او دَ يوه سړي په شان ووتل
۸ ۸ او ده په بازق کښ وشميرل او بني‌اسرائيل دري سوه زره وو
۹ او دَ يهوداَ سړي ديرش زره ۹ او دوي هغو استاځو ته چه راغلل
وويل چه تاسو دَ يابيش‌جلعاد سړو ته ووايي صبا چه څه وخت
نمر تود شي ستاسو خلاصون به وشي او استاځي راغلل او دَ
۱۰ يابيش سړو ته ئي ښکاره کړه او هغوي خوشحال شول ۱۰ نو دَ يابيش
سړو وويل صبا به تاسو ته در ووځو او تاسي له موږ سره داسي
۱۱ عمل وکړئ لکه چه ستاسو په سترګو کښ ښه وي ۱۱ او په صبا
داسي وشوه چه شاؤل هغه اُمّت په دريو ډلو ووېشه او دوي
دَ ډيري په مينځ کښ دَ سحر په پهر کښ راغلل او عمونيان ئي
دَ ورځي تر غرمي پوري ووهل او داسي وشوه چه پاتي شوي هسي
۱۲ تار بتار شول چه دوه په هغه کښ يوځاي پاتي نه وو ۱۲ او اُمّت
سموايل ته وويل هغه څوک ويونکي وو چه شاؤل به په موږ
باندِ بادشاهي وکړي څه ؟ موږ ته هغه سړي راکړئ چه مړه ئي
۱۳ کړو ۱۳ او شاؤل وويل په دي ورځ دِ يو سړیَ مړ نه کړي شي
۱۴ ځکه چه نن ورځ خداوند په اسرائيل کښ خلاصون وکړ ۱۴ او

سموایل هغه امّت ته وویل راشئ چه مونږ جلجال ته لاړ شو
او هلته بادشاهت تازه کړُو ۱۵ او ټول اُمّت جلجال ته لاړ او ۱۵
هلته ئې د خداوند په حضور په جلجال کښې شاؤل بادشاه کړ
او هلته دَ سلامتیا ذبحي دَ خداوند په حضور کښې ئې ذبح کړې
او هلته شاؤل او ټولو سړو دَ اسرائیل ډېره خوشحالي وکړه ٭

دولسم باب

۱ او سموایل ټول اسرائیل ته وویل ګوره په هغو ټولو کښې چه ۱
تاسو ماته وویل ما ستاسو قول واورېده او په تاسو باندِ ما
یو بادشاه مقرّر کړ ۲ او اوس ګوره بادشاه ستاسو دَ وړاندِ ګرزي ۲
او زه بوډا او سپین ږیری یم او ځما ځامن تاسو سره دِي او زه له
خپلي ځوانئِ نه تر نن ورځې پورې ستاسي دَ وړاندِ ګرزېدلي یم
۳ ګوره زه حاضر یم په ما دَ خداوند دَ وړاندِ او دَ ده دَ مسیح ۳
دَ وړاندِ ګواهي ولئِ چه دَ چا غوایه ما نیولې دَي یا دَ چا خر مِ نیولي
دِي یا څوک مِ ربړولي دَي یا څوک مِ مات کړي دَي یا دَ چا له
لاسه مِ رشوت اخستلي دَي چه په هغه باندِ سترګي پټي کړم
او زه به ئې تاسو ته پسته درکړم ۴ او دوي وویل تا په مونږ ظلم ۴
کړي نه دَي او نه دي مات کړي یُو او نه دي دَ هیچ سړي له
لاسه څه اخستلي دِي ۵ نو ده ورته وویل چه خداوند په تاسو ۵
ګواه دَي او دَ هغه مسیح نن ورځ ګواه دَي چه ځما په لاس کښې
مو هیڅ شئ موندلي نه دَي او دوي وویل چه ګواه دَي ۶ او سموایل ۶
اُمّت ته وویل چه هغه خداوند دَي چه موسیٰ او هارون ئې
مقرّر کړل او چه ستاسو پلارونه ئې له مصر نه را وخېژول ۷ نو ۷
اوس ودرېږئِ چه له تاسو سره دَ خداوند په مخ کښې دعویٰ وکړم
دَ خداوند دَ ټولو صداقتونو په باب چه له تاسو سره او ستاسو

٨ له پلارونو سره ئې وکړل ٨ هرکله چه یعقوب په مصر کښې راغئ
او ستاسو پلارونو خداوند ته چغې وهلې نو خداوند موسیٰ او
هارون واستول او ستاسو پلارونه ئې له مصر نه راوویستل او
٩ په دې مکان کښې ئې واوسول ٩ لیکن دوی خداوند خپل الله
هیر کړ نو دوی ئې د سیسرا سردار د فوځ د حصور په لاس کښې
خرڅ کړل او د فلستیانو په لاس کښې او د مواب د بادشاه په
١٠ لاس کښې او دوی ورباندې جنګ وکړ ١٠ او دوی خداوند ته چغې
وکړې او وئې ویل مونږ خطا کړې ده ځکه چه خداوند مو پرېښودلې
دئ او د بعلیم او د عستاروت عبادت مو کړې دئ او اوس مو
د خپلو دښمنانو له لاسه خلاص کړه او مونږ به ستا عبادت وکړو
١١ ١١ نو خداوند یربعل او بیدان او یفتاح او سموایل واستول او
تاسو ئې د خپلو ټولو چاپېره دښمنانو له لاسه خلاص کړئ او
١٢ تاسو په امانت اوسیدلئ ١٢ او چه تاسو ولیدل چه ناحش بادشاه
د بنې عمون په تاسو باندې راغئ تاسو ما ته وویل نه بلکه بادشاه به
په مونږ باندې بادشاهي وکړي هرکله چه خداوند ستاسو الله ستاسو
١٣ بادشاه وه ١٣ او اوس ګوره هغه بادشاه چه غوره کړې مو دئ
او چه غوښتلې مو دئ او ګوره خداوند په تاسو باندې بادشاه ودراوه
١٤ ١٤ نو که تاسې د خداوند ویره وکړئ او د ده عبادت وکړئ او
د ده قول واورئ او د خداوند د حکم په خلاف یاغي نه شئ نو
تاسو او هغه بادشاه هم چه په تاسو باندې بادشاهي کوي د خداوند
١٥ خپل الله پیروان شئ ١٥ لیکن که د خداوند قول وا نهورئ او د
خداوند د حکم په خلاف یاغي شئ نو د خداوند لاس به په
١٦ تاسو باندې راشي لکه چه ستاسو په پلارونو وه ١٦ نو اوس ودرېږئ
او دا لویه خبره وګورئ چه خداوند به ئې ستاسو د سترګو د وړاندې
١٧ وکړي ١٧ نن ورځ د غنمو لو نه دئ څه ؟ زه به خداوند ته ناري

وکړم او هغه به رعدونه او باران وکړي او تاسو به پوهه شئ
او و به وینئ چه ستاسو شرارت لوي دَي چه تاسو دَ خداوند
په سترګو کښ کړي دَي چه خپل ځانونو له مو بادشاه غوښتلي
۱۸ دَي ۱۸ نو سموایل خداوند وباله او خداوند رعدونه او باران
هم په هغې ورځي وکړل او ټول اُمّت له خداوندَ او له سموایلَ
۱۹ ډیر وویریدل ۱۹ او ټول اُمّت سموایل ته وویل خداوند خپل الله
ته دَ خپلو بندګانو دپارَ دُعا وکړه چه مونږ مړه نه شُو ځکه
چه مونږ په خپلو ټولو خطاوو باندِ دا بدِي زیاته کړله چه دَ
۲۰ ځان دَپارَ مو بادشاه وغوښت ۲۰ او سموایل امّت ته وویل مه
ویریږئِ تاسو دا ټول شرارت کړي دَي لیکن دَ خداوند له پیروئِ
نه مه لري کیږئِ او دَ خداوند عبادت وکړئِ په خپلو ټولو زړونو
۲۱ سره ۲۱ او تاسو مه لري کیږئِ چه تاسو به هغو باطلو پسي شئِ
چه فائده نه رَسَوِي او خلاصولي نه شِي ځکه چه دوي باطل دِي
۲۲ ۲۲ ځکه چه خداوند به په خپل اُمّت پرِي نږدِي دَ خپل لوي نوم په
وسیلي سره ځکه چه دَ خداوند خوښه شوه چه تاسو دَ ځان
۲۳ دَپارَ امت وګرزوي ۲۳ او ځما په باب دِ داسي و نه شِي چه دَ
خداوند په خلاف خطا وکړم چه ستاسو دَپارَ له دُعا کولو نه
قرار شم لیکن زه به تاسو ته هغه نیکه او سمه لار در وښیم
۲۴ ۲۴ تش دَ خداوند ویره وکړئِ او دَ هغه عبادت وکړئِ په رښتیا
سره په خپلو ټولو زړونو سره ځکه ګورئِ چه څرنګ لوي ځیزونه
۲۵ هغه ستاسو دَپارَ کړِي دِي ۲۵ لیکن که تاسو شر شرارت وکړئِ نو
تاسو او ستاسو بادشاه به هم سره برباد شئِ +

دیارلسم باب

۱ ۱ شاؤل دَ دیرشو کالو وه دَده په بادشاه کیدلو باندِ او چه دَه

۲ په اسرائیل دوه کاله بادشاهي وکړه ۲ نو شاؤل دري زره له
اسرائیل نه غوره کړل او دَ شاؤل سره دوه زره په مکماس او
دَ بیتِ ایل په غره کښې وُو او یو زر له یونتن سره دَ بنیامین په
جبعه کښې وُو او باقي خلق ئي هر سړي خپلې کیږدئ ته
۳ واستوه ۳ او یونتن دَ فلستیانو لښکر وواهه چه په جبعه
کښې وه او فلستیانو واوریدل او شاؤل تُوري وغږوله په ټوله
۴ زمکه کښې و ئې ویل عبرانیان دِ واوري ۴ او ټول اسرائیل واوریدل
چه شاؤل دَ فلستیانو لښکر وواهه او دا هم چه فلستیانو له
اسرائیل نه نفرت وکړ او اُمّت په شاؤل پسې جلجال ته
راجمع شه
۵ ۵ او فلستیان جمع شول چه دَ اسرائیل سره جنګ وکړي
دیرش زره ګاډي او شپږ زره سواره او خلق لکه دَ شګي چه
دَ قهردریاب په غاړي په کثرت سره وي او راوختل او په
مکماس کښې ئې ډیره وکړه دَ بیت آون په مشرقي طرف کښې-
۶ ۶ او چه دَ اسرائیل سړو ولیدل چه دوي په تنګسیا کښې دِي
ځکه چه اُمّت مظلوم وه نو اُمّت په غارونو کښې او په ځنګلونو
کښې او په ګړونو کښې او په سمځو کښې او په کوهیو کښې
۷ خانونه پټ کړل ۷ او ځني عبرانیان په یردن پوري وتل دَ جد
او دِ جلیاد زمکي ته لیکن شاؤل تر اوسه په جلجال کښې وه
او ټول اُمّت وریسي رپیدونکيَ وه
۸ ۸ او هغه اوه ورځي قرار شه دَ سموایل دَ هغه مقرر
وقت په موافق او سموایل جلجال ته رانه غي او اُمّت ورنه
۹ تار بتار شه ۹ او شاؤل وویل هغه سیځونکي قرباني او هغه
دَ سلامتیا قرباني را نژدي کړئ او ده سیځونکي قرباني وخیژوله
۱۰ ۱۰ او داسي وشوه چه ده دَ سیځونکي قربانئ خیژول ختم کړل نو

کوره چه سموایل راغي او شاؤل دَده دَ استقبال دَپارَ ووت
۱۱ چه ئيِ مبارک کړي ۱۱ او سموایل وویل چه څه دِ کړي دِي او
شاؤل وویل چه ما ولیدل چه هغه اُمّت له ما نه تار بتار
کیږي او چه ته په مقرري ورځي رانغلي او چه فلستیان په
۱۲ مکماس جمع کیدل ۱۲ نو ما وویل چه اوس به فلستیان ما ته
جلجال ته راکوز شي او ما دَ خداوند مخ ته منّت ونه کړ نو ما
۱۳ خپل ځان ټینګ کړ او سوځونکي قرباني مِ وخیژوله ۱۳ او سموایل
شاؤل ته وویل چه تا احمقي کړي دَه تا دَ خداوند خپل الله
فرمان ساتلي نه دَي چه درته ئيِ وفرمایل ولي چه اوس به
خداوند ستا بادشاهت په اسرائیل باندِ تر ابدَ پوري ثابت
۱۴ کړي وه ۱۴ او اوس به ستا بادشاهت قایم نه کړي شي چه
خداوند دَ خپل ځان دَپارَ یو سړَي دَ خپل زړه په موافق
ولټاوه او خداوند هغه مقرّر کړي دَي چه دي دَده په اُمّت باندِ
امیر شي ځکه چه تا هغه څه چه خداوند درته فرمایلي دِي
ساتلي نه دِي

۱۵ ۱۵ او سموایل پورته شه له جلجال نه دَ بنیامین جبعي
ته ووت او شاؤل هغه اُمّت چه ورسره موجود وه وشمیره
۱۶ قریب شپږ سوه سړي وُو ۱۶ او شاؤل او یونتن ځوي ئيِ او
اُمّت چه ورسره موجود وه دَ بنیامین په جبعه کښ او سیدل
۱۷ او فلستیان په مکماس کښ ډیره شول ۱۷ او شوکوکي دَ فلستیانو
له ډیري نه ووتل په دریو ډلو کښ یوه ډله وګرزیده دَ عُفره
۱۸ لاري ته دَ شوعال زمکي ته ۱۸ او بله ډله دَ بیتِ حورون لاري ته
وګرزیده او بله ډله وګرزیده دَ هغه سرحد لاري ته چه په
طرف دَ کندي دَ صبوعیم ده دبیابان و خوانه نضرګاه دي
۱۹ ۱۹ نو دَ ټول اسرائیل په زمکه کښ لوهار موندي نه شه

څکه چه فلستيانو وويل چه هسي نه وِي چه عبرانيان توري
٢٠ يا بلّي جوړي کړِي ٢٠ ليکن ټول اسرائيل به فلستيانو ته کوز کيدل
هر سړِي به خپل سَسپار او خپل يُوم او خپل تبر او خپله سَکوَږ
٢١ چه تيره کړِي ٢١ ليکن دوي يو سوهان دَ سَسکورو دَپارَ او دَ
يوسونو دَپارَ او دَ دري غاښو دَپارَ او دَ تبرونو دَپارَ او دَ چوکو
٢٢ دَ تيره کولو دَپارَ لاره ٢٢ او داسي وشوه دَ جنګ په ورځ کښِ چه نه
تُوره نه بلّه دَ ټول اُمّت په لاس کښِ مونديلي شوه چه دَ شاؤل
او دَ يونتن سره وُو ليکن شاؤل څخه او يونتن دَده څوي څخه موندلي
٢٣ شول ٢٣ او دَ فلستيانو لښکر دَ مکماس دري ته ووت ؞

څوارلسم باب

١ آ او په يوه ورځ داسي وشول چه يونتن دَ شاؤل څوي مغه ځوان
ته چه دَده وسلي يِ يوړته کوله وويل راشه چه پوري وزو دَ
فلستيانو لښکر ته چه پوري غاړه هلته دَي ليکن خپل پلار يِ
٢ خبر نه کړ ٢ او شاؤل دَجبعي په آخر کښِ او سيده دَ هغه انار دَ
وُنِي دَلاندِ چه په مغرون کښِ ده او هغه اُمّت چه ورسره
٣ وه قريب شپږ سوه سړِي وُو ٣ او اخياه دَ اخيطوب څوي
ورور د ايکابود دَ فينحاس څوي دَ عيلي څوي کوهين دَ خداوند
په شيلوه کښِ آفود آغوستونکي وه او اُمّت نه پوهيده چه
٤ يونتن تللي دَي ٤ او دَ هغو درو په مينځ کښِ چه يونتن دَ فلستيانو
په لښکر بانِدِ دَ پوري وتلو دَپارَ لټاوه دَ کتي دَ غاښي په يو
طرف وه او دَ کتي دَ غاښي په بل طرف وه او دَ يوه نُوم بوصيص
٥ وه او دَ بل نُوم سنّه ٥ هغه يو غاښي ستنه وه په شمال
طرف په مخامخ دَ مکماس او هغه بل په جنوب طرف په مخامخ
٦ دَ جبعي ٦ او يونتن خپل ځوان ته چه دَده وسله يِ يوړته کوله

و ویل راشه چه مونږ پورې وزو دَ دغې نامختونو لښکر ته
کُندِ خداوند ځمونږ دَپارَ کار وکړي ځکه چه خداوند ته هیڅ
ګرانه نه دَه چه په ډیر یا په لږ سره خلاصون ورکوي ٧ او دَده ٧
وسله پورته کونکي ورته وویل هغه ټول څه چه ستا په زړه
کښ وي وکړه وګرزه ګوره ستا دَ زړه په موافق در سره یم
٨ او یونتن وویل ګوره مونږ دې خلقو ته پورې وزو او ورباندِ ٨
خپل ځانونه څرګند کړو ٩ که چرې دوی مونږ ته داسې ووایي ٩
چه ودریږئ تر هغه پورې چه مونږ درشو نو مونږ به په
خپل ځاي ودریږو او هغوي ته به نه ورخیژو ١٠ او که دوي ١٠
داسې ووایي چه مونږ ته راوخیژئ نو مونږ به ور وخیژو ځکه
چه خداوند ځمونږ په لاس کښ راکړي دي او دا به مونږ ته
نښه وي ١١ او دوي دواړه دَ فلستیانو لښکر ته ځانونه ورڅرګند ١١
کړل او فلستیانو وویل ګوره عبرانیان له هغو سمځو نه چه
ځانونه ئې هلته پټ کړي دي راوزي ١٢ او دَ لښکر خلقو یونتن ١٢
او دَده وسله پورته کونکي ته ځواب ورکړ او وئې ویل مونږ ته
را وخیژئ او مونږ به تاسو په یوي خبري پوه کړو او یونتن
خپل وسله پورته کونکي ته وویل چه ما پسې راخیژه ځکه چه
خداوند دَ اسرائیل په لاس کښ ورکړي دي ١٣ او یونتن په ١٣
خپل لاسونو باندِ او په خپلو پښو باندِ وخوت او دَده وسله
پورته کوونکي ورپسې او دوي دَ یونتن په مخ کښ پریوتل او
دَده وسله پورته کونکي ورپسې ووژلل ١٤ او دا اول وهنه وه ١٤
چه یونتن او دَده وسله پورته کوونکي ووهله قریب شل
سړي وُو دننه لکه چه نیمه کرښه اوږده په زمکه دَ یوجریب
کښ ١٥ او په ډیره کښ رپیدنه وَه په پیټي کښ او په ټول ١٥
قوم کښ او لښکر او هغه شوکونکي ئې هم وریول زمکه هم په

١٦ زلزله شوه نو له الله نه لويه رپيد نه شوه ١٦ او پهره دارانو
دَ شاؤل دَ بنيامين په جبعه کښ وکتل او گوره چه هغه تولِي
وِيلي کيږي او هغوي هلته تلل
١٧ ١٧ او شاؤل هغه اُمّت ته چه ورسره وه وويل چه
اوس وشميرئِ او وگورئِ څوک له مونږ نه تللي دِي او چه
دوي وشميرل نو يونتن او دَده وسله پورنه کونکي نه وو
١٨ ١٨ او شاؤل اخياه ته وويل چه دَ الله صندوق رانژدي کړه
ځکه چه دَ الله صندوق په هغه ورځ دَ بني اسرائيلو سره
١٩ وه ١٩ او داسي وشوه چه شاؤل لا تر اوسه له کوهين سره
خبره کوله او هغه شور چه دَ فلستيانو په ډيره کښ وه
زياتيده او ډيريده او شاؤل کوهين ته وويل لاس لري کړه
٢٠ ٢٠ او شاؤل او ټول اُمّت چه ورسره وه راجمع شول او جنگ
ته راغي او گوره دَ هر سړي توره په خپل دوست وه ډير لوي
٢١ زوږ وه ٢١ او عبرانيان چه په وړاندنيو وختونو کښ له فلستيانو
سره وُو چه ورسره به ډيري ته ښا او خوا ختل دوي هم دَ
٢٢ اسرائيل سره شول چه دَ شاؤل او يونتن سره وو ٢٢ او ټولو
سړو دَ اسرائيل چه خپل ځانونه به يُ دَ افرائيم په کوهستان
کښ پټول واوريدل چه فلستيان تښتي نو دوي هم په جنگ
٢٣ کښ ورپسي ونغليدل ٢٣ نو خداوند په هغه ورځ اسرائيل
٢٤ خلاص کړ او جنگ دَ بيت آون طرف ته تير شه ٢٤ او دَ اسرائيل
سړي په هغه ورځ تنگ شول ليکن شاؤل اُمّت ته قسم ورکړ
وئِ ويل چه ملعون دِ وِي هغه سړيَ چه تر نمابنام پوري ډوډيُ
وخورِي چه له خپلو دُښمنانو نه بدله واخلم او ټول اُمّت
٢٥ ډوډي ونه خوړله ٢٥ او ټول اُمّت ځنګل ته راغي او دَ ښځي
٢٦ په مخ گبينه وه ٢٦ او چه اُمّت هغه ځنګل ته راغي نو گوره

كبينه ننختيده ليكن هيچا خپل لاس خپلي خولې ته اوږد نه كړ خلكه
چه اُمّت له هغه قسمَ ويريده ٢٧ ليكن يونتن آوريدلي نه وُو چه ٢٧
دَ هغه پلار اُمّت ته قسم وركړ نو ده دَ هغه لښتي سرچه دَده په
لاس كښ وه اوږد كړ او دَ كبينه په څپياكي ني ډوب كړ او خپل لاس
ني په خپلي خولي ولګاوه او دَده سترګي رڼا شولي ٢٨ او يو سړي ٢٨
له خلقو نه ځواب وركړ و ني ويل ستا پلار اُمّت ته قسم وركړ
و ني ويل ملعون دِ وِي هغه سړيَ چه نن ورځ ډوډيٍ وخوري او
اُمّت ستړي شه ٢٩ نو يونتن وويل څما پلار زمكه وربروله گوريٍ ٢٩
چه څما سترګي څرنګ روڼي شولي چه ما دَدي كبينه نه لږ څه
وڅكل ٣٠ نو څومره ډير به ښه وُو كه چري نن ورځ اُمّت دَ خپلو ٣٠
دُښمنانو له لوټ نه چه دوي وسوندل په ښه شان خوړلي
وي ځكه چه اوس خو ډيره وهنه په فلستيانو كښ و نه شوه
٣١ او هم په هغه ورځ هغوي له مكماس نه تر اياِلونَ پوري فلستيان ٣١
ووهل او اُمّت ډير ستړي شه ٣٢ او هغه اُمّت په لوټ باندِ ٣٢
مشغول شول او گډوري او سخوندران او سخي ني واخستل او
په زمكه ني ذبح كړل او هغه اُمّت له وينو سره وخوړل ٣٣ او ٣٣
شاؤلَ ته ني ښكاره كړه و ني ويل چه گوره اُمّت دَ خداوند خطا
كوِي چه له وينو سره خوري او ده وويل تاسو نكي كړي دَه نن
ورځ ما ته لوئ گټ را ورغړويٍ ٣٤ او شاؤلَ وويل تاسو دَ اُمّت ٣٤
په منځ كښ خواره شيٍ او ورته ووايٍ دلي دِ ما ته هر يو سړي
خپل سخوندر راتږدي كړيٍ او هر يو سړي دِ خپل گډوري او په
دي ځاي كښ ني ذبح كړيٍ او و ني خوريٍ او دَ خداوند خطا
مه كويٍ دَ وينو په خوړلو سره او ټول اُمّت هر يو سړي خپل
سخوندر دَده په لاس كښ هغه شپه راوړ او هلته ني ذبح
كړل ٣٥ او شاؤلَ خداوند ته يوه مذبح بنا كړه هم هغه اوّل ٣٥

مذبح وه چه ده خداوند ته بنا کړه
۳۶ ۳۶ او شاؤل وویل چه مونږ دِ په فلستیانو پسي دَ
شپې کوز شُو او دَ صبا تر روښنائي پوري دِ ئې لوټ کړو او په
هغوي کښ دِ یو سړي نه پرېږدُو او دوي وویل ټول چه ستا
په سترګو کښ ښه وِي وئې کړه او هغه کوهین وویل مونږ دِ
۳۷ دلې الله ته رانژدې شُو ۳۷ او شاؤل الله ته سوال وکړ چه زه
دِ په فلستیانو پسي کوز شم ته به دوي دَ اسرائیل په لاس
کښ ورکړې څه؟ لیکن په هغه ورځ کښ ئې څواب ورنه کړ
۳۸ ۳۸ او شاؤل وویل دلې رانژدې شئ اي ټولو ملکانو دَ اُمت
۳۹ او پوه شئ او ګورئ چه دا خطا نن ورځ په څه وشوه ۳۹ څکه
چه هغه یهوه حي دَي چه دَ اسرائیل خلاصونکي دَي اګر
که په یونتن څما په ځوي کښ وِي نو ضرور به په مرګ مړ
۴۰ شِي او دَ ټول اُمت په مینځ کښ څواب ورکونکي نه وه ۴۰ نو
ده ټول اسرائیل ته وویل چه تاسو یوه خوا شئ او زه او
یونتن څما ځوي به په بل خوا او اُمت شاؤل ته وویل چه هسي
۴۱ وکړه لکه چه ستا په سترګو کښ ښه وِي ۴۱ او شاؤل خداوند
الله دَ اسرائیل ته وویل حق ښکاره کړه او شاؤل او یونتن
۴۲ ونیولي شه او اُمت خلاص شه ۴۲ او شاؤل وویل څما په
مینځ او دَ یونتن په مینځ کښ واچوئ او یونتن ونیولې شه
۴۳ ۴۳ او شاؤل یونتن ته وویل ما ته ونښیه چه څه دِ کړي
دِي او یونتن ورته ښکاره کړ او وئې ویل په څکه سره مې
وڅکل دَ دَغي لښتي په سر چه څما په لاس کښ وه لږ څه
۴۴ ګبینه او ګوره مړ به شم ۴۴ او شاؤل وویل الله دِ داسي
وکړي او له دېنه زیات لیکن اي یونتن ته به په مرګ سره
۴۵ ومري ۴۵ او هغه اُمت شاؤل ته وویل چه یونتن به مړ شي

چه دا لوي خلاصون يُ په اسرائيل کښ کړي دَي هسي دِ نه وِي
يهوه حَي دَي چه دَ هغه دَ سر يو ويښته به زمکي ته
پړي نه وزِي ځکه چه ده نن ورځ له الله سره کار کړي دَي او
۴۶ هغې اُمّت يونتن آزاد کړ او مړ نه شه ۴۶ نو شاؤل په فلستيانو
پسي وخوت او فلستيان خپل مکان ته لاړل
۴۷ ۴۷ او شاؤل بادشاهت په اسرائيل واخست او له ځيلو
ټولو دُښمنانو سره يُ کير چاپير جنګ وکړ په موآب او په بنيعمون
او په ادوم او په بادشاهانو دَ صوباه او په فلستيانو او په ټولو
۴۸ چه يُ مخ ور ګرزاوه دهشت يُ پرِ راوړ ۴۸ او مړانه يُ وکړه او
عماليقيان يُ ووهل او اسرائيل يُ دَ هغو له لاسونو نه آزاد کړ
چه شوکول به يُ
۴۹ ۴۹ او دَ شاؤل ځامن دا وُو يونتن او يشوي او ملکيشوع
او نومونه دَده دَ دوارو لونړو دَ مشرَي نوم ميرب او دَ کشري نوم
۵۰ ميکال ۵۰ او نُوم دَ ښځي دَ شاؤل اخينوعم لُور دَ اخيماعص اودَده
۵۱ دَ فوځ دَ سردار نوم ابنير دَ نير ځوي تره دَ شاؤل ۵۱ او قيش
دَ شاؤل پلار وه او نير دَ ابنير پلار ځوي دَ ابيئيل وه
۵۲ ۵۲ او ټولي ورځي دَ شاؤل په فلستيانو بانډِ سخت جنګ
وه اوچه شاؤل هرجبار سړي اوهردَ قوت سړي وليد نو خپل
ځان ته يُ راکښه ❊

پنځلسم باب

۱ ۱ او سموايل شاؤل ته وويل چه زه خداوند واستولم چه تا
دَده په اُمّت اسرائيل بانډِ بادشاه مسح کړم نو اوس دَ خداوند
۲ دَ کلام آواز واوره ۲ خداوند دَ لښکرونو داسي وايي ما دَ هغه
چه عماليق اسرائيل سره وکړ تفحص وکړ چه ورته يُ په لاره
۳ کښ ځان ټينګ کړ چه دي له مصر نه وخوت ۳ اوس دروه

عمالیق ووهه او ټول څه چه دَ هغه وِي حرم ئي کړه او پرېږدِ
تحمل مه کوه او له سړِي نه تر ښځي پوري او له هلک تر رودونکي
پوري او له غوايه نه تر ګډي پوري او له اوښَ تر خره پوري
مړه کړه

۴ ۴ او شاؤل اُمت خبر کړ او په طلايم ئي وشميره دوه
۵ سوه زره پلي او لس زره سړي دَ يهوداه وُو ۵ او شاؤل دَ
۶ عمالیق ښهر ته ورغي او په کندي کښ ئي پسوني وکړه ۶ او
شاؤل قينيانو ته وويل دروميږ لري شئ کوز شئ دَ عماليقي له منځ
نه هسي نه چه تاسو ورسره نيست کړم ځکه چه تاسو مهرباني
وکړه ټول بني‌اسرائيل سره چه دوي له مصر نه ختل او قينيان
۷ دَ عماليق له منځ لري شول ۷ او شاؤل عماليق ووهل له
۸ حويلاه نه تر هغه چه شور ته راغي دَ مصر په مخ کښ ۸ او
اُجاج بادشاه دَ عماليق ئي ژوندي ونيو او ټول خلق ئي دَ
۹ توري په مخ ورک کړل ۹ ليکن شاؤل او اُمت په اُجاج او په
ښو ګډورو او په غوايانو او په څرډو او په وريو او په ټولو ښو څيزونو
تحمل وکړ او په حرمولو ئي رضا نه شوه او ټول مالونه چه
سپک او ناکاره وُو هغه ئي حرم کړل

۱۰ ۱۱ ۱۰ نو دَ خداوند کلام په سموايل باند شه وئي ويل ۱۱ زه
پښيمان يم چه ما شاؤل په بادشاهئ مقرّر کړ ځکه چه دَي
ځما له پيروي کولو نه جاروتلي دَي او ځما حکمونه ئي قايم نه کړل
او سموايل غُصّه شه او ټوله شپه ئي خداوند ته چغي کولي
۱۲ ۱۲ او سموايل دَ شاؤل دَ ملياکيدلو دَپارَ په صبا کښ سحر
وقتي پورته شه او سموايل ته څرګند کړي شوه په دي ويلو
چه شاؤل کرمل ته راغي او ګوره يوه ستن ئي دَ خپل ځان
دَپارَ ودروله او وګرزيده او تير شه او جلجال ته کوز شه

۱۳ او سموایل شاؤل ته راغي او شاؤل ورته وویل چه ته دِ ۱۳
له خداوندَ مبارک شي ما دَ خداوند کلام قایم کړ ۱۴ او سموایل ۱۴
وویل چه دا څه بَین بَین دَ رمي دي څما په غوږونو کښ اورمبارږ
دَ غوایانو چه زه ئي اورم ۱۵ او شاؤل وویل هغوي له عمالیقانو ۱۵
راوستلي دي چه اُمت په بنه ګډورو او په غوایانو تحمل وکړ
دَپارَ دَ ذبح کولو ستا دَ خداوند الله دَپارَ او باقیه مونږ حرم
کړل ۱۶ او سموایل شاؤل ته وویل وار وکړه چه زه تاته بیان ۱۶
کړم هغه چه خداوند ما ته نن شپه کلام کړي دي او ده
ورته وویل ووایه ۱۷ او سموایل وویل هرکله چه ته په خپلو ۱۷
سترګو کښ وړوکي وې سر دَ اسرائیل دَ فرقي نه وي نو خداوند
مسحه کړې نه يې څه؟ چه په اسرائیل بانډِ بادشاه شي ۱۸ او ۱۸
خداوند په لاري واستولي او وئي ویل دروه او هغه خطاکاران
عمالیقي حرم کړه او له هغو سره جنګ وکړه تر هغه پوري
چه دوي نیست شي ۱۹ نو تا ولي دَ خداوند آواز وا نه وریدهٔ ۱۹
لیکن په لوټ دِ حمله وکړه او هغه چه دَ خداوند په سترګو
کښ شر وه ودِ کړ ۲۰ او شاؤل سموایل ته وویل ما دَ خداوند ۲۰
آواز آوریدلي دي او په هغه لاري چه خداوند زه واستولم
تللي یم او اَجاج بادشاه دَ عمالیقیانو مِ راوستلي دي او عمالیقي
مِ بیخي حرم کړي دي ۲۱ لیکن هغه اُمت له لوټه واخستلي ګډي ۲۱
غوا خاص څیزونه دَ حرم دَ ذبح کولو دَپارَ ستا دَ خداوند
الله په جلجال کښ ۲۲ او سموایل وویل چه دَ خداوند خوشحالي ۲۲
په سیزونکو او په ذبحو کښ داسي ده څه؟ لکه دَ خداوند په آواز
آوریدلو کښ؟ ګوره اوریدل له ذبحو نه بنه دي او نغوتل
دَ مږونو له وازدونه بهتر دي ۲۳ څکه چه باغي توب لکه دَ ۲۳
خطا دَ فال آخیستلو دي او بدي لکه دَ بت پرستي ده او دَ ترافیم

په دي سبب چه تا دَ خداوند کلام رد کړي دَي خداوند ته
۲۴ له بادشاهۍ نه رد کړي يي ۲۴ او شاؤل سموايل ته وويل
ما خطا کړي دَه ځکه چه زه دَ خداوند له کلامَ او ستا له
خبري نه پوري تللي يم ځکه چه زه له اُمّت نه وويريدم او دَ
۲۵ هغه آواز مِ واوريده ۲۵ او اوس ځما خطا معاف کړه او ما
۲۶ سره پسته راشه چه خداوند ته سجده وکړم ۲۶ او سموايل شاؤل
ته وويل چه له تا سره پسته نه ګرزم ځکه چه تا دَ خداوند
کلام رد کړي دَي او خداوند ته رد کړي يي دَ اسرائيل له
۲۷ بادشاهي نه ۲۷ او چه سموايل وګرزيده چه لاړ شي نو دَ هغه
۲۸ دَ ځادر لمن يي ونيوه او څيري شه ۲۸ او سموايل ورته وويل
خداوند نن ورځ له تا نه بادشاهي دَ اسرائيل وشلوله او ستا
۲۹ ګاونډي ته يي ورکړه چه له تانه ښه دَي ۲۹ او جلال دَ اسرائيل
هم دروغ نه کوي او نه پښيمانَ کيږي ځکه چه دَي سړي نه دَي
۳۰ چه پښيمانَ شي ۳۰ نو ده وويل چه ما خطا کړي دَه اوس دَ اُمّت
دَ سپين ږيريو او دَ اسرائيل دَ وړاندِ مِ عزّت وکړه او ځما سره
۳۱ را وګرزه چه خداوند ستا الله ته سجده وکړم ۳۱ او سموايل په
شاؤل پسي وګرزيده او شاؤل خداوند ته سجده وکړه
۳۲ ۳۲ او سموايل وويل را نژدي کړه اُجاج بادشاه دَ عماليقيانو
او اُجاج په نازکۍ سره ورغي او اُجاج وويل په يقين سره تريخوالي
۳۳ دَ مرګ لري شه ۳۳ او سموايل وويل لکه چه ستا تُوري ښځي بوري
کړي دِي هم هسي دِ دَ ښځو په مينځ کښ ستا مور بوره کړي
شي
۳۴ ۳۴ او سموايل اُجاج په جلجال کښ دَ خداوند دَ وړاندِ
۳۵ ټوټي ټوټي کړ ۳۵ او سموايل راما ته لاړ او شاؤل خپل کور ته
۳۶ جبعي ته دَ شاؤل وخوت ۳۶ او سموايل زياتَ دَ شاؤل ليدنه

ونه کړه دَده دَ مرګ تر ورځي پورې لیکن سموایل دَ شاؤل دَپارَ وِیر
کاوه او خداوند پښیمان شه چه شاؤل ئې په اسرائیل باندِ بادشاه کړه

شپاړسم باب

١ آ او خداوند سموایل ته ووېل ترڅو پورې به په شاؤل وِیر کوې
او ما له بادشاهئ کولو نه په اسرائیل باندِ رد کړې دَې خپل ښکر
له تیلو نه ډک کړه او دروَمه زه دِ یسيٖ بیت‌اللحمي وته استوم
٢ ځکه چه ما دَ هغه په ځامنو کښں ځان له یو بادشاه ولید ٢ او
سموایل ووېل څرنګ لاړ شم که شاؤل واورِي نو و به مِ وژني او
خداوند ورته ووېل یوه سخوندره په لاس کښں واخله او ووایه
٣ چه خداوند له دَ ذبح کولو دَپارَ راغلي یم ٣ او یسيٖ ذبحي ته راوبوله
او زه به دِ پوه کړم چه ته به څه کوې او ته به ما له هغه مسح
٤ کړې چه زه دَر ته ووایم ٤ او سموایل هغه وکړه چه خداوند ور ته
کلام وکړه او بیت‌لحم ته راغي او سپین ږیرِي دَ ښهر دَده دَ استقبال
٥ دَپارَ په لړزیدلو سره راغلل او ورته ئې ووېل چه په سلامتیا سره راغلي یې ٥ او ده ورته ووېل
چه په سلامتیا سره دَ خداوند دَ ذبحي کولو دَپارَ راغلي یم خپل ځانونه پاک کړئ
او تاسي ذبحي له راشئ او یسيٖ او دَده ځامن ئې پاک کړل او
٦ هغوې ئې دَ ذبحي دَپارَ راوبلل ٦ او داسي وشوه چه دَدوې په
راتلو کښں چه الیاب ئې ولید او وئې وېل چه دَ خداوند دَ وړاندِ
٧ دَده مسیح دَې ٧ او خداوند سموایل ته ووېل دَ هغه څهرې ته
مه ګوره او نه دَده لوړ قد ته ځکه چه ما رد کړې دَې ولي چه
خداوند دَ سړِي په شان لیدل نه کوِي سړِي ظاهر صورت ته
٨ ګورِي لیکن خداوند زړه ته ګورِي ٨ نو یسيٖ ابیناداب راو باله
او دَ سموایل په مخ کښں ئې تیر که او وئې ووېل چه دا هم خداوند
٩ غوره نه کړه ٩ او یسيٖ شمّاه تیر کړه او وئې ووېل چه دا هم خداوند

۱۰ غوره نه کړ ۱۰ او يښي اوه ځامن خپل دَ سموايل په مخ کښ تير
۱۱ کړل نو سموايل ووېل چه دوي خداوند غوره نه کړل ۱۱ او سموايل
يښي ته ووېل چه ځوانان دِ تمام شول؟ او ده ووېل لا تر اوسه
هغه کشر پاتي دَي او ګوره چه په رمو سپنکي توب کوي او سموايل
يښي ته ووېل چه واستوه او را ئي وله ځکه چه مونږ کسيناستلي
۱۲ نه شو تر هغه چه دي دلي را نه شي ۱۲ او وا ئي ستاوه او دننه
ئي راوست او هغه سور وه او ښائست دَ سترګو او په ليدلو کښ
ښه وه او خداوند ووېل پورته شه مسح ئي کړه ځکه چه دا هغه
۱۳ دَي ۱۳ نو سموايل هغه ښکر دَ تيلو واخست او مسح ئي کړ دَده
دَ ورونړو په منځ کښ او دَ خداوند روح له هغي ورځي نه وړاندِ
په داؤد نازل شه او سموايل پورته شه او راماه ته لاړ شه
۱۴ ۱۴ او دَ خداوند روح له شاؤل نه لري شه او روح دَ شر
۱۵ دَ خداوند له طرف دَي هيبت زده کړ ۱۵ او دَ شاؤل نوکرانو ورته
۱۶ ووېل ګوره له الله نه دِ روح دَ شر هيبت زده کوي ۱۶ نو ځمونږ
خاوند دِ ووايي خپلو غلامانو ته چه ستا دَ وړاندِ دِي چه يو سړي
ولټوي هوښيار په غږوني دَ ستار کښ او داسي به وشي هرکله
چه له الله نه روح دَ شر په تا باندِ راځي نو په لاس سره به
۱۷ ئي وغږوي او تا ته به ښه شي ۱۷ او شاؤل خپلو نوکرانو ته ووېل
چه ځما دَپارَ وګوري يو سړي چه په غږولو سره ښه وي او تاسو
۱۸ ئي ما ته راولئِ ۱۸ او يو له ځوانانو نه ځواب ورکړ او و ئي ويل
چه ګوره ما ځوي دَ يښي بيت اللحمي وليد هوښيار په غږوني کښ
او جبار دَ قوت او جنګيالي سړي او فهم دار دَ ويلو او ښائسته
۱۹ سړي او خداوند ورسره دي ۱۹ او شاؤل استاځي يښي ته واستول
او و ئي ويل داؤد خپل ځوي چه له رمي سره دَي را ئي ستوه
۲۰ ۲۰ او يښي يو خر واخست ډوډئِ او زَي ئي دَ شرابو او يو سيرلي

٢١ او دَ خپل ښوي داؤد په رِس ئي شاؤل ته واستول ٢١ او داؤد شاؤل
ته راغي او دَده په مخ کښ ودريده او ډېر پرِ محبت کاوه او دَ
٢٢ وسلي پورته کونکي ئي شه ٢٢ او شاؤل يسي ته واستاوه و ئي ويل
چه داؤد دِ ځما په مخ کښ ودريږي ځکه چه ځما په سترګو کښ ئي فضل
٢٣ وموند ٢٣ او داسي وشوه چه له الله نه به هغه روح پد شاؤل باندِ
راته نو داؤد به ستار واخست او په لاس ئي وغږاوه نو شاؤل به تازه
کيده او ورته به خير شه او هغه بد روح به ورنه لري کيده ٭

اوه لسم باب

١ ١ او فلستيانو خپلي لښکري دَ جنګ دَپارَ راجمع کړلي او په شوکوه باندِ چه دَ
يهودا دي جمع شول او دَ شوکوه او دَ عزيقاه په مينځ کښ په افسدميم کښ
٢ ئي ډيره وکړه ٢ او شاؤل او سړي دَ اسرائيل راجمع شول او دَ ايلاه په خوړ
کښ ډيره شول او دَ جنګ دَپارَ ئي دَ فلستيانو په مقابل صفونه
٣ وتړل ٣ او فلستيان دَ غره په دي طرف ولاړ وُو او اسرائيل دَ غره په
٤ هغه طرف ولاړ وُو او دَ هغو په مينځ کښ کنده وه ٤ او يو سړي پهلوان
دَ فلستيانو له ډيري نه ووت جليات نوم ئي وه له جات نه او اوږدوالي
٥ ئي شپږ هاتي او يوه لوېشت وه ٥ او خول دَ زيړو ئي په سر وه او
لباس ئي دَ زغري قبا آغوستي وه او وزن دَ زغري ئي پنځه زره
٦ شاقله دَ زيړو وه ٦ او دَ زيړو موزي ئي په پښو وي او دَده دَ
٧ اوږي په مينځ کښ دَ زيړو برچه وه ٧ او دَده دَ نيزي تير دَ جولا
دَپلي تيرپه شان وه او دَده دَ نيزي لښه شپږ سوه شاقله دَ اوسپني
٨ وه او پورته کونکي دَده دَ کنګل دَده په مخ کښ ته ٨ او دي ودريده او
دَ اسرائيل صفو ته ئي ناره وکړه ورته ئي وويل چه تاسي ولي راوتلي
يئ دَ جنګ دَ صف تړلو دَپارَ زه فلستي نه يم څه؟ او تاسو دَ
شاؤل نوکران تاسو خپلو ځانونه ته يو سړي غوره کړئ او ما ته

۹ دِ را کوز شي ۹ که هغه توان لرِي چه را سره وجنګيږي او و مِ
وژنِي نو مونږ به ستاسو نوکران شو او که زه و توانيږم ور باندِ
او و يِ وژنم نو تاسو څمونږ نوکران شئِ او څمونږ نوکرِي به کوئِ
۱۰ ۱۰ او هغه فلستِي وويل زه نن ورځ دَ اسرائيل په صفونو پورِي
۱۱ ټوقي کوم يو سرِي راکړئِ چه مونږ سره وجنګيږو ۱۱ او چه شاؤل
او ټول اسرائيل دَ هغه خبرِي واوريدلي نو هک پک شول او
ډير ويريدل
۱۲ ۱۲ او داؤد دَ هغه افراطِي سرِي ځوي وه له بيت اللحم يهودا
او نوم يِ يسّي وه او اته ځامن يِ وُو هغه سرِيَ دَ شاؤل
په ورځو کښ سپين ږيرِي او دَ سړو په مينځ کښ په عمر رسيدلي
۱۳ وه ۱۳ او درِي لوي ځامن دَ يسّي لاړ شوِي او په شاؤل پسي
جنګ ته تللي وُو او نومونه دَده دَ دريو ځامنو چه جنګ ته تلل
۱۴ الياب مشر او دويم يِ ابي ناداب او دريم يِ شمّاه ۱۴ او داؤد کشر وه
۱۵ او هغه درِي لوي شاؤل پسي تلل ۱۵ او داؤد به له شاؤل نه تُه
۱۶ راتُه دَ خپل پلار دَ رمي دَ څرولو دَپارَ په بيت اللحم کښ ۱۶ او
هغه فلستِي به سحر او ماښام نژدي کيده او ترڅلوښتو ورځو
يُ خپل ځان ودراوه
۱۷ ۱۷ او يسّي خپل ځوي داؤد ته وويل واخله که نه خپل
و رونړو ته يوه ايفاه دَدي نيمو او دا لَس ډوډئ او ډيري ته
۱۸ خپلو ورونړو ته په ترپ وروړه ۱۸ او دا لَس ټکرِي دَ پنير دَ دوي
دَ زرو دَ سردار دَپارَ ور وړه او دَ خپلو ورونړو دَ سلامتيا
۱۹ تفحص وکړه او له هغو نه بيعانه واخله ۱۹ او شاؤل او هغوي
او ټول سړِي دَ اسرائيل دَ ايلاه په خوړ کښ وُو فلستيانو سره
۲۰ جنګ کونکي ۲۰ او داؤد صبا وختِي پورته شه او يو ساتونکي ته يِ
رمّه پريښوده او وائِي خستل او لاړ لکه چه يسّي ورته فرمايلي

وو او هغه دَ گاډو ځاي ته راغي او لښکر صفونو ته ووت او
دَ جنګ دَ پارَ ئي ناره وکړه ۲۱ او اسرائيلو او فلسطيانو صفونه ۲۱
وتړل صفونه مخامخ دَ صفونو ۲۲ او داؤد خپل اسباب دَ اسباب ۲۲
دَ ساتونکي په لاس کښ پرېښود او صفونو ته ئي دو کړ او راغي
او له خپلو ورونړو نه ئي دَ سلامتيا سوال وکړ ۲۳ او چه ده ۲۳
لا ورسره خبري کولي نو گوره چه هغه پهلوان سړي فلسطي دَ جات
چه نوم ئي جليات وه دَ فلسطيانو له صفونو نه راووخوت او دَدي
خبرو په شان ئي خبره وکړه او داؤد واوريدلي ۲۴ او ټولو سړو ۲۴
دَ اسرائيل چه هغه سړي وليد نو دَده له مخې نه وتښتيدل او
ډير ووېريدل ۲۵ او سړو دَ اسرائيل وويل تاسي دا سړي ليدلي دَي ۲۵
هغه چه راختلي دَي ښکه چه دَ اسرائيل دَ پېغور دَ پارَ راختلي
دَي او داسي به وشي هغه څوک چه دا سړَي ووژني بادشاه به
ئي په ډير دولت سره دولتمند کړي او خپله لُور به وله ورکړي
او دَ هغه دَ پلار کور به په اسرائيل کښ آزاد کړي ۲۶ او داؤد ۲۶
خبره وکړه هغه سړو ته چه ورته ولاړ وو وئي ويل څه به
وکړي شي له هغه سړي سره چه دغه فلسطي ووژني؟ او دغه
پېغور له اسرائيل نه لري کړي ولي چه دا نامختون فلسطي څوک دَي
چه دَ ژوندي الله صفونو ته پېغور کوي ۲۷ او اُمت ورته ددي ۲۷
خبرو په شان وکړه وئي ويل داسي به وکړي شي له هغه سړي
سره چه وئي وژني ۲۸ او الياب دَده مشر ورور واوريدل چه ده له ۲۸
سړو سره خبره وکړه او په داؤد باندِ دَ الياب خفگي تَوده شوه
او وئي ويل څه دَپارَ کوز راغلي يي او چا ته دِ هغه لږ څه
ګډي په بيابان کښ پرېښودلي دِي زه ستا په مغروريَ او ستا
دَ زړه په شرارت پوهيږم چه دَ جنګ دَ ليدلو دَپارَ کوز راغلي
يي ۲۹ او داؤد وويل اوس ما څه کړي دِي څه سبب نه دَي څه؟ ۲۹

٣٠ ٣٠ او له دۀ نه دَ بل طرف په لوري وګرزيده او دَ دي خبرو په
شان ئي ووئيل او خلقو دَ وړاندِ ني خبري په شان ورته خبره
٣١ وکړه ٣١ او چه دا خبري واوريدلي شولي چه داؤد ووئيلي نو دوئ
٣٢ دَ شاؤل په مخ کښ څرګندي کړلي او دَي ئي راوباله ٣٢ او داؤد
شاؤل ته ووئيل دَ هيچا سړي زړه دِ دَ هغه په سبب پري نه وزي
٣٣ ستا غلام به لاړ شي او دَ دي فلستي سره به جنګ وکړي ٣٣ او
شاؤل داؤد ته ووئيل چه ته نه توانيږي چه لاړ شي او له دي
فلستي سره جنګ وکړي ځکه چه ته ځوان يي او دَي دَ خپلي
٣٤ ځوانئ نه جنګيالي سړي دَي ٣٤ او داؤد شاؤل ته ووئيل ستا
غلام دَ خپل پلار دَ رمي څرونکي وه او چه يو زمري راغي يا
٣٥ يو يږ او وړي ئي له ګنډک نه ونيوه ٣٥ او زه ورپسي ووتلم
او ومِ واهـــــــه او دَ ده له خولي نه مِ خلاص که
او چه دي په ما باندِ پورته شه نو دَي مِ له ږيري نه ونيوه او
٣٦ دي مِ وواهه او مړ مِ کړه ٣٦ ستا غلام هم دغه زمري هم
دغه يږ ووژل او دا نامختون فلستي به له دغو نه لکه دَ يو وي
٣٧ ځکه چه دَ ژوندِي الله په صفونو ئي بيغور وکړ ٣٧ او داؤد ووئيل
هغه خداوند چه زه ئي دَ زمري له لاس او دَ يږ له لاسه خلاص
کړلم هغه به مِ دَ دي فلستي له لاس هم خلاص کړي او شاؤل
٣٨ داؤد ته ووئيل چه لاړ شه خداوند دِ تا ســره وِي ٣٨ او
شاؤل خپلي جامي داؤد ته ور واغوستولي او دَ زيرو خول ئي ور په
٣٩ سر که او زغره ئي ور واغوستوله ٣٩ او داؤد خپله توره په خپل
پوښاک وتړله او له تللو نه ئي درنګ وکړ ځکه چه آزمائښت ئي
کړي نه وه او داؤد شاؤل ته ووئيل چه زۀ نه توانيږم چه له
دغو سره ورشم ځکه چه ازمائيلي مِ نه دِي او داؤد هغه له
٤٠ ځانَ لري کړل ٤٠ او ده خپل لوړ په لاس کښ واخست او له

رود نه ئې پنځه ښويه کاڼږي ځان ته غوره کړل او دوي ئې دَ
شپنکيتوب په ځولۍ کښې چه ورځنه وه کينبودل او په لحُوره کښې
او مچوغنه دَده په لاس کښې وه او هغه فلستي ته ورنژدي شه
۴۱ او هغه فلستي په تللو ئُه او داؤد ته نژدي شه او هغه سړي ۴۱
دَ ډهال پورته کونکي دَده په مخ کښې وه ۴۲ اوچه فلستي وکتل ۴۲
او داؤد ئې وليد نو سپک ئې وګاڼه ځکه چه ځوان وه او سُور وه
او په ليدو کښې ښائسته ۴۳ او فلستي داؤد ته وويل سپَي يم چه ۴۳
ته ماته په کوټک سره راځي او فلستي داؤد ته په خپلو الههانو
سره لعنت وکړ ۴۴ او هغه فلستي داؤد ته وويل ماته راشه او ۴۴
زه به ستا غوښه دَ آسمان مرغانو ته اودَ پټي حيوانانو ته ورکړم
۴۵ او داؤد هغه فلستي ته وويل چه ته ماته په تُوره او په نيزه ۴۵
او په برچي سره راځي او زه تاته دَ يهوه دَ لښکرو دَ اسرائيل دَ
صفونو دَ الله په نُوم سره درځم چه تا ورته پيغور وکړ ۴۶ هم په دي ۴۶
ورځ به دِ خداوند ځما په لاس کښې وسپاري او زه به دي ووهم
او ستاسر به له تانه لرې کړم او زه به دَ فلستيانو دَ لښکر مړي
هم په دې ورځ دَ آسمان مرغانو ته او دَ زمکي حيوانانو ته ورکړم
تاچه ټوله زمکه و پوهيږي چه دَ اسرائيل الله شته دي ۴۷ اوچه ۴۷
دا ټول جماعت و پوهيږي چه خداوند په تُوره او په نيزه سره
نه خلاصوي ځکه چه جنګ دَ خداوند دَي او هغه به تاسو ځموږ
په لاسونو کښې راکړي ۴۸ او داسي وشوه چه فلستي پورته شه ۴۸
او ئُه او دَ داؤد دَ ملبا کيدلو دَپارَ نژدي شه نو داؤد تيز وکړه
او دَ صفونو په خوا دَ فلستي دَ ملبا کيدو دَپارَ وزغليده ۴۹ او ۴۹
داؤد خپل لاس خپلي ځولۍ ته اوږد کړ او ورنه ئې يو کاڼږي واخست
او و ئې ويشت او هغه فلستي ئې په تندِي وواهه او هغه
کاڼږي دَده په تندِي کښې خښ شه او دَي پرمخ زمکي ته پريوت

۵۰ ۵۰ نو داؤد په فلستي غالب شه په مچوغنه او په کاڼي سره
او هغه فلستي ئي وواهه او مړ ئي کړ او توره دَ داؤد په لاس
۵۱ کښ نه وه ۵۱ او داؤد وزغليده او په هغه فلستي ودريده او
دَ هغه توره ئي واخستله او له تيکي ئي وويستله او مړ ئي کړ
او په هغي ئي سر پريکړ او چه فلستيانو وليدل چه دَدوي جبار
۵۲ مړ شه نو وتښتيدل ۵۲ او دَ اسرائيل او دَ يهودا خلق پورته
شول او هاها ئي وکړل او په فلستيانو پسي وزغليدل ترهغه
چه جتّ ته راتلي او دَ عقرون دروازي ته او فلستيان ژوبل
شوي دَ شعريم په لاري کښ پريوتل او ترجاتّ پوري او تر
۵۳ عقرون پوري ۵۳ او بني‌اسرائيل په فلستيانو پسي له ښکار کولو
۵۴ نه پستنه راغلل او دَ هغو ډيري ئي لوټ کړلي ۵۴ او داؤد سر دَ
فلستي واخست او يروشلم ته ئي راوړ او دَ هغه وسلي ئي په خپلي
خيمه کښ کيښودلي

۵۵ ۵۵ او چه شاؤل داؤد وليد چه دَ فلستي مليا کيدلو ته
ورتلي نو ابنير سردار دَ فوځ ته ئي وويل داځوان دَ چا ځوي دَي
اي ابنيره او ابنير وويل اي بادشاه ستا ځان ژوندي دَي زه
۵۶ نه پوهيږم ۵۶ او بادشاه وويل ته سوال وکړه چه دغه ځوان
۵۷ دَ چا ځوي دَي ۵۷ او چه داؤد دَ فلستي له وهلو نه پستنه راغي
نو ابنير دَ شاؤل مخ ته راوست او سر دَ هغه فلستي ئي
۵۸ په لاس کښ وه ۵۸ او شاؤل ورته وويل اي ځوانه ته دَ چا
ځوي يي نو داؤد وويل ستا دَ غلام يسّي بيت‌اللحمي ځوي يم ٭

اتلسم باب

۱ ۱ او داسي وشوه هرکله چه ده سره شاؤل خبري کول ختم کړل
نو ځان دَ يونتن دَ داؤد له ځان سره ونښت او يونتن له هغه

۲ سره دَ خپل ځان په شان محبت کاوه ۲ او شاؤل په هغه ورځ
وٰخست او پرې ئې نه ښود چه دَې دَ خپل پلار کور ته وجاروزِي
۳ ۳ او یونتن او داؤد یوه وعده وکړه ځکه چه ده دَ خپل ځان په
۴ شان مینه پرِ کوله ۴ او یونتن له خپل ځانَ هغه قباچه ورباندِ
وه ووېستله او خپلي جامي او خپله توره او خپله لِنده او له خپله
۵ کمربنده سره ئې داؤد ته ورکړل ۵ او داؤد به هر چرته چه شاؤل
استاوه وبه ووت او په فهم سره به ئې کار کاوه او شاؤل دَ جنګ
په سړیو باندِ وِدراوه او دَ ټول اُمّت په سترګو کښِ او هم دَ شاؤل
دَ نوکرانو په سترګو کښِ ښه وه
۶ ۶ او دَدوي په راتلو کښِ داسي وشول چه داؤد دَ هغه
فلستِي له وژلو نه را وجاروت نو ښځي له ټولو ښهرونو دَ اسرائیل
نه په سندرو ویلو او په ګډیدلو سره دَ شاؤل بادشاه دَ استقبال
۷ دَپارَ را ووتلي په تنبلونو او په خوشحالئِ او په دریالونو سره ۷ او
هغو ښځو په غزلولو سره یو تر بله ځواب کاوه او وئي ویل
چه شاؤل په زرګونو ووهل او داؤد په لاکونو ووهلَ
۸ ۸ او شاؤل ډېر په غُصّه شه او دَ هغه په سترګو کښِ داخبره
بده ښکاره شوه او وئي ویل چه دوي داؤد ته لاکونو ورکړي
دِي او ما ته ئې زرګونه راکړي دِي او اوس ده لره تشه بادشاهي
۹ باقِي دَه ۹ او شاؤل له هغه ورځي نه په وراندِ په داؤد سترګي
لرلي
۱۰ ۱۰ او په صبا داسي وشول چه له الله نه روح دَ شر په
شاؤل نازل شه او ده دَکور په مینځ کښِ لیونتوب وکړ او داؤد
په خپل لاس سره وغږاوه لکه چه ورځ په ورځ او برچه دَ
۱۱ شاؤل په لاس کښِ وه ۱۱ او شاؤل برچه وویشتله وئي ویل
چه زه داؤد له دیوالَ سره ژوبل کړم او داؤد دَده له مخي نه

۱۲ دوه واره لري شه ۱۲ او شاؤل به دَ داؤد له مخه وويريده ځکه
۱۳ چه خداوند ورسره وه او له شاؤل جدا شه ۱۳ او شاؤل له
خپله ځانه لري کړ او ځان لره ئي دَ زرو سردار مقرّر کړ او دي
۱۴ به دَ اُمّت په مخ کښ وت ننه وت ۱۴ او داؤد به په خپلو ټولو لارو
۱۵ کښ زيرکي کوله او خداوند ورسره وه ۱۵ او چه شاؤل وليد چه
دي ډيره زيرکي کوي نو دَده له مخه نه ئي خوف وکړ ۱۶ او ټول اسرائيل
۱۶ او يهودا له داؤد سره محبّت وکړ ځکه چه دي دَدوي دَ وړاندِ
وت ننه وت

۱۷ ۱۷ او شاؤل داؤد ته ووئيل گوره ځما مشره لور ميراب
دَه هغه به تا له په نکاح درکړم تش ته ځما دَپاره دَ قوّت ځوي
شه او دَ خداوند په جنگونو کښ جنگيږه او شاؤل ووئيل چه ځما
۱۸ لاس دِ پرِ نه وِي مگر لاس دَ فلستيانو دِ پرِ وِي ۱۸ او داؤد شاؤل
ته ووئيل زه څه يم او ځما ژوندون څه دَي او ځما دَ پلار خيلخانه
۱۹ په اسرائيل کښ څه ده چه زه دَ بادشاه زوم شم ۱۹ ليکن په هغه
وقت چه ميراب لور دَ شاؤل داؤد ته ورکيدله نو هغه ادرييل
۲۰ محولاتي ته په نکاح ورکړلي شوله ۲۰ او ميکل لور دَ شاؤل په
داؤد مينه وکړه او دوي شاؤل ته ښکاره کړه او هغه خبره
۲۱ دَده په سترگو کښ راسته وه ۲۱ او شاؤل ووئيل زه به ئي ورکړم
او هغه به ورته لومه شي او چه دَ فلستيانو لاس به پرِ وِي او
شاؤل داؤد ته ووئيل په دويم وار نن ورځ به مِ ته زوم شي -
۲۲ ۲۲ او شاؤل خپلو نوکرانو ته وفرمايل داؤد ته په پټه سره خبره
وکړئ ووايئ گوره بادشاه په تا خوشيږي او ټول نوکران ئي په تا
۲۳ مينه کوي او اوس دَ بادشاه زوم شه ۲۳ او دَ شاؤل نوکرانو دَ داؤد
په غوږونو کښ دا خبري وکړي او داؤد ووئيل چه ستاسو په سترگو
کښ دَ بادشاه زوم کيدل سپک دِي او زه خوار سړي او سپک

۲۴ کنزلي شوي يم ۲۴ او دَ شاؤل نوکرانو ورته و ويل دَ دغو خبرو
۲۵ په شان داؤد و ويل ۲۵ او شاؤل و ويل تاسي داؤد ته داسي ووائي
بادشاه هيڅ مَهر نه غواړي ليکن سل څوښي دَ فلستيانو دَ بادشاه
له دُښمنانو نه دَ بدل اخستلو دَپارَ او شاؤل فکر وکړ چه
۲۶ داؤد دَ فلستيانو په لاس کښيباسي ۲۶ اوچه دَده نوکرانو داؤد
ته داخبري و ويلي نو داخبره دَ داؤد په سترګو کښ راسته وه
۲۷ چه دَ بادشاه زوم شي او ورځي پوره نه وي ۲۷ چه داؤد پورته
شه او لاړ شه هغه او دَده سړي او په فلستيانو کښ ئي دوه
سوه سړي و وهل او داؤد ئي څوښي راوړلي او دوي بادشاه ته
حساب پوره کړ چه دَي دَ بادشاه زوم شي او شاؤل خپله لُور
۲۸ ميکل په نکاح ورکړه ۲۸ او شاؤل وليدل او و پوهيده چه
خداوند دَداؤد سره دَي او ميکل دَ شاؤل لُور ورسره مينه
۲۹ کوله ۲۹ او اوس شاؤل دَ داؤد له مخ زياته ويره وکړه او شاؤل
دَ داؤد دُښمن شه په ټولو ورځو کښ
۳۰ ۳۰ نو سرداران دَ فلستيانو ووتل او داسي وشوه چه دَ
هغه دَ وتلو له وقت نه داؤد دَ شاؤل له ټولو نوکرانو نه په
فهم سره کار کاوه او نوم ئي ډير مشهور شه ❊

نولسم باب

۱ ۱ او شاؤل يونتن خپل څوي ته او خپلو ټولو نوکرانو ته وويل چه
دوي داؤد ووژني ليکن يونتن دَ شاؤل څوي په داؤد ډيره
۲ خوښي کوله ۲ او يونتن داؤد ته خبرګنده کړه وئي ويل چه
شاؤل زما پلار ستا دَ مرګ په فکر کښ دَي او اوس په صبا
کښ خپل ځان وساته او کهٔ نه په پټه کښ اوسه اوخپل ځان پټهم
۳ کړه ۳ او زه به ووزم او د خپل پلار په څنګ کښ به ودريږم

په هغه ښخي کښې چه هلته ته يې او زه به خپل پلار سره ستا په
۴ باب کښې خبره وکړم او که چرې څه وينم نو به درته وښيم ۴ او
يونتن خپل پلار شاؤل ته دَ داؤد په باب کښې ښه خبره وکړه او
ورته يې وويل بادشاه دِ په خپل بند داؤد خطا و نه کړي ځکه چه
ده ستا خطا کړې نه ده او ځکه چه عملونه يې تا ته ډير ښه دي -
۵ ۵ ولې چه ده په خپل ورغوي کښې خپل ځان کيښود او هغه فلستي
يې وواهه او خداوند دَ ټول اسرائيل دَپاره لوي خلاصون وکړ تا وليدل
او خوشحال شوي نو ولې دَ بيګناه په خون خطا کوي چه بې له سببَ داؤد
۶ مړ کوي ۶ او شاؤل دَ يونتن آواز واوريده او شاؤل قسم وخوړ
۷ **يهوه حي دي** چه مړ به نه کړي شي ۷ او يونتن ورته دغه ټولې
خبرې څرګندې کړې او يونتن داؤد شاؤل ته راوست او هغه دَده
په حضور کښې لکه پرون او وړاندِ وه
۸ ۸ او بيا جنګ وشه او داؤد ووت او فلستيانو سره وجنګيده
او هغوي يې په لوي وهني سره ووهل او دَ هغه له مخ نه وتښتيدل
۹ ۹ او په شاؤل باندِ بو بد روح له خداوندَ وه او هغه به خپل کور
کښې ناست وه او خپله برچه يې په لاس کښې وه او داؤد به خپل لاس
۱۰ سره وغږاوه ۱۰ او شاؤل وغوښت چه داؤد په برچې سره له ديواله
ژوبل کړي ليکن دَ شاؤل له حضوره ښويه ووت او هغه برچه يې
په ديوال کښې ووهله او داؤد وتښتيد او هغه شپه خلاص شه
۱۱ ۱۱ او شاؤل استازي دَ داؤد کره واستول چه دَده نګاهباني وکړي او
په صبا کښې يې مړ کړي او ميکل دَ هغه ښځي ورته څرګنده کړه
و يې ويل چه که ته نن شپه خپل ځان خلاص نه کړې نو به سحر
۱۲ وقتي کښې به مړ کړې شې ۱۲ نو ميکل داؤد له دريڅي نه کوز کړ او
۱۳ هغه لاړ ښه او وتښتيد او خلاص شه ۱۳ او ميکل هغه ترافيم
واخستل او په کټ يې کيښودل او تکيه دَ وږو دَ هغه په سر کښې

۱۴ کیښودله او په جامې سره ئې پټ کړ ۱۴ او چه شاؤل استاځي واستول
۱۵ دَ داؤد دَ نیولو دَپارَ نو دې ووېل چه هغه ناجوړ دَی ۱۵ او شاؤل
هغه استاځي دَداؤد دَلیدلو دَپارَ درواستول وېل ئې ماته ئې په کټ
۱۶ کښې راوخیژوئ چه ئې مړ کړم ۱۶ او چه هغه استاځي وراغلل نو
گوره هغه تړافیم په کټ کښې وُو او تکیه دَ بزو دَ هغه سر ته
۱۷ ۱۷ او شاؤل میکل ته ووېل ولې دِې داسې تکلې یم او خما دښمن
دِې واستاوه چه خلاص شه او میکل شاؤل ته ووېل هغه ماته
ووېل پرېږده چه ولې به دِې مړه کړم
۱۸ ۱۸ او داؤد وتښتید او خلاص شه او سموایل ته راماه ته
ورغي او هغه ټول څه چه شاؤل ورسره وکړل ورته ئې ښکاره
۱۹ کړه او هغه او سموایل لاړل او په نایوت کښې واوسېدل ۱۹ او
شاؤل ته وښیلې شول په دې ویلو چه گوره داؤد دَ نایوت په راماه
۲۰ کښې دَی ۲۰ او شاؤل استاځي واستول چه داؤد ونیسي اوچه هغوي
دَ نبیانو جماعت نبوّت کونکې ولید او سموایل دَدوې په سر ولاړ نو
دَ شاؤل په استاځو باندِ دَ الله روح راغي او هغوي هم نبوّت کاوه
۲۱ ۲۱ او چه شاؤل ته وښیلې شول نور استاځي ئې واستول او دوې
هم نبوّت کاوه او شاؤل بیا وکړه او استاځي ئې دریم وار واستول
۲۲ او دوې هم نبوّت کاوه ۲۲ او هغه هم راماه ته لاړ شه او هغه
لوې کوهي ته چه په ښیکو کښې دَي راغي او سوال ئې وکړ و ئې
وېل سموایل او داؤد چرته دِي او یو ووېل گوره په نایوت په
۲۳ راماه کښې دِي ۲۳ او هلته نایوت ته په راماه کښې راغي او دَ
الله روح هم پرِ باندِ وه او په تللو تهٔ او نبوّت ئې کاوه تر هغه
۲۴ چه نایوت ته په راماه کښې راغي ۲۴ او هغه هم خپلې جامې لرې
کړې او دَ سموایل په مخ کښې ئې نبوّت کاوه او شغه ټوله ورځ او
ټوله شپه بربنډ پروت وه په دې خلق وائې چه شاؤل هم په

نبيانو کښې دَي ❊

شلم باب

١ او داؤد له نايوتِ راماه نه وتښتيد او راغې او دَ يونتن په مخ
کښې ئې ووېل چه ما څه کړي دِي څه بدِي مِ دَه څه خطا مِ دَه
٢ ستا دَ پلار په مخ کښې چه دَي زما ځان لټوِي ٢ او ده ورته
ووېل داسې دِ نه وِي ته به مړ نه شې ګوره زما پلار هيڅ لوي کار
يا وړوکي کار نه کوِي چه ما په هغې خبر نه کړي او ولې به زما
٣ پلار دا خبره له مانه پټه کړِي هسې نه دِي ٣ او داؤد زيات قسم
وکړ او وئې وېل ستا پلار په يوه سره پوهيږِي چه ما ستا په
سترګو کښې مهرباني موندلې دَه او دا واېي چه يونتن دِ ونه پوهيږِي
هسې نه چه غمجن شِي مګر په رښتيا سره بيهوه ژوندي دَي او ستا
ځان ژوندي دَي ولې زما په مېنځ کښې او دَ مرګ په مېنځ کښې
٤ تش يو قدم دَي ٤ او يونتن داؤد ته ووېل څه چه ستا ځان
٥ واېي زه به ئې ستا دَپاره وکړم ٥ او داؤد يونتن ته ووېل ګوره
صبا نوي مياشت دَه او زه به بادشاه سره دَ خوراک دَپاره په
کښېناستلو سره کښېنم ليکن وا مِ سته چه په پټي کښې دَ ورځې
٦ تر دريمه ماښامه پورې ځان پټ کړم ٦ که ستا پلار په بازخواست
سره بازخواست وکړِي نو ته ووايه چه داؤد له ما نه سوال وکړ
چه بيت اللحم خپل ښهر ته وزغلي ځکه چه هلته دَ ټولو خېلخانو
٧ دَپارَ هلته سالانه ذبيحه ده ٧ که دَي داسې واېي خير نو ستا بنده
له به سلامتيا وِي او که دَ هغه غضب ګرم شِي نو ته پوه شه
٨ چه بدِي ورته مقرّره شوې دَه ٨ نو ته له خپله بنده سره مهرباني
وکړه ځکه چه تا خپل بنده دَ خداوند په عهد کښې له ځان سره
ننه باسلي دَي او که بدِي په ما کښې وِي نو ته مِ په خپله مړ
٩ کړه او خپل پلار ته مِ ولې وړوِي ٩ او يونتن ووېل داسې دِ

نه وِي ښکه چه که چرِي زه پوهیدلي چه شرارت ځما له پلار نه
مقرر شوي دَي چه په تا راشِي نو تا ته به مِ خبرکنده کړِي نه وه څه؟
١٠ ١٠ نو داؤد یونتن ته وویل څوک به ما ته ښکاره کړِي چه کند سِتا
١١ پلار به تا ته په سخته سره ځواب درکړِي ١١ او یونتن داؤد ته وویل
راشه چه موښ دواړه بیَهي ته ووزو نو دوي دواړه بیَهي ته ووتل
١٢ ١٢ او یونتن داؤد ته وویل اي خداوند الله دَ اسرائیلَ هغه
وقت چه ما دَ خپل پلار ازمایښت کاوه لکه به دي وقت په صبا
یا په دریمه ورځ او گوره که داؤد ته خیروِي او زه به ئي درنه استوم
او در ښکاره به ئي نه کړم ١٣ نو خداوند دِ له یونتن سره هسي
١٣ وکړِي او له دي نه زیات که چرِي ځما پلار په تا باندِ شرارت کول
خوښ کړِي نو زه به ئي درته خبرکند کړم او وا به دِ ستوم چه په
سلامتیا سره لاړ شي او خداوند دِ له تا سره وِي لکه چه ځما له
١٤ پلار سره وه ١٤ او نه اوس چه زه ژوندي یم تَه به له ما سره دَ
١٥ خداوند په شان مهرباني وکړِي چه زه مړ نه شم ١٥ او تَه به خپله
مهرباني ځما له کوره تر ابدَ پورِي نه پرېکوي او ترڅو چه خداوند
١٦ دَ داؤد دُښمنان سر یو دَ زمکي له دي مخ نه پرېکړِي نه دِي ١٦ او یونتن
دَ داؤد له کور سره وعده وکړه وئي ویل چه خداوند دِ دَ داؤد دَ
١٧ دُښمن له لاسَ دَي وغواړِي ١٧ او یونتن بیا له داؤد سره قسم وکړ
په هغه مینی سره چه ورسره ئي وه ځکه چه ده په هغه هسي
١٨ مینه وکړه لکه په خپل ځان ١٨ او یونتن ورته وویل صبا به نوي
میاشت وِي او ستا به بازخواست وکړي شِي ځکه چه ستا کرسئِ
١٩ به ستا بازخواست وکړِي ١٩ او په دریِ ورځي به زر راکوز شي او
هغه مکان ته به راشي چه هلته دِ ځان پټ کړِي وه دَ هغي کار
٢٠ په ورځ او تَه به دَ آزلَ دَ کاڼِي په څنگ کښِ کښیني ٢٠ او زه به
دري غشي دَ ده په څنگ کښِ درووِلم لکه چه زه یوه نښه وِلم

۲۱ ۲۱ او گوره زه به هغه هلك واستوم و به وايم درومه هغه
غشي ومومه نوكه زه هلك ته ووايم چه گوره غشي ستا په دي
پلو دي وائي خله راشه نو تا له سلامتيا ده او هيڅ نشته يهوه
۲۲ حي دَي ۲۲ ليكن كه زه هلك ته داسي ووايم چه گوره غشي له
۲۳ تا نه هغه پلو دي نو درومه ځكه چه خداوند استولي يي ۲۳ او
هغه خبره چه ما اوتا پرِخبره كړي دَه گوره خداوند څما په مينځ او
ستا په مينځ كښ ترابدَ پوري دَي
۲۴ ۲۴ نو داؤد خپل ځان په پټي كښ پټ كړ اوچه نوي مياشت
۲۵ راغله نو بادشاه په ډوډئ خوړلو كښيناست ۲۵ او بادشاه په كرسئ
كښيناست لكه چه هر وار به په كرسئ باندِ ديوال څنګه وه او
يونتن ودريده او ابنير دَ شاؤل په خوا كښ كښيناست اودَ داؤد
۲۶ ځاي خالي وه ۲۶ او شاؤل په هغه ورځ هيڅ و نه ويل ځكه چه
گُندِ څه وريبنس شوي دِي پاك به نه وِي ضرور به هغه پاك نه وِي
۲۷ ۲۷ او داسي وشوه پس دَ نوي مياشتي په صبا كښ چه دويمه وه
نو دَ داؤد ځاي خالي وه او شاؤل يونتن خپل ځوي ته وويل ولي
۲۸ دَ يستِي ځوي په ډوډئ باندِ نه راغي نه پرون نه نن ورځ ۲۸ او يونتن
شاؤل ته ځواب وركړ چه داؤد له مانه سوال وكړ چه بيت اللحم
۲۹ ته لاړ شِي ۲۹ او وئي ويل چه پري مِ ږده ځكه چه څمونږ دَ خپلخاني
په ښهر كښ ذبيحه دَه اوځما ورور په هغي مانه وفرمايل اوكه اوس
ما ستا په سترگو كښ فضل موندلي دَي پري مِ ږده چه خپل ورونړه
۳۰ ووينم په دي سبب دَي دَ بادشاه خوانچي ته نه راغي ۳۰ نو دَ شاؤل
غضب په يونتن گرم شه او ورته ئي وويل اي دَ كږي اودَ سركښي
ځويه زه نه پوهيږم څه؟ چه تا دَ يستِي ځوي دَ خپل شرم دَپارَ او
۳۱ دَ خپلي مور دَ ستر دَ شرم دَپارَ غوره كړ ۳۱ ځكه چه ترڅو پوري
چه دَ يستِي ځوي په خاوري باندِ ژوندي وِي نه به ته اونه به ستا

بادشاهت نېینګ نشي او اوس واستوه او ما ته ئي راوله ځکه چه
هغه دَ مرګ ځوي دَی ۳۲ او یونتن خپل پلار ساول ته ځواب ورکړ ۳۲
او ورته ئي ووېل ولي به مړ کړي شي څه ئي کړي دي ۳۳ او ساؤل ۳۳
خپله برچه په ده پسي ورو وېشتله چه ولي وهي او یونتن وپوهېده
چه دَده له پلار مقرّره شوې وه چه داؤد مړ کړي ۳۴ نو یونتن په ۳۴
سختي غصّي سره له خوانچي نه پورته شه او دَ میاشتي په دویمي ورځي
ئي ډوډئ و نه خوړله ولي چه دَی دَ داؤد دَپارَ غمجن شه ځکه چه
دي پلار سپک کړ
۳۵ او په صبا کښې داسي وشول چه یونتن پټي ته ووت دَ ۳۵
داؤد په مقرّر وقت کښې او کمکی هلک ورسره وه ۳۶ او هلک ته ئي ۳۶
ووېل وزغله هغه غشي چه زه ئي ولم ومومه او چه هلک وزغلېده
نو یو غشي دَ هغه چه ورته تېر شه ووېشت ۳۷ او چه هغه ۳۷
هلک دَ هغه غشي ځاي ته راغي چه یونتن وېشتلي وه نو یونتن هغه
هلک ته ناره وکړه و ئي وېل هغه غشي له تا نه په هغه خوا نه دي
څه ۳۸ او یونتن په هغه هلک پسي ناره وکړه زرکوه ګړندي شه ۳۸
مه ودرېږه او دَ یونتن هلک هغه غشي راټول کړل او خپل خاوند
ته راغي ۳۹ او هغه هلک هیڅ و نه پوهېده تش یونتن او داؤد ۳۹
په هغي خبري پوهېدل ۴۰ او یونتن خپله وسله هغه هلک ته چه ۴۰
ورسره وه ورکړه او ورته ئي ووېل لاړ شه ښهر ته ئي ننباسه
۴۱ او چه هغه هلک لاړ شه نو داؤد دَ جنوب له طرف نه پورته شه او ۴۱
زمکي ته په مخ پرېوت او دري واره ئي سجده وکړه او دوي یو تر بله
ښکل کړل او یو تر بل ئي وژړل تر هغه چه داؤد زیات وکړه ۴۲ او ۴۲
یونتن داؤد ته ووېل په سلامتیا سره درومه ځکه چه موږ
دواړه دَ خداوند په نوم کښې قسم خوړلي دَي په دي ویلو سره
چه خداوند به ځما په مینځ کښې او ستا په مینځ کښې او ځما دَ

نسل په مینځ کښ او ستا دَ نسل په مینځ تر ابدَ پوري وِي او
هغه پورته شه اولاړ شه او یونتن ښهر ته ورغي *

یو ویشتم باب

۱ آ او داؤد نوبَ ته راغي اخیملک کوهین ته او اخیملک په لړزیدلو
سره د داؤد وملاقات ته ورغي اوورته ئي وویل ته ولي یواځي یي او هیڅ
۲ سړي درسره نشته ۲ او داؤد اخیملک کوهین ته وویل بادشاه
یوه خبره و فرمایله او ما ته ئي وویل چه سړي دِ پوه نه شِي
دَ هغي خبري په باب چه په هغي دِ آستولم او چه ما درته فرمایلي
دِي او ما هغه ځوانان فلانِي او فلانِي ځاي کښ مقرّر کړي دِي -
۳ ۳ او اوس ستا دَ لاس تړلاندِ څه دِي ځما په لاس کښ پنځه
۴ ډوډئِ راکړه یا هغه چه مونده کیږِي ۴ او هغه کوهین داؤد ته
ځواب ورکړ او وُ ئي وویل عامه ډوډئِ ځما دَ لاس دَ لاندِ نشته لیکن
مقدّسه ډوډئِ شته که چرِي هغو ځوانانو خپل ځانونه له ښځو
۵ ساتلي وِي ۵ او داؤد کوهین ته ځواب ورکړ او ورته ئي وویل چه
په رښتیا سره ښځي له مونږ نه قریبًا دري ورځي منع شوِي دِي ځما
په وتلو کښ او دَ ځوانانو کالِي پاک دِي او هغه لاره عامه وه او نن
۶ ورځ څوسره زیات دَدوي کالِي به پاک شِي ۶ او هغه کوهین ورته
قدّوسه ورکړه ځکه چه هلته ډوډئ نه وه بي دَ حضور له ډوډئِ نه
چه دَ خداوند له حضوره لري کړي شوه تاچه توده ډوډئِ کیښودلي
۷ شِي په هغه ورځ کښ چه واخستلي شوه ۷ او په هغه ورځ دَ شاؤل
له نوکرانو نه هلته یو سړَي وه دَ خداوند په مخ کښ بند کړي شه او نوم
۸ ئي دوایغ وه ادومي سردار دَ شاؤل دَ غوبنو ۸ او داؤد اخیملک ته وویل
او دلي نشته ستا دَ لاس تړلاندِ برچه یا توره ځکه چه ما په خپل لاس
خپله توره او نه خپلي وسلي را آخستلي دِي ځکه چه دَ بادشاه خبره په

۹ بيږي سره وه ۹ او هغه كوهين ووېل چه توره دَ جلياتَ فلستي
هغه چه تا دَ ايلاه په خوړ كښ ووهه گوره هغه په جامي نغښتلي
دَ افود دَ ورستو ده كه ته ئي اخلي نو وا ئي خله څكه چه دلي بي له
دي بله دلته كښ نشته او داؤد ووېل دَ هغي په شان بله نشته
۱۰ را ئي كړه ۱۰ او داؤد پورته شه او هغه ورځ دَ شاؤل له مخ نه
۱۱ وِ تښتيده او اكيش ته راغي بادشاه دَ جات ۱۱ او دَ اكيش نوكرانو
ورته ووېل دا داؤد نه دَي بادشاه دَ زمكي څه ؟ هغوي ذده په
باب كښ څواب نه غږاوه په گډيدلو سره وُ ئي ويل
شاؤل په زرگونو ووهل او داؤد په لاكونو ووهل
۱۲ ۱۲ او داؤد دغه خبري په خپل زړه كښ كيښودلي او دَ اكيش بادشاه
۱۳ دَ جات له مخ نه ډير وويريده ۱۳ او خپله بوهه ئي دَ دوي په ستركو
كښ بدله كړه او ځان ئي دَ دوي په لاسونو كښ ليونى كړ او ليكي
ئي دَ دروازي په پلو ښكلي او لاړي ئي په خپلي ږيري كوزي تويولي
۱۴ ۱۴ نو اكيش خپلو نوكرانو ته ووېل گورد تاسو وينئ چه دا سړئ
ليونى دَي ولي تاسو ما ته راوستلي دَي څه حاجت دَي دَ ليونو
ما له چه دغه په ما باندِ ځان ليونى كوي دغه به ځما په كور كښ
راشي څه ؟ ✣

دوه ويشتم باب

۱ ۱ او داؤد له هغه ځاي نه لاړ شه او دَ عدولام په مغاره كښ
ئي ځان خلاص كړ او چه دَ هغه وروڼو او دَ هغه دَ پلار ټول
۲ كور واوريدل نو هلته وركوز شول ۲ او هرڅوك چه په تنگي كښ
وه او هرڅوك چه پوروړي وه او هرڅوك چه ترخ ځاني وه خپل
ځانونه ئي ورجمع كړل او دي په هغوي باندِ سردار شه او ورسره
په قدر څلور سوه سړي وه
۳ ۳ او داؤد له هغه ځاي نه دَ موآب مصفاه ته لاړ شه او دَ

موآب بادشاه ته ئي ووِيل چه ځما پلار او ځما مور دِ تاسو ته درووزي
۴ تر هغه پوري چه پوهه شم چه الله به له ما سره څه وکړي؟ ۴ او
دوي ئي دَ موآب دَ بادشاه په مخ کښ راوستل او دوي ورسره اوسيدل
۵ ټولي ورځي چه داؤد په څيودي کښ وه ۵ او جاد نبي داؤد ته وويل
چه په څيودي کښ مه اوسه دَ يهودا زمکي ته ورشه نو داؤد لاړ
شه دَ حارث ځنګل ته راغي
۶ ۶ او ساؤل واوريدل چه داؤد معلوم شه او هغه سړي چه
ورسره وُو او ساؤل په جبعه کښ دَ هغه غزه دَ وني لاندِ په راما
کښ ناست وه او بُرچه ئي په لاس کښ وَه او ټول نوکـران ئي
۷ ورته ولاړ وُو ۷ او ساؤل خپلو نوکرانو ته چه ورته ولاړ وُو وويل
واوريئ اي بنيمينو بنِي يسّي به تاسو ټولو ته پټي او تاکستانونه
درکړي تاسو ټول به سرداران دَ زرګونو او سرداران دَ سوونو جوړ
۸ کړي ۸ چه تاسو ټول په ما باندِ باغيتوب وکړ او هيڅوک نشته چه
راڅرګند کړي هرکله چه ځما ځوي بنِي يسّي سره وعده ترِي او هيڅوک
له تاسو نه نشته چه په ما غم وکړي ياچه ما ته څرګند کړي چه ځما
ځوي ځما نوکر په ما باندِ پورته کړي دَيَ چه په پسوني کښ کيني لکه چه نن
۹ ورځ دي ۹ او دوايغ هغه ادومي ځواب ورکړ چه دَ ساؤل په نوکرانو ولاړ
۱۰ وه او وئي ويل ما بنِي يسّي وليد چه نوب ته راغي - او اخيملک
بنِي اخيطوب ته ۱۰ او هغه دَده دَپارَ له خداوندَ سوال وکړ او خوراک
۱۱ ئي ورکړ او دَ هغه فلستِي جليات تُوره ئي ورکړه ۱۱ او بادشاه دَ اخيملک
بنِي اخيطوب دَ هغي کوهين دَ بللو دَپارَ واستاوه او دَده دَ پلار دَ
ټول کور هغه کوهينان چه په نوب کښ وُو او هغه ټول بادشاه
۱۲ ته راغلل ۱۲ او ساؤل وويل اي بنِي اخيطوب واوره او ده وويل اي
۱۳ ځما خاوندَ ګوره زه يم ۱۳ او ساؤل ورته وويل ولي تاسو په ما باندِ
باغيان شوِي يئِ ته او بنِي يسّي به دي چه تا ورته ډوډيُ او تُوره

ورکړل او دَ ده دَپارَ دِ له الله نه سوال وکړ چه په ما باندِ دِ په
پسوني پورته شِي لکه چه نن ورځ دَي ۱۴ نو اخيملک بادشاه ته ځواب ۱۴
ورکړ او وئي ويل چه ستا دَ ټولو نوکرانو په مينځ کښِ څوک داسي
امانت‌دار دَي لکه چه داؤد اوچه دَ بادشاه خوم دَي او ستا ميراخوز
دَي او ستا په کور کښ عزت‌دار دَي ؟ ۱۵ نن ورځ ما دَدي دَپارَ له ۱۵
الله نه دَ سوال کولو شروع کړي ده ؟ داسي دِ نه وِي بادشاه دِ
په خپل بنده هيڅ خبره نږدِي او نه ځما دَ پلار ټول کور ته ځکه چه
ستا بنده به دي ټولو يا زيات يا کم نه پوهيده ۱۶ او بادشاه وويل ۱۶
اي اخيملکَ ته به په مرګ سره مړ شي ته او ستا دَ پلار ټول کور
۱۷ او بادشاه هغه زغليدونکو ته چه ورته ولاړ وُو وويل وګرزئ ۱۷
اودَ خداوند کوهينان مړه کړئ ځکه چه دَ هغوي لاس هم له داؤد
سره دَي او ځکه چه دوي و پوهيدل چه دَي تښتيدونکَي وه او ما ته
ئي څرګنده نه کړه ليکن دَ بادشاه نوکرانو و نه غوښتل چه خپل
لاسونه اوږده کړي او دَ خداوند په کوهينانو باندِ پريوزي ۱۸ او ۱۸
بادشاه دوايغ ته وويل ته وګرزه او په کوهينانو باندِ پريوزه او
دوايغ هغه ادومِي وګرزيده او هغه دَ خداوند په کوهينانو باندِ
پريوت او هم په هغه ورځ ئي پنځه اتيا سړي چه کتانِي افود اغوستونکي
وُو مړه کړل ۱۹ او نوب دَ کوهينانو ښهر ئي دَ تورِي په مخ سره وواهه ۱۹
سړي او ښځي هلکان او پئِ رودونکِي او غوايان او خرونه او ميږي
ئي دَ تورِي په مخ ۲۰ او يو ځوي دَ اخيملک بني اخيطوب چه نوم ئي ۲۰
ابياتر وه خلاص شه او داؤد ته وزغليده ۲۱ او ابياتر داؤد ته ۲۱
ښکاره کړل چه شاؤل دَ خداوند کوهينان قتل کړي وُو ۲۲ او ۲۲
داؤد ابياتر ته وويل زه وپوهيدم په هغه ورځ کښِ چه دوايغ
ادومِي هلته وه چه هغه به په ښکارولو سره شاؤل ته ښکاره
کړي زه ستا دَ پلار دَ کور دَ ټولو ځانونو سبب يم ۲۳ له ما سره قرار ۲۳

اوسه مه ویریږه ځکه هغه چه ستا ځان لټوي څما ځان لټوي لیکن ته به
له ما سره په ساتنې کښې شې ❊

دري ویشتم باب

۱ ۱ او دوی داؤد ته خبرکنده کړه ویل ئې گوره فلستیان په قعیلا
۲ جنګ کوي او د هغوي درمندونه لوټوي ۲ او داؤد له خداونده
سوال وکړ و ئې ویل لاړ شم او دغه فلستیان ووهم او خداوند
داؤد ته وویل لاړ شه او فلستیان ووهه او قعیلا خلاصه کړه
۳ ۳ او د داؤد سړو ورته وویل گوره مونږ دلې په یهودا کښې ویریږو
اوڅومره زیات چه لاړ شو قعیلې ته په خلاف د صفونو د فلستیانو
۴ ۴ نو داؤد بیا زیات وکړه چه له خداوند سوال وکړي او خداوند
ځواب ورکړ او وئې ویل پورته شه قعیلا ته کوز شه ځکه چه زه به
۵ فلستیان ستا په لاس کښې درکړم ۵ او داؤد او د هغه سړي قعیلا
ته لاړل او له فلستیانو سره ئې جنګ وکړ او د دوي مویشي ئې راوستل
اوهغوي ئې په لوې وهنې سره ووهل او داؤد د قعیلا اوسیدونکي
خلاص کړل
۶ ۶ او داسې وشوه چه ابیاتر د اخیملک ځوی داؤد ته وتښتیده
۷ نو قعیلا ته کوز شه د هغه په لاس کښې افود وه ۷ او ساؤل ته
خبرکنده شوه چه داؤد قعیلا ته راغي او ساؤل وویل الله هغه
څما په لاس کښې وسپاره ځکه چه په ده باندې بند شوي دي د
۸ ښهر په داخلیدلو کښې چه دروازه او اړمونه لري ۸ او ساؤل ټول
امت راوباله د جنګ دپاره د کوزیدلو قعیلا ته چه داؤد او د هغه
۹ سړي قلعه بند کړي ۹ او داؤد وپوهید چه ساؤل شرارت ورباندې
په پټه سره وکړ او ده ابیاتر کوهین ته وویل هغه افود راوړي
۱۰ کړه ۱۰ او داؤد وویل اي خداوند الله د اسرائیل ستا بنده آوریدلي

دِي چه شاؤل لتونه کوِي قعيلهٔ ته راشي دَپارَ دَ ښهر دَ نيست
کولو ځما په سبب ۱۱ دَ قلعي خاوندان به مِ دَ هغه په لاس کښ ۱۱
و سپارِي ځه ؟ شاؤل به راکوز شِي لکه چه ستا بنده آوريدلي دِي
اي خداوند الله دَ اسرائيل خپل بنده ته ښکاره کړه زه تا ته زارِي
کوم او خداوند و ويل راکوز به شِي ۱۲ او داؤد وويل دَ قعيلهٔ خاوندان ۱۲
به ما او ځما سړِي دَ شاؤل په لاس کښ و سپارِي نو خداوند
وويل و به دِ سپارِي ۱۳ نو داؤد او دَ هغه سړِي چه په قدر دَ ۱۳
شپږو سوو وُو پورته شول او له قعيلهٔ نه ووتل او لاړ شول هر
چرته چه تللي شول او شاؤل ته ښکاره شوه چه داؤد له قعيلهٔ
نه خلاص شه او دي له وتلو نه پاتي شه
۱۴ ۱۴ او داؤد په بيابان کښ اوسيده په ځودي کښ او دَ زيپ
دَ بيابان په کوهستان کښ اوسيده او شاؤل به هره ورځ هغه
لټاوه ليکن الله دَ هغه په لاس کښ نه ورکاوه ۱۵ او داؤد ۱۵
وليدل چه شاؤل دَ ده دَ ځان دَ لټولو دَپارَ ووت او داؤد دَ
زيپ په بيابان کښ په ګنړ بنړ کښ وه ۱۶ او يونتن دَ شاؤل ځوي ۱۶
پورته شه او لاړ شه داؤد ته په ګنړ بنړ کښ او دَ هغه لاس
ئي په الله ټينګ کړ ۱۷ او ده ورته وويل مه ويرېږه ځکه چه ځما دَ ۱۷
پلار شاؤل لاس به دِ ونه مومِي او ته به په اسرائيل کښ بادشاهي
وکړي او زه به تا له دويم شم او ځما پلار شاؤل هم داسي
پوهيږي ۱۸ او هغو دواړو دَ خداوند دَ وړاندِ وعده وتړله او داؤد ۱۸
په ګنړ بنړ کښ اوسيده او يونتن خپل کورته لاړ شه ۱۹ نو ۱۹
زيفيان شاؤل ته وختل جبعي ته و ئي ويل داؤد ځمونږ سره په
ځيودي کښ په ګنړ بنړ کښ دَ حخيلهٔ په غره کښ چه دَ يشيمون
په شمال کښ دي ځان نه پټوِي ځه ؟ ۲۰ او اوس اي بادشاه ستا ۲۰
دَ ځان دَ تلَل خواهش په موافق په کوزيدلو راکوز شه او دا په

۲۱ سونږه ده چه هغه به دَ بادشاه په لاس کښ وسپارو ۲۱ او شاؤل
ووېل چه تاسو دَ خداوند مبارک یئِ ځکه چه تاسو په ما باندِ
۲۲ شفقت وکړ ۲۲ درومئِ زیاته ټینګه وکړئِ او وپوهیږئِ او ووینئِ
دَ هغه مکان چه هلته دَ هغه پښي دِي چا هغه هلته ولید
۲۳ ځکه چه ما ته ووېلي شول چه دي ډېر مکر کوي ۲۳ نو وګورئِ او
پوه شئِ له ټولو پټو ځایونو نه چه هلته هغه خپل ځان پټوي او
تاسو ما ته په ټینګه سره بیا راشئِ اوزه به درسره درومم او داسي
به وشي که چرې دغه په زمکه کښ وِي نو زه به هغه دَ یهودیانو
۲۴ په ټولو زرګونو کښ ولټوم ۲۴ او دوي پورته شول اودَ شاؤل دَ
وړاندِ زیپ ته لاړ شول او داؤد او دَ هغه سړي دَ ماعون په
۲۵ بیابان کښ په عرابه دَ یشیمون کښ په شمال کښ وُو ۲۵ او شاؤل
او دَ هغه خلق دَ هغه دَ لټولو دَپارَ لاړ شول او داؤد ته دوي
خبرورکړ او هغه پرښي ته راکوز شه او دَ ماعون په بیابان کښ
اوسیده او چه شاؤل دا واورېدل نو په داؤد پسي دَ ماعون په
۲۶ بیابان کښ ورپسي شه ۲۶ او شاؤل دَغره په دي طرف او داؤد
اودَده سړي دَغره په هغي طرف وُو او داؤد دَ شاؤل له څخه په
وېره سره په تړپ ئه او شاؤل اودَده سړیو داؤد اودَده سړي دَ
۲۷ نیولو دَپارَ ګیر کړل ۲۷ لیکن یو قاصد شاؤل ته راغي وئي وېل زرکوه
۲۸ درومه ځکه چه فلستیانو په زمکه داړه وکړه ۲۸ نو شاؤل دَ داؤد
له ورپسي تللو نه راوګرزیده او دَ فلستیانو مليا کیدلو ته لاړ شه
۲۹ دي دَپارَ هغوي هغه ځاي صلع مخلقات وباله ۲۹ او داؤد له هغه
ځاي نه وخوت او دِ عین جدي په ځیودي کښ اوسیده *

څلور ویشتم باب

۱ ۱ اوچه شاؤل دَ فلستیانو له ورپسي نه راوګرزیده نو داسي

وشوه چه هغوي ده ته ښکاره کړه ویل ئي گوره داؤد دَ عينِ جدي په
۲ بیابان کښي دَي ۲ نو شاؤل دري زره چنړ کړي سړي له ټول اسرائيلو
نه واخستل او دَ داؤد او دَده دَ سړو دَ لټولو دَپارَ لاړل دَ وځانو
۳ په غاښو باندِ ۳ او دي دَ میږو شپولونو ته چه په لاري کښي وُو
ورغي او هلته کښي يو غار وه او شاؤل ورننه وت چه خپلي پښي
۴ پټي کړي او داؤد او دَده سړي دَ غار په گوشو کښي ناست وُو ۴ نو دَ
داؤد سړيو ده ته وويل گوره نن ورځ هغه چه خداوند دَ هغه په
باب کښي درته وويل چه گوره زه به ستا دښمن ستا په لاس درکړم
او ته به په هغه هسي وکړي چه ستا په سترگو کښي ښه وِي نو
۵ داؤد پورته شه او پټ ئي دَ شاؤل دَ قبا لمن پرېکړه ۵ او پس له دغه
داسي وشوه چه دَ داؤد زړه ئي ووهه په هغه چه دَ شاؤل دَ قبا
۶ لمن ئي پرېکړه ۶ او ده خپلو سړو ته وويل چه دَ خداوند له لوري دِ
رانه داسي نه وِي چه زه دا کار دَ خپل خاوند مسيح دَ خداوند سره
وکړم او خپل لاس هغه ته اوږد کړم ځکه چه هغه مسيح دَ خداوند
۷ دَي ۷ نو داؤد خپل سړي په دي خبري سره وترټل او پري ئي نه ښودل
چه په شاؤل پورته شي او شاؤل له غارَ پورته شه او په خپلي
۸ لاري لاړ ۸ نو پس له دغه داؤد پورته شه او له غارَ ووت او په
شاؤل پسي ئي ناره وکړه ویل ئي اي خاوندَ بادشاه او چه شاؤل په
۹ ورستو وکتل داؤد زمکي ته خپل مخ ټيټ کړ او سجده ئي وکړه ۹ او
داؤد شاؤل ته وويل چه ته ولي دَ سړو خبري اوري چه وائي گوره
۱۰ داؤد ستا آزار لټوي ۱۰ گوره نن ورځ ستا سترگو وليدل چه څرنگ
خداوند ته نن ورځ څما په لاس په غار کښي راکړي او راته ووِيلي شول
چه زه دِ مړ کړم ليکن ما په تا شفقت وکړ و مِ ويل چه زه به خپل
لاس خپل خاوند ته اوږد نه کړم ځکه چه دَي دَ خداوند مسيح
۱۱ دَي ۱۱ او گوره اي څما پلاره ستا دَ قبا لمن څما په لاس کښي هم

وګوره نو ستا دَ قبا دَ لمني پرِيکولو او تا له دَ نه وژللو نه پوه شه
اوګوره چه زما په لاس کښې نه شرارت دَي نــه تقصير او نه مې
١٢ ستا خطا کړې دَه او ته زما ځان ښکار کوې چه واخلې ١٢ خداوند
دِ زما په مينځ کښې او ستا په مينځ کښې عدالت وکړي او زما بدله دِ
١٣ خداوند له تا نه واخلي ليکن زما لاس به په تا نه وِي ١٣ لکه چه
پخوانۍ متل وائي چه له شريرانو نه به شر ووزي ليکن زما لاس به
١٤ په تا نه وِي ١٤ په چا پسې دَ اسرائيل بادشاه وتلې دَي او په چا پسې
١٥ ته زغلې؟ په مړ سپي پسې په يوې ورږې پسې ١٥ او خداوند دِ عادل
شي او زما په مينځ کښې او ستا په مينځ کښې دِ حکم وکړي او ودِ
وينې او زما په مقدّمې کښې دِ دعوىٰ وکړي او ستا له لاسه مې دِ
١٦ خلاص کړي ١٦ او داسې وشول چه داؤد شاؤل ته له دې خبرې ويلو
نه وزګار شه نو شاؤل وويل چه دا ستا آواز دَي اې زما ځويه
١٧ داؤدَ؟ او شاؤل خپل آواز پورته کړ او وئې ژړل ١٧ نو داؤد ته ئې
وويل چه ته له ما نه زيات صادق يې ځکه چه تا ما ته دَ ښېګړې
١٨ بدله راکړې دَه او ما تا ته دَ بدۍ بدله درکړې دَه ١٨ او نن دِ ښکاره
کړه چه تا له ما سره ښېګړه وکړه ځکه چه خداوند زه ستا په لاس کښې
١٩ درکړې وم او مړ دِ نه کړم ١٩ او چه سړي خپل دښمن ومومي نو هغه
به دَ ښېګړې په لارې روان کړي څه؟ نو خداوند دِ تا ته دَ ښېګړې
٢٠ بدله درکړي دَ هغې دَپارَ چه له ما سره دِ نن وکړه ٢٠ او اوس ګوره زه
پوه شوم چه ته به په يقين سره بادشاه شې او چه دَ اسرائيل
٢١ بادشاهي به ستا په لاس کښې قائمه شي ٢١ نو ته اوس په خداوند
سره را ته قسم وکړه چه ته به پس له ما نه زما اولاد نه پرِيکوې او
٢٢ نه به زما نوم زما دَ پلار له کورنه نيست کوې ٢٢ نو داؤد شاؤل ته قسم
وخوړ او شاؤل خپل کور ته لاړ ليکن داؤد او دَ ده سړي ځيودې
ته وختل ✤

پنځه ویشتم باب

۱ آ او سموایل مړ شه او ټول اسرائیل جمع شول او ویر ئې وکړ
او په رامه کښ ئې دَده په کور کښ ښخ کړ او داؤد پورته شه او
دَ فاران بیابان ته کوز شه
۲ ۲ او په ماعون کښ یو سړي وه او دَده کارونه په کرمل کښ
وُو او هغه سړي ډیر لوي وه او دري زره میږي او زر بزي ئې
۳ لرلي او خیلي غیلي به ئې په کرمل کښ سکښتلي ۳ او دَ هغه سړي
نُوم ناباَل وه او دَ هغه دَ ښځي نُوم اِیجابِل وه او هغه ښځه نیک
فهمه او ښائسته صورته وه او هغه سړي سخت او بداعماله وه او
۴ هغه کالبي وه ۴ او داؤد په بیابان کښ واوریدل چه ناباَل خپلي
۵ میږي سکښږي ۵ نو داؤد لس ځوانان واستول او داؤد هغو ځوانانو
ته وویل چه کرمل ته وخیژئ او ناباَل ته ورشئ او ځما په نُوم
۶ دَده دَ سلامتیا پوښتنه وکړئ ۶ او داسي ووایئ ژوندي يي او ته
سلامت يي او ستا کور سلامت دَي او هر څه دِ سلامت دِي
۷ ۷ او اوس ما واوریدل چه تا ځخه سکښتونکي دِي هرکله چه ستا
شپانه له مونږ سره وُو مونږ و نه آزارول او دَ هیڅ ښي بازخواست
۸ ورته نه وه تولي ورځي چه دوي په کرمل کښ وُو ۸ ته له خپلو
ځوانانو نه پوښتنه وکړه او دوي به تا ته ښکاره کړي او هغه
ځوانان دِ ستا په سترګو کښ نعمت ومومي ځکه چه مونږ په ښې
ورځي کښ راغلي یُو نو چه ستا لاس ئې مومي خپلو نوکرانو ته او خپل
۹ ځوي داؤد ته ئې ورکړه ۹ او چه دَ داؤد ځوانان راغلل نو دوي ناباَل
ته دَ هغو ټولو خبرو په موافق دَ داؤد په نُوم خبره وکړه او ودریدل
۱۰ ۱۰ نو ناباَل دَ داؤد نوکرانو ته ځواب ورکړ و ئې ویل چه داؤد څوک
دَي او دَ یِتَي ځوي څوک دَي نن ورځ ډیر نوکران دِي چه هر یو

١١ دَ خپل خاوند دَ وړاندِ چوي ١١ نو زه به خپله ډوډۍ او خپلي اوبه
واخلم او هغه حلال شوي چه ما دَ خپلو سکښتونکو دَپارَ حلال
کړي دِي او هسي سړو ته ورکړم چه نه ئې پيژنم چه له کومه دِي
١٢ ١٢ نو دَ داؤد ځوانان خپلي لاري ته وګرځيدل او وجاروتل او
١٣ راغلل او دَ هغو ټولو خبرو به موافق ئې ورته ښکاره کړي ١٣ نو
داؤد خپلو سړو ته وويل چه هر يو دِ له تاسي نه خپله توره وتړي
نو هر يو خپله توره وتړله او داؤد هم خپله توره وتړله او په داؤد
پسي په قدر دَ څلورو سوه سړو وختل او دوه سوه اسباب څخه
١٤ پاتي شول ١٤ او يو ځوان له ځوانانو اَبيجايل دَ نابال ښځي ته څرګنده
کړه و ئې ويل ګوره داؤد له بيابانه قاصدان را واستول چه
١٥ څمونږ خاوند ته برکت وغواړي او دَي په هغو ونښت ١٥ او هغه
سړِي له مونږ سره ډير ښه وُو او مونږ ئې سپک نه کړو او نه
له مونږ نه ټولي ورځي څه شي ورک شه چه مونږ ورسره ګرزيدلو
١٦ چه مونږ په پټيو کښ وُو ١٦ دوي مونږ له هم شپه هم ورځ ديوال
١٧ وُو ټولي ورځي چه مونږ به ورسره ميږي څرولي ١٧ او اوس پوه
شه او ګوره چه څه به وکړِي ځکه چه شر څمونږ په خاوند او
دَ ده په ټول کور مقرّر شوي دَي او دَي داسي بني بليعال دَي چه
١٨ خبره ورسره کيدلي نه شي ١٨ نو اَبيجايل بيړه وکړه او دوه سوه
(ګردي) دَ ډوډۍ ئې واخستلي او دوه ژي دَ شرابو او پنځه تيار کړِي
شوي ګډوري او پنځه اوړي دَ نينو او دوه سوه خوشي دَ مويزانو
١٩ او دوه سوه ډلبي دَ انځيرو او هغه ئې په خرې کيښودل ١٩ او خپلو
ځوانانو ته ئې وويل چه ځما دَ وړاندِ درومئ ګورئ زه درپسي درځم
٢٠ او خپل سړِي نابال ته ئې څرګنده نه کړه ٢٠ او چه لا دا په خره
سوره وه او دَ غره په څوړ کښ کوزيدونکي وه ګوره چه داؤد او
دَ ده سړِي دَ دې مخي له کوزيدونکي راغلل او دا له دوي سره او

دوي له دي سره ملاتي شول ۲۱ او داؤد ويلي وُو په باطل سره ما هغه هر ۲۱
څه چه دوي په بيابان کښ وُو وساتل او هيڅ شئ له هغو ټولو
دَده نه ورک نه شه او هغه دَ ښيګړي په بدله کښ بدي راوګرزوله
۲۲ هم هسي دِ الله دَ داؤد دَ دښمنانو سره وکړي او له دي نه زيات ۲۲
که چري زه له هغو ټولو نه چه دَده دِي دَ صبا تر رڼا پوري يو نر
هلک پريږدم ۲۳ او چه ابجايل داؤد وليد بيړه ئې وکړه او له خره نه ۲۳
کوزه شوه او دَ داؤد دَ وړاندِ په مخ پريوته او زمکي ته ئې سجده
وکړه ۲۴ او په پښو ئې پريوتله وئې ويل اي خاوندَ دا بدي دِ په ما ۲۴
وِي په ما وِي او خپله وينځه پريږده چه ستا په غوږونو کښ خبره
وکړي او دَ خپلي وينځي خبره واوره ۲۵ څما خاوند دِ خپل زړه به ۲۵
دغه بليعال سړي کښـيږدِي په نابال لکه چه دَ هغه نُوم دَي
هسي هغه دَي نابال ئې نوم دَي او احمقي ورڅخه دَه او ما ستا
وينځي څما دَ خاوند ځوانان چه وا دِ ستول ليدلي نه دِي ۲۶ او اوس ۲۶
اي څما خاوندَ پيهوه حي دئي او ستا ځان ژوندَي دَي هرکله چه
خداوند ته منع کړي يي دَ ننه وتلو دَ خونَ او له بدل اخستلو
په خپل لاس سره ستا دَ ځان دَپارَ نو اوس دِ ستا دښمنان او
هغوي چه څما دَ خاوند دَپارَ شرارت لټوِي دَ نابال په شان دِ وِي
۲۷ او اوس دا برکت چه دي وينځي خپل خاوند ته راوړي دي هغو ۲۷
ځوانانو له دِ ورکړي شِي چه څما په خاوند پسي ګرزِي ۲۸ دَ خپلي ۲۸
نوکري تقصير پورته کړه ځکه چه خداوند څما دَ خاوند دَپارَ به دَ
امانت کور په جوړولو سره جوړ کړي ځکه چه څما خاوند دَ خداوند
په جنګونو جنګيږِي او بدِي به ستا په ټولو ورځو کښ په تاکښ
و نه موندلي شِي ۲۹ او که سړي پورته شه چه ستا ځان ولټوِي ۲۹
او په تا پسِي شِي ليکن څما دَ خاوند ځان دَ ژوندانه په پيټي کښ
دَ خداوند ستا دَ الله سره به وتړلي شِي او هغه به ستا دَ

۳۰ دُښمنانو ځانونه و ولي لکه د مچوغني د تيي له مينځ ۳۰ او داسي به وشي
هرکله چه خداوند ځما خاوند ته عمل وکړي دَ هغي ټولي ښيګړي
په شان چه ستا په باب ئي کلام وکړ او ته ئي په اسرائيل امير
۳۱ کړي بي ۳۱ نو تا له به دَدي هيڅ انديښنه نه وِي او ځما دَ خاوند
زړه ته به هيڅ تيندک نه وِي يا که ته بي سببَ ويني تويوي يا که
ځما خاوند دَ خپل ځان دَپارَ بدله واخستله او هر کله چه
خداوند ځما له خاوند سره ښيګړه وکړِي نو خپله نوکره په ياد کړه
۳۲ ۳۲ او داؤد اَبيجال ته ووېل مبارک دِ وِي خداوند الله دَ اسرائيل
۳۳ چه نن ورځ ئي ته واستولي ځما دَ ملاقات دَپارَ ۳۳ او مبارک دِ
وِي ستا فهم او مبارکه ته بي چه زه دِ نن ورځ دَ وينو له تويولو
۳۴ او دَ خپل لاس له بدل آخستلو نه پاتي کړلم ۳۴ او په رښتيا
سره خداوند الله دَ اسرائيل حَي دَيَ چه زه ئي منع کړلم ستا
له زيان کولو نه چه که تا بيړه کړي نه وَيْ او ځما دَ ملاقات دَپاره
راغلي نه وَيْ نو دَ صبا تر رونښنائي پوري به دَ نابال هيڅ نرهلک
۳۵ پاتي شوي نه وه ۳۵ نو داؤد دَ هغي له لاس نه هغه چه ئي ورته
راوړي وُو واخستل او ورته ئي ووېل په سلامتيا سره خپل کور ته
لاړه شه ګوره ستا آواز مِي واوريده او ستا مخ مِي پورته کړ-
۳۶ ۳۶ او ابيجال نابال ته ورغله او ګوره چه دَده په کور کښي داسي
ميلمستيا وَه لکه ميلمستيا دَ بادشاه او زړه دَ نابال په هغه
کښي خوښ وه او ډير په نشه کښي وه او هيڅ خبره ئي ورته ځرګنده
۳۷ نه کړه نه وړوکي نه لويه دَ صبا تر رونښنائي پوري ۳۷ او په صبا
داسي وشول هرکله چه شراب له نابال نه ووتل نو دَ هغه ښځي
دَ هغه خبري ورته ځرګندي کړي او زړه دَده په ده کښي دننه
۳۸ مړ شه او دَ کاڼي په شان شه ۳۸ او لَس ورځي پس داسي وشول
۳۹ چه خداوند نابال په رنځ وواهه او هغه مړ شه ۳۹ او چه

داؤد واوریدل چه نابال مړ شه نو وئي ویل مبارک دِ وِي هغه
خداوند چه ځما دَ پیغور مقدمه ئي دَ نابال له لاس نه په دعویٰ سره
وکړه او چه خپل بنده ئي له شرارت نه پاتي کړ او خداوند دَ نابال
شرارت دَده په سر وِجارپوست او داؤد واستاوه او له اِبیجایل سره
ئي خبره وکړه چه دَ ځان دَپارَ ئي ښځي کیدو له واخلي ۴۰ او هرکله چه ۴۰
دَ داؤد نوکران اِبیجایل ځنځه کرمیل ته ورغلل نو ورته ئي خبره وکړه
و ئي ویل چه داؤد مونږ تاته رالیږلي یُو چه هغه لره دِ ښځه واخلو
۴۱ او هغه پورته شوله او په خپل مخ ئي زمکي ته سجده وکړه او ۴۱
وئي ویل گوره ستا نوکره بوه وینځه ده ځما دَ خاوند دَ نوکرانو دَ
پښو وینځلو دَپارَ ۴۲ او اِبیجایل بیړه وکړه او پورته شوله او په خره ۴۲
سوره شوله له خپلو پنځو سهیلیو سره چه دَدي په پښو کښي گرزیدلي
او هغه دَ داؤد په استاځو پسي تلله او ښځه ئي شوله ۴۳ او داؤد ۴۳
اخینوعَم له یزرعیلَ واخستله او هم دغه دواړه ئي ښځي شولي او شاؤل
میکل لُور خپله دَ داؤد ښځه فلطي بنِ لیش ته چه دَ جلیم وه ورکړه ❊

شپږویشتم باب

۱ بیا زیفیان شاؤل ته په جبعه کښي ورغلل و ئي ویل چه داؤد ۱
دَ حکیلاه په غره کښي چه دَ یشیمون په مخامخ دَې خپل ځان نه پټوي
څه ؟ ۲ نو شاؤل پورته شه او دَ زیف بیابان ته کوز شه او ورسره ۲
دري زره سړي چُونړ کړي دَ اسرائیل وُو چه دَ داؤد لټونه دَ زیف
په بیابان کښي وکړي ۳ او شاؤل دَ حکیلاه په غره کښي چه یشیمون ۳
ته مخامخ په لاري کښي دَې ډیره شه او داؤد په بیابان کښي اوسیده
او چه ده ولیدل چه شاؤل په ده پسي بیابان ته ورځي ۴ نو داؤد ۴
جاسوسان واستول او پوه شه چه شاؤل په یقین سره راغي
۵ نو داؤد پورته شه او هغه ځاي ته ورغي چه شاؤل په کښي ډیره ۵

وه نو داؤد هغه ځاي ولید چه شاؤل په کښ ملاست وه ابنیر
بنِي نیر سردار دَ لښکر دَده او شاؤل دَ کاډیو دَ ځاي په مینځ کښ
٦ ملاست وه او اُمت دَده نه چاپیره ډیره شه ٦ نو داؤد ځواب ورکړ
او اخیملک حِتي او ابیشيَ دَ ضرویه ځوي ورور دَ یواب ته ئي خبره
وکړه و ئي ویل څوک به له ما سره شاؤل ته ډیري ته کوز شِي نو
٧ ابیشي و ویل چه زه به درسره کوز شم ٧ نو داؤد او ابیشي امت
ته دَ شپي ورغلل او گوره چه شاؤل دَ کاډیو دَ ځاي په مینځ کښ
٨ اوده ملاست وه او بُرچه ئي په زمکه دده سرځنه لګولي وه او ابنیر او هغه
امّت دده چاپیر ملاست وه ٨ او ابیشي داؤد ته وویل چه الله نن ورځ
ستا دښمن ستا په لاس کښ بندي کړي دي پرېږده چه اوس ئي
٩ په بُرچي زمکي ته ووهم په یوه ګزار سره یې به پرېږونه کړم ٩ او داؤد
ابیشي ته وویل ته ئي مه هلاکوه ځکه چه څوک دي چه خپل لاس د
١٠ خداوند مسیح ته اوږد وِلي شي او بې عیب شِي ١٠ او داؤد وویل
خداوند حَي دي خداوند به ئي و وهِي او یا به دَده ورځ راشِي او مړ
١١ به شِي او یا به جنګ ته کوز شِي او هلاک به شِي ١١ هسي دِ ما لره
نه وِي دَ خداوند له لوريَ چه زه خپل لاس دَ خداوند په مسیح
باندِ اوږد کړم لیکن اوس هغه بُرچه چه دَده سر ځنه دَه وخله
١٢ او کوزه دَ اوبو او لاړ دِ شُو ١٢ نو داؤد هغه بُرچه او دَ اوبو کوزه
دَ شاؤل له سر نه واخسته او لاړل او هیڅ یوه و نه لیدل او نه
یوه شول او نه ویښ شول ځکه چه هغوي ټول اوده وُو ولي چه
١٣ پرنا دَ خداوند په دوي پریوتلي وه ١٣ او داؤد یوري خوا ته تیر شه
او دَ غرِه په سر له لري نه ودریده او دَدوي په مینځ کښ لوي ځاي
١٤ وه ١٤ او داؤد اُمت ته ناره وکړه او ابنیر دَ نیر ځوي ته ئي وویل
چه اي ابنیرَ ته ځواب نه راکوي څه ؟ نو ابنیر ځواب ورکړ او
١٥ وئي ویل چه ته څوک یي چه بادشاه ته ناري وهي ١٥ نو داؤد ابنیر
م ته وویل چه کنږه ته سړي یي او ستا په شان په اسرائیل کښ

نښته نو تا ولې دَ خپل خاوند بادشاه ساتنه کړي نه دَه ځکه چه
١٦ له اُمّت نه يو درغلي وه چه ستا خاوند بادشاه هلاک کړي ١٦ دا خبره
چه تا وکړه ښه نه دَه خداوند هَي دَي تاسي ځامن دَ مرګ يئ
ځکه چه تاسو دَ خپل خاوند چه مسيح دَ خداوند دَي ساتنه ونه کړه
نو اوس وګوره هغه برچه دَ بادشاه او کوزه دَ اوبو چه دَده
١٧ سرځنه وُه هغه چرته دِي ١٧ او شاؤل دَ داؤد آواز وپېژاند او
وئي ويل چه دا ستا آواز دَي اي ځما ځويه داؤدَ نو داؤد وويل چه
١٨ دا ځما اواز دَي اي ځما خاوندَ بادشاه ١٨ بيائي وويل چه ځما
خاوند په خپل غلام پسي ولي زغلي ځکه چه ما څه کړي دِي او
١٩ ځما په لاس کښ څه شرارت دَي ١٩ او اوس دِ ځما خاوند بادشاه
دَ خپل غلام خبره واورِي نو که خداوند ته ځما په خلاف لمسولي
يئ نو هديه دِ بوي کړي او که دَ سړي ځامن وِي نو دَ خداوند دَ
وړاندِ دِ ملعونان شي ځکه چه هغو نن ورځ وشړلم چه دَ
خداوند وراثت ته پيوسته نه شم چه وائي لاړ شه دَ نورو
٢٠ خدايانو عبادت وکړه ٢٠ او اوس ځما وينې زمکي ته دَ خداوند دَ
مخ دَ وړاندِ توي نه شي چه دَ اسرائيل بادشاه وتلي دَي چه دَ
يوي وربي لټونه وکړي لکه چه څوک په غرونو کښ دَ زرکي ښکار
٢١ کوي ٢١ نو شاؤل وويل ما خطا وکړه را وګرزه اي ځما ځويه داؤدَ
زه به بيا بد درسره و نه کړم دي دَپارَ چه ځما ځان ستا په سترګو
کښ نن ورځ قيمت بها وه ګوره ما احمقي وکړه او بيحده ډير
٢٢ ګمراه شوی يم ٢٢ او داؤد ځواب ورکړ و ئي ويل ګوره دَ بادشاه برچه
٢٣ او يو له ځوانانو نه دِ راشي وا دِ ئي خلي ٢٣ او خداوند به په
هر يوه دَ هغه صداقت او دَ هغه امانت وګرزوي ځکه چه خداوند
نن ورځ ته ځما لاس ته راکړي وي او ما و نه غوښتل چه خپل
٢٤ لاس دَ خداوند په مسيح اوږد کړم ٢٤ او ګوره لکه چه ستا ځان

نن ورځ ځما په سترګو کښ لوي وګڼلي شه هم هسي دِ ځما ځان
۲۵ دخداوند په سترګو کښ لوي وګڼلي شي : نو دي به مِ له ټولو
تنګسو نه خلاص کړي ۲۵ نو شاؤل داؤد ته وويل ته مبارک يي
اي ځما ځويه داؤده ته به په کولو سره وکړي او په توانيدلو سره به
وتوانيږي - بيا داؤد په خپلي لاري لاړ او شاؤل خپل ځاي ته وګرزيده

اوه ويشتم باب

۱ آاو داؤد په خپل زړه کښ وويل چه زه به يوه ورځ دَ شاؤل په
لاس کښ هلاک شم نو ما ته بي له دي نه هيڅ غوره نشته چه دَ
فلستيانو زمکي ته وتښتم نو شاؤل به له مانه نا اميدَ شِي چه بيا مِ
دَ اسرائيل په ټولو حدونو کښ ولټوِي او زه به دَ هغه له لاسه
۲ خلاص شم ۲ نو داؤد پورته شه او دَي او هغه شپږ سوه سړِي چه
۳ ورسره وُو اکيش بني معوک بادشاه دَ جات ته تير شول ۳ او داؤد
اکيش ځنګه په جت کښ دَي او دَده سړِي اوسيدل هر سړِي او دَ
هغه کور داؤد او دَده دوه ښځي اخينوعم هغه يزرعيلي او ابيجايل ښځه
۴ دَ نابال کرملي ۴ او شاؤل ته خرکنده شوله چه داؤد جت ته وتښتيده
۵ او ده بيا زيات هغه ونه لټاوه ۵ او داؤد اکيش ته وويل چه که
اوس ما ستا په سترګو کښ نعمت موندلي وِي نو ما ته په يوه کلي
دَ ښتو کښ ځاي راکړه چه زه به هلته اوسم ولي دِ ستا بنده دَ
۶ بادشاهيَ په ښهر کښ له تا سره اوسِي ۶ نو اکيش په دغي ورځي
کښ ځقلاغ ورکړ دي دَپارَ ځقلاغ تر دي ورځي پوري دَ يهودا دَ
بادشاهانو شه
۷ ۷ او دَ هغو ورځو شمار چه داؤد دَ فلستيانو په ښتي کښ
۸ اوسيده يو کال څلور مباشتي وه ۸ او داؤد او دَده سړِي وختل او
په جشوريانو او په جرزيانو او په عماليقيانو ئي داړه وکړه ځکه چه دَ غه
له قديمه دَ هغي زمکي اوسيدونکي وُو ستا دَ راتلو شورته او دَ مصر

۹ وزمكي ته ۹ او داؤد زمكه ووهله او يو سړي او ښځه ئي پرې نه ښود
او ميږي او غوايان اوخره او اوښان اوجامي ئي واخستل او وګرزيده
۱۰ او اکيش ته راغي ۱۰ نو اکيش وويل چه نن ورځ مو په چا داړه کړي ده او
داؤد وويل په جنوبي دَ يهودا او په جنوبي دَ يرحميليانو او په جنوبي دَ
۱۱ قينيانو ۱۱ او داؤد نه سړي نه ښځه پرېښودل چه جات ته ئي راولي
وئي ويل چه هسي نه چه څرګند مو کړي ووايي چه داؤد داسي وکړه
او ټولي ورځي د اوسيدلو دَده دَ فلستيانو په پټي کښ ئي داسي دستور
۱۲ وه ۱۲ او اکيش داؤد رښتيني وګانړه ويل ئي چه دي دَ خپل اُمّت
اسرائيلَ نفرتي شه او ما ته به ترابدَ پوري مريي وي *

اته ويشتم باب

۱ ۱ او په دغو ورځو کښ داسي وشوه چه فلستيانو خپلي لښکري جمعَ
کړلي چه دَ اسرائيل سره جنګ وکړي نو اکيش داؤد ته وويل ته په
يقين سره پوه شه چه له ما سره به په لښکر کښ ورځي ته او ستا
۲ سړي ۲ نو داؤد اکيش ته وويل دي دَ پارَ به ته پوه شي هغه چه
ستا بنده به وکړي او اکيش داؤد ته وويل چه زه به دِ ټولي ورځي
په خپل سر ساتونکي مقرّر کړم
۳ ۳ او سموايل مړ شه او ټول اسرائيل ئي وير کړي وه او په
راماه کښ دَده په ښهر کښ ئي ښخ کړي وه او شاؤل دَ پيريانو
۴ دوستان او جادوګران له زمکي نه لري کړل ۴ نو فلستيان جمع شول
او راغلل او په شونيم کښ ډيره شول او شاؤل ټول اسرائيل جمع
۵ کړل او په جلبُع کښ ډيره شول ۵ اوچه شاؤل دَ فلستيانو لښکر
۶ وليد نو ووېريده او زړه ئي ډير ولړزيده ۶ او شاؤل له خداوند
نه سوال وکړ اوخداوند ځواب ورنه کړ نه په خوبونو او نه په
۷ اوريم او نه په نبيانو سره ۷ نو شاؤل خپلو نوکرانو ته وويل چه

ښما دَپارَ یوه دَ پریانو دوسته ښځه ولټوئِ چه زه به هغې ته ورشم
او پوښتنه به ورنه وکړم نو دَده نوکرانو ورته وویل گوره یوه
٨ ښځه دَ پریانو دوسته په عین‌دور کښې ده ٨ نو شاؤل خپل ځان
بدل کړ او نوري جامې ئې واغوستلې او دی او دوه سړي ورسره
لاړل او هغې ښځې ته دَ شپې ورغې او وئې ویل چه ما ته په
پریانو سره غیب‌گوئي وکړه او هغه ما ته را وخیژوه چه زه درته
٩ ووایم ٩ او هغې ښځې ورته وویل گوره ته پوهیږې هغه چه شاؤل
وکړل چه څرنگ ئې دَ پریانو دوستان او جادوگران له زمکې نه پریکړل
١٠ نو ځه دَپارَ ته ښما دَ ځان دَپارَ لومه بږدې چه مره مې کړې ١٠ نو
هغې ته شاؤل په خداوند قسم وخوړ و ئې ویل چه پهوه حي
١١ وَیې چه په دې خبري کښې به هیڅ بد درملیا نه شي ١١ نو هغې ښځې
وویل چه زه څوک تا ته در وخیژوم او هغه وویل ما ته سموایل
١٢ را وخیژوه ١٢ او چه هغې ښځې سموایل ولید په لوي آواز ئې ناره
وکړه او هغې ښځې شاؤل ته خبره وکړه و ئې ویل چه زه دې ولې وغولو
١٣ او ته شاؤل یې ١٣ او بادشاه هغې ته وویل مه ویریږه څکه چه
څه وینې او هغې ښځې شاؤل ته وویل چه ما خدایان ولیدل چه
١٤ له زمکې نه خیژي ١٤ او ده هغې ته وویل چه دغه صورت څرنگ وُ
او دې وویل زوړ سړی ختونکې او په قبا سره پټ شوی دَی نو
شاؤل پوه شه چه هغه سموایل دَی او په خپل مخ زمکې ته ټیټ
١٥ شه او سجده ئې وکړه ١٥ او سموایل شاؤل ته وویل چه تا ولې
ولړزولم چه را و دِ خیژولم او شاؤل و ویل چه زه ډیر په تنگسیا
کښې یم چه فلستیان جنگ راسره کوي او خداوند له ما نه لرې
شه او بیا ځواب نه راکوي نه په نبیانو سره نه په خوبونو سره نو
١٦ ما نه را وبللې چه و مې پوهوې چه زه به څه وکړم ١٦ نو سموایل وویل
چه ته له ما نه ولې سوال کوي او خداوند له تا نه لرې شه او

دُښمن دِ شه ١٧ او خداوند دَ خپل ځان دَپارَ چاره وکړه لکه چه ځما ١٧
په لاس ئې خبره وکړه اوخداوند ستا له لاسه بادشاهي شلړلي دَه
او ستا ګوانډِي داؤد ته ئې ورکړي دَه ١٨ ځکه چه تا دَ خداوند آواز ١٨
وانه وريده او نه دِ دَده دَ غضب ګرمي په عماليق کښ وکړه دي دَپاره
خداوند دا کار نن ورځ په تا کړي دي ١٩ اوخداوند به اسرائيل هم ١٩
له تا سره دَ فلستيانو په لاس ورکړي او صبا به ته او ستا ځامن له
ما سره يئ اوخداوند به دَ اسرائيل لښکر هم دَ فلستيانو په لاس
ورکړي ٢٠ نو شاؤل بيړه وکړه او اوږد زمکي ته پريوت او دَ سموايل ٢٠
له خبري ډير ووېريده او هم په کښ قوّت نه وه ځکه چه ده ټوله
ورځ او شپه ډوډئِ خوړلي نه وه ٢١ بيا هغه ښځه شاؤل ته ورغله ٢١
او دي وليد چه هغه ډير ويريده او دي ورته وويل ګوره چه ستا
وينځي ستا آواز واوريده او ما خپل ځان په خپل ورغوي کښ کيښود
او ستا خبره چه دِ کوله واؤِ وريدله ٢٢ او اوس ته هم دَخپلي وينځي ٢٢
آواز واوره او زه به ستا دَ وړاندِ دَ ډوډئِ ټکړه کيږدم او ته ئې وخوره
چه ته په لاري ځي نو په تا کښ به قوت وشِي ٢٣ او هغه انکار وکړ ٢٣
وئې ويل نه ئې خورم او دَ هغه نوکرانو او هغي ښځي هم په ده تاکيد
وکړ او ده دَ هغو آواز واوريده او دَي له زمکي نه پورته شه او په
کټ کښيناست ٢٤ او هغي ښځي په کور کښ يو څورب سخوندر لاره ٢٤
نو هغي تلوار وکړ او هغه ئې حلال کړ او اوړه ئې واخستل او وائې
غوبل او پطيره ئې پخه کړه ٢٥ بيائې دَ شاؤل دَ وړاندِ او ده دنوکرانو ٢٥
دَ وړاند پيش کړل او هغوي وخوړل او پورته شول او په هغي شپې کښي لاړل

نهٔ ويشتم باب

١ او فلستيانو ټولي لښکري خپلي افيق ته جمع کړلي او اسرائيليان په ١
هغي چينې چه په يزرعيل کښ وه ډيره کيدل ٢ او دَ فلستيانو سرکوږ ٢

په سلګونو او په زرګونو پورې وتل او داؤد او دَده سړي له اکيش
٣ سره په ورستو پورې وتل ٣ نو دَ فلستيانو سردارانو ووِيل چه
دَ عبرانيانو څه دِي او اکيش فلستيانو ته وويل چه دا داؤد بنده
دَ شاؤل بادشاه دَ اسرائيل نه دَيَ څه؟ هغه چه له ما سره په دې
ورځو او په دې کالونو کښې وه او ما په ده کښې دَده دَ راتلو له ورځې
٤ نه تر دې ورځې پورې هيڅ شئ موندلي نه دي ٤ ليکن دَ فلستيانو
سرداران په هغه غصه شول او هغه ته دَ فلستيانو سردارانو
ووِيل چه دا سړي وګرزوه چه دې هغه ځاي ته چه تا ورته مقرر
کړي دَيَ وګرزيِ او له مونږ سره دِ جنګ ته کوز نه شِي او مونږ
لره دِ په جنګ کښې دُښمن نه وِي په څه کښې به دي خپل ځان
په خپل خاوند رضا کړي دَدي سړيو په سرونو سره به نه وِي څه؟
٥ ٥ دا هغه داؤد نه دَيَ چه ده لره په ګډېدلو کښې يو له بل سره
سندرې ويلې وئې ويل
چه شاؤل په زرګونو وهل || او داؤد په لاکونو وهل
٦ ٦ نو اکيش داؤد را وباله ورته ئې ووِيل يهوه حَي دَيَ چه ته
راستمند يې او ستا وتنه او ستا ننه وتنه له ما سره په لښکر کښې
زما په سترګو کښې ښه دَه ځکه چه ما په تا کښې هيڅ شرارت له
ورځې دَ راتلو ستا و ما ته تر نن ورځې پورې موندلي نه دي ليکن
٧ دَ سرکرده ؤ په سترګو کښې ته ښه نه يې ٧ او اوس وګرزه او په
سلامتيا سره ورځه او دَ فلستيانو دَ سرکرده ؤ په سترګو کښې
٨ بد مه کوه ٨ نو داؤد اکيش ته ووِيل چه ما څه کړي دِي او تا
په خپل بنده کښې څه موندلي دِي له هغې ورځې چه زه ستا دَ
وړاندِ ترېدلم تر نن ورځې پورې تاچه رانه شم او دَ خپل
٩ خاوند بادشاه له دُښمنانو سره جنګ و نه کړم؟ ٩ نو اکيش ځواب
ورکړ او داؤد ته ئې ووِيل زه پوه شوم چه ته زما په سترګو کښې دَ

الله دَ نرشتي په شان نیک یې بې له دي چه دَ فلستیانو سردارانو
ویلي دِي چه له مونږ سره دِ جنګ ته نه ځیږِي ۱۰ او اوس په صبا ۱۰
کښ سحر وقتي پورته شه ستا دَ خاوند دَ نوکرانو سره چه له تا سره
راغلي دِي او چه تاسو په صبا کښ سحر وقتي پورته شئ او چه په
تاسو رنړا شي نو دروميږ ۱۱ او داؤد سحر وقتي پورته شه او سړي ئې ۱۱
تا چه صبا لاړ شي او دَ فلستیانو زمکي ته وجاروزي او فلستیان یزرعیل
ته وختل ✤

دیرشم باب

۱ او داسي وشوه چه داؤد او دَده سړي ځقلغ ته په دریمي ورځي ورغلل ۱
نو عمالیقیانو په جنوب او په ځقلغ داړه کړي وه او ځقلغ ئې وهلي
وه او په اور ئې سوي وه ۲ او هغه ښځي چه په کښ وي وړوکي او ۲
لوي ئې په بند بیولي وُو هیڅ سړي ئې وژلی نه وه لیکن بو ئې تلل او
په خپل لاري لاړل ۳ او چه داؤد اودَده سړي ښهر ته ننوتل نو ګوره ۳
چه هغه په اور سوي وه او دَ هغو ښځي او ځامن ئې او لوڼړه ئې په بند
بیولي شوِي وُو ۴ نو داؤد او هغه خلق چه ورسره وه خپل آوازونه ۴
ئې پورته کړل او و ئې ژړل څو چه دَ ژړلو قوت ورته پاتي نه شه
۵ او دواړه ښځي دَ داؤد اخینوعم یزرعیلي او اَبیجایل ښځه دَ نابال ۵
کرملي په بند بیولی شوي وي ۶ او داؤد ډیر په تنګ شه ځکه ۶
چه خلقو دَده په سنګسارولو وویل ځکه چه دَ ټولو خلقو ځانونه
تارخه وُو هر یو په خپلو ځامنو او په خپلو لوڼرو لیکن داؤد په
خپل خداوند الله ځان تینګ کړ
۷ بیا داؤد ابیاتر کوهین دَ اخیملک ځوي ته وویل چه افود ۷
ما ته راوړه او ابیاتر داؤد ته افود ورووړ ۸ نو داؤد له خداوند سوال ۸
وکړ و ئې ویل چه که زه په دي داړي پسي وزغلم نو ور و به رسیږم
که نه؟ او هغه ته ئې وویل چه ورپسي زغله ځکه چه ته به په یقین سره

٩ ور و رسيږي او په خلاصولو به ئي خلاص کړي ٩ نو داؤد او هغه شپږ سوه
سړي چه ورسره وُو لاړل او دَ بسور کندي ته ورغلل او هغوي چه ورستو
١٠ پاتي وُو ودريدل ١٠ ليکن داؤد ورپسي زغليدهٔ دَي او هغه څلور سوه سړي
او دوه سوه سړي ودريدل ځکه چه هغوي داسي ستړي شول چه دَ ببسور
١١ نه کندي پوري وتلي نه شول ١١ او هغوي يو مصري سړَی په پټي کښ وموند
او هغه ئي داؤد ته وروست او ډوډئ ئي ورکړه او هغه وخوړه او اوبو ئي
١٢ پرِ وڅښکلي ١٢ او دَ انځيرو دبلي ئي ورکړه او دوه خوشي دَ ميوزانو او چه
ده وخوړل نو روح ئي ور وګرزيده ځکه چه ده ډوډئِ خوړلي نه وه او نه
ئي اوبه څښکلي وي په دريو ورځو او پـــه دريو شـــپو کښ
١٣ ١٣ او داؤد هغه ته وويل چه ته څوک يي او دَکوم ځاي يي او هغه وويل
زه مصري ځوان يم دَ عماليقي سړي غلام او زه خپل خاوند پرينښودم ځکه
١٤ چه له دريو ورځو رنځور شوم ١٤ او مونږ په جنوبي دَ کريتيانو داړه وکړه او
په هغه چه دَ يهودا وه او په جنوبي دَ کاليب او څقلغ سو په اور
١٥ سوزاوه ١٥ نو داؤد هغه ته وويل چه ته به مِ هغه داړي ته ورکوز
کړي څه ؟ او هغه وويل چه ته ما ته په الله قسم وکړه چه ته به مِ
نه وژني او نه به مِ دَ خپل خاوند لاس ته ورکوي نو زه به دِ هغي
١٦ داړي ته ورکوز کړم ١٦ او چه ده ورکوز کړ نو کوره چه هغوي په مخ دَ
ټولي زمکي خواره واره وه خوړونکي او څښکونکي او ګډېدونکي په سبب
دَ هغه لوټ لوي لوټ چه دَ فلستيانو له زمکي او دَ يهودا له زمکي ئي
١٧ وړي وه ١٧ او داؤد هغوي له نماښامَ دَ بلي ورځي تر بيګاه پوري ووهل
او يو سړي ورنه خلاص نه شه بي له هغو څلورو سوو ځوانانو چه په
١٨ اوښانو سواره وُو او وتښتيدل ١٨ او داؤد هر هغه څه چه عماليقيانو
١٩ اخستلي وُو خلاص کړل او داؤد دواړه ښځي خپلي خلاصي کړي ١٩ او
دَ دوي يو شي ورک نه شه نه وړوکي او نه لوي نه ځامن نه لوڼړه
او نه لوټ او نه هيڅ شَي هغو ټولو چه دوي لړل وا ئي خستل داؤد

تول را وګرزول ٢٠ او داؤد ټولي ميږي او غوايان واخستل او هغه ئي ٢٠
د دغو مويشيو د وړاندِ بيول ويل ئي چه دا د داؤد لوټ دئ ٢١ او داؤد ٢١
هغو دوه سوه سړيو ته ورغي چه د داؤد د ورپسي تللو ستړي شوي
وُو چه هغوي ئې د بسور په کندي کښينولي شوي وُو او هغوي د داؤد
ملاقات ته ووتل او د هغو خلقو ملاقات ته چه ورسره وُو او داؤد
هغه قوم ته وړاندِ شه او د هغو د سلامتيا پوښتنه ئي وکړه ٢٢ نو ټولو ٢٢
د شرارت سړو او د بليعال سړو چه له داؤد سره تللي وُو ځواب ورکړ
وئي ويل دي دپار چه دوی ځمونږ سره لا نه ړل مونږ به له هغه
لوټ نه چه خلاص کړي مو دئ ور نه کړو مګر هر سړي ته د هغه
ښځه او د هغه ځامن او هغوي دِ واخلي او لاړ دِ شي ٢٣ نو داؤد ٢٣
وويل تاسو به داسي ونه کړئ اي ځما وروڼو ځکه چه خداوند مونږ
ته راکړل او وئي ساتلو او هغه داړه چه په مونږ راغله ځمونږ په
لاس ئي راکړه ٢٤ او ستاسي به څوک په دي خبري کښ واوري ځکه ٢٤
لکه د هغه برخه چه جنګ ته راکوزيږي هسي به وي د هغه برخه چه
اسباب څخه ودريږي او دوي به په برابرئ سره برخه ووېشي ٢٥ او له ٢٥
هغي ورځي نه او په وړاندِ داسي وشول چه هغه ئي حق او انصاف د
اسرائيل دپار مقرر کړ تر دي ورځي پوري ٢٦ او چه داؤد صقلاغ ته ورغي ٢٦
نو له لوټ نه ئي د يهودا سپين بږيرو ته خپلو دوستانو ته واستول
وئي ويل کوره تاسو ته د خداوند د دښمنانو له لوټ نه برکت دئ ؛
٢٧ هغو ته چه په بيت ايل کښ وو او هغو ته چه په جنوبي راموت کښ ٢٧
وو او هغوي ته چه په يتير کښ وو ٢٨ او هغو ته چه په عروعير کښ وو ٢٨
او هغو ته چه په سپموت کښ وو او هغو ته چه په اشتموع کښ وو
٢٩ او هغو ته چه په راکال کښ وو او هغو ته چه د يرحميليانو په ښهرونو ٢٩
کښ وو او هغو ته چه د کينيانو په ښهرونو کښ وو ٣٠ او هغو ته چه په ٣٠
حورمه

حورمه کښ وو او هغو ته چه په کورعشان کښ وو او هغو ته چه په عتاک
٣١ کښ وو ٣١ او هغو ته چه په حبرون کښ وو تر هغو ټولو ځايونو پورې چه
داؤد او ده سړي په کښ ګرزيدلي وو ؛؛

يو دېرشم باب

١ ١ او فلستيانو له اسرائيل سره جنګ وکړ او د اسرائيل سړي د فلستيانو
٢ له مخه وتښتيدل او د جبعې په غره کښ وژلي شوي پريوتل ٢ او فلستيان
په شاؤل او د ده په ځامنو پسې ونښتل او فلستيانو يونتن او ابيناداب
٣ او ملکيشوع ځامن د شاؤل ووهل ٣ او جنګ په شاؤل درونډ شه
او په ده لينده وشتونکي سړي راغلل او له وشتونکو نه ډېر ژوبل شه
٤ ٤ نو شاؤل خپل وسلې پورته کونکي ته وويل خپله توره دِ وباسه او
پر ما پېيوده هسې نه چه هغه نامختون راشي او وما پېيودي او خراب ما
کړي او د هغه د وسلې پورته کونکي ونه غوښتل ځکه چه هغه ډېر ويريده
٥ نو شاؤل هغه توره ونيوه او پر ور پريوت ٥ او چه ده د وسلې پورته
کونکي وليدل چه شاؤل مړ شه نو هغه هم په خپلې تورې ور پريوت
٦ او ورسره مړ شه ٦ او شاؤل او د ده درې ځامن او د ده وسله پورته
٧ کونکي او ټول سړي د ده په دغې ورځې کښ مړه شول ٧ او چه د
اسرائيل سړيو وليدل هغوي چه د خوړ په پورې غاړه وو او هغوي چه
د يردن په پوره غاړه وو چه د اسرائيل سړي وتښتيدل او چه شاؤل
او د ده ځامن مړه شول نو ښهرونه ئې پريښودل او وتښتيدل او
فلستيان راغلل او په کښ واوسيدل
٨ ٨ او په صبا کښ چه فلستيان ورغلل چه وژلي شوي برښنه
کړي نو شاؤل او د هغه درې ځامن ئې د جلبوع په غره کښ پراته
٩ وموندل ٩ نو دوي د هغه سر پريکړ او وسله ئې وکښله او د
فلستيانو زمکې ته ئې واستول چار چاپيره د پار د زيرې کولو د دوي
١٠ د بتانو په کور کښ او په خلقو کښ ١٠ او د ده وسله ئې د عشتاروت

په کور کښې کيښودله او دَده مړي ئې دَ بيت شان په ديوال تړل
۱۱ واهه ۱۱ او چه دَ يابيش جلعاد او سيدونکو هغه چه فلستيانو
۱۲ په شاؤل کړي وُو واوريدل ۱۲ نو ټول توّاناک سړي پورته شول
او ټوله شپه لاړل او دَ شاؤل مړي او دَده دَ ځامنو مړي ئې
دَ بيت شان له ديوال نه واخستل او يابيش ته ئې راوړل
۱۳ او هلته کښې ئې وسيځل ۱۳ او دَده هډوکي ئې واخستل او
په يابيش کښې ئې تر ونه دَ لاندِ ښخ کړل او اوو ورځي ئې
روژي ونيولي *

دويم سموايل

اول باب

۱ ۱ او پس له مرګه دَ شاؤل نه او له راګرزيدلو دَ داؤد نه له
وهني دَ عماليق نه داسي وشول چه داؤد په ځقلغ کښ دوه ورځي
۲ مقيم شه ۲ او په دريمه ورځ داسي وشوه چه ګوره يو سړي دَ لښکرګاه
نه له شاؤل نه راغي او جامي ئي شليدلي او په سر ئي خاوري وي او
داسي وشول چه داؤد ته راغي نو زمکي ته ټيټ شه او سجده ئي
۳ وکړه ۳ او داؤد ورته وويل چه له کومه راځي هغه ورته وويل چه
۴ دَ اسرائيل له لښکرګاه نه راخلاص شوي يم ۴ نو داؤد ورته وويل
چه څرنګ حال وه خبر مِ کړه هغه وويل چه قوم له جنګ ولښتيده
او له قوم نه هم ډير پريوتل او مړه شول او شاؤل او دَده زوي يونتن
۵ هم مړه شول ۵ نو داؤد هغه ځوان ته چه دَي ئي خبر کړ وويل چه
٦ تا څرنګ وپېژاندل چه شاؤل او دَده ځوي يونتن مړه شول ٦ او هغه
ځوان چه دي ئي خبر کړ وئي ويل چه زه اتفاقاً دَ جلبوع په غره
کښ پيښ شوم او ګوره چه شاؤل په نيزي خپلي تکيه کړي وَه
۷ او ګوره چه ګاډِي او سواره سخت په ده پسي شوِي وُو ۷ نو ده په ورستو
۸ وکتل او زه ئي وليدلم او وئي بللم ما وويل ګوره زه يم ۸ نو ده
۹ راته وويل چه ته څوک يي ما ورته وُوِ زه عماليقي يم ۹ نو ده راته
وويل چه راباندِ ودريږه او و مِ وژنه چه تنګحالئِ زه نيولي يم ځکه
۱۰ چه اوس خو ځما لتوله ساه په ما کښ دَه ۱۰ نو زه پرِ ودريدم او ومِ واژه
ځکه چه زه وپوهيدم چه دَده په پريوتلو پسي ژوندي به پاتي نه شِي
او دَده تاج چه په سر ئي وه وا مِ خست او بازوبند چه په بازو ئي وه
۱۱ او هغه مِ خپل خاوند ته راوړِي دِي ۱۱ نو داؤد خپلي جامي ونيوي

١٢ او ژړېږي لې کړې او داسې ټولو سره چه ورسره وُو ٢ او دوي تېتر
وهل او وئي ژړل او تر نمابنامَ پوري لې روژه ونيوه په شاؤل او
دَده په زوي يونتن او په اُمّت دَ خداوند او په کور دَ اسرائيل څکه
١٣ چه دوي په توري پرېوتلي وُو ١٣ او داؤد هغه ځوان ته وويل چه
دي لې خبر کړ چه ته دَ کوم ځاي يي هغه وُوِ چه زه زوي دَ يوه
١٤ مسافر عماليقي سړي يم ١٤ او داؤد ورته وُوِ څرنګ نه وېريدي چه
١٥ تا لاس اوږد کړ تا چه دَ خداوند مسيح هلاک کړي ١٥ بيا داؤد يو له
ځوانانو را وباله او وئي ويل چه ورشه او پري ولګيږه نو هغه ئي وواهه
١٦ او مړ شه ١٦ او داؤد ورته وويل چه ستا وينې ستا په سرِ دِي چه
ستا خولي په تا شاهدِي وکړه و دِ ويل چه ما مسيح دَ خداوند
قتل کړ
١٧ ١٧ او داؤد په شاؤل او دَده په زوي يونتن باندِ ئي په دي ډير
١٨ سره ژړا وکړه ١٨ او وئي ويل چه دَ يهودا زامنو ته دِ دَ ليندي شعر
زده کړي ګوره دغه دَ ياشر په کتاب کښ ليکلي دِي

١٩ هغه ښوسئ اي اسرائيلَ ستا
په لوړو وژلي شوه
څرنګ جباران پرېوتل
٢٠ په جتّه کښ خبر مه کوئ
دَ اشقلون په بازارونو کښ زېري
مه کوئ
هسي نه چه دَ فلسطيانو لونړه
خوښي وکړي
هسي نه چه دَ نامختونو لونړه ښخ
وکړي
٢١ اي دَ جلبوع غرونو په تاسو دِ شبنم
او باران نه وي او نه پټي دَ هديو وي
څکه چه هلته ډال دَ جبّارانو
غورزولي شوي دِي
ډال دَ شاؤل نا غوړ کړي په
تيلو
٢٢ دَ وژلو له وينو او دَ جبارانو
له وازدو دَ يونتن ليندِه په ورستو
نه جارويستله
او تُوره دَ شاؤل خالي نه ګرزيدله
٢٣ شاؤل او يونتن په خپل ژوندانه
کښ محبوبان او نعمت داران

وُو
او دَ هغو په مرګ کښې هم بیل
نه شول
تېز له عقابانو
او مضبوط له زمریو
۲۴ اې دَ اسرائیل لوڼړو په هغه
شاؤل وژاړئ چه تاسو ته ئې
په لطافت سره قرمزي جامې
درواغوستولې
او سناسې جامې ئې دَ زرو په کالیو
آراسته کړې

۲۵ څرنګ جبّاران په مینځ دَ جنګ
کښې پرېوتل
یونتَن ستا په لوړو کښې وژلې
شوې دې
۲۶ اې یونتَن څما وروره په تا
تنګحاله یم
ته ما ته ډېر نعمت وې
ستا محبّت ما لره له محبّت دَ
ښځو ډېر عجیبه وه
۲۷ څرنګ جبّاران پرېوتل او وسلې دَ
جنګ ورکې شوې

دویم باب

۱ آ او پس له دغه داسې وشول چه داؤد خداوند ته سوال وکړ وئې ویل
چه زه یوه له کلیو دَ یهودا ته وخیژم نو خداوند ورته وویل وخیژه
۲ نو داؤد وویل چه کوم یوه ته وخیژم ورته ئې وویل حبرون ته ۲ نو
داؤد هلته وروختو او دَده دواړه ښځې هم اخنوعم یزرعلي او ابیجایله
۳ ښځه دَ نابال کرملي ۳ او داؤد هغه سړي چه ورسره وُو او دَ هغه کور
۴ وخیژول او دَ حبرون په ښهرونو کښې اوسېدل ۴ او دَ یهودا سړي
راغلل او هلته ئې داؤد مسح کړ چه دَ یهودا په کور بادشاه وِي
او داؤد ئې خبر کړ وئې ویل چه سړي دَ یابیش جلعاد هغه
۵ دِي چه شاؤل ئې ښخ کړ ۵ نو داؤد استاځي دَ یابیش جلعاد سړیو ته
واستول او ورته ئې وویل چه تاسو دَ خداوند مبارک یئِ چه دا مهرباني
۶ سو په شاؤل خاوند خپل کړې ده او ښخ کړې سو دې ۶ او اوس دِ
خداوند له تاسې سره مهرباني او حق وکړي او زه به هم له تاسې

سره دا نیکي وکړم ځکه چه
٧ تاسي دا کار کړي دي ۷ نو اوس دِ ستاسو لاسونه مضبوط شِي او
مردانه شئِ ځکه چه ستاسي خاوند شاؤل مړ شه او دَ یهودا کور
زه مسح کړي یم چه په دوي بادشاه شم
٨ ۸ نو ابنیر زوي دَ نیر سردار دَ لښکر دَ شاؤل اشبوشث
٩ زوي دَ شاؤل واخست او دي ئي محنائم ته پوري کړ ۹ او په جلعاد
او په اشوریانو او په یزرعیل او په افرایم او په بنیامین او په ټول
١٠ اسرائیل ئي بادشاه کړ ۱۰ او اشبوشث زوي دَ شاؤل چه په اسرائیل بادشاه
شه دَ څلویښتو کالو وه او دوه کاله بادشاهي ئي وکړه لیکن دَ یهودا
١١ کور په داؤد پسي شه ۱۱ او هغه دَ ورځو شمار چه داؤد په حبرون
١٢ کښ دَ یهودا په کور بادشاهي وکړه اوه کاله شپږ میاشتي وي ۱۲ او
ابنیر زوی دَ نیر او مریونه دَ اشبوشث زوي دَ شاؤل له محنایم نه
١٣ جبعون ته ووتل ۱۳ او یوآب زوي دَ ځرویه او مریونه دَ داؤد ووتل او
دَ جبعون په تالاؤ یوځاي ورته ملیا شول او دغه دَ تالاؤ په دي
١٤ لوري او هغوي دَ تالاؤ په هغه لوري کښیناستل ۱۴ نو ابنیر یوآب ته
وویل چه ځوانان دِ پورته شِي چه څمونږ دَ وړاندِ ولوبیږي نو یوآب
١٥ وُوِ پورته دِ شِي ۱۵ نو هغوي پورته شول او دَ بنیامین او دَ اشبوشث
زوي دَ شاؤل له طرف نه په شمار سره دولس ځوانان ورپوری وتل
١٦ او دولس دَ داؤد له مریونو نه ۱۶ او هر یوه دَ خپل ملګرِي سر ونیوه
او توره ئي دَ خپل ملګري په اړخ کښ ووهله او ټول یوځاي پرېوتل
نو دغه ځاي حلقت‌هصوریم و بللي شه هغه چه په جبعون کښ دي -
١٧ ۱۷ او په دغي ورځي کښ بي‌حده سخت جنګ وه او ابنیر او سړِي
١٨ دَ اسرائیل دَ داؤد دَ مریونو دَ وړاندِ مات شول ۱۸ او هلته دَ ځرویه
درې زامن وُو یوآب او ابشَي او عسائیل او عسائیل دَ یوي دَ ورشو
١٩ دَ هوسئِ په شان ئي تیزي پښي لرلي ۱۹ نو عسائیل په ابنیر پسي زغلیده

او په تللو کښ په ښي او کيڼ طرف دَ ابنير له پسي کيدلو نه نه گرزيدۀ
۲۰ ۲۰ نو ابنير په ورستو وکتل او وئي ويل ته عسائيل يې څه؟ ده ووئيل
۲۱ زه هغه يم ۲۱ نو ابنير ورته ووئيل چه په خپل ښي يا کيڼ اړخ وگرزه
او يو له ځوانانو نه ونيسه او دَ ځان دَپارَ لوټ تري واخله او
۲۲ عسائيل خوښه نه کړه چه دَده له ورستو وگرزي ۲۲ بيا ابنير جواب ورکړ
او عسائيل ته ئې ووئيل چه له ورستو مې وگرزه ولي به دِ په زمکې
۲۳ وولم نو څه رنگ به مخ خپل ستا ورور يوآب ته پورته کړم ۲۳ نو
هغه له گرزيدلو انکار وکړ نو ابنير له ورستي سيل دَ نيزې په کيڼې
کښ وواهه او نيزه ئې له ورستو ووتله نو هلته پريوت او په هغه
ځاي مړ شه او داسي وشوه چه ټول چه په هغه ځاي راغلل چه
۲۴ عسائيل په کښ پريوتلي او مړ وُه و به دريده ۲۴ او يوآب او ابيشاي
په ابنير پسي زغليدل او چه دوي دَ آمه غره ته چه په لاري دَ
۲۵ بيابان دَ جبعون کښ مقابل دَ جيحَ دي راغلل نمر ډوب شه ۲۵ نو دَ
بنيامين زامن په ابنير پسي خپل ځانونه راټول کړل او يو ټولي شه
۲۶ او دَ يوي غونډئِ په سر ودريدل ۲۶ نو ابنير يوآب ته ناري کړي
او وئي ويل چه گنړه تر ابده به توره خوري گنړه ته نه پوهيږي چه
په آخر کښ به ترېخوالي وِي او ترڅو پوري به ته اُمّت ته نه وايي چه
۲۷ دَ خپلو وروڼو له ورستو کيدلو نه را وگرزوئِ ۲۷ نو يوآب ووئيل
چه هغه الله حيّ دَي چه که تا ويلي نه وي نو اُمّت به په
۲۸ صباح هر يو دَ خپل ورور له ورپسي کيدلو نه راگرزيده ۲۸ نو
يوآب تورنگ وواهه نو ټول اُمّت ودريده او پس له هغه په
۲۹ اسرائيل پسي ونه زغليدل او نه جنگ ته زياتيدل ۲۹ نو ابنير او
دَده سړي دغه ټوله شپه په عراباه کښ تلل او له اردنَ پوري وتل
۳۰ او په ټول بترون کښ تلل او محنايم ته راغلل ۳۰ او يوآب دَ ابنير له
ورپسي کيدلو نه را وجاروت او چه ټول قوم ئې راټول کړ نو دَ

۳۱ داؤد له مریونو نولس سړي او عسائیل ورک شول ۳۱ او مریونو دَ
داؤد دَ بنیامین او دَ ابنیر په سړیو ووهل او دري سوه شپیته
۳۲ سړي مړه شول ۳۲ او هغوي عسائیل واخست او دَده دَ پلار په قبر
کښ په بیت‌لحم کښ ئي ښخ کړ او یوآب او دَده سړي ټوله شپه تلل
او په حبرون کښ پري صباح شه *

دریم باب

۱ ۱ او دَ شاؤل دَ کور او دَ داؤد دَ کور په مینځ کښ اوږد جنګ وه او
داؤد به مضبوط کیده او دَ شاؤل کور به ضعیف کیده
۲ ۲ او داؤد ته په حبرون کښ زامن وزیږیدل او مشرئي امنون
۳ له اخینوعمي یزرعیلي نه ۳ او دویم کیلاب له ابیجایلي ښځي دَ نابال
کرملي او دریم ابشالوم زوي دَ معکه چه لور دَ تلمي بادشاه دَ جشور
۴ وه ۴ څلورم ادونیا زوي دَ حجیت او پنځم دَ شفتیا زوي دَ ابیطال
۵ ۵ او شپږم یثرعام له عجله ښځه دَ داؤد دغه داؤد لره په حبرون
۶ کښ وزیږیدل ۶ او چه دَ شاؤل دَ کور او دَ داؤد دَ کور په مینځ کښ
جنګ کیده نو داسي وشول چه ابنیر دَ شاؤل په کور کښ ځان
۷ مضبوط کړ ۷ او دَ شاؤل یوه سُریته وه رصفا نوم ئي وه لور دَ آیاه
نو اشبوشت ابنیر ته وویل چه ته ولي خما دَ پلار سُریتي ته ورننوتلي
۸ ۸ نو ابنیر دَ اشبوشت له خبري ډیر په غُصَّه شه وئي ویل چه آیا
زه دَ یهوداه دپارَ دَ سپي سر یم څه؟ نن ورځ ستا دَ پلار شاؤل له
کور سره او دَده دَ وروڼو او دَده له دوستانو سره مهرباني کوم او
ته مِ دَ داؤد لاس ته ونه سپارلي چه ته نن ورځ دَ هغي ښځي ګُناه
۹ را باندِ طلب کوي ۹ الله دِ له ابنیر سره هسي وکړي او له دي نه دِ
زیات وکړي که زه لکه خداوند له داؤد سره قسم وکړ هسي ورسره ونه کړم
۱۰ ۱۰ دپارَ دَ بدلولو دَ بادشاهيِ له کوره دَ شاؤل او دپارَ دَ ودرولو دَ

کرسئ د داؤد په اسرائیل او په یهودا له دان تر بیرسبع پورې
١١ او ده ابنیر ته بیا د یوې خبرې ځواب د ده د وېرې په سبب ورکولی ١١
نه شه ١٢ نو ابنیر استاځي داؤد ته د ده وځای ته واستاوه وئ ١٢
وېل چه زمکه د چا ده ته راسره عهد وکړه او ګوره ځما لاس له
تا سره دی تا چه ټول اسرائیل و تا ته در وجارباسم ١٣ نو هغه وو ١٣
ښه ده زه به عهد درسره وکړم مګر زه له تا نه یوه خبره غواړم وایم
چه ته به تر هغه پورې ځما مخ ونه وینې څوچه وړنبئ میکل لور د
شاؤل رانه ولې هرکله چه ته راشې چه ځما مخ ووینې ١٤ او داؤد اشبوشث ١٤
زوی د شاؤل ته استاځي واستول وئ وېل چه ځما ښځه میکل چه
د فلستیانو په سلو څوښیو سره ما کوژدن کړې ده راځئ کړه ١٥ نو اشبوشث ١٥
واستاوه او هغه ئې د دې له سړي فلطئیل بن لایش نه راونیوله ١٦ او ١٦
د هغې سړی ورسره ته او چه ته نو ورپسې ئې ژړل تر بحوریم پورې
نو ابنیر ورته وو ورځه وګرځه او هغه وګرځېده
١٧ او ابنیر د سپین ږیرو د اسرائیل سره خبره وکړه وئ وېل ١٧
چه تاسو خو لا پرون او نن غوښتل چه داؤد په تاسې بادشاه شي-
١٨ نو اوس وکړئ ځکه چه خداوند له داؤد سره خبره کړې ده وایې ١٨
چه زه به د خپل بنده داؤد په لاس خپل اُمت اسرائیل د فلسطیانو
له لاس نه او د دوی د ټولو دښمنانو له لاس نه خلاص کړم ١٩ او ١٩
ابنیر د بنیامین په غوږونو کښ هم خبرې وکړې او ابنیر هم لاړ شه
تا چه د داؤد په غوږونو کښ خبرې وکړي هر څه چه ښه وې په
سترګو د اسرائیل او په سترګو د ټول کور د بنیامین کښ ٢٠ نو ابنیر ٢٠
داؤد ته په حبرون کښ ورغی او له ده سره شل سړي وو نو داؤد
ابنیر او د ده سړو ته چه ورسره وو میلمستیا تیاره کړه ٢١ او ابنیر ٢١
داؤد ته ووېل چه زه به پورته شم او لاړ به شم او ځما خاوند
بادشاه ته به ټول اسرائیل راټول کړم او دوی به له تا سره عهد

وکړي او په ټول څه چه ستا ځان غواړي به بادشاهي وکړي نو داؤد
۲۲ ابنیر واستاوه او په سلامتئ سره روان شه ۲۲ او کوره چه مريونه
دَ داؤد او یواب له داړي نه راتله او ډير لوټ ئي ورسره راوړ او
ابنیر له داؤد سره په حبرون کښ نه وه څکه چه دې ئي واستاوه او
۲۳ په سلامتئ سره روان شه ۲۳ او یواب او ټول لښکر دَده چه
ورسره وه راغي نو یواب ئي خبر کړ و ئي ويل چه ابنیر زوي دَ نیر
بادشاه ته راغي او ده واستاوه او هغه په سلامتئ سره روان شه
۲۴ ۲۴ نو یواب بادشاه ته راغي او و ئي ويل چه څه دِ وکړل؟ کوره ابنیر
۲۵ درته راغي ولي دِ واستاوه چه په تللو لاړ شي ۲۵ ته خو ابنیر زوي دَ نیر
پیژنې چه ستا غلولو ته راغي او چه ستا وتنه او ننه وتنه معلومه
۲۶ کړي او هر څه چه ته کوې، معلوم کړي ۲۶ نو یواب له داؤد نه راووت
او استاځي ئي په ابنیر پسې واستول دَ صیره له کوهي نه ئي راستون
۲۷ کړ او داؤد خبر نه وه ۲۷ او چه ابنیر حبرون ته را وجاړيت نو یواب
دَدروازي په مینځ کښ هغه واخست چه پټه خبره ورسره وکړي او
هلته ئي په ګیډه کښ ووهه او مړ شه په بدل دَ وینو دَ عسائیل
ورور دَده
۲۸ ۲۸ پس له دغه نه داؤد واوریدل او و ئي ويل چه زه او زما
بادشاهي تر ابده پوري دَ خداوند دَ وړاندي پاک یُو دَ ابنیر څوي
۲۹ دَ نیر له وینو نه ۲۹ په سر دَ یواب او دَده دَ پلار په ټول کور دِ
وویشتلي شي او دَ یواب له کور نه دِ جریان وال او کوړیان یا په ټاپوړه
نیونکي او پریوتلي په توري او محتاج دَ ډوډئ هیڅري پري نه کړي شي
۳۰ ۳۰ نو یواب او دَده ورور ابیشاي ابنیر وواژه څکه چه ده په جبعون
کښ په جنګ کښ دَدوي ورور وژلي وه۔
۳۱ ۳۱ او داؤد یواب ته او هغه ټول اُمّت ته چه ورسره وه
وُوِ چه خپلي جامي څیري کړئ شړئ په ملا وتړئ او دَ ابنیر دَ وړاندِ

۳۲ تمهٔ ووهئ او دا داؤد بادشاه دَ تابوت په ورستو ته ۳۲ او
ابنیر لي په حبرون کښ ښخ کړ او بادشاه آواز پورته کړ او دَ ابنیر
۳۳ په قبر ئي وژړل او ټول اُمّت وژړل ۳۳ او بادشاه په ابنیر وير
وکړ او و ئي وېل چه
لکه مړ کېږي احمق ابنیر هسي مړ شه څه؟
۳۴ ۳۴ ستا لاسونه بند شوي نه وُو
ستا پښي په ځولانو نيولي شوي نه وي
لکه پريوتونکيَ دَ بديئ دَ زامنو دَ وړاندِ
هسي پريوتلي ته
۳۵ او بيا ټول قوم پرِ وژړل ۳۵ او ټول اُمّت راغي تا چه په داؤد ډوډئ
وخوروِي او لا تر اوسَ پوري ورځ وه نو داؤد قسم وکړ و ئي وېل
چه داسي دِ الله راسره وکړي او له دينه زيات که زه دَ نمر له
۳۶ ډوبيدلو نه وړاندِ ډوډئ يا څه بل شي وڅکم ۳۶ نو ټول اُمّت نګاه
کوله او دَدوي په سترګو کښ ښه وه لکه هر هغه څه چه بادشاه
۳۷ به کول دَ ټول اُمّت په سترګو کښ به ښه وُو ۳۷ او په دغي ورځي
کښ ټول اُمّت او ټول اسرائيل معلوم کړ چه له بادشاه نه ابنیر زوي
۳۸ دَ نير قتل شوي نه دي ۳۸ او بادشاه خپلو مريونو ته وُوِ چه تاسي
نه پوهيږئ چه نن ورځ په اسرائيل کښ يو رئيس او بزرګ پريوت
۳۹ ۳۹ او زه نن ورځ ضعيف او ممسوح بادشاه يم او دغه سرِي زامن
دَ ځرويه له ما نه زيات سخت دِي شرارت کونکي ته دِ خداوند
دَ هغه دَ شرارت په شان بدله ورکړي *

څلورم باب

۱ آ او چه دَ شاؤل زوي واوريدل چه ابنیر په حبرون کښ مړ
۲ شه نو لاسونه ئي سُست شول او ټول اسرائيل ولړزيده ۲ او دَ

شاؤل دَ زوي دوه سړي سرداران دَ داړو وُو دَ يوه نوم بعنه
او دَ بل نوم رکاب زامن دَ رمّون دَ هغې بيرُوتي له بني بنيامين
٣ څکه چه بيرُوت هم له بنيامين سره گڼلي شوي دي ۳ او بيروتيان
جتّيم ته تښتيدلي وُو او تر دي ورځي پوري هلته مسافران وُو
۴ ۴ او دَ يونتن دَ زوي دَ شاؤل يو گډ زوي وه او هغه وقت چه
دَ شاؤل او دَ يونتن خبر له يزرعيل نه راغي دَ پنځو کالو وه نو
داي واخست او تښتيدله او چه په تښتيدلو کښ ئي بيړه وکړه
۵ نو دي پريوت او گډ شه او نوم ئي مفيبوشث وه ۵ او دَ رمّون
بيروتي زامن رکاب او بعنه تلل او دَ ورځي په غارمي کښ دَ اشبوشث
۶ کور ته راغلل او دَي دَ غرمې په خوب اوده وه ۶ نو مينځ دَ کور ته
راغلل چه غنم واخلي او په گيډي کښ ئي وواهه او رکاب او بعنه
۷ ورور ئي و تښتيدل ۷ او چه دوي کور ته راغلل هغه په کټ
باندِ په خپل خوابگاه کښ ملاست وه او دوي وواهه او مړ ئي
۸ کړ او سرئي پريکړ واخست او دَ عرابه په لاري ټوله شپه تلل ۸ او دَ
اشبوشث سر ئي په حبرون کښ داؤد ته راوړ او بادشاه ته ئي
وويل گوره سر دَ اشبوشث زوي ستا دَ دُښمن دَ زوي دَ شاؤل هغه
چه ستا ځان ئي لټاوه او خداوند په دي ورځي کښ بادشاه ته
۹ بدل ورکړ له شاؤل نه او دَده له اولاد نه ۹ نو داؤد رکاب او
بعنه دَده ورور ته چه دَ رمّون بيروتي زامن وُو ځواب ورکړ ورته
وئي ويل چه يهوه حَي دَي چه ځان څما ئي له هري تنگئِ
۱۰ نه فديه کړي دَي ۱۰ هرکله چه يو زه خبر کړم و ئي ويل گوره شاؤل
مړ شه او هغه لکه زيري کونکي په خپلي سترگي کښ وه نو هغه
مِ ونيوه او په صقلاغ کښ مِ مړ کړ دا مِ ورکړ دَده دَ زيري دپاره
۱۱ ۱۱ نو څومره زيات چه شريران سړي يو صادق سړي په خپل کور
کښ په خپلي بچاوني وژلي دي نو اوس به زه دَ هغه وينې

ستاسو له لاسونو و نه غوارم څه ؟ او له زمکي به مو وکاږم ١٢ نو ١٢
داؤد نوکرانو ته و فرمایل او هغوي ئې قتل کړل او لاسونه او پښي ئې
پریکړل او په حبرون کښ تالاؤ څنګه ئې ځوړند کړل او دَ اشبوشث
سرئې واخست او په حبرون کښ ئې دَ ابنیر په قبر کښ ښخ کړ ✣

پنځم باب

١ او ټولي فرقې دَ اسرائیل داؤد ته حبرون ته ورغلي او خبري ١
ئې وکړي وئې ویل چه ګوره ستا هډوکي او غوښه مونږ یُو ٢ او هم ٢
پرون او هم لا وړاندِ چه شاؤل په مونږ بادشاه وه تا به اسرائیل
ایستل او ننه ایستل او خداوند درته وویل چه ته به ځما اُمّت
اسرائیل وڅروي او ته به په اسرائیل باندِ امیر یي ٣ او ټول ٣
سپین ږیري دَ اسرائیل بادشاه ته حبرون ته ورغله او داؤد بادشاه
په حبرون کښ دَ خداوند دَ وړاندِ عهد ورسره وکړ او دوي داؤد
بادشاه په اسرائیل مسح کړ ٤ او چه داؤد بادشاه شه دَ دیرشو ٤
کالو وه او څلویښت کاله ئې بادشاهي وکړه ٥ په حبرون کښ په ٥
یهوداً باندِ ئې اوه کاله شپږ میاشتي بادشاهي وکړه او په اورشلیم
کښ په ټول اسرائیل او یهوداً باندِ ئې دري دیرش کاله بادشاهي وکړه
٦ او بادشاه او دَده سړي اورشلیم ته لاړل یبوسیانو ته چه اوسیدونکي ٦
دَ هغي زمکي وُو هغوي له داؤد سره خبره وکړه و ئې ویل چه ترڅو
پوري چه ته ړانده او ګډ لري نه کړي دلته به رانه نه وزي یعني
داؤد به دلته رانه نه وزي ٧ او داؤد دَ صیهون قلا ونیوه چه دَ ٧
داؤد ښهر دي ٨ او په دغه ورځي کښ داؤد وویل چه هغه څوک ٨
چه یبوسیان ووهي او دَ کاریز نالي ته ورسیږي او ګډان او ړانده
چه دَ داؤد له ځانَ نفرتي دِي دَدي دَپارَ وایِي چه ګډان او ړانده دي نشته
به کور ته داخل نه شي ٩ او داؤد په قلا کښ اوسیده او هغه ٩

ئي دَ داؤدَ په ښهر نومړي کړ او داؤدَ دَ مِلو په گِرداگرد تلا او
١٠ دَ ننه بينا وکړه ١٠ او داؤدَ په تللو ته او لويده او دَ لښکرو خداوند
الله ورسره وه
١١ ١١ او حيرام بادشاه دَ صور داؤدَ ته ايلچيان واستول او دَ
لمنځو وني او دَ وبو کاريگر او دَ کاڼو دَ ديوال کاريگر او هغوي
١٢ داؤدَ له کور جوړ کړ ١٢ او داؤد پوه شه چه خداوند دَي په
اسرائيل بادشاه ثابت کړ او چه دده بادشاهِي ئي دَ خپل اُمّت
اسرائيل دَپارَ پورته کړه
١٣ ١٣ او داؤدَ له اورشليم نه نوري سُريتي او ښځي واخستلي پس
له راتلو دَده له حبرونه او داؤد ته نور زامن او لونړه وزيږيدل
١٤ ١٤ او دَ هغو نومونه دا دِي چه ده ته په اورشليم کښ زيږيدلي وُو
١٥ شموع او شوباب او ناثان او سليمان ١٥ او اِبحار او اليشوع او
١٦ نافغ ١٦ او يافيع او ليشامع او الياداع او اليفلط
١٧ ١٧ او چه فلسطيانو واوريدل چه دوي داؤد په اسرائيل
بادشاه مسحه کړ نو ټول فلسطيان وختل چه داؤد و لټوِي اوچه
١٨ داؤدَ واوريدل نوښيودي ته ورکوز شه ١٨ او فلسطيان راغله او
١٩ دَ رفائيانو په خوړ کښ خواره شول ١٩ او داؤد خداوند ته سوال
وکړ و ئي ويل چه فلسطيانو ته وخيژم نه به ئي ځما لاس ته
راکړي څه؟ نو خداوند داؤد ته وُوِ وخيژه زه به فلسطيان ستا
٢٠ په لاس کښ په درګولو درکړم ٢٠ نو داؤد بعل پراضيم ته ورغي او
هلته داؤد هغوي ووهل او و ئي ويل چه خداوند ځما دُښمنان
ځما دَ وړاندِ پرچول کړل لکه چه اوبو پرچولي دي دَپارَ نوم دَدغه
٢١ ځاي ئي بعل پراضيم و باله ٢١ او هلته هغوي خپل بُتان پريښودل
او داؤد او دَده سړو واخستل
٢٢ ٢٢ نو فلسطيان وختل او دَ رفائيانو په خوړ کښ خواره شول

۲۳ ۲۳ نو داؤد خداوند ته سوال وکړ هغه ورته وِو مه ورخيژه بلکه
دَدوي له ورستو راوګرزه او دَ تُوت دَ وُنو له برابريِ
۲۴ نه پرې راشه ۲۴ اوچه دَ تُوت دَ ونو په سرونو کښ آواز دَ
قدمونو واوري نو ځان بيدار کړه ځکه چه خداوند ستا دَ
۲۵ وړاندِ وتلي ديَ دپارَ دَ وهلو دَ لښکر دَ فلسطيانو ۲۵ نو داؤد هسي
وکړل لکه چه خداوند ورته وفرمايل او فلسطيان ئې له جبعَ
نه دَ جازر تر ننه‌وتلو پورې ووهل +

شپږم باب

۱ ۱ او داؤد هم ټول چنده ځوانان په اسرائيل کښ ديرش زره
۲ ټول کړل ۲ او داؤد او هغه ټول اُمت چه ورسره وه له بعلهَ دَ
يهودا نه پاځيدل تاچه له هغه ځاي نه صندوق دَ هغه الله
چه نوُم ئې بللي شوي په نوُم دَ خداوند دَ لښکرو راوړي چه په
۳ کروبيم ناست ديَ ۳ نو دوي صندوق دَ الله په نوي ګاډِي کيښوده
اودَ ابيناداب له کور نه ئې واخست هغه چه په جبعهَ کښ وه
۴ او عُزّاه او اخيو زامنو دَ ابيناداب هغه نوي ګاډي بيوه ۴ او
دوي دَ ابيناداب له کورنه چه په جبعهَ کښ وه صندوق دَ الله
۵ واخست او اخيو دَ صندوق دَ وړاندِ ته ۵ او داؤد او ټول
کور دَ اسرائيل دَ خداوند دَ وړاندِ په ټولو قسمونو دَ سرودونو
له لرګو دَ سرود او په ستار او په ربابونو او په تنبلونو او
۶ په کنګرو او په ژنګولو سره لوبې کولې ۶ اوچه دوي دَ ناخون
ودرمند ته ورسيدل نو عُزّاه لاس صندوق دَ الله ته اوږد کړ
۷ او وئې نيوه ځکه چه غواپانو لتي وهلي ۷ نو په عُزّاه باندِ غضب
دَ الله ګرم شه او هغه ځاي الله ووهه دَ غلطيِ دَپاره
۸ نو هلته دَ الله صندوق څخه مړ شه ۸ او داؤد خپه شه

ځکه چه خداوند په عُزّاه پرچونه وکړه او تر نن ورځي پوري ئي دَ
٩ دغه ځاي نوم پارص عُزّاه وباله ٩ او په دغي ورځي کښ داؤد له
خداوند نه وويريده و ئي ويل چه دَ خداوند صندوق به ماته
١٠ څرنګ راشِي ١٠ او داؤد و نه غوښتل چه دَ خداوند صندوق ځان
ته راوړي دَ داؤد په ښهر کښ نو داؤد هغه دَ عوبيد ادوم
١١ الجتّي کور ته وګرزاوه ١١ او صندوق دَ عوبيد ادوم جتِي په کور
کښ دري مياشتي پاتي وه او خداوند عوبيد ادوم او ټول کور دَده
١٢ مبارک کړ ١٢ او داؤد بادشاه ته خبر ورکړي شه چه خداوند دَ
عوبيد ادوم کور مبارک کړ او ټول مال دَده په سبب دَ صندوق
دَ الله نو داؤد لاړ او صندوق دَ الله ئي دَ عوبيد ادوم له کورَ په
١٣ خوشحالِي سره دَ داؤد و ښهر ته وخيژاوه ١٣ او هر کله چه پورته کونکي
دَ خداوند دَ صندوق به شپږ قدمونه په قدم سره وکړل نو غويي
١٤ او څورب سخي به ئي ذبح کاوه ١٤ او داؤد په ټول قوّت سره دَ
١٥ خداوند دَ وړاندِ ګډيده او داؤد دَ کتان په افود کمربسته وه ١٥ او
داؤد او ټول کور دَ اسرائيل صندوق دَ خداوند په نارو او په
١٦ آواز دَ ترورنګ خيژونکِي وُو ١٦ او چه صندوق دَ خداوند دَ داؤد
ښهر ته ننه وت نو ميکال لُور دَ شاؤل له دريڅي نه وکتل او
داؤد بادشاه ئي دَ خداوند دَ وړاندِ ټرپيدونکيَ ګډيدونکيَ وليد
١٧ نو دي په خپل زړه کښ سپک وګاڼه ١٧ او هغوي صندوق دَ
خداوند ننه يوست او هغه ئي دَ خېمي په مينځ چه داؤد ورته ودرولي
وَه په خپل مکان کيښود او داؤد سېزونکي قربانئ او دَ سلامتيا
١٨ ذبحي دَ خداوند دَ وړاندِ وخيژاولي ١٨ او چه داؤد دَ سېزونکي
او دَ سلامتيا له قربانئِ خيژولو نه وزګار شه نو دَ لښکرو دَ
١٩ خداوند په نوم ئي اُمّت ته برکت ورکړ ١٩ او ټول اُمّت ته او
ټول ټولِي دَ اسرائيل ته هم سړي ته هم ښځي ته هري يوي ته

ئي يو كاك دَ ډوډئ او يوه ټوټئ دَ شرابو او يو قرص دَ مويزانو
۲۰ وويشل بيا ټول اُمّت هر يو خپل كور ته لاړ ۲۰ او داؤد وڅاروت
تا چه خپل كور ته بركت وركړي او ميكل لور دَ شاؤل دَ داؤد ومخي
ته وروتله او وئي ويل چه دَ اسرائيل بادشاه نن ورځ څه رنګ
شاندار وه چه نن ورځ په سترګو دَ وينځو دَ مريونو خپلو كښې ئي
۲۱ ځان بربنډ كړ لكه چه يو له خوښيو ځان بربنډ كړي ۲۱ نو داؤد ميكالي
ته ووِ چه دا دَ هغه خداوند دَ وړاندِ وه چه زه ئي ستا دَ پلار او
دَده دَ پلار دَ ټول كور په نسبت غوره كړم تا چه دَ خداوند په
اُمّت په اسرائيل مِر امير ودروِي او زه به دَ خداوند دَ وړاندِ
۲۲ لوبي كوم ۲۲ بلكه زه به له دي هم سپك وګڼړلي شم او په نظر
خپل كښې به حقير شم ليكن دَ هغو وينځو په نزد چه ته ئي يادوي زْ
۲۳ به عزّتدار شم ۲۳ او ميكال لور دَ شاؤل دَ مرګ تر ورځي پوري زوي نه لاره

اوم باب

۱ آ او چه بادشاه په خپل كور كښې كښيناست او خداوند له ټولو
۲ طرفونو له ټولو دُښمنانو په قرار كړ نو داسي وشول ۲ چه بادشاه ناثان
نبي ته وُوِ ګوره كه نه چه زه دَ لمڅو په كور كښې اوسم او صندوق
۳ دَ الله دننه په پردو كښې اوسِي ۳ نو ناثان بادشاه ته وُوِ لاړ شه
او هرڅه چه په زړه كښې دِ دِي و ئي كړه ځكه چه خداوند در سره
۴ دَي ۴ نو په دغي شپي كښې داسې وشول چه كلام دَ خداوند راغي
۵ ناثان ته ئي وويل ۵ چه لاړ شه او څما بنده داؤد ته داسي ووايه
۶ خداوند وائي چه ته څما دَ اوسيدلو دَپارَ كور جوړوي څه؟ ۶ نو ما
له هغه وقت چه بنياسرائيل له مصرَ راوخيژول تر دي ورځي پوري
په كور كښې اوسيدلي نه يم بلكه په مسكن او په خيمي كښې ګرزيدلي
۷ يم ۷ او په هرځاي چه زه له ټول بنياسرائيل سره ګرزيدلي يم دَ

اسرائیل له کمي یو عصا سره ما امر ورته وکړ چه څما قوم اسرائیل
دِ وڅروِي په یوي خبرې سره مِ خبره وکړه چه تاسو ولي څما
۸ دَپارَ دَ لمنځو کور جوړ کړي نه دئ ۸ او اوس ته څما بنده داؤد
ته داسي ووایه چه خداوند دَ لښکرو داسي وائي چه تا مِ له
شپاله دَ ګډورو له ورستو نه راونیولي تا چه ته څما په قوم اسرائیل
۹ باندي امیر شي ۹ او هرچرته چه ګرزیدې زه به درسره وم او
ستا ټول دُښمنان ستا له وړاندِ نه مِ پرېکړي دي او تا ته به زه
۱۰ لوي نوم لکه نُوم دَ لویو دَ زمکي جوړ کړم ۱۰ او زه به خپل اُمّت
اسرائیل ته مکان مقرّر کړم او زه به دوي لګوم نو دي به په خپل
مکان کښي اوسِي او بیا به خپه کړي نه شِي او دَ وړاندِ په شان
۱۱ به لي بیا دَ ناراستئ زامن ذلیل نه کړِي لکه چه په اول کښي ۱۱ او
له هغي ورځي نه چه په خپل اُمّت مِ قاضیان مقرّر کړل او زه به
تا له ټولو دښمنانو ستا نه راحت درکړم بیا خداوند درته وائي
۱۲ چه خداوند به درته کور جوړ کړي ۱۲ او هرکله چه ستا ورځي پوره
شِي او له خپلو پلرونو سره څملي نو زه به پس له تا نه ستا اولاد
چه ستا له کُلمو نه راووزِي او دَ هغه بادشاهي به ثابتَ کړم
۱۳ ۱۳ هغه به څما دَ قوم دَپارَ کور بِنا کړي او تر ابدَ پوري زه به دَ
۱۴ هغه دَ بادشاهئ کرسي مضبوطه کړم ۱۴ زه به دَ هغه پلار شم او
هغه به مِ زوي وِي او که هغه کوږ شِي نو زه به په سوټي دَ سړو
۱۵ او په ګوزارو دَ بني‌آدم تنبیه ورکړم ۱۵ لیکن مهربانئ څما به
وو نه ګرزِي لکه چه ما له شاؤل نه لري کړه چه ستا له وړاندي
۱۶ نه مِ لري کړ ۱۶ او ستا کور او ستا بادشاهي به تر ابدَ پوري ستا
دَ وړاندِ په امن کړي شِي او ستا کرسي به تر ابدَ پوري قایمه وِي
۱۷ او دَدي ټول کلام په موافق او دَدي ټولي رؤیا په موافق ناثان
داؤد ته خبري وکړي

۱۸ نو داؤد بادشاه ننوت او دَ خداوند دَ وړاندِ کښیناست ۱۸
او و ئي ویل چه اي خاوندَ یهوه زه څوک یم او کور مِ څه دَي چه
تر دي پورې دِ رسولي یم ۱۹ او دا هم ستا په سترګو کښ کم دَي اي ۱۹
خداوندَ یهوه او هم دِ دَ خپل بنده دَ کور په باب کښ تر لرې
زمانې پورې خبرې وکړې او دا دَ سړي عادت دَي څه ؟ اي خاوندَ یهوه
۲۰ او داؤد به دَ ویلو دَپارَ څه له تا سره زیات وکړي ځکه چه ته ۲۰
خو اي خاوندَ یهوه خپل بنده پېژنې ۲۱ دَ خپلې خبرې دَپارَ او دَخپل ۲۱
زړه په موافق دِ دا ټول لوي کارونه وکړه تا چه خپل بنده وپوهوي
۲۲ دَدې دَپارَ ته عظیم یې خداوندَ الله ځکه چه ستا په شان ۲۲
نشته او بې له تا نه الله نشته په موافق دَ هرڅه چه مونږ په خپلو
غوږونو اورېدلي دِي ۲۳ او کوم اُمّت په زمکه باندِ ستا دَ قوم اسرائیل ۲۳
په شان دَي هغه چه الله پخپله ورغې چه خپل ځان ته ئې دَ قوم دَپارَ
په فدیه سره واخلي او چه خپل نوم پېر کېږدي او چه تاسو لره لوي
کارونه وکړي او ستا دَ زمکې دَپارَ هولناک کارونه دَ هغه خپل اُمّت
دَ وړاندِ چه دَ مصر له قومونو او دَدوي له خدایانو دِ دَ ځان دَپارَ
په فدیه واخستل ۲۴ او دَ ځان دَپارَ دِ خپل اُمّت اسرائیل اُمّت ۲۴
مقرّر کړې تر ابدَ پورې او ته اي خداوندَ دَدوي الله شوې ۲۵ او اوس ۲۵
اي خداوندَ الله هغه کلام چه تا دَ خپل بنده په حق کښ او دَده
دَ کور په حق کښ کلام وکړ تر ابدَ پورې ثابت کړه او لکه چه دِ
ویلي دِي هسې وکړه ۲۶ او تر ابدَ پورې دِ ستا نوم عظیم وي په دې ۲۶
ویلو سره چه خداوند دَ لښکرو الله په اسرائیل دي او چه ستا دَ
بنده داؤد کور ستا دَ وړاندِ ثابت شي ۲۷ ځکه چه ته اي خداونده ۲۷
دَ لښکرو الله دَ اسرائیل تا بنده خپل ته څرګند کړي دِي په دې
ویلو سره چه زه به تا لره کور بنا کړم دَدې دَپارَ ستا بنده په
زړه خپل کښ دا مُندلي دِي چه له تا نه دُعا په دا دعا سره وغواړي

۲۸ ۲۸ او اوس اي خداوندَ یهوه ته هغه الله یي او کلام ستا حق دَي
۲۹ او دا ښیګړه دِ بنده خپل ته په کلام سره راوړلي دَه ۲۹ نو اوس
اي خداوندَ اراده وکړه او دَ خپل بنده کور ته برکت ورکړه چه
تر ابدَ پوري ستا دَ وړاندِ وِي ځکه چه تا اي خاوندَ یهوه کلام کړي
دَي نو ستا دَ بنده کور دِ تر ابدَ پوري په برکت سره مبارک وِي ۰

اتم باب

۱ ۱ او پس له دغه داؤد فلسطیان ووهل او ذلیل ئې کړل او داؤد
۲ واکي دواليښهردَ فلسطیانو له لاس نه راونیولي ۲ او موابیان ئې
ووهل او په رسئِ ئې کچ کړل او په زمکه ئې وویشتل او په دوو
رسیو ئې کچ کړل دَ هلاکولو دَپارَ او په یوي پوره رسئِ دَ ژوندِي
پرېښولو دَپارَ او موابیان دَ داؤد مریونه شول او هدیي ئې ور ته
۳ راوړي ۳ او داؤد حددعزر زوي دَ رحوب بادشاه دَ صوبه وواهه
۴ هرکله چه لاړ شه تاچه دَ فرات په دریاب بیا قبضه وکړي ۴ او داؤد
له هغه نه یو زر اوه سوه سواره او شل زره پیاده راونیول او
داؤد ئې دَ کاډیو دَ آسونو سپیني ووهلي او له هغو ئې سل آسونه
۵ پرېښودل ۵ او ارام دَ دمشق دَ کومک دَپارَ وحددعزر بادشاه
دَ صوبه ته ورغي نو داؤد له آرامَ دوه ویشت زره سړي ووهل
۶ ۶ او داؤد په ارامِ دمشق کښ نګهبانِي لښکریان کېښول او ارامیان
دَ داؤد مریونه شول او هدیي ئې ور ته راوړي او خداوند به دَ
۷ داؤد بري کاوه په هر لوري چه به ئې تلل کول ۷ او داؤد ډالونه
دَ زرو چه دَ هددعزر په نوکرانو وُو واخستل او اورشلیم ته ئې
۸ راوړل ۸ او له بطح او له بیروثاي نه چه ښهرونه دَ هددعزر
۹ وُو دي بادشاه داؤد بیحدَ ډیر زیړ راونیول ۹ او توعي بادشاه
۱۰ دَ حمات واوریدل چه داؤد ټول لښکر دَ حددعزر وواهه ۱۰ نو

تۇعِي خپل زوي یورام داؤد بادشاه ته ورواستاوه چه دَده دَ
سلامتئ پوښتنه وکړي او مبارک بادِي ورکړِي ځکه چه ده له حددعزر
سره جنګ وکړ او وئي واهه ولي چه دَ حددعزر له تۇعِي سره
جنګونه وُو او دَده په لاس کښې دَ سپینواودسرو او دَ زیړو لوښي
وُو ۱۱ او دا هم داؤد بادشاه خداوند ته مقدّس کړل سره له هغو سرو ۱۱
او سپینو زرو چه ده مقدّس کړل هغو ټولو قومونوچه ده مغلوب
کړل ۱۲ له ارام نه او له مواب نه او له بنيعمون او له فلسطیانو او ۱۲
له عمالیق نه او له لوټ دَ حددعزر زوي دَ رحوب بادشاه دَ صوبه
۱۳ او داؤد په وقت دَ راجارونلو له وهلو دَ اتلسو زرو سرو له ارامیانو ۱۳
نه دَ مالګي په خوړ کښې ئي یادګارِي ودروله ۱۴ او په ادوم کښې ئي ۱۴
نګهبانان کښینول او په ټول ادوم ئي نګهبانان کښینول او ټول
ادومیان دَ داؤد مریونه وُو او خداوند به داؤد برکاوه هرچرته
چه به ئي تلل کول
۱۵ او داؤد په ټول اسرائیل بادشاهِي وکړه او داؤد به خپل ۱۵
ټول اُمّت عدل او انصاف کاوه ۱۶ او یواب زوي دَ ضرویاه په لښکر ۱۶
وه او یهوشافاطِ زوي دَ اخیلود تاریخ لیکونکي وه ۱۷ او صادوق ۱۷
زوي دَ اخیطوب او اخیمالک زامن دَ ابیاثار کوهنان وُو او سرایا
کاتب وه ۱۸ او بنایاه زوي دَ یهویاداع په کریتي او په فلیطي وه ۱۸
او دَ داؤد زامن وکیلان وُو ✣

نهم باب

۱ او داؤد وُوِ چه باري اوس څوک موندلي کیږي چه دَ شاؤل له ۱
کورنه باتي دِي چه زه مهرباني ورسره وکړم دَپاره دَ یونتن ۲ او دَ ۲
شاؤل دَ کور یو مریي وه ضیبا ئي نوم وه نو داؤد ته ئي راوباله او
بادشاه ورته وویل ته ضیبا يي؟ هغه وُوِ مریي ستا ۳ نو بادشاه ۳

ورته وویل چه تر اوسه پوري دَ شاؤل دَ کور څوک مونده کیږي
چه زه مهرباني دَ الله ورسره وکړم؟ نو ضیبا بادشاه ته وویل تر اوسه
۴ دَ یونتن یو ځوي شته چه په دواړو پښو ګډ دي ۴ نو بادشاه ورته
وویل چه اوس هغه چرته دي؟ نو ضیبا بادشاه ته ووِ کوره هغه
۵ دَ ماکیر دَ زوي دَ عمئیل په کور کښې په لودبار کښې دي ۵ نو داؤد
بادشاه سړي ورواستول او هغه ئي دَ ماکیر دَ زوي دَ عمئیل له کوره
۶ نه چه په لودبار کښې وه راوښوه ۶ نو مفیبوشث زوي دَ یونتن زوي دَ
شاؤل داؤد ته ورغي او په مخ پریوت او سجده ئي وکړه او داؤد
۷ ورته وویل مفیبوشثَ او ده وویل ګوره ستا بنده ۷ او داؤد ورته
وویل مه ویریږه زه بالله تا سره. مهرباني کوم ستا دَ پلار یونتن په
خاطر او تا ته به ټوله ورشو ستا دَ پلار شاؤل بیرته درکوم او ته به
۸ تل ترتله ځما په دسترخوان ډوډۍ خوري ۸ نو ده سجده وکړه وئي ویل
چه ستا مړي څه دي چه ته ځما په شان مړه سپي ته نظر کوي -
۹ ۹ او بادشاه ضیبا نوکر دَ شاؤل راوباله او ورته ئي وویل چه
هرڅه چه دَ شاؤل او دده دَ ټول کور دِي ما ستا دَ خاوند زوي
۱۰ ته ورکړي دِي ۱۰ او ته او ستا زامن او ستا نوکران دِ په زمکه کښې
مشقت کوي او ته ئي دَننه راوړه چه ستا دَ خاوند دَ زوي ډوډۍ
وي چه خوري ئي او مفیبوشث زوي دَ خاوند ستا به مدام ځما
په دسترخوان ډوډۍ خوري او دَ ضیبا پنځلس زامن او شل نوکران
۱۱ وو ۱۱ نو ضیبا بادشاه ته ووِ هرڅه چه ځما خاوند بادشاه خپل مړي
ته فرمایي هسې به ستا مړي وکړي او مفیبوشث به ځما په
۱۲ دسترخوان لکه یو له زامنو دَ بادشاه خوري ۱۲ او دَ مفیبوشث یو
وړوکي زوي وه میکا ئي نوم وه او هغه ټول چه دَ ضیبا په کور
کښې اوسیده دَ مفیبوشث مریونه وو ۱۳ او مفیبوشث په اورشلیم
کښې اوسیده ځکه چه ده مدام دَ بادشاه په دسترخوان خوړل او په

دواړو پښو گډه وه ✤

لسم باب

آ او پس له دې نه داسې وشول چه دَ بني‌عمون بادشاه مړ شه ۱
او حانون ځوی ئې دَده په ځای بادشاهي وکړه ۲ نو داؤد وې چه ۲
زه به له حانون زوی دَ ناحاش سره مهرباني وکړم لکه چه دَده
پلار له ما سره مهرباني وکړه نو داؤد دَ خپلو مريونو په لاس
ور واستاوه چه دَده دَ پلار ډاډونه ورکوي نو دَ داؤد مريونه دَ
بني‌عمون و زمکې ته ورغلل ۳ نو سردارانو دَ بني‌عمون حانون خاوند ۳
خپل ته ووې چه بارې داؤد ستا پلار ته ستا په سترگو کښې عزت
ورکوي څه؟ چه تا ته ئې ډاډ ورسان راستولي دي؟ نو کنه دَ ښهر
دَ لټولو او دَ څارکولو او دَ اړولو دَپارَه نه دي څه؟ چه داؤد خپل
مريونه دراستولي دي؟ ۴ نو حانون مريونه دَ داؤد ونيول او نيمې ږيرې ئې ۴
ورنه وخريلې او جامې ئې له مينځ نه تر ځنډې پورې پرېکړې او رخصت
ئې کړل ۵ او هرکله چه داؤد ئې خبر کړ نو دَ هغو دَ استقبال دَپارَ ۵
ئې سړي واستول ځکه چه هغه سړي ډير شرمنده وو او بادشاه
ورته ووې چه تاسې په اريحا کښې کوزئ څو چه مو ږيرې لوې شي
بيا را وجاروزئ ۶ او چه بني‌عمون وليدل چه دوی دَ داؤد په نزد بدبوی ۶
شول نو بني‌عمون واستول او دَ بيت‌رحوب له ارامیانو او دَ ضوبا له
ارامیانو ئې شل زره پياده په مزدورئ واخستل او دَ معکه له بادشاه
نه زر سړي او له ايش‌طوب نه دولس زره سړي ۷ نو چه داؤد واورېدل ۷
يوآب او ټول لښکر دَ بهادرانو ئې واستاوه ۸ او بني‌عمون ووتل او دَ ۸
دروازې په مدخل ئې صفونه دَ جنگ دَپارَ جوړ کړل او ارامیان دَ ضوبا
او دَ رحوب او سړي دَ طوب او دَ معکه يوازې په ورشو کښې وو -
۹ نو چه يوآب وليد چه دَ جنگ مخ له وړاندې او له ورسته لورې ۹
دې نو له ټولو غوره شويو دَ اسرائيل نه ئې غوره کړل. او دَ ارامیانو

١٠ مخې ته ئې صف جوړ کړ ۱۰ او نور اُمّت ئې دَ خپل وروړ ابيشاي ولاس
١١ ته وسپاره او هغوي دَ بنيعمون مخې ته صف جوړ کړ ۱۱ او وئې ويل
چه که اراميان په ما باندِ تينګ شي نو ته ځما خلاصي وکړه او
که بنيعمون په تا باندِ تينګ شي نو زه به درشم چه خلاص دِ کړم۔
١٢ ۱۲ نو ته تينګ شه او ځان تکړه کړه اودَ خپل اُمّت دَپارَ اوځموږ
دَ الله دَ ښهرونو دَپارَ خداوند دِ هغه وکړي چه دَده په سترګو
١٣ ښن نيک وي ۱۳ نو يوآب او هغه اُمّت چه ورسره وه دَ ارام وجنګ
١٤ ته نژدې شول او هغوي دَده له مخې نه وتښتيدل ۱۴ اوچه بنيعمون
وليدل چه آرام وتښتيده نو دوي هم دَ ابيشاي له مخې وتښتيدل او
ښهر ته ننوتل نو يوآب له بنيعمونَ را وګرځيد او اورشليم ته راغې
١٥ ۱۵ اوچه اراميانو وليدل چه دوي دَ اسرائيل له مخې نه ووهلي
١٦ شول نو سره ټول شول ۱۶ او حددعزر واستول او هغه اراميان چه
پورې خوا دَ درياب وُو رائې وستل او حيلام ته ئې بوتلل او دَ دوي
١٧ دَ ورانديې شوبک سردار دَ لښکر دَ حددعزر وه ۱۷ او چه داؤد ته
خبر کړند شول نو ټول اسرائيل ئې ټول کړل او له اردنَ پورې شه
او حيلام ته ورغې او اراميانو دَ داؤد په مقابل صفونه وتړل او
١٨ ورسره وجنګيدل ۱۸ او اراميان دَ اسرائيل له مخې وتښتيدل او
داؤد له اراميانو اوه سوه ګاډِي او څلوېښت زره سواره ووژلل
١٩ او شوبک سردار دَ لښکر ئې وواهه او هلته مړ شه ۱۹ او چه
ټولو بادشاهانو چه نوکران دَ حددعزر وُو وليدل چه دوي دَ اسرائيل
له مخې ووهلي شول نو له اسرائيل ئې روغه وکړه اودَده خدمت ئې کاوُ
او اراميان ووېريدل چه بيا بنيعمون ته کمک ورکړي ✠

يولسم باب

١ ۱ او په جاروتلو دَ کال کښ دَ بادشاهانو دَ خروج په وقت داسې وشول

چه داؤد یواب او خپل مریونه ور سره واستول او ټول اسرائیل
او بني عمون ئي خراب کړل او ربّه ئي کیر کړ لیکن داؤد په اورشلیم
کښ اوسیده ۲ او دَ ماښام په وقت داسي وشوه چه داؤد له خپلَ ۲
کټَ پاڅیده او دَ بیت الملک په بام باندِ ګرزیده او دَ بام له پاسه ئي
یوه ښځه لښیدونکي ولیدله او هغه ښځه بي حده ښائسته وه ۳ نو ۳
داؤد ور واستوه او دَ هغي ښځي لي پوښتنه وکړه نو یوه وویل چه
باري دا دَ الیعام لور بتشبع ښځه دَ اوریا حِتّي نه دَه څه؟ ۴ نو ۴
داؤد ملاقاتیان ورواستول او وائي خسته او ور ننه وتله او دَي
ور سره څملاست او دا له خپلي ناپاکئ نه پاکه شوي وه بیا خپل کور
ته وجاروتله ۵ او هغه ښځه حامله شوه نو دي ورواستوه او ۵
داؤد ئي خبر کړ او وئي ویل چه زه حامله یم ۶ نو داؤد یواب ته ۶
واستاوه و ئي ویل چه اوریا حِتّي ما ته راواستوه نو یواب اوریا
داؤد ته ورواستوه ۷ نو اوریا ورته راغي نو داؤد له سلامتیا دَ ۷
یواب او له سلامتیا دَ اُمّت او دَ جنګ دَ حال پوښتنه وکړه ۸ او ۸
داؤد اوریاه ته وویل چه کورته ورځه او پښي دِ ووینځه نو اوریا
دَ بادشاه له کور نه راووت او دَ ده په ورستو دَ بادشاه له نزد
نه یوه بخره راووتله ۹ او اوریا دَ بادشاه دَ کور په دروازه کښ اوده ۹
شه سره له ټولو مریونو دَ خاوند خپل او خپل کورته کوز نه شه
۱۰ نو داؤد ئي خبر کړ و ئي ویل چه اوریا خپل کور ته کوز نه شه ۱۰
نو داؤد اوریا ته وُوِ چه باري ته له سفر نه راغلي نه ئي څه؟ نو
ولي کورته نه کوزیږي ۱۱ نو اوریا داؤد ته وویل چه صندوق او اسرائیل ۱۱
او یهودا په جنګړو کښ اوسي او څما خاوند یواب
او څما دَ خاوند مریونه دَ ورشو په مخ پیره دِي او زه خپل کور
ته لاړ شم چه وخورم او وڅښم او دَ خپلي ښځي سره څملم څه؟ ستا
په ژوند او ستا دَ ځان په ژوند دا کار به و نه کړم ۱۲ نو داؤد ۱۲

اوریا ته وویل چه ته دا ورځ هم پاتي شه او صبا به دِ رخصت
۱۳ کړم نو اوریا دغه ورځ او صبا په اورشلیم کښې پاتي شه ۱۳ او
داؤد وباله او دَده دَ وړاندِ ئې وخوړل او وڅښل او کیفي ئې کړ
او نماښام دَ څملاستو دَپارَ ووت چه دَ خپل خاوند له مریونو سره
۱۴ څملي او کور ته کوز نه شه ۱۴ او په صباح کښې داؤد یوآب ته خط
۱۵ ولیکه او دَ اوریا په لاس ئې ور واستاوه ۱۵ او په خط کښې ئې ولیکل
ویل ئې چه اوریا دَ سخت جنګ په مخ ولګوه او دَده له ورستو وجاوزئ
۱۶ چه ووهلي شي او مړ شي ۱۶ او داسي وشوه چه یوآب ښهرڅارکړ نو
اوریا ئې په هغه ځاي کښې ولګاوه چه دي پوهیده چه دَ قوت سړي
۱۷ دلته دي ۱۷ نو دَ ښهر سړي ووتل او له یوآب سره وجنګیدل نو
څو تنه له اُمتَ دَ داؤد له مریونو پریوتل او اوریا حِتيّ هم مړ شه
۱۸ ۱۹ ۱۸ نو یوآب واستاوه او داؤد ئې په ټول جنګ خبر کړ ۱۹ او قاصد
ته ئې دفرمایل و ئې ویل هرکله چه ته دَ جنګ له خبري کولو بادشاه
۲۰ ته له خبرو فرکار شي ۲۰ او داسي به وشي که دَ بادشاه غضب پورته
شي او تا ته ووائي چه تاسي ولي دَ جنګ دَپارَ ښهر ته نزدي شوئ
۲۱ او نه پوهیدئ چه دوي به له دیوال نه وولي ۲۱ ابي‌ملک زوي دَ یربشت
څا ووهه کنړه یوي ښځي له دیوال نه دَ میچني په پاسي پله ونه غورځاوه
شه؟ چه په تیبض کښې مړ شه تاسو ولي دیوال ته نژدي شوئ؟
۲۲ نو ته ووایه چه ستا مریي اوریا حِتيّ هم مړ دي ۲۲ نو قاصد لاړ شه
او راغي او داؤد ئې په هرڅه چه یوآب پري استولي وه خبر کړ
۲۳ ۲۳ او قاصد داؤد ته وِ چه سړیو په مونږ خبو وکړ او ورشو
۲۴ ته را ووتل نو مونږ دَ دروازي تر مدخل پوري ورپسي شوو ۲۴ نو
ویشتونکي ستا په مریونو دَ دیوال له پاسه نه وویشتل او ستا
له مریونو څني مړه شول او ستا بنده اوریا حِتيّ هم مړ شه
۲۵ ۲۵ نو داؤد قاصد ته وویل چه ته یوآب ته داسي ووایه چه دا

خبر دِ ستا په سترګو کښې بده نه ښي ځکه چه توره لګه دغه هسي
شغه خورِي ته په دغه ښهر خپل جنګ سخت کړه او ويران ئي کړه
٢٦ او تکړه ئي کړه ٢٦ نو چه دَ اوريا ښځي واوريدل چه دَدي سړي
٢٧ اوريا مړ شه نو په خپل ميړه ئي ټټر وواهه ٢٧ او چه وير ئي
تير شه نو داؤد ورواستاوه او خپل کورته ئي راوسته او ښځه
ئي شوله او ده له ئي يو زوي وزيږاوه او دا کار چه داؤد وکړ دَ
خداوند په سترګو کښې بد راغي ❊

دولسم باب

١ ١ نو خداوند ناثان داؤد ته واستاوه او هغه ورغي ورته وئي
ويل چه په يوه ښهر کښې دوه سړي وُو له دغو دوارو نه يو
٢ دولتمند او بل خوار وه ٢ او هغه دولتمند بيحدَ ډيري ميږي او
٣ غوا لرلي ٣ او هغه خوار هيڅ شَي نه لاره مګر يوه وړوکي ايړيئِ
چه ده پيرودلي او ساتلي وه او هغه له ده او دَده له ځامنو سره لوي
شوي وَه دَده له نوړيئِ ئي خورله او له کاسي ئي څښله او دَده په
٤ غيږ کښې به څملاسته او دَ لُور په شان ئي وه ٤ نو هغه دولتمند
سړي له يو مسافر راغي نو هغه له خپلو ګډورو او له خپلو
غواؤ له اخستلو نه زړه سوي وکړ چه هغه مسافر چه ده له
راغلي وه تياري وکړي نو دَ هغه خوار سړي ايړيئِ ئي ونيوله او
٥ هغه سړي له چه وله راغلي وه تياره ئي کړله ٥ نو په هغه سړي
بانڊِ دَ داؤد خپګي ډيره ګرمه شوله او ناثان ته ئي وُوِ چه يهوه
حَي دَي چه دغه سړي چه دا کار ئي کړي دي زوي دَ مرګ دَي
٦ ٦ او دَ هغه ايړيئِ دِ څلورګونَ ور وګرزوِي ځکه چه ده دا کار
وکړ او زړه سوي ئي ونه کړ
٧ ٧ نو ناثان داؤد ته وُوِ چه هغه سړي ته يي هم داسي خداوند

دَ اسرائیل الله وایي چه ما ته مسحه کړي بادشاه په اسرائیل او
۸ دَ شاؤل له لاسه مِ خلاص کړي ۸ او تا ته مِ ستا دَ خاوند کور درکړ
او ستا دَ خاوند ښځي ستا په غیږ کښ او تا ته مِ دَ اسرائیل او
دَ یهودا کور درکړ او که هغه لږ وُو نو تا ته به مِ دغه او هغه
۹ هم زیات کړي وُو ۹ نو ولي دِ دَ خداوند کلام سپک وګڼړه چه
دَده په سترګو کښ دِ بدي وکړه او اوریا حِتّي دِ په توري وهلي
دَي او دَده ښځه دِ خپل خان ته ښځه کړه او هغه دِ دَ بني عمون
۱۰ په توري وژلي دَي ۱۰ او اوس به ستا له کور نه تر ابدالاباده
توره لرې نه شي ځکه چه زه دِ سپک کړي یم او دَ اوریا حِتّي
۱۱ ښځه دِ ونیوله تا چه تا لره ښځه شي ۱۱ خداوند داسي وایي ګوره زه
به په تا باندِ ستا له کوره یوه بدي پورته کړم او زه به ستا ښځي
ستا دَ سترګو دَ وړاندِ راونیسم نو ستا ګاونډي ته به یې ورکړم
۱۲ او هغه به ستا له ښځو سره په دې عین نمر کښ ځملي ۱۲ تا خو
په پټه وکړل لیکن زه به دا کار دَ ټول اسرائیل دَ وړاندِ او دَ
۱۳ نمر دَ وړاندِ وکړم ۱۳ نو داؤد ناثان ته ووَیل چه ما دَ خداوند خطا
کړي دَه نو ناثان داؤد ته ووَیل چه خداوند به هم ستا خطا له تا نه
۱۴ لرې کړي دَه چه ته به مړ نه شي ۱۴ بې له دې چه دَدې کار په
کولو به دښمنان دَ خداوند په سپکه سره سپکه کوي هم هغه
زیږیدلي زوي به دِ په مړکیدلو مړ شي او ناثان خپل کور ته لاړ
۱۵ ۱۵ او خداوند دَده هغه زوي وواهه چه داؤد له دَ اوریا ښځي
۱۶ وزیږاوه او هغه بیمار شه ۱۶ نو داؤد دَ هغه هلک دَپارَ الله
ته سوال وکړ او داؤد روژه ونیوه او ننه وت او په زمکي ځملاست
۱۷ شپه یې تیره کړه ۱۷ نو بزرګان دَده کور ته ورغلل تا چه له زمکي
یې پاڅوي او ده ونه غوښته او له دوي سره یې دوډۍ ونه خوړه
۱۸ ۱۸ او داسي وشول چه په اوومه ورځ هغه هلک مړ شه نو

مريونه دَ داؤد ويريدل چه دي خبر کړي چه هلک مړ دیَ ځکه چه
دوي وويل کورئ هرکله چه هلک ژوندي وه موږ ورته وويل
او ده مو آواز وانه وريده نو څرنګ به ورته ووايُو چه هلک
۱۹ مړ دیَ دي به ډير بد کار وکړي ۱۹ او داؤد چه وليدل چه دَده
مريونه سره پُس پُسي کوِي نو داؤد پوه شه چه هلک مړ دیَ نو
داؤد خپلو مريونو ته وُوِ چه هلک مړ دیَ څه ؟ هغو وويل چه مړ
۲۰ دیَ ۲۰ نو داؤد له زمکي پاڅيده او و ئي لمبل اوځان ئي غوړ کړ او
جامي ئي بدلي کړي او دَ خداوند کور ته ننه وت او سجده ئي
وکړه بيا خپل کور ته ورغي او و ئي غوښتله او هغو ډوډئ ورته
۲۱ کيښوه او ده وخوړه ۲۱ او دَده مريونو ورته وُوِ چه دا څرنګ کار
دیَ چه ودِ کړ هرکله چه هلک ژوندي وه روژه دِ ولرله او ژړل
۲۲ دِ او چه هلک مړ شه پاڅيدلي او ډوډئ دِ وخوړه ۲۲ نو ده وُوِ
هرکله چه هلک ژوندي وه روژه مِ ولرله او ژړل مِ ځکه چه ويل
مِ چه څوک پوهيږي چه خداوند به په ما مهرباني وکړي او
۲۳ هلک به ژوندي پاتي شي ۲۳ او اوس خو مړ شه نو ځله روژه
ولرم زه توان لرم چه بيرته ئي راوګرزوم څه ؟ زه هغه ته ورتلونکي
۲۴ يم ليکن هغه به ما ته راستون نه شي ۲۴ او داؤد بتشبع بنځي
خپلي ته تسلّي ورکړه او ور ننووت او ورسره څملاست او زوي
ئي وزيږاوه او نوم ئي سليمان وباله او خداوند ورسره محبّت
۲۵ وکړ ۲۵ او ناثان نبي لئ ورواستاوه او دَ هغه نوم ئي يديدياه
۲۶ وباله دَ خداوند دَپاره ۲۶ او يوآب له ربّه دَ بني عمون سره وجنګيده
۲۷ او دَ بادشاهئ ښهر ئي ونيوه ۲۷ او يوآب داؤد ته قاصد واستوه
وئي ويل چه زه له ربّه سره جنګيدلي يم او دَ اوبو ښهر مِ
۲۸ هم ورته نيولي دیَ ۲۸ نو اوس هغه باقي اُمّت جمعَ کړه او په
ښهر ډيره وکړه او و ئي نيسه هسي نه چه زه ښهر ونيسم او

۲۹ ځما نوم پرِ وباله شي ۲۹ نو داؤد ټول اُمّت جمع کړ او ربّه
۳۰ ته ورغي او ورسره وجنګيده ۳۰ او وئي نيوه بته او دَ هغه دَ بادشاه
تاج ئي دَ هغه له سره واخست او دَ هغه وزن يو قنطار وه دَ
سرو زرو او له قيمت بها کاڼو سره او هغه به دَ داؤد په سر وه
۳۱ او له هغه ښهر ئي ډېر لوټ راوويست ۳۱ او هغه قوم چه په
هغه ښهر کښ وه وئي ويستله او هغوي ئي دَ ارو او دَ غوبلولو
دَ اوسپني دَ ګاډو دَ لاندِ کيښول او په تبرونو دَ اوسپني او په
بچو دَ خښتو کښ ئي حکم ورکړ او داسي ئي له ټولو ښهرونو دَ
بني عمون سره وکړل او داؤد او ټول اُمّت واورشليم ته وجارو تل

ديارلسم باب

۱ ۱ او پس له دي داسي وشول چه دَ ابيشالوم زوي دَ داؤد يوه
ښائسته خور وه تاماره نوميده نو امنون زوي دَ داؤد پرِ مين وه
۲ ۲ او امنون دَ تاماري خور په سبب داسي تنګ شه چه رنځور شه
ځکه چه هغه پيغله وه نو امنون ته ګران په نظر کښ راغي چه
۳ څه ورسره وکړي ۳ او دَ امنون يو دوست وه يوناداب نوم ئي وه
۴ زوي دَ شمعي ورور دَ داؤد او يوناداب بيحده حکمتي سړي وه ۴ او
هغه ورته ووِ چه اي دَ بادشاه زويه ولي داسي له يو صباح نه
تر بل صباحه پوري ضعيف يي ته به مِ خبر نه کړي څه ؟ امنون
ورته ووِ چه زه په تاماري خور دَ ابيشالوم ورور خپل مين يم
۵ ۵ نو يوناداب ورته ووِ چه ته په کټ خپل ځمله او ځان رنځور کړه
او چه پلار دِ ليدلو ته درشي نو ته ورته ووايه چه تاماره خور
مِ دِ راشي او خوراک دِ راکړي او ځما په نظر کښ دِ ډوډئ جوړه کړي
۶ چه زه ئي وينم او دَ هغي له لاس ئي خورم ۶ نو امنون ځملاست او
ځان ئي رنځور کړ نو بادشاه دَده ليدلو ته ورغي نو امنون بادشاه

تہ وویل چہ تامارہ خور مِ دِ راشي او څما دَ وړاندِ دِ دوہ دلکشي
پراټي لا لہ پخي کړي چہ زہ ئي دَدي لہ لاسَ وخورم ٧ نو داؤد ٧
کور تہ تامارِي تہ واستاوہ و ئي ویل چہ دَ امنونَ وِرور خپل
کور تہ ور شہ اوخوراک ولہ پخوہ ٨ نو تامارہ دَ امنونَ خپل وِرور ٨
کور تہ ورغللہ او هغہ ملاست وہ او دي پیړہ واخستلہ اووائي غبلہ
اودَدہ پہ نظر کښِ ئي پراټي جوړي کړي او پخي ئي کړي ٩ او تبخي ئي ٩
واخست اودَدہ دَ وړاندِ ئي اچولي او هغہ ئي لہ خوړلو انکار وکړ
او امنونَ وویل چہ ټول سړي دِ زما نہ ووزِي او ټول سړي ور نہ
ووتل ١٠ او امنونَ تامارِي تہ وویل چہ خوراک خلوتخاني تہ دننہ ١٠
راوړہ چہ زہ ئي ستا لہ لاسَ وخورم نو تامارِي هغہ دِلکشي پراټي
واخستلي چہ دي جوړي کړي وې او خلوتخاني تہ دننہ ئي امنونَ
وِرور خپل تہ ورووړي ١١ او چہ دہ تہ ئي حاضري کړي چہ و ئي ١١
خوړِي نو دہ ونیوہ او ورتہ و ئي ویل راشہ زما سرہ څملہ اي خوري
١٢ نو دي ورتہ وویل نہ اي څما وروره مہ مِ رسوا کوہ ځکہ چہ داسي ١٢
پہ اسرائیلَ کښِ نہ شِي کیدلي تہ دا قباحت مہ کوہ ١٣ او زہ بہ ١٣
لہ دي رسوائِي سرہ چرتہ لاړہ شم او تہ بہ پہ اسرائیلَ کښِ دَیوہ لہ
احمقانو پہ طور شي او اوس بادشاہ تہ ووایہ ځکہ چہ هغہ بہ مِ
لہ تا نہ منعہ نہ کړي ١٤ نو دہ خوښہ نہ کړہ چہ دَدي آواز واورِي او ١٤
چہ دي لہ هغي تکړہ وہ نو و ئي دربولہ او ورسرہ څملاست ١٥ بیا ١٥
امنونَ لہ دي سرہ پہ ډیرِي سختي کیني سرہ کینہ ورسرہ کولہ تر دِي
حدہ چہ هغہ کینہ چہ دہ ورسرہ وکړہ لہ هغہ محبت نہ چہ دہ
ورسرہ کاوہ زیاتَ لويَ وہ او امنونَ ورتہ وویل چہ پاسہ ورځہ
١٦ او دي ورتہ وِوِ چہ دَدي بدیُ هیڅ سبب نشتہ زیاتہ بدِي دغہ دَہ ١٦
چہ تہ مِ شړي لہ هغي بدیُ نہ چہ راسرہ دِ وکړہ او دہ ونہ غوښتہ
چہ دَدي واورِي ١٧ او هغہ نوکر چہ دَدہ خدمت ئي کاوہ راوئي بالہ ١٧

۱۸ وئي ویل چه دا رانه باهر و شړه او دروازي وروپسي قلف کړه ۱۸ او
دَدي کتانِي قبا وَه ځکه چه دَ بادشاه لونړه چه پيغلي وي داسي
جامي به ئي اغوستي نو دَده خدمتګار هغه باهر و ويستله او دروازي
۱۹ وروپسي قلف کړه ۱۹ نو تامارِي ايري په سر واچولي او هغه کتانِي
قبا چه په دي وه وئي شلوله او لاس ئي په سر بانِد کيښود او په
۲۰ نارو سره تلله ۲۰ نو دَدي ورور ابيشالوم ورته ووِ چه ستا ورور
امنون درسره وه څه ؟ اوس اي خوري چپ اوسه هغه ستا ورور
دي ته په دي خبري خپل زړه مه بده نو تاماره دَ خپل ورور
۲۱ ابيشالوم کره پريشانه اوسيدله ۲۱ او چه داؤد بادشاه په دي ټولو
۲۲ کارونو خبر شه بيحده په غُصه شه ۲۲ او ابيشالوم امنون ته
هيڅ بنه او بد و نه ويل ځکه چه ابيشالوم له امنون سره کينه لرله
په دي خبري چه هغه دَده خور تاماره رسوا کړي وه
۲۳ ۲۳ او پس له دوو کالو دَ زمانِي داسي وشول چه په بعل‌حصُور
کښ چه افرائيم څخه دَي دَ ابيشالوم سکښتونکي وُو نو ابيشالوم ټول
۲۴ زامن دَ بادشاه وبلل ۲۴ او ابيشالوم بادشاه ته ورغي وئي ويل ستا
مريي سکښتونکي لرِي او بادشاه اودَده نوکران دِ دَ خپل مريي سره
۲۵ لاړ شِي ۲۵ نو بادشاه ابيشالوم ته ووِ نه نه اي زويه مونږ ټول دِ
لاړ نه شُو ناچه په تا بانِد درانه نه شُو او ده ډير تاکيد وکړ
لیکن هغه نه غوښته چه ورسره لاړ شِي او ده ته ئي برکت ورکړ
۲۶ ۲۶ نو ابيشالوم ووِيل نو څما ورور امنون دِ راسره لاړ شِي نو
۲۷ بادشاه ورته ووِ چه دَ څه دَپارَ در سره لاړ شِي ۲۷ نو ابيشالوم په
ده بانِد تاکيد وکړ نو امنون او ټول زامن دَ بادشاه ئي ورسره واستول
۲۸ ۲۸ نو ابيشالوم خپلو نوکرانو ته و فرمايل وئي ويل ګورئِ اوس هرکله
چه دَ امنون زړه په شرابو خوښ شِي او زه تاسو ته ووايم چه امنون
ووهئِ نو تاسي ئي ووژنئِ او مه ويريږئِ ما تاسو ته فرمايلي نه دَي

۲۹ څه؟ نو تاسو تکړه او زړور شئ ۲۹ نو نوکرانو دَ ابیشالوم
په امنون هم هسې کار وکړ لکه چه ابیشالوم ورته فرمایلي ؤو او
ټول زامن دَ بادشاه پاڅیدل او هر یو په خپل قچر سور شه او
۳۰ وتښتیدل ۳۰ او چه دوی لا په لارې ؤو داؤد ته خبر ورسیده ورته
وویلي شول چه ابیشالوم ټول زامن دَ بادشاه وهلي دي یو هم ورته
۳۱ پاتې نه دی ۳۱ نو بادشاه پاڅیده خپلې جامې ئې څیرې کړې او په زمکه
۳۲ څملاست او ټول مریونه دَ بادشاه ولاړ او جامې ئې څیرې کړې وې ۳۲ نو
یوناداب زوی دَ شمعي ورور دَ داؤد ځواب ورکړ وئې ویل چه
څما خاوند ته دِ ویلي نه شي چه دوی ټول ځوانان زامن دَ بادشاه
وژلي دي څکه چه یواځې امنون مړ دی څکه چه ابیشالوم دا خبره
ټینګې وه له هغې ورځې نه چه امنون دَده خور تامارَه رسوا کړله -
۳۳ ۳۳ او اوس دِ څما خاوند بادشاه په زړه خپل کښې دا خبر نه بردي
چه وائې چه ټول زامن دَ بادشاه مړه دي څکه چه امنون یواځې مړ
۳۴ دی ۳۴ او ابیشالوم وتښتیده او هغه ځوان چه نګهبان وه سترګې
خپلې ئې پورته کړې وئې کتل او ګوره چه ډیر خلق په لار کښې
۳۵ ورپسې دَ غره په لمن کښې راتلونکي دي ۳۵ نو یوناداب بادشاه ته
ووې ګوره زامن دَ بادشاه راځي لکه چه ستا مریي وویل داسې
۳۶ کیږي ۳۶ او داسې وشوه چه له خبرې کولو نه وزګار شه نو ګوره
چه زامن دَ بادشاه راغلل او آوازونه ئې پورته کړل وئې ژړل او بادشاه
۳۷ او ټول مریونو ئې هم په ډیري لوی ژړا سره وژړل ۳۷ او ابیشالوم
وتښتیده او تلماي بن عمیهود بادشاه دَ جشور ته ورغې او داؤد
په ټولو ورځو کښې په هغه زوي ژړا کاوه
۳۸ ۳۸ او ابیشالوم وتښتیده او جشور ته لاړ او هلته درې کاله وه
۳۹ ۳۹ او داؤد و ابیشالوم ته دَ ورتللو آرزومند شه څکه چه ده له
امنون تسلي بیاموندَه ولې چه هغه خو مړ شوي وه ❖

څورلسم باب

۱ ۱ او یوآب ځوي دَ ضرویه پوه شه چه دَ بادشاه زړه په ابیشالوم
۲ دَي ۲ نو یوآب تقوعه ته واستاوه او له هغه ځاي نه ئې یوه دانا ښځه
راوستله او ورته وئې ویل چه ته ځان وِیرژلي کړه او اوس دَ وِیر
جامې واغونده او په تیلو غوړول مه کوه بلکه دَ هغې ښځې په شان
۳ شه چه له ډیرو ورځو په مړي وِیر کوي ۳ او بادشاه ته ورننه وزه
۴ او داسې خبره ورته وکړه او یوآب دَدې په خولې خبره کېښوده ۴ او
هغې تقوعې ښځې بادشاه ته وویل او پرمخ په زمکه پریوتله او سجده
۵ ئې وکړه او وئې ویل چه اې بادشاه مدد راکړه ۵ بادشاه ورته
وویل چه څه دِ شوي دي نو هغې وُوِ په رښتیا چه زه کونډه ښځه
۶ یم او سړي مِ مړ دَي ۶ او ستا دَ وینځې دوه زامن وُو او په پټي
کښ سره وجنګیدل او هیڅ خلاصونکي دَ هغوي په مینځ کښ نه وه
۷ نو هغه یوه بل وواهه او مړ ئې کړ ۷ او کوره ټول ټبر ستا وینځې ته
پاڅیدل دوي وائي چه هغه وهونکي دَ ورور خپل راکړه چه دَ هغه
دَ ورور په ځان چه ده قتل کړ او هغه وارث هم هلاک کړو نو
هغه ښکرې چه پاتې دي مړ به ئې کړي اونه به ځما وسړي ته نوم اونه به باقیه
۸ په زمکه پرې پرېدي ۸ نو بادشاه هغې ښځې ته ووِ چه ته خپل کور ته ورځه
۹ او زه به ستا په باب وفرمایم ۹ نو هغې تقوعې ښځې بادشاه ته
وویل چه ګناه دِ په ما باندِ او ځما دَ پلار په کور وِي اې خاوندَ
۱۰ بادشاه او دَده کرسي دِ پاکَ وِي ۱۰ نو بادشاه ورته وویل چه که
چا څه درته وَوِ نو هغه راوله او بیا به هغه زیاتې ونه کړي چه
۱۱ تا ته لاس واچوي ۱۱ او دې وویل اې بادشاه خپل خداوند الله په
یاد کړه چه قصاصي دَ خون خرابولو نه زیاتېږي هسې نه چه زوي مِ
هلاک کړي نو ده وویل چه یهوه حي دَي ستا دَ زوي به یو

۱۲ ويښته هم په زمکه پرې نه وزي ۱۲ بيا هغې ښځې و ويل چه ستا
وينځه دِ خاوند بادشاه ته يوه خبره وکړي ده وويل خبره دِ وکړي -
۱۳ ۱۳ نو هغې ښځې و ويل چه تا ولې دَ الله په اُمّت دَ داسې خبرې خيال
کړې دَې او بادشاه دَ داسې خبرې ويونکې دې دَ کرموال په شان په
۱۴ دې چه بادشاه خپل جلا وطن بيرته نه راګرزوي ۱۴ ځکه چه په مريدلو
کښې مرګ کيږو او دَ اوبو په شان يُو چه په زمکه توئيږي او چه
نه ټوليږي او الله ځان نه وکاږي په فکر سره فکر کوي تا چه دَ دَه
۱۵ جلاوطنيان ورنه ونه شړلي شي ۱۵ او زه اوس دلته راغلم چه خما
خاوند بادشاه سره خبره وکړم په دې باب کښې ځکه چه خلقو
زه وويرولم نو ستا وينځې وويل چه زه خو له بادشاه سره خبره
۱۶ کوم کُندِ وِي چه بادشاه دَ خپلې نوکرې خبره واوري ۱۶ ځکه چه
بادشاه به واوري تا چه خپله نوکره دَ هغه سړي له لاس نه چه
۱۷ ما او زوي مِ راسره دَ الله له ميراث نه برباد کول غواړي ۱۷ نو ستا
وينځې وويل چه خبره دَ بادشاه خاوند خما دِ په آرام کښې وِي ځکه
چه لکه فرښته دَ الله دَ نيکئ او دَ بدئ په پيژاندلو کښې دَه هسې
خما خاوند بادشاه دَې او خداوند ستا الله دِ له تا سره وِي -
۱۸ ۱۸ نو بادشاه هغې ښځې ته ځواب ورکړ و ئې ويل چه ته رانه يوه خبره
مه پټوه چه زه ئې درنه وپوښتم نو هغې ښځې وويل چه بادشاه
۱۹ خاوند خما دِ اوس خبره وکړي ۱۹ نو بادشاه وَوِ چه په دې ټولو
کښې دَ يوآب لاس له تا سره نشته څه ؟ نو هغې ښځې ځواب ورکړ
و ئې ويل چه ستا ځان ژوندي دَې اې خما خاوندَ بادشاه چه له
هرڅه چه خما خاوند بادشاه وِيلي دِي په ښي او په ګيڼ لوري ګرزيدل
نشته ځکه چه ستا مريي يوآب و فرمائل او دا ټوله خبره ستا دَ
۲۰ وينځې په خولې کښې هغه راکړه ۲۰ ستا مريي يوآب دَپارَ دَ مخ ګرزولو
دَ کلام دا کار کړي دَې او خاوند خما دانا دَې لکه دانائي دَ فرښتې

٢١ دَ الله چه هر څه چه په زمکه دِي پرې پوهيږِي ٢١ نو بادشاه يوآب
ته وويل کوره که نه مادا خبره کړي دَه نو لاړ شه او ابيشالوم ځوان
٢٢ راوګرزوه ٢٢ نو يوآب پرمخ په زمکه پريوت او سجده ئې وکړه او بادشاه
ته ئې مبارک ووايه او يوآب وِوَ چه نن ورځ ستا غلام پوهيږِي چه
ما ستا په سترګو کښې نعمت موندلي دَي اي څما خاوندَ بادشاهَ چه
٢٣ بادشاه کلام دَ مريي خپل و مانه ٢٣ بيا يوآب پورته شه او جشور
٢٤ ته لاړ او ابيشالوم ئې اورشليم ته راووست ٢٤ او بادشاه وِوَ چه
خپل کورته دِ وګرزِي او مخ مِ دِ نه ګوري نو ابيشالوم خپل کورته
٢٥ وګرزيده او مخ دَ بادشاه ئي و نه ليد ٢٥ او لکه دَ ابيشالوم په ټول
اسرائيل کښې څوک ښائسته سړي ډير صفتي نه وه له ورغوي دَ
٢٦ پښي نه تر ککرئِ پوري په ده کښې عيب نه وه ٢٦ او چه سر به ئې
خريه (او دَ هر کال په آخر کښې به ده هغه خرايه ځکه چه وربانِدِ
به درونه وه نو و به ئې خرايه) او چه دَده دَ سر ويښته به ئې تلل
٢٧ نو په بادشاهي تول به دوه سوه مثقاله کيدل ٢٧ او ابيشالوم لره
دري زامن وزيږيدل او يوه لور ثاماره نوميده او هغه ښځه ښائسته
وه په ليدو کښې
٢٨ ٢٨ او ابيشالوم په اورشليم کښې دوه کاله اوسيده او دَ
٢٩ بادشاه مخ ئې و نه ليد ٢٩ نو ابيشالوم يوآب ته ورواستاوه چه
بادشاه ته ئي ورواستوِي مګر هغه نه غوښت چه ده ته ورشِي بيا ئي
٣٠ بل وار ورواستاوه هغه نه غوښته چه ورشِي ٣٠ نو ده خپلو مريونو
ته وويل چه ګورئِ دَ يوآب پټي څما دَ پټي په څنګ کښې دَي او
دَده هلته کښې اوربشي دِي لاړ شئِ په اور ئې وسوزوئِ نو مريونو
٣١ دَ ابيشالوم هغه پټيَ په اور وسوزاوه ٣١ نو يوآب پورته شه او
د ابيشالوم کره ورغي او ورته وئې ويل چه ولي ستا مريونو څما پټيَ
٣٢ په اور وسوزاوه ٣٢ نو ابيشالوم يوآب ته وِوَ ګوره چه تاته مِ سړيَ

در واستاوه ویل مِ چه ته دلته راشه چه زه دِ بادشاه ته ور واستوم
او ته ورته ووایه چه زه له جشوره څله دلته راغلم ما له به بهتره
وه چه هلته کښ پاتي وَي نو اوس زه دَ بادشاه مخ وینم او که په ما
۳۳ کښ ګناه موندلي شِي نو وِمِ دِ وژنِي ۳۳ نو یوآب بادشاه له ورغي
او خبر ئي کړ او چه ابشالوم ئي وباله نو دَي بادشاه ته راغي او په مخ ئي
په زمکه سجده وکړه دَ بادشاه دَ وړاندِ او بادشاه ابشالوم بښکل کړ*

پنځلسم باب

۱ آ او پس له دي نه داسي وُو چه ابشالوم ګاډِي او آسونه دَ خپل ځان
۲ دَپارَ تیار کړل او پنځوس سړِي چه دَده دَ وړاندِ به زغلیدل ۲ او
ابشالوم به سحر وقتِي پاڅیده او دَ دروازي دَ لاري په څنګ کښ
به ودریده او داسي وشوه چه هر سړِي چه څه دعویٰ به ئي وه
چه بادشاه ته به راته دَ عدالت دَپارَ نو ابشالوم به راباله او ورته به
ئي ویل چه ته دَ کوم کلِي يِي او هغه به ویل ستا مریي دَ اسرائیل
۳ له یوي فرقِي دي ۳ نو ابشالوم به ورته ویل ګوره ستا کارونه ښه او
۴ راست دِي مګر ستاسو اوریدونکي نشته دَ بادشاه دَ وړاندِ ۴ بیا
به ابشالوم ویل چه که زه چا په زمکه منصف کړم نو هر سړَي چه
دَ هغه څه مقدمه او دعویٰ وي چه راتلي نو ما به ئي صداقت کاوه
۵ ۵ او داسي وه چه څوک به ور نژدي شه چه سجده ورته وکړي نو ده
۶ به لاس ور اوږد کړ او وبه ئي نیوه او ښکل به ئي کړه ۶ او ابشالوم
له ټول اسرائیل سره داسي کار کاوه له هغو ټولو سره چه بادشاه
ته به دَ انصاف دَپارَ راتلل نو ابشالوم دَ اسرائیل دَ سړو زړونه
غلا کړل
۷ ۷ او دَ څلورم کال په آخر کښ داسي وشول چه ابشالوم بادشاه
ته وویل پري مِ ږده چه لاړ شم او هغه نذر چه په حبرون کښ

۸ مِ خداوند ته منلي دي ادا ئي کړم ۸ ځکه چه ستا مريي چه زه په
ارامي جشور کښ اوسيدلم په نذر کولو سره مِ نذر منلي وه چه
که مِ خداوند اورشليم ته بيرته وروليِ نو زه به دَ خداوند
۹ عبادت وکړم ۹ نو بادشاه ورته وويل په سلامتيا سره ورځه او
۱۰ هغه پاځيده او حبرون ته لاړ شه ۱۰ او ابشالوم په ټولو فرقو دَ
اسرائيل کښ جاسوسان واستول ويل ئي چه تاسي آواز دَ تورنګ
۱۱ واوريئ او ووايئ چه په حبرون کښ ابشالوم بادشاه شه ۱۱ او له
ابشالوم سره دوه سوه سړي له اورشليم نه چه بللي شوي وُو په
۱۲ نامتوب سره لاړل او په هيڅ خبر نه وُو ۱۲ او ابشالوم اخيتوفل
هغه جلوني ته چه دَ داؤد وزير وه او له کلي دَ جلوه وه سړي
واستوه هغه وقت چه ده ذبحې ذبحه کولي او فتنه سخته کيدله
۱۳ او اُمّت په ټللو ته او زياتيده له ابشالوم سره ۱۳ نو داؤد ته مخبر
راغي و ئي ويل چه دَ اسرائيل دَ سړو زړونه په ابشالوم پسي شوي دي
۱۴ ۱۴ نو داؤد هغو ټولو مريونو ته چه په اورشليم کښ ورسره وُو
وويل چه پورته شئ چه وتښتو ځکه چه دَ ابشالوم له مخ نه مو
خلاصون نشته په تللو تلوار وکړئ هسي نه چه ناڅاپه را ورسيږي
۱۵ او بدي را باندِ پريباسي او ښهر دَ توري په مخ ووهي ۱۵ نو مريونو
دَ بادشاه بادشاه ته وُوِ هرڅه چه دَ خاوند بادشاه خوښه وي
۱۶ گوره ستا مريونه يُو ۱۶ نو بادشاه ووت او ټول کور دَ ده ورپسي او
۱۷ بادشاه لس ښځي سُريتي دَ کور دَ ساتني دَپارَ پريښوي ۱۷ او بادشاه
۱۸ ووت او ټول اُمّت ورپسي وه او په بيت مرحاق کښ ودريدل ۱۸ او
ټول مريونه دَده په لاسونو تيريدل او ټول کريتي او ټول پليتي او ټول
جتيّانان شپږ سوه سړي له جت ورپسي وُو او دَ بادشاه په مخ کښ
۱۹ تيريدل ۱۹ نو بادشاه اِتيّ هغه جتيّ ته وويل چه ته ولي له مونږ سره
هم تلونکي دروميِ ؟ وګرزه او له بادشاه سره پاتي شه ځکه چه ته

پردي يي او له خپل مقام نه هم جلاوطني يي ۲۰ پرون خو راغلي يي ۲۰
او نن به زه تا دي خوا هغي خوا ته له ځان سره ځندوم څه ؟
او زه خو ځم چه چرته لاړم وګرزه او خپل ورونړه وګرزوه مهرباني
او حق دِ درسره وِي ۲۱ نو اِتّي بادشاه ته ځواب ورکړ او وئي ويل ۲۱
چه يهوه حَي دي او ځما خداوند بادشاه ژوندي دي چه
په رښتيا سره په هغه مقام کښ چه ځما خاوند بادشاه هلته
وِي که مرګ لره وِي که ژوندانه لره نو هلته به ستا مريي وِي
۲۲ نو داؤد اِتّي ته وُوِ ورځه او پوري ووزه نو اِتّي جِتّي پوري وت ۲۲
او ټول سړي او ترپيدونکي تيه چه ورسره وه ۲۳ او ټولي زمکي ۲۳
په لوړ آواز سره ژړل او ټول اُمّت پوري وت او بادشاه دَ
قدرون په رود کښ پوري وت او ټول اُمّت دَ بيابان دَ لاري په مخ
پوريوت ۲۴ او ګوره صادوق هم او ټول لاويان ورسره پورته کونکي دَ ۲۴
عهد دَ صندوق دَ الله او صندوق دَ الله ئي کيښود او ابياتار وخوت
تردي پوري چه ټول اُمّت له پوري وتلو له ښهر نه تير شول -
۲۵ نو بادشاه صادوق ته وويل چه صندوق دَ الله ښهر ته وجار باسه ۲۵
نو که زه دَ خداوند په سترګو کښ فضل بيا مومم نو هغه به ما
بيا ورولي او دَي او دَ هغه آرامګاه به را ښکاره کړي ۲۶ او که دَي ۲۶
داسي ووايي چه په تا کښ ځما خوښي نشته نو ګوره زه حاضر يم
هرڅه چه دَده په سترګو کښ ښه وِي راسره دِ وکړي ۲۷ بيا بادشاه ۲۷
صادوق کوهن ته وُوِ چه باري ته غيب ليدونکي نه يي څه ؟ ښهر
ته په سلامتيا سره وجار وزه ته او اخيمعض ځوي ستا او يوناتان
زوي دَ ابياتار او ستا واړه زامن له تا سره ۲۸ ګورئ زه دَ ۲۸
بيابان په ګدرونو کښ ځنډيږم ترڅو چه له تاسي نه ځما دَ
خبرولو دَپاره خبر را نه شي ۲۹ نو صادوق او ابياتار صندوق دَ الله ۲۹
و اورشليم ته وجاريوست او دوي هلته پاتي شول

۳۰ ۳۰ او داؤد د زیتون د ختې په ختنه وخوت او ژړل ئي سرئي
پټ وه او پښي ابلي ته او هلته ټول اُمّت چه ورسره وه هر یوه
۳۱ خپل سر پټ کړي وه او په ختلو ختل او ژړل ئي ۳۱ او داؤد ته ئي
خرګند کړل و ئي ویل چه اختوفل په فتنه انګیزئ کښ له ابشالوم
سره دی نو داؤد وُوِ اي خداوند د اخیتوفل مصلحت احمق کړه
۳۲ ۳۲ او چه داؤد دغره په سر راغي چه هلته به الله ته سجده
کیدله نو ګوره چه خوشی مخه آرکي د ده استقبال ته راغي جامي
۳۳ ئي شلیدلي او خاوري د ده په سر وي ۳۳ نو داؤد ورته وُوِ چه
۳۴ که ته راسره پوري ځي نو په ما باندِ به بار شي ۳۴ لیکن که ته ښهر
ته وجاروزي او ابشالوم ته ووایي چه اي بادشاه زه به ستا مریي یم او وړاندي
ستا د پلار مریي وم او اوس ستا مریي یم نو ته به ما لره د اخیتوفل مصلحت وبرزوي
۳۵ ۳۵ باري هلته له تا سره صادوق او ابیاتار کوهینان نشته دي څه؟ نو هر څه چه
ته د بادشاه له کور نه واوري نو په هغو صادوق او ابیاتار کوهنانو
۳۶ ئي خرګند کړه ۳۶ ګوره هلته له دوي سره د دوي دواړو ځامن
اخیمعض د صادوق او یوناتان د ابیاتار دي نو تاسي د دغو دواړو
۳۷ په لاس ما ته هره خبره چه وائي وریئِ را وا ئي ستوئِ ۳۷ نو حوشی ملګري
د داؤد ښهر ته ننه وت او ابشالوم اورشلیم ته ننوت *

شپاړسم باب

۱ ۱ او چه داؤد لږ څه د غره له سر نه پوري شه نو ګوره چه ضیبا
نوکر د مفیبوشت د ده د استقبال دپاره چه دوه خرونه زین کړي
او ورباندِ دوه سوه ډوډئِ او سل ژنګوري د میزو او سل ګوري
۲ د انځیرو او یوژي د شرابو بار کړي وُو ۲ نو بادشاه ضیبا ته
وُوِ چه دا څه دي؟ نو ضیبا وُوِ دا دوه خرونه د بادشاه د کور د
سورلئ دپاره او ډوډئِ او انځیر د نوکرانو د خوړلو دپاره او شراب

٣ دَ هغو دَ ښبنلو دَپارَ چه په بيابان کښ ستړي ستومانه وِي ٣ نو
بادشاه ووېل چه ستا دَ خاوند زوي چرته دَي نو ضِيبا بادشاه ته
ووېل گوره هغه په اورشليم کښ اوسي ځکه چه دَې واېي چه نن
ورځ به کور دَ اسرائيل ما ته ځما دَ پلار بادشاهِي را وگرزوِي
٤ ٤ نو بادشاه صِيبا ته ووېل گوره دَ مفيبوشث چه هرڅه دِي
هغه ستا دِي نو ضِيبا ووِ زه درته سجده کوم چه ستا په سترگو
٥ کښ اي خاونده بادشاه نعمت بيامومم ٥ اوچه داؤد بادشاه بحوريم
ته ورغي نو يو سړَي دَ شاؤل له کورنه راووت او شِمعي ئې نوم
٦ وه زوي دَ جيرا او په تللو ته او لعنت به ئې وايه ٦ او داؤد او ټول
مريونه دَ داؤد ئې په کاڼو ووېشتل او دَ بادشاه ټول اُمّت او ټول
٧ بهادران دَده په ښي او کيڼ څنگ کښ وُو ٧ او شِمعي په لعنت
خپل کښ داسي ووېل چه ځه ځه اي خونِي سړيّه او دَ بليعال
٨ سړيّه ٨ خداوند ټولي وينې دَ شاؤل دَ کور چه ته ئې په ځاي
بادشاهت کوي په تا در وگرزولي او خداوند بادشاهِي ستا ابشالوم
ستا دَ زوي ولاس ته ورکړه او گوره ته په خپلي بدئِ کښ يي
٩ ځکه چه ته خونِي سړَي يي ٩ نو ابيشاي زوي دَ ځرويّه بادشاه ته
وُوِ چه ولي دا مړ سپي ځما خاوند بادشاه ته لعنت کوِي پوري به
١٠ شم. او سر به ئې لري کړم ١٠ نو بادشاه وُوِ چه اي دَ ځرويه زويه
بيا مو څه ؟ پري ئې ږده چه لعنت کوي ځکه چه ده ته خداوند ويلي
دِي چه په داؤد لعنت کوه او څوک به هغه ته ووايي چه ولي دِ
١١ داسي وکړه ١١ او داؤد ابيشاي او خپلو ټولو مريونو ته ووېل گورئِ
ځما زوي چه ځما له کلمو پيدا شوي دي ځما دَ ځان طلبگار دَي
نو اوس څومره زيات به دا بنيميني نه کړِي څه ؟ پري ئې ږدئِ لعنت
١٢ دِ کوِي ځکه چه خداوند ورته ويلي دِي ١٢ گُندي خداوند ځما په
ذلّت نظر وکړِي او دَده دَدي ورځي لعنت کولو په عوض کښ نيکئ

۱۳ راکړي ۱۳ او داؤد او دَده سړي په لاري تلل نو شمعي دَ غره په ډډه
کښې برابر ورسره په تللو ته او لعنت ئې کاوه او په کاڼو ئې ويشت
۱۴ او په برابر ورسره ئې خاوري ورلوستي ۱۴ او بادشاه او ټول اُمّت
چه ورسره وه ستړي ستومانه راغلل او هلته ئې ساه واخسته *
۱۵ ۱۵ او ابشالوم او ټول اُمّت سړي دَ اسرائيل اورشليم ته راغلل
۱۶ او اخيتوفل ورسره وُه ۱۶ او چه حوشاي ارکي ملګري دَ داؤد ابشالوم
ته ورغي حوشاي ووئيل ابشالوم ته چه بادشاه دِ ژوندي وِي
۱۷ بادشاه دِ ژوندي وِي ۱۷ نو ابشالوم حوشاي ته وُوِ چه ستا په خپل دوست
۱۸ دا مهرباني ده څه؟ ته ولې له خپل دوست سره لانه ړې ۱۸ نو حوشاي ابشالوم
ته وُوِ نه نه ليکن هغه څوک چه خداوند او دا اُمّت او ټول سړي
دَ اسرائيل ئې غوره کړي نو زه به دَ هغه يم او له هغه سره به اوسم
۱۹ ۱۹ او دويم وار به زه دَ چا خدمت وکړم باري دَ هغه دَ زوي په مخ کښې
نه څه؟ لکه چه ستا دَ پلار په مخ کښې مِ خدمت وکړ هسې به ستا په
۲۰ مخ کښې يم ۲۰ او ابشالوم اخيتوفل ته ووئيل چه ما ته مصلحت راکړه چه څه
۲۱ وکړو ۲۱ نو اخيتوفل ابشالوم ته وُوِ چه ته دَ خپل پلار وسرينو ته ور
ننوزه چه دَ کور دَ ساتني دَ پاره ئې پرېښي دِي نو به ټول اسرائيل واوري
چه ته له خپل پلار نه نفرتي يې نو دَ هغو ټولو لاسونه چه درسره
۲۲ دِي مضبوط به شي ۲۲ نو هغوي ابشالوم ته په بام باندِ خيمه ودروله
او ابشالوم دَ پلار سرينو ته دَ ټول اسرائيل په سترګو کښې
۲۳ ورننه وت ۲۳ او دَ اخيتوفل مصلحت چه په هغو ورځو کښې به
ئې ورکاوه داسې وه لکه چه دَ الله په کلام ئې سوال کاوه هم هسې
ټول مصلحتونه دَ اخيتوفل دَ داؤد او دَ ابشالوم په خدمت کښې وُو *

اوه لسم باب

۱ ۱ او اخيتوفل ابشالوم ته وُوِ چه دولس زره سړي غوره کړم

او پورته شم او په دې شپې کښې په داؤد پسې وزغلم ۲ او چه دی ۲
ستړی او لاسونه ئې سست وي نو زه به پرې ورشم او و به ئې ویروم
نو هغه ټول اُمّت چه ورسره دي و به تښتي او یوازې بادشاه به
ووهم ۳ او ټول اُمّت به تاته راولم هغه سړی چه ته ئې لټوې ۳
دَ ټولو دَ جارُوتلو په شان دی نو ټول اُمّت به سلامې وي ۴ نو دا ۴
خبره دَ ابشالوم په سترګو کښې غوره شوه او په سترګو دَ ټولو
سپین ږیرو دَ اسرائیل کښې ۵ نو ابشالوم ووې چه حوشای ارکی هم ۵
راوبوله چه مونږ واورو چه هغه څه وائي ۶ نو چه حوشای ابشالوم ۶
ته ورغی نو ابشالوم ورته ووېل چه اخیتوفل داسې خبره کړې ده
نو مونږ دَ هغه په شان وکړو او که نه نو ته ووایه ۷ نو حوشای ۷
ابشالوم ته ووې چه دغه مصلحت چه دا وار اخیتوفل ېږ اشارت کړې
دی ښه نه دی ۸ او حوشای ووې چه ته خپل پلار او دَده سړي ۸
پېژنې چه بهادران دي او خاوونه ئې ترخه دي لکه بوره ږږه په بېټې
کښې او ستا پلار جنګي سړی دی او له اُمّت سره شپه نه تېروي
۹ اوګوره چه اوس به په یوه غار کښې پټ وي یا په کوم مقام کښې ۹
به وي او چه په هغوي پریوتونکي وي په شروع کښې او اوریدونکي
واوري نو به وائي چه په هغه اُمّت کښې چه په ابشالوم پسې وه
ماتې وشوه ۱۰ هم هغه زوی دَ قوّت چه زړه ئې دَ زمري دَ زړه په شان ۱۰
دی په لیدلو به ویلي شي ځکه چه ټول اسرائیل پوهیږي چه ستا
پلار جبّار دی او هغه چه ورسره دي زلمن دَ قوّت دي ۱۱ دې دپاره ۱۱
زه تاته مصلحت درکوم چه تاته دې ټول اسرائیل په جمع کېدلو
درجمع شي له دان نه بیر شبع پورې لکه هغه شګې چه په دریاب
کښې په کثرت سره دي او چه حضرت په صنیخ کښې تلونکی شي
۱۲ او مونږ به په هغه مقام کښې چرته چه هغه هلته مندلی وي ۱۲
ورشو او لکه شبنم چه په خاوري پرېوزي مونږ به پرې ورپرېوزو

او نه به دئ او نه به له هغو ټولو سړو نه چه ورسره دي يو هم
۱۳ پرېږدُو ۱۳ او که په کوم ښهر کښ ننوتلي وِي نو به ټول اسرائيل
بيا ستي واخلي او هغه به رود ته راکاږي څو چه هلته کښ يوه کټه
۱۴ هم باقي پاتي نه شي ۱۴ نو ابشالوم او ټولو سړو دَ اسرائيلو وُوِ چه
مصلحت دَ حوشاي اركي دَ اخيتوفل له مصلحت ښه دئ ځکه چه
خداوند دَ اخيتوفل ښه مصلحت په باطلولو مقرّر کړي وه تا چه
۱۵ خداوند په ابشالوم بلا نازله کړي ۱۵ نو حوشاي صادوق او ابياثار
کوهينانو ته وُوِ چه اخيتوفل داسي او داسي مصلحت ابشالوم او
دَ اسرائيل سپين ږيريو ته ورکړي دي او ما داسي او داسي مصلحت
۱۶ ورکړ ۱۶ نو اوس زر څوک ورواستوئِ او داؤد ته ښکندوئِ ور ته
ووايئِ چه ته دا شپه دَ بيابان په ميدانونو کښ تېره مه کړه بلکه په
پوري وتلو سره پوري شه هسي نه چه بادشاه او هغه ټول
۱۷ اُمّت چه ورسره دئ ونغړدلي شي ۱۷ او يوناثان او اخيمعض په
عين روجل کښ ودريدونکي وُو نو يوه وينځه ورغله او هغوي
ئي خبر کړل او هغوي لاړل او داؤد بادشاه ئي خبر کړ ځکه چه
دوي نه توانيدل چه دَ ښهر په ننه وتلو کښ ځانونه ظاهر کړي
۱۸ ۱۸ نو دوي يو هلک وليدل او ابشالوم ئي خبر کړ نو دوي دواړه
زر دَ يو سړي کره په بحوريم کښ لاړل او دَ هغه په غولي کښ
۱۹ يو کوهئ وه او دوي هلته کوز شول ۱۹ او ښځي يوه پړده واخسته
دَ کوهي په خولي ئي وغوړوله او په هغه ئي اوړه وغوړول او هغه
۲۰ کار معلوم نه شه ۲۰ نو غلامان دَ ابشالوم دَ هغي ښځي کور ته ور غلل
و ئي ويل چه اخيمعض او يوناثان چرته دي او هغي ښځي ور ته
وُوِ چه دَ اوبو له لښتي نه تېر شوي دي او چه و ئي لټول او و ئي
۲۱ نه موندل نو اورشليم ته وگرزيدل ۲۱ او پس دَ هغو له تلو نه
له کوهي نه راووتل او لاړل او داؤد بادشاه ئي خبر کړ او داؤد

ته بې وُوِ پورته شيِ او زر له اوبو پوري وزيِ ځکه چه اخِيتوفل
په تاسي داسي مصلحت کړي دیَ ۲۲ نو داؤد او هغه ټول سړِي چه ۲۲
ورسره وُو پاڅيدل او له اردنَ نه پوري وتل او تر رڼرا دَ صباح
پوري يو پاتيِ نه شه چه تر اردنَ پوري نه شه ۲۳ او اخِيتوفل ۲۳
هرکله چه وليدل چه دَده په مصلحت عمل ونه شه نو په خره يُ
زين وتاړه او سور شه او خپل کورته او ښهرته لاړ او خپل
کورته يُ وصيّت وکړ او خپل ځان ئې خپه کړ او مړ شه او دَ
خپل پلار په قبر کښ ښخ کړي شه

۲۴ او داؤد محنايم ته ورغي او ابشالوم له اردنَ پوري وت ۲۴
دی او ټول سړِي دَ اسرائيل له ده سره ۲۵ او ابشالوم دَ يوابَ په ۲۵
بدل کښ عماسا په لښکر باندِ ودراوه او عماسا زوي دَ يوه اسرائيلي
سړِي يترا نامي هغه چه ابيجيلَ لور دَ ناحاش خور دَ ځرويه مور دَ
يوابَ ته ورننه وت ۲۶ او ابشالوم او اسرائيل په جلعاد کښ ډيره ۲۶
وکړه ۲۷ اوچه داؤد محنائم ته ورغي نو داسي وشول چه شوبي زوي ۲۷
دَ ناحاش له ربّه بن عمونَ او ماکير زوي دَ عميئيل دَ لودبار نه او
برزلائيِ هغه جلعادِي له روجليم نه ۲۸ کټونه او کاليِ دَ خاورو او ۲۸
غنم او اوربشي او اوړه او نيني او دَ لوبياؤ پلي او عدس او نيني
کړي چنړي ۲۹ او شهد او کُچ او ګډوري او پنير دَ غواؤ ئې داؤد ته ۲۹
او هغه اُمّت ته چه ورسره وه راوړل چه وئې خوري ځکه چه دوي وُوِ
چه داخلق په بيابان کښ وږي او ستړي او تږي دِي ✦

اتلسم باب

۱ او داؤد هغه اُمّت چه ورسره وه وشماره او په هغوئې دَ ۱
زرګونو سرداران او دَ سلګونو سرداران ودرول ۲ او داؤد يوه ۲
دريمه دَ اُمّت دَ يوابَ لاس ته واستوله او يوه دريمه په لاس دَ

ابيشاي زوي دَ ضرويه وروردَ يواب او يوه دريمه په لاس دَ اتائي
جتي او بادشاه اُمّت ته وُوِچه زه به هم له تاسو سره ووزم
٣ ٣ نو اُمّت وُوِ چه ته مه ووزه ځکه چه که مونږ په تښتيدلي
سره و تښتو نو هغوي مونږ هيڅ نه گڼرِي او كه څمونږ نيم مړه
شِي نو هم مونږ هيڅ نه گڼرِي او اوس ته څمونږ دَ لسو زرو په
شان يې نو اوس ښه دا دَه چه ته له ښهرَ څمونږ مددگار يې -
۴ ۴ نو بادشاه ورته وويل چه هر څه چه ستاسي په سترگو کښ
ښه وِي هغه به کوم نو بادشاه دَ دروازي په څنگ کښ ودريده
٥ او ټول اُمّت په سلګونو او په زرګونو ووتل ٥ او بادشاه يواب ته
او ابيشاي او اتائي ته وفرمايل او وئي ويل چه تاسي دَ ابشالوم
ځوان په باب څما په خاطر نرمي وکړئ او چه بادشاه دَ ابشالوم په
٦ حق کښ وفرمايل ټول اُمّت واوريدل ٦ اوخلق دَ اسرائيل مخي
٧ ته ورشو ته ووتل او دَ افرائيم په ځنگل کښ جنگ وه ٧ او په
هغه ځاي کښ دَ اسرائيل اُمّت دَداؤد دَ مريي له وړاندِ نه شکست
٨ وخوړ او په دغي ورځي کښ هلته لويه وهنه وه دَ شلو زرو ٨ او
هلته په مخ دَ ټولي زمکي جنگ تار په تار شه او هغوي چه له اُمّتَ
ځنګل وخوړل له هغو نه زيات وُوچه په دغي ورځ کښ توري وخوړل
٩ ٩ او ابشالوم دَداؤد مريونو ته مخامخ شه او ابشالوم په کچر سور
وه نو کچر دَ لوي بلوط دَ گورو ښاخونو دَ لاندِ ننوت او سرئي په
بلوط کښ ونښت او دَ آسمان او دَ زمکي په مينځ کښ ځوړند
١٠ کړي شه او هغه کچر چه دَده دَ لاندِ وه تير شه ١٠ نو يوه سړي
وليد او يواب ئي خبر کړ او وئي ويل چه گوره ما ابشالوم وليد
١١ چه په بلوط کښ ځوړند وه ١١ او يواب هغه سړي ته چه دَي ئي
خبر کړ وُوِ او گوره تا هغه وليد نو هلته دِ ولي په زمکه ونه ويشت
١٢ چه ما به تا ته لَس دَ سپينو زرو او يو کمربند درکړي وُو ١٢ نو

هغه سړي يوآب ته وُوِ چه که څما په لاسونو کښ زر دَ سپينو زرو
وِتلي نو هم ما به هيڅري لاس دَ بادشاه زوي ته ور اوږد کړي نه وه
ځکه چه بادشاه څمونږ په غوږونو کښ تا ته او ابيشاي ته او اِتّاي
ته وفرمايل و ئي ويل چه څما په خاطر دِ هر څوک په هغه ځوان
١٣ ابشالوم نرمي وکړي ١٣ او که نه نو ما به په خپل ځان فريب کړي وه
ځکه چه له بادشاه نه هيڅ پټ نشته او تا به ځان خپل څما په خلاف
١٤ ودرولي وه ١٤ نو يوآب وويل چه زه به دا هسي ستا په مخ صبر
ونه کړم نو دري شلګئ ئي په خپل لاس کښ واخستلي او دَ ابشالوم
په زړه کښ ئي ور و منډلي او هغه لا تر اوسه پوري به بلوط کښ
١٥ ژوندي وه ١٥ او لس ځوانانو چه دَ يوآب وسله وړونکي وُو ابشالوم
١٦ ئي ګير کړ او وئي واهه او مړ ئي کړ ١٦ او يوآب تورنګ وغږاوه نو
اُمّت دَ اسرائيل له ورستو را وګرزيده ځکه چه يوآب اُمّت ونيوه
١٧ ١٧ او ابشالوم ئي واخست او په ځنګل کښ ئي په لوي ډوغل کښ
وغورزاوه او له کاڼو يو بيحده لوي ډيري ئي ورباندِ ودراوه او
١٨ ټول اسرائيل و تښتيدل هر يو خپلي کيږدي ته ١٨ او ابشالوم په
خپل ژوندانه کښ يوه ستن دَ بادشاه په خوړ کښ اخستلي وه
او دَ خپل ځان دَپارَ ئي ودرولي وه ځکه چه ده ويل چه دَ خپل
نوم دَ يادګاريِ دَپارَ زوي نه لرم او هغه ستنه ئي په خپل نوم
وبلله او تر نن ورځي هغه په ابشالوم بللي شي
١٩ ١٩ نو صدوق زوي اخيمعض وُوِ چه و به ځغلم چه په
بادشاه زيري وکړم چه خداوند دَده له دُښمنانو نه دَده انصاف
٢٠ کړي دَي ٢٠ نو يوآب ورته وُوِ چه ته نن ورځ دَ زيري سړيَ نه يي
ليکن ته به په بله ورځ زيري وکړي او نن ورځ به ته زيري نه کوي
٢١ دي دَپارَ چه دَ بادشاه زوي مړ شوي دَي ٢١ او يوآب کوشي ته
وويل چه لاړ شه اوګوره چه دِ ليدلي دِي بادشاه ته څرګند کړه

۲۲ نو کوشي یوآب ته سجده وکړه او وزغلیده ۲۲ بیا اخیمعض زوی
دَ صادوق یوآب ته ووِ چه هرڅه چه وِي زه په هغه کوشِي پسې
وزغلم نو یوآب ووِ چه اي زویه ته ولي زغلي چه تا له بخشش دَ زیرِي
۲۳ نشته ۲۳ ده ووِ هرڅه چه وِي و به زغلم هغه ورته ووېل وزغله
نو اخیمعض دَ میدان په لارې وزغاښت او له کوشِي نه وړاندِ شه
۲۴ ۲۴ نو داوُد دَ دوارو دروازو په مینځ کښې ناست وه او څوکیدار
دَ دروازي دَ بام په دیوال باندِ وخوت او سترګي ئي پورته کړي
۲۵ او و ئي کتل او کوره چه یو سړي یواځي رازغلي ۲۵ نو څوکیدار غږ
وکړ او بادشاه ئي خبر کړ نو بادشاه ووِ چه که یوازي وِي نو دَ ده
۲۶ په خوله کښې زیرِي دي او رانلونکي راته او را نزدي کیده ۲۶ بیا
څوکیدار بل سړي ولیده چه رازغلیده نو څوکیدار دروانځي ته غږ
وکړ او و ئي ویل کوره یو سړي یوازي رازغلي او بادشاه ووِ چه
۲۷ دا هم زیرِي کوونکي دَي او څوکیدار ووِ چه زه وینم چه دَ وړنبي
زغلیدنه دَ اخیمعض زوی دَ صادوق دَ زغلیدنې په شان ده نو
۲۸ بادشاه ووِ چه دا نیک سړي دَي او په نیک زیرِي راځي ۲۸ نو
اخیمعض بادشاه ته غږ وکړ و ئي ویل چه سلام او بادشاه ته ئي
مخ په زمکه سجده وکړه او و ئي ویل چه خداوند ستا الله مبارک
دَي چه هغه سړي چه څمونږ په خاوند بادشاه ئي لاسونه پورته
۲۹ کول سپارلي دِي ۲۹ نو بادشاه ووِ چه ابشالوم ځوان سلامت دَي څه
نو اخیمعض ووِ چه ما یو لوي اژدهام ولید چه یوآب سړي دَ بادشاه
۳۰ او سړي ستا ئي راواستاوه لیکن نه پوهیدم چه څه وشول ۳۰ نو
بادشاه ورته ووِ وګرزه او دلته ودرېږه او هغه وګرزیده او
۳۱ ودریده ۳۱ او کوره چه کوشِي راغي او کوشِي ووِ چه څما خاوند بادشاه
ته دِ زیرِي وِي څکه چه خداوند نن ورځ دَ هغو ټولو له لاسونو نه
۳۲ چه ستا په مخالف ودریدل انتقام واخست ۳۲ او بادشاه کوشِي

ته وُوِ چه ابشالوم ځوان سلامت دئ؟ نو کوشي وُوِ چه ځما دَ
خاوند بادشاه دُښمن او هغوي ټول چه په تا دَ بدئ دَپار پورته
۳۳ کيږي دَ هغه ځوان په شان دِ شي ۳۳ نو بادشاه ډير دلګير شه
او دَ هغي دروازي وکوټي ته خوت او ژړل ئي او په خپلو تللو
کښ ئي داسي ويل اي ځما ابشالومَ زويه اي ابشالومَ ځويه ځما
زويه اي کاشکي چه زه ستا په بدل مړ وَي اي ځما زويه ابشالومَ
اي ځما زويه ❊

نولسم باب

۱ او يوآب ته ځرګنده کړي شوه چه ګوره بادشاه په ابشالوم ژړا
۲ او وير کوي ۲ او په هغي ورځي فتح په وير بدله شوه دَ ټولو خلقو
دَپارَ ځکه چه خلقو په دغي ورځي کښ واوريدل چه بادشاه په
۳ خپل زوي غم کوي ۳ او اُمت په دغي ورځي په غلا سره ښهر ته
ننه وتل لکه هغه اُمت چه په جنګ کښ په خپلو تښتيدلو شرمنده
۴ وي په غلا درومي ۴ او بادشاه خپل مخ پټ کړ او بادشاه په لوي
آواز سره ناري وهلي اي ځما زويه ابشالومَ اي ابشالوم ځما زويه
۵ ځما زويه ۵ نو يوآب دَ بادشاه کره ور ننوت و ئي ويل چه تا نن
ورځ مخونه دَ ټولو مريونو خپلو چه ستا دَ ځان او ستا دَ زامنو
او ستا دَ لونړو دَ ځانونو او ستا دَ ښځو او ستا دَ سريتو دَ ځانو
۶ خلاصونکي دي شرمنده کړي دِي ۶ په دي چه ته له خپلو نفرت کونکو
سره محبّت کوي او له خپل محبّت کونکو نفرت کوي ځکه تا نن ورځ دا
ظاهره کړه چه تا ته سرداران او مريونه هيڅ نه ښکاريږي او زه نن
ورځ پوه شوم چه که ابشالوم ژوندي وي او مونږ ټول نن مړه وي
۷ نو هم هغه کار به ستا په سترګو کښ راست وه ۷ نو اوس پورته
شه او ووزه او دَ خپلو مريونو زړونه خوشحال کړه ځکه چه زه په
خداوند قسم کوم که چري ته و نه وزي نو نن شپه به يو له تا

سره تېره نه کړي او دا به تا له ډېره بده وي له ټولي بدئ نه چه
٨ تا ته له وقته دَ ورکوالي نه تر اوسه پوري رسېدلي ده ٨ نو بادشاه
پورته شه او په دروازي کښ کښېناست نو ټول اُمّت ئې خبر کړه
چه ګوره بادشاه په دروازي کښ ناست دئ نو ټول اُمّت دَ بادشاه دَ
٩ دَ وړاندِ راغي ٩ او اسرائيل هر يو خپلي کېږدي ته وتښتېده او ټول
اُمّت دَ ټولو فرقو دَ اسرائيل په جګړو کښ وُو ويل ئې چه بادشاه
مونږ خلاصونږ دَ دښمنانو له لاسونو خلاص کړو او ده دَ فلسطيانو
له لاسه آزاد کړو او اوس خو دَ ابشالوم له سببه له زمکي نه وتښتېده
١٠ ١٠ او ابشالوم چه په مونږ مو مسح کړ په جنګ کښ مړ شه او اوس
تاسي دَ بادشاه له بيرته را وستلو ولي چُپ کېږئِ
١١ ١١ او داؤد بادشاه صادوق او ابياتار کوهينان واستول وئې ويل
چه سپين ږيرو دَ يهودا ته ووايئِ چه تاسي ولي په بيرته راوستلو
دَ بادشاه کښ وکور خپل ته ډېل ګوئِ سره دَدي چه خبره دَ ټول
١٢ اسرائيل دَ بادشاه کور ته راغلي ده ١٢ تاسي خو ځما ورونړه يئِ تاسي
ځما هډوکي او غوښه يئِ نو تاسي ولي په بيرته راوستلو دَ بادشاه کښ
١٣ خپل کور ته ډېل ګوئِ ١٣ او تاسي عماسا ته ووايئِ چه ته ځما هډوکي
او غوښه يي هم هسي به اَلله له ما سره وکړي او له هسي نه دِ
زيات وکړي که ته سردار دَ لښکر ما ځخه ټولي ورځي په بدل دَ
١٤ يواب کښ نه شي ١٤ نو ده زړونه دَ يهودا دَ سړيو دَ يوه سړي
په شان را وګرزول نو دوي بادشاه ته واستاوه وئې ويل ته او
١٥ ستا ټول سړيونه دِ را وجاروزي ١٥ نو بادشاه را وجاروت او اردن
ته راغي او ټول يهودا جلجال ته راغلل دَ بادشاه دَ ملاقات دَپاره
تا چه بادشاه له اردن را پوري باسي
١٦ ١٦ نو شمعي زوي دَ جيرا بنيامېني چه دَ بحوريم وه شتابي وکړه
او دَ يهودا دَ سړو سره دَ داؤد بادشاه ملاقات ته ورکوز شه -

١٧ ١٧ او له هغه سره زر سړي له بنیامینَ او ضیبا نوکر دَ کور دَ
شاؤل او پنځلس زامن دَده او شل مریونه دَده ورسره وُو
١٨ نو دوي دَ بادشاه دَ وړاندِ له اردن پورې وتل ١٨ او یوه بیړۍ پورېوتله
دَ بادشاه دَ کور دَ پورې پسنلو دَپارَ او دَ هغه کار دَپارَ چه
دَده په سترګو کښ ښه وِي او شِمعِي زوي دَ جیرا دَ بادشاه دَ
١٩ وړاندِ پرېوت چه له اردن پورې کیده ١٩ او بادشاه ته ئې وویل
چه بادشاه دِ په ما ګناه نه حسابوِي او نه هغه چه ستا مریي
برعکسِي وکړه هغه ورځ چه ځما خاوند بادشاه له اورشلیم نه
ووت په یاد دِ ئې نه راوړِي ځوچه په زړه کښ بادشاه دغه کیږدِي
٢٠ ٢٠ چه ستا مریي پوهیږِي چه ما خطا کړي دَه او ګوره چه زه نن
ورځ دَ یوسف له ټوله کوره ورنبي راغلي یم چه ځما دَ خاوند
٢١ بادشاه استقبال ته راکوز شوي یم ٢١ نو ابیشاي زوي دَ ضرویه
ځواب ورکړ و ئې ویل چه شِمعِي دِ دَدي دَپارَ مړ نه شِي څه ؟
٢٢ ځکه چه دَ خداوند مسیح ته ئې لعنت کړي دیَ ٢٢ نو داؤد وُوِ ما
او تاسو له څه دِي دَ ضرویه زامنو تاچه تاسي نن ورځ ځما سِتم
ءکړئِ ؟ نن ورځ دِ یو سړيَ په اسرائیل کښ مړ کړي شِي څه ؟
٢٣ زه نه پوهیږم څه ؟ چه نن ورځ په اسرائیل بادشاه یم ٢٣ او بادشاه
شِمعِي ته وُوِ ته دِ مړ نه شي او بادشاه ورسره قسم وکړ
٢٤ ٢٤ او مفیبوشت زوي دَ شاؤل دَ بادشاه ملاقات ته راکوز
شه او له هغي ورځي چه بادشاه لاړ تر دي ورځي پورې چه په
سلامتیا سره راغي نه ئې پښي تیاري کړي او نه ئې بِیره جوړه کړي
٢٥ وه او نه ئې جامي وینځلي وي ٢٥ نوچه اورشلیم ته دَ بادشاه
ملاقات له ورغي بادشاه ورته وُوِچه ته ولي اي مفیبوشت راسره
٢٦ لانه ړي؟ ٢٦ ده وُوِ اي بادشاه خاونده ځما چه نوکر مِ و تکلم ځکه
چه ستا بنده وُوِ چه ځما دَپارَ خر زین کړه چه زه پرِ سور شم

۲۷ او له بادشاه سره لاړ شم ځکه چه ستا مرئي ګډ دئ ۲۷ او هغه
ستا په غلام باندې څما د خداوند بادشاه د وړاندې پلمه وکړه او څما
خاوند بادشاه لکه فرښته د الله دئ نو هرڅه چه ستا په سترګو
۲۸ کښې ښه وي هغه وکړه ۲۸ ځکه چه ټول کور څما د پلار څما د خاوند
بادشاه د وړاندې د مړو سړو په شان وه لیکن تا مرئي خپل د
خوراک کونکو په مینځ کښې په خپلې خوانچې کښېناوه نو څما د پاره اوس
۲۹ څه حق دئ چه بیا بادشاه ته ناري وکړم؟ ۲۹ نو بادشاه ور ته
ووې چه اوس څله ته د خپلو کارونو خبرې کوې ما خو وئیلي دي چه
۳۰ ته او ضیبا ورشو ووېشئ ۳۰ نو مفیبوشت بادشاه ته ووې چه اوس
دې هغه ټول واخلي پس له دې چه خاوند څما بادشاه په سلامتیا
سره خپل کور ته راغې
۳۱ ۳۱ او برزلي جلعادي له روجلیم نه راکوز شه او له بادشاه
۳۲ سره له اردن پورې تاڅه په اردن ئې واستوي ۳۲ او برزلاي ډېر
زوړ وه د اتیا کالو وه او چه بادشاه په محنایم کښې ټکاؤ وه هغه
۳۳ رزق ورورې وه ځکه چه دئ بې حده لوی سړي وه ۳۳ نو بادشاه
برزلاي ته ووئیل چه ته له ما سره پورې شه او په اورشلیم کښې
۳۴ به درته زه رزق ور رسوم ۳۴ نو برزلاي بادشاه ته ووې چه څو ورځې
د کالو د ژوندون به م وي چه له بادشاه سره اورشلیم ته وخېژم؟
۳۵ ۳۵ زه خو نن ورځ د اتیاؤ کالو یم او زه په نیک او بد کښې تمیز
کولي شم څه؟ او ستا بنده د هغه څه چه خوري او څښي ئې
خوند ئې اخستلي شي څه؟ او یا خو زه د سرودیانو او د سندرې بولو
آواز آوریدلي شم څه؟ او څه د پاره دې ستا مرئي په خپل خاوند
۳۶ بادشاه بار شي ۳۶ ستا مرئي دې لږ څه بادشاه سره تر اردن پورې
خو لاړ شي که نه او څه د پاره بادشاه په دې بدلې سره بدله راکوي
۳۷ ۳۷ ستا مرئي دې وجاروزي چه په خپل ښهر کښې مړ شي د خپل

پلار او دَ خپلي مور قبر ته نژدې او ګوره ستا مریي کمهام څما له
خاوند بادشاه سره پوري وزي نو ته له ده سره هغه وکړه چه
ستا په سترګو کښي ښه وي ٣٨ نو بادشاه ځواب ورکړ چه کمهام ٣٨
به راسره پوري ځي او زه به له ده سره هغه وکړم چه ستا په سترګو
کښي ښه وي او هر څه چه ته رانه وغواړي زه به ئي تا لره وکړم
٣٩ نو ټول اُمَّت له اردنَ پوريوتل او بادشاه پوري شه او بادشاه ٣٩
برزلاي ښکل کړ او برکت ئي ورکړ او هغه خپل مکان ته وګرځيده
٤٠ او بادشاه جلجال ته پوري شه او کمهام ورسره پوري ٤٠
شه او ټولو خلقو دَ یهوداَ بادشاه پوري کړ او داسي نيم قوم
دَ اسرائيل هم ٤١ او ګوره چه ټول سړي دَ اسرائيل بادشاه ته ٤١
راغلل او بادشاه ته ئي وُوِ چه څه دَپارَ څمونږ ورور یهوداَ په
غلا بيولي يي او بادشاه او دَده کور او ټول سړي دَ داؤد ئي
ورسره له اردنَ راپوري کړل ٤٢ نو ټولو سړو دَ یهوداَ دَ اسرائيل ٤٢
سړو ته ځواب ورکړ چه بادشاه خو مونږ ته رانژدې دئ او تاسي
په دي کار ولي سوځيږ مونږ له بادشاه نه څه په خوړلو خوړلي دي
يا مونږ ته ئي څه په بخښنه رابخښلي دي ٤٣ نو دَ اسرائيل سړو ٤٣
دَ یهوداَ سړو ته ځواب ورکړ و ئي ويل چه مونږ لره په بادشاه
کښي لس نسبتَ دي نو څمونږ حق له تاسي نه په داؤد زيات دي
نو تاسي ولي سپک کړو او ورنبي مو له مونږ سره دَ بادشاه په بيرته راوستلو
کښي خبره ونه کړه؟ او دَ یهوداَ دَ سړو خبره له خبري دَ اسرائيل له سړو
نه سخته وه ✣

شلم باب

آ او اتّفاقًا هلته يو بليعال سړي نوم ئي شبع زوي دَ بکري ١
بنياميني سړي وه او تورنګ ئي ووهه و ئي ويل چه څمونږ په
داؤد کښي برخه نشته او دَ يسي په زوي کښي ميراث نه لرو اي

۲ اسرائیلَ هر یوخپلي کیږديِ ته ځيِ ۲ نو هر یو دَ داؤد له پیرویِ
نه په شبعَ زوي دَ بکرِيِ پسي وخوت او سړِي دَ یهوداَ له
۳ خپل بادشاه سره له اردنَ تر اورشلیمِ پوري نښتِلي ووَ ۳ او
داؤد په اورشلیم کښ خپل کورته ورغي او بادشاه هغه لسَ
سُرِیتي چه دَ کور دَ ساتني دَپارَ ئي پرِیښي وي واخستلي دَ حفاظت
کور ئي ورکړ او رزق ئي ور رساوه لیکن ورننه نه وت بلکه دَ
مرګ تر ورځي پوري بندیانيْ وي په کُندهتوب کښ ئي ګذران کاوهٔ
۴ ۴ او بادشاه عماسا ته وُوِ چه ما ته دَ یهوداَ سړِي په دريِ ورځي
۵ کښ راټول کړه او دلته راحاضر شه ۵ نو عماسا لاړ شه چه
یهوداَ جمع کړِي لیکن ده له هغه وقت نه چه مقرّر کړي ئي وه
۶ ډیل وکړ ۶ نو داؤد ابیشايِ ته ووِیل چه اوس مونږ لره شبعَ
زوي دَ بکرِيِ به له ابشالوم نه زیاته بدِي وکړي نو ته دَ خپل
خاوند مریونَ واخله او ورپسي شه تاچه دَ خپل ځان دَپارَ مضبوط
۷ ښهرونه وانه خلِي اوځمونږ له سترګو غائب شِي ۷ او دَ یواب سړِي
ورپسي ووتل کریتِي او فلیتِي او ټول بهادران له اورشلیم نه
۸ ورپسي ووتل چه په شبعَ زوي دَ بکرِيِ پسي شِي ۸ او چه هغه
لوي ګټ څخه ووُ چه په جبعونَ کښ دي عماسا دَ دوي مخِي ته
ورغي او یوابَ په هغي جامِي چه آغوستلي ئي وي ملا ترلِي وه او
دَپاسَ پرِ ښکي دَ توري په تیکِي تر ملا ترلِي وه او چه دي ووت
۹ نو هغه ورته پریوته ۹ نو یوابَ عماسا ته وُوِ اي وروره ته په
خیر سره لِي ؟ او یوابَ په ښِي لاس دَ عماسا ږیره ونیوله چه
۱۰ ښکل ئي کړي ۱۰ او عماسا له هغي توري چه دَ یوابَ په لاس کښ
وه خبرداري ونه کړه نو په ګیډي کښ ئي وواهه چه کُلمي ئي
زمکي ته توي کړي او بل ګذارئي پرِ ونه کړ او مړ شه او یواب
۱۱ او دَده ورور ابیشايِ په شبعَ زوي دَ بکرِيِ پسي تلل ۱۱ او هغه

ځنګه یو له نوکرانو دَ یوآب ودریده وئي ویل هرڅوک چه په یوآب
خوشحالِي کوي او څوک چه دَ داؤد دَپارَ وِي په یوآب پسي به ځِي۔
١٢ او عماسا په شاه راه کښې په وینو کښې رغړیدونکي وه او چه هغه ١٢
به سړِي لیده نو ټول اُمّت به ورته ودریده نو عماسائي له شاه راه
نه و پټي ته یووړ او ځادر ئي پرې واچاوه ځکه چه هغه ولیدل
چه هرڅوک چه به ورباندِ راته نو ورته به ودریده ١٣ نو چه له ١٣
شاه راه نه یووړلي شه نو هر سړَي په یوآب پسي روان شه چه په
شبعَ زوي دَ بکرِي پسي ځِي ١٤ او په ټولو فرقو دَ اسرائیل کښې تیر ١٤
شه تر ابل او بیت معکه پورې او تر ټولو بیریانو او هغوي هم جمع شول
او ورپسي ووتل ١٥ او راغله او هغه ئي په ابل بیت معکه کښې قلعه بند ١٥
کړ او له ښهرَ چاپیره ئي مورچه ودروله دَ قلا په برابر او هغه ټول
اُمّت چه له یوآب سره وه دَ دیوال نړونکي او نیست کونکي وه ١٦ نو یوي ١٦
دانا ښځي له ښهرَ ناري کړي چه واورئِ واورئِ یوآب ته ووایئِ چه دلته
رانژدي ځِي چه زه خبرې ورته وکړم ١٧ نو هغه ور نژدي شه او هغي ١٧
ښځي ورته وویل چه یوآب ته یي ده وویل زه هغه یم نو دَي ورته
وویل چه دَ خپلي نوکرې خبرې واوره او هغه وویل چه زه آوریدونکي
یم ١٨ نو دَي خبرې وکړې و ئي ویل چه په اول کښې به ئي دا خبرې ١٨
په خبرِ کوله ویل به ئي چه دوي به په آبل کښې په سوال سره
سوال وکړي او دا هسي به ئي هغه کار تمام کاوه ١٩ زه په اسرائیل ١٩
کښې صلح خواه او امانتداره یم او ته غواړي چه ښهر او مور په
اسرائیل مړه کړِي نو به ولي دَ خداوند بخره ونغرې ٢٠ نو یوآب ځواب ٢٠
ورکړ و ئي ویل هسي دِ نه وِي هسي دِ نه وِي چه و ئي نغرم یا
ئي هلاک کړم ٢١ خبره داسي نه دَه بلکه یو سړَي دَ افرائیم دَ غرِه دَي ٢١
چه نوم ئي شبعَ زوي دَ بکرِي دَي چه په داؤد بادشاه ئي لاس پورته
کړِي دَي تاسي یواځي هغه راکړئِ نو زه به له ښهر نه لاړ شم نو هغي

بنځي يوآب ته وويل كوره دَ هغه سر به له ديوال نه دروغورزولي
۲۲ شي ۲۲ نو هغه بنځه ټول قوم ته په خپلي دانائي سره راغله نو هغو
سر دَ شبعَ زوي دَ بكري پريكړ او يوآب ته ئي وروغورزاوه نو ده
توري ووهله او له ښهرَ تار په تار شول هر يو خپلي خيمي ته او
يوآب په اورشليم كښ بادشاه ته وجاروت
۲۳ ۲۳ او يوآب په ټول لښكر دَ اسرائيل او بناياه ځوي دَ
۲۴ يهوياداع په ټولو كريتي او په پليتي ۲۴ او ادورام په بيګار او يهوشافاط
۲۵ ځوي دَ اخيلود ذكرنويس وه ۲۵ او شيوا كاتب وه او صادوق
۲۶ او ابياثار كوهينان وُو ۲۶ او عيرا يارِي هم دَ داؤد كوهين وه ٭

يو ويشتم باب

۱ ۱ او دَ داؤد په ورځو كښ دري كاله لوږه وه په كال پسي كال نو
داؤد دَ خداوند مخ ولټاوه نو خداوند وويل چه دغه دَ شاؤل
۲ دَپارَ او دَ وينو دَ كور دَپارَ ځكه چه ده جبعونيان ووژلل ۲ نو
بادشاه جبعونيان را وبلل او ورته وئي ويل (نو دغه جبعونيان
له بني‌اسرائيلَ نه وُو بلكه باقيه له اموريانو وُو او بني‌اسرائيلو
ورسره قسم كړي وه او شاؤل وغوښتل چه دوي قتل كړي دَپارَ
۳ دَ غيرت دَده په بني‌اسرائيل او په يهوداه) ۳ نو داؤد جبعونيانو
ته وويل چه زه تاسو له څه وكړم او په څه كفاره وكړم چه ميراث
۴ دَ خداوند مبارك كړئ ۴ نو جبعونيانو ورته وُوِ چه ځمونږه په
شاؤل باندِ اودَده په كور باندِ سپين زر او سره زر نشته
او مونږ لره نشته چه څوك په اسرائيل كښ مړ كړُو ده ورته
۵ وُوِ چه هرڅه چه تاسي وايئ زه به ئي تاسو لره وكړم ۵ نو دوي
بادشاه ته وويل هغه سړي چه مونږ ئي تباه كړُو او هغه چه
ځمونږ په خلاف ئي فكر وكړ تا چه مونږ نابود كړي شو او په

هیڅ حد دَ اسرائیل کښې ودریدلي نه شُو ٦ نو دَ هغه له ځامنو ٦
اوه تنه مونږ له دِ راکړي شِي تاچه مونږ يُې خداوند ته په جبعه
دَ شاؤل په برګزیده دَ خداوند کښې په سولِۍ کړُو نو بادشاه ووئیل
چه زه به يُې درکړم ٧ او بادشاه په مفیبوشت ځوي دَ یونتن ځوي دَ ٧
شاؤل شفقت وکړ په هغه قسم دَ خداوند چه دَ دوي په مینځ کښې
وه په مینځ دَ داؤد او په مینځ دَ یونتن ځوي دَ شاؤل کښې وه-
٨ نو بادشاه ونیول هغه دوه ځامن دَ رصفه لُور دَ آیّه چه ده شاؤل ٨
لره زیږولي وُو یعني ارموني او مفیبوشت او دَ شاؤل دَ لُور میکالي
پنځه زامن چه عدرئیل ځوي دَ برزلاي محولي لره يُې زیږولي وُو ٩ او ٩
دَ جبعونیانو په لاس يُې وسپارل او دوي يُې دَ خداوند دَ
وړاندِ په غره باندِ په سولِۍ کړل او هغه اوه واړه پریوتل او دَ لو
په اوّلو ورځو کښې و وژللي شول دَ اوربشو دَ لو په شروع کښې ١٠ نو رصفه ١٠
لُور دَ ایّه ټاټ واخست او په پړښه باندِ يُې دَ ځان دَپاره وغوړاوه
دَ لو له شروع نه څوچه له آسمانَ اوبو پرِ راتوي شولي او دي
دَ ورځي مرغان دَ آسمان نه پریښول چه په دوي کښیني او نه
دَ شپي ځناوران دَ پښي ١١ نو داؤد خبر کړي شه چه دَ شاؤل ١١
سریتي رصفي لُور دَ ایّه داسي وکړل ١٢ نو داؤد ورغي او دَ شاؤل ١٢
هډوکِي او دَ یونتن ځوي دَ هغه هډوکِي دَ یابیش جلعاد له مړو
را واخستل چه دوي هغه له چوکَ دَ بیت شانَ غلا کړي وُو چه
هلته فلسطیانو ځوړند کړي وُو په هغي ورځي کښې چه فلسطیانو
په جلبوعه کښې شاؤل وواهه ١٣ نو هډوکِي دَ شاؤل او هډوکِي ١٣
دَ یونتن يُې له هغه ځاي نه راوخیژول او دَ سولِۍ شوو هډوکِي
يُې راټول کړل ١٤ او هډوکِي دَ شاؤل او دَده دَ ځوي یونتن يُې دَ ١٤
بنیامین په زمکه کښې په صیلع کښې دَده دَ پلار قیس په قبر
کښې يُې ښخ کړل او هر څه چه بادشاه وفرمایل هغه يُې وکړل

او پس له هغه الله دَ هغې زمکې دَپارَ زارِي قبولَ کړه
١٥ ١٥ او بيا له فلسطيانو دَ اسرائيل سره جنګ وشه او داؤد
او دَده مريي ورسره کوز شول او له فلسطيانو سره ئې جنګ وکړ
١٦ او داؤد ستړي شه ١٦ او يِشبي بنوب چه دَ رافا له اولاده وه او دَده
دَ نيزې دَ پيهل وزن دري سوه مثقالَ دَ مسو وه او نوي ئې توړلې
١٧ وه فکر ئې وکړ چه داؤد ووژني ١٧ نو ابشاي زوي دَ ضرويه ئې
مددګارِي وکړه او فلسطي ئې وواهه او ووئې واژه نو هغه وقت دَ
داؤد سړو قسم وکړ ورته ئې وويل چه بيا راسره جنګ ته مه وزه
١٨ او نه دَ اسرائيل چراغ دِ مړ شي ١٨ نو پس له دي هم دغه جنګ
په جوب کښې له فلسطيانو سره وشه او په دغه وقت سبکاي
١٩ حوشي ساف له چه له اولادَ دَ رفا وه قتل کړ ١٩ بيا هم په جوب کښې
له فلسطيانو سره جنګ وشه او الحانان ځوي دَ يعري اوجيم بيت لحمي
دَ جلياتِ جتي ورورئې وواژه چه دَ نيزې تيرئې دَ جولا دَ لټ
٢٠ په شان وه ٢٠ او بيا په جتّه کښې جنګ وه او يو دراز قامته سړې
وه او ګوتې دَ لاسونو ئې او ګوتې دَ پښو ئې شپږ شپږوې چه په
٢١ شمار کښې خليرويشت وې او دغه هم رافا ته زيږيدلې وه ٢١ نو
هرکله چه دَ اسرائيل پيغور ئې وکړ نو يوناتان زوي دَ شمعي ورور
٢٢ دَ داؤد ئې قتل کړ ٢٢ دغه څلور رفا ته زيږيدلي وُو په جتّه کښې
دَ داؤد او دَده دَ مريونو په لاس پريوتل ✣

دوه ويشتم باب

١ ١ او داؤد خداوند ته خبره وکړه په کلام دَدي غزل سره په
هغې ورځې کښې چه خداوند دَ ټولو دُښمنانو له لاس نه
او له شاؤل نه خلاص کړ
٢ ٢ نو ده وويل چه

خداوند ځما پربند او ځما ښیوده او
ځما خلاصونکي دَي
۳ الله ځما پربنه ځما په ده امید دَي
ځما ډال او ځما دَ خلاصون ښکر او
ځما اوچت برج او ځما پناګاه
ځما خلاصونکي یې ته به مِ له ظلم
نه خلاصوي
۴ زه به خداوند و بولم چه حمید
دَي
نو زه به له خپلو دُښمنانو خلاص
شم
۵ ځکه چه دَ مرګ موجونو ګیر کړم
دَ هلاکت سیلابونو ووېرولم
۶ دَ دوزخ بیاستو ګیر کړم
دَ مرګ دامونه راباندِ راغلل
۷ په خپلي تنګسي کښِ مِ خداوند
وباله
او خپل الله ته مِ فریاد وکړ
نو ده له خپله هیکله ځما آواز
واورېده
فریاد مِ دَده غوږونو ته ننوته
۸ نو زمکه ولړزېده او په زلزله شوه
بنیادونه دَ آسمانونو وخوځېدل
او ورپېدل ځکه چه دَي په غصّه
شه

۹ دَده له پوزي لوګي پورته شه
او اور دَده له خولي نه وخوړه
سکاره ورنه بل شول
۱۰ ده آسمانونه ټیټ کړل او راکوز
شه
او دَده تر پښو لاندِ توره تیاره وه
۱۱ او په کروبي سور وُه او والوت
او دَ باد په وزرو ښکاره شه
۱۲ چاپېره له ځانه یې تیاره جوړه کړه
سایه دَ اوبو او ګنړولي دَ اوریځي
۱۳ له شعلو نه دَده دَ وړاندِ
دَ اور سکاره بل شول
۱۴ خداوند له آسمانونو رعد وکړ
او تعالیٰ خپل آواز ورکړ
۱۵ ده غشي واستول او هغوي یې تار
په تار کړل
برقونه او هغو له یې شکست ورکړ
۱۶ نو تلي دَ دریاب ظاهر شول
او بنیادونه دَ دنیا څرګند شول
دَ خداوند له ملامتیا نه
دَده دَ پوزي دَ باد له پوږي نه
۱۷ له پاسه یې راواستول او زه یې ونیولم
زه یې له ګنړو اوبو راکښلم
۱۸ ده زه له قوي دُښمنَ خلاص کړم
او ځما له کینې کښانو نه ځکه چه

دئ له مانه زيات کړندي وه
۱۹ ځما دَ آفت په ورځ ئي ونيولم او
خداوند ځما تکيه وه
۲۰ ده کشاده مکان ته را ويستلم
زه ئي خلاص کړم ځکه چه را نه
خوښ وه
۲۱ خداوند ما ته ځما دَ صداقت په
موافق بدله راکړه
ځما دَ پاکدستئ په موافق ئي ما ته
را وګرزول
۲۲ ځکه چه ما دَ خداوند لاري
ساتلي دِي
له خپل الله نه مِ په شرارت سره
تلل ونکړه
۲۳ ځکه چه ټول عدالتونه دَده ځما دَ
وړاندي وُو
او دَده له حکمونو لري نه شوم
۲۴ او زه دَده سره کامل وم
او له خپلي بدکارئ نه مِ ځان وساتنه
۲۵ او لکه چه ځما صداقت وه هسي
خداوند بدله راکړه
او لکه ځما پاکي وه دَده دَ سترګو
دَ وړاندِ
۲۶ ته له مهربان سره مهربان ښکاريږي
او له کامل سړي سره کامل ښکاريږي

۲۷ او له پاک سره پاک ښکاريږي
او له کاږه سره کوږ ښکاريږي
۲۸ او ته به اندوهناک خلق خلاص کړي
او ستا سترګي په کبرجنو دِي چه
پست ئي کړي
۲۹ ځکه چه ته ځما چراغ يي اي
خداونده
او خداوند به ځما تاريکي روښانه
کړي
۳۰ ځکه چه زه تا سره په داړه ورغليدلم
ما دَ خپل الله سره په ديوال ودنګل
۳۱ الله چه دَى لار دَده کامله دَه
او قول دَ خداوند کره شوي دي
دَى دَ هغو ټولو دَپارَ چه په ده
پناه نيسي ډال دَى
۳۲ ځکه چه څوک الله دَى بي له
يَهُوه
او بي ځمونږ دَ الله نه څوک ګټ
دَى
۳۳ هغه الله ځما پرښه دَ قوّت دَى
او ځما لاري کاملي کوي
۳۴ هغه چه پښي ځما دَ هوسئ په
شان برابروي
او په لوړو ځايونو مِ ودروي
۳۵ هغه ځما لاسونو ته جنګ ورزده

کوِي
او ښما بازوګان دَ زېړو لينده کږه وِي
٣٦ تا دَ خپل نجات ډال ما له راکړ
او ستا حليمي زه لوي کړي يم
٣٧ تا ښما قدمونه تر ما لاندِ کړل
هسي چه ښما بندونه نه خوزِي
٣٨ زه په خپلو دُښمنانو پسي شوي
يم او هلاک کړي مِ دِي
او راونه جاروتم ښو چه هغه
مِ فنا کړل
٣٩ ما هغوي نغړدلي دِي او چيت مِ
کړل چه ودريدلي نه شول
او ښما تر پښو لاندي پرېوتلي دِي
٤٠ تا دَ جنګ دَپارَ ښما ملا په قوّت وتړله
او هغه چه په ما پورته کيدل تر ما
لاندِ دِ ټيټ کړي دِي
٤١ او تا ما ته دَ دُښمنانو شا راکړه
او کينه کښان مِ دِ فنا کړل
٤٢ دوي انتظار کاوه او خلاصونکي ئي نه وه
خداوند ته مګر دوي ئي قبول نه کړه
٤٣ او دوي مِ دَ زمکي له ګرد په شان
وسولول
دَ کوڅو دَ خټو په دود مِ مات کړل
او لتاړ مِ کړل
٤٤ او زه دِ دَ اُمّت له جګړو خلاص کړم
او زه دِ دَ قومونو دَپارَ سردار وساتلم
يو ټولي چه ما نه پيژاندلي دي
دَي به ښما بندګي وکړِي
٤٥ دَ بيګانه وُ ښامن به ښما خوشامدي
وکړِي
دَ غوږونو په آوريدلو به مِ واورِي
٤٦ دَ بيګانه وُ ښامن به کميږِي
او له خپلو قلاؤ به ښاونه وتږِي
٤٧ حيّ يهوه او ښما پرښه دِ مبارک وِي
او ښما دَ خلاصون پرښه الله
دِ بلند وِي
٤٨ الله ښما دَپارَ بدل آخستونکي
دَي
او قومونه را لاندي کوِي
٤٩ او هغه چه دَ دُښمنانو له مينځ
نه مِ را وباسي
او ما په ختونکو باندِ بلند کوِي
او دَ ظالم سړي له لاس نه مِ آزادوِي
٥٠ دي دَپارَ به اي خداوندَ په ټولو
ستا مدح وکړم
او ستا دَ نوم سرود به وغږوم
٥١ دَ خپل بادشاه دَپارَ دَ نجات برج ئي
او دَ خپل مسيح دَپارَ مهرباني
او دَ داؤد او دَ ده دَ اولاد دَپارَ
تر ابدالآباده پوري ؛

دري ويشتم باب

۱ آاو دا دَ داؤد ورستنئ خبري دي وحي دَ داؤد ځوي دَ يسّي ته او
وحي دَ هغه سړي چه په بلندئ كښ پورته كړي شه مسيح دَ الله
۲ دَ يعقوب نغمت سرود ويونكي دَ اسرائيل ۲ دَ خداوند روح په ما
۳ كښ كلام وكړ او دَ ده خبري ځما په ژبه ۳ دَ اسرائيل الله وُو
سا ته ئي خبره وكړه هغه كټ دَ اسرائيل چه هغه چه په بني آدم
حكومت كوي صادق دِ وي دَ الله په ويري دِ حكومت كوي -
۴ ۴ او لكه نُور دَ صباح چه نمر وخيژي صباح بي له اوريځي لكه
۵ وابښه له زمكي په صافه روښنائي پس له باران ۵ ځما كور دَ الله
په نزد داسي نه دي څه؟ ځكه چه ده ما له ابدي عهد ينبي دي
چه په هر څيز كښ آراسته او ساتلي دي نو هغه به ټوله خلاصي
۶ او ټوله خوښي ځما نه زرغونوي څه؟ ۶ ليكن هغه ټول بي خدايه
لكه غورزولي شوي اغزي ځكه چه هغه په لاسونو نيولي نه شي
۷ ۷ او هغه سړي چه مسه ئي كړي نو به اوسپني او دَ نيزي په
سيل دِ سِلح پوش شي او دوي دِ په خپل ځاي كښ په اور سره
۸ وسيځلي شي ۸ دا دَ هغو بهادرانو نومونه دي چه دَ داؤد وُو
يوشيب بشبث تحكموني سردار دَ دريو دا هغه ادنيو عزني وه چه
۹ په يو وار ئي په اتو سوو قتل كړل ۹ او پس له دغه اليعازر ځوي
دَ داؤدو ځوی دَ اخوخي يو له هغو دريو بهادرانو چه له داؤد سره
وُو هغه وقت چه دوي پيغور وركړ هغه فلسطيانو ته چه جنګ
۱۰ ته هلته جمع شوي وُو او دَ اسرائيل سړي ور وختل ۱۰ دي ودريده
او فلسطيان ئي ووهل ځو چه لاس ئي ستړي شه او لاس ئي په
تُوري پوري ونښت او په دغي ورځي كښ خداوند لوي دَ خلاصون
۱۱ عمل وكړ او خلق په ده پسي فقط دَ لوټ دَپاره را وجارو تلل ۱۱ او

پس له دغه شمّه ځوي دَ اخيَ هراَريَ نو فلسطيان په داره جمع شول
او هلته يوه ټکره دَ پټي له مسورو ډکه وه نو خلق دَ فلسطيانو له مخي
نه وتښتيدل ۱۲ او دي په مينځ دَ هغه پټي کښ ودريده او خلاص ئي کړ ۱۲
او فلسطيان ئي ووهل او خداوند لوي خلاصون وکړ ۱۳ او دري تنه له ۱۳
هغو ديرشو سردارانو راکوز شول او داؤد ته په کور کښ دَ عدلّام مغارې
ته راغلل او دَ فلسطيانو لښکر دَ رفائيونو په خوړ کښ ډيره شه ۱۴ او ۱۴
داؤد هغه وقت په څاودي کښ وه او دَ فلسطيانو لښکر هغه وقت په
بيت‌لحم کښ وه ۱۵ نو داؤد خواست وکړ او وئي ويل چه کاشکي چه چا ۱۵
دَ بيت‌لحم له کوهي نه چه دروازي څخه دي اوبه راباندِ وڅښولي ۱۶ نو ۱۶
هغو دريو جبّارانو دَ فلسطيانو لښکر څيري کړ او دَ بيت‌لحم له کوهي نه
چه دروازي څخه وه اوبه راواخستي او داؤد ته ئي راوړي ده و نه
غوښتل چه وئي څښي بلکه خداوند ته ئي توي کړي ۱۷ او وئي ويل چه ۱۷
دا دِ رانه لري وِي اي خداوندَ چه دا وکړم دا دَ هغو سړو وينې دِي
چه خپل ځانونو ئي په خطره کښ واچول او وئي نه غوښتل چه وئي
څښِي دا هغه دِي چه هغو دريو جبّارانو وکړل ۱۸ او ابيشاي ورور دَ ۱۸
يوآب زوي دَ ضرويه دغه دَ دريو سردار وه دغه خپله نيزه په دريو
سوو وچلوله وئي وژلل نو دَده نوم دَ هغو دريو په مينځ کښ وه
۱۹ دي له هغو دريو زيات عزّتدار وه او دَ دغو سردار وه ليکن هغو ۱۹
دريو ته نه رسيده ۲۰ او بناياهو ځوي دَ يهويادا‌ع دَ يو ډير بهادر ځوي ۲۰
چه ډير کارونه ئي کړي وُو له قبضيئيل نه دا هغه وه چه دوه دَ الله
زمري دَ موآب ئي ووهل او دا هغه دي چه راکوز شه او زمري ئي دَ
ډوغل په مينځ کښ دَ واوري په ورځ مړ کړ ۲۱ او ده يو رويدار مصري ۲۱
قتل کړ او دَ مصري په لاس کښ نيزه وه نو دي له همسا سره ورکوز
شه او دَ مصري له لاس نه ئي نيزه واخسته او دَ هغه په نيزي ئي
قتل کړ ۲۲ دا هغه دِي چه بناياهو ځوي دَ يهويادا‌ع وکړل نو نوم ئي ۲۲

۲۳ په هغو دریو جبّارانو کښې وه ۲۳ او په دغو دیرشو زیات عزتدار وه
لیکن هغو دریو ته نه رسیده نو داؤد هغه دَ خپلو رازدارو دوستانو
۲۴ کې عسائیل ورور دَ یواب په هغو دیرشو وه الحانان ځوی دَ دودو دَ
۲۵ ۲۶ بیت‌لحم ۲۵ او شمّه حرودي الیقا حرودي ۲۶ حالص فلطي عیرا ځوي دَ عقیش
۲۷ ۲۸ تقوعي ۲۷ او ابیعزر عناتوتي او مبوناي حوشاتي ۲۸ صلمون اخوخي او
۲۹ مهراي نطوفاتي ۲۹ او خالب ځوی دَ بعنه نطوفاتي آتاي ځوي دَ ریباي له
۳۰ ۳۱ جبعې دَ بني بنیامین ۳۰ بنایا فرعاتوني هداي دَ جاعش له رودونو ۳۱ ابي‌علبون
۳۲ عرباتي عزماوت برحومي ۳۲ الیحبا شعلبوني له بني یاشن نه یوناتان
۳۳ ۳۴ ۳۳ شمه هراري اخیام ځوي دَ شارار اراري ۳۴ الیفلط ځوي دَ
۳۵ احسباي ځوي دَ معکتي الیعام ځوي دَ اخي‌توفل جیلوني ۳۵ حصراي
۳۶ کرملي فعراي اربي ۳۶ ایجال ځوي دَ ناتان دَ صوبه او باني جادي -
۳۷ ۳۷ صالق اموني نحراي بیروتي وړونکي دَ سلاح دَ یواب ځوي دَ
۳۸ ۳۹ ضرویه ۳۸ عیرا یتري جاریب یتري ۳۹ اوریاحتي دا ټول اوه دیرش شول

څلور ویشتم باب

۱ ۱ او بیا دَ خداوند خفګي په اسرائیل ګرمه شوه نو داؤد ئې ورته ولمساوه
۲ په دې ویلو سره چه لاړ شه او اسرائیل او یهودا وشماره ۲ نو بادشاه
یواب دَ لښکر سردار ته چه ده څخه وه وویل چه ته په ټولو فرقو
دَ اسرائیل کښې له دانَ تر بیرسبع پورې وګرځه او اُمّت وشماره چه
۳ زه عدد دَ اُمّت معلوم کړم ۳ نو یواب بادشاه ته وویل چه خداوند
الله ستا دِ هغه اُمّت هرڅومره او دومره چه وي سل ګونه زیات کړي او
سترګي دَ خاوند بادشاه کتونکي دِي لیکن څه لره ځما خاوند بادشاه
۴ په دې خبرې خوښیږي؟ ۴ نو خبره دَ بادشاه په یواب سخته شوه او
په سردارانو دَ لښکر نو یواب او سرداران دَ لښکر دَ بادشاه له
۵ حضوره ووتل تا چه هغه اُمّت وشماري یعني اسرائیل ۵ نو له اردن

پوري وتل او په عروعير کښ دَ هغه ښهر په ښي طرف .چه دَ
جاد دَ رود په مينځ کښ او دَ يعزير خوا ته يُ ډيره وکړه ۶ او جلعاد ۶
ته او دَ تحتيم حدشي و زمکي ته راغلل او دان يعن ته راغلل او صيدون
ته وخرخيدل ۷ بيا قلادار صور ته راغلل او ټولو ښهرونو ته دَ ۷
حويانو او دَ کنعانيانو او جنوبي طرف دَ يهودا ته تر بير سبع پوري
ووتل ۸ او چه دوي په ټولي زمکي کښ ښنلي وُو او په آخر دَ نهو ۸
مياشتو شلو ورځو کښ اورشليم ته راغلل ۹ نو يواب ټول شمار ۹
دَ اُمّت بادشاه ته ورکړ نو اسرائيل اته سوه زره توري وکښونکي
سړي وختل او سړي دَ يهودا پنځه سوه زره وُو
۱۰ او داؤد پس له هغه چه اُمّت يُ وشماره خپل زړه يُ ۱۰
وواهه نو داؤد خداوند ته وويل چه ما په هغه کار کښ چه ومِ کړ
ډيره خطائي مِ وکړه او اوس اي خداونده دَ خپل بنده بدکاري
لري کړه ځکه چه ما ډيره احمقي وکړه ۱۱ او چه صبا شه داؤد پاڅيده ۱۱
نو جاد نبي ته چه دَ داؤد غيب ليدونکي وه دَ خداوند کلام راغي
وُئي ويل ۱۲ چه لاړ شه داؤد ته ووايه چه خداوند داسي وايي چه زه ۱۲
دري آفتونه په تا راولم او ته دَ ځان دَپارَ له هغو نه يو غوره کړه
نو زه به يُ په تا وکړم ۱۳ نو جاد داؤد ته ورغي او خبر يُ کړو ورته ۱۳
وُئي ويل چه ستا په زمکه کښ به په تا اوه کاله لوږه راشي يا
خو به ته دري مياشتي دَ دُښمنانو له وړاندي وتښتي او هغه به
درپسي وي او يا به دري ورځي ستا په زمکه کښ وبا وي نو اوس
صلاح وکړه او وګوره چه زه خپل استونکي ته څه ځواب وروړم ۱۴ نو ۱۴
داؤد جاد ته وُ وِ چه ډير تنګ يم مونږ دِ دَ خداوند په لاس کښ
پريوزو ځکه چه دَده رحمتونه ډير دِي او په لاس دَ سړي کښ دِ
پري نه وزم ۱۵ نو خداوند په اسرائيل کښ وبا واستوله له صباح نه ۱۵
تر مقرّر وقت پوري او له اُمّت نه له دان تر بير سبع پوري اويا زره

١٦ سړي مړه شول ١٦ او چه فرښتي خپل لاس په اورشلیم غوړاوه چه
هلاک ئي کړي نو خداوند له بدي نه ارمان وکړ او دَ اُمّت هلاکونکي فرښتي
ته ئي وویل چه بس دَي اوس خپل لاس پرېږده او فرښته دَ خداوند دَ
١٧ اَرونَه یبوسِي درمند ځنګه وه ١٧ نو داؤد له خداوند سره خبره وکړه هرکله
چه هغه په اُمّت وهونکي فرښته ئي ولیده او وئي ویل ګوره ما ګُناه
کړي ده او بدي ما وکړه لیکن دغو ګډورو څه کړي دي؟ نو بستا لاس
دِ په ما او ځما دَ پلار په کورِ وي
١٨ ١٨ او په دغي ورځي کښ جاد داؤد ته ورغي او وئي ویل چه
١٩ وخیږه او خداوند ته دَ اَرونَه یبوسِي په درمند کښ مذبح پورته کړه ١٩ او
٢٠ داؤد دَ جاد دَ ویلو په موافق وختو لکه چه خداوند وفرمایل ٢٠ نو اَرونه
وکتل او بادشاه او دَده مرِي ئي ولیدل چه دَده په طرف ورځي نو ارونه
٢١ ووت او بادشاه ته ئي په مخ باندِ زمکي ته سجده وکړه ٢١ نو اَرونه وُوِ
څله خاوند بادشاه خپل غلام ته راغلي دَي داؤد وُوِ دَپارَ دَدي چه
له تا نه درمند وپیرم تاچه خداوند ته مذبح بنا کړم تا چه له اُمّت
٢٢ نه وَبا بنده شِي ٢٢ نو اَرونه داؤد ته وویل چه خاوند بادشاه دِ ئي وَاخلي
او چه دِ په سترګو کښ ښه وِي هغه وخیږوه ګوره هغه غویي
دَ سیزولو دَپارَ او دَ درمند عربي او اسباب دَ غوایه دَ بالن دَپارَ
٢٣ ٢٣ دغه ټول واړه اَرونه مالک دَ هغو بادشاه ته ورکړه او اَرونه
٢٤ بادشاه ته وُوِ چه خداوند الله ستا دِ درنه راضِي شِي ٢٤ نو
بادشاه اَرونه ته وویل چه نه بلکه له تا نه ئي په قیمت سره پیرم او
خداوند الله خپل ته به وِړیا قرباني و نه خیژوم نو داؤد هغه درمند او
٢٥ غویي په پنځوسو روپیو دَ سپینو وپیرود ٢٥ او داؤد هلته کښ دَ
خداوند دَپارَ مذبح بنا کړه او سیزونکي قربانۍ او دَ سلامتیا ذبحي
ئي وخیژولي او خداوند دَ زمکي دَپارَ زارِي قبوله کړه او وبا له
اسرائیل نه بنده شوه ❋

بادشاهان

له اصلي عبراني ژبي نه په پښتو کښ ترجمه کړي شه

T.J.L.M.

په مدد د قاضي عبد آلرحمان او غلام جلاني كاتب

در مطبع برتش و فارن بیبل سوسیتی لندن

KINGS I. & II., IN PASHTU.

BRITISH AND FOREIGN BIBLE SOCIETY,
LONDON.
1895.

دَ بادشاهانو ورنبي کتاب

اول باب

١ آ او داؤد بادشاه زوړ شه او په ورځو کښ راغي او هغوي
٢ به په جامو پټاوه او دي به نه تودیده ٢ نو ده ته دَده نوکرانو
وویل چه څمونږ خاوند بادشاه لره دِ یوه ځوانه پیغله ولټولي
شي او دَ بادشاه دَ وړاندِ دِ ولاړه وِي او ده سره دِ ساکنه
وِي او چه ستا په غیږ کښ څملي نو به څمونږ خاوند بادشاه
٣ تود کیږي ٣ نو هغو په ټولو حدونو دَ اسرائیل کښ ښائسته
جلئ ولټوله نو ابیشج شونمیت ئي وموندله او هغوي بادشاه
٤ ته راوستله ٤ او هغه جلئ ډیره ښایسته وَه او هغه له بادشاه
ساکنه وه او دَده خدمت ئي کاوه او بادشاه هغه ونه پیژندله
٥ ٥ بیا ادونیاه زوي دَ حجیث خپل ځان پورته کړ وئي ویل چه زه
به بادشاهي کوم او دَ خپل ځان دَپاره ئي گاډي او سواره او
٦ پنځوس سړي چه دَده دَ وړاندِ زغابستونکي وِي تیار کړل ٦ او دَده
پلار هرگز غضب ورته نه کاوه چه ویلي ئي وَي چه څه دَپاره تا
داسي کړي دِي او هغه هم ډیر ښائسته‌شکلي وه او دَده مور هغه
٧ پس له ابیشالومه زیږولي وه ٧ او دَده خبره له یوآب بن ضرویه
او له ابیاثار کوهین سره وه او هغه په ادونیا پسي شول
٨ مددگارِي ئي ورکوله ٨ او صدوق کوهین او بنایاهو بن یهویاداع
او ناثان نبي او شمعي اوریعي او هغه جبّاران چه دَ داؤد وُو
٩ له ادونیا سره نه وُو ٩ نو ادونیا گډي او غوایان او څاربه
څارویِ ذبح کړل هغه کاڼِي زوخلت څخه چه په څنگ دَ عین روجل
کښ دَي او ټول خپل وروڼړه دَ بادشاه ځامن او ټول سړِي

۱۰ دَ یهودا دَ بادشاه غلامان ئي وبلل ۱۰ او ناثان نبي او بناياهو
۱۱ او جبّاران او سليمان ورور خپل ئي و نه بلل ۱۱ نو ناثان له
بتشبع مور دَ سليمان سره خبره وکړه و ئي ويل چه تا اوريدلي
نه دِي چه ادونياه زوي دَ حجيث بادشاهي کوِي او ځمونږ
۱۲ خاوند داؤد پرِ نه پوهيږي ۱۲ نو اوس ته راشه چه زه صلاح
درکړم اوچه خپل ځان او دَ خپل ځوي سليمان ځان خلاص
۱۳ کړي ۱۳ لاړه شه او داؤد بادشاه ته ورننه وزه او ورته
ووايه چه کنزه تا اي خاونده بادشاه خپلي وينځي ته قسم
خوړلي نه وه ويل دِ چه سليمان ستا ځوي به پس له ما بادشاهي
کوِي او دَي به ځما په تخت کښيني نو څه دَپاره ادونياه بادشاهي
۱۴ کوِي ۱۴ کوره چه ته هلته کښ له بادشاه سره خبري کوي
نو زه به په تاپسي درننه وزم او ستا خبره به کامله کړم
۱۵ ۱۵ نو بتشبع دَ بادشاه خلوتخاني ته ورننوته او بادشاه ډير
۱۶ زوړ شوی وه او ابيشج شونميِّي دَ بادشاه خدمت کاوه ۱۶ نو
بتشبع ټيټه شوله او بادشاه ته ئي سجده وکړه او بادشاه ورته
۱۷ وويل چه تا لره څه دِي ۱۷ نو دي ورته وويل چه تا اي خاونده په
خداوند الله ستا خپلي وينځي ته قسم وخوړ و دِ ويل چه په
رښتيا سره سليمان ستا زوي به پس له ما نه بادشاهي کوِي
۱۸ او دي به ځما په تخت کښيني ۱۸ او اوس کوره ادونياه بادشاهي
۱۹ کوِي او ته اي خاونده بادشاه په دغي خبر نه ئي ۱۹ او ده
سخوندران او ځاربه ځاروِي او ګډي په کثرت سره ذبح کړِي
دِي او ټول زامن دَ بادشاه او ابياثار کوهين او يواب سردار
دَ لښکر ئي بللي دِي او ستا غلام سليمان ئي بللي نه دي -
۲۰ ۲۰ او ته اي خاونده بادشاه دَ ټول اسرائيل سترګي ستا په
لورِي دِي تا چه ته ئي خبر کړِي چه څوک به په تخت دَ بادشاه

خاوند څما پس له ده نه کښېني ۲۱ نو داسي به وشي هرکله ۲۱
چه څما خاوند بادشاه له خپلو پلرونو سره څملي نو زه او څما
زوي سليمان به خطاکاران وگڼلي شو ۲۲ او گوره چه دي ۲۲
له بادشاه سره تراوسه خبري کولي چه ناتان نبي دننه راغي
۲۳ او بادشاه ته ئي خبر کړ و ئي ويل گوره ناتان نبي او هغه دَ ۲۳
بادشاه حضور ته ورغي او بادشاه ته ئي په مخ زمکي ته سجده وکړه
۲۴ او ناتان وويل اي څما خاونده بادشاه تا وويل چه ادونياه به پس ۲۴
له ما بادشاهي کوي او هغه به څما په تخت کښېني څه؟ ۲۵ ځکه ۲۵
چه هغه نن ورځ کوز شه او سخوندران او څاربه څاروي او
گډي ئي په کثرت سره ذبح کړل او ټول زامن دَ بادشاه او سرداران
دَ لښکر او ابياتار کوهين ئي بللي دي او گوره هغوي دَ ده دَ وړاندِ
خوري او څښي او وائي چه ادونياه بادشاه دِ ژوندي اوسي -
لېکن زه غلام ستا او صدوق کوهين او بناياهو زوي دَ يهوياداع ۲۶
او سليمان ستا غلام ئي و نه بلل ۲۷ دا خبره څما دَ خاوند بادشاه ۲۷
له خوا مقرره شوه او خپل غلام دِ پرِ خبر نه کړ چه څما دَ
خاوند بادشاه په تخت به پس له ده نه څوک کښېني ۲۸ نو داؤد ۲۸
بادشاه ځواب ورکړ و ئي ويل چه بتشبع راوبولئ او هغه دَ
بادشاه په حضور راغله او دَ بادشاه په مخ کښ ودريده له
۲۹ نو بادشاه قسم وخوړ و ئي ويل چه هغه يهوه حي ۲۹
دي چه څما ځان ئي له هري تنگئ نه فديه کړي دي ۳۰ لکه چه ۳۰
ما تاته په خداوند الله دَ اسرائيل قسم وخوړ و م ويل چه
سليمان ستا زوي به پس له ما څما په تخت څما په ځاي
کښېني هم هسي به نن ورځ وکړم ۳۱ نو بتشبع زمکي ته پړمخ ۳۱
پرېوتله او بادشاه ته ئي سجده وکړه او و ئي ويل څما خاوند
بادشاه داؤد دِ ترابده ژوندي وي ۳۲ او داؤد بادشاه وويل ۳۲

چه ماته صدوق کوهين او ناثان نبي او بناياهو زوي دَ
۳۲ يهوياداع راوبوله نو هغوي دَ بادشاه دَ وړاندِ ورغلل ۳۳ نو
بادشاه دغو ته ووېل چه تاسي دَ خپل خاوند نوکران درسره
واخلئِ او ځما زوي سليمان په هغه قچري چه ځما ده سور کړئ
۳۴ او جيحون ته ئې کوز کړئ ۳۴ او هلته دِ ئې صدوق کوهين او
ناثان نبي مسح کړي چه په اسرائيل بادشاهي وکړي او
تاسي تُوري ووهئِ او تاسو ووائِ چه سليمان بادشاه دِ ژوندي
۳۵ وِي ۳۵ او په ده پسي تاسو را وخيژئِ او هغه به راشي او ځما
په تخت به کښيني او ځما په ځاي به بادشاهي وکړي او ما دَ مقرّر
۳۶ کړ چه په اسرائيل او په يهودا دِ شاهزاده وِي ۳۶ نو بناياهو
زوي دَ يهوياداع بادشاه ته ځواب ورکړ و ئې ويل آمين خداوند
۳۷ الله ځما دَ خاوند بادشاه دِ هسي وائي ۳۷ لکه چه خداوند ځما
له خاوند بادشاه سره وه هم هسي دِ دَ سليمان سره وِي
او دَده تخت دِ ځما دَ خاوند بادشاه داؤد له تخت نه زيات
۳۸ لوي کړي ۳۸ نو صدوق کوهين او ناثان نبي او بناياهو زوي
دَ يهوياداع او کريتي او فليتي کوز شول او سليمان ئې دَ
۳۹ داؤد بادشاه په قچري سور کړ او جيحون ته ئې وکرزاوه ۳۹ نو
صدوق کوهين له مسکن نه دَ تيلو ښکر واخست او سليمان
ئې مسح کړ او تُوري ئې ووهلي او ټول اُمّت ووېل چه سليمان
۴۰ بادشاه دِ ژوندي وِي ۴۰ او ټول اُمّت ورپسي وختو او اُمّت
په شپيلو شپيلئِ وهلي او په ډېره خوښئِ ئې خوښي کوله ځکه
۴۱ چه زمکه دَدوئ له آوازونو څيري شوله ۴۱ نو ادونياه او ټولو
بلليو شويو چه ورځنه وُو او دوي خوړل ختم کړل وائي وريدل
او يواب دَ تُوريِ آواز واوريده او و ئې ويل چه ولي دَ ښهر دَ
۴۲ لړزيدلو آواز دئ ۴۲ او چه دوي لاخبري کولي کوره چه يوناثان

زوي دَ ابياثار کوهين راغي نو ادونياه وويل راشه چه ته
لايق سړے يې او ښه زيرے کوے ۴۳ نو يوناثان ځواب ورکړ ادونيا ۴۳
ته ئي وويل چه په رښتيا څښتن خاوند بادشاه داؤد سليمان
بادشاه کړ ۴۴ او بادشاه له هغه سره صدوق کوهين او ناثان ۴۴
نبي او بناياهو زوي دَ يهويادع او کريتي او فليتي له هغه
سره واستول او دي ئي دَ بادشاه په قچرے سور کړه ۴۵ او صدوق ۴۵
کوهين او ناثان نبي بادشاه په جيحون کښې مسح کړ او له هغه
ځاى نه خوښي کونکي وختل ځو چه ښهر ور لړزيده دا هغه
آواز دے چه تاسو واوريده ۴۶ او سليمان هم دَ بادشاه په ۴۶
تخت کښيني ۴۷ او دَ بادشاه غلامان ورغلل چه څښتن خاوند ۴۷
بادشاه داؤد ته مبارکي ورکړي ووايي چه ستا الله دِ دَ سليمان
نوم ستا له نوم نه زيات نيک کړي او دَ هغه تخت دِ ستا له
تخت نه زيات لوي کړي نو بادشاه په خپل کټ باندِ سجده وکړه
۴۸ او هم بادشاه لکه داسي وويل چه خداوند الله دَ اسرائيل ۴۸
دِ مبارک وي هغه چه ما ته ئي نن ورځ کښيناستونکے څما په
تخت راکړ او څما سترګي ئي ويني ۴۹ نو ټول بلللي شوي چه ادونيا ۴۹
څخه وُو ولړزيدل او پورته شول او هر سړے په خپلي لاري
لاړ ۵۰ او ادونياه دَ سليمان له څخ نه ووېريده او پورته شه او ۵۰
لاړ او دَ مذبح ښکرونو ئي ونيول ۵۱ نو سليمان ته خبر کړي ۵۱
شول په دي ويلو سره چه کوره ادونياه دَ سليمان بادشاه نه
ويريږي او کوره چه دَ مذبح ښکرونه ئي نيولي دي وايي چه سليمان
بادشاه دِ ما ته نن ورځ قسم وخوري چه خپل مريي به په توري
نه وژني ۵۲ نو سليمان وويل چه که دے دَ لياقت زوي وي ۵۲
نو دَ ده له ويښتو نه به زمکي ته پري نه وزي ليکن که په ده کښې
شرارت وموندي شي نو مړ به شي ۵۳ نو سليمان بادشاه واستاوه او ۵۳

هغه ئي له مذبح نه كوز كړ او هغه راغي او سليمان ته ئي
سجده وكړه او سليمان ورته ووئيل خپل كور ته ورځه ٭

دويم باب

۱ آ او دَ داؤد دَ مړكيدلو ورځي نزدي شوي نو خپل زوي سليمان
۲ ته ئي وصيت وكړه وئي وئيل ۲ چه زه دَ ټولي زمكي په لاري ځم
۳ او ته مضبوط شه او مردانه شه ۳ او دَ خداوند الله ستا
ساتنه دِ وساته چه ته دَده په لاري ګرزي او دَده دَ حكمونو
فرضونه او دَده عدالتونه او شاهديئ وساتي لكه چه دَ موسیٰ
په توريت كښ ليكلي شوي دِي تاچه ته په هرڅه كښ چه
۴ كوي كامياب شي او هرچرته چه ځي كوي ۴ تاچه دَ خداوند
هغه خپل كلام چه له ما سره ئي وكړ ودروي چه ده وئيل چه
كه ستا زامن خپلي لاري وساتي چه ځما دَ وړاندِ په ربښتيا سره
چليږي په ټولو زړونو خپلو او په ټولو ځانونو خپلو سره دَه
ووئيل چه تا لره به يو سړي دَ اسرائيل له تخت نه پريكړي
۵ نه شي ۵ او ته هم پوه شه هغه چه له ما سره يوآب زوي
دَ ضرويه وكړل هغه چه دَ اسرائيل دَ لښكرو له دوو سردارانو
سره له ابنير بن نير او له عماسا زوي دَ يتر سره ئي وكړل
چه دوي ئي قتل كړل او دَ جنګ وِيني ئي په صلح كښ كيښوي او
دَ جنګ ويني دَده په كمربند كښ چه په ملا ئي وه وركړي او
۶ په هغو څپليو كښ چه دَده په پښو كښ وي ۶ نو ته دَ خپلي
دانائي په موافق كوه او ته دَ هغه سپين سر ګورهنډوي ته
۷ په سلامتيئ سره مه كوزوه ۷ او دَ برزلائي جلعادي له زامنو
سره مهرباني كوه او هغوي دِ ستا دَ خواڅي په خوړونكيو كښ
وِي ځكه چه دوي هسي چه زه ستا دَ ورور ابيشالوم له مخه

تښتېدم راقریب شول ۸ او ګوره چه شمعي زوی دَ جیرا بنیامني ۸
دَ بحوریم له تا سره وي او دغه په هغه ورځ چه زه محنایم
ته لاړ شوم په تند لعنت سره ئې زه لعنت کړلم او هغه څما
ملیا کېدلو ته اردن ته راکوز شه نو ما دغه لره په خداوند
قسم وخوړ و م ویل چه زه به دِ په توري مړ نه کړم ۹ او ۹
اوس ئې ته بېګناه مه ګڼړه ځکه چه ته دانا سړي يې او په
هغه پوهېږې چه ته به ئې څه وکړې او دَ هغه سپین سر له
وینو سره ګورهندې ته ورکوز کړه ۱۰ او داؤد له خپلو پلرونو ۱۰
سره څملاست او دَ داؤد په ښهر کښ ښخ کړی شه ۱۱ او ۱۱
هغه ورځې چه داؤد په اسرائیل بادشاهي کوله څلوېښت کاله
وي په حبرون کښ ئې اوه کاله بادشاهي وکړه او په اورشلیم
کښ ئې دري دېرش کاله بادشاهي وکړه
۱۲ او سلیمان دَ خپل پلار داؤد په تخت کښېناست او ۱۲
دَده بادشاهي ډېره ثابته وه ۱۳ بیا ادونیاه ابن حجیث بتشبع ۱۳
مور دَ سلیمان ته ورغی و ئې ویل چه ته په سلامتي سره
راغلی هغه وویل سلامت ۱۴ او و ئې ویل چه څما درسره خبره ۱۴
ده دي ورته وویل خبره وکړه ۱۵ ده وویل چه ته پوهېږې چه ۱۵
بادشاهي څما وه او چه په ما ټول اسرائیل خپل مخونه کېښودل
چه زه بادشاهي وکړم لیکن بادشاهي وګرزېده او څما دَ ورور
شوه ځکه چه دغه دَ خداوند له لوري ده لره وشوه ۱۶ او ۱۶
زه یو سوال له تا نه کوم څما مخ مه ګرزوه دي ورته وویل
خبره وکړه ۱۷ ده وویل چه ته سلیمان ته ووایه ځکه چه هغه ۱۷
به ستا مخ و نه ګرزوي چه ما ته ابیشج هغه شونمیته ماته
ښځه راکړي ۱۸ نو بتشبع وویل ښه زه به ستا خبره بادشاه ۱۸
ته وکړم ۱۹ نو بتشبع بادشاه سلیمان ته ورننه وتله چه ۱۹

دَ ادونیا خبره ورسره وکړي نو بادشاه دَ هغې ملیا کیدلو ته
پاڅیده او سجده ئي ورته وکړه او په خپل تخت کښیناست
او دَ مور دَ بادشاه دَپاره ئي کرسئِ کیښووله او هغه دَده په
۲۰ ښي لاس کښیناستله ۲۰ او دې وویل چه زه له تا نه یو ووړوکی
سوال په سوال سره کوم ته به ځما مخ و نه ګرزوي بادشاه
ورته وویل اي موري له مانه سوال وکړه چه زه به ستا
۲۱ مخ و نه ګرزوم ۲۱ دې وویل چه ابشېج شونمیته ادونیا ورور
۲۲ خپل ته ښځه ورکړه ۲۲ نو سلیمان بادشاه ځواب ورکړ خپلې
مور ته ئي وویل چه ته ولي ابشېج شونمیته دَ ادونیا دَپاره
غواړي ته دَ هغه دَپاره بادشاهي وغواړه ځکه چه هغه ځما
مشرورور دی او ابیاثار کوهین له او یواب زوی دَ ضرویه له
۲۳ ۲۳ او سلیمان بادشاه په خداوند قسم وخوړ و ئي ویل چه
الله دِ داسي له ما سره وکړي او له داسي دِ زیات وکړي چه که
ادونیا په دې خبري سره دَ خپل ځان په خلاف خبره کړې دَه -
۲۴ ۲۴ او اوس یهوه حي دی چه زه ئي ودرولم او دَ خپل پلار
داؤد په تخت ئي کښینولم او هغه چه ما لره ئي کور جوړ کړ
۲۵ لکه چه ده کلام وکړ چه ادونیا به نن ورځ ووژلي شي ۲۵ نو
سلیمان بادشاه بنایاهو بن یهویاداع واستاوه او هغه په ده
۲۶ حمله وکړه او هغه مړ شه ۲۶ او بادشاه ابیاثار کوهین ته وویل
چه ته عناتوث خپل پټي ته لاړ شه ځکه چه ته دَ مرګ سړی
يې لیکن په دې ورځ دِ نه وژنم دې دپاره چه تا ځما دَ پلار
داؤد دَ وړاندِ دَ خداوند یهوه صندوق پورته کړ او چه ته په
۲۷ هغه ټولو اندوه ګیر شوي چه ځما پلار برِ اندوه ګیر شه ۲۷ او
سلیمان ابیاثار و شاړه چه خداوند لره کوهین نه وي دَپاره دَ
پوره کولو دَ کلام دَ خداوند چه ده په شیلوها کښ دَ عیلي

دَ کور په حق کښې وکړ ٢٨ نو دا خبر یوآب ته ورغيَ ځکه چه ٢٨
یوآب په ادونیا پسې مایل شوي وه او اګر که په ابيشلوم پسې
مایل شوي نه وه نو یوآب دَ خداوند مسکن ته وتښتیده او دَ مذبح
ښکرونه ئې ونیول ٢٩ نو سلیمان بادشاه ته ځرګند کړي شه چه ٢٩
یوآب هم دَ خداوند مسکن ته وتښتیده او ګوره هغه دَ مذبح
په څنګ کښې دئ نو سلیمان بناياهو زوي دَ یهویاداع واستاوه
وئي ویل لاړ شه حمله پرِ وکړه ٣٠ نو بناياهو دَ خداوند مسکن ٣٠
ته ننوت او ورته ئې وویل چه بادشاه داسي وائي چه ځه ده
وویل چه نه لیکن زه به دلته ومرم نو بناياهو بادشاه ته
خبره وګرزوله وئي ویل چه یوآب داسي خبره وکړه او داسي ځواب
ئې راکړ ٣١ او بادشاه ورته وویل لکه چه هغه خبره وکړه ته ٣١
هسي وکړه او په هغه حمله وکړه او ښخ ئې کړه چه دَ هغو بيګناهو
خون لري کړي چه یوآب توي کړي له ما نه او ځما دَ پلار له
ګوره ٣٢ نو خداوند به دَ هغه وینې دَده په سر ور وګرزوي ٣٢
چه ده په دوو صادقانو سړو چه له ده نه بهتر وُو حمله وکړه
او په توُري ئې قتل کړل او ځما پلار داؤد پرِ نه پوهیده آبنیر
بن نیر سردار دَ لښکر دَ اسرائیل او عماسه بن یثر سردار دَ
لښکر دَ یهودا ٣٣ نو دَ هغو وینې به دَ یوآب په سر او دَده ٣٣
دَ اولاد په سر تر ابده پورې وِي او داؤد او دده اولاد او
دَده کور او دَده تخت لره تر ابدَ پورې به سلامتي وِي دَ خداوند
له خوا نه ٣٤ نو بناياهو بن یهویاداع وخوت او حمله ئې پرِ وکړه ٣٤
او مړ ئې کړ او هغه په خپل کور کښې په بیابان کښې ښخ
کړي شه ٣٥ او بادشاه بناياهو بن یهویاداع دَده په ځاي په ٣٥
لښکر باندِ مقرّر کړ او بادشاه صدوق کوهین دَ ابیاثار په
ځاي مقرّر کړ ٣٦ او بادشاه واستوه او شمعي ئې وباله ورته ٣٦

ئې وويل چه ته دَ خپل ځان دَپاره په اورشليم کښې کور بنا کړه
۳۷ او هلته کښې اوسه او دلې هورې هلته مه ځه ۳۷ او په هغه
ورځ چه ته ووزې او دَ قدرون په رود پورې شې نو په پوهې
سره پوه شه چه په مر کيدلو به مړ شې وينې ستا به ستا
۳۸ په سر وِي ۳۸ نو شمعي بادشاه ته ووېل هغه ښه خبره
چه ځما خاوند بادشاه خبره وکړه هسې به ستا مريې کوې نو
۳۹ شمعي په اورشليم کښې ډيرې ورځې اوسيده ۳۹ او په آخر
دَ دريو کالو کښې دوه مريونه دَ شمعي اخيش بن معکه بادشاه
دَ جته ته وتښتيدل نو هغوې شمعي ته خرگند کړه وئې ويل
۴۰ گوره ستا مريونه په جته کښې دِي ۴۰ نو شمعي پورته شه او
په خپل خره ئې زين وتاړه او جته ته اکيش ته لاړ چه دَ خپلو
مريونو پرښتش وکړي نو شمعي روان شه او مريونه ئې له جته
۴۱ راوستل ۴۱ نو سليمان ته خرگند کړې شه چه شمعي له اورشليم
۴۲ نه جتې ته لاړ او را وگرزيده ۴۲ نو بادشاه واستاوه او
شمعي ئې راوباله او ورته ئې ووېل چه ما تاته په خداوند
قسم درکړې نه وه او په تا مِ تاکيد کړې نه وه وِمِ ويل
چه هغه ورځ چه ته ووزې هلته او هورې لاړ شې نو په
پوهه سره پوه شه چه ته به په مرگ سره مړ شې او تا راته
۴۳ وويل چه ښه خبره دَه ما واوريدله ۴۳ نو تا ولې دَ خداوند
قسم ساتلې نه دې او هغه فرمان چه ما درته فرمايلې دې
۴۴ ۴۴ بيا بادشاه شمعي ته وويل چه ته هغه ټول شرارت پيژنې
چه ستا زړه پرِ پوهيږي هغه چه تا ځما له پلار داؤد
سره کړې دې نو خداوند به ستا شرارت ستا په سر
۴۵ دروگرزوي ۴۵ او بادشاه سليمان به مبارک شي او تخت
دَ داؤد به دَ خداوند دَ وړاندِ تر ابدَ پورې ثابت وِي —

٤٦ او بادشاه بناياهو بن يهوياداع ته وفرمايل او هغه ووت
او حمله ئي پرِ وكړه او هغه مړ شه او بادشاهي دَ سليمان په لاس كښِ
ثابته شوه ۞

دريم باب

١ او سليمان دَ مصر دَ بادشاه فرعون سره خپلِي وكړه او دَ
فرعون لور ئي واخستله او دَ داؤد ښهر ته ئي راوستله تر دي
پوري چه دهٔ دَ خپل كور بنا كولو او دَ خداوند دَ بيت او دَ
٢ اورشليم ديوالونه چه له ده چاپيره وُو تمام كړل ٢ تش اُمّت
به په لوړو ځايونو ذبحي كولي ځكه چه تر دي ورځو پوري دَ
٣ خداوند په نوم كور جوړ شوي نه وه ٣ او سليمان په خداوند
مينه كوله او دَ خپل پلار داؤد په حكمونو تلونكي وه تش دهٔ
٤ په لوړو ځايونو كښِ به ئي ذبح اوخوشبوي سيزله ٤ او بادشاه
جبعون ته لاړ چه هلته كښِ ذبحي وكړي چه هغه شريف لوړ وه
او سليمان يو زر سيزونكي قرباني په دغه مذبح وخيژولي ـ
٥ ٥ نو په جبعون كښِ خداوند سليمان ته دَ شپي په خوب كښِ
ورښكاره شه او الله وويل چه سوال وكړه چه زه څه تا ته
٦ دركړم ٦ او سليمان وويل چه تا له خپل بنده داؤد ځما پلار
سره لويه مهرباني وكړه موافق دَ هغه چه ستا دَ وړاندِ په
امانت داريِ او په صداقت او په راستيِ دَ زړه درسره ته نو تا
هغه سره دا لويه مهرباني وساتله او تا ځوي وركړ چه دَده په
٧ تخت كښيني لكه نن ورځ ٧ او اوس اي خداوندَ ځما الله تا
خپل بنده ځما دَ پلار داؤد په ځاي بادشاه كړي دَي او زه
٨ وړوكيَ ځوان يم چه په وتلو او ننه وتلو نه پوهيږم ٨ او ستا
بنده ستا دَ اُمّت په منځ كښِ دَي هغه چه تا غوره كړيَ دَي
داسي ډير اُمّت چه دَ كثرت له سببه نه شمار كيدلي نه په

۹ حساب کیدلي شي ۹ نو خپل بنده ته یو پوهان زړه ورکړه چه
ستا په اُمّت حکم وکړي او دَ نیک او دَ بد په مینځ کښې تمیز
وکړي ځکه چه څوک توانیږي چه په داسي لوي اُمّت حکومت
۱۰ وکړي ۱۰ نو هغه کلام دَ خداوند په سترګو کښې خوښ شه
۱۱ چه سلیمان دا خبره ورته سوال وکړه ۱۱ نو الله ورته وویل
دي دَپاره چه تا دَدي خبري سوال وکړ او دَ ځان دَپاره دِ
دَ ډیرو ورځو سوال و نه کړ او نه دِ دَ خپل ځان دَپاره دَ
دولت سوال وکړ او نه دِ دَ خپلو دُښمنانو دَ ځانونو سوال
وکړ بلکه دَ خپل ځان دَپاره دِ دَ تمیز سوال وکړ چه ته په
۱۲ حکم و پوهیږي ۱۲ ګوره ما ستا دَ خبري په موافق کړي دِي
ګوره ما تاته دانا او تمیز کونکي زړه درکړي دَی هسي چه له
تا نه وړاندِ ستا په شان نه وه او نه به ستا په شان
۱۳ ورستو پورته شي ۱۳ او ما تاته هغه هم درکړي دِي چه تا
سوال کړي نه دَی هم دولت هم عزّت څو چه ستا په شان
سړی به په بادشاهانو کښې ستا په ټولو ورځو کښې نه وِي
۱۴ ۱۴ او که ته ځما په لاري لاړ شي او ځما حکمونه او ځما فرضونه
وساتي لکه چه داؤد ستا پلار لاړ شه نو زه به ستا ورځي
۱۵ اوږدي کړم ۱۵ نو سلیمان ویښ شه او ګوره هغه خوب وه
او اورشلیم ته راغي او دَ خداوند دَ عهد دَ صندوق دَ
وړاندِ ودریده او سیزونکي قرباني ئي وخیژولي او دَ سلامتي
نذرونه ئي و خیژول او دَ خپلو ټولو نوکرانو دَپاره ئي میلمستیا
وکړه
۱۶ ۱۶ هغه وقت دوه زانیاني ښځي بادشاه ته راغلي او دَده
۱۷ دَ وړاندِ ودریدلي ۱۷ نو هغي یوي ښځي و ویل چه اي خاوندَ
عرض لرم چه زه او دا ښځه په یوه کور کښې اوسیدونکي یُو

او ما له دې سره په يوه کور کښې وزيږوه ۱۸ او په دريمې ورځې ۱۸
پس له زيږولو څخه: دې ښځې هم وزيږاوه او مونږ سره وُو
او په هغه کور کښې بيګانه بې له مونږ دواړو نه: را سره نه وه
په هغه کور کښې ۱۹ نو دَ دغې ښځې ځوي په شپې کښې مړ شه ۱۹
ځکه چه دا په هغه څملاستله ۲۰ نو دا په نيمې شپې کښې پورته ۲۰
شوله او زما ځوي ئې زما له څنګ نه واخست او ستا وينځه
اوده وه او هغه ئې په خپلې غيږ کښې څملاوه او خپل مړ
ځوي ئې زما په غيږ کښې څملاوه ۲۱ او هرکله چه زه صبا پورته ۲۱
شوم چه خپل زوي له تې ورکړم او ګوره هغه مړ وه او ما
دَ هغه په صبا تميز وکړ او ګوره هغه زما زوي نه وه چه
زيږولې مې وه ۲۲ او هغې بلې ښځې وويل چه نه بلکه زما ځوي ۲۲
دغه ژوندې دې او ستا زوي هغه مړ دې او دغې وويل نه
بلکه ستا ځوي هغه مړ دې او زما زوي هغه ژوندې دې او
دغو دَ بادشاه دَ وړاندې خبرې کولې ۲۳ نو بادشاه وويل چه ۲۳
دا وائي چه دغه ژوندې زوي زما دې او دغه مړ ستا زوي
دې او دا وائي نه بلکه ستا زوي دغه مړ دې او زما زوي دا
ژوندې دې ۲۴ او بادشاه وويل ما ته توره راوړئ او هغو دَ ۲۴
بادشاه دَ وړاندې توره راوړه ۲۵ نو بادشاه وويل چه دا ژوندې ۲۵
هلک دوه ټکړې کړئ او نيم يوې ته او نيم بلې ته ورکړئ -
۲۶ نو هغې ښځې چه زوي ئې ژوندې وه بادشاه ته خبره وکړه ځکه ۲۶
چه دَدې کُلمې په خپل ځوي جوش وکړ و ئې ويل عرض لرم
اې خاونده هغه ژوندې هلک هغې ته ورکړه او په مرګ سره
ئې مه مړ کوه ليکن دغې وويل چه نه دِ زما وِي او نه دِ ستا
وِي دوه ټکړې ئې کړئ ۲۷ نو بادشاه ځواب ورکړ و ئې ويل چه ۲۷
هغه ژوندې هلک هغې ته ورکړئ او په مرګ سره ئې مه مړ کوئ

۲۸ ځکه چه دا يې مور ده ۲۸ او چه ټول اسرائيل هغه عدالت
چه بادشاه حکم وکړ واورېده نو د بادشاه له مخې وويرېدل ځکه چه دوی
وليد چه په هغه کښې حکمت د الله د عدالت جاري کولو د پاره ورسره
وه ❊

څلورم باب

۱ ۱ او سليمان بادشاه په ټول اسرائيل بادشاهي کوله او دا
۲ هغه سرداران دي چه د ده وُو ۲ عزرياهو بنې صدوق کوهين
۳ ۳ اليحورف او اخيا زامن د شيشا کاتبان يهوشافات بن
۴ اخيلود واقعه نويس ۴ او بناياهو بن يهوياداع په لښکر باندې
۵ او صدوق او ابياثار کوهينان وُو ۵ او عزرياهو بن ناثان
په نوکرانو باندې او زابود بن ناثان کوهن رفيق د بادشاه وه
۶ ۶ او اخيشار په کور باندې او ادونيرام بن عبدا په خراج
۷ ۷ او د سليمان په ټول اسرائيل باندې دولس منصبداران
وُو چه د بادشاه او د ده کور ته به يې خواړه رسول يو مياشت
۸ په کال کښې په يوه باندې د خوړو رسول وُو ۸ او دا يې نومونه
۹ دي بن‌حور د افرايم په کوهستان کښې ۹ بن‌دقر په ماقص
کښې او په شعلبيم او په بيت‌شمس او په ايلون بيت‌حانان -
۱۰ ۱۰ بن‌حسد په اربوث کښې ورته شوکوه او ټوله زمکه د حافر
۱۱ وه ۱۱ بن ابيناداب په ټول نافث‌دور کښې طافته لور د سليمان
۱۲ د دغه ښځه وه ۱۲ بعنا بن اخيلود په تعنک او په مجدو او په
ټول بيت‌شان کښې د څرتان په څنګ کښې تر يزرعيل لاندې
۱۳ له بيت‌شان تر آبيل محولا تر يقمعام ترګوډره پورې ۱۳ بن‌جبر
په راموث‌جلعاد کښې ورته حووث ئيار بن منسي چه په جلعاد
کښې او ده لره وطن د ارحوب چه د بادشاه شپيته لوی ښهرونه
۱۴ چه ديوالونه ګرد ګرد او ارمونه يې د زېړو ۱۴ اخيناداب بن عدو

په محنایم کښې ۱۵ اخیمعص په نفتالي کښې او دغه هم باسمت لور دَ ۱۵
سلیمان ئې ښځه واخستله ۱۶ بعنا بن حوشاي په آشیر کښې او ۱۶
په عالوت کښې ۱۷ یهوشافاط بن پاروح په یسّاکر کښې ۱۸ شمعي ۱۷ ۱۸
بن ایلا په بنیامین کښې ۱۹ جابر بن اوري دَ جلعاد په زمکه کښې ۱۹
زمکه دَ سیحون بادشاه دَ اموریانو او عوج بادشاه دَ باشان
او دا یو منصب چه په هغه زمکه کښې وه ۲۰ یهودا او اسرائیل ۲۰
دَ هغو شګو په شان چه په دریاب کښې په کثرت کښې وِي
ډېر وه خوړل او څښل او خوشحالي به ئې کوله ۲۱ او سلیمان ۲۱
په ټولو بادشاهتونو حکومت کاوه له دریاب نه دَ فلسطین
تر زمکي او دَ مصر تر سرحدونو او هغوي به ده ته پیشکشي
راوړلي او دَ سلیمان خدمت به ئې کاوه ټولي ورځي دَ ژوندانه
دَ ده ۲۲ او دَ سلیمان دَ یوي ورځي خوراک دیرش کړَ میده او ۲۲
شپیته کُړَ اوړه ۲۳ او لس څاربه سخوندران او شل غوایان له ۲۳
چراګاهونو او یو سل مېږونه سوا له غرڅینو او له هوسیو او
آهوانو او دَ ساتلي مرغانو ۲۴ ځکه چه ده په هغو ټولو چه له ۲۴
دریابَ پوري خوا ؤُو راج کاوه له تفسح تر غزّه پوري په ټولو
بادشاهانو چه پوري خوا دَ دریاب ؤُو او له هغو ټولو سره ئې
صلح وه چه دَ ده په ګِرداګِرد ؤُو ۲۵ او یهودا او اسرائیل په امن ۲۵
سره اوسیدل او هر یو تر خپل تاکستان لاندِ او تر خپل انځیر
لاندِ له دانَ تر بیرسبع پوري ټولي ورځي دَ سلیمان ۲۶ او دَ ۲۶
سلیمان څلویښت زره طبیلي دَ آسونو دَ ګاډیو خپلو دَپاره وي
او دولس زره سواره ۲۷ او دغو منصبدارانو به سلیمان بادشاه ۲۷
ته خرڅ رساوه او هغو ټولو ته چه دَ سلیمان بادشاه خوانچي
ته قریب راغلل هر یوه په خپلي میاشتي کښې دوي دَ هیڅ څیز
حاجت نه پرېښود ۲۸ او اوربشي او پروړه دَ آسونو او دَ ګړندو ۲۸

دَپاره راوړي هغه مقام ته چه په کښې به لکه دَ هره يوه
٢٩ بندوبست وه ٢٩ او الله سليمان ته بيحده ډير حکمت او فهم
ورکړ او دَ زړه پلنوالي دَ هغو شګو په شان چه په غاړي
٣٠ دَ درياب وِي ٣٠ او دَ سليمان حکمت دَ ټولو بني مشرقيانو له
٣١ حکمت نه ډير وه او له ټوله حکمتَ دَ مصريانو ٣١ او له ټولو
آدمزاتو زيات دانا وه له ايثان ازراحِي نه او له هيمان نه
٣٢ او له کلکولَ او له دردعه بن ماحولَ ٣٢ او دَده نُوم په ټولو
قومونو کښې چارچاپيره وه او په دري زره متلونه ئې خبري
٣٣ وکړي او غزل ئې يو زر پنځه وُو ٣٣ او ده له ونو خبري وکړي
له لمنځو چه په لبنان کښې وي تر زوفا پوري چه په ديوالونو
کښې ټوکيږي او ده له حيوانانو او له مرغانو او له ځنيدونکو او له کبانو
٣٤ خبري وکړي ٣٤ او له ټولو خلقو به ورته راتلل چه دَ سليمان حکمت
واورِي له ټولو بادشاهانو له زمکي هغوي چه دَده حکمت ئې اوريده ❊

پنځم باب

١ ۱ او حيرام بادشاه دَ صور خپل نوکرانِ سليمان ته واستول
ځکه چه ده واوريدل چه هغو دَي دَ بادشاهيُ دَپاره مسح کړ
دَده دَ پلار په ځاي ځکه چه حيرام ټولي ورځي دَ داؤد دوست
٢ وه ٢ نو سليمان حيرام ته واستوه وئې ويل ٣ چه ته ځما پلار
داؤد پيژنې چه دَي نه توانيده چه دَ خداوند خپل الله په نوم
يو کور بنا کړِي په سبب دَ هغو جنګونو چه په ده چاپيره شول
څو چه هغوي خداوند دَده دَ پښو تر خپرو دَ لاندِ کيښودل
٤ ٤ او اوس خداوند الله ماته له ټولو طرفونو آرام راکړ چه
٥ نـه شيطان او نه واقع دَ بديُ شته ٥ او ګوره ويونکي يم
دَ کور دَ بناکولو دَپاره په نوم دَ خداوند الله ځما لکه چـه

خداوند خما پلار داؤد ته کلام وکړ وئي ویل چه ستا هغه
زوي چه ستا په ځاي ستا په تخت کښېنوم هم هغه به خما
٦ دَ نامه دَپاره هغه کور بنا کړي ٦ او اوس و فرمایه چه خما
دَپاره له لبنان نه لمنځه پرېکړي او خما نوکران به ستا له
نوکرانو سره وِي او زه به ستا دَ نوکرانو مزدوري تاته درکړم
موافق دَ هغه ټول چه ته ووایي ځکه چه ته پوهېږي چه خمونږ
په مینځ کښ پوهان سړي نشته چه دَ صیدونیانو په شان
٧ لرګي پرېکوي ٧ او چه حیرام دَ سلیمان خبره واورېدله ډیر
خوشحاله شه و ئي ویل چه نن ورځ دِ خداوند مبارک وِي چه
٨ داؤد ته ئي په ډیر اُمّت باندِ دانا زوي ورکړ ٨ او حیرام سلیمان
ته واستاوه و ئي ویل چه ما هغه چه راته دِ واستاوه آورېدلي
دي زه به ستا دَ ټولي خوښئ په موافق دَ لمنځو په لرګو
٩ او دَ نښترو په لرګو وکړم ٩ خما نوکران به دغه له لبنان نه
درياب ته راکوز کړي او زه به په درياب کښ بېړئ جالي
جوړي کړم تر هغه ځايَ پوري چه ته ئي ما ته مقرّر کړي
او هلته به ئي تار په تار کړم او ته به هغه یوړته کړي او ته
١٠ به خما خوښي په ورکولو دَ ډوډئ خما کور ته وکړي ١٠ نو حیرام
سلیمان ته لرګي دَ لمنځو او لرګي دَ نښترو موافق دَ خوښئ
١١ دَده ورکول ١١ او سلیمان حیرام ته شل زره کُرّه غنم خوراک
دَده دَ کور دَپاره ورکول او شل کُرّه وهلي شوي تیل هسي
١٢ به سلیمان کال په کال حیرام ته ورکول ١٢ او خداوند سلیمان
ته حکمت ورکړ لکه چه ورته ویلي ئي وُو او دَ حیرام او دَ سلیمان
په مینځ کښ صلح وه او دوي دواړو سره عهد وتاړه
١٣ ١٣ او سلیمان بادشاه له ټولو اسرائیلو بیګار واخست
١٤ او هغه بیګار دېرش زره سړي وُو ١٤ او هغوي ئي لبنان ته

واستول او په هري مياشتي کښې به لس زره وار په وار تله
او هغوي به يوه مياشت په لبنان کښې وُو او دوه مياشتي به په
۱۵ خپلو کورونو کښې وُو او ادونيرام په هغه بيګار باندِ وه ۱۵ او
سليمان لره اويا زره وُو چه بارونه به ئې پورته کول او اتيا زره
۱۶ چه په غره کښې پريکونکي وُو ۱۶ بې له سردارانو چه دَ سليمان
منصب داران وُو هغوي چه په کار باندِ وُو دري زره او دري
سوه چه په هغه اُمّت ئې راج کيږي کوله چه دَ کار کوونکي وُو
۱۷ ۱۷ او بادشاه وفرمايل چه ډير کاڼري دِ وکاږي قيمت بها کاڼړي دَ
۱۸ بيت دَ بنياد ږدلو دَپاره سکښتلي شوي کاڼړي ۱۸ او دَ سليمان
معمارانو او دَ حيرام معمارانو او سنګ تراشانو هغه تراشل
او لرګي او کاڼړي ئې دَ بيت دَ بنا کولو دَپاره تيارول ❖

شپږم باب

۱ ۱ او په څلور سوه اتيا کاله دَ اسرائيل دَ وتلو دَ مصر له
زمکي نه د اسي وشول په څلورم کال دَ سليمان دَ بادشاهۍ په
اسرائيل باندِ دَ زيو په مياشت کښې چه هغه دريمه مياشت
۲ ده نو هغه خداوند ته بيت بنا کړ ۲ او هغه بيت چه سليمان
بادشاه خداوند ته جوړ کړ اوږدوالي ئې شپيته هاتي او پلنوالي
۳ ئې شل هاتي او هسکوالي ئې ديرش هاتي ۳ او دهليز دَ بيت
دَ هيکل دَ وړاندِ اوږدوالي ئې شل هاتي دَ بيت دَ پلنوالي په
۴ مخ او پلنوالي ئې لس هاتي دَ بيت په مخ کښې ۴ او بيت لره
۵ ئې جهت داري سقفي دريڅي جوړي کړي ۵ او دَ بيت په ديوال باندِ
ئې طبق خاني چاپيره له ديوالونو دَ بيت ګرداګرد دَ هيکل او دَ
۶ کلام خاني او دَ هغو په ګرداګرد ئې دړي حجري جوړي کړي ۶ هغه
کوزنۍ طبق خانه پلنوالي ئې پنځه هاتي او هغه مينځنۍ پلنوالي ئې

شپږ هاتهٔ او درېمه پلن والي ئې اوه هاتهٔ ښکله چه بيت لره ئې
چاپېره دَ بهر له طرف تکي ورکړلي هسي نه چه اخستنه
۷ دَ بيت په ديوالونو کښې وِي ۷ او هغه بيت دَ دوه په بناکېدلو
کښې سليم کاڼيءِ دَکان له سنګ جوړ شوي وُو او په بيت کښې
دَده دَ بِنا کولو په وقت دَ څټک او دَ تبر او دَ اوسپني دَ
۸ کالي آواز آوربدلي نه شه ۸ او دَ مېنځ دړي حجري دروازه دَ
بيت په ښيءُ اوړي وه او دوي به په پيچدارو زينو مېنځنيءِ ته
۹ ختل او له مېنځنيءِ نه به درېمي ته ۹ نو هغه بيت ئې بناکړ
او پوره ئې کړ او هغه کور ئې په تختو او په صفونو دَ دِيارو
۱۰ ئې پټ کړ ۱۰ او طبقخاني ئې په هغي ټول بيت کښې بِناکړي
اوچتوالي ئې پنځه هاتهٔ او له کورنيءُ دَ لمنځو په لرګو سره
۱۱ ۱۲ پيوست کړي ۱۱ او دَ خداوند کلام سليمان ته راغي وئې ويل ۱۲
چه دا هغه بيت دَي چه ته ئې بِناکونکي يي که ته ځما په حکمونو
لاړ شي او ځما عدالتونه په عمل راوړي او ټول فرضونه ځما
وساتي چه په هغو تلل کوي نو زه به له تا سره هغه کلام
۱۳ قايم کړم چه ستا پلار داؤد ته مِ کلام وکړ ۱۳ او زه به دَ
بني اسرائيل په منځ کښې سکونت وکړم او خپل اُمّت اسرائيل
به پري نه بږدم

۱۴ ۱۵ ۱۴ نو سليمان هغه بيت بناکړ او پوره ئې کړ ۱۵ او دَ
بيت ديوالونه ئې دننه دَ لمنځي په لرګو بناکړل دَ بيت له زمکي
دَ چت تر ديوالونو پوري او دننه طرف ته ئې په لرګو پټ کړ او
۱۶ دَ بيت زمکه ئې دَ نښتر په تختو پټه کړه ۱۶ او دَ بيت ورستو
طرف ئې شل هاتهٔ بناکړ دَ لمنځو په تختو سره له زمکي تر ديوالونو
پوري او وِرته دننه ئې بناکړ دَ کلامخاني دَپاره يعني قدس
۱۷ الاقدس ۱۷ او هغه بيت هغه هيکل چه دَده دَ وړاندي وه

۱۸ څلوېښت هاتهٔ وه ۱۸ او لمنځه دَ بيت په دَننه نقش کړي شوي
وه په ختکيو او په غوړېدلو ګلونو او دا ټول دَ لمنځي وه
۱۹ هيڅ کاڼي نه ښکارېده ۱۹ او دَ بيت په مينځ کښي ئې کلام خانه تياره کړه
۲۰ چه دَ خداوند دَ عهد صندوق هلته کښې کېږدي ۲۰ او دَ
کلام خانې له مخه شل هاتهٔ اوږد او شل هاتهٔ پلن او شل هاتهٔ
ئې اوچت والي وه او هغه ئې په سوچهٔ سرو زرو پټ کړ او
۲۱ مذبح ئې په لمنځي سره پټه کړه ۲۱ او سليمان هغه بيت
دَننه طرف ته په سوچهٔ سرو زرو پټ کړ او دَ سرو زرو
ځنځيرونو ئې پوري راپوري دَ کلام خانې په مخ کښې وتاړه او په سرو
۲۲ زرو ئې پټ کړل ۲۲ او ټول بيت ئې په سرو زرو پټ کړ دَ ټول
بيت تر تماميدلو پوري او هغه ټوله مذبح چه کلام خانې ته وه
۲۳ په سرو زرو ئې پټه کړه ۲۳ او په کلام خانې کښې ئې دَ زيتون دَ
۲۴ لرګي دوه کروبيم جوړ کړل اوچتوالي دَ ده لس هاتهٔ ۲۴ او دَ يوي
کروبي وزر پنځه هاتهٔ او دَ بلي کروبي وزر پنځه هاتهٔ لس هاتهٔ
۲۵ دَ ده دَ وزر له حدونو تر هغي دَ وزرو پوري ۲۵ او بله کروبي
۲۶ لس هاتهٔ يو کچ او يوه اندازه دَ دواړو کروبيانو ۲۶ او اوچتوالي
۲۷ دَ يوي کروبي لس هاتهٔ هسي دَ بلي کروبي ۲۷ او دننه بيت په
مينځ کښې ئې کروبيان کېښودل او دَ کروبيانو وزرونه غوړولي وُو
او دَ يوه وزر له ديوال سره لګيدل او دَ بلي کروبي وزرونه
په بل ديوال لګيده او دَ دوي وزرونه دَ بيت په مينځ کښې ولګيدل
۲۸ وزر په وزر ۲۸ او هغه کروبيان ئې په سرو زرو کښې پټ کړل
۲۹ ۲۹ او ټول ديوالونه دَ بيت چاپيره په نقشونو دَ کروبيم او دَ کجورو
وني او په غوړېدلو ګلونو له دننه لوري او له بهره لوري ئې
۳۰ نقش وکنود ۳۰ او دَ هغه بيت زمکه ئې په سرو زرو له دننه
۳۱ لوري او له بهره لوري پټه کړله ۳۱ او دَ کلام خانې مدخل لره

ئې دَ زيتون له لرګي نه دروازې جوړې کړې آستانې او درشلې
۳۲ ئې پنځه کونټزې وې ۳۲ او دواړه دروازې ئې دَ زيتون له لرګي
وې او په هغو بانْدِ ئې دَ کروبيم او دَ کجورې ونې او دَ غوړېدلو
ګلونو نقش کنودلې وه په سرو زرو ئې پټ کړل او په کروبيم
۳۳ بانْدِ او په کجورې بانْدِ ئې سره زر وغوړاول ۳۳ او هسې
ئې دَ هيکل دَ مدخل درشلې ئې دَ څلور کونټزې لرګي دَ زيتون
۳۴ نه جوړې کړې ۳۴ او دَده دروازې دَ نښتر له لرګي وې دَ يوې
دروازې دوه پلې وې ګرزيدونکې او دَ بلې دروازې دوه پلې
۳۵ ګرزيدونکې ۳۵ او کروبيم او دَ کجورو وُنې او دَ غوړېدلو ګلونه
په نقش کنودلې او په سرو زرو ئې پټ کړل برابر کړې شوې
۳۶ په تراشلو ساز کړې شوې وُو ۳۶ او اندروني غولي ئې درې
صفونه دَ تراشلې کاڼې او يو صف دَ لمنځي له بينشونو نه بنا
۳۷ کړ ۳۷ په څلورم کال کښې دَ زيو په مياشت کښې دَ يهوه دَ
۳۸ بيت بنياد کېښود شه ۳۸ او په يولسم کال کښې دَ بول په مياشت کښې
چه هغه اتمه مياشت ده هغه بيت په ټولو خبرو او په ټولو
حکمونو کښې پوره کړې شه نو هغه ئې په اوو کالو کښې بنا کړ

اوم باب

۱ آو سليمان خپل کور په ديارلس کالو کښې بنا کړ او خپل
۲ ټول کور ئې پوره کړ ۲ او دَ لبنان دَ ځنګل کور ئې بنا کړ او
اوږدوالې ئې سل هاتې او پلن والې ئې پنځوس هاتې او اوچت والې
ئې ديرش هاتې په څلورو صفونو دَ لمنځو له ستنيو او دَ
۳ لمنځو بينشونه په ستنيو بانْدِ ۳ او په لمنځي پټ کړې شه
دَ پاسه په هغو بينشنيو چه په پنځه څلويښتو بانْدِ وې هر صف
۴ پنځه لس وې ۴ او کتل په درې صفونو وُو او دريڅه په مخامخ

۵ دَ دریچي په دري واره ۵ او ټولي دروازي او درشلي څلورکونجي
چت کړي شوي او مخ دَ هغي دریچي په مخامخ دَ دریچي په دري
۶ واره ۶ او دَ ستنیو دَ دهلیز ئي جوړ کړ اوږدوالي ئي پنځوس
هاتي او پلن‌والي ئي دیرش هاتي او بل دهلیز دَ هغوي دَ
۷ وړاندِ او ستني او پوړئِ دَ هغوي دَ وړاندِ ۷ او دَ دهلیز
تخت ئي جوړ کړ چه هلته به عدالت وکړي دهلیز دَ عدالت
۸ او له زمکي ئي تر بامَ پوري په لمنځي سره پټ کړه ۸ اوخپل
کور ئي چه هلته به اوسي په غولي دَ بل کور دَ دهلیز وخوا
ته وه لکه دَدي کار هسي وه او یو کور ئي دَ فرعون دَ لور
دَپاره جوړ کړ هغه چه سلیمان واخستله لکه دَدي دهلیز
۹ په شان ۹ دا ټول دَ ګران‌بها کاڼیو په اندازه سره دَ تراشلیو
کاڼیو څیري شوي په ارو له دننه او له بهرَ له بنیادَ تر
۱۰ کنګري پوري او له بهرَ تر لوي غولي پوري ۱۰ او بنیاد ئي دَ ګران‌بها
کاڼیو دَ لویو کاڼیو دَ لسو هاتو دَ کاڼیو او دَ اتو هاتو دَ کاڼیو
۱۱ وه ۱۱ او پرِ دپاسه ګران‌بها کاڼي دَ اندازي په موافق تراشلي
۱۲ اودَ لمنځو وُو ۱۲ او دَ لوي غولي په ګرداګرد ئي دري صفونه دَ
تراشلیو کاڼو او یو صف له بینشوبو دَ لمنځو هم دَ یهوه
دَ بیت دننه غولي هم دَ بیت دَدهلیز دَپاره
۱۳ ۱۳ او سلیمان بادشاه واستوه اوحیرام ئي له صوره
۱۴ واخست ۱۴ هغه دَ کُنډي ښځي زوي وه له فرقي دَ نفتالي
او پلار ئي دَ صور سړي ټنار دَ زیړو وه او هغه له حکمت
او له فهمَ او له پوهي ډک وه دَ کارکولو دَپاره دَ ټولي کارګرئ
په زیړو نو هغه بادشاه سلیمان ته راغي او په هغه ټول کار
۱۵ ئي عمل کاوه ۱۵ او ده دوه ستني دَ زیړو جوړي کړي او اوږدوالي
دَ هري یوي ستني اتلس هاتي وه او سپنړسي دولس هاتي

دَ هر يوې دويم ئې كردش كاوه ۱۶ او دوه كوترۍ ئې جوړې كړې ۱۶
چه دَ ويلې شوو ستنو دَ زيرو په سر ئې كيښوديې اوچتوالى
دَ يوې كوترۍ پينځه هاتې او اوچتوالى دَ بلې كوترۍ پينځه هاتې
وه ۱۷ او شبكې كاريګرۍ دَ شبكې او پيچ وخه كاريګرۍ په شان ۱۷
دَ زنځيرونو دَ هغو كوترو دَپاره چه په سر دَ ستنو وې
جوړې كړې اوه يوې كوترۍ لره او اوه بلې كوترۍ لره ۱۸ او ستنې ۱۸
ئې جوړې كړې او دوه صفونه ګرداګرد په يوې شبكې دَ كوترۍ
دَ پټولو دَپاره چه په سر دَ انارونو وُو او همسې ئې دَ
بلې كوترۍ دَپاره وكړه ۱۹ او هغه دوه كوترۍ چه په سر دَ ۱۹
ستنو وې دَ سوسن كاريګرۍ په دهليز كښې دَ څلورو
هاتو وه ۲۰ او كوترۍ په هغو دوو ستنو وې هم دَپاسه په ۲۰
هغه ګيډې څنګه دَ شبكې پورې راپورې وې او هغه انارونه
دوه سوه په صفونو چاپير شوې په دويمې كوترۍ وُو ۲۱ او ۲۱
هغه ستنه ئې دَ هيكل په دهليز كښې ودرولې او هغه
ښئ ستنه ئې ودراوله او دَ هغې نوم ئې ياكين وباله او كيڼه
ستنې ئې ودراوله او دَ هغې نوم ئې بُعز وباله ۲۲ او په سر ۲۲
دَ ستنو دَ سوسن كاريګرۍ وه او دَ هغو ستنو كار پوره
شه

۲۳ بيا ئې ويلې كړې شوې درياب جوړ كړ او هغه له ۲۳
يوې شونډې تر بلې شونډې پورې لس هاتې او هغه چاپيره
غونډ يدار وه او اوچتوالى ئې پينځه هاتې او دَ ديرشو هاتو مزې
په هغه ګرداګرد ګرزيده ۲۴ او تر شونډې دَ لاندې ئې ګرداګرد ۲۴
ختكې وُو چه په هغه لس هاتې ګرزيدلې دَ درياب په ګرداګرد
ئې دوه صفونه دَ ختكو چه په توبولو سره (په قالب) توې شوې
وُو ۲۵ او هغه په دوه لسو غوايانو باندې يښې شوې وه درې دَ ۲۵

شمال په لوري مخامخ وُو او دري مشرق ته مخامخ وُو او دري
جنوب ته مخامخ وُو او دري مغرب ته مخامخ وُو او درياب په
۲۶ هغو دپاسه وه او ټول ورستي ئي دَ دننه په لوري وُو ۲۶ او
غتوالي ئي يو څپق او دَ هغه دَ شونډي کاريګري لکه دَ شونډي
دَ کاسي وه دَ سوسن په ګل سره روښانه دوه زره بټ په کښ
۲۷ ځائيدل ۲۷ او له زيړو ئي لس کرسئِ جوړي کړي دَ يوي کرسئِ
اوږدوالي څلور هاتي او پلنوالي ئي څلور هاتي او اوچتوالي
۲۸ ئي دري هاتي ۲۸ او دا دَ کرسيو کاريګري وه چه هغه لره ډالونه
۲۹ وُو او ډالونه دَ هغو بندونو په منځ کښ ۲۹ او په هغو ډالونو
چه دَ هغو دَ بندونو په منځ کښ وُو زمري او غوايان او
کروبيم وُو او په بندونو باندي ئي هم هسي له پاس او له لاندي
۳۰ زمري او غوايان هارونه څوړند جوړ کړي وُو ۳۰ او هري کرسئِ
لره څلور څرخونه دَ زيړو او لټونه دَ زيړو او دَ هغو څلورو
پايو لره اوږي وي او هغه اوږي تر حوض دَ لاندي ويلي شوي
۳۱ وي دَ هر يوه په پوري راپوري هارونه وُو ۳۱ او دَ هغه
خوله په کوتري دننه او له پاسه يوه هاته وه او دَ هغه خوله
غونډيداره وه له هسي کاريګرئِ سره يوه هاته او نيمه هاته
او هم دَ هغو په خُلي نقشونه وُو او دَ هغو ډالونه څلور کُنجه
۳۲ نه غونډيدار ۳۲ او هغه څلور څرخونه تر ډالونو لاندي وُو او
دَ څرخونو تيرونه په کرسئِ کښ وُو او دَ يوه څرخ اوچتوالي
۳۳ يوه هاته او نيمه هاته ۳۳ او کاريګري دَ څرخ لکه کاريګري دَ څرخ
دَ ګاډي دَ هغو تيرونه او دائري او دَ هغو اريري او دَ هغو
۳۴ څرخونه ټول ويلي شوي وُو ۳۴ او څلور اوږي په څلورو ګوښو
۳۵ دَ هري يوي کرسئِ وي او اوږي ئي له خپلي کرسئِ وي ۳۵ او په
سر دَ کرسئِ غونډيدار ګردش وه په اوچتوالي دَ نيمي هاتي او

له پاسَ دَ سر دَ کرسيِ دَ هغو لاسونه او دَ هغو ډالونه له هغو
نه وُو ۳۶ او ده په لوحو بانِدِ دَ هغو لاسونه نقش دار کړل او په ۳۶
ډالونو ئې کروبيم او زمري او دَ کجورو وني لکه عرصه دَ هر يوه
او کِرداکِرد ئې هارونه وُو ۳۷ هم هسي ئې لس کرسيِ جوړي کړي ۳۷
هغو ټولو لره يو قالب او يوه اندازه او يوه سکښتنه وه -
او لس حوضونه ئې له زيړو جوړ کړل په هر حوض کښ څلويښت ۳۸
بټه څائيدل هر يو حوض څلور هاتي يو حوض په هري يوي
کرسيِ په هغو څلورو کرسيو بانِدِ ۳۹ او پنځه کرسي ئې دَ ۳۹
بيت په ښئ اوړي کيښودلي او پنځه ئې دَ کوڼ په کيڼزي اوړي
او دَرياب ئې دَ بيت په ښئ اوړي مشرق ته دَ جنوب په طرف
کيښود ۴۰ او حيرام حوضونه او يومونه او لوښي جوړ کړل او حيرام ۴۰
له هغه ټولي کاريګريِ کولو نه چه ده سليمان بادشاه ته بيت
دَ يهوه دَپاره وکړِ وزګار شه ۴۱ دوه ستني او کوليِ دَ هغي ۴۱
کوټري چه په سر دَدوي ستنيو وي او دوه شبکي چه دَ کوټرو
دَدوي کولي دَ پټولو دَپاره وي چه په سر دَ ستني وي ۴۲ او ۴۲
څلور سوه انار دَ هغو دوو شبکيو هغه دوه صفونه دَ انارو
په هري يوي شبکي دَپاره دَ پټولو دَ هغو دوو کوليو دَ کوټرو
چه په مخ دَ ستنيو وي ۴۳ او لس کرسيئ او هغه لس حوضونه ۴۳
په هغو کرسيو بانِدِ ۴۴ او هغه يو درياب او هغه دولس ۴۴
غوايان تر هغه درياب دَ لانِدِ ۴۵ او هغه کټويِ او هغه يومونه ۴۵
او هغه کټوري او دا ټول کالي دَ مسکن چه حيرام دَ سليمان
بادشاه دَپاره دَ بيت دَ يهوه دَپاره جوړ کړل دغه له صيقل
کړي شوِي زيړو ۴۶ دَ اردن په ميدان په منځني خاوري کښ ۴۶
دَ سقوط او دَ څرتان په مينځ کښ بادشاه ويلي کړل ۴۷ او ۴۷
سليمان دَ ټولو کالو وزن پريښود څکه چه دا بيحده ډير وُو دَ

۴۸ هغو زیړو وزن لټول نه کېده ۴۸ او سلیمان ټول کالي چه دَ
بیت دَ یهوه وُو هغه مذبح دَ سرو زرو او خوانچه دَ سرو
۴۹ زرو چه دَ نذر ډوډۍ په هغي باندِ وي جوړي کړي ۴۹ او ډیوټونه
پنځه په ښي لوري او پنځه په کیڼ لوري او دَ کلام خاني دَ وړاندِ
دَ سوچهؤ سرو زرو او هغه گولونه او هغه ډیوي او هغه
۵۰ نوسي دَ سرو زرو ۵۰ او هغه لوښي او هغه گلگیرونه او
هغه کټوري او هغه څمڅۍ او هغه مجمرونه له سوچهؤ سرو
زرو او قبطي دَ سرو زرو دَ اندروني بیت دَ قُدُسُ الاَقدَس
۵۱ دَ دروازو دَپاره او دَ هغه بیت هیکل دَ دروازو دَپاره ۵۱ او
هغه ټول کار چه سلیمان بادشاه دَ بیت دَ یهوه دَپاره کاوه تمام شه
او سلیمان دَخپل پلار داؤد مقدس شیزونه هغه سپین او هغه سره
زر او هغه کالي نه یستل او دَ بیت دَ یهوه په خزانو کښ لۍ کیښودل*

اتم باب

۱ آهغه وقت سلیمان دَ اسرائیل سپین ږیري جمع کړل او ټول
سرداران دَ فرقو امیران دَ پلارونو له بني اسرائیل سلیمان بادشاه
ته په اورشلیم کښ چه صندوق دَ عهد دَ خداوند دَ داؤد
۲ له ښهره چه صیحون دي را وخیژوي ۲ نو سلیمان بادشاه ته
ټول سړي دَ اسرائیل په عید کښ دَ ایثانیم په میاشت کښ
۳ چه هغه اومه میاشت ده جمع شول ۳ او ټول سپین ږیري
۴ دَ اسرائیل راغلل او کوهنانو صندوق واخست ۴ او دَ خداوند
صندوق لۍ وخیژاوه او خیمه دَ جماعت او هغه ټول پاک کالي
چه په مسکن کښ وُو او هغه کوهینانو او لاویانو وخیژول
۵ ۵ او سلیمان بادشاه او ټول جماعت دَ اسرائیل چه هغه
ته ورجمع شوي وو دَ خداوند دَ صندوق دَ وړاند له کډو

او له غوایانو به ئې ذبح کول چه دَ کثرت په سبب ئې شمار او حساب
نه کیده ۶ او کوهینانو صندوق دَ عهد دَ خداوند خپل ٦
مقام ته ننه یست دَ بیت وکلامخانې ته په قُدُسُ الاَقدَسُ
کښ دَ کروبیانو تر وزو لاندِ ۷ ځکه چه هغه کروبیانو خپل ٧
وزرونه دَ صندوق په مقام غوړولي وُو او هغه کروبیانو
پاس په صندوق او دَ هغه بازوګانو له پاسَ پرِ سیوري کاوه
۸ او بازوګان اوږدول نو دَ بازوګانو سرونه له قدسه دَ ٨
کلامخانې دَ وړاندِ ښکاره کیدل اوله بهرَنه ښکاره کیدل اودغه ترنن ورځې پورِ
هلته دِي ۹ په صندوق کښ هیڅ نه وُو بې له هغو دوو لوحو ٩
دَ کاڼیو چه موسیٰ هلته کښ په حُریب کښ کیښودل هرکله
چه خداوند بنيِ اسرائیل سره عهد وتاړه دَ دوي دَ وتلو په
وقت له مصرَ له زمکې نه ۱۰ او داسې وه هرکله چه کوهینان ١٠
به له قدسَ وتل نو اوریځې به بیت دَ یهوه ډک کړ ۱۱ اوکوهینان ١١
نه توانیدل چه دَ خدمت دَپاره ودریږي دَ اوریځې په مخ کښ ځکه
چه جلال دَ خداوند به بیت دَ یهوه ډک کړ

۱۲ هغه وقت سلیمان خبره وکړه خداوند وویل چه دَئ ١٢
به په توره تیاره کښ اوسِي ۱۳ ما بنا کونکي بیت ښبله ستا ١٣
دَپاره بنا کړي دي یو مکان ستا دَ تمکیدلو دَپاره تر ابدَ پورې
۱۴ او بادشاه خپل مخ وګرزاوه او ټول جماعت ته ئې برکت ورکړ ١٤
او ټول جماعت دَ اسرائیل ولاړ وه او وئې ویل چه خداوند
الله دَ اسرائیل دِ مبارک وِي چه په خپلې خولې ئې ښما پلار
داؤد ته کلام وکړ او په خپل لاس ئې ډک کړ وئې ویل ۱۶ له ١٦
هغې ورځې نه چه ما خپل اُمّت اسرائیل له مصرَ را وېوست
نو مِ یو ښهر له ټولو فرقو دَ اسرائیل دَ بیت دَ بنا کولو دَپاره
غوره نه کړ چه ښما نوم هلته کښ وِي بلکه داؤد مِ غوره

١٧ کړ چه ځما په اُمت اسرائیل باندِ وِي ۱۷ او ځما دَ پلار دَ داؤد
په زړه کښِ وه چه دَ خداوند الله دَ اسرائیل دَ نُوم دَپاره
١٨ یو بیت بنا کړِي ۱۸ نو خداوند ځما پلار داؤد ته وویل دي دَپاره
چه ستا په زړه کښِ وُو چه ځما دَ نُوم دَپاره بیت بنا کړِي نو
١٩ بښه دِ کړِي دِي چه ستا په زړه کښِ وُو ۱۹ تش ته به هغه
بیت بنا نه کړِي بلکه ستا زوي چه ستا له پښتَ راووزِي
٢٠ هغه به ځما دَ نُوم دَپاره کور بنا کړِي ۲۰ او خداوند خپل کلام
چه کلام ئِي وکړ قایم کړ او زه دَ خپل پلار داؤد په ځاي پورته
شوم او دَ اسرائیل په تخت کښیناستم لکه هغه چه خداوند
کلام وکړ او دَ خداوند الله دَ اسرائیل دَ نُوم دَپاره ما بیت بنا
٢١ کړِي دي ۲۱ او هلته مِ دَ صندوق دَپاره مکان مقرّر کړ چه
هلته عهد دَ خداوند دیَ چه ځمونږ له پلرونو سره ئِي پېکړ
هغه وقت چه دوي ئِي له مصر له زمکي راویستل
٢٢ ۲۲ او سلیمان دَ خداوند دَ مذبح دَ وړاندِ مخامخ ټول
جماعت دَ اسرائیل ته ودریده اولاسونه ئِي دَ آسمان نه
٢٣ وغوړولي ۲۳ وئِ ویل اي خداوند الله دَ اسرائیل ستا په
شان الله پاس په آسمان کښِ نشته او نه کوز په زمکه
ساتونکي دَ عهد او دَ مهربانئِ خپلو بندیګانو ته چه ستا
٢٤ دَ وړاندِ په خپلو ټولو زړونو سره تلونکي دِي ۲۴ هغه چه
تا خپل بنده ځما پلار داؤد وساته هغه چه تا ورته کلام
وکړ او تا په خپلي خولي کلام وکړ او په خپل لاس دِ پک کړ
٢٥ لکه نن ورځ ۲۵ او اوس اي خداونده الله دَ اسرائیل خپل
بنده ځما پلار داؤد لره هغه وساته چه تا پرِ کلام وکړ
و دِ ویل چه له تا نه به ځما دَ وړاندِ سړي پرېکړي نه شِي
چه دَ اسرائیل په تخت کښېنِي تش که ستا زامن خپلي

لاري وساتي چه ځما دَ وړاندِ دړومي لکه چه ته ځما دَ وړاندِ
۲۶ لاړې ۲۶ او اوس، اي الله دَ اسرائيل آمين دِ وِي که نه هغه
۲۷ ستا کلام چه خپل بنده ځما پلار داؤد ته دِ کلام وکړ، ۲۷ ځکه
چه الله به په رښتيا سره په زمکه باندِ واوسي څه؟ گوره
آسمانونه او آسمان دَ آسمانونو تا ځايولی نه شي نو څومره لږ
۲۸ دا بيت چه ما بنا کړي دیَ ۲۸ نو ته دَ خپل بنده دُعا ته او دَده
زارۍ ته متوجّه شه اي خداوندَ ځما الله چه هغه ناره او دُعا
۲۹ چه ستا بنده ستا دَ وړاندِ نن ورځ دُعا کوي واوري ۲۹ چه
ستا سترگي په دي بيت باندِ شپه او ورځ پرانتلي وِي هغه
ځاي لره چه تا وويل چه ځما نُوم به هلته وِي چه ته هغه دُعا
۳۰ چه ستا بنده دَدي مقام دَپاره دُعا کوي واوري ۳۰ او دَخپل
بنده زارِي او ستا اسرائيل اُمّت چه تا ته په دي مقام کښ
دُعا کوي واوره او ته دَ خپلو ځمکيدلو په مقام کښ له آسمانَ
۳۱ واوره او چه ته واوري نو وئي بخښه ۳۱ چه يو سړيَ دَخپل
دوست خطا وکړي او په هغه باندِ قسم کيښود شي چه هغه
قسم وخوري او هغه قسم ستا دَ مذبح دَ وړاندِ په دي بيت
۳۲ کښ راشي ۳۲ نو ته په آسمان کښ واوره او وکړه او دَ خپلو
بندگانو عدالت وکړه چه په شرير باندِ شرارت راوړي چه دَده
لار دَ هغه په سرکيښودي شي او چه صادق کنړلي شي
۳۳ چه ورته لکه صداقت ئي ورکړي شي ۳۳ هرکله چه ستا اُمّت
اسرائيل دَ دُښمنانو دَ وړاندِ شکست کړي شي ځکه چه دوي ستا
خطا وکړه بيا تا ته وگرزيږي او ستا په نُوم ئي اقرار وکړ او دُعا
۳۴ وکړي او تا ته زارِي وکړي په دي بيت کښ ۳۴ نو ته له آسمانه
واوره او دَ خپل اُمّت اسرائيل خطاوي عفوه کړه هغي خاوري
۳۵ ته چه تا دَ دوي پلرونو ته ورکړي ده وئي گرزوه ۳۵ هرکله چه

آسمان بند شي او باران نه وِي هرکاه چه دوي ستا خطا کړي دَه
او که دوي دَدي ځاي په لوري دُعا وکړي او ستا په نُوم اقرار
وکړي او له خپلو خطاؤ راوګرزي هرکاه چه ته هغوي اندوهګين کړي
۳۶ ۳۶ نو ته له آسمانه واوره او دَ خپلو بندګانو او دَ خپل اُمّت
اسرائيل خطا عفوه کړه چه هغه نيکه لار چه دوي په کښې ځي
ورزده کړي او په خپله زمکه کښې باران ورکړي هغه چه تا
۳۷ خپل اُمّت ته په ميراث ورکړه ۳۷ او که په زمکه کښې لوږه وِي
که وبا وِي که بادِ سموم وِي او که زيړي وِي بيابانِي ملخ نغروڼکي
ملخ وِي او چه دَدوي دَ ښهرونو په زمکه کښې دَ دوي دُښمنان
۳۸ قلعه بند کړي ټوله وهنه ټول مرض ۳۸ ټوله دُعا او ټوله زارِي چه له
ټوله آدم‌زاده وشي ستا له ټول اُمّت اسرائيل چه هر سړي
دَ خپل زړه وهنه و پيژني او خپل دَ لاسونو خپرې دَدي بيت
۳۹ په لوري وغوړوي ۳۹ نو ته له آسمانه دَ خپل تمکيدلو له مکانه
واوره او عفوه ئې کړه او کار وکړه او هر سړي ته دَ هغه دَ
ټولو لارو په موافق ورکړه لکه چه ته دَ هغه زړه پيژني (ځکه
۴۰ چه ته يوازي دَ ټول بنيِ‌آدم زړونه پيژني) ۴۰ تا چه ستا ويره وکړي
ټولې ورځې چه دوي ژوندون لرِي دَ هغه خاورِي په مخ چه
۴۱ څمونږ پلرونو ته دِ ورکړي ۴۱ او هم هغه پردِي لره چه ستا له
اسرائيل اُمّتَ نه دَيَ: هغه چه له لرِي زمکي ستا دَ نُوم په سبب
۴۲ راشِي ۴۲ (ځکه چه دوي ستا هغه لوي نُوم واوري او ستا هغه
قوّتناک لاس او ستا هغه اوږدکړي بازو) او هغه چه راشِي
۴۳ او په دي بيت کښې دُعا وکړي ۴۳ نو ته له آسمانه دَ خپل تمکيدلو
له مکانه واوره او په موافق دَ ټول چه هغه پردِي تاته دُعا کوِي
وکړه تاچه ټول قومونه دَ زمکي ستا نُوم و پيژني او له تاو ويريږي
لکه چه ستا اُمّت اسرائيل او چه دوي پوه شي چه ستا

نُوم په دې بيت باندِ چه ما بِنا کړې دې بللې شوې دې -
۴۴ چه ستا اُمّت دَ ده دَ دُښمن جنګيدلو ته ووزي په هغه ۴۴
لارې کښ چه ته په کښ به دوي واستوي او خداوند ته
دُعا وکړي دَ هغه ښهر په لوري چه تا غوره کړې دې او دَ
هغه بيت په لوري چه ما ستا نُوم ته بِنا کړې دې ۴۵ نو ته ۴۵
له آسمانَ دَ هغو دُعا او زارې واوره او دَ دوي عدالت وکړه
چه دوي ستا خطا وکړي (ځکه چه هيڅ آدم‌زاد نشته چه خطا ۴۶
نه کوي) او ته په هغوي خپه شې او دَ دُښمنانو مخې ته ئې ورکړې
او دوي بنديان په بند يوسي دَ دُښمنانو و زمکې ته چه لرې يا
نژدې وي ۴۷ نو چه دوي په هغه زمکه کښ چه په بند لئ ۴۷
بيولې دي خپلو زړونو ته وګرزي او وجاروزي او تا ته زارې
وکړي دَ دوي دَ بنديوانئ په زمکه کښ و وائي چه مونږ خطا
کړې دَه او مونږ بدې کړې دَه او شر مو کړې دې ۴۸ او تا ته ۴۸
دوي په خپلو ټولو زړونو سره وګرزي او له خپلو ټولو ځانونو
دَ دوي دَ دُښمنانو په زمکې کښ هغوي چه دوي ئې بنديان
بوتلل او تا ته دُعا وکړي دَ خپلې زمکې په لوري چه تا دَ دوي
پلرونو ته ورکړه دَ هغه ښهر په لوري چه تا غوره کړې دې او
دَ هغه بيت په لوري چه ما ستا په نُوم بِنا کړې دې ۴۹ نو ته ۴۹
په آسمان کښ دَ خپل تمکيدلو له مکانه دَ دوي دُعا او دَ دوي
زارې واوره او عدالت ئې وکړه ۵۰ او خپل اُمّت له چه دوي ۵۰
ستا خطا کړې دَه و بښه او هغه ټول تقصيرونه چه دوي ستا
په خلاف تقصير کړې دي او دوي ته دَ هغو دَ وړاندِ چه دوي
ئې په بند بوتلل رحمت ورکړه او دوي به په هغو رحم وکړي
۵۱ ځکه چه دوي ستا اُمّت دِي او ستا ميراث چه له مصرَ ۵۱
دِ را ويوست دَ اوسپنې دَ آوي له مينځ نه ۵۲ چه ستا سترګې ۵۲

دِ دَ خپل بنده زاریو ته پرانتلي وِي او ستا دَ اُمّت اسرائیل
٥٣ زاریو ته نو به نه هغه ټول چه دوي دِ بولِي واوري ٥٣ څکه
چه تا دوي میراث دَ ټولو قومونو دَ زمکي نه بیل کړل چه تا
ته میراث وِي لکه چه تا دَ خپل بنده موسیٰ په لاس کلام وکړ
هغه وقت چه څمونږ پلرونه دِ له مصرَ راویستل اي خداونده
یَهُوَه
٥٤ ٥٤ او داسي وشوه هرکله چه سلیمان دُعا کول خداوند
ته تمام کړل په دي ټولي دُعا او زارئ سره نو پاڅیده دَ خداوند
دَ مذبح له وړاندِ نه په خپلو زنګونو باندِ له ټیټیدلونه او
٥٥ لاس خپرِ یٔ دَ آسمان په لورِي غوړیدلي وي ٥٥ او ودریده او
ټول جماعت دَ اسرائیل ته یٔ په لوي آواز سره برکت ورکړ وئ ویل
٥٦ ٥٦ خداوند دِ مبارک وِي چه خپل اُمّت اسرائیل ته موافق
دَ ټنخو ټولو چه کلام یٔ وکړ آرام ورکړ یو کلام پرِ نه وت له هغه
ټوله نیکه کلامه چه دَ خپل بنده موسیٰ په لاس یٔ کلام وکړ
٥٧ ٥٧ خداوند څمونږ الله دِ له مونږ سره وِي لکه چه څمونږ
له پلرونو سره وه نه مو دِ پریږدي او نه مو دِ ترک کړِي -
٥٨ ٥٨ او څمونږ زړونو دِ په خپل لورِي مایل وکړِي تا چه مونږ دَ ده
په ټولو لارو کښِ ځواودده فرضونه اوحقونه یٔ او دَ ده عدالتونه چه
٥٩ څمونږ پلرونو ته یٔ په فرض کړِي وُو وساتو ٥٩ او دا کلام
څما چه دَ خداوند دَ وړاندِ مِ زارِي پرِ وکړه څمونږ خداوند
الله ته دِ په ورځ او په شپه نژدي شي چه دَ خپل بنده عدالت
او دَ خپل اُمّت اسرائیل عدالت وکړِي کلام دَ ورځي دَ هغه
٦٠ په ورځ کښِ ٦٠ تا چه ټول قومونه دَ زمکي پوه شِي چه یهوه
٦١ هم هغه الله دَي او بل نشته ٦١ او ستاسو زړه دِ دَ
خداوند الله څمونږ سره سالم وِي چه تاسي دَ ده په حقونو

کښ لاړ شئِ او دَ ده فوجونو وساتئِ لکه نن ورځ ۶۲ او بادشاه ۶۲
او ټول اسرائيل ورسره دَ خداوند دَ وړاندِ ذبيحې ذبح کړې
۶۳ او سليمان دَ سلامتې ذبيحې ذبح کړې هغه چه ده خداوند ۶۳
ته ذبح کړې له غوايانو دوه ويشت زره او ګډان يو سل شل
زره او بادشاه او ټول بنِي اسرائيل دَ خداوند کور خاص کړ
۶۴ په دغې ورځې کښ بادشاه دَ حصار مينځ چه دَ وړاندِ دَ بيت ۶۴
دَ يهوه وه مقدّس کړ ځکه چه ده هلته سيزونکې قربانئِ او
دَ هديې قربانئِ او وازګې دَ سلامتئِ دَ قربانئِ په عمل کړلې ځکه
چه هغه مذبح دَ زيړو چه دَ خداوند دَ وړاندِ وه وړوکې وه
چه په کښ سيزونکې قربانئِ او دَ هديې قربانئِ او دَ سلامتئِ
دَ ذبيحو وازګې ځاي شي ۶۵ او سليمان په هغه وقت کښ ۶۵
عيد وکړ او ټول اسرائيل چه ورسره وُو لوي جماعت له حمات
له ننه وتني دَ مصر تر درياب پورې څمونږ دَ الله خداوند دَ
وړاندِ اوه ورځې او اوه ورځې څوارلس ورځې ۶۶ او په اتمه ۶۶
ورځې کښ ئې اُمّت رخصت کړ او دوي بادشاه ته مبارکي ورکړه
او خپلو کيږديو ته خوشحاله او خورم دل لاړل دَ هغې ټولې نيکئِ
دَ پاره چه خداوند له خپل بنده داؤد سره او له خپل اُمّت
اسرائيل سره وکړه ❊

نهم باب

۱ او داسې وشول چه سليمان دَ بيت دَ يهوه بنا کول او دَ ۱
بادشاه دَ کور او ټول شوق دَ سليمان چه دَي ئې په کولو
خوښ وه پوره کړل ۲ نو خداوند سليمان ته دويم وار ښکاره ۲
شه لکه چه ده ته په جبعون کښ ښکاره شوي وه ۳ او ده ۳
ته خداوند وويل چه ما ستا دُعا او زارِي چه تا دَ وړاندې دِ
زارِي کړي ده اوريدلي دَه دا بيت چه تا بنا کړ چه ځما نُوم تر

ابدَ پورې په کښې وِي مقدّس کړې مِ دي او ځما سترګې او ځما زړه
۴ به تل ورځې هلته وِي ۴ او ته که ځما دَ وړاندِ لاړ شې لکه
چه ستا پلار داؤد لاړ شه په کامل زړه سره او په راستئِ
او موافق دَ هر هغه څه چه ما حکم درته فرض وکړ عمل
۵ وکړې او ځما حقونو او عدالتونو وساتې ۵ نو زه به ستا دَ
مملکت تخت په اسرائیل باندِ تر ابدَ قایم کړم لکه چه ما
ستا پلار داؤد ته کلام وکړ و مِ ویل چه تا لره به دَ اسرائیل له
۶ تخت سړې نیست نه شِي ۶ نو که تاسې یا ستاسو زامن ځما
له پیروي کولونه په بیرته وجاروزي او ځما فرمونه او ځما حقونه چه ما
ستاسو دَ وړاندِ کیښودلي دِي و نه ساتئ بلکه په نورو خدایانو
۷ پسې لاړ شئ او د دوي عبادت او هغوته سجدې وکړئ ۷ نو زه به اسرائیل له
هغې زمکې نه چه ما هغو ته ورکړې ده پرې کړم او دا بیت چه
ما دَ خپل نوم دَپاره مقدّس کړې دي له خپلې مخې لرې کړم او
۸ اسرائیل به په ټولو قومونو کښې یو مثال او یوه پیغور شِي ۸ او
دا بیت (چه عالي دي) نو هر څوک چه به پرِ تیریږي تعجّب به
کوي او شپیلئ به ووهِي او وبه وایي چه یهوه ولې له دې
۹ زمکې او له دې بیت سره داسې وکړل ۹ نو وبه وایي ځکه چه
دوي یهوه الله خپل ترک کړ هغه چه دَدوي پلرونه ئې دَ مصر له
زمکې راویستل او نورخدایان ئې ونیول او سجدې ئې ورته وکړې
او عبادت ئې وکړ ځکه یهوي په دوي دا ټوله بلا راوسته
۱۰ ۱۰ په آخر دَ شلم کال چه سلیمان دواړه کورونه بیت دَ
۱۱ یهوه او محل دَ بادشاه جوړ کړل ۱۱ او حیرام بادشاه دَ صور
سلیمان ته دَ لمنځ او دَ نښتر لرګي او سره زر دَ هغه دَ ټولي
خوشحالئِ په موافق رالیږل په دغه وقت سلیمان بادشاه حیرام
۱۲ ته شل ښهرونه په زمکه دَ جلیل کښې وبخښل ۱۲ نو حیرام

له صور دَ ښهرونو دَ ليدلو دَپاره چه سليمان ورته بخښلي
وُو را ووت خو دَ هغه په سترګو ښه نه وُو ۱۳ نو وئ ۱۳
وي اي وروره دا څه ښهرونه دِي چه تا ما ته بخښلي دِي او
هغه زمکه ئي کابول وبلله تر نن ورځي پوري ۱۴ او حيرام دَ بادشاه ۱۴
دَپاره يو سل شل قنطار سره زر را وليږل
۱۵ او دا دَي سبب دَ بيګار چه سليمان بادشاه هغه ۱۵
راخستل دَپاره دَ جوړولو دَ بيت دَ يهوه او دَ محل خپل
او دملو او ديوال اورشليم او دَ حاصور او دَ مجدّو او دَ جازر
۱۶ دَ مصر بادشاه فرعون راوخوت او جازر ئي واخست او په ۱۶
اور ئي وسه او کنعانيان ئي قتل کړل چه په هغه ښهر کښ
اوسيدل او هغه ئي خپلي لُور ته چه دَ سليمان ښځه وه دهېج ورکړ
۱۷ او سليمان جازر او کوزني بيتِ حوران بنا کړل ۱۸ او بعلة او ۱۷ ۱۸
تدمور دَ بيابان په زمکه کښ ۱۹ او ټول ښهرونه امباري چه دَ ۱۹
سليمان وُو او ښهرونه دَ ګاډو او ښهرونه دَ سوارو چه دَ سليمان
خوښه او مرضي وه په اورشليم او په لُبنان او په ټوله زمکه
دَ بادشاهت کښ ئي بنا کړل ۲۰ ټول قومونه له اموريانو او حتيانو ۲۰
او فرزيانو او حويّانو او يبوسيانو چه له بني اسرائيل نه وُو
باقي وُو ۲۱ اولاد دَ هغو چه پس له هغو په زمکه کښ ۲۱
باقي وه چه بني اسرائيل نه توانيده چه ئي حرم کړي نو په هغو
سليمان دَ غلامئ خراج تر نن ورځي مقرّر کړ ۲۲ ليکن سليمان ۲۲
له بني اسرائيل څوک غلام نه کړ ځکه چه هغه سړي دَ جنګ او
خدمتګاران او اميران او ثالثان او سرداران دَ ګاډو او دَ سوارو
ئي وُو ۲۳ هغه چه په کار دَ سليمان سرداران وُو پنځه سوه ۲۳
پنځوس منصبداران وُو چه په حاکمانو دَ قوم حاکمان وُو
۲۴ او ليکن لُور دَ فرعون دَ داؤد له ښهره خپل کور ته ۲۴

ور وختـه چه وله يې بِنا کړې وه په دغه وقت يې مِلو بِنا
٢٥ کړ ٢٥ او سليمان درې ځله په کال کښ دَ سيزلو او دَ سلامتيا
قربانۍ په هغه مذبح چه يهوه له يې جوړه کړې وه وخيژولي
او دَ يهوه دَ وړاندِ يې خوشبو وسيزلي او بيت يې کامل کړ
٢٦ ٢٦ او سليمان بادشاه بيړۍ جوړي کړلي په عصيون جابر کښ
چه په طرف دَ ايلَة دَ بحر قلزم په بله غاړه په زمکه دَ آدوم کښ
٢٧ وه ٢٧ او حيرام په بيړۍ کښ خپل غلامان ماړګان چه له بحره
٢٨ واقف وُو دَ سليمان له غلامانو سره وليږل ٢٨ نو اوفير ته لاړل
او له هلته يې سره زر واخسته څلور سوه شل قنطار او سليمان
بادشاه ته يې راوړل *

لسم باب

١ ١ او چه مَلِکي دَ شبا خبر دَ سليمان دَ يهوه دَ نوم واوريد
٢ دَ مسئلو دَ ازميښت دَپاره راغله ٢ نو اورشلِم ته راغله له
ډيره لويه سورلي له اوښانو چه په خوشبويۍ او په ډيرو زياتو
سرو زرو او په جواهرو سره بار وُو سليمان له راغله څه چه يې
٣ په زړه کښ وُو ټول يې ورويل ٣ نو په ټولو خبرو هغه سليمان
خبر کړه له بادشاه نه يو کار پټ نه وه چه هغه يې پرِ خبر
٤ نه کړه ٤ او چه مَلِکي دَ شبا ټول حکمت دَ سليمان وليد او
٥ هغه بيت چه يې بنا کړې وه ٥ او دسترخوان دَ خوراک يې او دَ
غلامانو مجلس يې او دَ خادمانو ودريدل يې او پوشاک يې او
ساقيان يې دَ سيزلو قرباني يې چه په بيت دَ يهوه کښ يې خيژولي
٦ روح په کښ باقي پاتې نه شه ٦ نو بادشاه ته يې وُوِ چه رښتيا
دِي هغه خبر چه ما په خپله زمکه کښ ستا دَ کارونو او ستا
٧ دَ حکمت اوريدلي وه ٧ ما په خبرو باور ونکړ ترڅو چه راغلم
او په خپلو سترګو مِ وليدل نو هغه چه مِ اوريدلي وُو نيم دُو

ستا حكمت او ښېګړه چه مِ اوريدلِي وُو په هغي زيات دي -
۸ ۸ مبارک دِي ستا سړِي او مبارک دِي ستا غلامان چه ستا
۹ په حضور ولاړ دِي او هميشه ستا حكمت اورِي ۹ ليكن مبارک
دِ دِي يهوه الله ستا چه درنه راضِي دَي او په تخت دَ اسرائيل
ئي كښينولي ځكه چه يهوي له اسرائيلَ هميشه مينه وكړه چه ته
۱۰ ئي بادشاه كړي چه عدل او صداقت وكړي ۱۰ او هغي بادشاه ته
يو سل شل قنطار سره زر او ډيري زياتي خوشبويي او جواهر
وبخښل پس له دي په دي شان ډيري خوشبويئِ چه مَلِكي دَ
۱۱ شبا سليمان بادشاه ته وبخښلي رانغلي ۱۱ او دا هسي دَ حيرام په
بيړو چه دَ اوفير له سرو زرو ډكي وي له اوفيرَ راغلي په ډيرو
۱۲ زياتو لرګو دَ چندنړو او په جواهرو ۱۲ او بادشاه دَچندنړوله لرګو
ستني دَ يهوي دَ بيت او دَ بادشاه دَكور دَپاره جوړي كړي او بربطونه
او ربابونه دَ سروديانو په دي شان دَ چندنړو لرګي تر نن ورځي پوري
۱۳ نه راغلل او نه وليدلي شول ۱۳ او سليمان بادشاه دَ شبا مَلِكي
ته هرڅه چه دَ هغي خواهش وه چه ئي وغوښتل ور ئي كړل
سِوا له دي سليمان بادشاه دَ خپل سخاوت په موافق هغي ته
وبخښل نو هغه وګرزيده او له خپلو غلامانو خپلي زمكي ته
لاړله

۱۴ ۱۴ او وزن دَ سرو زرو چه سليمان ته په يو كال كښِ
۱۵ راتله شپږ سوه شپږ شپيته قنطارونه دسرو زرو وه ۱۵ سوا له هغه
چه له تاجرانو اوله امد ورفت د سوداګرو او دَ ټولو بادشاهانو
له عربو او دَ زمكي له حاكمانو نه

۱۶ ۱۶ او سليمان بادشاه دوسوه ګنګلونه دَ سرو زر ټكوبي جوړ
۱۷ كړل او شپږ سوه (توِلي) سره زر په يو ګنګل ولګيدي ۱۷ او دري سوه
ډالونه ئِي له ټكوبي سروزروجوړ كړل يو ډال دَ دريو اَمناءُ له سرو

زرو جوړ وه او سليمان هغه دَ لُبنان دَ ځنګل په کور کښ کېښودلې
۱۸ ۱۸ او بادشاه يو لوي تخت دَ هاتي دَ غابښونو جوړ کړ او په ښو سرو
۱۹ زرو ئې پټ کړ ۱۹ او دَ تخت شپږ زينې وې او دَ تخت له سره
تر شا پورې غونډ وه او دې خوا ته او هغه خوا ته په ځاي دَ
کېناستو دوه تکيه وې او دوه زمرې دواړو تکيه ګانو څخه ولاړ وُو
۲۰ ۲۰ او دولس زمرې هلته په پوړو ولاړ وُو په دې خوا او په
هغې خوا په ټولو ملکونو کښ دَدې په شان نه وه جوړ شوي
۲۱ ۲۱ او ټول لوښي دَ څښلو دَ سليمان بادشاه دَ سرو زرو وو او ټول لوښي دَ لبنان
دَ ځنګل دَ کور له خالص سرو زرو وُو نه دَ سپينو زرو دا دَ سليمان په زمانه کښ په
۲۲ هيڅ ګڼلې نه شول ۲۲ ځکه چه دَ بادشاه په بحر کښ بېړۍ دَ ترسيس سره
دَ بېړۍ دَ حيرام نو بېړۍ دَ ترسيس به راتله په درې کاله کښ
يو ځل به راتله بېړۍ دَ ترسيس ډکه دَ سرو او سپينو زرو او دَ
۲۳ هاتي دَ غابښونو او دَ بيزوګانو او دَ طاؤسانو به راتله ۲۳ نو سليمان
بادشاه لوي شه په ټولو بادشاهانو دَ زمکې په دولت او په حکمت
۲۴ کښ ۲۴ او ټولې زمکې آرزو دَ ليدلو دَ سليمان وکړه هغه
۲۵ حکمت چه الله دَ هغه په زړه کښ اچولې وه واؤرې ۲۵ او
هر يو به له خپلې هديې دَ سپينو له لوښو او دَ سرو زرو له لوښو
او له پوشاکونو او له وسلې او له خوشبويو او له آسونو او له
۲۶ قچرو سره کال په کال راته ۲۶ او سليمان ګاډې او سواره جمع
کړل نو دَ هغه يو زر څلور سوه ګاډې وُو او دولس زره سواره
نو هغه ئې دَ ګاډو په ښهرونو کښ ودرول او سره دَ
۲۷ بادشاه په اورشلم کښ ۲۷ او بادشاه په اورشلم کښ
سپين زر په شان دَ کاڼو کړل او لمنځي ئې په شان
۲۸ دَ انځرو کړلې چه په کوز ميدان کښې په کثرت سره وې ۲۸ او ونه
دَ آسونو دَ سليمان له مصر وه او ټولې دَ تاجرانو دَ بادشاه

به پرک پرک په بیعه اخستل ۲۹ یو ګاډي به خوت او له مصر به ۲۹
وته په شپږ سوه دَ سپینو زرو او یو آس په یو سل پنځوس او
په دې شان سره دَ حتیانو دَ ټولو بادشاهانو او دَ آرامي دَ
بادشاهانو دَپاره به دَ هغو له لاسونو سره و وتل ÷

یولسم باب

۱ او سلیمان بادشاه ډیرې پردئ ښځې محبتي کړلې او دَ فرعون ۱
لور سره موابیاني او عمونیاني او ادومیاني او صیدونیاني او
حتیاني ۲ له هغو قومونو چه خداوند دَ هغو په باب بني اسرائیل ۲
ته وویل چه تاسي هغوي ته مه ورننه وزئ او نه دِ هغوي تاسو
ته درننه وزي ځکه چه هغوي به ستاسو زړونه دَ خپلو خدایانو
په لور واړوي نو سلیمان دَ دغو په مینه کښ ونښت ۳ او ۳
دَ ده اوه سوه بیبیاني ښځي وي او درې سوه سُریتي نو دَ ده
ښځو دَ ده زړه واړاوه ۴ او دَ سلیمان دَ زوړتوب په وقت کښ ۴
داسي وشوه چه دَ ده ښځو دَ ده زړه په نورو خدایانو پسي
واړوه او دَ ده زړه له خداوند الله خپل سره سالم نه وه لکه
زړه دَ ده دَ پلار داؤد ۵ نو سلیمان په عَشتُورَت خداي دَ ۵
صیدونیانو پسي او په ملکوم مکروه دَ عمونیانو پسي شه
۶ او سلیمان دَ خداوند په سترګو کښ بدِي وکړه او نه په ډکوالي ۶
سره په خداوند پسي شه لکه دَ ده پلار داؤد ۷ هغه وقت ۷
سلیمان دَ موابیانو دَ مکروه کموش دَپاره لوړ ځاي بنا کړ په
هغه غره چه اورشلیم ته مخامخ دي او مولک مکروه دَ بني عمون
۸ او هم هسي دَ هغو ټولو پردو ښځو دَپاره چه خپل خدایانو ۸
ته به ئې بخور سیزل او ذبحي ئې کولي
۹ نو خداوند په سلیمان باندِ خپه شه ځکه چه دَ ده زړه ۹

له خداوند الله دَ اسرائيلَ چه دوه واره ورته ښکاره شوی
۱۰ اړولي وه ۱۰ او په دې خبره کښ يې ده ته حکم وکړ چه دي دِ
په نورو خداپانو پسي تلل نه کوي او ده هغه چه خداوند
۱۱ ورته حکم وکړ ونه سانه ۱۱ نو خداوند سليمان ته وويل دي
دَپاره چه دغه تا ځنځه کيږي او ځما عهد او ځما حقونه چه ما
حکم پرِ درکړ ونه ساتل نو زه به له تا نه بادشاهي په ځيرولو
۱۲ ځيري کړم او ستا نوکر ته به يې ورکړم ۱۲ مګر زه به دا ستا په
ورځو کښ دَ داؤد ستا دَ پلار دَپاره ونه کړم بلکه ستا دَ ځوي
۱۳ له لاس به يې ځيري کړم ۱۳ تش ستا دَ ځوي له لاسَ به ټوله
بادشاهي ځيري نه کړم بلکه يوه فرقه به ستا ځوي لرِه ځما
دَ بنده داؤد په خاطر او دَ اورشليم دَپاره چه ما غوره کړي
دي ورکړم
۱۴ ۱۴ نو خداوند هدد ادومي دُشمن سليمان ته پورته کړ
۱۵ چه هغه دَ بادشاه لهِ اولاده په ادوم کښ وه ۱۵ او داسي
وشوه هرکله چه داؤد په ادوم کښ وه او دَ لښکر سردار
يوآب دَ هغو وژليو دَ ښخولو دَپاره وخوت او ده په ادوم کښ
۱۶ ټول ميړونه ووهل ۱۶ نو يوآب او ټول اسرائيل هلته کښ شپږ
مياشتي اوسيدلِ ځو چه يې په ادوم کښ ټول ميړونه پريکړل
۱۷ ۱۷ نو هدد وتښتيده دَي او څو ادوميان کسان دَده دَ پلار
له مريونو ورسره چه مصر ته ورتلي او هدد وړوکي هلک وه
۱۸ ۱۸ او له مديانه پورته شول او پاران ته راغلل او له پاران يې
کسان واخستل او مصر ته فرعون بادشاه دَ مصر ته راغلل
نو هغه يو کور ورکړ او خوراک يې ورته مقرّر کړ او زمکه
۱۹ يې ورکړه ۱۹ نو هدد دَ فرعون په سترګو کښ ډير نعمت ومونده
او هغه دَ خپلي ښځي خور دَ تحفنيس ملکي خور ور واده کړه

۲۰ نو دَ تحفنيس خور ده لره جنوبث زوي دَ ده وزيږاوه او تحفنيس ۲۰
دَ فرعون دَ کور په مينځ کښِ هغه له رِتي پرېکړ او جنوبث دَ
فرعون په کور کښِ دَ فرعون دَ زامنو په مينځ کښِ وه ۲۱ او ۲۱
چه هدد په مصر کښِ واوريدل چه داؤد له خپلو پلرونو
سره څملاست او چه يوآب سردار دَ لښکر مړ شه نو هدد
فرعون ته ووېل چه رخصت مِ کړه چه خپلي زمکي ته لاړ شم
۲۲ نو فرعون ورته ووېل چه ما څخه دَ کوم څيز محتاج يې چه ۲۲
گوره ته خپلي زمکي ته تلل غواړې هغه ووېل دَ هيڅ نه مګر
رخصت مِ کړه
۲۳ او الله ده لره بل دُشمن رزون زوي دَ اليداع پورته ۲۳
کړ هغه چه له خپل خاونده هددعزر بادشاه دَ ضوبه نه
وتښتيده ۲۴ نو ده څان لره کسان جمع کړل او دَی دَ يوي ډلي ۲۴
سردار شه هغه وقت چه داؤد دوي ووژلل او هغوي دَمشق
ته لاړل او هلته اوسيدل او په دمشق کښِ ئې بادشاهي کوله
۲۵ او هغه ټولي ورځي دَ سليمان دَ اسرائيل دُشمن وه او هم ۲۵
هغه بدِي چه هدد وکړه او هغه له اسرائيل نه نفرت کاوه
او په آرام ئې بادشاهي وکړه ¶ ۲۶ او يربعام بن نباط افرائيمي دَ صردة ۲۶
مريي دَ سليمان او نُوم دَ مور ئې صروعه کُنډه ښځه وه خپل
لاس ئې په بادشاه پورته کړل ۲۷ او داسي خبره وه چه ده لاس ۲۷
په بادشاه پورته کړه سليمان مِلّوا بنا کړه او دَ خپل پلار داؤد
دَ ښهر سوري ئې بندول ۲۸ او هغه سړي يربعام جبّار دَ قوّت ۲۸
وه نو چه سليمان هغه هلک وليد چه چوست دې نو هغه
ئې په ټول کار دَ بيت دَ يوسف وسپاره ۲۹ او په دغه وقت ۲۹
کښِ داسي وشوه چه يربعام له اورشليمه ووت نو اخيا هغه
شلوني نبي ئې په لار کښِ ومونده او ده نوي څادر په څان اچولي

۳۰ وه او دوي دواړه يواځي په پټي کښې وُو ۳۰ نو اخيا هغه نوي
څادر چه په ده باندې وه په قابو کړ او دوه لس ټکړي ئې څيري
۳۱ کړي ۳۱ او يربعام ته ئې وويل چه واخله دَ ځان دَپاره لس ټکړي
ځکه چه خداوند الله دَ اسرائيل داسي وايي گوره زه به هغه
مملکت دَ سليمان له لاسه څيري کړم او لس فرقي به تا ته درکړم
۳۲ ۳۲ او هغه لره به يوه فرقه څما دَ بنده داؤد دَپاره وي او دَ
اورشليم دَپاره هغه ښهر چه ما له ټولو فرقو دَ اسرائيل غوره
۳۳ کړ ۳۳ ځکه چه زه ئې پريښودلي يم او دَ صيدونيانو خدايانئ
عشتورث ته ئې سجده کړي ده او کموش الله دَ موابيانو
ته او ملکوم الله دَ بني عمون ته او څما په لارو کښې لا نه ړل
چه څما په سترگو کښې هغه چه راست دي وکړي او چه
څما حقونه او څما عدالتونه وکړي لکه چه داؤد پلار دَده -
۳۴ ۳۴ او زه به ټول مملکت دَده له لاسه وانه خلم بلکه دَده
ټولي ورځي به ئې شازاده کيږدم څما دَ بنده داؤد دَپاره هغه
چه ما غوره کړ هغه چه څما فرضونه او حکمونه ئې وساتل -
۳۵ ۳۵ او زه به بادشاهي دَده دَ زوي له لاسه واخلم او هغه
۳۶ به تا ته درکړم يعني لس فرقي ۳۶ او دَ هغه زوي ته به يوه
فرقه ورکړم چه څما بنده داؤد لره چراغ وي ټولي ورځي څما
د وړاندې په اورشليم کښې هغه ښهر چه ما دَ خپل ځان
۳۷ دَپاره غوره کړ چه خپل نوم هلته کيږدم ۳۷ او تا به واخلم
او ته به دَ خپل ځان دَ خواهش په موافق په ټولو بادشاهي
۳۸ وکړي او ته په اسرائيل کښې بادشاه شي ۳۸ او داسي به وشي
چه ته هر هغه څه چه زه ئې درته وفرمايم واوري او څما
په لارو کښې لاړ شي او ته هغه وکړي چه څما په سترگو کښې
راست وي او ته څما حقونه او فرضونه وساتې لکه چه څما

بنده داؤد وکړل نو زه به له تا سره يم او ستا دپاره به يو
امانت کور بنا کړم لکه چه ما داؤد لره بنا کړ او تا ته به
۳۹ اسرائيل درکړم ۳۹ او دَ داؤد اولاد به دَدي دپاره ذليل کړم
۴۰ ليکن نه تولي ورځي ۴۰ او سليمان يربعام طلب کړ چه مړ ئي کړي
نو يربعام پورته شه او مصر ته وتښتيده شيشق بادشاه دَ
مصر ته او په مصر کښ دَ سليمان تر مرګ پوري وه

۴۱ ۴۱ او دَ سليمان نوري خبري او هر څه چه ده وکړل او
دَده حکمت هغه دَ سليمان دَ خبرو په کتاب کښ ليکلي شوي
۴۲ نه دي څه؟ ۴۲ او هغه ورځي چه په کښ سليمان په اورشليم
کښ په ټول اسرائيل بادشاهي کوله څلويښت کاله وُو ۴۳ او سليمان
له خپلو پلارونو سره څملاست او دَ داؤد پلار دَده په ښهر کښ
ښخ کړي شه او رحبعام دَده زوي دَده په ځاي بادشاه شه *

دولسم باب

۱ ۱ او رحبعام شکيم ته لاړ ځکه چه ټول اسرائيل په شکيم کښ
۲ جمع شوي وُو چه بادشاه ئي کړي ۲ او داسي وشوه چه يربعام
ابن نباط واوريدل او دي لا تر اوسه په مصر کښ وه ځکه
چه دي دَ سليمان بادشاه له مخه تښتيدلي وه او يربعام
۳ په مصر کښ اوسيده ۳ او هغو ور واستول او دي ئي راوباله
نو يربعام راغي او ټول جماعت دَ اسرائيل او رحبعام ته ئي
۴ خبري وکړي و ئي ويل چه ۴ ستا پلار څموږ ژغ دروند کړ او
اوس ته هغه خدمت ستا دَ پلار او هغه دروند ژغ چه په
موږ بانږ ئي کيښود سپک کړه نو موږ به ستا خدمت کوُو
۵ ۵ او ده هغو ته وويل چه تر دريو ورځو لاړ شئ بيا ماته راشئ
۶ نو امّت لاړ ۶ او هغه بادشاه رحبعام له هغو سپين ږيرو سره

چه دَ سلیمان دَ ده دَ پلار دَ وړاندِ (چه هغه ژوندي وه) به
ودریدل مصلحت وغوښت و ئ ویل چه تاسي څرنګ مصلحت
۷ راکوئ چه زه هغو خلقو ته څه ځواب ورکړم؟ او هغو ده ته
خبره وکړه و ئ ویل چه که ته نن ورځ دَ دي اُمّت مريي شي
او خدمت ئ وکړي او بخښنه وکړي او خبري ورسره وکړي
۸ بني خبري نو دوي به ټولي ورځي ستا مريونه وِي ۸ او ده دَ
سپين ږيريو مصلحت چه ور ئ کړه پريښوه او له هغو ځوانانو
چه له ده سره لوي شوي وو او دَ ده دَ وړاندِ به ودريدل
۹ مصلحت وغوښت ۹ او ده هغوي ته وويل چه تاسو څه مصلحت
راکوئ چه زه دي اُمّت ته خبره وکړزوم چه ما ته ئ خبره وکړه
واېي چه هغه ژغ چه ستا پلار په مونږ کيښود سپک کړه
۱۰ ۱۰ نو هغه ځوانانو چه له ده سره لوي شوي وُو خبره وکړه
و ئ ویل چه ته دغه اُمّت ته چه تا ته ئ خبره وکړه واېي چه
ستا پلار په مونږ باندِ دروند ژغ کيښود او ته ئ سپک کړه
داسي ورته ووايه چه زما کوچنی ګوته زما له پلار له ملا نه به زياته غټه
۱۱ وي ۱۱ او اوس چه زما پلار په تاسي باندِ دروند ژغ کيښلي
دي نو زه به ستاسي ژغ زيات کړم پلار مِ په کوړو تنبيه
درکولي او زه به په لړمانو تنبيه درکړم

۱۲ ۱۲ نو يربعام او ټول اُمّت رحبعام ته په دريمي ورځي
ورغي لکه چه بادشاه خبره وکړه ويل ئ چه په دريمه ورځ
۱۳ ما ته را وګرزئ ۱۳ نو بادشاه اُمّت ته سخت ځواب ورکړ او
۱۴ دَ سپين ږيريو مصلحت چه په صلح ئ ورکړي وه پريښود ۱۴ او
دَ ځوانانو دَ مصلحت په موافق ئ خبره وکړه و ئ ویل چه
زما پلار په تاسي باندِ ژغ دروند کړ او زه به ستاسي په ژغ
زيات کړم پلار مِ په کوړو تنبيه درکړه او زه به په لړمانو

تنبیه درکړم ۱۵ او بادشاه دَ اُمّت وانه وریدل ځکه چه دا ۱۵
سبب دَ خداوند له طرفَ وه تا چه هغه کلام خپل قایم کړي
چه خداوند دَ اخیاه شلوني په لاس یربعام بن نباط ته وکړ
۱۶ نو چه ټول اسرائیل ولیدل چه بادشاه دَ دوي وانه وریدل ۱۶
نو اُمّت بادشاه ته ځواب ور وګرزاوه وئي ویل چه ځمونږ په
داؤد کښې کومه برخه ده او په ابنِ یسّي کښې میراث نشته
خپلو خیمو ته اي اسرائیل: اوس خپل کور ته نظر وکړه اي
داؤده او اسرائیل خپلو خیمو ته لاړ ۱۷ او هغه بني‌اسرائیل ۱۷
چه دَ یهوده په ښهرونو اوسیدل رحبعام پرِ بادشاهي کوله
۱۸ بیا رحبعام بادشاه ادورام چه په بیګار وه واستاوه او ۱۸
هغه ټول اسرائیل په کاڼرو سنګسار کړ او هغه مړ شه
نو رحبعام بادشاه تلوار وکړه کاډِي ته وختو چه اورشلیم ته
وتښتي ۱۹ نو اسرائیل تر نن ورځي پوري دَ داؤد له کورونه یاغي ۱۹
دي ۲۰ او چه ټول اسرائیل واوریدل چه یربعام وګرزیده نوئي ۲۰
واستول او هغه ئي جماعت ته وباله او په ټول اسرائیل ئي
بادشاه کړ هیڅوک دَ داؤد په کور پسي بي له فرقي دَ یهوداه نه وه
۲۱ او چه رحبعام اورشلیم ته ورغي او ټول کور دَ یهوداه ۲۱
او فرقه دَ بنیامین ئي جمعَ کړه یو سل اتیا زره بهادران جنګیالي
چه دَ اسرائیل دَ کور سره وجنګیږي او بادشاهي رحبعام بن
سلیمان ته وګرزوي ۲۲ او کلام دَ الله شمعیاه مرد دَ الله ته ۲۲
راغي وئي ویل ۲۳ چه ته رحبعام بن سلیمان بادشاه دَ یهوداه ۲۳
او ټول کور دَ یهوداه او بنیامین او باقي
اُمّت ته امر وکړه ووایه ۲۴ چه خداوند داسي امر کوي چه ۲۴
تاسي ونه ښیږئ او نه له خپلو ورونړو بني‌اسرائیل سره
وجنګیږئ هر سړئ خپل کور ته وګرزئ ځکه چه دا کلام

څما له طرفه دئ او هغوي کلام دَ خداوند واوریده اوله تللو نه
۲۵ وګرزیدل دَ خداوند دَ کلام په موافق ۲۵ او یربعام شکیم دَ
افرایم په کوهستان کښې بنا کړ او په کښې اوسیده او له
۲۶ هغه ځایَ ووت او فنوئیل ئې بنا کړ ۲۶ او یربعام په خپل زړه
کښې وویل چه اوس به مملکت دَ داؤد و کورته وګرزي -
۲۷ ۲۷ که دا اُمت وخیژي چه په بیت دَ یهوه چه په اورشلیم
کښې دي ذبحي وګزارِي نو دَدي اُمّت زړه به دَ دوي خاوند
رحبعام بادشاه دَ یهوداه ته وګرزي او ما به قتل کړي
۲۸ او دوي به رحبعام بادشاه دَ یهوداه ته وګرزي ۲۸ او بادشاه
مصلحت وغوښت او دوه سخي ئې دَ سرو زرو جوړ کړل
او هغو ته ئې وویل چه تاسي ته ډیره ده چه اورشلیم ته وخیژئ
ګورئِ خپل اِلهان اي اسرائیلَ چه تاسي ئې دَ مصر له زمکي را
۲۹ وخیژولئ ۲۹ او یو ئې په بیت ایل کښې و لګاوه او بل ئې په
۳۰ دان کښې کیښود ۳۰ او دا خبره خطا شوه او اُمّت به دَ یوه
۳۱ دَ وړاندِ تر دان پوري ورته او دَ لوړو کور ئې جوړ کړ او دَ
اُمّت له اطرافو ئې کوهینان مقرّر کړل چه له بني لاوِي نه نه وُو
۳۲ ۳۲ او یربعام په اتمي میاشتي عید جوړ کړ په پنځلسمي ورځي
دَ میاشتي لکه هغه عید چه په یهوداه کښې وه او په
مذبح ئې وخیژاوه هسي ئې په بیت ایل کښې وکړل په ذبحي کولو
سره هغو سخیو ته چه ده جوړ کړل او په بیت ایل کښې ئې کوهینان دَ
۳۳ هغو لوړو چه جوړ ئې کړلي ودرول ۳۳ او په هغه مذبح باندِ
ئې وخیژول چه ده په بیت ایل کښې جوړه کړه په پنځلسمي ورځې
کښې په هغي اتمي میاشتي کښې په هغي میاشتي کښې چه له
خپل زړه نه ئې خیال کړ نو بني اسرائیل له ئې عید جوړ کړ او په
مذبح ئې وخیژاوه چه بخور وسیزي *

دیارلسم باب

۱ آ او گوره چه یو مردِ الله له یهوداه نه دَ خداوند په کلام
سره بیتِ ایل ته راغي او یربعام مذبح ئخنه ولاړ وه چه بخور
۲ وسیزي ۲ نو دَ مذبح په لوري دَ خداوند په کلام سره ئي ناره
وکړه او وئي ويل ای مذبحَ اي مذبحَ خداوند داسي امر کوي
گوره یو زوي به وزیږیدلي شي نوُم دَ هغه به یوشیّا وي او
هغه به په تا باندِ دَ لوړو دَ کوهینانو ذبح وکړي هغوي چه په
تا باندِ بخور سیزي او په تا باندِ به دَ آدمزاد هډوکي وسیزلي
۳ شي ۳ او هغه به په دغي ورځي یو عجائب وکړي و ئي ويل چه دا
هغه عجائب دَيَ چه خداوند پرِخبره وکړه گوره مذبح به وچوي
۴ او هغه ايري چه ورباندِ دي توي به شي ۴ او داسي وشول چه
بادشاه کلام دَ مردِ الله واوریده هغه چه دَ مذبح په لوري په
بیتِ ایل کښ ئي نعره وکړه نو یربعام خپل لاس له مذبح نه اوږد
کړ و ئي ويل و ئي نيسئِ او دَ هغه لاس چه دَ هغه په لوري ئي
اوږد کړ وچ شه او دي نه توانیده چه ځان ته ئي را وگرزوي -
۵ ۵ او مذبح وچاؤده او ايري له مذبحَ توي شوي موافق دَ هغه
۶ عجائب چه مردِ الله دَ خداوند دَ کلام په موافق وويل ۶ او بادشاه
ځواب وکړ او مردِ الله ته ئي وويل چه ته دَ خداوند دَ خپل الله
په مخ کښ زاري وکړه او ځما دَپاره دُعا وکړه او ځما لاس به ما ته
راوگرزیدلي شي او مردِ الله دَ خداوند مخ ته زاري وکړه او دَ
۷ بادشاه لاس ور وگرزیده او داسي شه لکه اول ۷ او بادشاه
مردِ الله ته وويل چه له ما سره کور ته راشه او ځان تازه کړه
۸ او زه به تا ته اُجرت درکړم ۸ او هغه مردِ الله بادشاه ته وويل
چه که ته ما ته خپل نیم کور راکړي دِرسره به ننه نه وزم او نه

۹ به ډوډۍ وخورم او نه به په دې ځاى کښې اوبه وڅښم ۹ ځکه
چه ماته دَ خداوند په کلام سره فرمايلي وه ويل يې چه ته مه
ډوډۍ خوره او مه اوبه څښه او مه په هغې لارې کښې گرزه
۱۰ چه ته په کښې ځې ۱۰ نو هغه په بلې لار لاړ او نه گرزيده په
۱۱ هغې لارې چه په کښې بيت‌ايل ته ورغلې ۱۱ او په بيت‌ايل کښې
يو زوړ نبي اوسيده نو زامن يې راغلل او هغه ټول کار چه هغه
ورځ مردِ الله په بيت‌ايل کښې وکړ ورته يې بيان کړ او هغه
خبرې چه بادشاه ته يې کلام وکړ خپل پلار ته يې بيان کړ -
۱۲ ۱۲ نو هغو ته دَ دوى پلار ووېل چه په کومې لارې لاړ او دَ هغه
زامنو ليدلې وه هغه لار چه مردِ الله چه له يهوداه راغلې وه
۱۳ پرِ لاړ ۱۳ او هغه خپلو زامنو ته ووېل چه ماته په خره زين وتړئ
۱۴ او هغوى په خره بانْدِ زين وتاړه او دې پرِ سور شه ۱۴ او په
مردِ الله پسې لاړ او هغه يې وموند چه تر بلوط دَ لانْدِ ناست
وه او ورته يې ووېل چه ته هغه مردِ الله يې چه له يهوداه راغلې
۱۵ يې او ده ووېل زه (هغه يم) ۱۵ نو ده هغه ته ووېل چه ته
۱۶ له ما سره کور ته لاړ شه او ډوډۍ وخوره ۱۶ او هغه ووېل
چه زه نه توانيږم چه له تا سره وگرزم او نه به درسره ننه وزم
او نه به ډوډۍ وخورم او نه به درسره اوبه وڅښم په دې ځاى
۱۷ کښې ۱۷ ځکه چه ماته په کلام دَ خداوند سره ويلي شوي وه
چه ته مه ډوډۍ خوره او نه هلته کښې اوبه څښه او نه په
۱۸ هغه لارې کښې چه په کښې لاړې وگرزه ۱۸ نو ده هغه ته ووېل
چه زه هم ستا په شان نبي يم او ما ته فرښتې دَ خداوند
په کلام خبره وکړه ويل يې چه هغه درسره خپل کور ته وگرزوه
او هغه به ډوډۍ وخورِي او اوبه به وڅښي مگر ده هغه ته
۱۹ دروغ ووېل ۱۹ او هغه ورسره وگرزيده او دَ هغه په کور کښې

ئي ډوډئِ وخوړه او اوبه ئې وڅښلې ٢٠ او چه دوي لا په ٢٠
خوانځي ناست وُو نو دَ خداوند کلام هغه نبي ته چه دي ئې
وګرزاوه وشه ٢١ نو هغه مردِ الله ته چه له يهوداه راغلې ٢١
وه نعره وکړه ويل ئې چه خداوند داسي امر کوي دي دَپاره
چه دَ خداوند له خولې سرکښ شوي او هغه فرمان چه
خداوند الله ستا تاته وفرمايه ودِ نه ساته ٢٢ او وګرزيدې ٢٢
او ډوډي دِ وخوړه او اوبه دِ وڅښلې په هغه ځاي کښ چه
تاته ئې وويل چه ته مه ډوډئ خوره او مه اوبه څښه ستا
لاش به ستا دَ پلارونو په قبر کښ ننه نه وزي ٢٣ او پس له ٢٣
هغه چه ډوډئِ ئې وخوړه اوبه ئې وڅښلې هغه ته ئې په خره
زين وتاړه دَ هغه نبي دَپاره چه هغه ئې وګرزاوه ٢٤ او هغه ٢٤
روان شه يو زمري په لاري کښ هغه وموند او هغه ئې
مړ کړه او دَ هغه لاش په لار کښ اچولي شوي وه او
هغه خر دِ هغه په څنګ کښ ولاړ وه او زمري دَ هغې
لاش په څنګ کښ ولاړ وه ٢٥ او ګوره چه کسان تيريدونکي ٢٥
وُو او هغو هغه اچولي شوي لاش په لار کښ وليد او
زمري دَ لاش په څنګ کښ ولاړ او هغوي راغلل او په
هغه ښهر کښ چه هغه سپين ږيري نبي په کښ اوسيده
خبر ئې وکړ ٢٦ او چه هغه نبي چه هغه ئې له لاري راوګرزولي ٢٦
وه وااوريدل و ئې ويل چه دا هغه مردِ الله دي چه
دَ خداوند له خولې سرکښ شه نو خداوند هغه زمري ته
ورکړ او هغه ئې مات کړ او مړ ئې کړ په موافق دَ کلام
دَ خداوند چه ده ته ئې کلام وکړ ٢٧ او ده خپلو ځامنو ته ٢٧
خبره وکړه و ئې ويل چه ما لره په خره زين وتړئِ او هغو
زين وتاړه ٢٨ او دي لاړ او دَ هغه لاش ئې په لار کښ اچولي ٢٨

شوي و موند او خر او زمري لاش څنګه ولاړ او هغه زمري
۲۹ هغه لاش خوړلي نه وه او نه ئي خر مات کړ ۲۹ نو هغه
نبي دَ مردِ الله لاش پورته کړ او په خره ئي کیښود او وئي
ګرزاوه او هغه زوړ نبي ښهر ته ننه وت چه تهر پرِ ووهي او
۳۰ ښخ ئي کړي ۳۰ خو دَ هغه لاش ئي په خپل قبر کښ کیښود او
۳۱ تهر ئي پرِ واهه و ئي ویل هاي اي ځما وروره ۳۱ او پس له
ښخولو دَ هغه خپلو ځامنو ته ئي وویل چه زه مړ شم نو په
هغه قبر کښ چه په کښ هغه مردِ الله ښخ دَي ښخ م کړئ
۳۲ ځما هډوکي دَ هغه دُ هډوکیو په څنګ کښ کیږدئِ ۳۲ دي دپاره
چه هغه کلام چه ده دَ خداوند په کلام سره دَ مذبح په
خلاف چه په بیتِ ایل کښ دَي او دَ هغه ټولو کورونو دَ لوړو
په خلاف چه دَ سمرون په ښهرونو کښ دِي ویلَي دَي په کیدلو
۳۳ کښ به وشِي ۳۳ او پس له دي خبري یربعام له خپلي بدي
لاري ونه جاروت بلکه دی وګرزیده او دَ اُمّت له اطرافو ئي
دَ لوړو کوهینان مقرّر کړل څوک چه ئي وغوښت دَ هغه لاس
۳۴ ئي خاص کړ او هغه دَ لوړو له کوهینانو شه ۳۴ او له دي
خبري دَ یربعام کور لره خطا وه او دَ هغه دَ کولو او برباد کولو
دَ زمکي له مخ نه *

څوارلسم باب

۱ ۲ ۱ په دغه وقت کښ ابیّا زوي دَ یربعام رنځور شه ۲ او یربعام
خپلي ښځي ته وویل چه پورته شه که نه خپل شکل بدل کړه
تاچه پوهیدلي نه شِي چه ته دَ یربعام ښځه یي او شیلوه ته
لاړه شه ګوره هلته کښ اخیّا نبي دَي چه په ما ئي کلام
۳ وکړ دَ بادشاه کیدلو په دي اُمّت باندِ ۳ او په خپل لاس کښ
لس ډوډئِ او ټیکلئ او دَ ګبینه کوزه واخله او هغه ته

ورشه او هغه به درته ښکاره کړي چه هلک به څه شي ؞ نو ۴
دَ یربعام ښځې داسې وکړل او پورته شوه او شیلوه ته لاړه او
دَ اخیاه کورته راغله او اخیاه لیدلی نه شول ځکه چه دَ زوړوالي
په سبب دَده سترګې وړندې شوې وې ؞ او خداوند اخیاه ته ووئیل ۵
کوره چه دَ یربعام ښځه راغله تاچه له تانه دَ خپل زوي په
باب خبره پوښتنه وکړي ځکه چه هغه رنځور دی نو ته هغه ته
لکه داسې او داسې ووایه او داسې به وي که هغه درننه دریږي
نو هغه به ځان پردي کړي ؞ نو داسې وشوه چه اخیاه دَ هغې ۶
دَ پښو آواز واورېده چه هغه دننه راغله نو ده هغې ته
ووئیل چه اې دَ یربعام ښځې راننه وزه ته داولې ځان پردي
کوې او زه تاته استولے شوی یم په سخته خبره سره ؞ لاړه شه ۷
یربعام ته ووایه چه خداوند الله دَ اسرائیل داسې امر کوي
دې دَپاره چه ما ته دَ اُمّت له مینځ پورته کړې او په خپل
امّت اسرائیل باندې مې امیر مقرّر کړې ؞ او دَ داؤد له کوره مې ۸
مملکت وشلاوه او هغه مې تاته درکړه او ته لکه زما بنده داؤد
هسې نه وې هغه چه زما فرمانونه ئې وساتل او هغه چه په
ماپسې په خپل ټول زړه لاړ شه تش هغه ئې وکړل چه زما
په سترګو کښې راست دي ؞ لیکن تا په کولو بدې کړې ده له ۹
هغو ټولو نه چه له تانه وړاندې وُو او ته لاړې او دَ ځان دَپاره
دې نور خدایان او ویلې شوې جوړ کړي دي چه ومې قهروې او
زه دې دَ خپلې شا دَ ورستو اچولې یم ؞ دې دَپاره کوره زه به دَ ۱۰
یربعام په کور بدې بلا راوړم چه له یربعام نه به دروکي نر هلک
او بندوال او ارتوال په اسرائیل کښې پرې کړم او دَ یربعام
دَ کور آخر به نیستې کړم لکه چه څوک سره نیستې کوي ترڅو
پورې چه تمام شي ؞ هغه چه دَ یربعام په ښهر کښې مړ شي ۱۱

سپي به ئې وخوري او هغه چه په پټي کښ مړ شي دَ آسمان
۱۲ مرغان به ئې وخوري ځکه چه خداوند کلام کړي دی ۱۲ او ته
پورته شه خپل کور ته ورځه او چه ستا پښي ښهر ته ور
۱۳ ننه وزي نو هغه هلک به مړ شي ۱۳ او ټول اسرائيل به پرِ
ټټر ووهي او ښخ به ئې کړي ځکه چه دغه يواځي به له يربعام
قبر ته ننه وزي ځکه چه په دغه کښ يوه خبره ومندلې شوه
چه دَ خداوند الله دَ اسرائيل په نزد دَ يربعام په کور کښ
۱۴ نيکه ده ۱۴ او خداوند به دَ ځان دَپاره په اسرائيل بادشاه
۱۵ ودروي چه دَ يربعام کور به پرې کړي نن ورځ او هم دا ساعت ۱۵ او
خداوند به اسرائيل داسي ووهي لکه کاني په اوبو کښ ټيټيږي
او اسرائيل به له دې ښې خاوري چه ده دَ هغو پلارونو ته
ورکړه وکاږي او دَ درياب تر پوري خوا به ئې تار په تار کړي
۱۶ ځکه چه دوي آشريم جوړ کړل خداوند قهر کونکي شه ۱۶ او
اسرائيل به دَ يربعام دَ خطاؤ په حال کښ چه ده خطا وکړه
۱۷ او په اسرائيل ئې هم خطا وکړه دفعه به ئې کړي ۱۷ نو دَ يربعام
ښځه پورته شوه او لاړه او ترځه ته راغله او چه دَ دروازي
۱۸ آستاني ته راغله هغه هلک مړ شه ۱۸ نو هغه ئې ښخ کړ او ټول
اسرائيل پرِ ټټر وواهه موافق دَ هغه کلام دَ خداوند چه دَ
۱۹ خپل بنده اخيّا نبي په لاس ئې کلام وکړ ۱۹ او پاتي خبري
دَ يربعام چه دې څرنګ وجنګيده او څرنګ ئې بادشاهي کوله
ګوره دوي دَ اسرائيل دَ بادشاهانو دَ روزنامي په کتاب کښ
۲۰ ليکلي شوي دي ۲۰ او ورځي چه په کښ يربعام بادشاهي وکړه
دوويشت کاله وي او له خپلو پلارونو سره څملاست او دَ ده
زوي ناداب دَ ده په ځاي بادشاهي وکړه
۲۱ ۲۱ او رحبعام بن سليمان په يهوداه کښ بادشاهي وکړه

او رحبعام دَ یو څلوېښت کالو وه دَ ده په بادشاه کیدلو کښ
او اولس کاله ئې په اورشلیم کښ بادشاهي وکړه هغه ښهر
چه خداوند له ټولو فرقو له اسرائیلَ غوره کړ چه خپل نوم
په هغه کیږدِي او دَ ده دَ مور نوم نعمه هغه عمونیه وه ۲۲ او ۲۲
یهوداه دَ خداوند په سترګو کښ شرارت وکړ او هغه ئې
غیرت ته ولمځوه زیات له هغو ټولو چه دَ دوي پلارونو خطا
وکړله هغه چه دوي خطا پرِ وکړه ۲۳ او دوي دَ خپلو ځانونو ۲۳
دَپاره لوړي او ستني او اشریم په هر لوړ غره باندِ بنا کړل او
تر هري شني ونې لاندِ ۲۴ او په زمکه کښ کونیان هم وُو ۲۴
چه موافق دَ ټولو پلیتو دَ غیر قومونو ئې وکړل هغري چه خداوند
دَ بني اسرائیل له وړاندِ لا وارث وشړل ۲۵ او په پنځم کال دَ ۲۵
رحبعام بادشاه کښ داسي وشوه چه شیشق بادشاه دَ مصر
اورشلیم ته وخوت ۲۶ او دَ بیتِ یهوه خزانې او دَ بادشاه دَ ۲۶
کور خزانې ئې واخستي او هغه ټول ئې واخستل او هغه ټول
ډالونه دَ سرو زرو چه سلیمان جوړ کړل وا ئې خستل ۲۷ نو ۲۷
رحبعام بادشاه دَ هغو په بدل کښ دَ زیړو ډالونه جوړ کړل
او هغه ئې زغلیدونکو سردارانو ته چه دَ بادشاه دَ کور دَ
دروازي ساتونکي وُو وسپارل ۲۸ او داسي وشول څوځله چه ۲۸
بادشاه به بیت یهوه ته ننه‌وت نو زغلیدونکي به هغوي
یو وړل او بیا به ئې دَ زغلیدونکو وته‌خانې ته وګرزول ۲۹ او ۲۹
باقي خبري دَ رحبعام او هر هغه څه چه ده وکړه دَ یهوداه دَ
بادشاهانو دَ روزنامي په کتاب کښ لیکلي شوي نه دي څه؟
۳۰ او دَ رحبعام او دَ یربعام په مینځ کښ ټولي ورځي جنګ وه ۳۰
۳۱ بیا رحبعام له خپلو پلرونو سره څملاست
او دَ خپلو پلرونو سره دَ داؤد په ښهر کښ ښخ کړي

شه او دَده دَ مور نوم نعمه هغه عمونيه وه او ابيام دَده
زوي دَده په ځاي بادشاهي وکړه ❊

پنځلسم باب

۱ آ او دَ يربعام بن نباط دَ بادشاهئ په اتلسم کال ابيام په يهوداه
۲ بادشاهي وکړه ۲ په اورشليم کښ ئي دري کاله بادشاهي وکړه
۳ دَ هغه دَ مور نوم معکه وه دَ ابيشالوم لور ۳ او هغه په
ټولو خطاؤ دَده دَ پلار کښ چه له ده ئي وړاندِ کړي وي تلل
کول او دَده زړه له خداوند الله خپل سره سالم نه وه لکه
۴ زړه دَده دَ پلار داؤد ۴ ليکن دَ داؤد دَپاره خداوند الله ده
ته په اورشليم کښ چراغ ورکړ چه پس له ده دَده زوي
۵ ئي قايم کړي او چه اورشليم ټينګ کړي ۵ ځکه چه داؤد هغه
کار وکړ چه دَ خداوند په سترګو کښ راست وه او له هغو
ټولو چه ورته ئي و فرمائل په خپلو ټولو ورځو دَ ژوندانه کښ
دَ هيڅ يوي خبري نه لړي نه شه تش دَ اوريا حتي په خبري
۶ کښ ۶ او دَ رحبعام په مينځ او دَ يربعام په مينځ کښ ټولي ورځي
۷ دَ ژوندانه دَدوي جنګ وه ۷ او نوري خبري دَ ابيام او هرڅه
چه ده وکړل دوي دَ يهوداه دَ بادشاهانو دَ روزنامي په کتاب
کښ ليکلي شوي نه دِي څه ؟ او دَ ابيام په مينځ او دَ يربعام
۸ په مينځ کښ جنګ وه ۸ بيا ابيام له خپلو پلرونو سره څملاست
او دَ داؤد په ښهر کښ ئي ښخ کړ او آسا دَده زوي دَده په
ځاي بادشاه شه
۹ ۹ او په شلم کال دَ يربعام بادشاه دَ اسرائيل آسا په
۱۰ يهوداه بادشاهي وکړه ۱۰ او هغه يو څلويښت کاله په اورشليم
کښ بادشاهي وکړه او دَ هغه دَ مور نوم معکه لور دَ ابيشالوم

۱۱ او آسا هغه وکړل چه دَ خداوند په سترګو کښې راست وُو ۱۱
لکه داؤد دَده پلار ۱۲ او ګونیان ئې له زمکې وویستل او ۱۲
هغه ټول بُتان چه دَده پلارونو جوړ کړي وُو لرې کړل ۱۳ او ۱۳
ده هم خپله مور معکه له ملکۍ توب نه خارجه کړه ځکه چه
دې دَ اشیراه یو پلیت بُت جوړ کړه او آسا دَدې پلیت بُت پرېکړه
او دَ قدرون په رود کښې ئې وسوزاوه ۱۴ او لوړې ئې لرې ۱۴
نه کړې شوې لیکن دَ آسا زړه له خداوند سره دَده په ټولو
ورځو کښې سالم وه ۱۵ او ده دَ خپل پلار پاک څیزونه او ۱۵
خپل پاک څیزونه بیتِ یهوه ته دَ سپینو زرو او دَ سرو زرو
او کالي ننه راوړل ۱۶ او دَ آسا په مینځ او دَ بعشا بادشاه دَ ۱۶
اسرائیل په مینځ کښې ټولې ورځې دَدوې جنګ وه ۱۷ او بعشا ۱۷
بادشاه دَ اسرائیل په یهوداه باندِ وخوت او رامٰاه ئې بنا کړه
تاچه هیڅوک پرې نه ږدِي چه دَ یهوداه بادشاه آسا ته تله
او راتله وکاندِ ۱۸ او آسا ټول سپین او سره زر چه دَ بیت ۱۸
یهوه په خزانو کښې او دَ بادشاه دَ کور په خزانو
کښې پاتې وُو واخستل او دَ خپلو
مریونو په لاس ئې ورکړل او هغوې آسا بادشاه بِنهدد بن
طبریمون بنِ حریون بادشاه دَ آرام ته چه په دمشق کښې اوسیدَونکی
وه واستول و ئې ویل ۱۹ چه ځما په مینځ کښې او ستا په مینځ ۱۹
کښې او ځما دَ پلار په مینځ او ستا دَ پلار په مینځ کښې عهد
دِ وِي ګوره ما تاته دَ سپینو زرو او دَ سرو زرو پیشکشئِ
در واستولې او ته راشه خپل عهد له بعشا بادشاه دَ اسرائیل
سره مات کړه او هغه به رانه وخیژي ۲۰ نو بِنهدد دَ آسا بادشاه ۲۰
واوریدل او دَ لښکرو سرداران ئې چه ورځنه وُو دَ اسرائیل
په ښهرونو کښې واستول او عیون او دان او آبیل بیت معکه

٢١ او ټول کنورت له ټولې زمکې دَ نفتالي سره و وهل ٢١ او داسې
وشوه چه بعشا واوریدل نو دَ رامه ښنا کولو ئې پرېښودل
٢٢ او په ترځه کښې و اوسیده ٢٢ او آسا بادشاه ټول یهوداه
وبلل هیڅوک ناغه نه وه نو هغو ټول کاڼړي دَ رامه واخستل
او دَ هغه ټول لرګي چه ورسره بعشا بنا کړي وُو او په دوي
٢٣ سره آسا بادشاه جبعه دَ بنیامین او مصفاه بنا کړل ٢٣ او
باقي ټولي خبري دَ آسا او ټول قوّت دَ ده او هر څه چه ئې وکړل
او هغه ښهرونه چه بنا ئې کړل دوي دَ یهوداه دَ بادشاهانو دَ
روزنامې په کتاب کښې لیکلي شوي نه دي څه؟ بې له دې دَ
٢٤ زوړوالي په وقت کښې په خپلو پښو رنځوز شه ٢٤ بیا آسا له
خپلو پلارونو سره څملاست او له خپلو پلارونو سره دَ داوُد
پلار خپل په ښهر کښې ښخ کړي شه او یهوشافاط زوي ئې
دَده په ځاي بادشاهي وکړه
٢٥ ٢٥ او ناداب زوي دَ یربعام په اسرائیل باندِ بادشاه شه
په دویم کال دَ آسا بادشاه دَ یهوداه او په اسرائیل ئې دوه
٢٦ کاله بادشاهي وکړه ٢٦ او دَ خداوند په سترګو کښې ئې شرارت
وکړ او دَ خپل پلار په لاري لاړ او په هغو خطاؤ چه اسرائیل
٢٧ پرې خطا وکړه ٢٧ او بعشا زوي دَ اخیّا دَ یسّاکر دَ کور ورته
سازش وکړ او بعشا ئې په جبثون دَ فلسطیانو کښې وواهه او
٢٨ ناداب او ټول اسرائیل په جبثون قلع بند کوونکي وُو ٢٨ او په
دریم کال دَ آسا بادشاه دَ یهوداه بعشا هغه مړ که او دَ هغه
٢٩ په ځاي بادشاه شه ٢٩ او داسې وشوه چه دَي بادشاه کیده نو
ټول کور دَ یربعام ئې وواهه او یو ساه اخستونکي دَ یربعام ئې
باقي پرې نه ښود څو چه ئې برباد کړل په موافق دَ کلام دَ خداوند
٣٠ چه دَ خپل بنده اخیّا دَ هغه شلوني ئې کلام وکړ ٣٠ دَ یربعام

په هغو خطاؤ چه ده خطا وکړي او چه بني‌اسرائيل ئي هم
خطاکار کړه په هغه خپه کيدنې چه خداوند الله دَ اسرائيل ئي
پرِ خپه کړه ٣١ او نوري خبري دَ ناداب او هر څه چه ده وکړل ٣١
هغه دَ اسرائيل دَ بادشاهانو دَ روزنامي په کتاب کښ ليکلي شوي
نه دِي څه ٣٢ او دَ آسا په مينځ او دَ بعشا بادشاه دَ اسرائيل ٣٢
په مينځ کښ ټولي ورځي دَدوي جنګ وه
٣٣ او په دريم کال دَ آسا بادشاه دَ يهوداه کښ بعشا ٣٣
بنِ اخيّاه په ټول اسرائيل په ترځه کښ ترڅليرويشت کاله بادشا
شه ٣٤ او هغه دَ خداوند په سترګو کښ شرارت وکړه او دَ ٣٤
يربعام په لاري او دَده په هغه خطا کښ چه اسرائيل ئي پرِ
خطاکار کړه وګرزيده ؛

شپاړسم باب

١ او دَ خداوند کلام ياهو بن حنانِي ته دَ بعشا په خلاف راغي ١
وئي ويل ٢ دي دَپاره چه ما ته له خاوري پورته کړي او ته مِ ٢
په خپل اُمّت اسرائيل امير مقرّر کړي او ته دَ يربعام په
لاري لاړي او خما اُمّت اسرائيل دِ خطاکار کړه او زه دِ دَ
هغو په خطاؤ خپه کړم ٣ ګوره زه به دَ بعشا نسل نيست ٣
او دَده دَکور نسل او ستا کور به دَ يربعام بن نباط دَکور
په شان کيږدم ۴ هغه چه بعشا لره په ښهر کښ مړ شي ۴
سپي به ئي وخوري او هغه چه ده لره په پټي کښ مړ شي
دَ آسمان مرغان به ئي وخوري ۵ او نوري خبري دَ بعشا او ۵
هغه چه ده وکړلي او دَده قوّت دَ اسرائيل دَ بادشاهانو
دَ روزنامي په کتاب کښ ليکلي شوي نه دِي څه؟ ۶ او بعشا ۶
له خپلو پلارونو سره څملاست او په ترضه کښ

۷ بنخ کړي شه دَده زوي ايلاه دَده په ځاي بادشاه شه ۷ او هم په
لاس دَ ياهو بن حنانا هغه نبي دَ خداوند کلام په بعشا
راوړ او دَده په کور او په ټول شرارت چه دَ خداوند په
سترګو کښ ئې وکړ چه قهر ته ئې ولمځوي دَ خپلو لاسونو په
کار سره چه دئ دَ يربعام دَکور په شان وه او په دا چه
هغه ئې وواهه
۸ ۸ او په شپږويشتم کال کښ دَ آسا بادشاه دَ يهوداه
ايلاه زوي دَ بعشا په اسرائيل په ترضه کښ دوه کاله بادشاهي
۹ وکړه ۹ او دَده په خلاف دَ دوو مريونو زمري سردار دَ نيمو کاړيو
سازش وکړ او ده په ترضه په مستئ سره ځنبل دَ ارصا
۱۰ په کور کښ چه دَ ترضه په کور باندِ وه ۱۰ نو زمري ورننه وت
او وئ واهه او مړئ کړ په اوويشتم کال دَ آسا بادشاه دَ
۱۱ يهوداه او دَ هغه په ځاي ئې بادشاهي وکړه ۱۱ او چه دي بادشاه
شه او چه په تخت کښيناست نو ټول کور دَ بعشا ئې وواهه
هيڅ وړوکي نر هلک ئې پري نه ښود نه خپلوان او نه دوستان
۱۲ ئې ۱۲ او زمري ټول کور دَ بعشا نيست کړ موافق دَ کلام دَ خداوند
چه دَ بعشا په خلاف ئې دَ ياهو هغي نبي په لاس کلام وکړ
۱۳ ۱۳ دَ بعشا دَ ټولو خطاؤ دَپاره او دَ هغه دَ زوي ايلاه دَ
خطاؤ دَپاره هغه چه دوي خطا وکړه او اسرائيل ئې خطاکار
کړ دَپاره دَ خپه کولو دَ خداوند الله دَ اسرائيل دَدوي په
۱۴ بطالونو ۱۴ او نوري خبري دَ ايلاه او هر څه چه ده وکړل دوي
دَ اسرائيل دَ بادشاهانو دَ روزنامي په کتاب کښ ليکلي شوي
نه دِي څه ؟
۱۵ ۱۵ په اوويشتم کال دَ آسا بادشاه دَ يهوداه زمري په
ترضه کښ اوه ورځي بادشاهي وکړله او امت په جبثون ديره کړي

وه چه دَ فلسطيانو دَي ١٦ نو هغه ډيره کوټکي واوريدل چه ١٦
څوک واپي چه زمري سازش وکړ او بادشاه يُ هم وواهه او
ټول اسرائيل عمري سردار دَ لښکر لره په اسرائيل په دغي ورځي
کښ په ډيري کښ بادشاه کړ ١٧ او عمري وخوت او ټول اسرائيل ١٧
ورسره له جبتون او ترضه يُ قلعبند کړ ١٨ او داسي وشول چه ١٨
زمري وليده چه ښهر ونيولي شه نو دَ بادشاه دَ کور کوټ ته
ننه‌وت او په خپل ځان باندِ يُ دَ بادشاه کور په اور وسيځه
او مړ شه ١٩ په خپلو خطاؤ باندِ چه ده خطا وکړه چه ١٩
شرارت يُ دَ خداوند په سترګو کښ وکړ او چه دَ يربعام
په لاري يُ تلل کاوه او ده دَ هغو په خطاؤ کښ چه و يُ
کړي چه اسرائيل يُ خطاکار کړ ٢٠ او نوري خبري دَ زمري ٢٠
او هغه فتنه چه ده فتنه وکړه هغه دَ اسرائيل دَ بادشاهانو
دَ روزنامي په کتاب کښ ليکلي شوي نه دِي څه ؟
٢١ هغه وقت دَ اسرائيلو اُمّت دَدوي بخره شه او نيم اُمّت ٢١
په تبني بن جينث پسي وه چه بادشاه يُ کړ او نيم په عمري
پسي وه ٢٢ او هغه اُمّت چه په عمري پسي وه په هغه اُمّت ٢٢
چه په تبني بن جينث پسي وه غالب شه او تبني مړ شه
او عمري بادشاه شه ٢٣ په يو ديرشم کال دَ آسا بادشاه دَ ٢٣
يهوداه عمري په اسرائيل باندِ دوه‌لس کاله بادشاهي وکړه
په ترضه کښ يُ شپږ کاله بادشاهي وکړه ٢٤ او دَ سمرون ٢٤
غر يُ له شامر نه وپيرود په دوه قنطارو دَ سپينو زرو يُ
وپيرود او په غره باندِ يُ بنا وکړه او دَ هغه ښهر نُوم چه
ده بنا کړ دَ شامر په نُوم دَ څاوند دَ غره يُ وباله ٢٥ او عمري ٢٥
دَ خداوند په سترګو کښ بدي وکړه له هغو ټولو چه له ده
وړاندِ وُو ډيره بدي يُ وکړه ٢٦ او په ټولو لارو دَ يربعام بن نباط ٢٦

کښې لاړ شه او دَ هغه په خطا کښې چه په اسرائيل ئي خطا
وکړه چه خداوند الله دَ اسرائيل په خپلو بطلانونو سره خپه
٢٧ کړي ٢٧ او نوري خبري دَ عمرِي چه ده وکړي او دَ هغه خبري
چه و ئي کړي دوي دَ اسرائيل دَ بادشاهانو دَ روزنامي په کتاب
٢٨ کښې ليکلي شوي نه دِي څه ؟ ٢٨ او عمرِي له خپلو پلرونو سره
څملاست او په سامره کښې ښخ کړي شه او دَ ده زوي آخياب
دَ ده په ځاي بادشاه شه
٢٩ ٢٩ او آخياب بن عمرِي په اته ديرشم کال دَ آسا بادشاه
دَ يهوداه په اسرائيل بادشاه شه او آخياب بن عمرِي په
اسرائيل باندِ په سامريه کښې دوه ويشت کاله بادشاهِي وکړه -
٣٠ ٣٠ او آخياب بنِ عمرِي دَ خداوند په سترګو کښې بدِي وکړه
٣١ له هغو ټولو نه چه له ده وړاندِ وُو ٣١ او داسي وشوه لکه
چه دا خبره سپکه وه چه دي دَ يربعام بن نباط په خطاؤ کښې
لاړ شِي نو ده ازبل لُور دَ اثبعل بادشاه دَ صيدونيانو ښځه
واخسته او لاړ او دَ بعل عبادت ئي وکړ او سجده ئي ورته وکړه
٣٢ ٣٢ او بعل ته ئي په هغه بيت بعل کښې چه ده په سامريه
٣٣ کښې بِنا کړ يو مذبح پورته کړه ٣٣ او آخياب هغه اشيراه
جوړه کړه او آخياب په کولو کښې ډير زيات والي وکړ دَپاره دَ
قهرولو دَخداوند الله دَ اسرائيل له هغو ټولو بادشاهانو دَ
٣٤ اسرائيل چه له ده وړاندِ وُو ٣٤ او دَده په ورځو کښې حيئيل
هغه بيت ايلي اريحا بنا کړ په ابيرام مشر خپل ئي دَ هغه
بنيادونه کښېښوول او په سجوب کشر خپل ئي دَ هغه دروازي
ودرولي موافق دَ هغه کلام دَ خداوند چه ده دَ يهوشوع
بن نون په لاس کلام وکړ *

اوه لسم باب

آ نو الیاه تشبي چه دَ جلعاد له استوګنو وه اخیاب ته ١
ئې وویل چه یهوه دَ اسرائیل الله حيّ دَيَ هغه چه زه
دَده دَ وړاندِ ولاړ یم چه په دي کالونو کښې به نه شبنم وِي
او نه باران مګر ځما دَ خُلي په خبرې سره ٢ او دَ خداوند ٢
کلام ده لره راغي و ئې ویل ٣ چه له دي ځایه لاړ شه او دَ ٣
مشرق په لورِي خپل مخ کړه او دَ کریت په رود کښې چه دَ اردن
په مخامخ دَيَ پټ شه ٤ او داسي به وشِي ته به له هغه رودَ ٤
وڅښې او ما قارغانو ته فرمایلي دِي چه دوي به هلته کښې
ستا پرورش وکړِي ٥ نو هغه روان شه او دَ خداوند دَ کلام ٥
په موافق ئې وکړل او لاړ او دَ کریت رود څخه چه دَ اردن
په مخامخ دَيَ مقام شه ٦ او قارغانو به ډوډئِ او غوښي ٦
په صبا کښې ورته راوړل او ډوډئِ او غوښي په نماښام کښې
او له روده به ئې څښل ٧ او په ختم دَ ورځو داسي وشول چه ٧
هغه رود وچ شه ځکه چه باران په زمکه نه وه ٨ او دَ خداوند ٨
کلام ده لره راغي و ئې ویل ٩ پورته شه او صرفة ته چه دَ ٩
صیدون دَيَ لاړ شه او هلته کښې مقام شه ګوره چه ما
هلته کښې یوي کُنډي ښځي ته فرمایلي دِي چه ستا پرورش
وکړِي ١٠ نو دَيَ پورته شه او صرفة ته لاړ او دَ ښهر دروازي ١٠
ته ورغي او ګوره هلته هغي کُنډي ښځي لرګي ټولول او ده
هغي ته ناري کړي و ئې ویل چه ما ته لږ څه اوبه په لوښي
کښې راوړه چه و ئې څښم ١١ او چه هغه اخستلو له تلله ١١
نو ده ورته ناري کړي و ئې ویل چه په خپل لاس کښې یوه
ټکړه دَ ډوډئِ را واخله ١٢ او هغي وویل چه هغه خداوند ١٢

ستا الله حي دئ چه ما څخه کاک نشته مګر که دَ لاس
ډکوالي دَ اوړو په کوډي کښې وي او لږ څه تيل په کوزي
کښې او ګوره زه دوه لرګي ټولوم چه راشم او دَ ځان دپاره او
دَ خپل زوي دپاره ئي تيار کړم چه و ئي خورو او مړه شُو
١٣ ١٣ نو ايلياه ورته ووئيل مه ويريږه لاړه شه او دَ خپلو ويلو
په موافق وکړه ليکن ما له ورنه يو وړوکي کاک اول جوړ کړه او
١٤ را و ئي باسه او بيا ئي ځان له او زوي له تيار کړه ١٤ ځکه چه
خداوند الله دَ اسرائيل داسي وائي چه کوډي دَ اوړو به خالي
نه شي او کوزه دَ تيلو به کمه نه شي تر هغي ورځي پوري چه
١٥ خداوند د زمکي په مخ باران ورکړي ١٥ نو هغه لاړه او دَ ايلياه
دَ ويلو په موافق ئي وکړل او دي او هغه او دَ هغي کور تر
١٦ زماني خوړل ١٦ کوډي دَ اوړو نه خالي کيده او کوزه دَ تيلو
نه کميده موافق دَ کلام دَ خداوند چه دَ ايلياه په لاس ئي
١٧ ويل ١٧ نو پس له دي خبرو دَ هغي ښځي دَ کور دَ ميرمني زوي رنځور
شه او رنځوري ئي ډيره سخته شوه څو چه په کښې دم پاتي نه شه
١٨ ١٨ نو هغي ايلياه ته ووئيل ما لره او تا لره څه دِي اي مردِ الله
نه ماته راغلي چه ځما ګناه را په ياد کړي او ځما دِ زوي مړ شي
١٩ څه؟ ١٩ او هغه دي ته ووئيل چه زوي دِ ماته راکړه او دَ هغي
له غيږي ئي واخست او هغي بالاخانې ته چه په کښې مقيم وه
٢٠ و ئي خيژاوه او په خپل کټ ئي څملاوه ٢٠ او خداوند ته ئي نعره
وکړه و ئي ويل چه اي يهوه الله ځما تا دغي کُنډي ته هم چه
٢١ زه ورڅخه استوګنه کوم دَ زوي په مړ کولو بلا را واستوله ٢١ او
ده په هغه هلک دري واره ځان وغزاوه او خداوند ته ئي
نعره وکړه و ئي ويل اي يهوه الله ځما را وجار باسه سا دَدي
٢٢ هلک دَده په دننه کښې ٢٢ نو خداوند دَ ايلياه آواز واوريده

او دَ هغه هلک سا دَده په دننه کښ را وجاروته او ژوندي شه
۲۳ او ایلیاه هغه هلک واخست او له بالاخانې نه ئې کور ته ۲۳
راکوز کړ او دَ هغه مور ته ئې ورکړ او ایلیاه وویل گوره زوي
دِ ژوندي دَی ۲۴ نو هغې ښځې ایلیاه ته وویل چه په دې وقت ۲۴
پوه شوم چه ته مردِ الله یې او چه دَ خداوند کلام ستا په خولې
کښ رښتنیَ دَی ❊

اتلسم باب

۱ او پس له ډیرو ورځو دَ خداوند کلام ایلیاه ته راغې په دریم ۱
کال و ئې ویل لاړ شه او آخیاب ته ښکاره شه چه زه به دَ
زمکې په مخ باران وکړم ۲ نو ایلیاه لاړ چه آخیاب ته ښکاره شي ۲
او په سامره کښ سخته لوږه وه ۳ نو آخیاب عوبدیاه چه په کور ۳
وه وباله او عوبدیاه به له یهوه ډیر ویریده ۴ او داسې وشوه هغه ۴
وقت چه ایزبل دَ یهوه نبیان پرې کړل نو عوبدیاه یو سل نبیان
واخستل او پنځوس پنځوس سړي ئې په غار کښ پټ کړل او په
ډوډئ او په اوبو ئې پالل ۵ او آخیاب عوبدیاه ته وویل چه په ۵
زمکه لاړ شه ټولو چینو دَ اوبو ته او هغو ټولو رودونو ته گوندې
وې چه واښه ومومو او آسونه او قچرې ژوندې کړو او ټول
ځاروې ورک نه کړو ۶ نو دوي زمکه ووېشله چه په کښ تېر شي ۶
آخیاب په یوې لارې گوښې لاړ او عوبدیاه په بلې لارې گوښې لاړ
۷ او چه لا عوبدیاه په لارې وه گوره چه ایلیاه پرِ پیښ شه او ۷
هغه وپیژاند او پړمخ پریوت و ئې ویل چه ته هغه ځما خاوند
ایلیاه یې ۸ او هغه ده ته وویل زه هغه یم لاړ شه خپل خاوند ۸
ته ووایه چه گوره ایلیاه ۹ او هغه ووېل چه ځما څه خطا ده ۹
چه ته خپل مریې دَ آخیاب په لاس ورکوې چه مړ م کړي ۱۰ یهوه ۱۰
الله ستا حيَ دَی چه هیڅ قوم او مملکت نشته چه هلته کښ

ځما خاوند ستا دَ لټوني دَپاره استولي نه دي او چه به ئي ويل
چه نشته نو ده به هغه مملکت او هغه قوم له قسم ورکړ
۱۱ چه هغوته منډلي نه يي ۱۱ او اوس ته وايي لاړ شه خپل
۱۲ خاوند ته ووايه چه ګوره ايلياه ۱۲ او داسي به وِي چه زه له
تانه لاړ شم نو دَ خداوند روح به دِ يوسِي هغه ځاي ته چه
زه ئي نه پيژنم او چه زهِ راشم دَ آخياب دَ ځرګندولو دَپاره او
هغه تا ونه مومِي نو ما به قتل کړِي او زه ستا مريي له هلکوالي
۱۳ له يهوه ويريږم ۱۳ ځما خاوند ته ځرګند کړي شوي نه دَه څه ؟
به هغه چه ما وکړل هغه وقت چه ايزبل دَ يهوه نبيان قتل
کړل او ما دَ يهوه له نبيانو سل سړِي پنځوس پنځوس سړِي
په مغاري کښ پټ کړل او په ډوډي او په اوبو مِ ئي پرورش
۱۴ وکړِ ۱۴ او ته اوس وايي لاړ شه خپل خاوند ته ووايه ګوره
۱۵ ايلياه او هغه به مِ قتل کړِي ۱۵ نو ايلياه وويل چه هغه
يهوه دَ لښکرو حيّ دَي چه زه دَ هغه دَ وړاندِ ولاړ يم
۱۶ چه نن ورځ به خپل ځان ورښکاره کړم ۱۶ نو عوبدياه دَ آخياب
ملاقات ته لاړ او هغه ته ئي ځرګند کړل او آخياب دَ ايلياه
۱۷ ملاقات ته ورغي ۱۷ او چه آخياب ايلياه وليد نو ورته ئي وويل
۱۸ چه ته خړ وونکي دَ اسرائيل ئي څه ؟ ۱۸ او هغه وويل چه زه
دَ اسرائيل خړ وونکي نه يم بلکه ته او ستا دَ پلار کور چه دَ
۱۹ يهوه فرمانونه مو ترک کړل او په بعليم پسي وګرزيدلئ ۱۹ نو اوس
واستوه او ما ته ټول اسرائيل دَ کرمل وغره ته راجمع کړه او
نبيان دَ بعل څلور سوه پنځوس او نبيان دَ اشراه څلور سوه
۲۰ چه دَ ايزبل په خوانچي خوړونکي دي ۲۰ نو آخياب ټولو بني اسرائيلو
۲۱ ته واستاوه او نبيان ئي دَ کرمل غره ته راجمع کړل ۲۱ نو ايلياه
ټول اُمّت ته نژدي شه او وِ ئي ويل چه تاسي به تر کومه پوري

دَ دوو اطرافو په منځ کښ پيچ وتاؤ کيږئ ؟ که يهوه هغه الله
دئ نو په ده پسي شئ اوکه بعل وِي نو په هغه پسي شئ
او هغه اُمّت ورته په هيڅ خبره ځواب ورنه کړ ۲۲ او ايلياه ۲۲
اُمّت ته ووئيل چه زه يهوه لره يواځي نبي پاتي يم ليکن دَ بعل
نبيان څلور سوه پنځوس سړي دي ۲۳ او مونږ ته دِ دوه غوايان ۲۳
راکړي او دوي دِ دَ خپلو ځانو دَپاره يو غويي غوره کړي ټکړي
ټکړي دِ ئي کړي او په لرګو دِ ئي کيږدي او اور دِ پرِ نه
لګوي او زه به بل غويي تيار کړم او په لرګو به ئي کيږدم
ليکن اور به پرِ نه لګوم ۲۴ او تاسي دَ خپلو خدايانو نُوم وبولئ ۲۴
او زه به دَ يهوه په نُوم وبولم نو هغه الله چه له اوره
ځواب راکړي نو هغه به الله وِي نو ټول اُمّت ځواب ورکړ وئي
وئيل چه دا خبره ښه ده ۲۵ نو ايلياه دَ بعل نبيانو ته ووئيل ۲۵
چه تاسي دَ خپلو ځانونو دَپاره يو غويي غوره کړئ او اوّل
ئي تيار کړئ ځکه چه تاسي ډير يئ او دَ خپلو خدايانو نوم
وبولئ ليکن اور ورته مه بِدئ ۲۶ نو هغو هغه غويي چه ۲۶
دوي ته ورکړي شوي وه واخست او تيار ئي کړ او دَ بعل
نوم ئي له صباحَ تر ټکنړه غرمي پوري وباله وئيل ئي اي بعلَ
مونږ ته ځواب راکړه او نه آواز وه او نه ځواب ورکونکي او دوي
دَ هغه مذبح چاپيره چه جوړه شوي وه ټوپ او ټابونه وکړل -
۲۷ او په ټکنړه غرمي ايلياه په دوي پوري وخندل چه په لوړ آواز ۲۷
سره ئي وبولئ ځکه چه هغه خداي دئ يا به له ځان سره خبري
کوي يا يو خوا ته به تللي وِي يا به په سفر کښ وِي يا به کوند
اوده وِي نو وِښ کيدل ئي پکار دئ ۲۸ نو هغو په لوړ آواز ۲۸
سره نعري وکړي او دَ خپل دستور په موافق ئي خپل ځانونه
په توُرو او په نيزو ژوبل کړل څو چه وِيني په دوي توي

۲۹ شولي ۲۹ او داسي وشول چه تکنره غرمه تيره شوه او دوي
دَ قربانئِ خيژولو تر وقت پورې نبوّت کاوه او نه آواز او نه
۳۰ ځواب ورکونکي او نه نغږونکيَ وه ۳۰ او ايلياه هغه ټول اُمّت
ته وويل چه ما ته را نژدي شئ او ټول هغه اُمّت ورنژدي
۳۱ شه نو ده دَ يهوه هغه نړيدلي مذبح مرمت کړه ۳۱ نو ايلياه
دوه لس کاڼي دَ بني يعقوب دَ فرقو دَ شمار په موافق واخستل
هغه چه کلام دَ يهوه ده ته وويل چه ستا نوم به اسرائيل
۳۲ وِي ۳۲ او په هغو کاڼو ئي دَ يهوه په نُوم مذبح بِنا کړه او دَ هغه مذبح چاپيره ئي
۳۳ خندق جوړ کړ لکه چه دوه پيمانې دَ تخم په کښې ځاي دي ۳۳ بيا
ئي لرگي په ترتيب سره کيښول او هغه غويي ئي ټکړي ټکړي کړ
او په لرگو ئي کيښود او وئي ويل چه څلور منگي دَ اوبو ډک
۳۴ کړئ او په سيزونکي قربانئِ او په لرگو ئي توي کړئ ۳۴ بيائي وويل
دوباره وکړئ او هغو دوباره وکړل او ده وويل دريم ځل وکړئ او هغو دريم ځل وکړل
۳۵ ۳۵ او اوبه دَ مذبح چاپيره ووتلي او خندق ئي له اوبو ډک کړ
۳۶ ۳۶ او داسي وشول دَ قربانئِ په سيزولو نو ايلياه هغه نبي
نژدي شه وئي ويل اي يهوه الله دَ ابرهام او دَ اسحاق او
دَ اسرائيل نن ورځ دِ معلوم وِي چه ته په اسرائيل کښې الله
يې او زه ستا بنده يم او ستا په کلام سره دا ټولي خبري مِ
۳۷ کړي دِي ۳۷ ما ته ځواب راکړه اي يهوه ځواب راکړه چه دا اُمّت
پوه شِي چه ته يهوه هغه الله يې او تا دَ هغو زړونه پسته
۳۸ وگرزول ۳۸ نو دَ يهوه اور راپريوت او سيزونکي قرباني ئي وخوړه
او لرگي او کاڼي او خاوري او هغه اوبه چه په خندق کښې
۳۹ وي و ئي څټلي ۳۹ او چه ټول هغه اُمّت دا وليدل په خپلو
مخونو پريوتل او وئي ويل چه يهوه هغه الله دي يهوه
۴۰ هغه الله دي ۴۰ نو ايلياه هغه ته وويل چه دَ بعل

نبیان ونسيِ له هغوي يو سړيَ و نه تښتېږي اووئ نیول او ایلیاه
هغوي دَ قیشون ورود ته کوز کړل او هلته ئي ذبح کړل ۴۱ او ۴۱
ایلیاه آخیاب ته وویل وخېژه وخوره وڅښه ځکه چه آواز
دَ لوي باران دیَ ۴۲ نو آخیاب وخوت چه وخوري او وڅښي او ۴۲
ایلیاه دَ کرمل سر ته وخوت او زمکي ته ټيټ شه اوخپل مخ
ئي دَ زنګونو په مینځ کښ کېښود ۴۳ اوخپل ځوان ته ئي وویل ۴۳
وخېژه دَ دریاب و لاري ته وګوره او هغه وخوت او و ئي کتل
او و ئي ویل چه هیڅ نشته او ده وویل وګرزه اووه واره ۴۴ او ۴۴
په اوم وار هغه وویل ګوره وړوکي غبار دَ سړي دَ ورغوي په
قدر له دریابه راخېژي نو ده وویل وخېژه اخیاب ته ووایه ګاډۍ
وتړه او کوز شه چه باران دِ بند نه کړي ۴۵ او تر دي او تر هغي ۴۵
پوري داسي وشول چه آسمانونه له غبار او له باد نه تور وُو
او لوي باران وه او آخیاب سور شه او یزرعیل ته لاړ ۴۶ او ۴۶
دَ یهوه لاس په ایلیاه وه او ده خپله ملا وتړله او آخیاب دَ وړاندِ
و زغلیده دَ یزرعیل تر ننه وتني پوري ❊

نولسم باب

آ او آخیاب ایزبل ته هر هغه څه چه ایلیاه وکړه څرګند کړل ۱
او چه ده څرنګ هغه ټول نبیان په توري قتل کړل ۲ نو ایزبل ۲
ایلیاه ته قاصد واستوه ویل ئي داسي دِ خدایان وکړي او له
داسي دِ زیات وکړي چه که زه ستا ځان لکه ځان دَ یوه له هغو
نه صبا په داسي وقت کښ و نه کړم ۳ اوچه هغه دا ولیده ۳
نو پورته شه او دَ خپل ځان دَپاره لاړ او بیرسبعه دَ یهودا
ته ورغي اوخپل ځوان ئي هلته پرېښود ۴ او دي په بیابان ۴
کښ دَ یوي ورځي لار لاړ او راغي او تر رتمه دَ لاندِ کښېناست

او دَ ځان دَپاره ئې مرګ وغوښت و لې ويل چه اوس بس دَي اي
خداونده ځما ځان واخله ځکه چه زه له خپلو پلرونو ښه نه يم
٥ ٥ او څملاست او دَ يوه رتمه دَ لاندِ اوده شه او ګوره چه
يوي فرښتي دَ خداوند مسه کړ او ورته و ئې ويل پورته
٦ شه وخوره ٦ او و ئې کتل او ګوره چه دده سرځنګه يو کاک
په انګار پوخ دي او يوه کوزه دَ اوبو نو ده وخوړل او
٧ وڅښل او وګرزيده او څملاست ٧ او فرښته دَ خداوند دويم
وار ور وګرزيده او هغه ئې مسه کړ و ئې ويل پورته شه او
٨ وخوره ځکه چه هغه لار ستا دَپاره ډيره لويه ده ٨ نو هغه
پورته شه او و ئې خوړل او و ئې څښل او دَ دغه خوراک په قوّت
څلويښت ورځي او څلويښت شپي دَ الله تر غره حوريب پوري
٩ لاړ ٩ او هلته کښ مغاري ته ننه وت او شپه ئې هلته تيره
کړه او ګوره دَ خداوند کلام هغه ته راغي او ورته و ئې ويل چه
١٠ دلته دِ څه دِي اي ايلياه ١٠ او هغه وويل چه دَ يهوه الله دَ
لښکرو دَپاره مِ په غيرت سره غيرت کړي دَي ځکه چه بني اسرائيل
ستا عهد پريښودلي دَي او ستا مذبحونه ئې نړولي دِي او ستا
نبيان ئې په توري قتل کړِي دِي او زه يواځي پاتي شوم او هغوي
١١ ځما ځان لټوِي چه وائې خلِي ١١ او هغه وويل چه ځه او دَ يهوه
دَ وړاندِ په غره ودرېږه او ګوره چه يهوه تير شه او لوي او
تند باد دَ غرونو پري کونکي شه او دَ ګټونو ټوټي کونکي دَ يهوه
دَ وړاندِ او يهوه په باد کښ نه وه او پس له باده زلزله
١٢ او يهوه په زلزله کښ نه وه ١٢ او پس له زلزلي اور او يهوه
١٣ په اور کښ نه وه او پس له اوره يو لطيف نرم آواز ١٣ او
چه ايلياه واوريده نوخپل مخ ئې په څادر ونغښت او ووت او
دَ مغاري په مدخل کښ ودريده او ګوره ورته آواز وشه

۱۴ او وئ ویل چه دلته دِ څه دِي اي ایلیاه ۱۴ او هغه وویل
چه دَ یهوه الله دَ لښکرو دَپاره مِ په غیرت سره غیرت کړي دیَ
څکه چه بني اسرائیل ستا عهد پرېښودلي دیَ او ستا مذبحونه
ئ مات کړيَ دِي او ستا نبیان ئِ په تُوري قتل کړي دِي او زه
۱۵ یواځې پاتي شوم او دوي ځما ځان لټوِي چه وائې خلي ۱۵ نو یهوه
ده ته وویل لاړ شه په خپلي لاري کښ دَ دمشق بیابان ته
۱۶ وګرزه او ننه وزه او حزائیل په ارام بادشاه مسحه کړه ۱۶ یاهو
بن نمشِي په اسرائیل بادشاه مسحه کړه او الیشع بن شافاط
۱۷ دَ آبل محوله په خپل ځاي مسحه کړه ۱۷ او داسي به وشِي چه هغه
چه دَ حزائیل له تُوري خلاص شِي یاهو به ئي مړه کړِي او
هغه چه دَ یاهو له تُوري خلاص شِي الیشع به ئي مړه کړِي -
۱۸ ۱۸ او ما په اسرائیل کښ اوه زره پاتي کړِي دِي چه زنګنونه ئي بعل
ته ټیټ شوِي نه دِي او ټولي هغه خولي چه ئي ښکل کړي نه
۱۹ دي ۱۹ نو دي له هغه ځایه لاړ او الیشع بن شافاط ئي ومونډ
چه یوِلي ئي کوله او دولس جوړي غوایان ئي دَ وړاندِ وُو او هغه
له دولسمي سره وه نو ایلیاه پرِ تیر شه او خپل څادر ئي په
۲۰ هغه واچوه ۲۰ او ده غوایان پرېښودل او په ایلیاه پسي وزغلیده
وئ ویل چه زه به خپل پلار او خپله مور ښکل کړم او په
تاپسي به روان شم نو هغه ورته وویل لاړ شه وګرزه څکه
۲۱ چه ما تا لره څه وکړل ۲۱ او هغه دَده له ورستو وګرزیده او
یوه جوړه غوایان ئي ولخستل او ذبح ئي کړل او دَ غوایي په کالي
ئي هغه غوښي پخي کړي او خلقو ته ئي ورکړي او وئي خوړل
او پورته شه او په ایلیاه پسي روان شه او خدمت ئي کاوه ❊

شلم باب

۱ ۱ او بنهدد بادشاه دَ آرام ټول لښکر خپل جمع کړ او دوه دېرش

بادشاهان ورسره اوکاډي او آسونه او وخوت او سمرون
۲ ئي کير کړ او ورسره وجنګيده ۲ او هغه قاصدان آخياب
بادشاه دَ اسرائيل ته و ښهر ته واستول او ورته ئي و ويل
۳ چه بن‌هدد داسي وائي ۳ چه ستا سپين زر او سره زر ځما
۴ دي او ستا ښځي او ستا زامن ښائسته هم ځما دي ۴ نو دَ
اسرائيل بادشاه ځواب ورکړ و ئي ويل چه ستا دَ خبري په
سوافق اي خاونده بادشاه زه او ټول چه ځما دي هغه ستا
۵ دي ۵ نو قاصدان بيا وګرزيدل و ئي ويل چه بن‌هدد داسي
امر کړي دئ او وائي چه ما تاته واستول و م ويل چه ستا
سپين او ستا سره زر او ستا ښځي او ستا زامن ماته راکړه
۶ ۶ نو زه به صبا په دي وقت خپل مريونه تاته در واستوم
او هغوي به ستا دَ کور او ستا دَ مريونو دَ کورونو تلاش
وکړي او هر هغه څه چه ستا په سترګو کښ خوښ وي دوي
۷ به هغه په خپلو لاسونو کښ کيږدي او وا به ئي خلي ۷ او دَ
اسرائيل بادشاه ټول سپين ږيري دَ زمکي وبلل او و ئي ويل
چه پوه شئ که نه اوګورئ چه هغه شرارت لټوي ځکه چه
ده ماته ځما دَ ښځي او ځما دَ ځامنو او ځما دَ سپينو زرو
او ځما دَ سرو زرو دَپاره واستول او ما له هغه منع ونه کړه
۸ ۸ او ده ته ټولو سپين ږيرو او ټول اُمّت وويل چه ته دَ هغه
۹ مه اوره او مه ئي قبلوه ۹ نو ده دَ بن‌هدد قاصدانو ته وويل
چه تاسي خپل خداوند بادشاه ته ووائئ چه ټول هغه څه چه
تا خپل بنده ته ورومبي واستول هغه به زه وکړم ليکن دا
خبره زه توان نه لرم چه و ئي کړم نو هغه قاصدان وګرزيدل
۱۰ او هغه ته ئي ځواب وروړ ۱۰ او هغه ته بن‌هدد واستول
و ئي ويل چه ما دِ خدايان داسي کړي او داسي دِ په ما زيات

کړي که چري خاوري دَ سمرون دَ مُټو دَپاره دَ هغو ټولو قومونو
۱۱ چــه څما پيروي کوي کافي شي ۱۱ نو دَ اسرائيل بادشاه ځواب
ورکړ و ئي ويل ناسي هغه ته ووايئ چه تړونکي دِ دَ پرانتونکي
۱۲ په شان فخر و نه کړي ۱۲ او داسي وشوه چه هغه دا خبــره
واوريدله او هغه په خيمو کښ هغه او هغي بادشاهانو
وڅښله نو خپلو مريونو ته ئي وويل چه لګيا شئ او دوي
۱۳ په ښهر لګيا شول ۱۳ او ګوره چه يو نبي آخياب بادشاه دَ
اسرائيل ته نزدي شه او وئ ويل چه خداوند داسي وايي چه
تا دا لوي قوم وليد ګوره زه به هغوي ستا لاس ته نن ورځ
۱۴ درکړم نو ته به پوه شي چه خداوند زه يم ۱۴ نو آخياب وويل
چه په چا؟ او هغه وويل چه خداوند داسي امر کوي چه دَ
صوبو دَ سردارانو دَ ځوانانو په معرفت او ده وويل چه به جنګ
۱۵ به څوک صفونه وتړي او هغه وويل ته ۱۵ نو هغه ځوانان دَ
سردارانو دَ صوبو و شميرل او هغوي دوه سوه دوديرش شول
او بيا ئي ټول هغه اُمّت ټول بني‌اسرائيل اوه زره ئي وشميرل
۱۶ ۱۶ او دَ تکړي غرمي په وقت ووتل او بن‌هدد په خيمو کښ
وڅښل او په سُکر مست شه ده او دوديرش بادشاهان
۱۷ چه دَده کومکيان وُو ۱۷ نو اول ځوانان سرداران دَ صوبو ووتل
او بن‌هدد واستول او ده ته ئي څرګند کړ و ئي ويل چه له
۱۸ سامري کسان را ووتل ۱۸ او ده وويل چه که دَ سلام دَپاره
راوتلي وي نو ژوندي ئي ونيسئ او که دَجنګ دَپاره راوتلي
۱۹ وي نو هم ئي ژوندي ونيسئ ۱۹ نو هغه ځوانان سرداران دَ
۲۰ صوبو ووتل دغه له ښهرَ او هغه لښکر ورپسي وه ۲۰ او دَ
دوي هر سړي دَ هغه سړي ووهل او آراميان وتښتيدل
او اسرائيل ورپسي شول او بن‌هدد بادشاه دَ آرام په آس

۲۱ له سوارو سره خلاص شه ۲۱ او دَ اسرائيل بادشاه ووت او
آسونه اوګاډي يُ ووهل او آرام يُ په لوي وهني سره وواهه
۲۲ ۲۲ او هغه نبي دَ اسرائيل بادشاه ته ورنژدي شه ورته يُ
وويل لاړ شه اوځان تکړه کړه او پوه شه اوګوره چه
ته څه کوي ځکه چه دَ کال په جاروتلو کښ به دَ آرام بادشاه
په تا باندِ راوخيژي
۲۳ ۲۳ او دَ آرام دَ بادشاه مريونو هغه ته وويل چه
دَ دوي خدايان دَ غرونو خدايان دِي په دي سبب په مونږ
مضبوط شول ليکن که مونږ له دوي سره په ميدان کښ
۲۴ وجنګيږو نو په يقين سره به مونږ ورته مضبوط شو ۲۴ او
داکار وکړه بادشاهان هريو له خپله مکان لري کړه اوحاکمان
۲۵ دَ هغو په ځاي مقرّر کړه ۲۵ او دَ ځان دَپاره هسي لښکر شمار
کړه لکه چه درنه پريوت آس په آس او ګاډي په ګاډي نو
مونږ به په ميدان کښ ورسره وجنګيږو او په يقين سره به
ورته مضبوط شو او هغه دَ دوي خبره واوريده او هسي يُ
۲۶ وکړل ۲۶ او دَ کال په جاروتلو کښ داسي وشول چه بنهدد
آراميان وشميرل او آفيق ته وخوت چه له اسرائيل سره جنګ
۲۷ وکړي ۲۷ او بني اسرائيل خو شمار کړي وه او خواره کړي شوي
وُو او دَ هغو مقابلي ته ورغلل او بني اسرائيل دَ هغو په مخ
کښ ډيره شول دَ بزو دَ دوو کنډکو په شان او آراميانو زمکه
۲۸ ډکه کړه ۲۸ او مردِ الله رانژدي شه او دَ اسرائيل بادشاه
ته يُ خبره وکړه وئي ويل چه يهوه داسي امر کوي دَدي دَپاره
چه آراميانو وويل چه يهوه دَ غرونو الله دَي او هغه دَ
خوړنو الله نه دَي زه به دا لوي قوم ستا په لاس کښ درکوم
۲۹ نو هغوي به پوه شِي چه يهوه زه يم ۲۹ نو دغه هغوي ته

مخامخ تر اوه ورځو ډېره وکړه او په اتمه ورځ داسي وشول
چه په جنګ سره ګډ شول او بني اسرائيلو له آراميانو سل
زره پياده په يوې ورځي ووهل ۳۰ او هغه پاتي شوي دَ افيق ۳۰
ښهر ته وتښتيدل او په اوه ويشتو زرو پاتي شويو سړيو
ديوال پرېوت او بن هدد وتښتيده او ښهر ته ځوني په ځوني
ننه وت ۳۱ او دَده مريونو ورته وويل ګوره که نه مونږ اوريدلي ۳۱
دِي چه دَ اسرائيل دَ کور بادشاهان مهربانان بادشاهان
دِي نو مونږ دِ په خپلو ملاؤ شيرئ کيږدو او په خپلو
سرونو دِ بياستي او دَ اسرائيل بادشاه ته دِ ورشو ګنډِ
ستا دَ ځان ژوند پرېږدي ۳۲ نو دوي په خپلو ملاؤ شړئ ۳۲
وتړلي او په خپلو سرونو ئي بياستي او دَ اسرائيل بادشاه
ته ورغلل و ئي ويل چه ستا مريي بن هدد وايي چه ځما
ځان ژوندي پرېږده هغه وويل چه دَي لا تر اوسه ژوندي
دَي څه؟ هغه ځما ورور دَي ۳۳ او هغه کسان چه بجوميان ۳۳
وُو جلدي ئي وکړه او هغو وويل دا دي ستا ورور بن هدد او
هغو وويل لاړ شئ را ئي ولئ نو بن هدد ورته ووت او
ده خپل ګاډي ته وخېژاوه ۳۴ او ده هغه ته وويل چه زه به ۳۴
هغه ښهرونه چه ځما پلار ستا له پلار نه اخستلي وه بېرته
درکړم او ته به دَ خپل ځان دَپاره په دمشق کښ کوڅي کيږدي
لکه چه ځما پلار په سمرون کښ کيښودلي او هغه وويل چه زه
به دِ په دي وعدي رخصت کړم نو هغه سره ئي وعده وکړه او
رخصت ئي کړ

۳۵ او يو سړي له بني نبيانو خپل ملګري ته دَ يهوه په ۳۵
کلام سره وويل چه ته ما ووهه او هغه سړي دَده له وهلو
انکار وکړ ۳۶ او ده هغه ته وويل دي دَپاره چه تا دَ يهوه قول ۳۶

وانه وریده نو کوره چه ته له مانه درومي نو زمري به دِ
مړ کړِي او چه دَده له څنګه هغه لاړ نو زمري هغه وموند
۳۷ او مړ ئي کړ ۳۷ بیا بل سړي ئي وموند او ورته ئي وویل ما
۳۸ ووهه او هغه سړِي په وهلو وواهه او ژوبل ئي کړ ۳۸ نو هغه
نبِي لاړ او دَ بادشاه دَپاره په هغه لار کښ ودریده او خپل
۳۹ څَان ئي په دستار په سترګو بدل کړ ۳۹ او چه بادشاه تیریده
نو بادشاه ته ئي نعره وکړه و ئي ویل چه ستا بنده دَجنګ
و مینځ ته ور ووت او ګوره چه یو سړي وګرزیده او سړي
ئي ما ته راوست و ئي ویل چه دا سړي وساته او که چري
دا په لټولو ولټولِ شِي نو ستا څان به دَده دَ څان په ځاي
کښ وِي او که نه نو ته به یو قنطار دَ سپینو زرو وزن
۴۰ ورکړِي ۴۰ او داسي وشول چه ستا بنده دلته او هلته مشغول
دي نو هغه نشته: او ده ته بادشاه دَ اسرائیل وویل چه هم
۴۱ هسي دِ ستا فتوي وِي چه تا پخپله مقرّره کړه ۴۱ او هغه
بیړه وکړه او دستار ئي له خپلو سترګو لري کړ او دَ اسرائیل
۴۲ بادشاه هغه وپیژاند چه له نبیانو دي ۴۲ او هغه ده ته
وویل چه یهوه داسي وايِي دي دَپاره چه تا له خپله لاسه
یو سړي چه ما حرم کړي وه رخصت کړ نو ستا څان به دَ
هغه دَ څان په ځاي کښ شِي او ستا اُمّت به دَ هغه
۴۳ دَ اُمّت په ځاي کښ ۴۳ نو دَ اسرائیل بادشاه خپل کور
ته خپه او غمجن لاړ شه او سامرون ته راغي *

یو ویشتم باب

۱ ۱ او پس له دي خبرو داسي وشول چه نابوت یزرعیلي لره په
۲ یزرعیل کښ تاکستان وه په څنګ دَ محل دَ آخیاب بادشاه

دَ سامرون ۲ نو آخیاب نابوت ته خبره وکړه و ئې ویل ۲
چه خپل تاکستان ما ته راکړه چه ما لره دَ سبزو باغ شي
ځکه چه هغه زما دَ کور څنګ ته نژدې دی او زه به تا ته
دَ هغه په بدل کښې له هغه نه ښه تاکستان درکړم یا که
ستا په سترګو کښې ښه وي نو زه به دَ هغه بیعه سپین زر
درکړم ۳ نو نابوت آخیاب ته وویل چه ما لره دِ دَ خداوند ۳
له طرف هسې نه وي چه زه تا ته دَ خپلو پلارونو میراث
درکړم ۴ نو آخیاب خپل کور ته خپه او غمجن ننه‌وت دَ هغې ۴
خبرې دَپاره چه نابوت هغه یزرعیلي وکړه هغه چه ویل ئې
چه زه به تا ته دَ خپل پلارونو میراث درنه کړم او هغه
په خپل کټ څملاست او مخ ئې وګرزاوه او ډوډۍ ئې ونه خوړه
۵ او ایزبل دَده ښځه ورته راغله ورته و ئې ویل چه دا څه ۵
دي چه ستا روح خپه دی او ډوډۍ نه خورې ۶ او هغه دې ته ۶
وویل چه ما نابوت یزرعیلي ته خبره وکړه او ورته مې وویل چه
خپل تاکستان دِ په سپینو زرو راکړه او که دِ خوشحالي وي زه
به تا ته دَ هغه په ځاې کښې تاکستان درکړم هغه وویل چه
زه به تا ته خپل تاکستان درنه کړم ۷ نو ایزبل ښځې ئې هغه ۷
ته وویل چه ته اوس په اسرائیل حکومت کوې څه؟ پورته شه
ډوډۍ وخوره او زړه دِ خوشحاله کړه زه به تا ته دَ نابوت یزرعیلي
تاکستان درکړم ۸ بیا هغې دَ آخیاب په نوم خطونه ولیکل او ۸
دَ هغه په مُهر ئې مُهر کړل او خطونه ئې سپین ږیرو او هغو
امیرانو ته چه په ښهر کښې له نابوت سره اوسېدونکي وو ولیږل
۹ او هغې په خطونو کښې ولیکل ویل ئې چه دَ روژې منادي وکړئ ۹
او نابوت دَ اُمّت په سر کښې کښېنوئ ۱۰ او دوه کسان له بنې ۱۰
بلیعال دَ وړاندِ کښېنوئ چه شاهدي ولي ووایي چه تا په الله او

په بادشاه کفر ویلي دئ بیا ئې و باسئ او سنګسار ئې کړئ
۱۱ او هغه به مړ شي ۱۱ نو دَ ښهر کسانو هغه سپین ږیرو او
امیرانو چه دَده په ښهر کښ اوسیدل داسي وکړل لکه چه
ایزبل ور واستول لکه چه دَ هغې په خطونو کښ چه دوئ ته
۱۲ ئې واستول لیکلي شوي وُو ۱۲ نو هغو دَ روژي منادي وکړه او
۱۳ نابوت ئې دَ اُمّت په سر کښ کښیناوه ۱۳ او دوه کسان له ښي
بلیعالو ورغلل او هغه ته مخامخ کښیناستل او هغه بلیعال
سړیو په نابوت باندِ دَ اُمّت دَ وړاندِ شاهدي وکړه و ئې ویل
چه نابوت په الله او په بادشاه کفر ویلي دي او هغه ئې له
هغه ښهرَ بهر ویوست او په کاڼو ئې سنګسار کړ او هغه
۱۴ مړ شه ۱۴ او هغو ایزبل ته واستاوه ویل ئې چه نابوت سنګسا
۱۵ کړي شه او مړ شه ۱۵ او چه ایزبل واوریدل چه نابوت
سنګسار کړي شه او مړ شه ایزبل اَخیاب ته وویل پورته شه
په میراث واخله تاکستان دَ نابوت یزرعیلي هغه چه ده انکار
وکړ چه تا ته ئې په سپینو زرو درکړي ځکه چه نابوت ژوندي
۱۶ نه دي بلکه مړ دئ ۱۶ او چه اَخیاب واوریدل چه نابوت مړ
شه نو اَخیاب پورته شه چه دَ نابوت هغه یزرعیلي تاکستان ته
ورکوز شي چه په میراث ئې واخلي
۱۷ ۱۷ او دَ خداوند کلام ایلیاه تشبي ته وشه ویل ئې -
۱۸ ۱۸ پورته شه اَخیاب بادشاه دَ اسرائیل و ملاقات ته چه
په سامرون کښ دئ ورکوز شه ګوره هغه دَ نابوت په تاکستان
۱۹ کښ دئ چه هلته په میراث اخستلو له ورکوز شوي دئ ۱۹ او
کلام ورته وکړه ووایه چه یهوه داسي امر کوي چه تا خون
وکړ څه ؟ او میراث دِ هم واخست بیا خبره وکړه ووایه چه
خداوند داسي امر کوي چه په هغه مقام کښ چه سپیو

دَ نابوت وینې وڅټلې سپي به ستا وینې هم وڅټي ٢٠ او آخیاب ٢٠
ایلیاه ته وویل اې دُښمنه تا زه موندلې یم څه؟ هغه
وویل ته مِ وموندلې څکه چه تا خپل ځان دَ شرارت دَ
کولو دَپاره خرڅ کړ دَ یهوه په سترګو کښې ٢١ ګوره زه به ٢١
په تا بلا راوړم او ستا ورستنې به نیست کړم او له آخیاب
به هر یو نر هلک بند کونکي او ارت کونکي به اسرائیل کښې
پریکوم ٢٢ او زه به ستا کور لکه کور دَ یربعام بن نباط کړم ٢٢
او لکه کور دَ بعشا بن اخیا دَ هغه قهر دَپاره چه زه دِ پر
قهرولې یم او چه اسرائیل دِ خطا کار کړي دي ٢٣ او یهوه ٢٣
دَ ایزبل په باب هم کلام وکړ ویل ئې چه سپي به ایزبل دَ یزرعیل
دَ قلعې دیوال څنګه وخوري ٢٤ هغه چه دَ آخیاب په ښهر کښې ٢٤
ومري سپي به ئې وخوري او هغه چه په پټي کښې ومري دَ آسمان
مرغان به ئې وخوري ٢٥ او دَ آخیاب په شان هیڅوک نه وه چه خپل ٢٥
ځان ئې دَ شرارت کولو دَپاره دَ یهوه په سترګو کښې خرڅ کړ چه
ایزبل ښځې ئې ولمځوه ٢٦ او ډیر نفرتي کار ئې وکړ چه په بتانو پسې لاړ ٢٦
شه موافق دَ هغو ټولو کارونو چه اموریانو وکړل چه خداوند دَ
بني اسرائیل له مخَ وشړل ٢٧ او چه آخیاب دا خبره واوریدله خپلې ٢٧
جامې ئې څیرې کړلې او ټټرې ئې په خپل تن واچوله او روژه ئې ونیوه
او په ټټرې څملاست او په قوارئ سره ته ٢٨ نو دَ یهوه کلام ایلیاه ٢٨
هغه تشبي ته وشه وئې ویل ٢٩ چه ته وینې چه آخیاب څما ٢٩
دَ وړاندِ څرنګ ځان ذلیل کوي څه؟ دې دَپاره چه دې څما دَ وړاندِ
ځان ذلیل کوي زه به دَده په ورځو کښې هغه بلا نه راوړم بلکه
دَده دَ ځوي په ورځو کښې به هغه بلا دَده په کور باندِ راوړم +

دوه ویشتم باب

١ او دوې درې کاله بې جنګه دَ آرام په مینځ او دَ اسرائیل په مینځ ١

۲ کښې پاتې شول ۲ او په دريم کال کښې يهوشافاط بادشاه دَ
۳ يهوداه دَ اسرائيل بادشاه ته کوز شه ۳ او دَ اسرائيل
بادشاه خپلو مريونو ته ووئيل چه تاسي پوهيږئ چه راموت
جلعاد ځمونږ دئ او مونږ ئې دَ آرام دَ بادشاه له لاسه له
۴ آخستلو نه چُپ يُو ۴ او هغه يهوشافاط ته ووئيل چه ته به
له ما سره دَ جنګ دَپاره راموت جلعاد ته لاړ شې څه ؟ او يهوشافاط
دَ اسرائيل بادشاه ته ووئيل چه لکه ته يې هسې زه يم لکه
چه ستا خلق هسې ځما خلق او لکه ستا آسونه هسې ځما
۵ آسونه ۵ بيا يهوشافاط دَ اسرائيل بادشاه ته ووئيل چه ته نن
۶ ورځ دَ خداوند دَ کلام سوال وکړه ۶ او دَ اسرائيل بادشاه په
قدر دَ څلورو سوو نبيان سره جمع کړل او ورته وئې ويل
چه زه په راموت جلعاد دَ جنګ دَپاره وخيژم يا ئې پريږدم او هغو
۷ وويل وخيژه او خاوند به ئې دَ بادشاه لاس ته ورکړي ۷ نو
يهوشافاط وويل چه بل نبي دَ يهوه دلته نشته چه مونږ ور نه
۸ سوال وکړو ۸ نو بادشاه دَ اسرائيل يهوشافاط ته ووئيل چه بل
يو سړې شته چه مونږ ورته دَ خداوند سوال وکړو ليکن ځما
له هغه سره کينه ده ځکه چه هغه په ما بنه نبوّت نه کوي
بلکه بد او هغه ميکاياه بن ايملاه دې نو يهوشافاط ووئيل چه
۹ بادشاه دِ داسې نه وائي ۹ نو دَ اسرائيل بادشاه يو خصي وباله
۱۰ او ئې ويل چه ميکاياه بن ايملاه ما ته زر راوله ۱۰ او دَ اسرائيل
بادشاه او يهوشافاط بادشاه دَ يهوداه هريو په خپل تخت
ناست وه خپلې قباي ئې اغوستلي وي په هوار ځاي کښې دَ
سامرون دَ دروازې په مدخل کښې او ټولو نبيانو دَ دوي دَ وړاندِ
۱۱ نبوّت کاوه ۱۱ او صدقياه زوي دَ کنعنه دَ خپل ځان دَپاره ښکرونه
دَ اوسپنې جوړ کړل او وئې ويل چه خداوند داسې وائي چه ته

به په دي سره آرامیان په تکر ووهي څو چه تمام ئې کړي ۱۲ او ۱۲
ټولو نبیانو هم داسي نبوّت وکړ و ئې ویل چه ته راموت جلعاد
ته وخیژه او کامیاب شه او خداوند به ئې دَ بادشاه په لاس
درکړي ۱۳ او هغه استاذي چه دَ میکایاه دَ بللو دَپاره تللي وه ۱۳
خبره ئې ورته وکړه ویل ئې گوره چه خبره دَ ټولو نبیانو په یوي
خلې سره بادشاه ته بښیکړه کوي او ستا خبره دِ دَ هغو دَ هر
یوه دَ خبري په شان وي او ته دَ بښیکړي خبره وکړه ۱۴ نو میکایاه ۱۴
وویل چه یهوه حي دي هغه څه چه خداوند ماته ووایي
زه به خبره پر وکړم ۱۵ او بادشاه ته ورغي او بادشاه ورته وویل ۱۵
اې میکایاه موږ راموت جلعاد ته دَ جنگ دَپاره لاړ شُو یا ئې
پریږدو نو ده هغه ته وویل وخیژه او کامیاب شه او خداوند به
هغه دَ بادشاه په لاس ورکړي ۱۶ او هغه ته بادشاه وویل چه ۱۶
زه تا ته ترڅو وارو قسم درکړم چه ما ته مه وایه بغیر له
رښتیاؤ دَ خداوند په نوم سره ۱۷ او هغه وویل چه ما ټول ۱۷
اسرائیل په غرونو باندِ تار په تار ولید لکه دَ گډورِي چه شپون
نه لري او خداوند وویل چه دَ دغو خاوند نشته نو هر یو دِ
خپل کور ته په سلامتئ سره وجاروزي ۱۸ نو دَ اسرائیل بادشاه ۱۸
یهوشافاط ته وویل چه ما تا ته ویلي نه وه څه؟ چه دغه څما
دَپارَ دَ بښیکړي نبوّت نه کوي بلکه دَ بلا ۱۹ او هغه وویل چه ۱۹
ته دَ خداوند کلام واوره ما خداوند دَده په تخت ناست ولید
او ټول فوځ دَ آسمانونو ورته ودریدونکي دَده په ښي او دَده
په کینړ لوري ۲۰ او خداوند وویل چه څوک به آخیاب وغلوي ۲۰
چه دي وخیژي او په راموت جلعاد کښ پریوزي نو ده وویل
هسي او هغه وویل داسي ۲۱ بیا یو روح ووت او دَ خداوند دَ ۲۱
وړاندِ ودرید و ئې ویل چه زه به ئې وغلوم او هغه ته خداوند

۲۲ وويل په څه سره ۲۲ او هغه وويل زه به ووزم او دَده دَ ټولو
نبيانو په خولو کښې به دَ دروغو روح شم او هغه وويل
۲۳ چه ته به يې وغلوې او و به توانيږې: ځه : او داسې وکړه ۲۳ او
اوس گوره چه خداوند دَ دروغو روح دَ دغو ټولو ستا دَ نبيانو
په خولو کښې ايښې دے او خداوند ستا په باب دَ بلا خبره کړې
۲۴ ۲۴ نو صدقياه بن کنعنه ورنږدې شه او ميکاياه يې په وټ
وواهه او و يې ويل چه دَ خداوند روح له کومه را تير شه
۲۵ چه تا ته خبره وکړي ۲۵ او ميکاياه وويل چه ته به په هغه
ورځ کښې ووينې چه ته به په کښې خونې په خونې ننوزې چه ځان
۲۶ پټ کړې ۲۶ او دَ اسرائيل بادشاه وويل چه ميکاياه واخله او
۲۷ آمون سردار دَ ښهر ته او يوآش شاهزاده ته يې ورولږه ۲۷ ورته
ووايه چه بادشاه داسې وايي چه دې په زندان کښې واچوئ او تنگه
۲۸ ډوډۍ او تنگې اوبه پرې خورويئ څو چه زه په سلامتۍ راشم ۲۸ او
ميکاياه وويل چه که ته په سلامتۍ را وگرزې نو خداوند ځما
په معرفت کلام کړې نه دې او ده وويل چه اې اُمّته تاسو
ټول واورئ
۲۹ ۲۹ نو دَ اسرائيل بادشاه او يهوشافاط دَ يهوداه بادشاه
۳۰ راموت جلعاد ته وختل ۳۰ نو دَ اسرائيل بادشاه يهوشافاط
ته وويل چه زه خپل لباس بدلوم او جنگ ته ننوزم او
ته خپلې جامې واغونده نو دَ اسرائيل بادشاه لباس بدل کړ
۳۱ او جنگ ته ننه وت ۳۱ او دَ آرام بادشاه دَ دوه ديرشو کاډيو
خپلو سردارانو ته فرمان وکړ و يې ويل چه له کوم وړوکي او
لوې سره جنگ مه کوئ مگر خاص دَ اسرائيل له بادشاه سره
۳۲ ۳۲ او داسې وشول چه دَ کاډيو سردارانو يهوشافاط وليد
و يې ويل چه اخ دا دې بادشاه دَ اسرائيل او هغوي په ده

باندِ را وګرزیدل چه ورسره وجنګیږي نو یهوشافاط نعره
وکړه ۳۳ او چه دَ ګاډیو سردارانو ولید چه هغه بادشاه دَ ۳۳
اسرائیل نه دَی نو له ورپسي کیدلو وجاروتل ۳۴ او یو سړي ۳۴
هسي خپله لینده راکښوله او دَ اسرائیل بادشاه ئي دَ زغري
دَ پیوندونو په مینځ کښ وویشت او هغه ګاډیوان ته وویل چه
لاس دِ وګرزوه له لښکر نه مِ وباسه ځکه چه ژوبل شوي یم
۳۵ او په هغه ورځي کښ جنګ سخت وشه او بادشاه په خپل ۳۵
ګاډي کښ دَ آرام په مقابل ودریده او دَ نماښام په وقت مړ
شه او د پرهار وینې ئي دَ ګاډِي ومینځ ته وبهیدلي ۳۶ او له ۳۶
لښکر نه دَ نمر دَ ډوبیدلو په وقت زوږ تیر شه ویل ئي چه
هر سړَي خپل ښهر ته او هر سړَي خپلي زمکي ته وګرزئ
۳۷ او بادشاه مړ شه او سامرون ته یو وړلي شه او بادشاه ۳۷
ئي په سامرون کښښ ښخ کړ ۳۸ او هغه ګاډي ئي دَ سامرون ۳۸
په تالاب کښ ووینځه او سپيَ دَ هغه وینې وڅټلي (او زانیانې
هلته وونبځلي) موافق دَ کلام دَ خداوند چه کلام ئي وکړ ۳۹ او ۳۹
نوري خبري دَ آخیاب او هر څه چه ده وکړل او هغه دَ هاتِي
دَ غاښونو کور چه بنا ئي کړ او هغه ټول ښهرونه چه ده بنا
کړل دوي دَ اسرائیل دَ بادشاهانو دَ روزنامي په کتاب کښ
لیکلي شوي نه دِي څه؟ ۴۰ او آخیاب له خپلو پلارونو سره ۴۰
څملاست او اخزیاه زوي ئي دَ ده په ځاي بادشاه شه
۴۱ او یهوشافاط بن آسا په یهوداه بادشاه شه په څلورم ۴۱
کال کښ دَ آخیاب بادشاه داسرائیل ۴۲ یهوشافاط دپنځه دیرشو کالو ۴۲
وه چه بادشاه شه او په اورشلیم کښ ئي پنځه ویشت کاله
بادشاهِي وکړه او دَده دَ مور نوم عزوبه بنت شِلحي وه ۴۳ او ۴۳
په ټولو لارو دَ آسا دَده دَ پلار کښ لاړ شه له هغي نه لړي

نه شه چه هغه چه دَ خداوند په سترګو کښ راست وُو وکړي
تش لوړي لري کړي شوي نه وي تر اوسه اُمّت ذبحي کولي او
۴۴ په لوړو به ئي خوشبوئي سيځلي ۴۴ او دَ يهوشافاط بادشاه دَ
۴۵ اسرائيل سره ئي صلح وکړه ۴۵ او نوري خبري دَ يهوشافاط او دَده
جبّاري چه ظاهره ئي کړه او چه ده څرنګ جنګ وکړ هغه څو
دَ يهوداه دَ بادشاهانو دَ روزنامي په کتاب کښ ليکلي نه دِي
۴۶ څه ؟ ۴۶ او هغه باقي کونيان چه دَده دَ پلار آسا په ورځو
۴۷ کښ پاتي شوي وُو له زمکي ئي نيست کړل ۴۷ او په ادوم کښ
۴۸ بادشاه نه وه او يوه منصب‌دار بادشاهي کوله ۴۸ او يهوشافاط
دَ ترشيش جهازونه جوړ کړل چه اوفير ته دَ سرو زرو دَپاره
ورشي ليکن هلته لاړ نه شه ځکه چه جهازونه په عصيون
۴۹ جابر کښ مات شول ۴۹ نو دَ آخياب زوي اخزيا يهوشافاط ته
وويل چه خما مريونه په جهازونو کښ دِ ستا له مريونو سره
۵۰ لاړ شي او يهوشافاط خوښه نه کړه ۵۰ او يهوشافاط له خپلو
پلرونو سره خملاست او له خپلو پلرونو سره په ښهر دَ داؤد
دَده دَ پلار کښ ښخ کړي شه او دَده په ځاي يهورام دَده زوي
بادشاه شه

۵۱ ۵۱ اخزيا بن آخياب په سامرون کښ په اولسم کال دَ
يهوشافاط بادشـــاه دَ يهوداه په اسرائيل بادشاهي وکړه او
۵۲ دوه کاله ئي په اسرائيل بادشاهي وکړه ۵۲ او دَ خداوند په
سترګو کښ ئي شر وکړ او دَ خپل پلار په لاري او دَ خپلي مور
په لاري او دَ يربعام بن نباط په لاري چه په اسرائيل ئي خطا
۵۳ وکړه لاړ شه ۵۳ او دَ بعل عبادت ئي وکړ او سجده ئي ورته
وکړه او خداوند الله دَ اسرائيل ئي په قهر کړ موافق دَ هغو
ټولو چه دَده پلار وکړل *

دويم كتاب دَ بادشاهانو

اول باب

١ او پس له مرگَ دَ اخابَ نه مواب له اسرائيلَ ياغي شه ١
٢ او اخزيا له شبكي دَ هغي بالاخانې نه چه په سامريه كښ يُ وه ٢
ولوئيده او رنځور شه او قاصدان يُ وليږل ورته يُ وويل چه
لاړ شئ او له بعل زبوب ربَ دَ عقرونه پوښتنه وكړئ چه زه به
له دې رنځ نه روغ شم كه نه ٣ نو فرښتي دَ خداوند الياه تشبي ٣
ته ووَ چه پورته شه او دَ سامريي دَ بادشاه دَ قاصدانو مخي ته
ورشه او ورته ووايه چه ولي په اسرائيل كښ الله موندي نشي
څه ؟ چه تاسي له بعل زبوب ربَ دَ عقرونه پوښتني دَپاره ځئ ٤ ليكن ٤
خداوند داسي ويلي دي چه ته به دَ هغه كټ نه چه پرِ ختلي يې
كوز نه شې بلكه په مرگې به ومرې نو الياه لاړ شه ٥ او هغه ٥
قاصدان ور وگرځيدل او ده ورته وويل چه ولي را وگرځيدلئ ٦ او ٦
دوي ورته وويل چه يو سړي څمونږ مخي ته راغي او راته يُ وويل
چه ورشئ او هغه بادشاه ته چه تاسي يُ را استولي يئ وگرځئ
او ورته ووايئ چه خداوند داسي ويلي دي چه ولي په اسرائيل كښ
الله نشته څه ؟ چه وادِ ستول چه له بعل زبوب الله دَ عقرونه
پوښتنه وكړي نو له هغه كټ نه چه ته پرِ ختلي يې كوز به نه شې
بلكه په مرگ سره به ومرې ٧ او ده هغو ته وويل چه دَ هغه سړي ٧
شكل څرنگ وه چه ستاسي مخي ته در وخوت او دا خبره يُ درته
وويله ٨ او دوي وويل چه هغه ډير په وېښتو بېر سړي وه او دَ ٨
څرمني كمربند يُ په ملا تړلي وه نو ده وويل چه دغه الياه تشبي
دي ٩ نو ده هغه ته دَ پنځوسو سردار له خپلو پنځوسو سره واستاوه ٩

او هغه وروخوت او کوره هغه دَ يوه غره په سر ناست وه
او هغه ورته وويل چه اي مردِ الله بادشاه وايي راکوز شه
١٠ ١٠ نو اِلياه ځواب ورکړ او دَ پنځوسو سردار ته ئي وويل چه که
زه مردِ الله يم نو له آسمانه دِ اور راکوز شي او تا او هغه
پنځوس چه درسره دِي و دِ خورِي او دَ آسمانه اور راکوز شه
١١ او هغه او دَ هغه پنځوس ئي وخوړل ١١ او بيا ئي بل سردار دَ
پنځوسو دَ خپلو پنځوسو سره ورواستاوه او ځواب ئي ورکړ ورته
وئي ويل اي مردِ الله بادشاه داسي وايي چه زر راکوز شه -
١٢ ١٢ او اِلياه ځواب ورکړ ورته وئي ويل چه که زه مردِ الله يم
نو له آسمانه دِ اور راکوز شي چه تا وخورِي او هغه پنځوس
چه ستا دِي او له آسمانه اور دَ الله راکوز شه او هغه ئي
١٣ وخوړ او هغه پنځوس چه ئي وو ١٣ بيا ئي دريم دَ پنځوسو سردار
دَ خپلو پنځوسو سره ورواستاوه نو هغه دريم دَ پنځوسو سردار
وخوت او راغي او دَ ايلياه دَ وړاندِ په زنګونو ټيټ شه او ورته
ئي زارِي وکړه ورته ئي وويل چه اي مردِ الله ځما ځان او ستا
دَ دغو پنځوسو مريونو ځانونه دِ ستا په سترګو کښ ګران وِي
١٤ ١٤ کوره چه له آسمانه اور راکوز شه او هغه دوه وړاندِني سرداران
دَ پنځوسو ئي دَ دغو دَ پنځوسو سره وخوړل نو اوس دِ ځما ځان
١٥ ستا په سترګو کښ ګران وِي ١٥ نو فرښتي دَ خداوند اِلياه ته وويل
ورسره کوز شه دَ هغه له مخي نه مه ويريږه او هغه پورته شه
١٦ او ورسره بادشاه ته کوز شه ١٦ او ورته ئي وويل چه خداوند
هسي ويلي دِي چه دي دَپاره چه تا قاصدان واستول چه له
بعل زبوب رب دَ عقرونه پوښتنه وکړِي باري په اسرائيل کښ
الله نشته څه ؟ چه دَ هغه له کلام نه پوښتنه وکړِي ليکن له
هغه کټ نه چه ته پرِي څملي يې کوز به نه شي بلکه په مرګ

سره به ومري ۱۷ او هغه مړ شه موافق دَ کلام دَ خداوند چه ۱۷
الیاه پرِ خبره وکړه او دَده په ځاي یهورام بادشاه شه په دویم
کال دَ یهورام زوي دَ یهوشافاط بادشاه دَ یهوداه ځکه چه زوي
ورلره نه وه ۱۸ او نوري خبري دَ اخزیاه چه و ئ کړلي دَ اسرائیل ۱۸
دَ بادشاهانو دَ روزنامي په کتاب کښ لیکلي نه دِي څه ؟ ÷

دویم باب

۱ او داسي وه چه خداوند الیاه په بړبوکۍ کښ آسمان ته ۱
خیژاوه نو الیاه او الیشع له جلجال نه لاړل ۲ او ایلیاه الیشع ته ۲
وویل چه ته دلته تم شه ځکه چه خداوند زه بیت‌ایل ته
استولي یم نو الیشع وویل چه **یهوه حي دَي** او ستا ځان
حي دَي چه زه به دِ پري نه بږدم او دوي بیت‌ایل ته کوز شول
۳ او دَ انبیاؤ ځامن چه په بیت‌ایل کښ وُو الیشع ته ووتل او ۳
ورته ئ وویل چه ته پوهیږي چه هم نن ورځ به خداوند ستاخاوند
ستا د سر له پاسه واخلِي ده وویل هو زه هم پوهیږم تاسي چُپ
شئ ۴ بیا الیاه ورته وویل اي الیشع ته دلته تم شه ځکه چه ۴
خداوند زه اریحا ته استولي یم او هغه وویل چه **یهوه حي دَي**
او ستا ځان حي دَي زه به دِ پري نه بږدم او دوي اریحا ته ورغلل
۵ او دَ نبیانو ځامن چه په اریحا کښ وُو الیشع ته نژدي شول ۵
او ورته ئ وویل چه ته پوهیږي چه خداوند به ستا خاوند هم
نن ورځ ستا دَ سر له پاسه واخلِي؟ ده وویل هو زه خبر یم تاسي
چُپ شئ ۶ بیا الیاه ورته وویل چه ته دلته تم شه ځکه چه ۶
خداوند زه اردن ته استولي یم او ده وویل چه **یهوه حي**
دَي او ستا ځان حي دَي زه به دِ پري نه بږدم او دواړه رَوان
شول ۷ او پنځوس سړي له ځامنو دَ نبیانو لاړل او دَدوي دَ وړاندِ ۷

۸ لړي و دريدل او دوي دواړه دَ اردن په غاړي و دريدل ۸ او الياهٔ
خپل څادر واخست و ئ نغښت او اوبه ئ ووهلي او هغه په
دي لوري او په هغه لوري نيمي شوي او دوي دواړه په وچه
۹ پوري شول ۹ او چه دوي پوري وتل نو الياه اليشع ته وويل وغواړه
زه تا له څه وکړم وړاندِ له هغه چه له تا نه واخستلي شم او
۱۰ اليشع وُوِ چه ستا دَ روح نه دِ دوکوني برخه په ما وِي ۱۰ نو هغه
وويل چه تا سخت سوال وکړ نو که ته م ووينې چه درنه واخستلي
۱۱ شوم نو تا لره به داسي وِي او که نه نو نه به وِي ۱۱ او داسي وشوه
چه دوي په تللو تلل او خبري ئ کولي نو گوره يو دَ اور گاډي او
دَ اور آسونو دَدوي په مينځ فرق وکړ او الياه په بړبوکي کښ آسمان
۱۲ ته وختو ۱۲ او اليشع ليده او نعره ئ وکړه اي څما پلاره اي څما
پلاره دَ اسرائيل گاډي او دَ هغه سواره او بيا ئ و نه ليده
۱۳ او ده خپلي جامي ونيولي او دوي ئ ځيري کړي ۱۳ او دَ الياه څادر
ئ واخست چه ورنه پريوتلي وه او وجاروت او دَ اردن په غاړي
۱۴ ودريده ۱۴ او دَ الياه څادر چه ورنه پريوتلي وه واخست په اوبو
ئ وواهه او و ئ ويل چه يهوه الله دَ الياه چرته دَي او چه
اوبه ئ ووهلي نو په دي لوري او په هغه لوري نيمي شوي او
۱۵ اليشع پوري شه ۱۵ او چه زامنو دَ هغو نبيانو چه په اريحا کښ
دَده له وړاندِ وُو وليد نو دوي وويل چه دَ الياه روح په اليشع
قرار شه نو دَده ملاقات له راغلل او ورته ئ سجده وکړه تر
۱۶ زمکي پوري ۱۶ او ورته ئ وويل گوره که نه ستا له مريونو سره
پنځوس توتناک سړي شته دي نو دوي لاړ شي او ستا خاوند
ولټوي هسي نه وِي چه دَ خداوند روح هغه نيولي او په يوه
دَ غرونو يا په يوي دَ خوړيو کښ ئ غورزولي وِي او ده وويل
۱۷ مه استوئ ۱۷ او چه دوي په ده پخوالي وکړ څو چه هغه وشرميده

نو و ئې ویل واستوئ او دوي پنځوس سړي واستول او دري
ورځي يئ ولټاوه او و ئې نه موند ۱۸ او چه ده ته را وجاروتل ۱۸
هرکله چه دئ په اريحا کښ نو وه نو ورته ئې وويل چه ما
تاسو ته ويلي نه وُو چه مه ځئ؟
۱۹ او دَ هغه ښهر کسان اليشع ته وويل گوره که نه دَدي ۱۹
ښهر ځاي ډير ښه دي لکه چه خُمونږ خاوند ئې ويني ليکن
اوبه ئي ناکاره او زمکه ئې شنډه دَه ۲۰ او ده وويل چه يوه نوي ۲۰
کټوئ راوړئ او په هغه کښ مالګه کيږدئ او هغو ورته راوړه
۲۱ او دَي چيني دَ اوبو ته ورغي او هغه مالګه ئي په کښ واچوله ۲۱
او و ئي ويل چه خداوند داسي وائي چه ما دا اوبه روغي کړي دي
بيا به له دغه ځاي نه نه مرګ وي او نه شنډوالي ۲۲ او هغه ۲۲
اوبه تر نن ورځي پوري دَ اليشع دَ کلام په موافق چه کلام ئي
وکړ روغي شوي دي ۲۳ او له هغه ځاي نه بيت‌ايل ته وخوت ۲۳
او چه لا دَي په لاري خوت نو گوره چه ناکاره ځوانان له ښهرَ
ووتل او توقي ئي ورپوري وکړي ويل ئې اي گنجيه وخيژه اي
گنجيه وخيژه ۲۴ او دي په ورستو وگرزيده او نظر ئې وکړ او دَ ۲۴
خداوند په نوم ئي لعنت پري وکړ او دوه يږاني له ځنګل نه ووتلي
او دوڅلويښت هلکان ئي ورنه وداړل ۲۵ او له هغه نه دَ کرمل ۲۵
غره ته لاړ او له هغه نه سمرون ته وجاروت ٭

دريم باب

بادشاهي سرشه

۱ او يهورام زوي دَ اخاب په اسرائيل باندِ په سمرون کښ په ۱
اتلسم کال دَ يهوشافاط بادشاه دَ يهوداه دولس کاله بادشاهي
وکړه ۲ او دَ خداوند په سترګو کښ ئي بدي وکړه مګر نه داسي ۲
لکه دَده پلار او دَده مور ځکه چه ده دَ بعل ستني لري کړلي

٣ هغه چه دَده پلار جوړه کړله ٣ لیکن دَي دَ یربعام بن نباط
په گناهونو ونښت هغه چه په اسرائیل ئي گناه وکړه او ورنه
لږي نه شوه
٤ ٤ او میشع بادشاه دَ مواب دَ ګاړویو مالک وه او دَ
اسرائیل بادشاه ته به ئي یو سل زره وري او یو سل زره مړوونه
٥ له وریو سره پیښکښي ورکول ٥ او چه آخاب مړ شه دَ مواب
٦ بادشاه دَ اسرائیل له بادشاه نه یاغي شه ٦ او یهورام هغه
بادشاه په دغي ورځي له سمرونه ووت او ټول اسرائیل ئي وشمارل
٧ ٧ او لاړ او یهوشافاط بادشاه دَ یهوداه ته ئي واستاوه ویل
ئي چه دَ مواب بادشاه رانه یاغي شه نو ته به له ما سره مواب
ته دَ جنګ دَپاره لاړ شي څه ؟ هغه وویل و به خیژم لکه ته
هسي زه ځما خلق لکه ستا خلق او ځما آسونه لکه ستا آسونه
٨ ٨ او هغه ویل چه په کومي لاري به وخیژو او هغه وویل دَ ادوم
٩ دَ بیابان په لاري ٩ نو بادشاه دَ اسرائیل او بادشاه دَ یهوداه
او بادشاه دَ ادوم لاړل او دَ اوو ورځو لار وګرزیدل او اوبه دَ
١٠ لښکر او دَ چارپایانو دَپاره چه ورپسي وو نه وي ١٠ نو دَ اسرائیل
بادشاه وویل ارمان دَي چه خداوند دغه دري بادشاهان وبلل
١١ چه دَ مواب په لاس کښي ئي ورکړي ١١ نو یهوشافاط وِوِچه دلته
دَ یهوه نبي نشته چه په دغه سره له یهوه نه پوښتنه وکړو نو
یوه له نوکرانو دَ شاهِ اسرائیل نه ځواب وکړ و ئي ویل چه دلته
الیشع بن شافاط شته هغه چه دَ ایلیاه په لاسونو ئي اوبه
١٢ توبولي ١٢ نو یهوشافاط وویل چه هغه څخه کلام دَ یهوه شته
نو بادشاه دَ اسرائیل او یهوشافاط او بادشاه دَ ادوم ورکوز
١٣ شول ١٣ او الیشع بادشاه دَ اسرائیل ته وویل چه ځما له تا
سره څه دِي ته دَ خپل پلار نبیانو او دَ خپلي مور نبیانو ته

وردرومه او دَ اسرائیل بادشاه ورته وویل چه نه څکه چه
خداوند دغه دري بادشاهان وبلل چه دَ مواب په لاس ئي ورکړي
١٤ نو الیشع وویل چه یهوه دَ لښکرو حي دَي چه زهٔ ئي دَ وړاندِ ١٤
ولاړ یم چه که زهٔ دَ شاهِ یهوداه یهوشافاط دَ مخ پورته کونکي نه وي
نو تاته به مِ کتلي نه وُو او نه به مِ لیدلي وي ١٥ او اوس ما ته ١٥
یو تار ساز وهونکي راولئ او داسي وشه چه تار ساز وهونکي
تارونه ووهل نو دَ یهوه لاس په هغه وه ١٦ او هغه وویل چه ١٦
یهوه داسي وایي چه دغه خوړي تالاوونه کړئ ١٧ څکه چه ١٧
یهوه داسي وایي چه نه به تاسي باد ووینئ او نه به باران ووینئ
او دا خوړه به له اوبو ډکه شي او وبه څښئ تاسي او ستاسي
څاروِي او ستاسي چارپایان هم ١٨ او دا دَ خداوند په سترګو کښ ١٨
سپکه خبره ده او موابي به ستاسي په لاس درکړي ١٩ او تاسي ١٩
به هر یو محکم ښهر او هر یو غوره ښهر ووهئ او هره یوه ښه
ونه به پرېکړئ او ټولي چیني دَ اوبو به بندي وتړئ او هره یوه
ښه ټکړه (دَ پټي) به په کاڼړو خرابه کړئ ٢٠ او په صباح کښ دَ ٢٠
هدیي خېژولو په وقت داسي وشول ګوره چه دَ ادوم له لاري
اوبه راتلي او زمکه له اوبو ډکه شوه ٢١ او چه ټولو موابیانو ٢١
واوریدل چه بادشاهان دَدوي جنګ ته راوختل نو هغه ټول
چه وسلي ئي تړلي او نور ئي هم په پوکار سره جمع کړل او په
سرحد ودریدل ٢٢ او صبا وقتي پورته شول او نمر په اوبو ځلیده ٢٢
او موآبیانو دَ هغو په برابر اوبو داسي سري ولیدلي لکه وینې-
٢٣ نو دوي وویل چه دا وینې دِي بادشاهان سره په خرابولو خراب ٢٣
شول او سړي خپل ملګرِي ته به وُوِ اي موآبیانو اوس شوک
ته ٢٤ او دوي دَ اسرائیل لښکرګاه ته ورغلل او اسرائیل پورته ٢٤
شه او موآبیان ئي ووهل او هغوي دَدوي له وړاندِ وتښتیدل

۲۵ اوِ په زمکه کښې ورغلل او موابيان ئې ووهل ۲۵ او ښهرونه ئې
ونړول او هر يوه به هر ښه دَ ښتې ټوټې ته کاڼي غورزاوه
او ډک ئې کړل او ټولي چيني دَ اوبو ئې بند وترلي او ټولي ښې ونې
ئې پريکړې تر هغه چه دوي په قيرِحارس کاڼي پريښودل ليکن
۲۶ مچوغني ويشتونکو کير کړ او و ئې واهه ۲۶ او چه دَ موآب بادشاه وليد
چه جنګ راباندِ سخت شه نو له ځان سره ئې اوه سوه تُوري وکښلي
سړي واخستل چه دوي دَ ادوم بادشاه ته پره ورخيري کړي او
۲۷ دوي و نه توانيدل ۲۷ او ده هغه مشر زوي خپل چه دَده په
ځاي به بادشاه کيده واخست او هغه دَ سيزلو قرباني په ديوال
وخيژاوه او په اسرائيل لوي قهر وه او دوي ورنه وګرزيدل
او خپلي زمکي ته وجاروتل *

څلورم باب

۱ آ او دَ نبيانو دَ زامنو له ښځو نه يوي ښځي اليشع ته ناره وکړه
ويل ئې چه ستا سړي خما ميړه مړ شه او ته پوهيږې چه ستا
سړي خو له خداوند نه ويريده او اوس دَده پوروړي راغلي دِي
۲ چه خما دواړه زامن خپل ځان لره واخلي او مريونه ئې کړي ۲ او
هغه ته اليشع وويل چه زه ستا دَپاره څه وکړم رابنکاره کړه
په کور کښې درڅخه څه شته ؟ هغي وويل چه ستا وينځه تخه په
۳ کور کښې نور هيڅ نشته بې له يوي کوزِ دَ تيلو ۳ نو ده وويل
چه لاړه شه او دَ باندِ له ټولو ګوانډيانو دِ تش لوښي ځان ته
۴ وغواړه او لږ دِ نه وِي ۴ بيا ننوزه او په خپل ځان او په خپلو
ځامنو پسي دروازه بنده کړه او په دغو ټولو لوښو کښې ئې توي
۵ کړه او چه ډک شِي نو هغه يوه خوا کوئ ۵ او دا ورنه لاړه او په
خپل ځان او په خپلو زامنو پسي ئې دروازه بنده کړه او دوي

به لوښي ورنژدي کړل او دي به په کښې توېول ۶ اوچه لوښي به ٦
ډک شه نو زوي ته به ئې ويل چه بل لوښي را نژدي کړه او هغه
ورته وويل چه اوس بل نشته او تيل بس شول ۷ اودا ورغله ٧
او هغه مردِ الله ته ئې خبرګند کړ او هغه ورته وويل لاړه شه
هغه تيل خرخ کړ او پور دِ ادا کړه اوچه پاتي شي په هغو ته
او ستا زامن ګذران کوئ
۸ او په يوې ورځې کښې داسي وشول چه اليشع شونم ته ٨
پوري شه او هلته يوه لويه ښځه وه او په دې ئې زور کاوه چه
ډوډئ وخوري ۹ او داسي وشوه چه هر يو وارچه دې به پوري ٩
کېده هلته به وګرزيده چه ډوډئ وخوري او هغې خپل ميړه
ته ووِ ګوره که نه چه زه وپوهېږم چه دغه مردِ الله دي هغه
مقدّس چه مدام رابانډِ تيرېږي ۱۰ نو مونږ دي په هغه وړوکي ١٠
ديوال بانډِ يوه بالاخانه جوړه کړو او هلته به يو کټ کېږدو او
ميز او کرسئ او ډيوټ او څوچه رابانډِ راځي هلته به وګرزي
۱۱ او په يوې ورځي کښې داسي وشول چه دي هلته ورغي او بالاخانې ١١
ته وګرزيده او په کښې څملاست ۱۲ اوده جيحزي مريي خپل ته وويل ١٢
چه دغه شونميتَ راوبوله او هغه وبلله او دائې دَ وړاندِ ودريده
۱۳ او ده هغه ته وويل چه ته دي ته ووايه که نه ګوره چه تاځمونږ ١٣
دَپاره په دي ټولي پروا سره پروا وکړه تا لره څه وکړم باري ستا په
باب بادشاه يا دَ لښکر سردار ته خبره وکړي شي او دي وويل
زه خو دَ خپل قوم په مينځ کښې اوسم ۱۴ نو دوي ويل چه بيا دَ ١٤
دغي دَپاره څه کول بايده دِي او جيحزي وويل چه په رښتيا دا
زوي نه لري او سړي ئې زوړ دي ۱۵ نو ده وويل راوئې بوله او ١٥
دغه ئې را وبلله او دا په مدخل کښې ودريدله ۱۶ او هغه وويل ١٦
چه په دي مودي دَ ژوندانه دَ زماني په موافق به ته زوي برکړيدي

کړي دي وويل نه څما خاوندَ مردِ الله ته خپلي وينځي ته دروغ
۱۷ مه وايه ۱۷ او هغه ښځه حامله شوه او زوي يُ وزېږاوه په
دغي مودي کښ دَ ژوندانه دَ زماني په موافق لکه چه اليشع
۱۸ ورته وويل ۱۸ او هغه هلک لوي شه او په يوي ورځي کښ داسي
۱۹ وشوه چه خپل پلار ته ورغي لوګړي ته ۱۹ او خپل پلار ته يُ
وويل څما سر څما سر او هغه يو هلک ته وويل چه خپلي مور
۲۰ ته يُ وروړه ۲۰ او هغه يووړ او دَده مور ته يُ بوت او هغه
۲۱ دَدي په زنګنونو تر غرمي پوري کښيناست او مړ شه ۲۱ نو دا
وختله او دَ مردِ الله په کټ يُ څملاوه او دروازه يُ ورباندي
۲۲ بنده کړه ووتله ۲۲ او دي خپل سړي ته ناره وکړه ويل يُ چه
ما ته يو له هلکانو او يوه له خرو را واستوه چه زه مردِ الله ته
۲۳ وزغلم او را وجاروزم ۲۳ او هغه ورته وويل چه ته نن ولي ورځي
۲۴ نه نوي مياشت نه سبّت دَي دي وويل سلامت دِ وي ۲۴ او په
خري يُ زين کېښود او هلک ته يُ وويل چه شړه او روان يُ
کړه او په سواري کښ څما دَپاره يُ مه بند کوه څوچه زه درته ونه
۲۵ وايم ۲۵ او دا تلله څوچه مردِ الله ته دَ کرمل غره ته ورغله او
چه مردِ الله له لري نه دغه وليده نو جيحزي څوان خپل ته يُ
۲۶ وويل ګوره دغه شونميه دَه اوس يُ ملاقات ته وردو کړه
او ورته ووايه ته سلامته يي ستا سړه سلامت دي ستا
۲۷ زوي سلامت دَي څه ؟ او دي وويل چه سلامت ۲۷ او چه دا
دَ مردِ الله په غره کښ ورغله نو دَ هغه پښي يُ ونيوي نو
جيحزي وروړاندِ شه چه دکه ورکړي او مردِ الله وُوِ پرېږي يُ بده
څکه چه دا تلخانه دَه او خداوند رانه پټه کړه او ما ته يُ څرګنده
۲۸ نه کړه ۲۸ او دي وويل چه باري ما له خپل خاوندَ زوي طلب کړي
۲۹ وه څه ؟ ومِ ويل چه ما مه غولوه ۲۹ او ده جيحزي ته وويل

چه ملا وتړه او څما همسا په لاس واخله او دروومه او که
سړي په لاري درپېښ ښي نو ورته سلام مه کوه او که سړي
درته سلام وکړي ځواب مه ورکوه او څما همسا دَ هغه هلک
په مخ کيږده ۳۰ او دَ هغه هلک مور وويل چه هغه خداوند ۳۰
حَيّ دَيَ او ځان ستا حَي دَيَ چه زه به دِ پري نه ږدم او
دَيَ پورته شه او په هغي پسي تَه ۳۱ او جيحزي دَدوي دَ ۳۱
وړاندِ تير شه او هغه همسا ئي دَ هلک په مخ کيښووه ليکن
نه آوازوه نه بيدارِي او هغه دَدوي مخي ته وجاروت او ور
ځرګند ئي کړل او ويل ئي چه هغه هلک ويښ نه شه
۳۲ او اليشع کورته ورغي او ګوره چه هغه هلک مړ دَيَ ۳۲
او دَده په کټ ملاست دَي ۳۳ او دَي ورننه وت او په خپل ځان ۳۳
پسي ئي دواړه دروازي بندي کړي او خداوند ته ئي دُعا وکړه ۳۴ بيا ۳۴
وخوت او په هلک باندِ څملاست او دَ هغه په خولي باندِ ئي خپله
خوله کيښوه او خپلي سترګي ئي دَ هغه په سترګو باندِ او خپل ورغوي
ئي دَ هغه په ورغويو باندِ او ورباندِ پرمخ پريوت او دَ هلک صورت
تود شه ۳۵ بيا ستون شه او په کور کښ دي لورِي هغه لورِي ته ۳۵
ئي تلل کاول او وخوت ورباندِ پرمخ پريوت او هغه هلک اوه واره
وپرچيده بيا هغه هلک خپلي سترګي پرانتلي ۳۶ او ده جيحزي وباله ۳۶
ويل ئي دغه شونميّة راوبوله او دا ئي وبلله او چه ورننوتله هغه
ورته وويل خپل زوي دِ واخله ۳۷ او دا ورغله او په پښو ئي پريوتله ۳۷
او زمکي ته ئي سجده وکړه او زوي خپل ئي واخست او ووتله
۳۸ او اليشع جلجال ته وجاروت او په دغي زمکي کښ لوږه ۳۸
وه او دَ نبيانو زامن دَده دَ وړاندِ ناست وُو او ده خپل هلک ته
ووِ چه لويه کټوئ کيږده او دَ نبيانو دَ زامنو دَپاره څه آش پوخ
کړه ۳۹ او يو يټي ته ووت چه څه سبزي وشوکوي او دَ ورشو کور ۳۹

ئي وسوند او بياباني مرغوني ئې ورنه ډک څادر وشوکولي او راغي
او دغه ئې دَ آش په کټوئې کښ ټکي کړلي ولي چه دوي نه پيژندلي
٤٠ ٤٠ او دَ کسانو دَپاره ئې توي کړلي چه وئې خوري او داسي وشوه
چه دوي له هغه آش خوړل ناري ئې کړي ويل ئې اي سړدِ الله په
٤١ کټوئې کښ مرګ دَي او دوي نه توانيدل چه و ئې خوري ٤١ او ده
وويل نو اوړه راوړئِ او ده په کټوئِ کښ واچول و ئې ويل چه
خلقو ته ئې توي کړئِ او هغو وخوړل او په کټوئي کښ هيڅ بنده
٤٢ خبره نه وه ٤٢ او له بعل شاليشاه يو سړي راغي او مردِ الله ته ئې
ډوډئ دَ وړنبنو وربشو شل ټيکلئ او سټوان په خپلي شتني کښ
٤٣ ورووړل او و ئې ويل چه اُمّت ته ورکړه او و به ئې خوري ٤٣ او دده
خادم ورته وويل دا دَ سلو سړو مخي ته ورکړم څه؟ او ده وُوِ
چه خلقو ته ئې ورکړه چه و ئې خوري ځکه چه خداوند داسي ويلي
٤٤ دي چه دوي به ئې خوري او ورنه باقِي به پاتي شي ٤٤ او دَ هغو
مخي ته ئې ورکړل او هغو وخوړل او ورنه باقِي هم پاتي شول
موافق دَ کلام دَ خداوند ٭

پنځم باب

١ ١ او نعمان سردار دَ لښکر دَ ارام دَ بادشاه دَده دَ خاوند په
حضور لوي سړئ او رويدار وه ځکه چه په هغه سره خداوند ارام
ته خلاصون ورکړ او دغه جبّار دَ قوّت او پيس وهلي سړي وه
٢ ٢ او آراميان په ډاړو ووتل او دَ اسرائيل له زمکي ئې يوه ووکي
جنئ په بند راوستله او هغه دَ نعمان دَ ښځي دَ وړاندِ وه -
٣ ٣ او دغي خپلي ميرمني ته وُوِ کاشکي چه ځما خاوند دَ هغه
نبي دَ وړاندِ وي چه په سمرون کښ دَي ځکه چه هغه به ده ته
٤ له پيسَ شفا ورکړي وه ٤ او يو ورغي او دَ هغي خاوند ته ئې خبر کړ

کړ ویل ئې چه جنئې چه دَ اسرائیل دَ زمکې ده داسې او داسې
کلام کوِي ۵ او دَ آرام بادشاه وویل راشه چه ځو او زه به دَ ۵
اسرائیل بادشاه ته خط واستوم او هغه لاړ او په خپل لاس کښې
ئې لس قنطاره دَ سپینو زرو او شپږ زره دَ سرو زرو او لس
جوړې دَ جامو ئې واخستلې ۶ او خط ئې دَ اسرائیل بادشاه ته ورووړ ۶
په دې ویلو سره اوس دَدې خط په در رسیدلو سره ګوره ما تا ته
نعمان مرئې خپل درواستاوه چه ته ده له دَده له پېس نه شفا ورکړې
۷ او داسې وشول چه دَ اسرائیل بادشاه خط ولوست نو خپلې جامې ۷
ئې وشلولې او وئې ویل چه زه الله یم څه؟ چه مړ کوم او ژوندې
کوم چه دا ئې رااستولې دې چه زه یو سړې له دَ هغه له پېس نه
شفا ورکړم نو پوه شئې او نظر کوئې چه هغه له ما نه مقابله غواړي
۸ او داسې وشوه چه الیشع مردِ الله واوریدل چه دَ اسرائیل ۸
بادشاه جامې وشلولې نو بادشاه ته ئې واستاوه ویل ئې چه ولې
دِ جامې خپلې وشلولې؟ هغه دِ اوس ما نه راشي چه پوه شِي چه
په اسرائیل کښې نبِي شته دې ۹ او نعمان له خپلو اسونو او ګاډو ۹
سره ورغې او دَ الیشع په مدخل ودریده ۱۰ او الیشع هغه ته ۱۰
استازې واستاوه ویل ئې لاړ شه او په اردن کښې اوه واره
ولنبیږه نو به دِ غوښې دروجاروزِي او پاک به شِي ۱۱ او نعمان ۱۱
په غُصّه شه او لاړ شه وئې ویل ګورئې ما ویل چه دې به په
وتلو سره راووزِي او وبه دریږي او دَ یهوه الله خپل په نوم سره
به ناره وکړي او په هغه ځاې به لاس وخنډوِي او له هغه پېس
به شفا راکړي ۱۲ ابانه او فرفر دَ دمشق ولې له ټولو اوبو دَ اسرائیل ۱۲
نبې نه دِي ښه؟ زه په هغو کښې لنبیدلې نه شم چه پاک شم څه؟
نو وګرزید او په غُصّې سره تَه ۱۳ او دَده سړِیونه ورنژدې شول او ۱۳
ورته ئې خبره وکړه ویل ئې اې ځمونږ پلاره که چرې تا ته هغه نبِي

دَ لوي كار كلام كړي وي نو هغه به دي كړي نه وه څه؟ نو لا
۱۴ څومره زياته چه درته ئي امر كوي و لمبيږه او پاك شه ۱۴ او دي
كوز شه او په اردن كښ اوه واره ډوب شه موافق دَ كلام دَ
مردِ الله او دَده غوښي دَ وړوكي هلك دَ غوښي په شان وجاروتي
۱۵ او پاك شه ۱۵ او دَي او ټول لښكر ئي ومردِ الله ته ورغي او دَ
وړاندِ ئي ودريده و ئي ويل گوره زه اوس پوه شوم چه په ټولي
زمكي كښ الله نشته مگر په اسرائيل كښ او اوس دَ خپل بنده
۱۶ بركت واخله كه نه ۱۶ او ده وويل چه هغه يهوه حي دَي چه زه
ئي دَ وړاندِ ولاړ يم وا به ئي نه خلم او هغه په ده تاكيد وكړ
۱۷ چه وائي خلي مگر ده انكار وكړ ۱۷ او نعمان وويل چه ستا مريي
ته دِ بار دَ خاوري دَ دوه كچرو وركړي نه شيِ څه؟ ځكه چه ستا مريي به
بيا نه دَ سيزلو قرباني او نه ذبيحه بل الله ته په عمل باندِ راوړي
۱۸ بلكه خداوند ته ۱۸ له دي خبري دِ خداوند ستا بنده معاف كړي
هغه وقت چه څما خاوند بيت رمون ته ورځي چه هلته سجده وكړي
او دَي څما په لاس تكيه وكړي نو زه به په بيت رمون كښ سجده
۱۹ وكړم نو خداوند دِ په دي خبري ستا مريي معاف كړي ۱۹ او ده ورته
وويل چه په سلامتيئ سره ورځه او دي ور نه څه فاصله دَ
۲۰ زمكي لاړ شه ۲۰ نو جيحزي خوان دَ مردِ الله وويل گوره څما خاوند
دَ نعمان ارامي نه ممانعت وكړ چه دَده له لاس نه هغه چه
رائي وړل وانه خستل ليكن يهوه حي دَي چه زه به ورپسي دو
۲۱ كړم او څه شي به ور نه واخلم ۲۱ او جيحزي په نعمان پسي ورغي
او چه نعمان هغه وليد چه ورپسي زغلي نو له كاډي نه دَ هغه
۲۲ ملاقات ته وركوز شه او ويل ئي سلامتي دَه ۲۲ او هغه ويل
سلامتي دَه خاوند مِ زه را واستولم وائي گوره په دي وقت دوه
خوانان له نبيانو دَ افرائيم له غره نه ماته راغلي دي يو قنطار

سپین زر او دوه بدلې جامي ورکړه که نه ۲۳ او نعمان وویل ۲۳
خوشحال اوسه او دوه قنطاره واخله او په ده ئي تاکید وکړ او دوه
قنطاره سپین زر ئي په کڅوړو کښې سره دَ دووه بدلو جامو
او خپلو دوه ځوانانو ته ئي ورکړي او دَ هغه دَ وړاندِ ئي وروړې ۲۴ او ۲۴
چه غونډئ ته ورسیده نو هغه ئي دَدوي له لاسونو واخستلې
او په کور کښې ئي وسپارلې او هغه کسان ئي روان کړل او لاړل
۲۵ او دي ورغي او دَ خپل خاوند دَ وړاندِ ودریده او الیشع ورته ۲۵
وویل اي جیحزي له کومه راغلې او هغه وویل چه ستا سړي په دې
او په هغه لوري تلي نه دئ ۲۶ او هغه ورته وویل چه څما زړه ۲۶
درسره تلي نه وه څه؟ هغه وقت چه هغه سړئ له خپلي ګاډئ ستا ۱
ملاقات ته دروجاروت؟ دا دَ روپیو اخستلو او دَ جامو اخستلو
او دَ زیتون او دَ تاکستانونو او دَ ګډو او دَ غوایانو او دَ مریونو
او دَ وینځو وقت دئ څه؟ ۲۷ نو دَ نعمان پیس دِ په تا ونښتلي شي او ستا په ۲۷
اولاد تر ابدَ پوري او دئ دَ هغه له وړاندِ پیسي لکه واوره ووت ٭

شپږم باب

۱ او دَ نبیانو زامنو الیشع ته وویل ګوره که نه راځئ چه مونږ ۱
په کښې ستا دَ وړاندِ اوسو راباندِ تنګ دئ ۲ مونږ دِ اردن ته لاړ ۲
شو که نه او له هغه ځائ دِ هر سړئ یو لرګي واخلو او هلته
دِ دَ ځانونو دَپاره ځاي جوړ کړو چه هلته ارام کوو ده ورته وویل
لاړ شئ ۳ او یوه ورته وویل مهرباني وکړه که نه او ته هم له ۳
خپلو مریونو سره لاړ شه او ده وویل چه زه به لاړ شم ۴ او ۴
ورسره لاړ شه او چه اردن ته ورسیدل لرګي ئي پریکړل ۵ او چه ۵
یوه بینښ پریکاوه هغه اوسپنه په اوبو کښې ولویده او ناره ئي
وکړه ویل ئي هاي اي خاونده دا مِ غوښتلي وه ۶ او هغه مردِ الله ۶

وُوِ چړنه ولوېده او دغه ځاي ورښکاره کړ او دغه يو سوټيَ
پرېکړ او هلته ئې واچاوه او هغه اوسپنه په لامبو راوختله
۷ او ورته ئې وويل چه ځان لره ئې راواخله او هغه لاس اوږد کړ
۸ او وا ئې خستله ۸ او دَ ارام بادشاه به له اسرائيل سره جنګېده
او ده له خپلو مريونو سره صلاح وکړه ويل ئې چه په فلاني
۹ ځاي کښ به ځما لښکرګاه وِي ۹ نو مردِ الله دَ اسرائيل بادشاه ته
(خبر) واستوه ويل ئې چه ته دَ هغه ځاي له تېرېدلو نه ساتنه
۱۰ وکړه ځکه چه آراميان هلته کوزېږي ۱۰ نو دَ اسرائيل بادشاه هغه
ځاي ته چه دَ هغه په باب مردِ الله ورته امر وکړ او ورنه ئې
آګاه کاوه واستاوه او هلته ئې ځان وساته نه يو وار نه دوه
۱۱ واره ۱۱ نو دَ ارام دَ بادشاه زړه په دي خبري پرېشان شه او خپل
مريونه ئې وبلل او ورته ئې وويل چه تاسي ما ته څرګند کړئ چه له
۱۲ مونږ نه دَ اسرائيل بادشاه لره څوک دئ؟ ۱۲ او دَ ده له مريونو
نه يوه وُوِ دا نه دَه اي خاونده بادشاهَ ليکن هغه اليشع نبي چه په
اسرائيل کښ دئ بادشاه دَ اسرائيل ته په هغو کارونو خبروِي چه ته
۱۳ ئې په خپلي خلوتخاني کښ خبري کوي ۱۳ او ده وويل لاړ شئ وګورئ
هغه چرته دَي چه زه ور واستوم و ئې نيسم نو دي ئې څرګنداوه
۱۴ ورته ئې وُوِ ګوره چه په دوثان کښ دَي ۱۴ او ده هلته آسونه
او ګاډي او دروند لښکر واستوه او دوي دَ شپي ورغلل او
۱۵ هغه ښهر ئې ګېر کړ ۱۵ او چه خادم دَ مردِ الله صبا وختي پورته
شه او ووت نو ګوره چه لښکر په ښهر څرخيدلي دئ هم آسونه
هم ګاډي او دَ ده ځوان ورته وُوِ هاي اي ځما خاونده څه به
۱۶ وکړُو ۱۶ او ده وُوِ مه وېرېږه ځکه چه هغه چه له مونږ سره دِي
۱۷ له هغو ډېر دِي چه له دوي سره دِي ۱۷ او اليشع دُعا وکړه و ئې
ويل اي خاونده دَ ده سترګي پرانزه چه ويني نو خداوند دَ هغه

څوان سترګي پرانتلي اوو ئي کتل او ګوره چه هغه غر دَ اور
له آسونو او له ګاډیو ډک دئ دَ الیشع په ګرداګرد ۱۸ اوچه دوي ۱۸
ورباندِ کوزیدل نو الیشع خداوند ته دُعا وکړه او و ئي ویل چه
دغه قومونه په ړوندوالي ووهه او هغوي ئي دَ الیشع دَ کلام په
موافق ووهل ۱۹ نو الیشع دوي ته وویل چه دا هغه لار نه ده او ۱۹
نه دا هغه ښهر دئ په ما پسي ولاړ شئ او زه به مو هغه سړي
ته بوزم چه تاسي ئي لټوئ او دوي ئي سامریي ته بوتلل ۲۰ او ۲۰
داسي وشول چه دوي سامریي ته ننوتل نو الیشع وویل اي
خداونده دَ دغو سترګي پرانزه او دوي به ويني نو خداوند دَ دوي
سترګي پرانستلي او چه و ئي کتل ګوره دوي دَ سامریي په منځ کښ
دي ۲۱ او دَ اسرائیل بادشاه چه و ئي لیدل نو الیشع ته ئي ۲۱
وویل و ئي وهم و ئي وهم اي ځما پلاره ۲۲ او هغه وویل مه ئي ۲۲
وهه ته به هغه وهي چه تا په خپلي توري او په خپلي لیندۍ
بندیوان کړي دي څه؟ دَ دوي دَ وړاندِ ډوډئ او اوبه کیږده چه
دوي وخوري او وڅښي او خپل خاوند ته لاړ شي ۲۳ او هغو ۲۳
ته ئي لویه میلمستیاجوړه کړه او و ئي خوړل او و ئي څښل او
رخصت ئي کړل اوخپل خاوند ته لاړل او بیا ئي زیات نه کړل چه
داړي دَ ارام دَ اسرائیل زمکي ته ووزي

۲۴ او پس له دي داسي وو چه بنهدد دَ ارام بادشاه ټول ۲۴
لښکر خپل جمع کړ او وخوت او سامریه ئي ګیره کړه ۲۵ او ۲۵
په سامریه لویه لوږه وه او دوي هغه ګیره کړه څوچه یو سر
دَ خره په اتیا روپئ ولګیده او دَ کوترو دَ ریخ څلورمه دَ قاب
په پنځو روپیو ۲۶ او داسي وشوه چه دَ اسرائیل باد شاه په دیوال کښ ۲۶
تیریدونکئ وه نو یوي ښځي ورته ناري کړي و ئي ویل چه اي
خاونده بادشاه خلاصه مِ کړه ۲۷ او هغه ورته وویل چه ۲۷

خداوند دِ نه خلاصه کوِي زه به دِ له کومه خلاصه کړم له
۲۸ درمنده يا له چرخشت نه ۲۸ او بادشاه ورته وويل چه څه دِ
شوِي دي او دغي وويل چه دي ښځي راته وويل چه زوي دِ
۲۹ راوړه چه نن يې وخورو او بيا به صبا زما زوي وخورو ۲۹ نو ما
خپل زوي پوخ کړ او ومو خوړ او بله ورځ مِ دې ته وويل
۳۰ راکړه زوي ستا چه و يې خورو او دې خپل زوي پټ کړ ۳۰ او
چه بادشاه دَ هغې ښځي خبره واوريده نو خپلي جامي يې څيري
کړي او په ديوال بانْدِ تيريدونکي نو خلقو ورته وکتل او کوره
۳۱ چه دننه په تن يې ټَبَږِ وه ۳۱ او ده وويل چه الله دِ داسي
راسره وکړي او ورنه دِ زيات وکړي چه که نن ورځ سر دَ اليشع
۳۲ بن شافاط ورباندِ ودريږي ۳۲ او اليشع په خپل کور کښ
ناست وه او سپين ږيري ورځنه ناست وو او ده له خپل حضور
نه سړي ورواستاوه او دَ استاځي له ورتلو وړاندِ هغه
سپين ږيرو نه وويل چه تاسي وينئ چه دغه دَ قتل کونکي
زوي را استولي دي چه سر م پري کړي گورئِ چه استاځي راځي
دروازه بنده کړئ او دروازي ځځه يې په منډو دريئِ دَ دغه په
۳۳ ورستو دَده دَ خاوند دَ پښو آواز نشته څه؟ ۳۳ او چه ده تر
اوسه خبري کولي گوره چه استازي ورته راغي او ده وويل گورئ
دا بلا دَ خداوند له لوري ده ولي له خداوند نه تر اوسه انتظار وکړم *

اوم باب

۱ آ نو اليشع وُوِ چه دَ خداوند دَ خداوند کلام واورئ خداوند داسي وايي
چه لکه دا وقت په صبا به دَ سامريّه په دروازي کښ يو اوړي
دَ ميدي په يوه شاقل او دوه اوړي دَ اوربشو به يوه شاقل
۲ وِي ۲ او يو بهادر چه بادشاه به دَ هغه په لاس تکيه کوله

مردِ الله ته يَ ځواب ورکړ و يُ ويل ګوره که خداوند په آسمانونو
کښ کړکيُ جوړې کړي نو دا خبره به وشِي او ده وويل ته به يُ
۳ په خپلو سترګو ووينِي ليکن ورنه به و نه خورې ۳ او څلور
کسان دَ ښهر مدخل څخه وو پيسان او دوي و ويل سړِي
خپل ملګرِي ته چه مونږ ولي دلته ناست يُو څو چه ومرو
۴ که مونږ ووايو چه ښهر ته به ننوزو په ښهر کښ لوږه دَه
او هلته به ومرو او چه دلته ناست يُو هم مرو نو اوس راځيُ
چه دَ اراميانو ډيري ته پريوزو نو که يُ ژوندِي پرينبودلو نو
۵ ژوندِي پاتِي شُو او که مو ووژلي نو مړه به شُو ۵ نو دوي
نماز خفتن پورته شول چه دَ اراميانو ډيري ته ورشِي نو ورستيُ
۶ ډيري دَ اراميانو ته ورغلل او ګوره هلته سړَي نشته ۶ ځکه چه
خداوند دَ اراميانو لښکر ته آواز دَ ګاډيو او آواز دَ آسونو
بلکه دَ لوي لښکر آواز واوراوه نو دوي وويل سړِي خپل ورور
ته ګوره چه دَ اسرائيل بادشاه څمونږ په خلاف دَ حتّيانو بادشاهان
او دَ مصر بادشاهان په کرايه اخستلِي دِي چه په مونږ باندي
۷ راشِي ۷ او پورته شول او په نماز خفتن کښ وتښتيدل او
خپلي خيمي او خپل آسونه او خپل خرونه او ډيره لکه چه وه
۸ هسي يُ پرينبودله او دَ خپلو ځانونو دَپاره وتښتيدل ۸ او دغه
پيسان ورغلل او يوي خيمي ته ننه وتل او و يُ خوړل او و يُ
څښل او سپين او سره زر او جامي يُ ورنه يووړل او لاړل
او يو ځاي يُ ښخ کړل بيا وجاروتل او بلي خيمي ته ننوتل او ورنه
۹ يُ يووړل او ښخ يُ کړل ۹ او و يُ ويل سړِي خپل ملګري ته چه
مونږ دِ هسي نه کُوو دا خو دَ زيرِي ورځ دَه او مونږ پټه خوله يُو
او که دَ صباح تر رڼا پوري صبر وکړو بدِي به مو ومومِي اوس
۱۰ راشيُ چه لاړ شُو او دَ بادشاه کور ته خرکند کړو ۱۰ او دوي

ورغلل دَ ښهر دروان ئې وباله او ورتهٔ خرګند ئې کړه ويل ئې چه
مونږ دَ ارامیانو و ډیرې ته ورغلو او هلته سړي نه وه او نه دَ
۱۱ بني‌آدم آوازوه مګر آسونه تړلي او خیمې لکه چه وې ۱۱ او دغه
هغه دروانان وبلل او دننه دَ بادشاه کور ته ئې خرګند کړل
۱۲ ۱۲ او بادشاه دَ شپې پورته شه او خپلو مریونو ته ئې وویل
چه زه به خبر درکړم چه څهٔ مونږ دَپاره آرامیانو څه کړي دي دوي
پوه دِي چه مونږ وږي یُو نو له ډیرې نه ووتل چه په ورشو
کښې ځانونه پټ کړي هرکله چه له ښهرَ را ووزي نو ژوندي
۱۳ به ئې ونیسو او ښهر ته به ننه ووزو ۱۳ او دَده له مریونو یوه
ځواب وکړ ویل ئې چه څوک دِ واخلي پنځه له هغو پاتې شویو
آسونو چه په کښې پاتې دِي (دغه څو دَ اسرائیل دَ ټول قوم په
شان دِي چه په کښې پاتې دِي ګوره چه دغه دَ اسرائیل دَ هغه
ټول جماعت په شان چه فنا شول) او وا به ئې ستوو او ګورو
۱۴ به ۱۴ او دوي دَدویو دَګاډیو اسونه واخستل او بادشاه دَ آرامیانو
۱۵ په لښکر پسې واستول ویل ئې لاړ شئ او وګورئ ۱۵ او دوي
په هغو پسې تر اردنَ پورې لاړل او ګوره چه ټوله لار له جامو
او له لوښو ډکه وه چه ارامیانو په خپلو تړهیدلو غورزولي وُو
۱۶ او قاصدان را وګرځېدل او بادشاه ته ئې خرګنده کړه ۱۶ نو خلق
ووتل او دَ آرامیانو ډیره ئې لوټ کړه نو یو اوړي دَ میدې په
یوه شاقل او دوه اوړي اوربوشې په یوه شاقل وُو موافق دَ
۱۷ کلام دَ خداوند ۱۷ او بادشاه هغه بهادر چه دَده به لاس
ئې تکیه کوله په دروازې باندې ودراوه او خلقو هغه په دروازې
کښې پایمال کړ او مړ شه لکه چه مردِ الله دَده په باب کلام
۱۸ وکړ هرکله چه بادشاه ورته کوز شه ۱۸ او لکه چه مردِ الله
بادشاه ته کلام وکړ وویل چه دوه اوړي دَ اوربشو به په

يوه شاقل او يو اوړي دَ ميدي به په يوه شاقل لکه دا وقت
۱۹ په صبا دَ سامريې په دروازي کښ وِي ۱۹ او هغه بهادر مردِ
الله ته ځواب ورکړ و ئي ويل نو ګوره که خداوند په
آسمانونو کښ کړکۍ جوړي کړي نو هسي کيږي لکه دا کلام؟
او هغه وويل چه ته به ئي په خپلو سترګو ووينې ليکن ور
۲۰ نه به و نه خوري ۲۰ او هغه لره داسي وه نو خلقو په دروازي
پائمال کړ او مړ شه *

اتم باب

۱ ۱ او اليشع هغي ښځي ته چه دَدي زوي ئي بيا ژوندي کړ ووېل
چه پورته شه او ته او ستا کور لاړ شئ او چرته چه استوګنه
کوي هلته استوګنه کوه ځکه چه خداوند لوږه وبلله او
۲ دغه به په زمکه اوه کاله راشي ۲ او هغه ښځه پاځيده او دَ
مردِ الله دَ خبري په موافق ئي وکړل او ذا او دَ دوي کور روان
شول او اوه کاله دَ فلسطيانو په زمکه کښ ئي استوګنه وکړه
۳ ۳ او دَ اوو کالو په آخر کښ داسي وشوه چه هغه ښځه
دَ فلسطيانو له زمکي را وجاوتله او لاړه چه بادشاه ته
۴ دَ خپل کور او دَ خپل پټي په باب فرياد وکړي ۴ او هغه
بادشاه جيحزي ځوان دَ مردِ الله سره خبره وکړه ويل ئي چه
ما ته هغه ټول لوي کارونه چه اليشع وکړل رابيان کړه -
۵ ۵ او داسي وشوه چه ده بادشاه ته بيان کاوه چه هغه
څرنګ مړي بيا ژوندي کړ نو ګوره هغي ښځي چه دَدي زوي
ئي بيا ژوندي کړ بادشاه ته دَ خپل کور او دَ خپل پټي په
باب فرياد وکړ او جيحزي وويل چه اي خاوندَ بادشاهَ دا
هغـــه ښځـــــه دَه او دا ئي هغه زوي دَی
۶ چه اليشع بيا ژوندي کړ ۶ نو هغه بادشاه له هغي ښځي

پوښتنه وکړه او دي ورته بيان وکړ او بادشاه دي ته خواجه سرا
ورکړ ويل ئي چه دَ دغي ټول چه ورته کيږي وجارباسه او
ټول حاصلونه دَ ښځي له هغه وقتَ چه دي زمکه پريښوه تر
اوسَ پوري

۷ ۷ او اليشع دمشق ته لاړ شه او بنهدد دَ ارام بادشاه
رنځور وه او ورته څرګند کړي شه په دي ويلو سره چه مردِ
۸ الله دلته راغی ۸ او بادشاه حزائيل ته وويل چه پيشکش په
خپل لاس کښ واخله او دَ مردِ الله ملاقات ته ورشه او په
هغي سره دَ خداوند پرسش ورته وکړه ووايه چه زه به
۹ له دي رنځ نه روغ شم څه ؟ ۹ او حزائيل دَ هغه ملاقات ته ورغي
او پيشکش ئي په خپل لاس کښ واخست او دَ دمشق له ټولو
ښو څيزونو نه دَ څلويښتو اوښانو بار او راغي او دَ هغه دَ
وړاندِ ودريده او ويل ئي چه ستا زوي بنهدد بادشاه دَ ارام
زه درته راستولي يم وائي چه زه به له دي رنځ نه روغ شم څه؟
۱۰ ۱۰ او اليشع ورته وويل چه لاړ شه او ورته ووايه چه په
شفا کيدلو کښ ته به شفا ومومي ليکن خداوند راښکاره کړي
۱۱ دِي چه په مرګ به ومرِي ۱۱ او ده خپل مخ ودراوه اوو ئي لګاوه څو چه شرميده
۱۲ او مردِ الله وژړل ۱۲ او حزائيل وويل چه څما خاوندَ ولي ژاړي ده وويل دي دپاره
چه زه هغه بدي پوهيږم چه ته به ئي له بني اسرائيل سره وکړي
چه ته به دَ دوي په محکمو ښهرونو اور وراستوي او ځوانان
به ئي په توري قتل کړي او هلکان به ئي ريزه ريزه او بارداري به ئي
۱۳ وڅيري ۱۳ او حزائيل وويل چه ستا مريي سپي دَي چه دا لوي
کار به وکړي او اليشع وويل چه خداوند ما ته ته په ارام
۱۴ بادشاه راښکاره کړي يي ۱۴ او دَي له اليشعَ روان شه او
خپل خاوند ته ورغي او هغه ورته وُوِ چه اليشع څه درته

وويل او ده ورته وويل چه ما ته ئې وويل چه په شفا کيدلو
به ته شفا ومومي ۱۵ او په صبا ئې خامتا واخستله او په اوبو ۱۵
ئې ډوبه کړه او دَ هغه په مخ ئې وغوړوله او هغه مړ شه
او حزائيل دَ ده په ځاي بادشاه شه

۱۶ او په پنځم کال دَ يورام بن اخاب بادشاه دَ اسرائيل ۱۶
او يهوشافاط بادشاه دَ يهوداه يهورام زوی دَ يهوشافاط دَ
يهوداه بادشاه شه ۱۷ او چه هغه بادشاه شه دَ دوه ديرشو ۱۷
کالو وه او اته کاله ئې په اورشليم کښ بادشاهي وکړه ۱۸ او دی ۱۸
دَ اسرائيل دَ بادشاهانو په لاري لاړ شه لکه چه دَ اخاب
کور کار وکړ ځکه چه دَ اخاب لور دَ ده ښځه وه او ده دَ خداوند
په ستړګو کښ بدي وکړه ۱۹ مګر خداوند نه غوښت چه يهوداه ۱۹
نيست کړي دَ داؤد بنده خپل دَ پاره لکه چه ده وويل چه زه
به ده ته او دَ ده اولاد ته ټولي ورځي يو چراغ ورکړم ۲۰ او دَ ده ۲۰
په ورځو کښ آدوم دَ يهوداه دَ لاس له لاندِ نه باغي شه
او په خپلو ځانو ئې يو ملک بادشاه ودراوه ۲۱ او يورام سعير ۲۱
ته پوري شه او ټولي ګاډئ ورسره وي او هغه په شپي پورته
شه آدوميان چه تر ځرخيدلي وو و ئې وهل او سرداران دَ
ګاډيو او خلق خپلو خيمو ته وتښتيدل ۲۲ او آدوم دَ يهوداه دَ ۲۲
لاس له لاندِ نه لا تر نن ورځي باغي دی نو په هغه وقت لبنه
هم باغي شوه ۲۳ او نوري خبري دَ يورام او هر څه چه ده وکړل ۲۳
دَ يهوداه دَ بادشاهانو دَ روزنامي په کتاب کښ ليکلي نه دي
څه ۲۴ او يورام له خپلو پلارونو سره ځملاست او له خپلو ۲۴
پلارونو سره دَ داؤد په ښهر کښ ښخ کړي شه او اخزياه
زوي دَ ده په ځاي بادشاه شه

۲۵ په دولسم کال دَ يورام بن اخاب بادشاه دَ اسرائيل ۲۵

۲۶ اخزیاه زوي دَ یهورام بادشاه دَ یهوداه بادشاهي وکړه او اخزیاه
چه بادشاه کیده دَ دوویشتو کلونو وه او یو کال ئې په اورشلیم
کښې بادشاهي وکړه او دَ مور نوم ئې عتلیاه لور دَ عمري بادشاه
۲۷ دَ اسرائیل وه ۲۷ او دي دَ اخاب دَکور په لارو لاړ شه او دَ
خداوند په سترګو کښې ئې بدي وکړه لکه کور دَ اخاب ځکه چه
۲۸ دي دَ اخاب دَکور زوم وه ۲۸ او دَي له یورام بن اخاب سره
دَ حزائیل بادشاه دَ آرام وجنګ ته په راموت جلعاد ورغي او
۲۹ ارامیانو یورام وواهه ۲۹ او یورام بادشاه وجاروت چه په یزرعیل
کښې دَ هغو پرهارونو علاج وکړي چه ارامیانو په راموت کښې
ور و وهل هرکله چه ده دَ حزائیل بادشاه دَ آرام سره جنګ وکړ او
اخزیاه زوي دَ یهورام بادشاه دَ یهوداه ورغَي چه په یزرعیل
کښې یورام بن اخاب ووینې ځکه چه هغه رنځور وه *

نهم باب

۱ آ او الیشع هغه نبي یو له زامنو دَ نبیانو وباله او ورته ئې وویل
چه خپله ملا وتړه او دغه بښیښه دَ تیلو په خپل لاس کښې
۲ واخله او راموت جلعاد ته ورشه ۲ او هلته چه ورسیږي نو یاهو
بن یهوشافاط بن نمشي هلته وګوره او ننووزه او دَ ورونړو
۳ له مینځ نه ئې پورته کړه او اندروني خونې ته ئې دننه بوزه ۳ او
دغه دَ تیلو بښیښه واخله او دَ هغه په سر ئې توي کړه او
و وایه چه خداوند داسي امر کوي چه ته مِ په اسرائیل بادشاه
مسحه کړي بیا هغه دروازه وازه کړه او را وتښته او صبر مه کوه
۴ ۴ نو هغه ځوان هغه نبي ځوان راموت جلعاد ته روان شه ۵ او
۵ چه ورغي نو وګوره چه دَ لښکر سرداران ناست وُو نو ده ورته
وویل اي سرداره ځما درسره یوه خبره ده او یاهو وویل چه

له مونږ ټولو نه له چا سره ده؟ او ده ورته ووېل له تا سره
اي سرداره ٦ او هغه پورته شه او کورته ننوت او ده ئي ٦
په سر تيل توي کړه نو ورته ئي ووېل چه خداوند الله دَ
اسرائيل داسي ووېل چه ته مِ دَ خداوند په امّت په اسرائيل
بادشاه مسحه کړي ٧ او ته به دَ خپل خاوند اخاب کور ووهي ٧
چه زه دَ خپلو بندګانو نبيانو دَ وينو بدله او دَ يهوه دَ ټولو
بندګانو دَ وينو دَ ايزبل له لاسَ واخلم ٨ نو به ټول کور دَ اخاب ٨
برباد شي او زه به هر يو نر هلک او هغه چه په اسرائيل
کښ بند کړي شوي او خلاص کړي شوي وي پريکړم ٩ او دَ ٩
اخاب کور به دَ يربعام بن نباط په شان او دَ بعشا بن اخيا
دَ کور په شان کړم ١٠ او سپي به ايزبل دَ يزرعيل په پټي کښ ١٠
وخوري او داسي څوک به نه وي چه قبر کښ ئي ښخ کړي بيا
ئي دروازه وازه کړه او وتښتيده ١١ نو ياهو دَ خپل خاوند ١١
مريونه ته ورغي او يو ورته ووېل چه سلامتيا ده څه؟
دا شجاع غازي څه دَپاره درته راغلي وه او ده ورته ووېل چه
تاسي هغه سړي پيژنئ او خبر ئي هم ١٢ او هغو ووېل دروغ ۱۲
راته کند کړه که نه او ده ووِ چه داسي او داسي امر ئي راته
وکړ ويل ئي چه خداوند داسي امر کوي چه ته مِ په اسرائيل
بادشاه مسح کړي ١٣ او هغو تلوار وکړه او هر سړي خپله ١٣
جامه واخستله تر لاندِ دَده ئي دَ ځان په جرم دَ زيني کيښوده
او تورئي ئي پوک وهله او ويل ئي چه ياهو بادشاه شه
١٤ او ياهو بن يهوشافاط بن نمشي له يورام نه باغي شه ۱۴
او يورام په راموت جلعاد ساتونکي وه ده او ټول اسرائيل
له حزائيل بادشاه دَ ارام له مخي نه ١٥ او يهورام بادشاه وجاړوت ١٥
چه په يزرعيل کښ علاج وکړي دَ هغو پرهارونو چه اراميانو

پرِ ووهل هرکله چه ده دَ حزائیل بادشاه دَ آرام سره جنګ وکړ
او یاهو وویل چه که ستاسي په ځانونو کښ خوښه وِي نو
هیڅوک دِ له ښهره خلاص نه وزِي چه هغه لاړ شِي او په
١٦ یزرعیل کښ ځرګند کړِي ١٦ او یاهو په ګاډِي سور شه او
یزرعیل ته لاړ ځکه چه یورام هلته پروت وه او اخزیاه بادشاه
١٧ دَ یهوداه ورغي چه یورام ووینِي ١٧ او په یزرعیل کښ په یوه
برج کښ څار کونکي ولاړ وه او دغه دَ یاهو ټولي دَده په راتللو
کښ ولید او وئ ویل چه زه یو ټولي وینم او یورام وویل
چه یو سوار راوله او دَ هغو مخي ته ئي واستوه او و دِ وائِي
١٨ خیر دَي ١٨ او دَ آس سوريَ مخي ته ورغي او وئ ویل چه بادشاه
داسي امر کوِي چه خیر دَي او یاهو وویل چه ستا له خبر
سره څه دِي؟ څما دَ وروستو وګرزه او څاربان ځرګند کړه
وئ ویل چه هغه استازي ور ورسیده او نه راجاروزِي -
١٩ ١٩ او ده دَ آس دویم سور ورواستاوه او هغه دوي ته
ورسیده او وئ ویل چه بادشاه داسي وائِي چه خیر دَي او
او یاهو ورته وویل چه ستا دَ خیر سره څه دِي؟ څما دَ
٢٠ وروستو وګرزه ٢٠ او څاربان ځرګند کړه ویل ئي چه هغه ور
ورسیده او نه راجاروزِي او دَ دغه دَ تګ تیزوالي خو دَ یاهو بن
نمشِي دَ تګ دَ تیزوالي په شان دي ځکه چه هغه په لیونتوب
٢١ سره تګ تیزِي ٢١ نو یهورام وویل ګاډي وتړئ او هغوي ګاډي
وتاړه او یهورام بادشاه دَ اسرائیل او اخزیاه بادشاه دَ
یهوداه هر یو په خپل خپل ګاډِي کښ سواره ووتل دَ یاهو
٢٢ مخي ته او دَ نابوت یزرعیلي په پټي کښ ئي وموند ٢٢ او
چه یهورام یاهو ولید نو وئ ویل چه خیر دَي اي یاهو؟
او ده ووِ هغه خیر به څه وِي تر هغه پوري چه ستا دَ مور

۲۳ ایزبلَ زناکاريِ او دَدي سحرکرئ لا تر اوسه پوري ډيري دي ۲۳ او
يهورام خپل لاسونه وګرزول او وتښتید او اخزياه ته ئي ووِ اي
۲۴ اخزياه چل دي ۲۴ او ياهو خپل لاس په لندي سرِه ډک کړ او
يهورام ئي دَ دواړو ولبو په مينځ کښ وويشت او هغه غشيَ
۲۵ دَده له زړه نه ووت او دَي په خپل ګاډِي کښ ولويده ۲۵ او
ده بِدقر سردار ثالث خپل ته ووِيل پورته ئي کړه او دَ نابوت هغه
يزرعيلي دَ پټي په ټوکړه کښ ئي وغورزوه ځکه چه ياد کړه چه زه
او ته چوړه سره دَده په پلار اخاب پسي سواره وُو نو خداوند
۲۶ په هغو باندِ دا بار کيښود ۲۶ چه ما پرون دَ نابوت وِيني او دَده
دَ زامنو وِيني و نه ليدلي ځه ؟ خداوند وحي کوِي او زه به تا ته
په دي پټي کښ بدله درکړم خداوند وحي کوِي نو اوس ئي پورته
کړه او په هغه پټي کښ ئي وغورزوه په موافق دَ کلام دَ خداوند
۲۷ ۲۷ او اخزياه بادشاه دَ يهوداه وليد او دَ باغ دَ کور په لاري
وتښتيده او ياهو ورپسي تُه اوويل ئي چه دغه هم په ګاډِي
کښ ووهئ او دَ جُور په خَتَنَه داسي وشوه چه يبلعام تَخنه وه
۲۸ او دي مجدو ته وتښتيده او هلته مړ شه ۲۸ او دَده مريونو په
ګاډِي کښ اورشلم ته يوړ او دَده په قبر کښ ئي دَ خپلو پلرونو
سره دَ داؤد په ښهر کښ ښخ کړ
۲۹ ۲۹ او په يولسم کال دَ يورام بن اخاب اخزياه په يهوداه
۳۰ بادشاهي وکړه ۳۰ او ياهو يزرعيل ته راغي او ايزبل واوريد نو
خپلي سترګي ئي په رانجو کړي او سر ئي ښائسته کړ او له دريڅي
۳۱ نه ئي کتل ۳۱ او چه ياهو په دروازي ورننه ووت نو دي ووِيل
۳۲ چه زِمري قاتل دَ خاوند خپل لره سلامتي وه ځه ؟ ۳۲ او ده
خپل مخ دَ دريڅي په لوري پورته کړ او وئي ويل څوک له ما سره
۳۳ څوک ؟ نو دوو دريو خواجه سراؤ دَده په لوري وکتل ۳۳ او ده

و ويل دغه کوزه وولئ او هغو وويشتله او څرکي دَ ويني ئ په
۳۴ هغه ديوال او په هغو آسونو پريوتلي او ده پايماله کړله ۳۴ او
ننوت او و ئ خوړل او و لئ څښل او و ئ ويل چه هم دغه ملعونه
۳۵ ولټوئ او ښخه ئ کړئ ځکه چه دغه دَ بادشاه لور دَه ۳۵ او
هغوي ئ ښخولو ته ورتلل نو په کښ يې له کپرئ او پې له پښو
۳۶ او له ورغويو دَ لاسونو ئ نور هيڅ و نه موندل ۳۶ نو دوي وجاروتل
او دا ئ ځرګند کړل نو ده وويل چه دا هغه کلام دَ يهوه دي هغه
چه دَ خپل بنده ايلياه تشبي په لاس ئ کلام وکړ و ئ
ويل چه دَ يزرعيل په پټي کښ به دَ ايزابل غوښي سپي وخوري
۳۷ ۳۷ او دَ ايزابل لاس به دَ يزرعيل دَ پټي په مخ باندِ لکه سره به
هسي پرته وي هسي چه څوک و نه وايي چه دا ايزابل دَه ÷

لسم باب

۱ آ او په سامريه کښ دَ اخاب اويا زامن وُو او ياهو خطونه وليکل
او سامريي ته ئ واستول دَ يزرعيل سردارانو هغو سپين ږيرو ته
۲ او دَ اخاب امانتدارانو ته ئ وويل ۲ او اوس چه دا خط تاسو
ته رسيږي او تاسو څخه ستاسو دَ خپل خاوند زامن دِي او تاسو
۳ څخه کاډِي او اسونه او محکم ښهر او وسلي دِي ۳ نو هغه چه
ستاسو دَ خاوند له زامنو بهتر او مُصلح وِي وګورئ او دَ خپل
پلار په تخت ئ کيښنوئ او دَ خپل خاوند دَ کور دَپاره جنګ وکړِئ
۴ ۴ او هغوي ډير ډير وويريدل او و ئ ويل ګورئ چه دَ دغه دَ وړاندِ
۵ دوه بادشاهان و نه دريدل نو مونږ به څرنګ ودريږو ۵ نو هغه
چه په کور باندِ وه او هغه چه په ښهر باندِ وه او سپين ږيرو
او امانتدارانو ياهو ته واستاوه ويل ئ چه مونږ ستا مريونه
يُو او هر څه چه ته وايي هغه به کوُو هيڅ سړي به بادشاه نه کړُو

٦ هغه څه چه ستا په سترګو کښ ښه وِي هغه وکړه ٦ او ده هغوي
ته دويم خط وليکه ويل ئې چه که تاسو څما يئ او تاسو څما
اوريدونکي يئ نو تاسي سرونه دَ هغو کسانو چه ستاسي دَ خاوند
زامن دِي واخلئ او ماته ئې صبا په داسي وقت کښ يزرعيل ته
راوړئ او دَ بادشاه زامن اويا سړي چه وُو له هغو غټانو دَ
٧ ښهر سره وُو چه دَ دوي پالنه ئې کوله ٧ او داسي وُشوه چه
هغو ته هغه خط ورسيده نو دَ هغه بادشاه زامن ئې ونيول
او اويا سړي ئې ووژلل او دَ دوي سرونه ئې په ټوکرو کښ کيښودل
٨ او ده ته ئې يزرعيل ته وليږل ٨ او استازي راغي او ده ته ئې
خبر ورکړ ويل ئې چه هغو دَ بادشاه دَ زامنو سرونه راوړل او
ده ورته وويل چه دوه تودي دَ دروازي مدخل څخه تر صباح
٩ پوري کيږدئ ٩ او په صباح کښ داسي وشوه چه دي ورغي
او ودريده او ټول امت ته ئې وويل چه تاسي صادقان يئ ګوريِ
ما په خپل خاوند باندِ ياغي توب کاوه او قتل مِ کړ نو دا ټول
١٠ چا ووهل ١٠ او اوس پوه شئ چه دَ خداوند له هغه کلام نه
چه خداوند دَ اخاب په کور باندِ کلام وکړ هيڅ به په زمکه
پرِي نه وزِي او خداوند هغه چه دَ خپل بنده الياه په لاس
١١ ئې کلام وکړ وئي کړل ١١ او ياهو هغه ټول چه په يزرعيل کښ
دَ اخاب دَ کور پاتِي وُو ووهل او دَده ټول غټان او دَده
پيژندګلوئ او دَده کوهينان تر دي حده چه يو ئې هم ده لره
١٢ باقِي پرِي نه ښود ١٢ او دي پورته شه او روان شه او سامريي
١٣ ته لاړ او دَ بيتِ عقد دَ شپانو په لاري کښ چه وه ١٣ نو ياهو
دَ اخزياه بادشاه دَ يهوداه ورونړه وموندل او ده وِوِ چه تاسو
څوک يئ او دوي وويل چه مونږ دَ اخزياه ورونړه يُو او مونږ
ورځو چه دَ بادشاد زامنو ته او دَ ميرملکي زامنو ته سلام

۱۴ وکړو ۱۴ او ده ووېل چه ژوندي ئې ونیسئ او ژوندي ئې ونیول
او دَ بیتِ عقد کوهي ښځه دوه/خلوېښت سړي ئې ووژلل او یو سړي
ئې ورنه پرې نه ښود
۱۵ ۱۵ او له هغه ځایَ روان شه او یهوناداب بنِ رکاب چه
دَده ملاقات ته راتَه ومند او هغه ده ته مبارکي ورکوله او
ده هغه ته ووِ چه ښته دي ستا زړه راست لکه چه ځما زړه
ستا له زړه سره دي څه ؟ او یهوناداب ووېل ښته: نو هغه
ووِ که ښته لاس راکړه او هغه لاس ورکړ او خپل کاډي ته ئې
۱۶ وخېژاوه ۱۶ او ده ورته ووېل چه له ما سره راځه او ځما غیرت
چه دَ خدای دَپاره دي و ئې گوره نو دَي ور سره په کاډئ کښې سور
۱۷ شه ۱۷ او سامرئي ته راغلل او هغه ټول چه په سامرئي کښې دَ
اخاب پاتې ووُ و ئې وهل څو چه ئې فنا کړل دَ یهوه دَ کلام په
۱۸ موافق چه ایلیاه ته ئې کلام وکړه ۱۸ او یاهو ټول اُمّت جمع کړ او ورته
و ئې ویل چه اخاب دَ بعل لږ څه عبادت کاوه او یاهو به ئې
۱۹ ډېر عبادت کوِي ۱۹ او اوس ما ته ټول نبیان دَ بعل ټول عابدان
او کوهینان ئې را وبولئ یو سړي دِ غیرحاضر نه شِي ځکه چه زه
دَ بعل دَپاره یوه لویه ذبحه کوم او هرڅوک چه غیرحاضر شِي
ژوندي به نه وِي او یاهو په عقب سره کار کاوه تاچه دَ بعل
۲۰ عابدان برباد کړِي ۲۰ او یاهو ووېل چه دَ بعل دَپاره اعتکاف او
۲۱ تقدیس وکړئِ او منادي ئې کړه ۲۱ او یاهو په ټول اسرائیل کښې
واستاوه او ټول عبادت کونکي دَ بعل راغلل او یو سړي پاتې
نه وه چه را نه غي او دَ بعل کور ته ننوتل او دَ بعل کور پوري
۲۲ اوري ډک شه ۲۲ او ده هغه ته چه په پوشاک‌خاني باندِ وه
ووېل چه دَ ټولو عبادت کونکو دَ بعل دَپاره جامي را وباسه
۲۳ او هغه ورته جامي راویستلي ۲۳ او یاهو او یهوناداب بنِ رکاب

دَ بعل کور ته ننوتل او عبادت کونکو دَ بعل ته يي وويل چه
تلاش وکړئ او گورئ هسي نه چه دلته له تاسو سره دَ خداوند
عبادت کونکي وي مگر يواځي دَ بعل عبادت کونکي دِ وي ۲۴ او دوي ۲۴
ننوتل چه ذبحي او دَ سيزلو قرباني وکړي او ياهو دَ باندِ اتيا سړي
ودرول ويل يي هغه سړي چه له هغو کسانو نه چه زه ستاسو
لاسونو ته راولم خلاصي ورکوي نو ځان به يي دَ هغه دَ ځان په
بدل کښ وي ۲۵ او هرکله چه ده دَ سيزو قرباني کول تمام کړل ۲۵
نو ياهو زغليدونکيو او بهادرانو ته وويل چه ورځئ يو سړي
ونه وژني او دوي هغوي دَ تورې په مخ ووهل او زغليدونکيو او
بهادرانو هغوي وغورځول او دوي دَ بعل ښهر ته لاړ شول -
۲۶ او دَ بعل دَ کور صورتونه يي راويستل او ويي سيزل ۲۷ او دَ ۲۶ ۲۷
بعل صورت يي ونړاوه او دَ بعل کور يي ونړاوه او تر ننه ورځي
پوري يي پايخانه کېښودل ۲۸ او ياهو دَ اسرائيل له منځ بعل برباد ۲۸
کړ ۲۹ ليکن دَ يربعام بن نباط له خطا چه په اسرائيل يي خطا ۲۹
وکړه ياهو دَ دي دَ پسي کيدلو کناره نه شه يعني له هغو سرو
زرو سخيو چه په بيت ايل او په دان کښ وُو ۳۰ او خداوند ياهو ۳۰
ته وويل دَ دي دَپاره چه تا ښه کړه وکړه په هغه کارکولو کښ
چه ځما په سترگو کښ راست وه او موافق دَ هر هغه څه چه
ځما په زړه کښ دَ اخاب په کور دِ وکړل نو زامن دَ څلورمې
پيړئ به ستا دَپاره دَ اسرائيل په تخت کښيني ۳۱ ليکن ياهو ۳۱
دَ يهوه الله دَ اسرائيل په توريت تلل په خپل ټول زړه سره
ونه ساتل چه دَي له خطاؤ دَ يربعام چه په اسرائيل يي خطا
وکړه کناره نه شه

۳۲ په دغو ورځو کښ خداوند دَ اسرائيل په قضا کولو ۳۲
شروع وکړه چه حزائيل دوي په ټولو سرحدونو دَ اسرائيل کښ

۳۳ و وهل ۳۳ له اردن تر نمرخاته پوري ټوله زمکه د جلعاد جاديان
او رأوبيان او منسّيان له عروعير چه د ارنون په خوړ دي او
۳۴ جلعاد او باشان ۳۴ او باقي خبري د ياهو او هر څه چه ده وکړل
او د ده ټول شاغلتوب د اسرائيل د بادشاهانو د روزنامي په
۳۵ کتاب کښ ليکلي شوي نه دي څه ؟ ۳۵ او ياهو له خپلو پلرونو
سره څملاست او په سامريي کښ ئي ښخ کړ او يهوآخاز د ده زوي
۳۶ د ده په ځاي بادشاه شه ۳۶ او هغه ورځي چه ياهو
په اسرائيل باندِ په سامريي کښ بادشاهي وکړه اته ويشت کاله وُو ٭

يولسم باب

۱ ۱ او چه عتلياه مور د اخزياه وليدل چه د دي زوي مړ شه پورته
۲ شوه او ټول اولاد د بادشاه ئي برباد کړ ۲ مګر د يورام بادشاه
لور يهوشبع خور د اخزياه يوآش زوي د اخزياه واخسته او د
بادشاه د زامنو له منځ چه مړ کړي شول دي او د ده داي د
کټونو له خوني په غلا يووړ او د عتلياه له مخ نه ئي پټ کړ
۳ او ده مړ کړي نه شه ۳ او دي ځان څخه د خداوند په کور
کښ شپږ کاله پټ ساتلي وه او عتلياه په زمکه باندِ ملکي کوله
۴ ۴ او په اوم کال کښ يهوياداع واستاوه او د سلونو سرداران
او جلاديان او زغليدونکي ئي سره واخستل او په بيت يهوه کښ
ئي ځان سره بوتلل او ده ورسره وعده وکړه او سوګند ئي پرې
وکړ په بيت يهوه کښ او دوي ته ئي د بادشاه زوي ښکاره کړ
۵ ۵ او دوي ته ئي وفرمايه و ئي ويل چه دا هغه خبره ده چه
تاسي به ئي کوئ چه هغه دريمه ستاسو چه په سبت کښ
۶ ننوزي د بادشاه د کور ساتنه به وساتئ ۶ او بله دريمه دِ
د سُور په دروازي کښ وي او بله دريمه دِ په هغي دروازي

کښي چه دَ زغليدونکيو دَ ورسنو لوري ته وِي نو په دي شان
په دَ بيت ساتنه وساتئِ دَپاره دَدي هنګال کونکي شئِ ۷ او دوه ۷
فرقي له تاسو بتولو چه په سبت کښي وتونکي دِي هم دغه به دَ
بيتِ يهوه ساتنه وساتئِ دَ بادشاه دَپاره ۸ او تاسي به په بادشاه ۸
چارچاپيره ګرزئِ هر سړي دِ خپله وسله په خپل لاس کښي
واخلي او څوک چه صفونو ته راځي مړ کړي دِ شي او له بادشاه
سره دَده په وتلو او ننوتلو کښي شئِ ۹ او دَ سلونو سردارانو ۹
لکه بتول چه يهوياداع هغه کوهين ورته فرمايلي وُو وئي کړل
او هر سړي خپل خپل تن هغه چه په سبت کښي وتونکي وُو
واخستل او هغه يهوياداع کوهين ته راغلل ۱۰ نو هغه کوهين دَ ۱۰
سلونو سردارانو ته هغه نيزي او هغه ډالونه ورکړل چه دَ
داؤد بادشاه وُو چه په بيتِ يهوه کښي وُو ۱۱ او هغه زغليدونکي ۱۱
ودريدل هر سړي وسله خپله په لاس خپل کښي دَ بيت له
ښي اوړي دَ بيت تر کينړي اوړي پوري له مذبح تر بيتَ پوري
چارچاپيره له بادشاه نه ۱۲ او ده دَ بادشاه زوي راويوست او ۱۲
تاج ئي ورباندِ کيښود او عهد **تورات** ئي ورکړ او بادشاه ئي
کړ او مسحه ئي کړ دوي دَ لاسونو ورغوي ووهل او ويل ئي
چه بادشاه دِ ژوندي وِي ۱۳ او چه عتلياه دَ زغليدونکو او دَ ۱۳
خلقو آواز واوريده نو اُمّت ته بيت يهوه له راغله ۱۴ او وئي کتل ۱۴
او ګوره چه بادشاه په هغه ستني ولاړ دَ دستور په موافق او
سرداران او توريئِ غږونکي دَ بادشاه او بتول اُمّت دَ زمکي خوشي
کوي او توريئِ پوکـ وهي نو عتلياه خپلي جامي وشلولي او
ناري ئي وکړي چه پتنا پتنا ۱۵ او يهوياداع هغه کوهين دَ سلونو ۱۵
سردارانو او بارخواستانو ته وفرمايل ورته ئي وويل دَ باندِ
صفونو ته ئي وباسئِ او هغه چه په دي پسي دروي

د ننه وتونکي وو سره له هغو چه به سبت کښي

په توري ئې مړه کړئ ځکه چه هغه کوهين و ويل چه په بيتِ
١٦ يهوه کښ دِ مړه کړي نه شي ١٦ او هغه په دې لاس واچاوه او
دا په هغې لارې ورغله چه په کښ دَ بادشاه کور ته آسونه
ورننوتل او هلته مړه کړلي شوه
١٧ ١٧ او يهوياداع دَ يهوه په مينځ او دَ بادشاه په مينځ او دَ
اُمّت په مينځ کښ يوه وعده ثابته کړه چه دوي دِ دَ يهوه
١٨ اُمّت وي او دَ بادشاه او دَ اُمّت په مينځ کښ هم ١٨ او ټول
خلق دَ زمکي دَ بعل کور ته ورغلل او وئې نړاوه او دَ هغه
مذبحونه او بتان دَ هغه په ښه شان سره ئې مات کړه او متان
کاهن دَ بعل ئې دَ مذبحونو دَ وړاندِ قتل کړ او هغه کوهين
١٩ په بيتِ يهوه باندِ بارخواستان مقرّر کړل ١٩ او ده دَ سلونو
سرداران او جلاديان او زغليدونکي واخستل او ټول اُمّت
دَ زمکي او دغو هغه بادشاه دَ بيتِ يهوه راکوز کړ او دَ
زغليدونکيو دَ دروازې په لارې دَ بادشاه کور ته بوت او دې
٢٠ دَ هغو بادشاهانو په تخت باندِ کښيناست ٢٠ او ټول خلق دَ زمکي
خوشحال شول او ښهر په سکونت شه او عتلياه ئې دَ بادشاه
٢١ کور څخه په توري مړه کړله ٢١ او چه يهوآس بادشاه شه دَ
اوو کالونو وه ❊

دولسم باب

١ ١ او دَ ياهو دَ بادشاهي په اوم کال يهوآش بادشاه شه او
څلويښت کاله ئې په اورشليم کښ بادشاهي وکړه او دَده دَ مور
٢ نوم ظبياه وه دَ بيرسبع ٢ او يهوآش هغه کار وکړ چه دَ
خداوند په سترګو کښ راست وه په هغو ټولو ورځو کښ چه
٣ يهوياداع هغه کوهين تعليم ورته کاوه ٣ تش لوړ مکانونه
لرې کړي شوي نه وُو هغه اُمّت په لوړو مکانونو ذبحي کولي او

بخور به ئي سوزول ۴ او يهوآش هغو کوهينانو ته وويل چه ۴
ټول مقدس کړي شوي سپين زر چه بيتِ يهوه ته تيريږي هر
سړي دِ دَ خپلو ځانونو محصول شمارِي سپين زر ټول ټول سپين زر
چه دَ هر سړي په زړه کښ ورباندِ راځي چه دغه بيتِ يهوه ته
راوړي ۵ نو دغه دِ هغه کوهينان واخلي دَ دوي دَ ځانونو دَپاره ۵
هر يو له خپل آشنا نه او دوي دِ دَ بيت دَ چاؤدونو مرمت
وکړي هر چرته چه چاؤد مندلي شي ۶ او په درويشتم کال ۶
دَ يهوآش بادشاه داسي وشول چه هغه کوهينانو دَ بيت چاؤدونه
مرمت کړي نه وُو ۷ نو يهوآش هغه يهوياداع کوهين او هغه ۷
نور کوهينان وبلل او ورته ئي وويل چه تاسي ولي دَ بيت
دَ نړيدلي شوي چاؤدونو مرمت نه کوئ او اوس له خپلو
آشنايانو نه سپين زر مه اخلئ بلکه دَ بيت دَ چاؤدونو
دَپاره ئي ږدئ ۸ نو کاهنانو دا قبوله کړه چه نه به له امت سپين ۸
زر اخلي او نه به دَ بيت چاؤدونه مرمت کوي ۹ نو يهوياداع ۹
هغه کوهين يو صندوق واخست او يو سوري ئي دَ هغه
په سرپوښ کښ وکنود او دَ مذبح په ښي څنګ کښ ئي کيښود
هلته چه سړي به بيتِ يهوه ته ورننه وزي او هغو کوهينانو
چه دَ آستانې ساتونکي وُو هغه ټول سپين زر چه بيتِ يهوه
ته به راوړلي شول په هغه کښ به ئي کيښودل ۱۰ او داسي ۱۰
وشوه چه دوي به وليدل چه په صندوق کښ هغه سپين زر
ډير شول نو دَ بادشاه کاتب او لوي کوهن به ور وختل
هغه به ئي په کڅوړو کښ وتړل او هغه سپين زر چه په بيتِ
يهوه کښ به وُو و به ئي شميرل ۱۱ او هغه تللي شوي سپين ۱۱
زر به ئي دَ کاردارانو په لاس باندِ ورکول هغوي ته چه دَ
بيتِ يهوه بازخواستان وُو او دوي به په نجارانو او معمارانو

چه په بيت يهوه باندي مرمت كولو دپاره

۱۲ چه دَ بيتِ يهوه كاركونكي وُو خرڅ كول ۱۲ او جدرانانو ته او
سنګ تراشونو ته او دَ لرګو او دَ تراشلو كاڼو دَ پيرودلو دَپاره
دَ بيتِ يهوه دَ چاؤدونو دَ مرمت كولو دَپاره او دَ هغو ټولو
۱۳ دَپاره و وتل ۱۳ مګر دَ بيتِ يهوه دَپاره دَ سپينو لوښي او ګلګيرونه
او كټوري او نوري شوي نه وُو ټول كالي دَ سرو زرو او كالي
۱۴ دَ سپينو له هغو چه دَ بيتِ يهوه راوړلي شو ۱۴ بلكه دوي كاركونكو
۱۵ ته وركول او هغوي بيتِ يهوه پري مرمت كاوه ۱۵ او دوي به له
هغو كسانو نه حساب نه آخست چه سپين زر ئي دَدوي په
لاس وركړه چه كاركونكو ته ئي وركړي ځكه چه هغوي په امانتداري
۱۶ سره كار كاوه ۱۶ او سپين زر دَ ګرموالي او سپين زر دَ خطاوي
په بيتِ يهوه ته راوړلي نه شو دَ كوهنانو دَپاره به وُو
۱۷ ۱۷ هغه وقت حزائيل بادشاه دَ ارام وخوت او په جتّه
وجنګيده او و ئي نيوه بيا حزائيل مخ تيار كاوه چه اورشليم
۱۸ ته رخيژي ۱۸ نو يهوآش بادشاه دَ يهوداه ټول مقدّس څيزونه
چه يهوشافاط او يهورام او اخزياه دَده پلرونو بادشاهانو دَ
يهوداه مقدّس كړي وُو او دَده خپل مقدّس څيزونه واخستل
او ټول سره زر چه دَ بيتِ يهوه په خزانو كښ او دَ بادشاه په
كور كښ منديلي شول نو حزائيل بادشاه دَ ارام ته ئي واستول
۱۹ او دوي له اورشليم نه وختل ۱۹ او نوري خبري دَ يوآش او
هر څه چه ده وكړل هغه دَ يهوداه دَ بادشاهانو دَ روزنامي
۲۰ په كتاب كښ ليكلي نه دي څه ؟ ۲۰ او دَده مريونه پورته شول
او فتنه انګيزي ئي وكړه او دَ ملو په كور كښ چه سلّا ته
۲۱ كوزيږي دي ئي قتل كړ ۲۱ چه يوزاكار بن شمعه او يهوزاباد
بن شومير دَده مريونو هغه وواهه او دي مړ شه او دي ئي
دَ داؤد په ښهر له خپلو پلرونو سره ښخ كړ او امصياه دَده

زوي دَده په ځاي بادشاه شه ❊

دیارلسم باب

۱ آ په درویشتم کال دَ یوآش زوي دَ اخزیاه بادشاه دَ یهوداه
یهواحاز بنِ یاهو په اسرائیل باندِ په سامریه کښ بادشاه شه
۲ ۲ او ده دَ خداوند په سترګو کښ شرارت وکړ او دَ یربعام بنِ
نباط په خطاؤ پسي لاړ شه هغه چه په اسرائیل ئې خطاکارِي
۳ وکړه ورنه لرِي نه شه ۳ او دَ خداوند غضب په اسرائیل ګرم
شه او دوي ئې دَ حزائیل شاهِ آرام په لاس او دَ بنهدد بنِ
۴ حزائیل لاس ته ورکړل ټولي ورځي ۴ او یهوآحاز دَ خداوند مخ
ته زارِي وکړه او خداوند دَده اوریدل ځکه چه ده دَ اسرائیل
۵ تنګي ولیده ځکه چه دَ آرام بادشاه په تنګ کړل ۵ او خداوند
اسرائیل ته یو خلاصونکي ورکړ نو دوي دَ ارامیانو دَ لاس له
لاندي کیدلو نه ووتل او بنِي اسرائیل په خپلو خیمو کښ دَ
۶ وړاندِ پروني په شان اوسیدل ۶ لیکن دوي دَ یربعام دَکور له
خطاؤ چه اسرائیل ئې په دغه خطا کار کړ لرِي نه شه بلکه
۷ په هغي تلل او په سامرِي هم هغه اشیره پاتي شوه ۷ ځکه
چه یهواحاز ته ئې نور اُمّت پرِي نه ښود مګر پنځوس سواره
او لس ګاډِي او لس زره پیاده ځکه چه دَ ارام بادشاه دوي
۸ برباد کړل او دوي ئې لکه خاوري دَ غوبلو کولو کیښول ۸ او نورِي
خبري دَ یهواحاز او ټول څه چه ده وکړل او دَده شاغلتوب
دغه څو دَ اسرائیل دَ بادشاهانو دَ روزنامي په کتاب کښ
۹ لیکلي شوِي نه دِي څه ؟ ۹ او یهواحاز له خپلو پلرونو سره
ځملاست او په سامریه کښ ئې ښخ کړ او دَده زوي یوآش دَده
په ځاي بادشاه شه

۱۰ ۱۰ په اوه دیرشم کال دَ یوآش بادشاه دَ یهوداه یهواش
بن یهواحاز په اسرائیل باندِ په سامره شپارس کاله بادشاهي
۱۱ وکړه ۱۱ او ده دَ خداوند په سترګو کښ شرارت وکړ او له ټولو
خطاؤ دَ یربعام بن نباط هغه چه اسرائیل ئي پري خطا کار
۱۲ کړ لري نه شه بلکه په هغوته ۱۲ او نوري خبري دَ یوآش او هرڅه
چه ده وکړل او دَده شاغلتوب چه تړ له امصیاه بادشاه دَ یهوداه
سره وجنګیده هغه دَ اسرائیل دَ بادشاهانو دَ روزنامي په
۱۳ کتاب کښ لیکلي نه دي څه ؟ ۱۳ بیا یوآش له خپلو پلرونو
سره څملاست او دَده په تخت یارابعام کښیناست او یوآش په
سامریه کښ له بادشاهانو سره ښخ کړي شه
۱۴ ۱۴ او الیشع په هغه رنځ رنځور شه چه په کښ مړ
شه او یوآش بادشاه دَ اسرائیل ورکوز شه او دَده په مخ
ئي وژړل ویل ئي
اي څما پلاره اي څما پلاره || دَ اسرائیل ګاډي او دَده سواره
۱۵ ۱۵ او الیشع ورته ووِ چه لینده او غشي را واخله او ده دَ
۱۶ ځان دَپاره لینده او غشي واخستل ۱۶ او ده دَ اسرائیل بادشاه
ته وویل چه په لیندي لاس سور کړه او ده خپل لاس سور
۱۷ کړ او الیشع خپل لاس دَ بادشاه په لاسونو کښېښود ۱۷ او وئي
ویل چه دَ مشرق په لوري دریچه پرانزه او ده پرانتله او الیشع
ورته وویل چه ووله او ده وویشتله او هغه ویل چه
دا دَ خداوند دَ خلاصي غشي || او له آرام نه دَ خلاصي غشي
۱۸ او ته به آرام په آفیق کښ ووهي تر دي چه فنا شي ۱۸ او ورته
ئي وویل چه غشي واخله او ده واخستل او ده دَ اسرائیل
بادشاه ته وویل چه په مزکه ئي ووله او ده دري واره وویشتل
۱۹ او ودریده ۱۹ او هغه مردِ الله ور باندِ په قهر شه او وئي

ویل چه که تا ښځه یا شپږ واره وهلي وي نو به دِ آرام
زومره وهلي وه چه فنا شوي وي او اوس به آرام دري واره
و وهي
۲۰ ۲۰ او الیشع مړ شه او ښخ ئي کړ او دَ کال په راتلو
۲۱ کښې دَ مواب داړي په زمکه کښې راننوتلي ۲۱ او چه دوي دَ
یو سړي ښخ کولې وُو نو کوره چه هغه داړه ئي ولیده نو دوي
هغه سړي دَ الیشع په قبر کښې واچاوه او چه هغه سړي
ورولویده او دَ الیشع په هډوکو ولګیده نو ژوندي شه
او په خپلو پښو ودریده
۲۲ ۲۲ او حزائیل دَ ارام بادشاه په ټولو ورځو دَ یهوآحاز
۲۳ کښې اسرائیل تنګ کاوه ۲۳ او خداوند په دوي زړه سوي
وکړ او رحم ئي پر وکړ او دوي ته ئي نظر وکړ دَ پاره دَ هغې
وعدي چه له ابراهیم او له اسحاق او له یعقوب سره ئي
کړي وه او ده نه غوښتل چه تباه ئي کړي او نه ئي لا تر اوسه
۲۴ پوري له خپل مخ نه وغورزول ۲۴ او حزائیل بادشاه دَ آرام
۲۵ مړ شه او بنهدد زوي ئي دَده په ځاي بادشاه شه ۲۵ او
بیا یهوآش بن یهوآحاز وګرزیده او دَ بنهدد بن حزائیل له
لاس نه ئي هغه ښهرونه واخستل چه دَده دَ پلار یهوآحاز له
لاس نه ئي په جنګ راخستلي وُو او یوآش هغه دري واره
وواهه او دَ اسرائیل ښهرونه ئي را وګرزول ❊

څورلسم باب

۱ ا په دویم کال دَ یوآش بن یهوآحاز بادشاه دَ اسرائیل امصیاه
۲ بن یوآش بادشاه دَ یهوداه شه ۲ او دغه چه بادشاه کیده
نو دَ ینځه ویشتو کالو وه او نه ویشت کاله ئي په اورشلیم کښې

بادشاهي وکړه او دَده دَ مور نُوم يهوعدان له اورشليمَ وه
۳ ۳ او ده هغه کار وکړ چه دَ خداوند په سترګو کښې راست
وه مګر نه داسي لکه داؤد پلار دَده او ده هرڅه دَ يوآش
۴ پلار خپل په موافق وکړل ۴ تش لوړ مکانونه لري کړي شوي
نه وُو تر اوسه هغه اُمّت په لوړو مکانونو ذبحي کولي او
۵ بخور به ئي سوزول ۵ او چه بادشاهي دَده په لاس ټينګه
شوه نو ده هغه مريونه خپل ووژلل چه دَده پلار ئي وهلي
۶ وه ۶ ليکن دَ وژلونکو زامن ئي مړه نه کړل موافق دَ هغه چه دَ
موسیٰ دَ توريت په کتاب کښې ليکلي شوي دي چه يهوه امر
وکړ و ئي ويل چه پلرونه دِ په زامنو باندِ مړه کړي نه شي
او زامن دِ په پلرونو باندِ مړه کړي نه شي ځکه چه هر سړي
۷ دِ په خپلي خطاکارئ مړ کړي شي ۷ او ده له آدوم دَ مالګي
په خوړي لس زره ووژلل او سالع ئي په جنګ ونيوه او
دَ هغه نوم ئي يقتيل وباله تر نن ورځي پوري
۸ ۸ هغه وقت امصياه يهوآش زوي دَ يهواحاز زوي دَ
ياهو بادشاه دَ اسرائيل ته قاصدان واستول و ئي ويل چه
۹ راشه چه روبرو سره يو تر بله ووينو ۹ نو يهوآش بادشاه
دَ اسرائيل امصياه بادشاه دَ يهوداه ته خبر ورواستاوه
ويل ئي چه هغه اغزنه ونه چه په لبنان کښې دَه دَ لبنان
لمنځي ته ويل چه ته خپله لور ځما زوي ته دَ ښځي دَپاره
راکړه نو يو دَ ورشو ځناور هلته په لبنان کښې تير شه او
۱۰ اغزنه ونه ئي پايمال کړه ۱۰ او تا په وهلو سره آدوم وواهه
او زړه دِ کبرجن کړ نو په هغه فخر کوه او په خپل کور کښې
اوسه او څه دَپاره په بلا دَ جنګ غرغره کوي چه ته به
۱۱ پريوزي او يهوداه در سره ۱۱ او امصياه وانه وريدل او

يهوآش بادشاه دَ اسرائيل وخوت او يو تر بله ئې مخونه وليدل
ده او امصياه بادشاه دَ يهوداه په بيت شمس کښ چه دَ
۱۲ يهوداه دَي ۱۲ نو يهوداه دَ اسرائيل له وړاندِ مات شه او
۱۳ هر سړي خپلي خېمي ته و تښتيد ۱۳ او يهوآش بادشاه دَ اسرائيل
امصياه بادشاه د يهوداه زوي د يهوآش زوي د اخزياه
ونيو په بيتِ شمس کښ او اورشليم ته راغي او دَ اورشليم
ديوال ئې له دروازي دَ افرائيم نه دَ کوټ تر دروازي پوري
۱۴ څلور سوه هاتي ړانت ۱۴ او ټول سره او سپين زر ئې او
ټول کالي چه په بيتِ يهوه کښ مونده کيده او دَ بادشاه دَ
کور او چه دَ بادشاه دَ کور په خزانو کښ وُو او يرغمال ئې
۱۵ واخستل او سامريه ته و جاړوت ۱۵ او باقي خبري دَ يهوآش
چه ده وکړلي او دَده شاغلتوب او چه دَي څرنګ له امصياه
بادشاه دَ يهوداه سره وجنګيده دغه دَ اسرائيل دَ بادشاهانو
۱۶ دَ روزنامي په کتاب کښ ليکلي شوي نه دِي څه ؟ ۱۶ او يهوآش
له خپلو پلرونو سره څملاست او دَ اسرائيل له بادشاهانو سره
په سامريه کښ ښخ کړي شه او يارابعام دَده زوي دَده په
ځاي بادشاهي وکړه
۱۷ ۱۷ او امصياه بنِ يوآش بادشاه دَ يهوداه پس له مرګ
دَ يهوآش بادشاه دَ اسرائيل پنځلس کاله ژوندي وپائيده
۱۸ ۱۸ او باقي خبري دَ امصياه دَ يهوداه دَ بادشاهانو دَ روزنامي
۱۹ په کتاب کښ ليکلي نه دِي څه ؟ ۱۹ او په ده باندِ ئې په اورشليم
کښ فتنانګيزي جوړه کړه او دَي لخيش ته وتښتيده او هلته
۲۰ ئې مړ کړ ۲۰ او په آسونو ئې يووړ او په اورشليم کښ دَ داؤد
۲۱ په ښهر کښ له خپلو پلرونو سره ښخ کړي شه ۲۱ او ټول
خلق دَ يهوداه عزرياه واخست او دغه دَ شپاړسو کالو وه

او دوی ورپسي لیږي لخیش ته واستول

٢٢ او دي لې دَده دَ پلار امصياه په ځاي بادشاه کړ ٢٢ او ده ايله
بنا کړه او پس له دي چه هغه بادشاه له خپلو پلرونو سره
ځملاست بيا لې يهوداه ته وگرزوله

٢٣ ٢٣ په پنځلسم کال دَ امصياه بنِ يوآش بادشاه دَ يهوداه
يارابعام بنِ يوآش بادشاه دَ اسرائيل په سامريه کښ يوځلوېښت
٢٤ کاله بادشاهي وکړه ٢٤ او ده دَ خداوند په سترګو کښ بدي
وکړه او لري نه شه له هيڅ ځيز نه له هغو خطاؤ دَ يارابعام
٢٥ بنِ نباط نه چه اسرائيل لې پرِ خطا کار کړ ٢٥ او ده دَ حمات
له ننه وتني نه دَ عربه تر درياب پوري دَ اسرائيل سرحدونه
را وگرزول موافق دَ کلام دَ يهوه الله دَ اسرائيل چه ده په
لاس دَ خپل بنده يوناه بنِ امتي هغي نبي دَ جتيحافر کلام
٢٦ وکړ ٢٦ ځکه چه خداوند دَ اسرائيل تنگي وليده چه ډير تريخ
شه ځکه چه دَ دوي هيڅ بندي کړي شوي نشته او نه هيڅ آزاد
٢٧ کړي شوي او نه دَ اسرائيل مددگار ٢٧ او نه خداوند دَ اسرائيل
دَ نوم په محوه کولو دَ آسمانونو له لاندِ نه خبره کړي ده ليکن
٢٨ دوي لې دَ يارابعام بنِ يوآش په لاس سره خلاص کړل ٢٨ او
نوري خبري دَ يارابعام او هر څه چه ده وکړل او دَده شاغلتوب
چه دې څرنگ وجنگيده او څرنگ لې دَ دمشق او حمات چه دَ
يهوداه وُو اسرائيل ته را وگرزول دغه دَ اسرائيل دَ بادشاهانو
٢٩ دَ روزنامي په کتاب کښ ليکلي شوي نه دِي څه ؟ ٢٩ او يارابعام
له خپلو پلرونو سره ځملاست دَ اسرائيل له بادشاهانو
سره او زکرياه دَده زوي دَده په ځاي بادشاهي وکړه *

پنځلسم باب

١ ١ په اوه ويشتم کال دَ يارابعام بادشاه دَ اسرائيل عزرياه زوي

دَ امصیاه بادشاه دَ یهوداه بادشاه شه ۲ دغه دَ شپاړسو کالو وه ۲
چه بادشاه شه او دوپنځوس کاله ئي په اورشلیم کښ بادشاهي وکړه
او دَده دَ مور نوم یکالیاه له اورشلیمه وه ۳ او ده هغه وکړل چه ۳
دَ خداوند په سترګو راست وُو موافق دَ هر هغه څه چه دَده پلار
امصیاه وکړل ۴ تش هغه لوړ مکانونه لري کړي شوي نه وُو هغه ۴
اُمت به لا تر اوسَ په لوړو مکانونو ذبحي کولي او بخور ئي پري
سیزل ۵ او خداوند بادشاه وواهه او هغه دَ مرګ تر ورځي پوري پیس ۵
وه او په مرضخاني کښ اوسیده او دَ بادشاه زوي یوثام په کور
وه دَ زمکي په خلقو ئي انتظام کاوه ۶ او نوري خبري دَ عزریاه او ۶
هرڅه چه ده وکړل هغه دَ یهوداه دَ بادشاهانو دَ روزنامي په
کتاب کښ لیکلي شوي نه دِي څه ؟ ۷ او عزریاه له خپلو پلرونو ۷
سره خملاست او دَ داؤد په ښهر کښ دَده له پلرونو سره ښخ کړي شه
او یوثام دَده زوي ئي په ځاي بادشاهي وکړه
۸ او په آته دیرشم کال دَ عزریاه بادشاه دَ یهوداه زکریاه ۸
بن یارابعام په اسرائیل باندِ په سامریه بادشاهي وکړه ۹ او ده ۹
دَ خداوند په سترګو کښ بدِي وکړِ لکه چه دَده پلرونو وکړِ او
له هغو خطاؤ دَ یارابعام بن نباط چه اسرائیل ئي پرِ خطاکار
کړِ لري نه شه ۱۰ او شلوم بن یابیش په ده باندِ یاغيتوب وکړه ۱۰
او دَ خلقو دَ وړاندِ ئي وواهه او مړ ئي کړِ او دَ هغه په ځاي
ئي بادشاهي وکړه ۱۱ او نور کارونه دَ زکریاه ګوره چه دَ اسرائیل دَ ۱۱
بادشاهانو دَ روزنامي په کتاب کښ لیکلي شوي دِي ۱۲ دا ۱۲
هغه کلام دَ خداوند دَي چه یاهو ته ئي پري کلام وکړ وئیل
ئي چه ستا زامن به تر څلورمي پیړي پوري دَ اسرائیل په تخت
کښیني او دا هسيَ وشول
۱۳ شلوم بن یابیش دَ عزیاه بادشاه دَ یهوداه په ۱۳

نه دیرشم کال بادشاه شه او ده په سامریه دَ یوې میاشتي ورځې
۱۴ بادشاهي وکړه ۱۴ او منحیم بن جادي له ترځي وخوت او سامري
ته راغي او شلوم بن یابیش ئې په سامریه وواهه او مړ ئې کړ
۱۵ او دَده په ځاي ئې بادشاهي وکړه ۱۵ او نوري خبري دَ شلوم او هغه
فتنه انګیزي چه ده وکړه دغه دَ اسرائیل دَ بادشاهانو دَ روزنامي
۱۶ په کتاب کښ لیکلي شوي دي ۱۶ هغه وقت منحیم تفصح وواهه
او هرڅه چه په هغي کښ وو او دَ دغي سرحدونه تر ترځه پوري
ځکه چه دَده دَپاره ئې لري نه کړه هغي ئې وواهل او ټولي حاملي
ئې وڅیرلي

۱۷ ۱۷ او په نه دیرشم کال دَ عزریاه بادشاه دَ یهوداه منحیم
زوي دَ جادي بادشاهي وکړه په اسرائیل باندي په سامریه کښ
۱۸ لس کاله ۱۸ او ده دَ خداوند په سترګو کښ بدي وکړه او له
خطاؤ دَ یارابعام بن نباط نه چه اسرائیل ئې خطاکار کړ ټولي ورځي
۱۹ ئې و نه ویست ۱۹ او دَ اشور بادشاه پول په هغه زمکه راغي نو
منحیم پول ته یو زر قنطاره سپین زر ورکړه چه دَده لاس ورسره
۲۰ وي تا چه بادشاهي دَده په لاس کښ ټینګه کړي شي ۲۰ او منحیم
په اسرائیل په ټولو جبارانو دَ دولت هغه سپین زر خراج
کړل چه دَ اشور بادشاه ته ئې ورکړي په هر یو سړي باندي
پنځوس شاقل سپین زر او دَ اشور بادشاه وګرځیده او هلته
۲۱ په هغي زمکي کښ و نه درید ۲۱ او نوري خبري دَ منحیم او هرڅه
چه ده وکړل دغه دَ اسرائیل دَ بادشاهانو په روزنامي کښ
۲۲ لیکلي شوي نه دي څه ؟ ۲۲ او منحیم له خپلو پلرونو سره
څملاست او دَده زوي فقحیا دَده په ځاي بادشاه شه

۲۳ ۲۳ او دَ عزریاه بادشاه دَ یهوداه په پنځوسم کال فقحیا بن
منحیم دوه کاله په اس[illegible]باندي په سامره کښ بادشاهي وکړه

۲۴ او ده دَ خداوند په سترګو کښې بدِي وکړه له هغو خطاؤ ۲۴
دَ یارابعام زوي دَ نباط چه اسرائیل ئي پرِ خطاکار کړِ لـرې
نه ګرزیده ۲۵ او فقح دَ رملیاه زوي چه دَده دریم وه په ده باندِ ۲۵
فتنه پورته کړه او په سامره کښې دَ بادشاه دَکور په محل کښې
ئي وواهه سره له ارجوب او له اریه او ورسره پنځوس سړي
نور دَ بني جلعاد یانو او دَي ئي قتل کړِ او په ځاي ئي ده بادشاهي
وکړه ۲۶ او نوري خبري دَ فقح او هرڅه چه ده وکړل ګوره هغه ۲۶
دَ اسرائیل دَ بادشاهانو دَ روزنامي په کتاب کښې لیکلي دِي
۲۷ او دَ عزریاه بادشاه دَ یهوداه په دوپنځوسم کال فقح ۲۷
بن رملیاه په اسرائیل باندِ په سامره کښې شل کاله بادشاهي
وکړه ۲۸ او ده دَ خداوند په سترګو کښې بدِي وکړه او له خطاؤ ۲۸
دَ یارابعام زوي دَ نباط چه اسرائیل ئي پرې خطاکار کړِ لرې
نه ګرزیده ۲۹ دَ فقح بادشاه دَ اسرائیل په ورځو کښې تغلث ۲۹
فلاسر بادشاه دَ آشور ورغي او عیون او ابل بیت معکاه او
یانوح او قدش او حاځور او جلعاد او جلیله ټوله زمکه دَ
نفتالي ئي واخستل او دوي ئي په بند اشور ته بوتلل ۳۰ او ۳۰
هوشع زوي دَ ایله په فقح بن رملیاه فتنه انګیزي جوړه کړه او
وئي واهه او مړ ئي کړِ او دَده په ځاي ئي بادشاهي وکړه په
شلم کال دَ یوثام بن عزریاه ۳۱ او نوري خبري دَ فقح او هرڅه ۳۱
چه ده وکړل ګوره هغه دَ اسرائیل دَ بادشاهانو دَ روزنامي
په کتاب کښې لیکلي شوي دِي ۳۲ او فقح بن رملیاه بادشاه دَ ۳۲
اسرائیل په دریم کال یوثام بن عزریاه دَ یهوداه بادشاهي وکړه
۳۳ او چه دَي بادشاه کیده نو دَ پنځه ویشتو کالو وه او شپاړس ۳۳
کاله ئي په اورشلیم کښې بادشاهي وکړه او دَده دَ مور نوم یروشا
لور دَ صادوق وه ۳۴ او ده هغه کول چه دَ خداوند په سترګو ۳۴

کښې راست وُو لکه بِتول کار چه دَ هغه پلار عزریاه وکړل وئي
۳۵ کړل ۳۵ تش لوړ مکانونه لا ترِ اوسَ پوري لري کړي شوِي نه وُو
هغه أمّت به په لوړو مکانونو ذبحي کولي او بخور به ئي سيزل
۳۶ او دَ بيتِ يهوه هغه علیونه دروازه بنا کړه ۳۶ او نوري خبري
دَ يوثام او هر څه چه ده وکړل هغه دَ اسرائيل دَ بادشاهانو
۳۷ دَ روزنامي په کتاب کښ ليکلي شوي نه دِي څه؟ ۳۷ په دغو
ورځو کښ خداوند شروع وکړه چه رضين بادشاه دَ ارام او فقح
۳۸ بن رمليا په يهوداه واستوِي ۳۸ او يوثام له خپلو پلرونو سره
څملاست او دَده دَ پلار داؤد په ښهر کښ ښخ کړي شه
او احاز دَده زوي دَده په ځاي بادشاهي وکړه *

شپاړسم باب

۱ آ په اوه لسم کال دَ فقح زوي دَ رمليا آحاز زوي دَ يوثام
۲ بادشاه دَ يهوداه بادشاهي وکړه ۲ او احاز چه بادشاه شه
دَ شلو کلونو وه او شپاړس کاله ئي په اورشليم کښ بادشاهي
وکړه او ده دَ خداوند الله په سترګو کښ داسي راستي
۳ و نه کړه لکه داؤد دَده پلار ۳ بلکه دَ اسرائيل دَ بادشاهانو
په لاري لاړ شه تر دي حده چه ده دَ هغو غير قومونو دَ
مکروهاتو په موافق چه خداوند دَ بني اسرائيل له وړاندِ وشړل
۴ خپل زوي ئي په اور کښ تير کړ ۴ او ده په لوړو مکانونو او
په غونډو او تر هري شني ونې دَ لاندِ ئي ذبحي کولي او خوشبوئي
۵ ئي سوزولي ۵ نو رضين دَ ارام بادشاه او فقح بن رمليا بادشاه
دَ اسرائيل اورشليم ته دَ جنګ کولو دَپاره وختل په احاز
۶ باندِ ئي قلعبندي وکړه مګر پرِ غالب کيدلي نه شول ۶ په دغه
وقت کښ رضين بادشاه دَ ارام ايله ارامیانو ته وګرزوله

او يهوديان ئې له ايلې نه ووېستل او اراميان ايلې ته راغلل او هلته
٧ مقيم شول تر دې ورځې پورې ٧ او احاز تغلث پلاسر بادشاه
دَ اشور ته قاصدان واستول ويل ئې چه زه ستا مرئي او ستا
زوي يم راوخېژه او دَ ارام بادشاه له ورغوئ نه او دَ اسرائيل
٨ دَ بادشاه له ورغوئ نه چه رابانده ختلي دي خلاص م کړه ٨ نو
احاز هغه سپين او سره زر چه دَ خداوند او دَ بادشاه دَ
کور په خزانې کښ مندلي شوي وُو واخستل او دَ اشور بادشاه
٩ ته ئې پيشکش واستول ٩ او دَ اشور بادشاه دَده واورېدل او دَ
اشور بادشاه دمشق ته وختو او وئې نيوه او قير ته ئې په
١٠ جلاوطنئ بوتلل او رضين ئې مړ کړو ١٠ او احاز بادشاه دَ تغلث
پلاسر بادشاه ملاقات ته دمشق ته ورغې او مذبح چه په
دمشق کښ وه وئې ليده نو احاز بادشاه اورياه کوهين ته
صورت دَ هغې مذبح او دَ هغې نقشه موافق دَ ټولې کاريګرې
١١ دَ هغې واستول ١١ او اورياه هغې کوهين يوه مذبح موافق دَ
هر هغه څه چه آحاز بادشاه له دمشق ور واستول بنا کړه
هم هغه شان اورياه هغې کوهين بنا کړه تر هغه پورې چه
١٢ آحاز بادشاه له دمشق راته ١٢ او چه بادشاه له دمشق راغې
نو هغه مذبح ئې وليده او هغه بادشاه هغې مذبح ته نژدې
١٣ شه او وربانده ئې وخېژولې ١٣ نو ده په هغې بانده خپلې دَ
سوزولو قربانئ او دَ خپلې هديې قرباني ئې وسوزولې او توييدنه
ئې توې کړې او دَ سلامتې دَ ذبحې وينې چه په ده وې په مذبح ئې
١٤ چنړکاو کړې ١٤ او دَ زيړو مذبح چه دَ يهوه دَ وړاندې وه دَ
بيت له مخې نه دَ مذبح له مينځ او دَ بيت يهوه له مينځ ئې رانژدې
١٥ کړه او دَ مذبح په څنګ ئې کېښوده شمالي خوا ته ١٥ او آحاز
بادشاه اورياه هغه کوهين ته حکم وکړو وئې ويل چه په

لوي مذبح باندِ دَ صباح دَ سوزلو قرباني او دَ نماښام دَ هديي
قرباني او دَ هديي قرباني او دَ ټولي زمکي دَ اُمت دَ سېزلو له
قربانيِ سره او دَ دوي دَ هديي له قربانيِ سره او دَ دوي ټويونکي
وسوزوه او ټولي ويني دَ سوزولو دَ قربانيِ او ټولي ويني دَ
ذبيحي ورباندِ چنړکاؤ کوه او دَ زيړو مذبح دِ څما دَ تحقيقات
۱۶ دَپاره وِي ۱۶ او اوریاه هغه کوهين موافق دَ هر هغه څه چه
۱۷ هغه ته بادشاه احاز حکم ورکړو وکړل ۱۷ او هغه بادشاه احاز
دَ کرسيو ډالونه پريکړل او ورنه له پاسه ئي حوض لري کړ
او دَ زيړو له غوايانو نه ئي درياب چه تر لاندِ وُو کوز کړ او
۱۸ دَ کانړو په فرش ئي کينبود ۱۸ او دَ سبّت دهليز چه دوي په
کور کښ بنا کړي وه او دَ بادشاه دَ راننه وتو لار چه دَ باندِ
وه په بيت يهوه کښ ئي را وګرزوله دَ اشور دَ بادشاه له
۱۹ مخي نه ۱۹ او نور کارونه دَ احاز او هر هغه چه ده وکړل هغه
دَ يهوداه دَ بادشاهانو دَ روزنامي په کتاب کښ ليکلي شوي
۲۰ نه دِي څه ؟ ۲۰ او احاز له خپلو پلرونو سره څملاست او دَ داؤد
په ښهر کښ له خپلو پلرونو سره ښخ کړي شه او دَ ده
زوي حزقياه دَ ده په ځاي بادشاهي وکړه *

اوۀ لسم باب

۱ ۱ په دوو لسم کال دَ احاز بادشاه دَ يهوداه هوشيع زوي دَ
ايله په سامره کښ په اسرائيل نهه کاله بادشاهي وکړه -
۲ ۲ او ده دَ خداوند په سترګو کښ هغه بدِي وکړه مګر نه لکه
۳ دَ اسرائيل بادشاهانو چه له ده نه وړاندِ وُو ۳ او شلمنصر
بادشاه دَ اشور په ده باندِ وخوت او هوشيع دَ ده مريي
۴ شه او ده ته ئي پيشکشي ورکوله ۴ او دَ اشور بادشاه په

اوو بادشاه د سیزلو

هوشیع کښې فتنه وموندله ځکه چه ده دَ مصر بادشاه سوا
ته قاصدان واستول او لکه دَ کال په کال دَ اَشور بادشاه
ته ئې پیشکشې ادا نه کړه نو دَ اشور بادشاه هغه گرفتار کړ
او دې ئې دَ زندان په کور کښې بندې کړ ۵ او دَ اَشور بادشاه ۵
په ټولې زمکې وخوت او سامرې ته وخوت او هغه ئې درې کاله
تنگ کړه ٦ او دَ هوشیع په نهم کال دَ اَشور بادشاه سامریه ٦
بندې کړله او اسرائیل ئې اشور ته جلاوطنې کړه او په حلح او
حابور چه په نهر جوزان دې او دَ مادې په ښهرونو کښې ئې
واستول ۷ او داسې وشول ځکه چه بنې اسرائیل دَ خداوند الله ۷
خپل خطا وکړه هغه چه له زمکې دَ مصر دَ فرعون بادشاه دَ
مصر دَ لاس تر لاندِ نه ئې راوخیژول او دوې دَ نورو خدایانو ویره
وکړه ۸ او دَ هغو غیر قومونو په حکمونو لاړل چه خداوند دَ ۸
بنې اسرائیل له وړاندِ وشړل او دَ اسرائیل دَ بادشاهانو چه
دوې جوړ کړل ۹ او بنې اسرائیل دَ خداوند الله خپل په خلاف ۹
په پټه سره داسې خبرې کولې چه سمې نه وې او په ټولو ښهرونو
خپلو کښې او لوړو ځایونو ئې بنا کړل دَ نگاهبانانو له برج نه
تر محکمه ښهر پورې ۱۰ او دَ خپلو ځانونو دَپاره ستنې او اشیرونه ۱۰
و درول په هرې لوړې غونډئ باندِ او تر هرې شنې ونې دَ لاندِ
۱۱ او هلته ئې په ټولو لوړو ځایونو باندِ خوشبوئې سوزولې دَ هغو ۱۱
غیر قومونو په موافق چه خداوند دَ دوې له مخې نه جلاوطنې
کړل او بدې خبرې ئې وکړلې چه خداوند قهر ته ولمسوې ۱۲ او ۱۲
دَ هغو بتانو عبادت ئې وکړ چه دَ هغو په باب خداوند دوې
ته وویل چه دا خبره مه کوئِ ۱۳ او خداوند په اسرائیل او په ۱۳
یهوداه په لاس دَ خپلو ټولو نبیانو او دَ ټولو رؤیا لیدونکو
شاهدې وکړه ویل ئې چه له بدو لارو را وگرځئِ او ځما فرضونو

او ځما حکمونو دَ هغه ټول توریت په موافق چه ستاسو پلرونو
ته مِ و فرمایل او هغه چه ما تاسو ته دَ خپلو بندګانو نبیانو
۱۴ په لاس واستول وساتئ ۱۴ او دوي وانه وریدل بلکه سخت
ګردن کښي ئې لکه دَدوي دَ پلرونو غاړه وکړه هغو چه په خداوند
۱۵ خپل الله ئې ایمان رانه وړ ۱۵ او دوي دَده حکمونه او هغه وعده
چه ده دَدوي له پلرونو سره وکړه او دَده شاهدِي چه دوي
پر شاهدِي وکړه رد کړل او په باطلو پسي لاړل او دوي باطل
شول او دَ هغو قومونو پیروِي ئې وکړه چه له دوي چاپیره وُو
چه خداوند دوي ته فرض کاوه چه دَ هغو په شان مه کوئ
۱۶ ۱۶ او دوي ټول فرضونه دَ خداوند الله خپل ئې پرېښودل او دَ
خپلو ځانونو دَپاره ئې وِیلي کړي شوِي دوه سخي جوړ کړل او
اشیران ئې جوړ کړل او ټول فوځ دَ آسمانونو ته ئې سجده وکړه
۱۷ او دَ بعل عبادت ئې وکړ ۱۷ او خپل ځامن او لونړه ئې په اور
کښن تیر کړل او دَ غیب‌ګوي ئې قسمونه ئې وکړل او جادوګري ئې
وکړه او دَ بدئ دَ کارکولو دَپاره ئې دَ خداوند په سترګو کښن
۱۸ خپل ځانونه خرڅ کړل چه دي قهر ته ولمسوي ۱۸ نو خداوند په
اسرائیل باندي ډیر ډیر خپه شه او له حضورَ خپلَ ئې لري کړل
۱۹ چه ورته هیڅوک بیخي پاتي نه شول تش فرقه دَ یهوداه ۱۹ او
یهوداه هم دَ یهوه الله خپل فرضونه و نه ساتل بلکه دوي
۲۰ دَ اسرائیل په هغو حکمونو لاړل چه دوي ئې جوړ کړل ۲۰ نو
خداوند ټول نسل دَ اسرائیل رد کړ او ذلیل ئې کړ او دَ لوټیرو
په لاس ئې ورکړل ځو چه ئې له خپل حضور نه وغورزول -
۲۱ ۲۱ او ده اسرائیل دَ داؤد له کور نه وشلاوه او دوي یارُبعام
بن نباط بادشاه کړ او یارُبعام اسرائیل دَ خداوند له پیروِي
۲۲ کولو نه واړاوه او دوي ئې په لویو خطاؤ خطاکار کړل ۲۲ او

بني اسرائيل په هغو ټولو خطاؤ دَ يارابعام چه ده وکړي لاړل او
ورنه لري نه شول ٢٣ تر څو چه خداوند دوي له حضوره خپل ٢٣
لري کړل لکه چه ده دَ خپلو ټولو بندګانو نبيانو په لاس کلام
وکړ نو اسرائيل له خپلي خاوري له پاسه آشور ته جلاوطني
کړي شول تر نن ورځي پوري
٢٤ او دَ آشور بادشاه له بابلَ او له کوثَ او له عوّه ٢٤
او له حماتَ او له سفروايم نه خو بونلل او په ښهرونو دَ
سامره کښي ئي کښينول دَ اسرائيل په ځاي کښي او دوي دَ
سامريه وارثان شول او دَ هغه په ښهرونو کښي و اوسيدل
٢٥ او داسي وشول دَ دوي دَ هلته اوسيدلو په شروع کښي چه ٢٥
دوي له يهوه نه ويريدل او يهوه په دوي بانډِ زمري واستول
او هغه په دوي قاتلان وُو ٢٦ او دوي دَ آشور بادشاه ته ٢٦
خبره وکړه ويل ئي چه هغوي چه تا جلاوطني کړي دي او دَ سامريه
په ښهرونو کښي دِ اوسولي دي دَ هغي زمکي دَ الله په طريقي
نه پوهيږي او ده په دوي بانډِ مزري واستول او ګوره دغه
دوي مره کوي ولي چه دوي دَ هغي زمکي دَ الله طريقي نه پوهيږي
٢٧ او دَ آشور بادشاه و فرمايل ويل ئي چه له هغو کوهينانو ٢٧
چه له هغه ځاي نه مو جلاوطني کړي دي يو هلته ورو ليږئ
او هغه به لاړ شي او هلته به و اوسي او دوي ته به دَ هغي
زمکي دَ الله طريقي ورزده کړي ٢٨ نو دوي يو له هغو کوهينانو چه ٢٨
له سامريي نه ئي جلاوطني کړي وه راغي او په بيتِ ايل کښي
و اوسيده او دوي ته ئي ورزده کړل چه څرنګه به دَ يهوه
ويره وکړي ٢٩ او په دي هم هر قوم خپل خپل خدايان جوړ ٢٩
کړل او په هغو لوړو ځايونو کښي ئي کيښودل چه هغه سامريانو
جوړ کړي وُو هر يوه قوم په خپلو ښهرونو کښي چه دوي په کښي

۳۰ اوسېدل ۳۰ نو دَ بابل کسانو سکوت جوړ کړ او دَ کوث کسانو
۳۱ نرجل جوړ کړ او دَ حمات کسانو اشيما جوړ کړ ۳۱ او عويانو نبحز
جوړ کړ او ترتاق او سفرويمانو به خپل زامن په اور کښ سوزول
۳۲ ادرملک او عنملک ته چه دَ سفروايم خدايان وُو ۳۲ نو دوي
دَ يهوه ويره کونکي شول او دوي به دَ خپلو ځانو دَپاره دَ هغو
له اطرافو دَ لوړو مکانونو کوهينان جوړول او هغو به دَدوي
۳۳ دپاره په لوړو ځايونو کښ قرباني کولي ۳۳ دوي دَ يهوه ويره
کونکي شول او دَ خپلو خدايانو عبادت کونکي شول دَ هغو
قومونو دَ عادت په شان چه دوي ئې له هلته نه جلاوطني
۳۴ کړي وُو ۳۴ تر نن ورځي پوري لکه دَ اوّلو عادتونو کارکونکي
دي نه دَ يهوه ويره کونکي او نه دَ هغو دَ خپلو حکمونو او دَ
هغو دَ رسمونو په موافق عمل کونکي دي او نه دَ هغه دَ توريت
او دَ فرضونو په موافق چه يهوه بني يعقوب ته و فرمايل هغه
۳۵ چه دَده نوم ئې اسرائيل کېښود ۳۵ او يهوه دَدوی سره وعده
وکړه او ورته ئې و فرمايل ويل ئې چه تاسو دَ نورو خدايانو
ويره مه کوئ او سجده ورته مه کوئ او عبادت ئې مه کوئ
۳۶ او ذبحه ورته مه کوئ ۳۶ بلکه دَ هغه يهوه ويره کوئ چه
تاسي ئې دَ مصر له زمکي نه په لوي قوّت او په اوږده کړي
بازو را وخېژولي هم له هغه ويره کوئ او دغه ته سجده کوئ
۳۷ او دغه ته ذبحه کوئ ۳۷ او هغه حکمونه او عدالتونه او
توريت او فرضونه وساتئ چه ده تاسو لره وليکل چه تاسي
به هغه بانډ تولي ورځي دَ کارکولو دَپاره وساتئ او دَ نورو
۳۸ خدايانو ويره مه کوئ ۳۸ او هغه وعده مه هېروئ چه ما
۳۹ در سره وکړه او دَ نورو خدايانو ويره مه کوئ ۳۹ بلکه له
يهوه الله خپل ويره کوئ نو هغه به مو ستاسي دَ ټولو

۴۰ دُښمنانو له لاسونو راكاږي ۴۰ او هغه وانه وريدل بلكه هسي
۴۱ لكه دَ خپل اول عادت په شان ئې وكړل ۴۱ او دغه قومونه دَ
يهوه ويره كونكي وُو او دَ خپلو تراشلي بتانو عبادت كونكي
وُو هم دَدوي زامن او دَ زامنو زامن ئې لكه چه دَدوي
پلرونو وكړل هم هسي دوي تر نن ورځي پوري كاركونكي دِي ※

اته لسم باب

۱ آ او داسي وشوه چه دَ يهوشع بن ايله بادشاه دَ اسرائيل
په دريم كال حزقياه زوي دَ احاز بادشاه دَ يهوداه بادشاهي
۲ وكړه ۲ او ده په خپل بادشاه كيدلو كښ دَ پنځه ويشتو كلونو
وه او ده په اورشليم كښ نه ويشت كاله بادشاهي وكړه او
۳ دَده دَ مور نوم ابي وه لور دَ زكرياه ۳ او ده دَ خداوند
په سترګو كښ راست كار وكړ موافق دَ هر هغه څه چه دَده
۴ پلار داؤد وكړل ۴ او ده لوړ ځايونه لري كړل او بتان ئې مات
كړل او اشيره ئې پريكړل او هغه دَ زيړو مار چه موسىٰ جوړ
كړي وه ټوك ټوك ئې كړ ځكه چه بني‌اسرائيل تر دغو ورځو
پوري هغه ته خوشبوئي سوزونكي وُو او هغه ئې نحوشتان
۵ وباله ۵ او ده په يهوه الله دَ اسرائيل توكّل كاوه او پس له
ده نه په ټولو بادشاهانو دَ يهوداه كښ دَده په شان نه وُو
۶ او نه په هغو كښ چه له ده وړاندي وُو ۶ او دَي په خداوند
نښتلي وه او ورنه لري نه شه بلكه هغه فرضونه ئې وساتل
۷ چه خداوند موسىٰ ته پري فرض كړه ۷ او خداوند ورسره
وه او چرته چه به ووت كامياب كيده به او دَ اشور بادشاه
۸ نه ئې ياغي‌توب وكړ او دَ هغه خدمت ئې نه كاوه ۸ او ده
فلسطيان دَ وهل تر عزه پوري او دَ هغه تر سرحدونو دَ نګهبانو

له برج نه تر محکم ښهر پوري وُو
۹ ۹ او دَ حزقیاه بادشاه په څلورم کال او دغه اوم کال دَ
یهوشع بن ایله بادشاه دَ اسرائیل وه داسي وشوه چه دَ اشور
۱۰ بادشاه شلمنصر په سامریه وخوت او هغه ئي حصار کړ ۱۰ او
دَ دریو کالو په آخر کښ ئي واخست او دَ حزقیاه په شپږم
کال چه دغه نهم کال دَ هوشع بادشاه دَ اسرائیل وه سامریه
۱۱ واخستلي شوه ۱۱ او دَ آشور بادشاه اسرائیل وَ اشور ته جلاوطني
کړل او په حلح او په حابور چه دَ جوزان رود څنګه دي او دَ
۱۲ مادیانو په ښهرونو کښ ئي واچول ۱۲ څکه چه دوي دَ یهوه
الله خپل آواز وانه وریده بلکه دَده له وعدي نه تیر شول او
هرڅه چه موسیٰ بند دَ یهوه ورته و فرمایل او دوي وانه
وریدل او نه ئي وکړل
۱۳ ۱۳ او په څوارلسم کال دَ حزقیاه بادشاه سنحاریب بادشاه
دَ آشور په ټولو محکمو ښهرونو دَ یهوداه وخوت او هغه
۱۴ ئي ونیول ۱۴ او حزقیاه بادشاه دَ یهوداه دَ آشور بادشاه ته
لخیش ته واستاوه وئي ویل چه ما خطا کړي ده له ما نه وجاروزه
او هرڅه چه په ما ږدي هغه بار به وسهیږم نو دَ آشور
بادشاه په حزقیاه بادشاه دَ یهوداه باندِ دري سوه قنطاره
۱۵ سپین زر او دیرش قنطاره سره زر کیښودل ۱۵ او حزقیاه
هغه ټول سپین زر چه په بیت یهوه او دَ بادشاه دَکور په
۱۶ خزانو کښ وُو ورکړل ۱۶ چه په دغي موذي کښ حزقیاه دَ خداوند
دَ هیکل له دروازو او له هغو ستنیو چه حزقیاه بادشاه
دَ یهوداه جوړي کړي او آرایش کړي وي وتوړل او دَ آشور
۱۷ بادشاه ته ئي ورکړل ۱۷ او دَ آشور بادشاه ترتان او ربساریس
او ربشاقي له لخیش نه حزقیاه ته له دروند لښکر سره اورشلیم

ته واستول او دوي وختل او اورشليم ته راغلل اوچه دوي
وختل ورغلل دَ پاسني تالاو ويالي ته چه دَ دوبيانو دَ
پټي په شاه راه دي ودريدل ۱۸ او دوي بادشاه وباله او ۱۸
دوي ته الياقيم بن حلقياه چه په کور باندِ وه او شبنه کاتب
او يوآخ بن آسف واقع نويس ورووتل ۱۹ او دوي ته ربشاقي ۱۹
وويل چه تاسي حزقياه ته ووايئِ چه لوي بادشاه دَ آشور بادشا
داسي وايِي چه هغه کوم توکّل دَي چه ته پري توکّل کوي ۲۰ ته ۲۰
وايِي مگر هغه دَ شوندو خبري دِي چه دَ جنگ دَپاره مصلحت
او قوّت لرم او اوس ته په چا توکّل کوي ؟ چه له ما نه ياغي
شوي يي ۲۱ او اوس گوره ته خو په هغي رچي کړي شوي همسا ۲۱
دَ درمي تکيه کوي يعني په مصر باندِ په دغه که سړي پرِ تکيه
وکړِي نو په ورغوي کښ به ئي ننه وزي او سوري به ئي کړِي
هم هسي فرعون بادشاه دَ مصر دَ هغو ټولو دَپاره چه په ده
تکيه کوِي ۲۲ او که تاسي راته ووايئ چه مونږ په يهوه الله ۲۲
خپل توکّل لرو نو دا هغه نه دَي څه؟ چه حزقياه دَده لوړ
مکانونه او دَده مذبحونه لري کړي دِي او يهوداه او اورشليم
ته ئي وويل چه تاسي دَدي مذبح دَ وړاندِ په اورشليم کښ
سجده کوئ ؟ ۲۳ او اوس ښما خاوند دَ اشور بادشاه ته ۲۳
گِرَوُونه ورکړه او زه به تاته دوه زره آسونه درکړم که چري
ته په هغه باندِ سواره ورکولي شي ۲۴ نو ته به څرنگ ښما ۲۴
دَ خاوند له مريونو دَ يوه وړوکي صيه دار مخ وگرزولي شي
او دَ گاډيو او دَ سوارو دَپاره په مصر باندِ دَ ځان دَپاره تکيه
کوي ۲۵ او اوس زه بغير له هغه يهوه په دي ځاي راختلي ۲۵
يم څه ؟ چه خراب ئي کړم هغه يهوه راته وويل چه په دي
زمکه وخيژه او خرابه ئي کړه

۲۶ ۲۶ نو الياقيم زوي دَ حلقياه او شبنه او يواخ ربشاقي
ته وويل چه ته له خپلو مريونو سره په آرامي ژبي خبري
کوه ځکه چه مونږ پــــــــري پوهيږو او له مونږ سره په
يهوديِ ژبي دَ هغو خلقو په غوږونو کښ چه په ديوال بانډِ
۲۷ دِي خبري مه کوه ۲۷ نو ربشاقي دوي ته وويل چه ځما
خاوند^ او په تا بانډِ زه راستولي يم چه په دي خبري سره ^ ستنايه خاوند
درسره خبري وکړم څه ؟ او په هغو کسانو بانډِ ئي نه يم راستولي
څه ؟ چه په ديوال بانډِ ناست دِي چه دوي له تا سره خپل
۲۸ غُل وخوريِ او خپلي متيازي وڅښي ۲۸ او ربشاقي ودريده او
په لوي آواز ئي په يهوديِ ژبي نعره وکړه او خبره ئي وکړه
۲۹ ويل ئي چه تاسي دَ لوي بادشاه خبره واوريِ ۲۹ هغه بادشاه
داسي وايي چه تاسي دِ حزقياه ونه غولوي ځکه چه دَي به
۳۰ و نه توانيږي چه تاسي دَ هغه له لاسه خلاص کړي ۳۰ او
حزقياه دِ تاسي په يهوه توکّل کونکي و نه ګرزوي چه وايي
چه يهوه به مونږ په کاږلو سره خلاص کړي او دا ښهر به
۳۱ دَ اشور دَ بادشاه لاس ته ورکړي نه شي ۳۱ تاسي دَ حزقياه
مه اوريِ ځکه چه دَ آشور بادشاه داسي وايي چه له ما سره
برکت وکړيِ او ما ته راووزيِ او سړي دِ له خپل تاکستانَ او
سړي دِ له خپل انځيره وخوريِ او هر يو سړي دِ دَ خپل
۳۲ کوهي اوبه وڅښي ۳۲ تر هغه پوري چه زه راشم او تاسي يوي
زمکي ته لکه چه ستاسو زمکه ده بوزم دَ غنمو او دَ شيرو
زمکه دَ ډوډيَ او دَ تاکستانونو زمکه دَ زيتون دَ تيلو او
دَ ګبينو زمکه چه تاسي ژونديِ اوسيُ او مړه نه شيُ او دَ
حزقياه مه اوريِ چه تاسو لمسوي وايي چه يهوه به مو خلاص
۳۳ کړي ۳۳ کله دَ قومونو له خدايانو نه چا سړي خپله زمکه دَ اشور دَ بادشاه

له لاسه په راکاږلو خلاص کړي ده څه ؟ ۳۴ دَ حمات او دَ ۳۴
ارفاد خدایان چرته دِي دَ سفروایم او دَ هینع او دَ عوّا خدایان
چرته دِي چه هغو سامریه ځما له لاسه خلاصه کړي دَه
څه ؟ ۳۵ له ټولو خدایانو دَ زمکي څوک دِيَ چه خپله زمکه ئې ۳۵
ځما له لاسه خلاصه کړي دَه چه یهوه به اورشلیم ځما له
لاسه خلاص کړي ۳۶ او اُمّت پټه خوله وه او دَ یوي خبري ۳۶
ځواب ئې نه ورکاوه ځکه چه فرمان دَ بادشاه داسي وه ویلي
ئې چه ځواب مه ورکوئ ۳۷ نو الیاقیم ځوی دَ حلقیاه چه په کور ۳۷
باندِ وه او شبنه کاتب او یوآخ ځوي دَ آساف واقع نویس
حزقیاه ته راغلل او جامي ئې څیري کړي شوي او دوي دَ
ربشاقِي خبري ورڅرګندي کړي ✢

نولسم باب

۱ او چه حزقیاه بادشاه دا خبره واوریدله نو خپلي جامي ئې ۱
څیري کړي او شیړئ ئې واغوستله او بیت یهوه ته ننه وت
۲ او الیاقیم چه په کور باندِ وه او شبنه کاتب او دَ کوهینانو ۲
سپین ږیري په شړئ پوشیده کړي شوي ئې اشعیاه نبي بن
آموص ته واستول ۳ او هغو ده ته وویل چه حزقیاه داسي ۳
وايي چه نن ورځ دَ تنګئ او دَ ټوقي او دَ سپکي ویلو ورځ
ده ځکه چه بچي له کیږي وتلو ته راغلي دِي او دَ زیږولو
قوّت نشته ۴ بنائي چه یهوه ستا الله ټولي خبري دَ ربشاقي ۴
اوري هغه چه دَ اشور بادشاه هغه خاوند ئې راستولیَ دِيَ
چه په حَيّ الله پیغور وکړي او په هغو خبرو چه یهوه
ستا الله اوریدلي دِي ترټنه وکړي نو ته دَ هغه باقیه
دَ پاره چه موجود دِي په دُعا آواز پورته کړه ۵ نو دَ حزقیاه ۵

۶ بادشاه مریونه اشعیاه ته ورغلل ۶ او دوي ته اشعیاه وویل
چه تاسي خپل خاوند ته داسي ووایئ چه **یهوه** داسي
وایي دي چه ته دَ هغو خبرو په سبب چه اوریدلي دِ
دِي مه ویریږه هغه چه ما ته دَ آشور دَ بادشاه نوکرانو
۷ ما ته پري کفر ویلي دي ۷ گوره چه زه به په هغه کښ یو
روح کیږدم او دي به یوه خبره واوري او خپلي زمکي ته به
وجاروزي او زه به ئي په هغي زمکي کښ په توري پریباسم
۸ ۸ او ربشاقي وجاروت او دَ آشور بادشاه ئي ومونډ
چه په لبنه جنگیده ځکه چه ده واوریده چه هغه له لخیش
۹ نه کوچ وکړ ۹ او دَ تورهاقه بادشاه دَ کوش خبر ئي واوریده
چه گوره ستا جنگ کولو ته وتلي دَي نو دَي وگرزیده او قاصدان
۱۰ ئي حزقیاه ته واستول و ئي ویل ۱۰ چه تاسي حزقیاه بادشاه دَ
یهوداه ته خبره وکړئ ووایئ چه ستا الله چه ته په ده کښ
توکّل کوي تا دِ ونه غولوِي چه در ته وایي چه اورشلیم به دَ
۱۱ آشور دَ بادشاه لاس ته ور نه کړي شي ۱۱ تا به آوریدلي وِي
چه دَ آشور بادشاهانو په ټولو زمکو څه وکړل چه بیخي ئي
۱۲ حرم کړل نو ته به خلاص شي څه ؟ ۱۲ دَ قومونو خدایانو
هغوي خلاص کړي دِي څه ؟ چه ځما پلارونو نیست نابود کړي
۱۳ دِي او بني‌عدن چه په تلاسار کښ وُو ۱۳ دَ حمات بادشاه
او دَ ارفاد بادشاه او دَ سفروایم دَ ښهر بادشاه او دَ هینع
۱۴ او دَ عوّا چرته دِي ۱۴ نو حزقیاه هغه خطونه دَ قاصدانو له
لاسونو واخستل او وئي لوستل او بیتِ یهوه ته وختو او
۱۵ حزقیاه دَ خداوند دَ وړاندِ وغوړول ۱۵ او حزقیاه دَ یهوه دَ
وړاندِ دُعا وکړه او و ئي ویل اي یهوه الله دَ اسرائیل چه
پاس په کروبین ناست يي هم ته یواځي دَ ټولو زمکو دَ بادشاهانو

الله يي نا آسمان او زمکه جوړ کړل ١٦ اي يهوه خپل غوږونه ١٦
مايل کړه او واوره: خپلي سترګي اي يهوه پرانزه او وګوره
او دَ سنحاريب خبري چه استولي يُ دِي واوره چه دَ
حَي الله پيغور کوي ١٧ دا رښتيا دَه اي يهوه چه دَ آشور ١٧
بادشاهانو قومونه او دَ دوي زمکي خراب کړي دِي ١٨ او ١٨
دَ دوي خدايان يُ اور ته اچولي دِي ځکه چه هغه خدايان
نه وُو بلکه دَ آدم‌زاد دستکارِي وُو لرګي او کاڼِي نو دوي
يُ برباد کړل ١٩ او اوس اي خداوند څمونږ الله دَ هغه له ١٩
لاس نه مو خلاص کړه نو به ټول بادشاهتونه دَ زمکي پوه
شِي چه هم ته هغه يواځي الله يي
٢٠ او اشعياه بن آموص حزقياه ته واستاوه ويل يُ ٢٠
چه يهوه دَ اسرائيل الله چه تا ور ته دَ آشور دَ بادشاه
سنحاريب په باب دُعا وکړه داسي وايي چه ما ستا اوريدلي
دِي ٢١ دا هغه کلام دَي چه يهوه پري کلام کړي دَي دَ صهون ٢١
پيغلي لُور ستا سپکه کړي دَه او په تا پيښي خندلي دِي او
دَ اورشليم لُور تا ته سر ښورولي دَي ٢٢ تا دَ چا پيغور کړي ٢٢
دَي او کفر دِ ويلي دي او په چا باندِ دِ آواز پورته کړي دَي
او تا خپلي سترګي بلنديُ ته پورته کړي دِي دَ اسرائيل په
قدّوس باندِ ٢٣ تا دَ خپلو قاصدانو په لاس دَ خداوند ٢٣
پيغور کړي دي او و دِ ويل چه زه دَ خپلو ګاډيو په کثرت
سره دَ غرونو بلنديُ ته ختلي يم او دَ لبنان ولمني ته او
زه به اوږدي لمنځي او دَ هغه غوره نښترونه پريکړم او دَ هغه
حدونه آستانې ته دَده دَ تاکستان وځنګل ته به ننووزم
٢٤ ما کنودلي دِي او بيګانه اوبه مِ څښلي دِي او زه به دَ ٢٤
خپلي پايي په تلو ټول دريابونه دَ قلعدارو وچ کړم ٢٥ تا به ٢٥

له وړانډ اوړيدلي نه وِي چه ما دغه له قديمو ورځو جوړ
کړي دِيَ اوس مِ دا راوړل چه دَ محکمو ښهرونو دَ ويرانو
۲۶ ډيريو کيږدلو دَپاره موجود شي ۲۶ او دَ هغه اوسيدونکي
لنده لاسِيِ وو ترسيدل او شرمنده شول هغوي دَ پټي دَ
وابښو په شان شول او لکه شنه زرغونکي او لکه دَ باموښو
وابښه او لکه سموم وهلي دانه وړانډ له ټوکيدلو نه —
۲۷ ۲۷ ليکن زه ستا په قرار کښيناستلو او وتلو او ننوتلو او
۲۸ ستا په جوش چه په ما باندِ دي پوه يم ۲۸ ځکه چه ستا جوش
په ما باندِ او ستا مغرورِي ځما غوږونو ته وختل زه به
خپله ننکۍ ستا په پوزي کښ او خپله ملوني ستا په شونډو
کښ کيږدم او په هغې لاري به دِ ستون کړم چه ته پرِ راغلي
۲۹ يي ۲۹ او تا لره به دا نښه وِي چه تاسي به په دي کال کښ هغه
څيزونه چه په خپله زرغونيږي خورئ او په دويم کال کښ
دَ هغه پيدا شوِي او په دريم کال کښ وکرئ او وريبئ
۳۰ او انګور ولګوئ او ميوي يُ وخورئ ۳۰ او دَ يهوداه دَ کور
خلاص شوِي چه پاتِي دِي بيا به تر لاندِ پوري بيخ ونيسِي او
۳۱ تر پاسَ به ميوه ورکړي ۳۱ ځکه چه له اورشليم به يوه
باقيه راووزي او دَ صيحون له غره نه هغه چه خلاص شوي
۳۲ دِي دَ لښکرو دَ خداوند غيرت به دا وکړي ۳۲ دي دَپاره
يهوه دَ اشور دَ بادشاه په باب داسي وايي چه هغه دي
ښهر ته داخل نه شي او نه به هلته غشي وولي او نه به
په ډالونو سرِ ورورانډ شي او نه به سنګر ورته ودروي
۳۳ ۳۳ په کومي لاري چه راغلي دي و به جاروزي او دي ښهر
۳۴ ته به داخل نه شي يهوه وايي ۳۴ او زه به دَدي ښهر ساتنه
وکړم چه خلاص يُ کړم دَ خپل ځان دَپاره او ځما دَ بنده

داؤد دَپاره
۳۵ ۳۵ او په دغي شپي کښ داسي وُو چه فرښتي دَ يهوه
ورتلي او دَ اشور په ډيري کښ ئي يو لاکه او پنځه اتيا زره
سړي ووهل او چه دوي صباح وقتي پورته شول کوره چه
۳۶ ټول لبنونه مړي وُو ۳۶ نو دَ اشور بادشاه سنحاريب کوچ
۳۷ وکړ او لاړ او وجاروت او په نينوا کښ اوسيده ۳۷ او چه
ده دَ نسروک خداي په کور کښ سجده کوله نو آدرَمّلک او
شراصر دَده زامنو په توري وواهه اودوي دَ ارارات زمکي ته
خلاص شول او اسرحدون زوي ئي دَده په ځاي بادشاهي وکړه +

شلم باب

۱ آ په دغو ورځو کښ حزقياه دَ مرګ په رنځ رنځور شه او
اشعياه هغه نبي بن آموص ورغي او ورته ئي وويل چه
خداوند داسي وويل چه ته خپل وصيت وکړه ځکه چه ته
۲ به ومري او به نه پائيږي ۲ او ده خپل مخ وديوال ته واړاوه
۳ او خداوند ته ئي دُعا وکړه و ئي ويل ۳ آه اي خداونده ياد
کړه که نه چه زه څرنګ ستا دَ وړاندِ په امانتدارئِ او په
سلامت زړه وګرزيدم او ستا په سترګو کښ مِ نيکي وکړه
۴ او حزقياه په لوي ژړا وژړل ۴ او لا اشعياه دَ ښهر و مينځ
ته ورغلي نه وه چه دَ خداوند کلام ده ته وشه و ئي ويل-
۵ ۵ چه وګرزه او حزقياه دَ اُمّت آمير ته ووايه چه يهوه الله
ستا دَ پلار داؤد داسي ويلي دِي چه ما ستا دُعا واوريده او
ستا نيکئِ مِ وليدلي کوره زَه به تا ته شِفا درکړم په دريمه
۶ ورځ به ته بيتِ يهوه ته وخيژي ۶ او زه به ستا په ورځو
پنځلس کاله زيات کړم او زه به تا او دا ښهر دَ اشور دَ بادشاه

له ورغوي خلاص کړم او دَ دي ښهر ساتنه به وکړم دَ خپل
۷ ثان دَپاره او خما دَ بنده داؤُد دَپاره ۷ او اشعياه ويل
چه دَ اِنځر ټکئ واخلئ او دوي واخستله او دَ هغه په
۸ داني باندِ ئي کيښودله او هغه روغ شه ۸ او حزقياه اشعياه
ته وويل چه څه نښه به ئي وِي چه يهوه ما ته شِفا راکوِي
۹ او چه زه به په دريمه ورځ بيتِ يهوه ته وخيژم ۹ او
اشعياه ورته وويل چه دَ يهوه له طرفَ به تا ته دا نښه
وِي چه يهوه به هغه کلام وکړِي چه ده پرِي کلام وکړ يا خو
به سورِي لَس درجي په وړاندِ لاړ شِي يا به لَس درجي را
۱۰ وجاروزِي ۱۰ او حزقياه وويل چه دا آسانه دَه چه سورَي
لَس لَس درجي اوږد شِي: نه: بلکه چه سوري لَس درجي په
۱۱ ورستو وجاروزِي ۱۱ نو اشعياه نبي يهوه ته دُعا وکړه نو
سورَي په هغو درجو دَ کړئ دَ احاز چه پرِ کوز شوي وه
لَس درجي ورستو را وګرزيده
۱۲ ۱۲ په دغه وقت کښ برودک بلدان بن بلادان بادشاه
دَ بابل خطونه او پيشکشئ حزقياه ته واستول ځکه هغه
۱۳ واوريدل چه حزقياه رنځور شوي وه ۱۳ نو حزقياه دَ هغو
خبرِي واوريدلي او ټول کور دَ ذخيرو او دَ سپينو او دَ
سرو زرو او هغه بلسان او خوشبويه تيل او ټول کور دَ
وسلو او هر څه چه دَده په خزانو کښ وموندلي شول
ور ښکاره کړل داسي هيڅ شئ نه وه چه حزقياه ور ښکاره
نه کړ نه دَده په کور کښ نه دَده په ټول سلطنت کښ۔
۱۴ ۱۴ نو اشعياه هغه نبي حزقياه هغه بادشاه ته ورغي او
ورته وئي ويل چه دغه کسانو څه درته ويل او له کومه
درته راغلل؟ نو حزقياه وويل چه له لري زمکي له بابل راغلل

۱۵ ١٥ او ده ورته وويل چه ستا په کور کښ يي څه وليدل
او حزقياه وويل هر څه چه زما په کور کښ وُو وي ليدل
۱۶ داسي شي زما په خزانه کښ نه وه چه وئي نه ليد ١٦ نو
۱۷ اشعياه حزقياه ته وويل چه دَ يهوه کلام واوره ١٧ کوره هغه
ورځي به راشي چه هر څه چه ستا په کور کښ دي او هغه
چه ستا پلرونو تر نن ورځي پوري ذخيره کړي دي بابل ته
به يو وړلي شي هيڅ شَي به پريښودلي نه شي يهوه وايي -
۱۸ ١٨ او ستا له زامنو نه چه له تا ووزي او چه ته يي وزيږوې
و به نيولي شي او دَ بابل دَ بادشاه په محل کښ به خواجه سرا
۱۹ وي ١٩ نو حزقياه اشعياه ته وويل چه دَ يهوه کلام چه تا
وېلي دَي ښه دي بيا يي وويل هسي نشته څه ؟ که چري
۲۰ زما په ورځو کښ سلامتي او امان وي ٢٠ او نوري خبري
دَ حزقياه او دَده ټول شاغلتوب او چه ده څرنګ تالاب او
ناله جوړ کړل او اوبه يي ښهر ته ننه باسلي دَ يهوداه دَ
بادشاهانو دَ روزنامي په کتاب کښ ليکلي نه دي څه ؟ -
۲۱ ٢١ او حزقياه له پلرونو خپلو سره ځملاست او منسّي دَده
زوي دَده په ځاي بادشاهي وکړه *

يو ويشتم باب

۱ ١ او چه منسّي بادشاه شه دَ دوه‌لسو کالو وه او پنځه پنځوس
کاله يي په اورشليم کښ بادشاهي وکړه او دَده دَ مور نوم
۲ حفصيبه وه ٢ او ده دَ خداوند په سترګو کښ شرارت وکړ
دَ هغو غير قومونو دَ پليتيو په شان چه خداوند دَ اسرائيل
۳ له مخ نه وشړل ٣ او دَي بيرته وګرزيده او هغه لوړ مکانونه
يي بنا کړه چه دَده پلار حزقياه برباد کړي وُو او بعل ته يي

مذبح ودراوله آشیره ئې جوړه کړه لکه چه اخیاب بادشاه دَ
اسرائیل جوړه کړه او ټول فوځ دَ آسمان ته ئې سجده وکړه او
۴ عبادت ئې ورته وکړه ۳ او په بیت یهوه کښ ئې مذبحونه جوړ
کړل چه دَ هغه په باب خداوند وویل چه زه به په اورشلیم
۵ کښ خپل نوُم کېږدم ۴ او ده دَ آسمان لښکر ته دَ بیتِ یهوه په
۶ دوه غولیو کښ مذبحونه جوړ کړل ۵ او خپل زوي ئې په اور
کښ تېر کړ او جادوګرِي ئې وکړه او فال‌بیني ئې کوله او دَ پېریانو
او دَ هوده دارانو یارِي ئې وکړه او دَ خداوند په سترګو کښ
۷ ئې ډېر شرارت وکړ چه دَي په قهر کړي ۷ او دَ آشیره تراشلي
بُت ئې په هغه بیت کښ کېښود چه دَ دغه په باب یهوه
داؤد او سلیمان دَده زوي ته وُو چه په دي بیت کښ او
په اورشلیم کښ چه له ټولو فرقو دَ اسرائیل مِ غوره کړي
۸ دي خپل نوُم به کېږدم تر ابدَ پورې ۸ او زه به بیا دَ اسرائیل
پښې له دې خاورې چه ما دَ دوي پلرونو ته ورکړي ده و نه
خوځوم تش چه دوي دَ عمل کول وساتي موافق دَ هر هغه
څه چه ما دوي ته فرض کړي دي او دَ هغه ټول تورات چه
۹ موسیٰ بنده ځما پرِ وفرمایل ۹ او دوي وانه وریدل او
منسّي تر دې حده پورې ګمراه کړل چه دوي له هغو غیر
قومونو چه خداوند دَ بني‌اسرائیل له مخ نه هلاک کړل زیات
۱۰ بدکارونه وکړل ۱۰ او خداوند دَ خپلو نبیانو په لاس خبره وکړه
۱۱ و ئې ویل ۱۱ دي دَ باره چه منسّي بادشاه دَ یهوداه هغه پلیت
کارونه کړي دي او دَ هغو اموریانو له کولو نه چه له ده وړاندِ
وُو بدکارِي ئې کړي دَه او یهوداه ئې هم په خپلو بتانو خطا
۱۲ کار کړ ۱۲ دي دَ باره یهوه الله دَ اسرائیل داسي وائي ګوره زه
به په اورشلیم او په یهوداه آفت راوړم هومره چه هر څوک

چه دغه واورِي دواړه غوږونه به يُ و طنطنېږي ۱۳ او زه ۱۳
به په اورشليم دَ سامريٰ مزي راکاږم او دَ اخياب دَ کور
غوندارئ او زه به اورشليم داسي صاف وموږم لکه چه څوک
کټوئ صاف وموږي او پرمخ يُ ولړي ۱۴ او زه به دَ خپل ميراث ۱۴
باقيه ترک کړم او دَ دوي دَ دښمنانو په لاس به يُ ورکړم نو
دوي به دَ دوي ټولو دښمنانو ته يو لوټ او شوک وي -
۱۵ ځکه چه دوي هغه چه زما په سترګو کښ بد وه کړي دي ۱۵
او له هغې ورځې چه په کښ يم دَ دوي پلرونه دَ مصر له زمکې
راوېستل تر نن ورځې پورې زه يُ په غصّه کړي يم ۱۶ او ۱۶
منسّي دَ بې ګناهانو وينې هم بېحده ډېرې توې کړې دومره
چه اورشليم يُ له يوه جانبه تر بله جانب پورې ډک کړې وه
سوا دَ ده دَ خطا چه يهوداه يُ دَ شرارت په کولو دَ خداوند په
سترګو کښ خطا کار کړ ۱۷ او نورې خبرې دَ منسّي او هرڅه ۱۷
چه ده وکړل او هغه خطا چه ده پرې خطا وکړه هغه خو دَ
يهوداه دَ بادشاهانو دَ روزنامې په کتاب کښ ليکلې نه دي
څه ؟ ۱۸ او منسّي له خپلو پلرونو سره څملاست او دَ ده دَ کور په ۱۸
باغ کښ ښخ کړې شه په باغ دَ عزّا کښ او دَ ده په ځاي
دَ ده زوي امون بادشاهي وکړه ۱۹ او چه امون بادشاه کېده ۱۹
دَ دوويشتو کالو وه او دوه کاله يُ په اورشليم کښ بادشاهي
وکړه او دَ ده دَ مور نوم مشلمت لور دَ حاروص چه دَ يطباه
وه ۲۰ او ده دَ خداوند په سترګو کښ بدي وکړه لکه چه ۲۰
منسّي دَ ده پلار وکړه ۲۱ او په هغې لارې روان شه چه دَ ده ۲۱
پلار پرې تللي وه او دَ هغو بتانو عبادت يُ کاوه چه دَ ده
پلار يُ عبادت کاوه او ورته يُ سجده وکړه ۲۲ او يهوه الله ۲۲
دَ پلرونو خپل يُ ترک کړ او دَ يهوه په لارې لا نه ړه ۲۳ او ۲۳

دَ امون مريونو په ده باندِ سازش وکړ او بادشاه ئې دَده
۲۴ په کور کښې مړ کړ ۲۴ او دَ زمکي اُمّت هغه ټول چه په امون
بادشاه باندِ فتنه سازان وُو قتل ئې کړل او دَ زمکي اُمّت
۲۵ يوشياه دَده زوي ئې دَده په ځاي بادشاه کړ ۲۵ او نوري
خبري دَ امون او هرڅه چه ده وکړل هغه خو دَ يهوداه دَ
۲۶ بادشاهانو دَ روزنامي په کتاب کښې ليکلي نه دِي څه؟ ۲۶ او
هغه په خپل قبر کښې دَ عزا په باغ کښې ښخ کړي شه او دَده
زوي يوشياه دَده په ځاي بادشاهي وکړه *

دوه ويشتم باب

۱ ۱ او چه يوشياه بادشاه کيده دَ اتو کالونو وه او ده يودېرش
کاله په اورشليم بادشاهي وکړه او دَده دَ مور نُوم يديده
۲ لُور دَ عدايه چه دَ بُصقه وه ۲ او ده دَ خداوند په سترګو
کښې راستي وکړه او په ټولو لارو دَ داؤد پلار خپل کښې لاړ
شه او په ښي او په چپ لوري ورنه وا نه وښت
۳ او داسي وشول په اته لسم کال دَ يوشياه بادشاه نو بادشاه
شافان زوي دَ اصليا زوي دَ مشلام کاتب بيت يهوه ته
۴ واستاوه وئې ويل ۴ چه ته خلقياه لوي کوهين ته وخيژه
چه دَیَ هغه سپين زر چه په بيتِ يهوه کښې داخل کړي شوِي
دِي تمام وشميري او هغه چه دَ آستانې ساتونکو له اُمّتَ
۵ جمع کړي دِي ۵ او هغه دِ دَ کاردارانو په لاسونو باندِ ورکړِي
چه دَ بيت يهوه کاردارانِ بازخواستان دِي او هغه دِ هغو
کاردارانو ته ورکړِي چه په بيت يهوه کښې دَ چاودونو مرمت
۶ کوِي ۶ ترکانړانو ته او معمارانو ته او سنګ‌تراشانو ته او دَ
لرګو او دَ تراشلو کاڼو دَ پيرودلو دَپاره دَ بيت دَ مرمّت

کولو دَپاره ۷ مګر دَدوي سره دَ هغو سپینو زرو چه دَ ۷
هغو په لاسونو ورکولي شي حساب کړي نه شه ځکه چه دوي
په امانتداري کار کاوه ۸ او خلقیاه بزرګ کوهین شافان کاتب ۸
ته وویل چه په بیت یهوه کښ ما دَ هغه تورات کتاب
ومونده او خلقیاه هغه کاتب شافان ته وسپاره او هغه
ولوست ۹ او شافان هغه کتاب بادشاه ته ورغي او بادشاه ۹
ته ئي خواب بیاوروړ او وئي ویل چه ستا مریونو هغه سپین
زر چه په بیت کښ مندلي وُو نوي کړل او دَ هغو کاردارانو
په لاس باندِ چه دَ بیت یهوه بازخواستان دِي ورئي کړل ۱۰ او ۱۰
شافان هغه کاتب بادشاه ته څرګنداوه و ئي ویل چه خلقیاه
کوهین ماته یو کتاب راکړي دِي او شافان هغه دَ بادشاه دَ
وړاندِ ولوست ۱۱ او چه بادشاه دَ هغه تورات دَ کتاب ۱۱
کلامونه واوریده نو جامي خپلي ئي وشلولي ۱۲ او بادشاه خلقیاه ۱۲
کوهین او اخیقام زوي دَ شافان او عکبور زوي دَ میخایاه او
شافان هغه کاتب او عسایاه ته چه دَ بادشاه مریي وه حکم
ورکړ و ئي ویل ۱۳ چه لاړ شئ یهوه ته ځما دَپاره او دَ اُمت ۱۳
دَپاره او دَ ټول یهوداه دَپاره سوال وکړئ دَ دي کتاب دَ
کلام په باب چه ومندلي شه ځکه چه لوي دَی هغه غضب
دَ خداوند چه په مونږ باندِ بل شوي دَی دي دَپاره چه ځمونږ
پلرونو دَدي کتاب کلامونه وانه وریدل تاچه دوي عمل
وکړي په موافق دَ هر هغه څه چه په مونږ باندِ لیکلي شوي
دِي ۱۴ نو خلقیاه هغه کوهین او اخیقام او عکبور او شافن ۱۴
او عسایاه خلده هغه نبي ښځي دَ شلوم بن تقواه بن حرحص
چه دَ جامو داروغه وه ورغلل او دا په اورشلیم کښ په
دویم ویش کښ اوسیدله او خبري ئي ورته وکړ ۱۵ او ۱۵

دَي هغو ته ووېل چه يهوه الله دَ اسرائيل داسي وېلي دي
چه هغه سړي ته چه تاسوئي ما ته را استولي يئ ووائئ -
۱۶ ۱۶ چه يهوه داسي وائي گوره زه به په دي ځاي او دَ دغه
په اوسيدونکو باندِ بلا راکاږم موافق دَ هغه ټول کلام
۱۷ دَ هغه کتاب چه دَ يهوداه بادشاه ولوست ۱۷ ولي چه دوي
زه ترک کړي يم او نورو خدايانو ته ئي خوشبوئي وسيزلي
تاچه ما په ټول کار دَ لاسونو خپلو په قهر کړي نو به خما
۱۸ غضب په دي ځاي بل شي او مړ به نه شي ۱۸ او دَ يهوداه
بادشاه چه تاسي ئي را استولي يئ چه يهوه ته سوال وکړئ
هغه ته به داسي ووائئ چه يهوه الله دَ اسرائيل داسي وائي
۱۹ دَ هغو کلامونو په سبب چه تا اوريدلي دي ۱۹ او دي دَپاره چه
ستا زړه نرم وه او دَ يهوه دَ وړاندِ دِ عاجزي وکړه ستا په هغه
آوريدلو کښ چه ما په دي ځاي باندِ او دَ دغه په اوسيدونکو
باندِ کلام وکړ چه دوي به دَ وراني او دَ لعنت دَپاره شي او
خپلي جامي دِ وشلولي او خما دَ وړاندِ دِ وژړل نو ما هم واوريدلي
۲۰ يهوه وائي ۲۰ دي دَپاره گوره زه به تا ستا له پلرونو سره
را ټول کړم او ته به خپل قبر ته په سلامتئ سره را ټول
کړي شي او ستا سترگي به هغه ټول آفت چه زه ئي په دي
ځاي باندِ راکاږم ونه ويني او هغو دا کلام بادشاه ته بيا وروړ*

دري ويشتم باب

۱ ۱ او بادشاه واستول او ټول سپين ږيري دَ يهوداه او دَ
۲ اورشليم ئي ده ته ورټول کړل ۲ او بادشاه او ټول سړي دَ
يهوداه او ټول اوسيدونکي دَ اورشليم ورسره بيت يهوه
ته وختل او هغه کوهينان او هغه نبيان او ټول هغه

أمّت له وړوکي تر لویه پوري او ټول کلام دَ کتاب دَ وعدي
چه په بیت یهوه کښې وموندلي شه دَدوي په غوږونو کښې
ئې ولوست ٣ او بادشاه ستني څخه ودریده او دَ یهوه دَ ٣
وړاندِ ئې وعده وکړه چه دَ یهوه په پیرویٔ به لاړ شي او دَ
ده فرضونه او دَده عهدونه او دَده حقونه به په ټول زړه
او په ټول ځان سره ساتي تاچه کلام دَ دغي وعدي چه په
دي کتاب کښې لیکلي دي قایم کړي او ټول أمّت په هغي
وعدي ولاړ وِي ٤ او بادشاه خلقیاه هغه بزرګ کوهین ته ٤
وفرمایل او هغو کوهینانو ته چه دَدویمي درجي وُو او دَ آستانی
ساتونکو ته چه دوي دِ له هیکلَ دَ خداوندَ هغه لوښي چه
بعلَ ته او اشیراه ته او ټولو فوځونو دَ آسمانونو ته جوړ
شوي وُو وباسي او له اورشلیم نه دَ باندِ دَ قدرون په پټو
کښې دِ وئې سوزوي او دَ هغو ایري دِ بیتِ ایل ته وروړي -
٥ او هغه کماریم سره دَ کوهینانو چه دَ یهوداه بادشاهانو مقرّر ٥
کړي وُو چه په لوړو ځایونو دَ یهوداه په ښهرونو کښې او
په ګرداګرد دَ اورشلیم ئې خوشبویٔ سوزولي او هغه چه
بعلَ او نمر ته او سپوږمي ته او منازلو ته او ټولو فوځونو
دَ آسمانونو ته ئې خوشبویٔ سوزولي موقوف ئې کړل ٦ او هغه ٦
اشیراه ئې دَ بیتِ یهوه له اورشلیم دَ باندِ دَ قدرون و رود ته
ویستله او هغه ئې دَ قدرون په رود کښې وسوزوله او دوړي
دوړي ئې میده کړلي او هغه دوړي ئې دَ أمّت دَ ځامنو په
قبرونو وغورزولي ٧ او کورونه دَ کونیانو چه بیتِ یهوه څخه ٧
وُو چه هلته ښځو دَ اشیراه دَ پاره پردي اودونکي وي وغورزول
٨ او له ټولو ښهرونو دَ یهوداه نه ئې کوهینان راوستل او په ٨
ټولو لوړو مکانونو چه کوهنانو په کښې خوشبویٔ سوزولي له

جبعَ نه تر بیرسبعَ ئي گنده کړل او دَ هغه دَ دروازي لوړ
مکانونه ئي ونړول چه دَ ښهر دَ سردار یشوعَ دَ دروازي په مدخل
۹ کښ وُو دَ سړي په کینړ خوا دَ ښهر دروازي څخه ۹ لیکن
کوهنان دَ لوړو مکانونو په اورشلیم کښ دَ یهوه مذبح ته
نه ختل مگر فطیري ډوډئ به ئي دَ خپلو وروڼو سره خوړلي -
۱۰ ۱۰ او ده توفت چه دَ بنيِ هنوم په خوړ کښ دي گنده کړ تا چه
هیڅوک دَ مولک دَپاره خپل ځوي او خپله لور په اور کښ تیر
۱۱ نه کړي ۱۱ او هغه آسونه چه دَ یهوداه بادشاهانو نمر ته نذرانه
ورکړي وُو دَ بیت یهوه ننه وتلو څخه او دَ ناتن ملک خواجه سرا
دالان څخه چه په بهر طرف وُو نیست ئي کړل او دَ نمر کاډيئي
۱۲ په اور وسیځل ۱۲ او هغه مذبحونه چه دَ احاز دَ بالاخاني په
بام باندِ وُو چه دَ یهوداه بادشاهانو جوړ کړي وُو او هغه
مذبحونه چه منسي دَ بیتِ یهوه په دوو غولیو کښ جوړ کړي
وُو بادشاه ونړول او له هغه ځاي نه ئي لري کړل او دَ هغو
۱۳ گردئ دَ قدرون په رود کښ وغورزاوه ۱۳ او هغه لوړ
مکانونه چه دَ اورشلیم په مخامخ دَ هلاکت دَ غرهِ په ښي لوري
وُو چه دَ اسرائیل بادشاه سلیمان دَ عستورت مکروه دَ
سیدونیانو دَپاره او دَ کموش مکروه دَ موآبیانو دَپاره او دَ
ملکوم پلیت دَ بني عمون دَپاره بنا کړي وُو هغه بادشاه گنده
۱۴ کړل ۱۴ او بتان ئي ریزمریز کړل اشیرهان ئي پریکړل او دَ هغو
۱۵ ځایونه ئي دَ آدمزاد له هډوکو ډک کړل ۱۵ او هم هسي ده
هغه مذبح چه په بیت‌ایل کښ وه او هغه لوړه چه یربعام
بنِ نباطَ چه اسرائیل ئي پري گناهگار کړ جوړه کړي وه هم
دغه مذبح او دغه لوړه ئي دواړه ونړول او لوړه ئي وسوزوله
۱۶ او دوړي دوړي ئي میده کړله او اشیراه ئي وسوزوله ۱۶ او

یوشیاه مخ وګرزاوه نو هلته ئې په غره باندِ قبرونه ولیدل نو وائې
سنول او له هغو قبرونو ئې هډوکي واخستل او په مذبح ئې وسوزول
او هغوي ئې ګنده کړل په موافق دَ هغه کلام دَخداوند چه مردِ الله
پرِ منادِي وکړه هغه چه په دي کلام ئې منادِي وکړه ۱۷ او ده وویل ۱۷
چه داځه ستنه دَه چه زه ئې وینم دَ هغه ښهر کسانو ورته وویل
چه دغه دَ هغي مردِ الله قبر دي چه له یهوداه راغي او په دي
کلامونو ئې منادِي وکړِه لکه چه تا دَ بیت ایل په مذبح کړي دِي -
۱۸ نو ده وویل چه دغه پرېږدئِ هیڅوک دِ دغه هډوکي نه خوزوي او ۱۸
هغو دَ دغه هډوکِي پرېښودل او هم دَ هغه نبي هډوکِي چه له
سامرِي راغلي وه ۱۹ او هم هسي هغه ټول کورونه دَ لوړو ځایونو چه ۱۹
دَ سامرِيَ په ښهرونو کښ وُو چه دَ اسرائیل بادشاهانو دَده دَغُصّي
کولو دَپاره جوړ کړِي وُو یوشیاه لري کړل او له دغو سره ئې داسي کارونه
وکړل لکه چه ده په بیت ایل کښ کارونه کړِي وُو ۲۰ او ټول کوهینان ۲۰
دَ لوړو مکانونو ئې ذبح کړل هلته په مذبحونو باندِ اودَ آدمزاد
هډوکِي ئې په هغي باندِ وسوزول او اورشلیم ته وجاروت
۲۱ او بادشاه ټول اُمّت ته وفرمایل وئې ویل چه یهوه الله ۲۱
خپل ته فصح وکړئِ لکه چه دَدي عهد په کتاب کښ لیکلي شوي
دِي ۲۲ څکه چه دِدغي فصحِ په شان دَ هغو قاضیانو له ورځو چه ۲۲
په اسرائیل ئې قضا کوله جوړه کړي شوي نه وه نه په ټولو ورځو
دَ بادشاهانو دَ اسرائیل کښ او نه دَ بادشاهانو دَ یهوداه کښ
۲۳ لیکن په اته لسم کال دَ یوشیاه بادشاه دا فصح یهوه ته په ۲۳
اورشلیم کښ جوړه کړي شوه ۲۴ او هم هسي ساحران او ۲۴
جادوګران او ترافیم او بتان او هغه ټول مکروهاتونه چه په
زمکي دَ یهوداه او په اورشلیم کښې ولیدلي شول یوشیاه لري
کړل تاچه قایم کړي کلام دَ هغه تورات چه په هغه کتاب کښ

لیکلي شوي وه چه خلقیاه هغه کوهین په بیت یهوه کښ وموند
۲۵ ۲۵ او دَده په شان بادشاه نه وړاندِ له ده شوي دي چه په ټول
زړه خپل او په ټول ځان خپل او په ټول قوت خپل یهوه ته
راوجاروت دَ موسیٰ دَ ټول تورێت په موافق او پس له ده نو دَده
۲۶ په شان پورته نه شه ۲۶ لیکن خداوند دَ خپل لوي غضب له
گرمۍ نه را و نه گرزیده ځکه چه دَده غضب په یهوداه گرم شه
۲۷ دَ هغو ټولو غصّو په سبب چه منسّي په غصّه کړ ۲۷ نو یهوه
وویل چه زه به یهوداه هم له خپلي مخي نه لرې کړم لکه چه
اسرائیل مِ لرې کړي دي او زه به دا ښهر اورشلیم چه ما غوره
کړي دي او دا بیت چه دَده په باب مِ وویل چه ځما نوم به په
۲۸ دغه کښ وِي ترک کړم ۲۸ او نوري خبري دَ یوشیاه او هر څه
چه ده وکړل هغه دَ یهوداه دَ بادشاهانو دَ روزنامي په کتاب
۲۹ کښ لیکلي نه دِي څه؟ ۲۹ دَده په ورځو کښ فرعون نخو بادشاه
دَ مصر دَ فرات دَدریاب په لوري دَ آشور په بادشاه وختِ او
یوشیاه بادشاه دَده مقابلي کولو ته ورغي او په مجدو کښ هغه
۳۰ وقت چه ئي هغه ولید نو دَي ئي مړ کړ ۳۰ او دَده نوکرانو دَده
مړي په گاډِي کښ له مجدّو نه اورشلیم ته یووړ او دَده په
قبر کښ ئي ښخ کړ نو دَ مُلک خلقو یهو احاز بن یوشیاه واخست
او مسح ئي کړ او دَده دَ پلار په ځاي ئي بادشاه کړ
۳۱ ۳۱ یهوآحاز چه بادشاه کیده دَدري ویشتو کالو وه او ده دري
میاشتي په اورشلیم کښ بادشاهي وکړه او دَده دَ مور نوم حموطل
۳۲ لور دَ ارمیاه دَ لبنه وه ۳۲ او ده دَخداوند په سترگو کښ بدِي
۳۳ وکړه موافق دَ هغو ټولو چه دَده پلارونو وکړل ۳۳ او فرعون نخو په
ربله دَ حمات په زمکه کښ بندونه وتړل چه په اورشلیم کښ
بادشاهي و نه کړي او په ملک ئي سل قنطاره سپین زر او یو

قنطار سره زر تاوان ولګاوه ٣٤ او فرعون نخو الياقيم زوي دَ ٣٤
يوشياه دَده دَ پلار يوشياه په ځاي بادشاه کړ او دَده نوم ئې په
يهوياقيم بدل کړ او يهواحاز ئې واخست او دَي مصر ته راغي او
هلته مړ شه ٣٥ او يهوياقيم هغه سپين او هغه سره زر فرعون ٣٥
ته ورکړل مګر ده دَ فرعون دَ مخ په حکم سره دَ سپينو زرو ورکولو
دَپاره په زمکه ئې خراج ترتيب کاوه چه فرعون نخو له ئې ورکړي
٣٦ او يهوياقيم چه بادشاه کيده دَ پنځه ويشتو کالووه او ٣٦
ده په اورشليم کښ يولس کاله بادشاهي وکړه او دَده دَ مور نوم
زبيداه وه لور دَ فدايه چه دَ رومه وه ٣٧ او ده دَ خداوند په ٣٧
سترګو کښ بدي وکړه موافق دَ هغو ټولو چه دَده پلرونو وکړله ٭

څليرويشتم باب

١ او دَده په ورځو کښ نبوکدنضر بادشاه دَ بابل وخوت او يهوياقيم ١
تر دريو کالو پوري دَ هغه غلام وه بيا وګرزيده او ورنه باغي شه
٢ او خداوند په ده بانډِ داړي دَ کسديانو او داړي دَ آراميانو او ٢
داړي دَ موآبيانو او داړي دَ بني عمون واستولي او هغوي ئې په
يهوداه واستول چه تباه ئې کړي موافق دَ هغه کلام دَ خداوند چه
دَ خپلو بندګانو نبيانو په لاس ئې خبره پري وکړه ٣ په يقين سره ٣
دغه دَ يهوه کلام په موافق په يهوداه بانډِ وشول چه له خپل
حضوره ئې لري کړي دَ منسّي دَ خطاؤ دَپاره په موافق دَ هغو ټولو
چه ده وکړل ٤ او هم هسي دَ هغو بي ګناهانو دَ وينو په سبب چه ٤
ده توي کړي چه ده اورشليم دَ بي ګناهانو له وينو ډک کړ او يهوه
خوښه نه کړه چه معاف ئې کړي ٥ او نوري خبري دَ يهوياقيم او هر څه ٥
چه ده وکړل هغه دَ يهوداه دَ بادشاهانو دَ روزنامي په کتاب کښ
ليکلي نه دي څه ؟ ٦ او يهوياقيم له خپلو پلرونو سره څملاست او ٦

۷ يهوياكين زوي ئې دَده په ځاي بادشاهي وكړه ۷ او بادشاه دَ
مصر بيا زيات نه كړ چه له خپل مُلك نه ووزي ځكه چه دَ
بابل بادشاه دَ مصر له درياب نه دَ فرات تر درياب پوري
ټول څه چه دَ مصر دَ بادشاه وُو واخستل
۸ ۸ او چه يهوياكين بادشاه شه دَ اته لسو كالونو وه او
ده په اورشليم كښې دري مياشتي بادشاهي وكړه او دَده دَ
۹ مور نُوم نخوشتا وه لُور دَ الناتان دَ اورشليم وه ۹ او ده دَ
خداوند په ستركو كښې بدِي وكړه موافق دَ هغو ټولو چه دَده
۱۰ پلار كړي وه ۱۰ او په دغه وقت كښې دَ نبوكدنضر بادشاه دَ بابل
نوكران اورشليم ته وختل او هغه ښهر ئې كير كړ او په تنگئ
۱۱ كښې راغي ۱۱ او نبوكدنضر بادشاه دَ بابل هم په ښهر باندي
۱۲ ورغي او نوكرانو ئې په هغه باندِ ضرر رَسونكي وُو ۱۲ نو يهوياكين
بادشاه دَ يهوداه دَ بابل بادشاه ته ور ووت دَي او مور ئې
او نوكران ئې او سرداران ئې او خواجه سرايان ئې او دَ بابل
۱۳ بادشاه دَ خپلي بادشاهئِ په اتم كال هغه ونيو ۱۳ او ټولي خزانئ
دَ بيتِ يهوه او خزانئ دَ بادشاه دَ كور ئې ور نه ويستلي او ټول
لوښي دَ سرو زرو چه سليمان بادشاه دَ اسرائيل دَ خداوند
په هيكل كښې جوړ كړي وُو ټوكړي ئې كړل لكه چه خداوند
۱۴ كلام وكړ ۱۴ او ټول اورشليم او ټول سرداران او ټول جبّاران
دَ قوّت ئې لس زره په جلاوطنئ جلاوطن كړل او ټول كاريگران
او لوهاران بي له مسكينانو دَ زمكي هيڅوك پاتي نه شه –
۱۵ ۱۵ او يهوياكين ئې و بابل ته په جلاوطِني بوت او دَ بادشاه
مور او دَ بادشاه ښځي او دَده خواجه سرايان او دَ زمكي اوّل
۱۶ قوّتناك ئې له اورشليم نه بابل ته قيد بوتلل ۱۶ او ټول زورآور
كسان چه اوه زره وُو او كاريگران او لوهاران يو زر او ټول

جنګيالي ښاغلي دَ بابَل بادشاه بابَل ته په قيد بوتلل ۱۷ او دَ ۱۷
بابَل بادشاه دَ هغه تره متنياه ئې دَ هغه په ځاي بادشاه
کړ او دَ هغه نُوم ئې په صدقياه بدل کړ
۱۸ او صدقياه چه بادشاه شه دَ يوويشتو کالو وه او ۱۸
يوولس کاله ئې په اورشليم کښ بادشاهي وکړه او دَده دَ
مور نُوم حموطل وه لُور دَ ارمياه چه دَ لبنه وه ۱۹ او ده دَ ۱۹
خداوند په سترګو کښ بدِي وکړه موافق دَ هغو ټولو چه يهوياقيم
وکړلي ۲۰ ځکه چه دَ خداوند په غضب باندِ داسي وشول چه ۲۰
په اورشليم او په يهوداه تر دي حده چه دوي ئې له خپل مخ
له وړاندِ نه وغورزول او صدقياه دَ بابَل له بادشاه نه ياغي شه

پنځه ويشتم باب

۱ او دَ هغه دَ بادشاهت په نهم کال دَ لسمي مياشتي په لسم ۱
تاريخ داسي وشول چه دَ بابَل بادشاه نبوکدنضر هغه او دَده
ټول لښکر په اورشليم باندِ راغي او په ده باندِ ئې ډيره
وکړه او ګرداګرد ئې برجونه بنا کړل ۲ او دَ صدقياه بادشاه تر ۲
يوولسمَ کاله پوري هغه ښهر په تنګئ کښ راغي ۳ او په نهمه ۳
دَ هغي مياشتي په ښهر کښ لوږه غالبه شوه او دَ ملک
دَ خلقو دَپاره ډوډئ نه وه ۴ او هغه ښهر خيرلي کړي شه ۴
او ټول جنګيالي کسان په شپه کښ وتښتيدل دَ هغي دروازي
له لاري چه دَ دوو ديوالونو په مېنځ کښ دَ بادشاه دَ باغ
په لوري وه او کسديان په ښهر باندِ ګرداګرد وُو او هغه دَ
بيابان په لاري لاړل ۵ او دَ کسديانو لښکري په بادشاه پسي شولي ۵
او دَ اريحا په عرابه کښ ورورسيدل او دَده ټولي لښکري ورنه
تار په تار شولي ۶ او هغو بادشاه ونيوه او دَ بابَل بادشاه ته ئې ۶

به رب‌له کښې ور وخاته او هغو په ده باندې دَ فتوىٰ خبرې
٧ وکړې ٧ او دوى دَ صدقیاه زامن دَده دَ سترګو دَ وړاندِ
ووژلل او دَ صدقیاه سترګې ئې ووېستلې او دَ زېړو په
٨ زنځیرونو ئې بند وتاړه او بابل ته ئې ورووست ٨ او په
پنځمې میاشتې په اووم تاریخ چه هغه دَ بابل بادشاه
نبوکدنضر دَ بادشاهۍ نولسم کال دې نو نبوزردان نوکر
دَ بابل دَ بادشاه چه دَ خاصه دارانو سردار وه اورشلیم
٩ ته راغې ٩ او بیت یهوه او دَ بادشاه کور او ټول کورونه
١٠ دَ غټانو ئې په اور وسوزول ١٠ او دَ کِسدیانو ټولو
لښکرو چه دَ خاصه دارانو له سردار سره وُو ټول ګِرداګِرد
١١ دېوالونه دَ اورشلیم ئې ونړول ١١ او هغه باقِي خلق چه
په ښهر کښې پاتې وُو او هغه پرښوالان چه دَ بابل
بادشاه ته پرېوتلې وُو او باقِي ټولِي چه وُو نبوزردان
١٢ دَ خاصه دارانو سردار په جلاوطنِي بوتلل ١٢ لیکن دَ
خاصه دارانو سردار دَ ملک مسکینان پرېښول چه دَ
١٣ باغونو دهقانان وِي ١٣ او هغه دَ زېړو ستنې چه په بیت
یهوه کښې وې او کرسئِ او هغه دَ زېړو دریاب چه په
بیت یهوه کښې وُو کِسدیانو مات کړل او دَ هغو زېړې
١٤ بابل ته یووړل ١٤ او هغه دیګونه او یومونه او کلګیرونه
او څمڅې او ټول دَ زېړو لوښې چه په کښې ئې خدمت کاوُه
١٥ هغو واخستل ١٥ او مجمرونه او کټورې چه دَ سرو زرو
وه په سرو زرو او هغه چه دَ سپین زرو وُو په
١٦ سپین زر دَ خاصه دارو سردار واخستل ١٦ او هغه د
ستنې او یو دریاب او کرسئِ چه سلیمان دَ بیتِ یهوه
دَپاره جوړ کړې وُو دَ دغو ټولو لوښو زېړ بې تُوله وو-

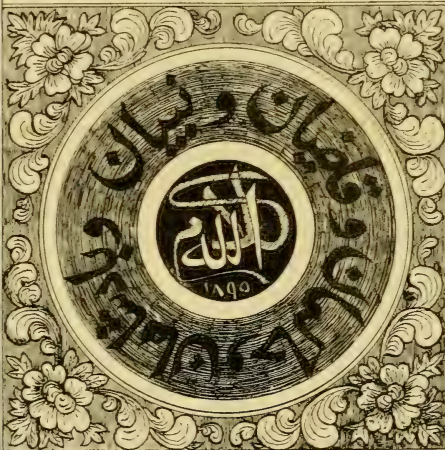
۱۷ او دَ هغي يوي ستني اوچتوالي اته لس هاتي وه او په ۱۷
هغي باندي دَ زيړو كونتره وه اوچتوالي دَ كونتري دري هاتي
او شبكي او انارونه چه په كونتري گرداگرد وُو هغه واړه
دَ زيړو وُو او دويمي ستني لره په شبكيو باندي هم
دَ دغو په شان وُو ۱۸ او دَ خاصه دارانو سردار سراياه ۱۸
سردار كوهين او صفنياه دويم كوهين او دري ساتونكي
دَ آستانې ئي ونيول ۱۹ او يو خواجه سرا ئي له ښهرَ ونيوه ۱۹
چه دغه په جنگياليو كسانو پښتن مير وه او پنځه سړي
له هغو نه چه دَ بادشاه مخ به ئي كوت چه په ښهر كښ
وموندلي شول او دَ فوځ لوي كاتب چه دَ ملك خلقو به
ئي فوځ كښي كوله او شپيته سړي دَ ملك له خلقو چه په
ښهر كښ موندلي شول ۲۰ او دغه نبوزردان دَ خاصه دارانو ۲۰
سردار ونيول او دَ بابل بادشاه ته ئي په ربله كښ ورووستل
۲۱ او دِ بابل بادشاه دوي ووهل او په ربله ۲۱
كښ دَ حمات په زمكه كښ ئي ووژلل نو يهوداه له خپلي
خاوري جلاوطني ووېستلي شه ۲۲ او دَ هغو خلقو چه دَ ۲۲
يهوداه په زمكه كښ پاتي وُو چه دَ بابل بادشاه
نبوكدنضر پرېښودلي وو په هغو باندي ئي جدلياه بن
اخيقام بن شافان ودراوه

۲۳ او چه ټولو سردارانو دَ لښكرو واوريدل دوي ۲۳
او دَ دوي كسانو چه دَ بابل بادشاه جدلياه ودرولي وه
نو مصفاه ته جدلياه له ورغلل او اسمعيل بن نثنياه
او يوحنان بنِ قاريح او سراياه بنِ تنحومث هغه نطوفاتي
او يازنياه بنِ معكِي دوي او دَ دوي سړي هم ۲۴ او جدلياه ۲۴

دوي ته او دَدوي سړو ته قسم وکړ او دوي ته ئې ويل
چه تاسي دَ کسديانو له نوکرانو مه ويريږئ په ملک اوسئ
او دَ بابل دَ بادشاه خدمت کوئ او تاسو ته به ښه
۲۵ وي ۲۵ او په اوومه مياشتي کښ اسمٰعيل بن نتنياه بن
اليشمع چه دَ بادشاهي نسل وه له لسو کسانو سره ورغی
او جدلياه ئې وواهه او هغه مړ شه او هم هغه يهوديان
۲۶ او هغه کِسديان چه په مصفاه کښ ورسره وُو ۲۶ او
ټول خلق له وړوکي تر لويه پوري او سرداران دَ لښکرو
پورته شول او مصر ته لاړل ځکه چه دوي له کِسديانو
ويريدل
۲۷ ۲۷ او دَ يهوياکين بادشاه دَ يهوداه دَ جلاوطنئ په
اوه ديرشم کال په دولسمي مياشتي او په اوه ويشتم تاريخ
داسي وشول چه دَ بابل بادشاه اويل مردک په خپلي
بادشاهئ کيدلو کښ دَ يهوياکين بادشاه دَ يهوداه سره ئې
۲۸ دَ زندان له کوره پورته کړ ۲۸ او په ښيګړي ئې ورسره
خبري وکړي او دَده کرسئ ئې له هغو ټولو بادشاهانو چه
۲۹ په بابل کښ له هغه سره وُو پاس کړه ۲۹ او دَده دَ
زندان جامي ئې بدلي کړي او ده ټولي ورځي دَ ژوندانه خپل
۳۰ مدام ډوډئ دَ هغه دَ وړاندِ خوړه ۳۰ او دَده وظيفه
مدامي وظيفه ورکولي شوه دَ بادشاه له طرف نه ورځ په
ورځ خبره لکه دَده دَ ژوندانه په ټولو ورځو کښ *

روز نامه

له اصلي عبراني ژبي نه په پښتو کښ ترجمه کړي شه

T.J.L.M.

په مدد د قاضي عبد آلرحمان او غلام جلاني كاتب

در مطبع برتش و فارن بيبل سوسيتي لندن

CHRONICLES I. & II., IN PASHTU.

BRITISH AND FOREIGN BIBLE SOCIETY,
LONDON.

1895.

اوّل روزنامه

اوّل باب

۱ آدم شیث انوش ۲ قینان مهللئیل یارد ۳ اخنوک متوشالح ۲ ۳
لامك ۴ نوح سیم حام یافث ۵ زامن دَ یافث جومر ماجوج ۴ ۵
او مادای او یاوان او توبال او میشک او تیراص ۶ او زامن ۶
دَ جومر اشکناز او ریفاث او توجرماه ۷ او دَ یاوان زامن ۷
الیشاه کتیم او دودانیم ۸ او زامن دَ حام کوش او مصرایم فوط ۸
او کنعان ۹ او زامن دَ کوش سبا او حویله او صبتا او رعما ۹
او صبتکا او زامن دَ رعما شبا او ددان ۱۰ او کوش نمرود ۱۰
وزیږاوه هغه په زمکه کښ دَ جبّاری شروع وکړه ۱۱ او مصرایم ۱۱
لودیم او عنامیم او لهابیم او نفتوحیم وزیږول ۱۲ او فتروسیم او ۱۲
کسلوحیم (هغوی چه ورنه فلستیم) او کفتوریم ووتل ۱۳ او کنعان ۱۳
خپل مشری صیدون وزیږاوه او حیث ۱۴ او یبوسی او اموری ۱۴
او جرجاسی ۱۵ او حوّی او عرقی او سینی ۱۶ او اروادی او ضمّاری ۱۵ ۱۶
او حماثی ۱۷ دَ سام زامن عیلام او اشور او ارفکشد او لود ۱۷
او آرام او عوض او حول او جثر او مشک ۱۸ او ارفکشاد شالح ۱۸
وزیږاوه او شالح عیبر وزیږاوه ۱۹ عیبر لره دوه زامن وزیږیدل ۱۹
دَ یوه نوم فلج ځکه چه دَ هغه په ورځو کښ زمکه وویشلی
شوه او دَ دغه دَ ورور نوم یقطان ۲۰ او یقطان الموداد او شالف ۲۰
او حصرماوث او یارح وزیږول ۲۱ او هدورام او اوزال او رقله ۲۱
۲۲ او عیبال او ابیمایل او شبا ۲۳ او اوفیر او حویله او یوباب ۲۲ ۲۳
دا ټول دَ یقطان زامن دی ۲۴ سیم ارفکشد شالح ۲۵ عابر وفلج ۲۴ ۲۵
رعو ۲۶ سروج ناحور تارح ابرام چه هغه ابراهیم دی ۲۸ دَ ابراهیم ۲۶ ۲۸

۲۹ زامن اضحاق اسماعيل ۲۹ دا دَ هغو نسب‌نامي دِي دَ اسماعيل
۳۰ مشري نبايوت او قيدار او ادبئيل او مبسام ۳۰ او مشماع او دومه
۳۱ او مسّا او حدد او تيما ۳۱ يطور نافيش او قدماه دغه زامن دَ
۳۲ اسماعيل دِي ۳۲ او زامن دَ قطوري سُريتي دَ ابراهيم زُمران او
ياقشان او مدان او مديان او يشباق او شوحاي وزيږول او
۳۳ زامن دَ ياقشان شبا او ددان ۳۳ او زامن دَ مديان عيفاه او
عيفر او حنوک او ابيداع او الداعاه دا ټول زامن دَ قطوري دِي
۳۴ ۳۴ او ابراهيم اضحاق وزيږاوه او دَ اضحاق زامن عيساؤ اسرائيل
۳۵ وُو ۳۵ دَ عيساؤ زامن اليفاز اورعوئيل او يعوش او يعلام او
۳۶ قورح ۳۶ دَ اليفاز زامن تيمان اواومار او صفي او جعتام او قناز
۳۷ او تمناع او عماليق ۳۷ زامن دَ رعوئيل نحث او زارح او شمّاه او
۳۸ مزّاه ۳۸ او زامن دَ سعير لوطان او شوبال او صبعون او عيناه
۳۹ او ديشون او ايصر او ديشان ۳۹ او دَ لوطان زامن حوري او
۴۰ هومام او دَ لوطان خور تمناع ۴۰ زامن دَ شوبال عليان او مناحث
او عيبال او شفي او اونام او زامن دَ صبعون اياه او عيناه
۴۱ ۴۱ دَ عناه زوي ديشون او زامن ديشون حمران او شبان او
۴۲ يتران او کران ۴۲ دَ ايصر زامن بلهان او زعوان او يعقان
۴۳ او زامن دَ ديشان عوځ او اران ۴۳ دا هغه بادشاهان دِي چه
دَ ادوم په زمکه کښ ئي بادشاهي وکړه وړاندِ له هغه چه چا
بادشاه په اسرائيل بادشاهي وکړه بلع بن بعور او دَ ښهر نوم ئي
۴۴ دِنهاباه وه ۴۴ او بلع مړ شه او دَ هغه په ځاي يوباب بن
۴۵ زارح دَ بصره بادشاه شه ۴۵ او يوباب مړ شه دَدغه په ځاي
۴۶ حوشام دَ زمکي دَ تيماني بادشاه شه ۴۶ او حوشام مړ شه او
دَدغه په ځاي هدد بن بدد بادشاه شه هغه چه مديان ئي
دَ مواب په ورشو کښ ووهل او دَده دَ ښهر نوم عويت وه

۴۷ ۴۷ او هدد مړ شه او دَده په ځاي سملاه دَ مسريقي بادشاه شه
۴۸ ۴۸ او سملاه مړ شه او دَده په ځاي شاؤل دَ رحوبوت دَ
۴۹ نهر بادشاه شه ۴۹ او شاؤل مړ شه او دَدغه په ځاي بعل‌حانان
۵۰ بنِ عکبور بادشاه شه ۵۰ او بعل‌حانان مړ شه او دَ هغه په
ځاي کښ هدد بادشاه شه او دَ هغه دَ ښهر نوم فاعي وه او
۵۱ دَ ښځي نوم ئې مهطبيل لور دَ مطرد لور دَ ماذهب ۵۱ او هدد
مړ شه او اميران دَ ادوم وُو امير تمناع امير علوه امير يتيث
۵۲ ۵۳ ۵۲ امير اهوليباماه امير ايلاه امير فينون ۵۳ امير قنز امير تيمان
۵۴ امير مبحار ۵۴ امير مجدئيل امير عيرام دغه اميران دَ ادوم دِي ÷

باب دويم

۱ ۲ ۱ دغه زامن دَ اسرائيل دِي راؤبين شمعون لاوِي يهوداه ۲ يساکر
۳ او زبلون دان او يوسف او بنيامين نفتالي جاد او اشير ۳ زامن
دَ يهوداه عير او اونان او شيله هغه دري له بث‌شوع هغه
کنعاني نه وزيږيدلي شول او عير مشر دَ يهوداه دَ خداوند په
۴ ستړګو کښ شرير وه او هغه ئې مړ کړ ۴ او دَ هغه نږور تامار
هغه لره فارص او زارح وزيږول ټول زامن دَ يهوداه پنځه وُو
۵ ۶ ۵ دَ فارص زامن حصرون او حامول ۶ او دَ زارح زامن زمري
۷ او ايتان او هيمان او کلکول او دارع دا ټول پنځه دِي ۷ او دَ
کرمي زامن عاکار هغه آزارونکي دَ اسرائيل چه په حرامو کښ
۸ ۹ ئې خيانت وکړ ۸ او دَ ايتان زوي عزرياه ۹ او دَ حصرون زامن
چه ده لره زيږيدلي شوي وُو يرحمئيل او رام او کلوباي وُو -
۱۰ ۱۰ او رام عميناداب وزيږاوه او عميناداب نحشون وزيږاوه سردار
۱۱ دَ بني يهوداه ۱۱ او نحشون سلما وزيږاوه او سلما بوعز وزيږاوه
۱۲ ۱۳ ۱۲ او بوعز عوبيد وزيږاوه او عوبيد يسي وزيږاوه ۱۳ او يسي

خپل مشر الیاب وزیراوه او ابیناداب دویم او شمعي دریم
۱۴ ۱۴ او نتنیل څلورم او ردای پنځم ۱۵ او اوځم شپږم او داؤد
۱۵
۱۶ اووم ۱۶ او دَ دوي خویندي څرویه او ابیجایل او دَ څرویه زامن
۱۷ ابیشای او یواب او عسائیل دري ۱۷ او ابیجایل عماسا وزیږاوه
۱۸ او دَ عماسا پلار یثر اسمٰعیلي ۱۸ او کالب زوي دَ حصرون له
عزوبه خپلي ښځي او له یریعوث نه او دغه ئي زامن دِي یاشر
۱۹ او شوباب او اردون ۱۹ او چه عزوبه مړ شه نو کالب دَ خپل
۲۰ ځان دَپاره افرات واخستله او هغه لره ئي حور وزیږاوه ۲۰ او حور
۲۱ اوري وزیږاوه او اوري بصلئیل وزیږاوه ۲۱ او پس له دغه
حصرون ولور دَ ماکیر ابي جلعاد ته ورغي او هغه ئي واخستله
۲۲ او هغه دَ شپیتو کالو وه او هغه ته ئي سجوب وزیږاوه ۲۲ او
سجوب یائیر وزیږاوه او هغه لره دَ جلعاد په زمکه کښ
۲۳ درویشت ښهرونه وُو ۲۳ او جشور او ارام حووث یائیر له هغو
واخست سره له قنات او دَ هغه له کلیو شپیته ښهرونه دا ټول
۲۴ زامن دَ ماکیر پلار دَ جلعاد وُو ۲۴ او پس له مړیدلو دَ حصرون
په کالب افراته کښ دَ حصرون ښځي ابیاه اشحور پلار دَ تقوع
۲۵ وزیږاوه ۲۵ او دَ یرحمئیل مشر دَ حصرون دغه زامن وُو رام دَ
۲۶ هغه مشر او بونه او اورن او اوځم او احیاه ۲۶ او دَ یرحمئیل
۲۷ بله ښځه وه او نوم ئي عطاره وُه دغه مور دَ اونام وه ۲۷ او
زامن دَ رام دا وُو مشر یرحمئیل معص او یامین او عاقر –
۲۸ ۲۸ او دَ اونام زامن شمای او یداع او دَ شمای زامن ناداب او
۲۹ ابي شور ۲۹ او دَ ابي شور دَ ښځي نوم ابیجایل او هغه لره ئي
۳۰ احبان او مولید وزیږول ۳۰ او دَ ناداب زامن سلد او افایم
۳۱ او سلد بي اولاد مړ شه ۳۱ او دَ افرایم زامن یشعي او دَ یشعي
۳۲ زامن شیشان او دَ شیشان زامن احلای ۳۲ او دَ یاداع زامن

وروړ دَ شماي يثر او يوناثان : او يثر بي اولاد مړ شه ٣٣ او ٣٣
دَ يوناثان زامن فلت او زازا دغه زامن دَ يرحمئيل دِي ٣٤ او ٣٤
دَ شيشان زامن نه وُو بلکه لونړه او دَ شيشان مصري غلام
وه نوم ئي يرحع وه ٣٥ او شيشان خپله لُور يرحع غلام خپل ته ٣٥
ښځه ورکړله او هغه نه ئي عتاي وزېږاوه ٣٦ او عتاي ناثان ٣٦
وزېږاوه او ناثان زاباد وزېږاوه ٣٧ او زاباد افلال وزېږاوه ٣٧
افلال عوبيد وزېږاوه ٣٨ او عوبيد ياهو وزېږاوه او ياهو ٣٨
عزرياه وزېږاوه ٣٩ او عزرياه حالص وزېږاوه او حالص العاسه ٣٩
وزېږاوه ٤٠ او العاسه سسماي وزېږاوه او سسماي شلوم ٤٠
وزېږاوه ٤١ او شلوم يقميه وزېږاوه او يقميه اليشمع وزېږاوه ٤١
٤٢ او زامن دَ کالب وروړ دَ يرحمئيل دا وُو مشري ئي ٤٢
ميشاع هغه دَ زيف پلار وه او زامن دَ مريشه پلار دَ
حبرون ٤٣ او زامن دَ حبرون قورح او تپوح او راقم او شامع ٤٣
٤٤ او شامع راحم وزېږاوه پلار دَ يرقعام او رقم شماي ٤٤
وزېږاوه ٤٥ او دَ شماي زوي معون او معون پلار دَ بيت صور ٤٥
٤٦ او عيفه سرية دَ کالب حاران او موځا او جازيز وزېږاوه ٤٦
او حاران جازيز وزېږاوه ٤٧ او دَ ياهداي زامن رجم او يوثام ٤٧
او جيشان او فلط او عيفه او شاعف ٤٨ او سرية دَ کالب ٤٨
معکه شبر او ترحانه وزېږول ٤٩ او شاعف پلار دَ مدمنه ٤٩
او شوا پلار دَ مکبينا او پلار دَ جبعا وزېږول او دَ کالب لور
عکسه وه ٥٠ دغه زامن دَ کالب وُو زوي دَ حور مشر دَ افراته ٥٠
شوبال پلار دَ قريت يعاريم ٥١ او سلما پلار دَ بيت لحم او حاريف ٥١
پلار دَ بيت جادير ٥٢ او شوبال پلار دَ قريت يعاريم لره زامن ٥٢
وُو هارواه او حصي همنوحوتي ٥٣ او خيلخانه دَ قريت يعاريم ٥٣
ايثري او الفوتي او آل شماتي او آل مشراعي له دغو نه ثارعاتي

۵۴ او اشتاولي ووتلي ۵۴ زامن دَ سلما بيت‌لحم او نطوفاتي او عطروت
۵۵ بيت يواب اوحصي ماحتي هغه صريمي ۵۵ او خيلخاني دَ هغو
كاتبانوچه دَ يعبيض اوسيدونكي وُو تر عاثيم او سمعاتيم اوسوكاتيم
دا هغه قينيان دِي چه له حمّت پلار دَ بيت‌ركاب وتلي دِي ❊

دريم باب

۱ آ او دغه دِي زامن دَ داؤد چه ده لره په حبرون كښ وزيږيدلي شول
مشر امنون له اخينوعم هغه يزرعيلي نه دويم دانييل له
۲ ابيجايل هغه كرملي نه ۲ دريم ابيشالوم ابن معكه لور دَ تلماي
۳ بادشاه دَ جشور څلورم ادونيا ابن حجيث ۳ پنځم شفطيا له ابيطالِ
۴ شپږم يثرعام له عجلي ښځي خپلي ۴ او ده لره شپږ په حبرون
كښ زيږيدلِي وُو او هلته ئي اوه كاله او شپږ مياشتي بادشاهي
وكړه بيا ئي دري ديرش كاله په اورشليم كښ بادشاهي وكړه
۵ ۵ او دغه ده لره په اورشليم كښ وزيږيدلي شول شمعا او شوباب او
ناثان او سليمان څلور سره له بتشوع لور دَ عميئيل او يبحار
۶ ۸ او اليشامع او اليفالط ۷ او نوجه او نفج او يافيع ۸ او اليشع
۹ او الياداع او اليفلط نه سره ۹ ټول زامن دَ داؤد بي له زامنو
۱۰ دَ سريتو او ثامار دَدوي خور وَه ۱۰ او دَ سليمان زوي رحبعام
او دَ هغه زوي ابياه او دَ هغه زوي آسا او دَ هغه زوي
۱۱ يهوشافاط ۱۱ او دَ هغه زوي يورام او دَ هغه زوي آخز او
۱۲ دَ هغه زوي يواش ۱۲ او دَ هغه زوي امصيا او دَ هغه زوي
۱۳ عزريا دَ هغه زوي يوثام ۱۳ او دَ هغه زوي آحاز او دَ هغه
۱۴ زوي حزقياه او دَ هغه زوي منسي ۱۴ او دَ هغه زوي آمون
۱۵ او دَ هغه زوي يوشياه ۱۵ او دَ يوشياه زامن هغه مشر يوحانان
۱۶ او دويم يهوياقيم دريم صدقيا څلورم شلوم ۱۶ او دَ يهوياقيم

١٧ زامن يكنياه زوي دَ هغه صدقياه ١٧ او دَ يكنياه زامن اسّير
١٨ او شالتئيل زوي ئي ١٨ او ملكيرام او فداياه او شناصر او
١٩ يقمياه او هوشاماع او ندبياه ١٩ او دَ فداياه زامن زربابل او
شمعي او دَ زربابل زامن مُشلام او حننياه او دَ دوي خور شلوميث
٢٠ ٢٠ او حشوباه او اوهل او بركياه او حصدياه او يوشب حسد
٢١ پنځه ٢١ او دَ حننياه زامن پلطياه او اشعياه او زامن دَ رفاياه
٢٢ زامن دَ ارنان زامن دَ عوبدياه ٢٢ او زامن دَ شكنياه شمعياه
او زامن دَ شمعياه حطوش او يجال او باريح او نعرياه او
٢٣ شافاط شپږ ٢٣ او دَ نعرياه زامن اليوعني او حزقياه او عزريقام
دري او دَ اليوعني زامن هوداياهو او الياشيب او فلاياه او
عقوب او يوحانان او دلاياه او عناني اوه ❊

څلورم باب

١ ١ زامن دَ يهوداه پارڅ او حصرون او كرمي او حور او شوبال
٢ ٢ او راياه زوي دَ شوبال يحث وزيږاوه او يحث اخوماي او
٣ لاهد وزيږول دغه خيلخاني دَ څارعاتيانو دِي ٣ او دا دَ ابيعيطم
دِي يزرعيل او يشما او يدباش او دَ دوي دَ خور نُوم هڅّللفوني
٤ ٤ او فنوئيل پلار دَ جدور او عيزر پلار دَ حوشه دا زامن
٥ دَ حور دِي مشر دَ افراطه پلار دَ بيت لحم ٥ او دَ اشحور ابي
٦ تقوع دوه ښځي وي حلاه او نعره ٦ او نعري ده لره احوزام
او حافر او تيماني او اخشتاري وزيږول دغه زامن دَ نعراه
٧ ٨ دِي ٧ او زامن دَ حلاه څرث او څوحر او اتنان ٨ او قوص
عانوب وزيږاوه او هڅوبيبه او دا خيلخاني دَ آخرحيل بن هارم
٩ ٩ او يعبيض له خپلو وروڼو اشراف وه او دَ ده مور دَده نوم
١٠ يعبيض وباله وئي ويل چه ما په عذاب سره هغه وزيږاوه ١٠ او

يعبيځ الله دَ اسرائيل و باله ويل يې كاشكي چه ماته دِ په
بركت سره مبارك كړي او څما حدونه دِ ډير كړي او ستا لاس
له ما سره وي او له شر نه مِ وساتي هسي نه چه په
۱۱ عذاب مِ كړي نو الله هغه چه ده سوال كړي وه راوړ ۱۱ او
كلوب ورور دَ شوخه محير وزيږاوه هغه دَ اشتون پلار دى
۱۲ ۱۲ او اشتون بيت رافا وزيږاوه او پاسيح او تحنه پلار دَ عير دَ
۱۳ ناحاش ښهر دغه خلق دَ ريكا كسان دي ۱۳ او زامن دَ قناز
۱۴ عتنيل او سرايا او زوي دَ عتنيل حتات ۱۴ او معونتاي عفره
وزيږاوه او سرايا يواب پلار دَ خوړي دَ خراشيم وزيږاوه چه
۱۵ دغه كاريګران وو ۱۵ او زامن دَ كالب بن يفنه عيرو او ايله
۱۶ او ناعم او دَ ايله زوي قناز ۱۶ او دَ يللئيل زامن زيف اوزيفه
۱۷ او تيريا او اسرائيل ۱۷ او زامن دَ عزره يتر او مرد او عافر او
يالون او هغه په مريام او په شماي او يشبح پلار دَ اشتموع
۱۸ حامله شوه ۱۸ او دَ هغه ښځي هي هودياه يارد پلار دَ حدور
او حبر پلار دَ سوكو او يقوتئيل پلار دَ زانوح وزيږول او
۱۹ دغه زامن دَ بتيه لور دَ فرعون چه مرد واخسته ۱۹ او زامن
دَ دې ښځي هودياه لور دَ نحم ابي قعيلاه هغه جرمي او اشتموع
۲۰ معكي ۲۰ او دَ شيمون زامن امنون او رنه بن حانون او تيلون
۲۱ او دَ يشعي زامن زوحيث او بن زوحيث ۲۱ بني شيلاه بن يهوداه
عير پلار دَ ليكاه او لعداه پلار دَ ماريشه او خيلځاني دَ كور
۲۲ كار كونكي دَ نري كتاني له بيتِ اشبيع ۲۲ او يوقيم او دَ كوزيبا
كسان او يواش او سارف هغه چه دَ موآب خاوندي كوله او
۲۳ يشوبي لاحم او دا كارونه قديمي دي ۲۳ دغه كمباران دي او
وسيدونكي دَ ناعيم او دَ جديراه هلته له بادشاه سره دَده دَ
۲۴ كار دَپاره اوسيدل ¶ ۲۴ دَ شمعون زامن نموئيل او يامين او يارب

۲۵ او زارح او شاؤل ۲۵ او دَده زوي شلوم زوي ئي مبسام زوي
۲۶ ئي مشماع ۲۶ او دَ مشماع زامن حموئيل زوي ئي زكور زوي ئي
۲۷ شمعِي زوي ئي ۲۷ او دَ شمعِي شپاړس زامن وُو او شپږ لونړه
او دَده دَ ورونړو ډير زامن نه وُو او ټولي خيلخاني دَ دوي
۲۸ دَ بني يهوداه په شان ډيري نه شوي ۲۸ او دوي په بيرشبع او
۲۹ مولاداه او حصور شوعال كښ اوسيدل ۲۹ او په بلهه او عاصم
۳۰ ۳۱ او تولاد كښ ۳۰ او په بتوئيل او حرمه او صقلغ كښ ۳۱ او په
بيت مركابوث او په حصرسوسيم او په بيت برئي او په سعرائيم
۳۲ كښ دا دَ هغو ښهرونو دي دَ داوُد تر بادشاهئ پوري ۳۲ او
دَ دوي كلي عِطام او عين رِمّون او توكن او عاشان پنځه ښهرونه
۳۳ ۳۳ او هغه ټول كلي چه چاپيره دَدي ښهرونو دي تر باعل
۳۴ پوري دا دَ دوي استوكني او نسبونه دي ۳۴ او مشوباب او يمليك
۳۵ او يوشا بن امصياه ۳۵ او يوئيل او ياهو بن يوشبياه بن سراياه
۳۶ بن عسيئيل ۳۶ او اليوعيناي او يعقوباه او يشوحاياه او عشاياه
۳۷ او عدئيل او يسميئيل او بناياه ۳۷ او زيزا بن شفعي بن الون
بن يداه بن شمري بن شمعياه دغه چه په خپلو خپلو نومونو
راغلي دي دَ دوي دَ خيلخانو اميران دي او دَ دوي دَ پلرونو كورونه
۳۹ ډير زيات شول ۳۹ او دَ جدور تر ننوتني دَ خوري تر نمرخاته
۴۰ پوري لاړل چه دَ خپلو رمو دَپاره څراګاه ولټوي ۴۰ نو دوي دَ
وښو او غوړه څراګاه وموند چه هغه زمكه په دوارو لاسونو ارته
او سكوني او دَ آسودګي ځكه چه له اهل حام اوسيدونكي له قديمه
۴۱ هلته وُو ۴۱ او هغوي چه نومونه ليكلي دي دَ حزقياه بادشاه
دَ يهوداه په ورځو كښ راغلل او دَ هغو خيمي ئي ووهلي او هغه
معونيان چه هلته كښ ئي وموندل حرم ئي كړل او تر دي ورځي
پوري دَدغو په ځايونو كښ اوسيدل ځكه چه دَدوي دَ څارويو

٤٢ دَپاره هلته تَخراګاه وه ٤٢ او له دوي نه يعني دَ شمعون له زامنو
دَ سعير غرهِ ته پنځه سوه کسان لاړل او دَ دغو سرداران فلطيا
٤٣ او نعرياه او رفاياه او عزيئيل زامن دَ يشعي ٤٣ او هغه باقي تښتيدلي
دَ عماليق يې ووهل او تر نن ورځې پوري هلته اوسيدل ❊

پنځم باب

١ ١ او زامن دَ راؤبين مشر دَ اسرائيل (ځکه چه دغه مشر
وه، ليکن دي دَپاره چه ده دَ خپل پلار بِچاونړه ناپاکه کړه نو دَده
دَ مشريِ حق دَ يوسف زوي دَ اسرائيل وزامنو ته ورکړي شه
٢ او دَ مشرحق په مردم شماريِ کښ نه کيده ٢ ځکه چه يهوداه
په خپلو ورونړو زوراور شه او امير له ده راغې ليکن
٣ مشري دَ يوسف ده ٣ زامن دَ راؤبين مشر دَ اسرائيل حنوک
٤ او فلو حصرون او کرمي ٤ دَ يوئيل زامن دَ هغه زوي شمعيا
٥ او دَ هغه زوي جوج او دَ هغه زوي شمعي ٥ او دَ هغه زوي
٦ ميخا او دَ هغه زوي رايا او دَ هغه زوي بعل ٦ او دَ هغه زوي
بيراه هغه چه دَ اسور بادشاه تلغث فلناسر دي په بند بوت
٧ هغه امير دَ راؤبيانو وه ٧ او دَ هغه ورور دَ هغه دَ خپلخانو
په موافق دَ هغو نسب‌نامو په مردم شماريِ کښ هغه سرداران
٨ يعئيل او ذکرياه ٨ او بعلع بن عزاز بن شامع بن يوئيل هغه
چه په عروعير کښ اوسيده او تر نبو او تر بعل معون پوري -
٩ ٩ او په مشرقي لوري په نهر فرات دَ بيابان تر مدخل پوري
اوسيده ځکه چه ځاروِي دَ دوي په زمکې دَ جلعاد کښ ډير شول -
١٠ ١٠ او دَ شاؤل په ورځو کښ له هاجريانو سره جنګيدل او هغوي
په لاس دَ دوي پريوتل او دَ دوي په خيمو کښ اوسيدل دَ جلعاد
١١ دَ ټول ښرخانه په اطرافو کښ ١١ او زامن دَ جاد دَ دوي په مقابل

١٢ دَ باشان په زمکې کښې اوسيدل تر سلخه پورې ١٢ يوئيل هغه
سردار او دويم شافام او يعناي او شافاط په باشان کښې ـ
١٣ ١٣ او دَ دوي ورونړه موافق دَ کورونو دَ دوي دَ پلارونو ميکائيل
او مشلام او شبع او يورې او يعکان او زيع او عبير اوه
١٤ ١٤ دغه زامن دَ ابيحائيل بن حوري بن ياروح بن جلعاد بن ميکائيل
١٥ بن يشيشاي بن يحدو بن بوز ١٥ او اخي بن عبدئيل بن جوني
١٦ سردار دَ کور دَ دوي دَ پلارونو ١٦ او دوي په جلعاد کښې په
باشان کښې او دَ هغه په کليو کښې او په ټولو څراګاهو دَ
١٧ شارون دَ هغو په وتلو کښې اوسيدل ١٧ هغه ټول دَ يوتام
بادشاه دَ يهودا په ورځو کښې او دَ يربعام بادشاه دَ اسرائيل
په ورځو کښې په مردم شمارئ کښې وليکلې شول
١٨ ١٨ دَ راؤبين زامن او جاديان او نيمه فرقه دَ منسّي له
بناغليو کسانو نه چه ډالونه او توري ئې اخستل او لندئ ئې کږولې
او جنګ آموخته وُو څلور څلويښت زره او اوه سوه او شپيته
١٩ وُو چه په لشکر وتلي وُو ١٩ او له هاجرانو سره ئې جنګ وکړ
٢٠ او له يطور او نافيش او ناداب سره ٢٠ او دوي په هغو بريَ
بيامونده او هاجران او ټول چه ورسره وُو دَ دوي په لاس کښې
ورکړې شول ځکه چه په جنګ کښې ئې الله ته ناره وکړه او ده
٢١ دَ دوي زارئ واوريده ځکه چه دوي په هغه توکل وکړ ٢١ او
دَ دوي ګلې ئې بيا راوړلې اوښان ئې پنځوس زره او ګډې ئې دوه
سوه پنځوس زره او خرونه ئې دوه زره او دَ سړو ځانونه سل زره
٢٢ ٢٢ ځکه چه ډير وژلي پريوتل ځکه چه دا جنګ له الله وه او
دوي دَ هغو په ځايونو کښې تر بنديوانئ پورې اوسيدل
٢٣ ٢٣ او زامن دَ نيمې فرقې دَ منسّي په زمکه اوسيدل او له
بادشاه تر بعل حرمون نه ډير شول او تر سينر او دَ حرمون تر غره

۲۴ یوري ۲۴ او دغه دَدوي دَ پلرونو دَکورونو سرداران دِي عیفر
او یشعِي او الیئیل او عزرئیل او یرمیاه او هودیاه او یحدئیل
کسان جبّاران دَ قوّت او نامداران کسان او دَ خپلو پلرونو دَ
۲۵ کورونو سرداران ۲۵ او دوي دَ خپلو پلرونو دَ الله خیانت وکړ او
دَ زمکي دَ قومونو په خدایانو پسي ئي زِنا وکړه هغوي چه خداوند
۲۶ دَدوي دَ وړاندِ برباد کړل ۲۶ خداوند الله دَ اسرائیل روح دَ
پول بادشاه دَ اشور او روح دَ تلعث فلناسر بادشاه دَ اشور
لمځاوه نو راوبین او جاد او نیمه فرقه دَ منسّي ئي بندیان کړل
او حلح او حابور او حارا او زود دَ جوزان ته ئي راوستل تر نن ورځي پوري*

شپږم باب

۱ ۱ دَ لاوي زامن جرشون او قهات او مراري ۲ او دَ قهات زامن
۳ عمرام او یځهار او حبرون او عزیئیل ۳ او دَ عمرام زامن هارون
او موسیٰ او مریم او دَ هارون زامن ناداب او ابیهو او الیعازر
۴ او ایثامار ۴ الیعازر فینحاس وزیږاوه او فینحاس ابیشوع وزیږاوه
۶ او بقّي عزّي وزیږاوه ۶ او عزّي زرحیاه وزیږاوه او زرحیاه مرایوت
۷ وزیږاوه ۷ او مرایوت امریاه وزیږاوه او امریاه اخیطوب وزیږاوه
۸ ۸ او اخطوب صدوق وزیږاوه او صدوق او اخیمعض وزیږاوه
۹ ۱۰ ۹ او اخیمعض عزریاه وزیږاوه او عزریاه یوحنان وزیږاوه ۱۰ او
یوحنان عزریاه وزیږاوه او داهغه دِي چه کوهني ئي وکړه په هغه
بیت کښ چه سلیمان په اورشلیم کښ بنا کړ او عزریاه امریاه
۱۲ وزیږاوه او امریاه اخیطوب وزیږاوه ۱۲ او اخیطوب صادوق
۱۳ وزیږاوه او صادوق شلوم وزیږاوه ۱۳ او شلوم حلقیاه وزیږاوه
۱۴ او حلقیاه عزریاه وزیږاوه ۱۴ او عزریاه سرایاه وزیږاوه او سرایاه
۱۵ یهوصادق وزیږاوه ۱۵ او یهوصادق چه خداوند یهوداه او اورشلیم

په لاس دَ نبوکدنضر ورکړل په بندیوانی لاړ شول
۱۶ دَ لاوي زامن جیرشوم او قهات او مراري ۱۷ او دا ۱۶ ۱۷
دَ جیرشوم دَ زامنو نومونه دِي لبني او شمعي ۱۸ او دَ قهات ۱۸
زامن عمرام او یځهار او حبرون او عزیئیل ۱۹ او دَ مراري زامن ۱۹
محلي او مُشي او دا خیلخانې دِي دَ لاویانو موافق دَ پلارونو
دَ دوي ۲۰ دَ جیرشوم لبني زوي دَده او یحث زوي دَده او زِمه ۲۰
زوي دَده ۲۱ او یواخ زوي دَده او عیدو زوي دَده او زراح زوي ۲۱
دَده او یاثراي زوي دَده ۲۲ او دَ قهات زامن عميناداب زوي دده ۲۲
او قورح زوي دَده او امیر زوي دَده ۲۳ او القاناه زوي دَده ۲۳
او ابیاصاف زوي دده او اسیر زوي دَده ۲۴ او تحث زوي دَده ۲۴
او ریئیل زوي دَده او عزیاه زوي دَده او شاؤل زوي دَده
۲۵ او دَ القاناه زامن عماسا او اخیموث ۲۶ او القاناه زامن دَ ۲۵ ۲۶
القاناه خوفي زوي دَده او نحث زوي دَده ۲۷ او الیاب زوي ۲۷
دَده او یروحام زوي دَده القاناه زوي دَده ۲۸ او زامن دَ ۲۸
شموئیل مشر یوئیل (وشنی) او ابیاه ۲۹ دَ مراري زامن محلي ۲۹
او لبني زوي دَده او شمعي زوي دَده او عزاه زوي دَده ۳۰ شمعي ۳۰
زوي دَده او حجیاه زوي دَده او عسایاه زوي دَده ۳۱ او دا ۳۱
هغه دِي چه داؤد دَ سرود په خواه ودرول دَ خداوند په کور
کښې پس له هغه چه صندوق قرار شه ۳۲ او دغو به دَ جمع ۳۲
کیدلو دَ خیمي دَ مسکن دَ وړاندِ په سرود سره خدمت کاوه
تر هغه پوري چه سلیمان بیت یهوه بنا کړ په اورشلیم کښې
او دوي دَ خاندان په موافق دَ هغو په خدمت ودریدل ۳۳ او ۳۳
دا هغه دِي چه ولاړ وُو او زامن ئې له بني قهاتیانو هیمان مغنيِ
زوي دَ یوئیل زوي دَ شموئیل ۳۴ زوي دَ القانه زوي دَ یروحام ۳۴
زوي دَ الیئیل زوي دَ نوح ۳۵ زوي دَ تخوف زوي دَ القانه زوي ۳۵

٣٦ دَ محث زوي دَ عماشي ٣٦ زوي دَ القانه زوي دَ يوئيل زوي دَ
٣٧ عزرياه زوي دَ شفنياه ٣٧ زوي دَ تحث زوي دَ اسير زوي دَ
٣٨ ابياصاف زوي دَ قورح ٣٨ بن يصهار زوي دَ قهات زوي دَ
٣٩ لاوي زوي دَ اسرائيل ٣٩ او دَده ورور اصاف هغه چه دَده
٤٠ په ښي لوري به ودريده يعني اصاف بن برکيا بن شمعا ٤٠ بن
٤١ ميکائيل بن بعسياه بن ملکياه ٤١ اشناي بن زارح بن عداياه
٤٢ ٤٣ ٤٢ بن ايثان بن زمه بن شمعي ٤٣ بن يحث بن جيرشون بن
٤٤ لاوي ٤٤ او دَ مراري زامن ورونړه دَدوي په کيڼ لوري ايثان
٤٥ بن قيشي بن عبدي بن ملوک ٤٥ بن حشبياه بن امصياه بن
٤٦ حلقياه ٤٦ بن امصي بن باني بن شامر بن محلي بن موشي بن مراري
٤٨ بن لاوي ٤٨ او دَدوي ورونړه هغه لاويان چه دَ بيت الله دَ مسکن
٤٩ دَ هر خدمت دَپاره ورکړي شول ¶ ٤٩ او هارون او دَده زامن په
مذبح باندِ به يَ سيزونکي باول او په مذبح باندِ يَ بخور سيځل سره
له بڼوله کار دَ قدس الاقداس او په اسرائيل دَ کفاري دَپاره موافق
٥٠ دَ هر هغه چه موسیٰ بنده دَ الله پرِ فرمان کړي وه ٥٠ او دغه
دَ هارون زامن دي اليعازار زوي دَده او فنيحاس زوي دَده او
٥١ ابيشوع زوي دَده ٥١ او بقي زوي دَده او عزي زوي دَده او زرحيا
٥٢ زوي دَده ٥٢ او مرايوث زوي دَده او امرياه زوي دَده او اخيطوب
٥٣ زوي دَده ٥٣ صادوق زوي دَده او اخيمعص زوي دَده
٥٤ ٥٤ او دا دَدوي استوګني دي دَدوي دَ قلعو دَدوي په
حدونو دَ بني هارون او دَ قهاتيانو دَ خيلخانې ځکه چه دوي لره
٥٥ هسک وه ٥٥ او دوي ته يې دَ يهوداه په مځکه کښې حبرون او دَ
٥٦ هغه چاپيره ځراګاهونه ورکړل ٥٦ ليکن دَ ښهر پټي او حصارونه
٥٧ يې کالب زوي دَ يفنه ته ورکړل ٥٧ او بني هارون ته يې دَ پناګاه
ښهرونه ورکړل حبرون لبناه او دَ هغه ځراګاه او يتير او اشتموع

او دَ دغه څراګاهونه ۵۸ او حلين او دَ هغه څراګاهونه او دَ بير ۵۸
او دَ هغه څراګاهونه ۵۹ او عاشان او دَ هغه څراګاهونه او ۵۹
بيت شمسِي او څراګاهونه يې ۶۰ او دَ بنيامين له فرقې نه جبع او ۶۰
څراګاهونه يې او عَلَّمَت او څراګاهونه يې او عناثوث او څراګاهونه
يې ټول ښهرونه دَ هغو ديارلس ښهرونه موافق دَ خيلخانو
دَدوي ۶۱ او بني قهات لره هغه چه باقي وُو له خيلخانې دَ ۶۱
فرقې له نيمې فرقې نه نيم منسّي په هِسک سره لس ښهرونه
۶۲ او بنِي جيرشوم لره موافق دَ خيلخانو دَدوي له فرقې دَ يساکر ۶۲
نه او له فرقې دَ اشير او له فرقې دَ نفتالي او له فرقې دَ منسّي
په باشان کښې ديارلس ښهرونه ۶۳ بني مراري ته موافق دَ ۶۳
خيلخانو دَدوي له فرقې دَ راؤبين او له فرقې دَ جاد او له فرقې دَ
زبولونه په هِسک سره دولس ښهرونه ۶۴ نو دَ اسرائيل زامنو ۶۴
لاويانو ته دغه ښهرونه او څراګاهونه يې ورکړل ۶۵ او دوي په ۶۵
هسک سره له فرقې دَ يهوداه او له فرقې دَ بنِي شمعون او له فرقې
دَ بنِي بنيامين دغه ښهرونه چه په دي نومونو بللي شوي دِي
ورکړل ۶۶ او څنِ خيلخانې دَ بنِي قهات ته دَدوي دَ حد ښهرونه ۶۶
له فرقې دَ افرائيم نه وشول ۶۷ او دوي ته يې دَ پناه ښهرونه ورکړل ۶۷
شکيم او څراګاهونه يې دَ افرائيم په غره کښې او جزر او دَ هغه
څراګاهونه ۶۸ يا قمعام او دَ هغه څراګاهونه او بيت حورون او ۶۸
څراګاهونه يې ۶۹ او ايلون او څراګاهونه يې او جِت رمون او ۶۹
څراګاهونه يې ۷۰ او له نيمې فرقې دَ منسّي عانير او څراګاهونه يې ۷۰
او بلعام او څراګاهونه يې دَ بنِي قهات دَ خيلخانې دَ باقيه دَپاره
۷۱ بنِي جيرشوم له نيمې فرقې دَ منسّي جولان په باشان کښې او ۷۱
څراګاهونه يې ۷۲ او دَ يساکر له فرقې نه قادش او څراګاهونه يې او ۷۲
دابرَه او څراګاهونه يې ۷۳ او راموت او څراګاهونه يې او عانيم او ۷۳

او عشتاروت او څراګاهونه يې

۷۴ څراګاهونه يې ۷۳، او له فرقې دَ اشیر نه ماشال او څراګاهونه يې
۷۵ او عبدون او څراګاهونه يې ۷۴، او حوقوق او څراګاهونه يې او
۷۶ رحوب او څراګاهونه يې ۷۵، او له فرقې دَ نفتالي نه قادش په
جليل کښې او څراګاهونه يې او حمون او څراګاهونه يې او
۷۷ قرياتايم او څراګاهونه يې ۷۶، ذبني مراري دپاره چه باقي دي دَ
زبولون له فرقې نه رمونو او څراګاهونو يې او تابور او څراګاهونه
۷۸ يې ۷۷، او په پورې خوا دَ اردن اريحا دَ نمرخاته په خوا له فرقې
دَ راؤبين باصر په بيابان کښې او څراګاهونه يې او يهصه
۷۹ او څراګاهونه يې ۷۸، او قديموث او څراګاهونه يې او ميفعث
۸۰ او څراګاهونه يې ۷۹، او دَ جاد له فرقې نه راموث په جلعاد کښې
۸۱ او څراګاهونه يې او محنايم او څراګاهونه يې ۸۰، او حشبون
او څراګاهونه يې او يعزير او څراګاهونه يې ✢

اوم باب

۱ آ نو دَ يساکر زامن تولاع او فواه ياشوب او شمرون څلور-
۲ ۲ او دَ تولاع زامن عزّي او رفاياه او يوئيل او يحماي او يبسام
او شموئيل دَ دوي دَ پلار تولاع دَ کور سرداران جبّاران دَ قوّت
موافق دَ نسب‌نامې دَ دوي دَ هغو شمار دَ داؤد په ورځو کښې
۳ دوويشت زره شپږ سوه وه ۳، او دَ عزّي زامن يزرحياه او دَ
يزرحياه زامن ميکائيل او عوبدياه او يوئيل او شماه پنځه
۴ ټول سرداران ۴، او سره دَ دوي موافق دَ نسب‌نامو دَ دوي او دَ
دوي دَ پلرونو کورونه ډلې دَ فوزونو دَ جنګ شپږ ديرش
۵ زره ځکه چه دوي ښځې او هلکان ډېر کړل ۵، او دَ دوي ورونړه
موافق دَ ټولو خيلخانو دَ يسّاکار جبّاران دَ قوّت اوه اتيا زره ټول
په مردم شمارۍ دَ دوي کښې

٦ ٦ بنيامين لره بلع بکر او يديعئيل دري ٧ او دَ بلع زامن اصبون
او عزِي او عزيئيل او يريموث او عيرِي پنځه سرداران دَ کور دَ پلرونو
جباران دَ قوّت او دوي په مردم شماري دوه ويشت زره او څلور
٨ ديرش وُو ٨ او دَ بکر زامن ميراه او يوعاش او اليعزر او اليوعيني
عامرِي او يريموث او ابياه او عناثوث او علامث دا ټول دَ بکر
٩ زامن دِي ٩ او مردم شمارِي دَدوي دَ نسب نامو په موافق سرداران
دَدوي دَ پلارونو دَ کورونو جبّاران دَ قوّت شل زره او دوه سوه
١٠ ١٠ او دَ يديعئيل زامن بلهان او دَ بلهان زامن يعوش او بنيامين
١١ او ايهود او کنعنه او زيتان او ترشيش او اخيشاحر ١١ دا ټول
دَ يديعئيل زامن موافق دَ سردارانو دَ پلارونو جبّاران دَ قوّت
١٢ اوه لس زره او دوه سوه چه جنګ ته په لښکر وتل ١٢ او شُفّيم
١٣ او حُفّيم بنِي عير او حوشيم بن احير ١٣ دَ نفتالِي زامن يحصيئيل
١٤ او جوني او يصر او شلوم زامن دَ بلهه ١٤ دَ منسّي زامن دَ
اسرائيل هغه چه ارامي سرِيتي ورزيږاوه ماکير پلار دَ جلعاد
١٥ وزيږاوه ١٥ او ماکير دَ شفيم او دَ حفيم خور ښځه واخسته او ددَه
دَخور نُوم معکه وه او دَ هغه دويم نُوم صلفحاد وه او صلفحاد لره لونړه وشولي
١٦ ١٦ او معکه ښځې دَ ماکير زوي وزيږاوه او دَ هغه نوم ئې پرش
١٧ وباله او دَده دَ ورور نُوم شارش او زامن ئې اولام او راقم ١٧ او
دَ اولام زوي بدان دغه دَ جلعاد زامن دِي دَ زوي دَ ماکير دَ زوي
١٨ دَ منسّي ١٨ او دَدغه خور هموّلکت ايشهود او ابيعزر او محلاه
١٩ وزيږول ١٩ او دَ شميداع زامن اخيان او شکيم او لقي او انعام
٢٠ ٢٠ او دَ افرائيم زامن شوتالح او برد زوي ئې او تحث زوي
٢١ ئې او العاداه زوي ئې او تحث زوي ئې ٢١ او زاباد زوي ئې او
شوتلح زوي ئې او عزر او العد چه دَ جث کسان چه په هغه
زمکه کښې زيږيدلي وُو قتل ئې کړل ځکه چه دوي کوز شول چه

۲۲ دَدوي ښاروِي بوزِي ۲۲ او دَ دوي پلار افرائيم ډيري ورځې وِيرکاوه
۲۳ او ورونړه ئې ورغلل چه تسلّي ورکړي ۲۳ او خپلې ښځې ته ورغي
او هغه حامله شوه او زوي ئې وزيږاوه او دَ هغه نوم ئې بريعه
۲۴ وباله ځکه چه دَده په کور کښې بلا وه ۲۴ او دَ هغه لُور شيره
۲۵ او دي کوزنئ او پاسنئ بيتِ حورون بنا کړل او عزن شيره ۲۵ او
اورفح زوي ئې اورشف زوي ئې اوتلح زوي ئې او تاحن زوي ئې
۲۶ ۲۷ لعدان زوي ئې عميهود زوي ئې اليشامع زوي ئې ۲۷ او نون
۲۸ زوي ئې او يهوشوع زوي ئې ۲۸ او دَدوي اخستنه او دَ دوي
استوګني بيت ايل او کلي ئې او دَ نمرخاته په لُوري نعران او په
مغرب جزر او کلي ئې او شکم او کلي ئې تر عزه پوري او کلي ئې
۲۹ ۲۹ او په خواه دَ بن منسّي بيت شان او کلي ئې او تعنک او
کلي ئې مجدو او کلي ئې او دور او کلي ئې په دغه کښې دَ يوسف
بنِ اسرائيل زامن اوسيدل
۳۰ ۳۰ دَ اشير زامن يمناه او يشواه او يشوي او بريعه
۳۱ او دَ دوي خور سوح ۳۱ او دَ بريعه زامن حبر او ملکئيل هغه
۳۲ پلار دَ برزاوث ۳۲ او حبر يفلاط وزيږاوه او شومير او حوثام او
۳۳ شوعا خور ئې ۳۳ دَ يفلاط زامن پاسک او بمهال او عشوات دَغه
۳۴ دَ يفلاط زامن دي ۳۴ او دَ شامر زامن اخي او روهجه او يحبه
۳۵ او ارام ۳۵ او دَ هيلام زامن ورور ئې ځوفح او يمناع او شالش
۳۶ او عامل ۳۶ او دَ ځوفح زامن سوح او هرنفر او شوعال او بيري او
۳۷ ۳۸ يمره ۳۷ بصر او هود او شما او شلشاه او يثران او بيرا ۳۸ او دَ يثر
۳۹ زامن يفنّه او فسپه او آرا ۳۹ او دَ علّا زامن ارح او حنئيل او رځيا
۴۰ ۴۰ دا ټول دَ اشير زامن سرداران دَ کورونو دَ پلارونو غوره شوي
جبّاران دَ قوّت سرداران دَ رئيسانو او دَ هغو مردم شماري په
لښکر په جنګ دَ هغو کسانو شمار شپږويشت زره وه ❊

اتم باب

۱ آ او بنیامین بالع مشر خپل وزیږاوه او اشبیل دویم او اخرخ
۲ ۳ دریم ۲ نوحه څلورم او رافاه پنځم ۳ او دَ بالع زامن وُو ادّار
۴ ۵ او جیرا او ابیهود ۴ او ابیشوع او نعمان او اخوخ ۵ او جیرا او
۶ شفوفان او حورام ۶ او دغه بنِ اخود دِي دغه سرداران دَ پلارونو
۷ اوسیدونکي دَ جبع ماناحث ته بوتلل ۷ او نعمان او اخیاه او
۸ جیرا او دغه دوي جلاوطنه کړل او عزّا او اخیحد وزیږول ۸ او
شحرایم دَ مواب په میدان کښې پس دَ دوي له استولو وزیږول
۹ ښځې یې حوشیم او بعراوي ۹ او له خودش ښځې یې یوباب او ظبیا
۱۰ او میشا او ملکام ۱۰ او یعوص او شکیاه او مرماه وزیږیدل
۱۱ دغه زامن یې سرداران دَ پلرونو دِي ۱۱ او له حوشیم نه یې ابیطوب
۱۲ او الفعل وزیږیدل ۱۲ او دَ الفعل زامن عابر او مشعام او
۱۳ شامر دغه چه اونو او لود او کلي یې بنا کړل ۱۳ او بریعه او شمعه
او دغه دایالون دَ اوسیدونکو دَ پلارونو سرداران دِي او
۱۴ دَغو دَ جث اوسیدونکي وشړل ۱۴ او اخیو او شاشق او
۱۵ ۱۶ یریموث ۱۵ او زبدیاه او عراد او عادر ۱۶ میخائیل او یشپه او
۱۷ ۱۸ یوحا دَ بریعه زامن ۱۷ زبدیاه او مشلام او حزقي او حابر ۱۸ او
۱۹ یشمري او یزلیاه او یوباب زامن دَ الفعل ۱۹ او یاقیم او زکري
۲۰ ۲۱ او زبدي ۲۰ او الیعني او ظلتي او یلئیل ۲۱ او عدایاه او برایاه
۲۲ او شمرث زامن دَ شمعي ۲۲ او یشپان او عیبر او الیئیل-
۲۳ ۲۴ ۲۳ او عبدون او زکري او حانان ۲۴ او حننیاه او عیلام او
۲۵ ۲۶ عنثوثیا ۲۵ او یفدیاه او فنوئیل زامن دَ شاشق ۲۶ او شمشري
۲۷ او شحریاه او عثلیاه ۲۷ او یعرشیاه او ایلیاه او زکري زامن
۲۸ دَ یروحام ۲۸ دغه یدِي سرداران موافق دَ نسبنامو دَ دوي

۲۹ سرداران وُو دغه په اورشليم کښې اوسيدل ۲۹ او په جبعون
۳۰ دَ جبعون پلار اوسيده او دَ ښځې نوم ئې معکاه وه ۳۰ او مشر
۳۱ زوي ئې عبدون او صور او قيش او بعل او ناداب ۳۱ او
۳۲ جدور او اخيو او زاکر ۳۲ او مقلوث شماه وزيږاوه او دوي
هم له ورونړو خپلو سره په اورشليم کښې اوسيدل مقابل
۳۳ دَ ورونړو دَ دوي ۳۳ او نير قيس وزيږاوه او قيس شاؤل
وزيږاوه او شاؤل يهوناثان وزيږاوه او ملکيشوع او ابيناداب
۳۴ او اشبعل وزيږول ۳۴ او دَ يهوناثان زوي مريب‌باعل او
۳۵ مريب‌باعل ميکاه وزيږاوه ۳۵ او دَ ميکاه زامن پيثون او ملک
۳۶ او تاريع او احاز ۳۶ او احاز يهوعداه وزيږاوه او يهوعداه عالمث
وزيږاوه او عزماوث او زمري وزيږول او زمري موصا وزيږاوه
۳۷ ۳۷ او موصا بعناه وزيږاوه او رافه زوي ئې او لعاسه زوي
۳۸ ئې او اصل زوي ئې ۳۸ او اصل له شپږ زامن وُو او دا ئې
نومونه دي عزريقام او بوکرو او اسمعيل او شعرياه او عوبدياه
۳۹ او حانان دا ټول دَ اصل زامن دي ۳۹ او دَ ده دَ ورور عاشق
زامن اولام ئې مشر او يعوش هغه دويم او اليفلط هغه دريم
۴۰ ۴۰ او دَ اولام زامن جبّاران دَ قوّت کسان وُو تيرانداز وُو
ډير زامن ئې لرل او زامن دَ زامنو ئې يو سل پنځوس دا ټول دَ
بنيامين له اولاد نه وُو ۞

نهم باب

۱ ۱ او ټول اسرائيل په مردم شمارئ شول او کوره دَ اسرائيل
دَ بادشاهانو په کتاب کښې ليکلي شوي دي او يهوداه خپل
۲ خيانت په سبب بابل ته په بند بوتلي شه ۲ او اول اوسيدونکي
چه په خپلو آخستنو کښې په خپلو ښهرونو کښې اسرائيلي وُو
۳ هغه کوهنان او هغه لاويان او هغه نثنيم وُو ۳ او له بني‌يهوداه

او له بني بنيامين او له بني افرائيم او له منسّي نه په اورشليم
كښې اوسيدل ۴ عوتاي بن عميهود بن عامري بن امري بن باني ۴
بني فارص له بني يهودا نه ۵ او له هغو سيلونيانو نه عسايا ۵
هغه مشر او دَده زامن ۶ او له بني زارح نه يعوئيل او دَده ۶
ورونړه شپږ سوه نوي ۷ او له بني بنيامين صلّو بن مُشلام ۷
بن هودوياه بن هسنواه ۸ او يبنياه بن يروحام او ايلاه بن ۸
عزّي بن مكري مشلام بن شفطياه بن رعوئيل بن يبنياه ۹ او ۹
دَدوي ورونړه موافق دَ نسب نامو دَدوي نه نه سوه او
شپږ پنځوس دا ټول كسان پدري سرداران دَ خپلو پلارونو
دَ كورونو

۱۰ او له كوهينانو يدعياه او يهوياريب او ياكين ۱۱ او ۱۰ ۱۱
عزرياه بن حلقياه بن مشلام بن صادوق بن مرايوث بن اخطوب
امير دَ بيت الله ۱۲ او عداياه بن يروحام بن پشحور بن ملكياه ۱۲
او معسي بن عديئيل بن يحزيره بن مشلام بن مسليميث
بن امير ۱۳ او دَدوي ورونړه سرداران دَدوي دَ پلارونو دَ كورونو ۱۳
يو زر اوه سوه او شپيته جبّاران دَ توّت كاريګران دَ بيت الله
دَ خدمت دَ پاره ۱۴ او له لاويانو شمعياه زوي دَ حشوب ۱۴
زوي دَ عزريقام زوي دَ حشبياه له بني مراري نه ۱۵ او بقبقر ۱۵ ۱۶
حرش او جلال او متنياه بن ميكا بن زكري بن آساف ۱۷ او ۱۷
دربانان شلوم او عقوب او طلمون او اخيمان او دَدوي ورونړه
شلوم هغه سردار ۱۸ او لا تر اوسه پوري دغه دَ بادشاه په ۱۸
دروازي كښې دَ نمرخاته په لوري وُو دغه دَ بني لاوي دَ ډيرو
دربانان وُو ۱۹ او شلوم بن قوري بن ابياساف بن قورح او ۱۹
دَده ورونړه دَ پلار كورونه هغه قورحيان دَ خدمت په كاريګرئ باندي
ساتونكي دَ آستاني دَ خيمي او پلارونه ئي په ډيري كښې ساتونكي

۱۶ او عوبدياه بن شمعياه بن جلال بن يدوتون او بركياه بن آساف بن القانه چه د نطوفاتيانو په كلو كښې اوسيده

۲۰ دننه وتني ۲۰ او فنیحاس زوي دَ العازار وړاندې په دوي باندِ
۲۱ امیر وه او خداوند ورسره وه ۲۱ او زکریاه زوي دَ مشلمیاه
۲۲ دَ اجتماع دَ خیمي دَ مدخل دروانچي وه ۲۲ دغه ټول واړه
غوره شوي دروانچیان په آستانو دوه سوه دولس وُو دغه
په خپلو حصارونو کښ مردم شمارِي کړي شوي وُو دوي داؤد
۲۳ او رؤیا لیدونکي شموئیل دَ دوي په امانت کښ ودرول ۲۳ او
دوي او دَ دوي زامن دَ بیتِ یهوه په کور دَ خیمي په دروازي
۲۴ دَ ساتني دَپاره وُو ۲۴ په څلورو طرفونو دروانچیان وُو په مشرق
۲۵ او په مغرب او په شمال او په جنوب ۲۵ او دَ دوي ورونړه په
خپلو کلیو کښ وُو چه په اومه ورځ وار په وار راتلي او ورسره
۲۶ وِي ۲۶ ځکه چه دغه په امانت باندِ دَ جبّار دروانچیانو سرداران
وُو دا څلور لاویان او په خونو او په خزانو دَ بیت‌الله وُو ـ
۲۷ ۲۷ او دَ بیت‌الله په گرداگرد ئې شپه تیره کوله ځکه چه په دوي
۲۸ باندِ ساتنه وه او په دوي باندِ هر صباح پرانتنه وَه ۲۸ او ځیني
دَ دوي دَ خدمت په لوښو ځکه چه دوي به هغه په شمار سره
۲۹ ننباسل او په شمار به ئې یستل ۲۹ او ځیني دَ دوي مقرّر وُو
په کالیو او په ټولو پاکو کالیو او په میدې او په شرابو او
۳۰ په تیلو او په لوبانو او په بلسانو ۳۰ او ځیني له بني کوهنانو
۳۱ به دَ بلسانو مرهم عطارول ۳۱ متتیاه له لاویانو هغه دَ شلوم
۳۲ هغه دَ قورحي مشروه په هغو جوړ شویو غُنزابنیو ۳۲ او ځیني
له قهاتیانو دَ دوي له ورونړو به قطاري ډوډئ په هر سبّت کښ
۳۳ تیاري کړي ۳۳ او دا هغه سرودگران دِي سرداران دَ پلارونو
دَ لاویانو په خونو کښ او دوي معاف شوِي وُو ځکه چه ورځ او
۳۴ شپه به په دوي باندِ داکار وه ۳۴ دغه سرداران پلارونه دَ
لاویانو دِي موافق دَ سردارانو دَ دوي دَ نسب‌نامو دغه په اورشلیم

کښې اوسېدل
۳۵ او په جبعون کښې پلار دَ جبعون اوسېده يعوئيل او ۳۵
دَدغه دَ ښځې نوم معکه وه ۳۶ او دَده مشر زوي عبدون وه ۳۶
او صور او قيس او بعل او نير او ناداب ۳۷ او جدور او اخيو ۳۷
او زکرياه او مقلوت ۳۸ او مقلوت شمام وزېږاوه او دوي هم ۳۸
په مقابل دَ خپلو ورونړو په اورشليم کښې له خپلو ورونړو
سره اوسېدل ۳۹ او نير قيس وزېږاوه او شاؤل يهوناثان ۳۹
او ملکشوع او ابيناداب او اشباعل ۴۰ او دَ يوناثان زوي مريباعل ۴۰
او مريباعل ميکاه وزېږاوه ۴۱ او دَ ميکاه زامن پيثون او ملک ۴۱
او تحريع ۴۲ او احاز يعراه وزېږاوه او يعراه علمث او عزماوت ۴۲
او زمري وزېږاول او زمري موصا وزېږاوه ۴۳ او موصا بنعا ۴۳
وزېږاوه او رفايا زوي ئې او العسه زوي ئې او اصيل زوي
ئې ۴۴ او اصيل لره شپږ زامن وو او دائې نومونه دي عزريقام ۴۴
او بوکرو او سماعيل او شعرياه او عوبدياه او حانان دغه دَ اصيل
زامن دي ❊

لسم باب

۱ او فلسطيانو له اسرائيل سره جنګ وکړ او دَ اسرائيل سړي ۱
دَ فلسطيانو له مخې وتښتېدل او وژلي شوي دَ جلبوع په غره
کښې پرېوتل ۲ او فلسطيان په شاؤل او دَده په زامنو پسې ۲
ونښتل او فلسطيانو يوناثان او ابيناداب او ملکيشوع زامن
دَ شاؤل ووهل ۳ او جنګ په شاؤل سخت شه او ليندي ۳
ويشتونکي ورو رسېدل او له تيراندازو نه ژوبل شول ۴ نو ۴
شاؤل خپل وصله پورته کونکي ته وويل چه توره دِ وکاږه او
پرې سوري مِ کړه هسې نه چه دغه نامختون راشي او بې حرمت
مِ کړي نو دَده وصله بردار ونه غوښته ځکه چه هغه ډېر وېرېده

٥ نو شاؤل توره واخسته او پري پريوت او مړ شه ٥ اوچه
دَده وصله بردار وليد چه شاؤل مړ شه بو دغه هم په توري
٦ پريوت او مړ شه ٦ نو شاؤل او دري واړه زامن ئي مړه شول
٧ او ټوله خيلخانه ئي ورسره مړه شوله ٧ اوچه دَ اسرائيل ټولو
سړيو چه په خوړ کښ وُو وليد چه دوي وتښتيدل او شاؤل
او دَده زامن مړه شول نو خپل ښهرونه ئي پريښودل او
وتښتيدل نو فلسطيان راغله او په کښ واوسيدل
٨ ٨ او په صباح چه فلسطيان وراغله چه مړي برښنه
کړي شاؤل ئي وموند او زامن ئي چه په غره دَ جلبوع کښ
٩ پراته وُو ٩ نو هغه ئي برښنه کړ او سر ئي واخست او وصله
ئي اودَ فلسطيانو زمکي ته ئي چارچاپيره واستول چه خپلو
١٠ بتانو او خلقو ته زيري ورکړي ١٠ او دَدوي وصله ئي دَ خپلو
خدايانو په کور کښ کيښوده او دَده سر ئي دَ دجون په کور کښ
١١ ټمګ واهه ١١ اوچه ټول يابيش جلعاد واوريده هرڅه چه
١٢ فلسطيانو په شاؤل کړي وُو ١٢ نو ټول سړي دَ قوّت پورته شول
اودَ شاؤل مړي اودَده دَ زامنو مړي ئي واخستل او يابيش ته
ئي وروړل اودَده هډوکي ئي تر بطم دَ لاندِ په يابيش کښ ښخ
١٣ کړل او اوه ورځي ئي روژه ونيوه ١٣ او شاؤل دَ هغه خيانت په
سبب مړ شه چه له خداوند سره ئي خيانت وکړ دَ خداوند دَ
کلام په سبب چه و ئي نه سانه او هم دَده دَ طلب له پريانئ
١٤ د سوال ١٤ او له خداوند ئي سوال و نه کړ نو دي ئي مړ کړ
او ملکيت ئي داؤد بن يسّي ته وګرزاوه ✢

يولسم باب

١ ١ او ټول اسرائيل داؤد ته په حبرون کښ راجمع شول ويل ئي

کوره مونږ ستا هډوکي او غوښه یُو ٢ او هم پروُن او هم لا ٢
وړاندِ هم دَ شاؤل بادشاه په بادشاه کیدلو کښې ته هغه
وې چه اسرائیل به دِ ویستل او ننه ویستل او خداوند الله
ستا دَرته وویل چه ته به زما اُمّت اسرائیل وڅروې او ته به
زما په اُمّت اسرائیل باندِ آمیر شې ٣ او ټول سپین ږیرې دَ اسرائیل ٣
بادشاه ته حبروُن ته ورغلل او داؤد له دوې سره په حبروُن کښې
عهد وکړ دَ خداوند دَ وړاندِ او داؤد ئې په اسرائیل بادشاه
مسحه کړ دَ خداوند دَ کلام په موافق په لاس دَ شموئیل ٤ او ٤
داؤد او ټول اسرائیل اورشلیم ته یعني یبوُس ته لاړل او هلته
یبوسیان وُو اوسیدونکي دَ زمکې ٥ اودَ یبوُس اوسیدونکو داؤد ٥
ته وویل چه ته به دلته رانه شې نو داؤد دَ صیحوُن قلا ونیوه
چه دغه دَ داؤد ښهر دې ٦ او داؤد وویل هغه چه اول یبوسیان ٦
ووهي هم هغه به سر او سردار وي نو یوآب زوی دَ ضرویه
اول وخوت او سر شه ٧ او داؤد په قلا کښې تم شه دَدې دَپاره ٧
ئې دَ داؤد ښهر وباله ٨ او دَ هغه په ګرداګرد ئې ښهر بنا کړ له میلو ٨
نه دَ هغه تر ګرداګرد پورې او یوآب نور ښهر نوې جوړ کړ ٩ او ٩
داؤد به په تللو تَه او لوې شه او دَ لښکرو خداوند ورسره وه
١٠ او دغه سرداران پهلوانان دَ داؤد دِي چه دَده سره ئې ١٠
دَده په بادشاهئ کښې ځانونه ټینګ کړل دَ ټول اسرائیل سره
چه دې بادشاه کړي موافق دَ کلام دَ خداوند په جهت دَ اسرائیل
١١ او دا دَ هغه پهلوانانو شمار دې چه دَ داؤد وُو یشابعام بنِ ١١
حکموني سردار په دریو کښې دا هغه دې چه په درې سوو ئې خپله
نیزه پورته کړه په یو وار ئې هغوې ووژلل ١٢ او پس له دغه العازار ١٢
بن دودو اخوخي دغه له هغو دریو پهلوانانو وه ١٣ هغه له داؤد ١٣
سره په پسیدمیم کښې وه او هلته فلسطیان جنګ ته سره ټول

شول او دَ هغه پټي يوه ټوټه له اوربشو ډکه وه نو امّت دَ
۱۴ فلسطيانو له مخي وتښتيدل ۱۴ او دَ هغه ټوټي په مينځ کښ ئي
ځانونه ودرول او هغه ئي خلاص کړ او فلسطيان ئي ووهل
۱۵ او خداوند لوي خلاصون ورکړ ۱۵ او له هغو ديرشو سردارانو
نه دغه دري پربني ته داؤد ته راکوز شول دَ عدلاّم مغاري
ته او دَ فلسطيانو لښکر دَ رفائيانو په خوړ کښ ډيره شه
۱۶ ۱۶ او هغه وقت داؤد په ځاؤدي کښ وه او دَ فلسطيانو لښکر
۱۷ هغه وقت په بيت‌لحم کښ وه ۱۷ او داؤد خواست وکړ وئي ويل
چه څوک به په ما له هغه کوهي دَ بيت‌لحم نه چه دروازي
۱۸ څخه دئ اوبه وڅښوي ۱۸ نو هغه دريو دَ فلسطيانو لښکر
څيري کړ او اوبه ئي دَ بيت‌لحم له کوهي نه چه دروازي څخه
وه راوکښلي او وا ئي خستلي او داؤد ته ئي ورورړي او داؤد
۱۹ ونه غوښتل چه و ئي څښي بلکه خداوند له ئي توي کړي ۱۹ او
وئي ويل چه دا دِ ما لره نه وِي څما دَ الله له لوري چه داسي
وکړم زه به دَ دغو کسانو ويني دَ دوي په ځانونو وڅښم څکه چه
دوي په خپلو ځانونو راوړي دِي او ده و نه غوښتل چه وئي څښي
۲۰ دا هغه دِي چه هغو دريو پهلوانانو وکړل ۲۰ او ابيشي ورور
دَ يوآب سردار دَ دغو دريو شوو وه اوْ ده نيزه خپله په دريو پورته کړه او مړه ئي کړه او
۲۱ دَده نوم په هغو دريو کښ وه ۲۱ چه دغو دريو کښ له دوو
نه زيات عزّت‌دار وه او هغو لره سردار وه مکر هغو دريو
۲۲ ته نه رسيده ۲۲ بناياهو بنِ يهوياداع زوي دَ سړي دَ قوّت
وه له قبځئيل چه ډير کارونه ئي کول دا هغه دَي چه دوه
دَ ارئيل دَ مواب ئي مړه کړه او دا هغه دئ چه کوز شه
او زمري ئي دَ واوري په ورځ دَ ډوغل په مينځ کښ وواهه -
۲۳ ۲۳ او دا هغه دئ چه مصري ئي وواهه سړي چه قد ئي پنځه

وه او ده نيزه خپله په دريو

هاتي وه او دَ مصري په لاس کښې نيزه وه لکه لښتې دَ جولاګانو
او دې هغه ته په همسا سره ورکوز شه او نيزه ئې دَ
مصري له لاس راکاږله او هغه ئې دَ هغه په نيزه مړ کړ -
۲۴ دا هغه کار دې چه بناياهو زوی دَ يهوياداع وکړ او دَه ۲۴
نُوم دَ هغو دريو پهلوانانو په مينځ کښې وه ۲۵ او ګوره دا په ۲۵
هغو ديرشو کښې عزّت دار وه ليکن دې اوّل دريو ته نه رسيده
او داؤد په خپل دربار باندِ کېښنود
۲۶ او دَ لښکر پهلوانان چه وُو عسائيل ورور دَ يواب ۲۶
او الحانان بن دودو دَ بيت لحم ۲۷ او شموث هغه هروري حيلص ۲۷
پلوني ۲۸ عيرا بن عقيش هغه تقوعي ابيعذر هغه عنتوتي - ۲۸
سبکي هغه حشاتي عيلي اخوخي ۳۰ مهري نطوفاتي خالد بن بعناه ۲۹ ۳۰
هغه نطوفاتي ۳۱ ايتي بن ريبي له جبعي دَ بن بنيامين بناياه هغه ۳۱
پرعاتوني ۳۲ حوري دَ جاعش له رودونو ابئيل عرباتي ۳۳ عزماوث ۳۲ ۳۳
هغه بحرومي اليحبا هغه شعلوني ۳۴ هاشيم هغه جزوني يوناثان ۳۴
بن شاجي هغه هراري ۳۵ اخيام بن ساکا هغه هراري اليفال ۳۵
بن اُور ۳۶ حيفر هغه مکيراتي او اخياه هغه پلوني ۳۷ حصرو ۳۶ ۳۷
هغه کرملي نعرې بن ازباي ۳۸ يوئيل ورور دَ ناثان مبحار ۳۸
بن هجري صلق هغه عموني ۳۹ نخري هغه بيروتي دَ يواب بن ۳۹
ضرويه وصله ورونکي ۴۰ عيرا هغه يتري جاريب هغه يتري ۴۰ ۴۱
اورياه هغه حتّي زابد بن احلائي ۴۲ عدينا بن شيزا هغه راؤبني ۴۲
سر دَ راؤبني او له دغه سره ديرش ۴۳ حانان زوی دَ معکه ۴۳
يوشافاط هغه متني ۴۴ عزيا عشتراوتي شامع او يعوئيل زامن ۴۴
دَ حوثام هغه عروعيري ۴۵ يديعئيل بن شمري او يوحا ورور ۴۵
دَ هغه تيحتي وه ۴۶ اليئيل هغه محويم او يريبي او يوشاوياه زامن ۴۶
دَ النعم او يتمه هغه موابي ۴۷ اليئيل او عوبيد او يعسئيل هغه موصوباياه ❖ ۴۷

دولسم باب

۱ ۱ او دا هغه دي چه داؤد ته ورغلل و ځقلغ ته او دی لا تر
اوسه دَ شاؤل بن قيس له مخ نه بند وه او دوي له پهلوانانو
۲ وُو چه په جنګ کښ مددګار وُو ۲ په ليندو وسله دار وُو
ښي لاسو والو او کيڼ لاسو والو په کاڼو او په غشو له ليندو
او له مچوغنو په ويشتولو سره دوي دَ شاؤل له ورونړو دَ
۳ بنيامين ۳ سر ئې اخيعزر بيا يوآش زامن دَ شماعه هغه جبعتي
او يزوئيل او فلط زامن دَ عزماؤت او براکا او ييهو هغه
۴ عناتوتي ۴ او يشمعياه هغه جبعوني پهلوان دَ ديرشو په منځ کښ
او په هغو ديرشو باندِ او يرمياه او يحزئيل او يوحانان او يوزاباد
۵ هغه جديراتي ۵ او الِعوزي او يريموت او بعلياه او شمرياهو
۶ او شفطياهو هغه حروفي ۶ او القاناه او يشياهو او عزرئيل
۷ او يوعزر او ياشابعام هغه قاحيان ۷ او يوعيلي او زبدياه
۸ زامن دَ يروحام له هغه جدور نه ۸ او له جاديانو داؤد ته
وربيل شول او کوټ ته په بيابان کښ جباران دَ قوت کسان
دَ لښکر صفونه تړونکي دَ ډالونو او دَ برچو سره او مخونه ئې
۹ لکه دَ زمرو مخونه او ګړندي لکه هوسئ په غرونو ۹ عيزر هغه
۱۰ سر او عوبدياه دويم الياب دريم ۱۰ مشمنّه څلورم يرمياه
۱۱ ۱۲ پنځم ۱۱ عتي شپږم او اليئل اوم ۱۲ يوحنان اتم الزابد نهم
۱۳ ۱۴ ۱۳ ارمياهو لسم او مکبني يولسم ۱۴ دغه دَ جاد له اولادَ دي
۱۵ سرداران دَ لښکر وړوکي دَ سلو او لوي دَ زرو ۱۵ دا هغه دي
چه په اولي مياشتي له اردن پوري وتل او هغه ټولو غاړو
ډک وه او ټول خلق دَ خوړو ئې دَ مشرق او دَ مغرب په لوري
۱۶ وتښتول ۱۶ دَ بنيامين او دَ يهوداه له قوم نه دَ داؤد قلا ته

۱۷ راغلل ۱۷ او داؤد دَ دوي مخې ته ور ووت او ورته ئې وويل
چه که تاسي ما ته په سلام راغلي يئِ چه مددکاري مِ وکړئ
نو ځما زړه به له تاسي سره واحد وِي او که چري تاسي ځما
دُښمنان و پرزويئِ نو په دغه چه ځما په ورغوي کښ ظلم نشته
۱۸ نو ځمونږ دَ پلرونو الله دِ وګوري او تنبيه دِ وکړي ۱۸ نو په عماسائ
چه دَ هغو ديرشو سَروه روح لباس ور واغوستاوه وئ ويل چه
مونږ ستا يُو اي داؤدَ او مونږ له تا سره يو اي ابنِ يسّي سلام
سلام په تا او سلام ستا په مددکارو ځکه چه ستا الله ستا
مددکار دیَ نو داؤد هغوي قبول کړه او دَ لښکرو سرداران ئې کړه
۱۹ ۱۹ او ځني له منسّي نه داؤد ته ولويدل هغه وقت چه له فلسطيانو
سره په شاؤل باندِ دَ جنګ دَپاره راغي او دوي دَ هغو مددکارِي
ونه کړه ځکه چه سرورانو دَ فلسطيانو په مصلحت سره وختل
وئ ويل چه دوي به ځمونږ سرونه خپل خاوند شاؤل ته
۲۰ پريباسِي ۲۰ چه دیَ څقلغ ته روان شه له منسّي نه ده ته
ولويدل عدناح او يوزاباد او يديعئيل او يوزاباد او اليهو او
۲۱ ځلثاي سرداران دَ زرونو دَ منسّي ۲۱ او دوي په داړي سره دَ
داؤد مددکارِي وکړه ځکه چه دوي ټول جبّاران دَ قوّت او په
۲۲ لښکر کښ سرداران وُو ۲۲ ځکه چه دوي تله ورځ په ورځ
داؤد ته راغلل دَده دَ مددکارئِ دَپاره تر دي چه لوي لښکر
شه لکه لښکر دَ الله

۲۳ ۲۳ او دغه شمار دَ هغو سردارانو دي چه جنګيالي دَ
وتلو دَپاره تيار شوِي په حبرون کښ داؤد ته ورغلل چه دَ
شاؤل بادشاهي ده ته وګرزوِي دَ خداوند دَ قول په موافق
۲۴ ۲۴ دَ يهودا زامن چه ډالونه او برچي ئې پورته کول شپږ زره او
۲۵ اته سوه جنګيالي تيار شوِي ۲۵ له بني شمعون نه جبّاران دَ قوّت دَ

٢٦ وتلو دَپاره اوه زره او سل ٢٦ له بني لاوي څلور زره او شپږ سوه
٢٧ ٢٧ او يهوياداع رئيس دَ هارونيانو ؤ او له هغه سره دري زره او
٢٨ اوه سوه ٢٨ او صادوق ځوان جبّار دَ قوّت او دَده دَ پلار دَ كور
٢٩ دوه ويشت سرداران ٢٩ او له بني بنيامين دَ شاؤل ورونړه دري
زره او تردي پوري دَدوي اكثرو ساتنه دَ شاؤل دَ كور و ساتله -
٣٠ ٣٠ او دَ افرائيم له اولاد نه شل زره او اته سوه جبّاران دَ قوّت
٣١ كسان دَ خپلو پلرونو په كورونو كښ نامدار ٣١ او له نيمي فرقي دَ
منسّي اتهلس زره چه په خپلو نومونو ملقب شول چه دوي راشي
٣٢ او داؤد بادشاه كړي ٣٢ او دَ بني يساكر چه دَ وختونو فهم ويوهيدل
دَپاره دَ پېژاندلو دَ هغه كار چه اسرائيل ئي كوي دَ هغو سرداران
٣٣ دوه سوه او ټول ورونړه دَدوي دَدويو په قول وُو ٣٣ له زبولونه
چه لښكر ته به وتل چه جنګ ته به ئي صفونه تړل په ټولو وسلو
دَ جنګ سره پنځوس زره او ترتيب‌وار او بيل زړونه نه وُو -
٣٤ ٣٤ او له نفتالي نه زر سرداران او ورسره اوه دېرش زره له
٣٥ ډالونو او له نيزو سره ٣٥ او له دانيانو صفونه تړونكي جنګ ته
٣٦ اته ويشت زره او شپږ سوه ٣٦ او له آشير نه چه لښكر ته
٣٧ ووتل دَ صف تړلو دَپاره جنګ ته څلويښت زره ٣٧ او له پوري
خوا دَ اردن له راؤبينيانو او له جاديانو او له نيمي فرقي دَ منسّي
٣٨ له ټولو وسلو دَ لښكر دَ جنګ سره يو سل شل زره ٣٨ دا
ټول كسان دَ جنګ وُو چه په صفونو سره ترتيب‌وار وُو په
سالم زړه سره حبرون ته راغلل تاچه داؤد په ټول اسرائيل
بادشاه كړي هم هسي باقي اسرائيل په يوه زړه سره وُو چه
٣٩ داؤد بادشاه كړي ٣٩ او دوي به هلته له داؤد سره دري ورځي
وُو خوړل او څښل به ئي ځكه چه دَدوي ورونړو دوي ته تياري
٤٠ كړي وَه ٤٠ او هم داسي هغوي چه دوي ته ورنږدي تر يسّاكر او

زبولون او نفتالي پوري په خرو او په اوښانو او په قچرو او په
غوايانو ورته راوړي اوخواړه دَ اوړو او دَبلي دَ انځير او زنګوري
دَ مويزانو او شراب او تيل او غواياناو کډوري په ډېر والي سره
ځکه چه په اسرائيل کښي ښادي وه *

ديارلسم باب

١ آ او داؤد دَ زرګونو او دَ سلګونو له ټولو سردارانو سره او
٢ له آميرانو سره صلاح وکړه ٢ او داؤد ټول جماعت دَ اسرائيل
ته وويل چه ستاسو په نزد ښه او دغه له خداوند الله څخه
وي نو قاصدان په هر لوري باقي ورونړو خپلو ته چه په ټولو
زمکو دَ اسرائيل کښي دي او ورسره کوهنانو او لاويانو ته دَ
هغو په ښهرونو او په ځاګاهونو کښي ور واستوو تاچه مونږ ته
٣ راټول شي ٣ نو به مونږ دَ خپل الله صندوق ځان ته را وګرزوو
ځکه چه مونږ دَ شاؤل په ورځو کښي دَ هغه پوښتنه ونه کړه
٤ ٤ نو ټول جماعت دَ داسي کولو دَپاره وويل ځکه چه داخبره دَ
٥ ټول اُمّت په سترګو راسته ده ٥ او داؤد ټول اسرائيل جمع کړه
له شيحوره دَ مصر دَ حمات تر ننه وتني پوري چه صندوق دَ الله
٦ له قريت يعاريم نه راوړي ٦ او داؤد او ټول اسرائيل بعلي ته دَ
قريت يعاريم وختل هغه چه دَ يهودا وه تاچه له هغه ځاي نه
صندوق دَ خداوند الله چه په کروبيانو ناست دي هغه چه په نوم
٧ دَده دُعا کيږي ٧ او دَ الله صندوق ئې په نوي ګاډي سور کړ دَ
٨ ابيناداب له کوره او عزّا او اخيو ګاډي چلاوه ٨ او داؤد او ټول
اسرائيل لوبي کونکي ګډونکي دَ الله دَ وړاندِ په ټول زور سره او
په سندرو او په ستارونو او په ربابونو او په تنبلونو او په ځنګونو
٩ او په توريو سره ٩ او چه دَ کيدون درمند ته ورسيدل نو عزّا

خپل لاس اوږد کړ چه صندوق و نیسي ولې چه غوایانو لتې
۱۰ وهلې ۱۰ نو دَ خداوند غضب په عزا کرم شه او وئې واهه په دا
چه ده لاس هغه صندوق ته اوږد کړ او هلته دَ الله دَ وړاندِ
۱۱ مړ شه ۱۱ نو داؤد خپه شه ځکه چه خداوند په پرځولو سره عزا
پرځاوه او ده دَ هغه ځاي نوم پرځ عزا کیښود تر دې ورځې پورې
۱۲ ۱۲ او داؤد په دغې ورځې له الله ویریده وئې ویل چه صندوق
۱۳ دَ الله به څرنګ خپل ځان ته بوزم ۱۳ او داؤد هغه صندوق خپل
ځان ته دِ داؤد ښهر ته را و نه کرزاوه بلکه دَ عوبیدادوم هغه
۱۴ جتَي وکور ته ئې بوو ړ ۱۴ او صندوق دَ الله دَ عوبیدادوم په کور سره
دَده په کور کښ درې میاشتې پاتې شه او خداوند دَ عوبیدادوم
کور هــر څه چه دَده وُو مبارک کړل ❖

څوارلسم باب

۱ ۱ او حیرام بادشاه دَ صور داؤد ته قاصدان واستول او دَ
۲ لمنځي لرګي او معماران او نجاران چه کور ورته بنا کړي ۲ او
داؤد پوه شه چه خداوند به دې په اسرائیل باندِ بادشاه
ټینګ کړې ځکه چه بادشاهي دَده پاس په پورته شوه دَپاره
۳ دَده دَ اُمّت اسرائیل ۳ او داؤد په اورشلیم کښ نیا ښځې واخستلې
او داؤد نور زامن او لونړه وزوول او دا دَده دَ اولاد نومونه
دي چه په اورشلیم کښ ورته وشول شموع او شوباب ناثان
۵ ۶ او سلیمان ۵ او یبحار او الیشوع او الفالط ۶ او نوجه او نفج او
۷ ۸ یافیع ۷ او لیشاماع او بعلیاداع او الیفلط ۸ او فلسطیانو داوریدل
چه داؤد په ټول اسرائیل بادشاه مسح کړې شه نو ټول فلسطیان
وختل چه دَ داؤد تلاش وکړې او چه داؤد واوریدل نو دَدوی
۵ مخې ته ورغې ۹ او فلسطیان راغلي وُو او دَ رفائیم په خوړ کښ

خواره شول ۱۰ نو داؤد له الله نه سوال وکړ ویل ئې چه زه په ۱۰
فلسطیانو باندِ وخېژم او ته به دوي ځما په لاس راکړي څه ؟
نو خداوند ورته ووِ چه وخېژه زه به هغوي ستا په لاس کښ
درکړم ۱۱ او دوي بعل پراځیم ته وختل او داؤد دوي هلته ووهل ۱۱
او داؤد وویل چه الله ځما دُښمنان ځما په لاس وېرڅول لکه
پرڅول دَ اوبو په دي ئې دَ هغه ځاي نُوم بعل پراځیم وباله ۱۲ او ۱۲
هلته ئې خپل خدایان پرېښودل او داؤد امر وکړ او هغه ئې په
اور وسوزول ۱۳ او بیا هم فلسطیانو زیادت وکړ او په خوړ کښ ۱۳
خواره شول ۱۴ او داؤد بیا الله ته سوال وکړ او الله ورته وویل ۱۴
مه خېژه ورته را وګرزه او په دوي باندِ دَ تُوت دَ ونو له برابرې
پرِ راشه ۱۵ او داسي به وشِي هرکله چه ته دَ تُوت دَ ونو په ۱۵
سرونو دَ قدمونو آواز واورِي نو هغه وقت په جنګ ووزه ځکه چه
هغه الله ستا په مخ وتلي دئ چه دَ فلسطیانو لښکر ووهي ۱۶ نو ۱۶
داؤد داسي وکړل لکه چه الله وفرمایل او دَ فلسطیانو لښکر
ئې له جبعونه تر جازره پوري وواهه او دَ داؤد نُوم ټولي زمکي
ته ووت او خداوند دَده هیبت په ټولو خلقو واچاوه ❊

پنځلسم باب

۱ او ده دَ ځان دَپاره دَ داؤد په ښهر کښ کورونه جوړ کړل ۱
او دَ الله دَ صندوق دَپاره ئې مکان تیار کړ او هغه ته ئې خیمه
ودروله ۲ نو داؤد ووېل دَ پورته کولو دَپاره دَ صندوق دَ الله ۲
نشته مګر لاویان ځکه چه خداوند دوي دَ صندوق دَ پورته
کولو او دَ هغه دَ خدمت کولو دَپاره غوره کړل تر ابده پوري
۳ او داؤد ټول اسرائیل اورشلیم ته جمع کړ چه دَ خداوند ۳
صندوق و هغه مکان ته چه ورته ئې تیار کړي دي راوړي

۴ ۵ ۴ نو داؤد بني هارون او لاويان راټول کړل ۵ له بني قهات
۶ اوريئيل سردار او ده ورونړه يو سل او شل ۶ له بني مراري
۷ نه عسايا سردار او ده ورونړه دوه سوه شل ۷ له بني جرشوم
۸ يوئيل هغه سردار او ده ورونړه يو سل دېرش ۸ له بني اليځاپان
۹ نه شمياه سردار او ده ورونړه دوه سوه ۹ له بني حبرون —
۱۰ ايليئيل سردار او ده ورونړه اتيا ۱۰ له بني عزئيل نه عميناداب -
۱۱ سردار او ده ورونړه يو سل دولس ۱۱ او داؤد صادوق او ابياتار
له هغه کوهينانو وبلل او له لاويانو اوريئيل او عسايا او يوئيل
۱۲ او شمعياه او ايليئيل او عميناداب ۱۲ او ده ورته وويل چه تاسي
د لاويانو د پلارونو سرونه يئ نو تاسي د ځانونه مقدس وکړئ
خپل او د خپلو ورونړو چه د خداوند الله د اسرائيل صندوق
۱۳ وخيژوئ هغه ځاي ته چه ما ورته تيار کړي دئ ۱۳ ځکه چه تاسي
په اوّل وار نه وئ چه خداوند الله تخمونږ مونږه پرځولي يو ځکه چه
۱۴ په موافق د دستور مو ورنه سوال ونه کړ ۱۴ نو کوهينانو او لاويانو
ځانونه مقدّس کړل چه د خداوند الله د اسرائيل صندوق وخيژوي
۱۵ ۱۵ او بني لاويانو صندوق د الله واخست لکه چه موسيٰ وفرمايل
۱۶ موافق د کلام د خداوند په لرګو سره په خپلو اوږو باند ۱۶ او داؤد
د هغو لاويانو وسردارانو ته وفرمايل چه خپل ورونړه سرودګران
د سرود په کاليو مقرّر کړئ په ربابونو او په ستارونو او په
۱۷ ژنګولو غږونکي او د خوښئ د آواز پورته کونکي ۱۷ نو هغو لاويانو
هيمان بن يوئيل او ده له ورونړو آساف بن برکياهو او له بني مراري
۱۸ نه د دوي ورونړه ايثان بن قوشاياهو مقرّر کړل ۱۸ او له دوي سره
د دوي ورونړه د دويمي زکرياهو او بنّ او يعزئيل او شميراموت
او يحيئيل او عني او اليآب او بناياهو او معسياهو او متثياهو
او اليفليهو او مقنياهو او عوبيدادوم او يعيئيل چه دربانان وُ

۱۹ او هغه سرودګر هيمان او آساف او ايتان دَ زيړو په
۲۰ ژنګونو دَ اورولو دَپاره ۲۰ او ذکرياه او عزئيل او شميراموت
او يحئيل او عُنِّيٓ او الياب او معسياهو او بناياهو په
۲۱ زيړو تارونو دَ پيغلو په ربابونو باندِ ۲۱ او متتياهو او اليفليهو
او مقناهو او عوبيدادوم او يعئيل او عزرياهو په ستارونو
۲۲ په اتم بمَ باندِ چه روان ئي کړي ۲۲ او کننياهو سردار دَ
لاويانو په راګ هغه تال کول په راګ ولي چه هغه فهمدار
۲۳ ۲۴ وه ۲۳ او برکياه او القانه دروانان دَ صندوق دَپاره ۲۴ او
شبنياهو او يوشافاط او نتنئل او عماساي او زکرياهو او
بناياهو او اليعزر هغه کوهينان چه په توريو کښ به
ئي پوکل دَ الله دَ صندوق دَ وړاندِ او عوبيدادوم او
۲۵ يحياه دروانان دَ صندوق وُو ۲۵ او داؤد او سپين ږيري
دَ اسرائيل او سرداران دَ زرګونو هغوي چه لاړل چه دَ
خداوند دَ عهد صندوق دَ عوبيدادوم له کور نه په خوښئِ سره
۲۶ را وخيژوِي ۲۶ او چه الله هغه لاويانو ته مدد ورکړ چه دَ
خداوند دَ عهد صندوق ئي وړ نو دوي اوه سخوندران او
۲۷ اوه مړونه ذبحه کړل ۲۷ او داؤد په کتانِي قبا کمربسته وه او
هغو ټولو لاويانو چه صندوق ئي وړ او سرودګرانو اوکننياه
سردار دَ راګ له سرودګرو سره او په داؤد باندِ دَ کتان
۲۸ اَفُود وه ۲۸ او ټول اسرائيل دَ خداوند دَ عهد صندوق
وخيژاوه په هواؤسره او په قرناؤ سره او په توريو او په ژنګولو سره
۲۹ زوږ کونکِي په ربابونو او په ستارونو سره ۲۹ او چه دَ خداوند دَ عهد
صندوق دَ داؤد ښهر ته ننه وت نو ميکال لور دَ شاؤل له
دريڅي نه وکتل او داؤد بادشاه ئي وليد چه ګډيده او لوبي
ئي کولي او دي په خپل زړه کښ سپک وګانړه ❊

شپاړسم باب

۱ آ او دوي دَ خداوند صندوق ننويست او دَ هغي خيمي په منځ
چه داؤد دَ هغه دَپاره ودروِلي وه کيښود او سيزونکي او دَ
۲ سلامتئ ذبحي يې دَ الله دَ وړاندِ تيري کړي ۲ او چه داؤد له
خيژولو دَ سيزونکو او دَ سلامتئ له ذبحو خيژولو وزګار شه
۳ نو اُمّت له يې دَ يهوه په نامه برکت ورکړ ۳ او هر سړي ته دَ
اسرائيل هم ښځو ته هم سړو ته يې يو ککوړي دَ ډوډئ او يوه
حصه او ټکلئ دَ مويزو وويشل
۴ ۴ او دَ خداوند دَ صندوق دَ وړاندِ له لاويانو نه
خادمان ولګول او دَ ذکر کولو او دَ شکر او دَ خداوند الله دَ
اسرائيل دَپاره ثنا
۵ ۵ اساف هغه سر او ذکرياه دويم او يعئيل او شميراموث
او يحيئيل او متيثيا او الياب او بناياهو او عوبيدادوم او يعئيل
په کالبو دَ ربابونو او دَ ستارونو او اساف به په ژنګولو زوړ
۶ کاوه ۶ او بناياهو او يحزيئيل هغه کوهينان په توريو مدام دَ
۷ الله دَ عهد دَ صندوق دَ وړاندِ ۷ هغه وقت په دغي ورځي
ورنبي داؤد دَ خداوند حمد دَ اساف او دده دَ ورونړو په
لاس وکړ

۸ دَ خداوند حمد کوئ دَده دَ نوم
ذکر کوئ
دَده کارونه په خلقو کښ بيان کوئ
۹ ده ته سرود کوئ ده ته سندري
وايئ
دَده دَ عجائبو په خپلو خانونو
خبري کوئ
۱۰ دَده دَ قدّوس نوم حمد وکړئ
دَ يهوه دَ طالبانو زړه دِ
خوشحالي وکړي
۱۱ دَ يهوه او دَده دَ قدرت طلب
وکړئ

مُدام دَده مخ ولټوئ
۱۲ هغه عجائبات دَده چه وئ کړل
ذکر کوئ
دَده نښي او دَده دَ خولې حکمونه
۱۳ اي اولاد دَ اسرائيل بنده دَده
او اي غوره کړيو دَده بني يعقوبه
۱۴ هغه خداوند الله ځمونږ دَے
په ټولې زمکې کښ دَده حکمونه
۱۵ تر ابده پورې دَده وعدې يادې کړئ
کلمه چه حکم ئې پرِوکړ تر زرو
پيړو پورې
۱۶ هغه چه ده له ابراهيم سره وکړه
او له اِصحاق سره ئې قسم وکړ
۱۷ او هغه ئې يعقوب ته دَ حق
دَپاره ودروله
او اسرائيل ته ابدي وعده
۱۸ وئې ويل چه زه به تاته دَ
کنعان زمکه
ستاسو موروثي حصه درکړم
۱۹ ستاسي دَکيدلو سړي دَ شمار
هو ډير لږ او په هغه کښ
مسافر وئ
۲۰ او له يوه قومه بل قوم ته
او له يوه بادشاهۍ نورو خلقو ته
۲۱ ده يو سړي نه ښود چه په دوي
ظلم وکړي
بلکه دَدوي دَپاره ئې بادشاهان
ملامت کړل
۲۲ چه تاسي ځما په مسحه کړيو
لاس مه لګوئ
او ځما نبيانو ته آزار مه رَسَوئ
۲۳ اي ټولې زمکې خداوند ته سرود
وکړئ
دَده په خلاصي ورځ په ورځ زيرې
کوئ
۲۴ په قومونو کښ دَده تمجيد او
په ټولو خلقو کښ دَده عجائبات
بيان کړئ
۲۵ ځکه چه خداوند لوي دَے او
نهايت دَ ثنا لايق دَے
او دَے په ټولو خدايانو دهشتناک
دَے
۲۶ ځکه چه ټول خدايان دَ قومونو
ناکسان دي
مګر خداوند آسمانونه جوړ کړل
۲۷ عظمت او حشمت دَده دَ وړاندې
دي
قوّت او ښادماني دَده په مکان
کښ دي
۲۸ اي دَ خلقو خيلخانو خداوند ته

وکنړئ
وکنړئ خداوند ته مجد او قوّت
۲۹ دَ خداوند دَ نوم مجد وکنړئ
هدیې واخلئ او دَده دَ وړاندِ
راشئ
خداوند ته په زینت په مقدس
کښ سجده وکړئ
۳۰ اې ټولې زمکې دَده دَ وړاندِ
ولړزیږئ
آبادي دِ هم ټینګه شي او دِ
نه خوځیږي
۳۱ آسمانونه دِ خوښي وکړي او
زمکه دِ ښادي وکړي
او په قومونو کښ دوي دِ وائي
چه خداوند بادشاهي کوي
۳۲ دریاب او دَ هغه ډکوالي دِ غرنبا وکړي
او ورشو او هر هغه څه چه په
هغه کښ دي ښادي دِ وکړي
۳۳ هغه وقت به دَ ځنګل ونې دَ خداوند
دَ وړاندِ ترنّم وکړي
ځکه چه هغه راغي چه دَ زمکې
عدالت وکړي
۳۴ دَ خداوند حمد وکړئ ځکه چه
خداوند نیک دَي
ولې چه رحمت دَده ترابدَ پورې دَي
۳۵ او ووایئ چه خلاص مو کړه اې الله
دَ خلاصون څمونږ
او جمع مو کړه او له قومونو مو راو کاږه
چه مونږ ستا دَ قدّوس نوم حمد وکړو
او ستا په ثنا فخر وکړو

۳۶ دَ اسرائیل یهوه الله له ازله ترابدَ پورې مبارک دي نو ټول
اُمّت وویل آمین او دَ خداوند ثنا ئي وکړه
۳۷ ۳۷ او هلته ئي دَ خداوند دَ عهد دَ صندوق دَ وړاندِ
آساف او دَده ورونړه پریښول چه دَ صندوق دَ وړاندِ مدام
۳۸ خدمت وکړي لکه ورځې په ورځې ترتیب کیده ۳۸ او عوبیدآدوم
او دَده ورونړه اته شپیته او عوبیدآدوم بن یدیثون او حوصه
۳۹ دروانان دَپاره ۳۹ او صادوق کوهین او دَده ورونړه هغه کوهینان
چه دَ خداوند دَ مسکن دَ وړاندِ وُو په هغه لوړې چه په
۴۰ جبعون کښ وه ۴۰ چه سیځونکي قرباني خداوند ته وخیژوي دَ
سیځلو په مذبح مدام صباح او ماښام او موافق دَ هر هغه

څه چه دَ خداوند په توریت کښې ليکلي شوي دي چه ده
په اسرائيل باندِ وفرمايل
۴۱ ۴۱ او له دوي سره هيمان او يدوثون او نور هغه
چونړ کړي چه په نومونو ملقب شول چه دَ خداوند حمد وکړي
۴۲ ځکه چه دَده مهرباني تر ابده پوري دَه ۴۲ او له دوي سره
هيمان او يدوثون له توريو او له ځنګولو سره دَ زوړ کولو
دَپاره او کالي دَ سرود دَ الله او زامن دَ يدوثون دروانان
۴۳ وُو ۴۳ بيا ټول خلق هر سړي خپل کور ته لاړ او داؤد
وګرزيده چه خپل کور ته برکت ورکړي ❖

اوه لسم باب

۱ ۱ او داسي وشوه چه داؤد په خپل کور کښې واوسيده نو
داؤد ناثان نبي ته وويل ګوره زه دَ لمنځي دَ لرګو په کور
کښې اوسم او صندوق دَ عهد دَ خداوند تر پردو دَ لاندي
۲ دَي ۲ نو ناثان داؤد ته وُوِچه هر څه چه دِ په زړه کښې دِي
۳ وئي کړه ځکه چه الله درسره دَي ۳ او په دغي شپي کښې کلام
۴ دَ الله ناثان ته راغي ويل ئې ۴ لاړ شه او داؤد بنده څما ته
ووايه چه خداوند داسي وايي چه ته به ما ته کور بنا نه کړي
۵ چه قرار کښېنم ۵ ځکه زه خو له هغي ورځي نه چه اسرائيل مې
را وخيژاوه تر دي ورځي پوري په کور کښې قرار نه کښېنم بلکه له
۶ يوي خيمي بلي خيمي ته او له مسکنه تر مسکنه لاړ شوم ۶ په هر
ځاي کښې چه زه له ټول اسرائيل سره ګرزيدم نو په يو کلام
سره مې له يوه له قاضيانو دَ اسرائيل سره چه هغو ته مې
وفرمايل چه څما خلق اسرائيل وڅروي چا ته مې کلام وکړ په دي
۷ ويلو چه تاسو څما دَپاره ولي دَ لمنځي کور بنا نه کړئ؟ ۷ او اوس

ته څما بنده داؤد ته داسي ووايه چه خداوند دَ لښکرو داسي
وائِي چه ته مِ له شپاله راونيوي دَ رمي له وروستو نه چه
٨ ته څما په اُمّت اسرائيل امير شي ٨ او چرته چه دِ مخ کړ زه
درسره وم او ستا ټول دُښمنان مِ ستا له وړاندِ پريکړل او
تا لره مِ نُوم لکه نُوم دَ هغو غټانو جوړ کړ چه په زمکي کښ
٩ دِي ٩ او زه به خپل اُمّت اسرائيل ته مکان مقرّر کړم او
زه به ئِي ولګاوم چه دوي په خپل ځاي کښ واوسِي او بيا به
خوځيدلي نه شِي او بيا به ئِي دَ بدئِ زامن ونه آزارويِ لکه
١٠ په اوّل کښ ١٠ او له هغو ورځو نه چه ما په خپل اُمّت اسرائيل
باندِ قاضيان فرما يل او ټول دُښمنان ستا مِ ذليل کړي
دِي او درڅرګندوم چه خداوند به ستا دَپاره کور بِنا کړِي
١١ ١١ او داسي به وِي هرکله چه ستا ورځي پوره شِي چه ته له
خپلو پلرونو سره لاړ شي نو زه به پس له تا نه ستا له اولاده چه
ستا له زامنو وِي ودروم او بادشاهِي دَ هغه به ثابته کړم
١٢ ١٢ هغه به څما دَپاره کور بِنا کړِي او زه به دَ هغه تخت ثابت
١٣ کړم ١٣ او زه به ورته دَ پلار دَپاره يم او هغه به ما ته دَ زوي
دَپاره وِي او زه به خپله مهربانِي ورنه بنده نه کړم لکه چه
١٤ ما له هغه نه بنده کړه چه له تا نه وړاندِ وه ١٤ او زه به ئِي
په خپل کور او په خپلي بادشاهِئِ کښ ودروم تر ابده پوري
١٥ او دَ هغه تخت به تر ابده پوري ثابت وِي ١٥ نو دَ دغه ټول
کلام په موافق او دَدي ټولي رويا په موافق هسي ناثان داؤد
ته کلام وکړ
١٦ ١٦ نو داؤد بادشاه ننه وت او دَ خداوند دَ وړاندي
کښيناست او وئِ ويل چه اي خداونده الله زه څوک يم او
١٧ څما دَ پلار کور څوک دي چه تا تر دي پوري بيولي يم ١٧ او ستا

به ستړکو کښې دا کمه ده او تا دَ خپل بنده دَ کور په باب خبره
وکړه تر لرې زمانې پورې او ما ته دِ نظر وکړ له پورته نه لکه
عادت دَ انسان اي خداونده الله ۱۸ نو داؤد بيا تا لره څه ۱۸
زيات کړي ستا دَ بنده دَ عزّت دَپاره او ته خپل بنده پيژني
۱۹ اي خداونده ستا دَ بنده په سبب او تا دَ خپل زړه په ۱۹
موافق دا ټول لوې کارونه کړي دي چه ټول لوي کارونه دِ ظاهر
کړي دي ۲۰ اي خداونده ستا په شان نشته او بې له تا نه ۲۰
الله نشته موافق دَ هر څه چه مو په غوږونو خپلو اوريدلي
دي ۲۱ او په زمکه کښې کوم يو قوم دې ستا دَ اسرائيل دَ ۲۱
اُمّت په شان هغه چه هغه الله ورغې چه دَ خپل ځان دَپاره
ئې اُمّت دَ فديې کړي چه تا لره لوي او هولناک نوُم کيږدي
چه ستا دَ اُمّت له مخ نه چه تا له مصر نه په فديه واخست
قومونه و شړي ۲۲ او تا خپل اُمّت اسرائيل دَ خپل ځان دَپاره ۲۲
تر ابده پورې دَ اُمّت دَپاره کيښنود او ته اي خداونده دَدوي
دَپاره دَ الله دَپاره شوې ۲۳ او اوس اي خداونده تر ابده ۲۳
پورې هغه کلام آمين کړه چه تا دَ خپل بنده په باب او دَده دَ
کور په باب کلام وکړ او لکه چه تا کلام کړي دې هسې وکړه
۲۴ او خپل نوُم تر ابده پورې **آمين** او لوي کړه په دې وېلو ۲۴
يهوه دَ لښکرو الله دَ اسرائيل دې هو الله
دَ اسرائيل دَپاره او ستا دَ بنده داؤد کور دِ ستا دَ وړاندِ
ثابت شي ۲۵ ځکه چه تا اي الله دَ خپل بنده وغوږ ته ښکاره ۲۵
کړي دي چه ته به ده لره کور بنا کړې دَدې دَپاره ستا بنده
وموندلې چه ستا دَ وړاندِ دُعا کوي ۲۶ او اوس اي خداونده ۲۶
ته هغه الله يې او تا په دې نيکۍ خپل بنده ته وعده وکړه –
او اوس ته خوښه کړه چه دَ خپل بنده کور ته برکت ورکړې چه ۲۷

تر ابده پوري ستا دَ وراندي. وِي څکه چه تا اي خداوندَ په
برکت کړي دي او هغه دِ تر ابدَ مبارک وِي ❊

اته‌لسم باب

۱ آ او پس له دغه داؤد فلسطيان ووهل او ذليل ئي کړل او
۲ جَتْ او دَ هغه کلي ئي دَ فلسطيانو له لاسَ واخستل ۲ او
موابَ ئي وواهه او موابيان دَ داؤد مريونه شول هديي به ئي
۳ وړي ۳ او داؤد هدر عزر بادشاه دَ صوبه دَ حمات په خواه
وواهه دَده په تللو کښ تا چه خپله بادشاهي په نهر فرات
۴ قايمه کړِي ۴ او داؤد له هغو نه يو زر کاڼِي واخستل او
اوه زره سواره او شل زره پلي سړِي او داؤد ټول آسونه
۵ دَ کاڼِيو يې کړل او هغوي نه ئي سل کاڼِي پرېښودل ۵ او اراميِ
دَ دمشق چه هدر عزر بادشاه دَ صوبه ته مدد ورکړِي نو
۶ داؤد له ارام نه دوه ويشت زره سړِي ووهل ۶ او داؤد په
ارام دَ دمشق کښ منصب‌داران مقرّر کړل او اراميان دَ داؤد
مريونه شول هديي به ئي ورووړي او خداوند به داؤد خلاص
۷ کاوه هر چرته چه به ته ۷ او داؤد دَ سرو زرو ډالونه چه دَ
۸ هدرعزر په مريونو وُو واخستل اورشليم ته ئي راوړل ۸ او له
طِبحتْ او له چوتن ښهرونو دَ هدرعزر داؤد بيحدَ ډير زيړ
واخستل چه سليمان ورنه دَ زيړو بحر او ستني او دَ زيړو کالي
۹ جوړ کړل ۹ او توعو بادشاه دَ حمات واوريدل چه داؤد ټول
۱۰ لښکر دَ هدرعزر بادشاه دَ صوبه وواهه ۱۰ نو هدورام زوي
خپل داؤد هغه بادشاه ته واستاوه چه دَده دَ سلامتيُ پوښتنه
وکړِي او مبارکي ورکړِي څکه چه ده له هدرعزر سره جنګ وکړ
او وئي واهه زڅکه چه دَ هدرعزر له توعو سره سړِي دَ جنګونو

وه) او ورسره ټول کالي دَ سرو زرو او دَ سپينو او دَ زيړو وُو
۱۱ دا هم بادشاه داؤد خداوند ته مقدّس کړه سره له هغو ۱۱
سپينو او سرو زرو چه له ټولو قومونو ئي واخستل له آدوم
نه او له موآب نه او له بني‌عمونه او له فلسطيانو او له
عماليق نه ۱۲ او ابيشاي زوي دَ ځروياه دَ مالګي په ميدان کښ ۱۲
له بني‌عمونه اتلس زره ووهل ۱۳ او په آدوم کښ ئي منصبداران ۱۳
مقرّر کړل نو ټول ادوميان دَ داؤد مريونه شول او خداوند
به داؤد خلاص کاوه هر چرته چه به تّه ۱۴ او داؤد په ټول اسرائيل ۱۴
بادشاهي کوله او دَ ټول قوم خپل دَپاره عدالت صداقت کونکي
شه ۱۵ او يواب زوي دَ ځرويه په لښکروه او يهوشافاط بنِ ۱۵
اخيلود واقعه نويس او صدوق بنِ اخيطوب او ابي‌مالک بنِ
ابياثار کوهينان وُو او شوشا کاتب او بناياهو بنِ يهوداع په
کراتانو او په پيادو وه او دَ داؤد ورېبي زامن دَ بادشاه په
لاسو کښ ؛

نولسم باب

۱ او پس له دي داسي وشوه چه ناحاش بادشاه دَ عمون مړشه ۱
او په بدل کښ ئي زوي دَده بادشاه شه ۲ نو داؤد وويل چه ۲
له حانون بن ناحاش سره به ښيګړه وکړم ځکه چه دَده پلار له
ما سره ښيګړه وکړه نو داؤد قاصدان ورواستول چه دَده دَپلار
تسلّي ورکړي نو دَ داؤد مريونه دَ بني‌عمون زمکي ته ورغلل-
حانون ته چه تسلّي ورکړي ۳ نو دَ بني‌عمون سردارانو حانون ۳
ته وويل چه کنړه ستا په سترګو کښ داؤد ستا دَ پلار عزّت
کوي څه؟ چه قاصدان ئي درواستول چه تسلّي درکړي دا په عبور
دَ لټولو او دَ اړولو او دَ زمکي دَ جاسوسئ دَپاره دَ بادشاه مريونه
درته راغلي نه دي څه؟ ۴ نو حانون دَ داؤد مريونه واخستل او ۴

ږيرې يې وخريلې او جامې يې له منځ نه تر کوناټو پورې پرېکړې
۵ او روان يې کړل ۵ نو سړي لاړل او داؤد يې په هغو کسانو خبر
کړ نو ده دَ هغو دَ استقبال دَپاره واستول ځکه چه هغه کسان
بې حده رسوا شول او بادشاه ووېل چه تاسې په اريحا کښې کرزئ
۶ څو چه ږيرې مو وټوکيږي بيا را وجاروزئ ۶ او چه بني عمون وليدل
چه دوي خپل ځانونه داؤد ته گنده کړي وُو نو حانون او بني عمون
يو زر قنطاره دَ سپينو زرو واستول چه له ارام نهرين او له
۷ ارام معکه نه او له ضوبه نه گاډي او سواره کرايه کړي ۷ نو دوي
دَ خپلو ځانونو دَپاره دوديرش زره گاډي دَ خپلو ځانونو دَپاره کرايه
کړل او دَ معکه بادشاه او دَ ده خلق او هغوي ورغله او دَ ميدان
په برابر ډېره شول او بني عمون له خپلو ښهرونو راټول شول
۸ او جنگ ته راغلل ۸ او چه داؤد واورېدل نو يوآب او ټول
۹ لښکر دَ هغو جبّارانو يې ورواستوه ۹ نو بني عمون ووتل او
جنگ ته يې صفونه وتړل دَ ښهر دروازې ته او هغه بادشاهان
۱۰ چه ورغلي وُو گوښې په ميدان کښې وُو ۱۰ او چه يوآب وليدل
چه مخ دَ جنگ دَ ده په لوري وه له وړاندې او له وروستو نه
له ټولو چونړ کړو دَ اسرائيل نه يې غوره کړل او دَ ارام مخې
۱۱ ته يې صف کړل ۱۱ او باقي اُمّت يې دَ ده دَ ورور ابيشاي په لاس
۱۲ وسپارل او دَ بني عمون دَپاره يې صفونه وتړل ۱۲ او ويې وېل چه
که ارام په ما باندې غالب شي نو ته به ما لره خلاصون يې او که
۱۳ بني عمون په تا باندې غالب شي زه به دې خلاص کړم ۱۳ ټينگ شه
او سونړ تکړه دې اوسو څمونږ دَ اُمّت دَپاره او څمونږ دَ الله دَ
ښهرونو دَپاره او چه دَ خداوند په سترگو کښې ښه وي ودې کړي
۱۴ ۱۴ او يوآب او هغه خلق چه ورسره وُو دَ ارام ومخې ته
نژدې شول دَ جنگ دَپاره او هغوي دَ دوي له مخې نه وتښتېدل

۱۵ ۱۵ او چه بني‌عمون وليدل چه ارام وتښتيده نو دوي هم ده د
ورور ابيشاي له مخ نه وتښتيدل او ښهر ته ننوتل او يواب
۱۶ اورشليم ته لاړ شه ۱۶ او چه ارام وليد چه دوي د اسرائيل له
مخ نه شکست شول نو قاصدان ئي واستول او هغه اراميان چه
د نهر په پوري خوا وُو رائي وستل او د دوي د وړاندِ شوفک سردار
د لښکر د هدرعزر او داؤد ته څرګند کړي شه نو ټول اسرائيل
ئي راټول کړل او له اردن نه پوري شه او دوي ته ورغي او د
۱۷ هغو په خلاف ئي صف وتاړه ۱۷ او چه داؤد د ارام مخ ته صف په
۱۸ جنګ کښ وتاړه نو ورسره وجنګيده ۱۸ او ارام د اسرائيل له مخ
نه وتښتيدل او داؤد له ارام نه اوه زره د ګاډو سواره او څلوېښت
۱۹ زره پلي سړي ووژلل او د لښکر سردار شوفک ئي مړ کړو ۱۹ او چه
د هدرعزر مريونو وليدل چه دوي د اسرائيل د وړاندِ شکست
شول نو له داؤد سره ئي صلح وکړه او د ده خدمت ئي کاوه او
ارام ونه غوښتل چه بيا بني‌عمون خلاص کړي ❖

شلم باب

۱ ۱ او د کال په تماميدلو داسي وشول د بادشاهانو د ختلو په وقت
يواب قوّت د لښکر بوت او د بني‌عمون زمکه ئي خرابه کړه او راغي
او ربّه ئي ګيره کړه او داؤد په اورشلم کښ مقيم وه او يواب
۲ ربّه ووهله او و ئي نړوله ۲ او داؤد د دوي د بادشاه تاج د هغه
د سر له پاسه واخست او د هغه وزن د سرو زرو نه ئي يو
قنطار وموند او په هغه کښ يو ګران بها کاڼي وه او د داؤد په
سر باندِ به وه او د ښهر لوټ ئي ويوست او بي‌حده ډير وه
۳ ۳ او هغه خلق چه په کښ وُو و ئي باسل او تر اره او د اوسپني
تر ښاخونو او تر تبرونو لاندِ ئي په ترتيب کړل او داؤد داسي له ټولو

بنهرونو دَ بني عمون سره وكړل بيا داؤد او ټول اُمّت اورشلیم ته
۴ وجار وتل ۴ پس له دغه داسي وشول چه په جزر جنګ له
فلسطيانو سره پورته شه هغه وقت سبکاي حوشاتي سفي له
۵ اولاده دَ رافاء وواهه او دوي ذليل كړي شول ۵ او بيا هم له
فلسطيانو سره جنګ وه نو الحانان بن ياعور لحمي ورور دَ جليات
۶ هغه جتي وواهه او دَ هغه دَ نيزي تير لكه لټ دَ جولا وه ۶ بيا
هم په جت جنګ وه او يو لوړ قده سړي وه او ګوتي ئي شپږ او
۷ شپږ څلورويشت وي او هغه هم رافا ته زيږيدلي وه ۷ او چه دَ
اسرائيل پيغور ئي وكړ نو يهوناتان بن شمعا ورور دَ داؤد
۸ وواهه ۸ دغه په جت رافا لره پيدا شوي وُو او دَ داؤد او
دَده دَ مريونو په لاس پريوتل ✤

يو ويشتم باب

۱ ۱ او شيطان په ضد دَ اسرائيل ودريده او داؤد ئي ولمساوه
۲ چه اسرائيل وشماري ۲ نو داؤد يواب ته او سردارانو دَ اُمّت
ته وويل چه لاړ شئ بني اسرائيل وشميرئ له بيرسبع نه تر
۳ دان پوري او ما ته ئي راوړئ چه زه ئي په شمار پوه شم ۳ نو
يواب وويل چه خداوند دِ خپل اُمّت هرڅو چه دي سل ګونه زيات
كړي ليكن اي خاونده څما بادشاه ټول واړه مريونه څما دَ خاوند
نه دي څه ؟ دا ولي څما خاوند لټوي څله دِ اسرائيل دَ ګرموالي
۴ سبب وي ۴ نو دَ بادشاه خبره په يواب غالبه شوه نو يواب ووت
۵ او په ټول اسرائيل وګرزيده بيا اورشليم ته راغي ۵ نو يواب ټول
شمار دَ اُمّت بازخواست داؤد ته وركړ نو ټول اسرائيل زر زره
او سل زره وُو توريالي سړي او يهوداه څلور سوه اويا زره
۶ توريالي سړي ۶ او لاوي او بنيامين ئي دَ هغو په مينځ كښ بازخواست

و نه کړل څکه چه دَ بادشاه خبره دَ یوآب په نزد مکروه وه
۷ او دا کار دَ الله په سترګو کښ بد شه او اسرائیل ئې ووهه ۷
۸ او داؤد الله ته ووېل چه ما بیحده خطا وکړه چه دا کار مِ ۸
وکړ او اوس دَ خپل بنده ګناه لرې کړه څکه چه ما بیحده احمقي
وکړه ۹ نو خداوند جاد ته خبره وکړه چه رویا لیدونکي دَ داؤد ۹
وه او وئي وېل ۱۰ لاړ شه او داؤد ته خبره وکړه ووایه چه ۱۰
خداوند داسې وائي چه زه درې بلا په تا باندِ بږدم ته یوه ورنه
دَ خپل ځان دَپاره غوره کړه نو زه به هغه له تا سره وکړم
۱۱ نو جاد داؤد ته ورغې ورته ئې ووېل چه خداوند داسې ۱۱
وائي چه دَ خپل ځان دَپاره قبوله کړه ۱۲ یا درې کاله لوږه یا چه درې ۱۲
میاشتې برباد شې ستا دَ تنګوونکو دَ وړاندِ او یا ستا دَ دښمنانو
توره په تا راشي او یا به درې ورځې دَ خداوند توره وي او
په زمکه به وبا او دَ خداوند فرښته به دَ اسرائیل په ټولو
حدونو کښ فنا کول کوي نو اوس ګوره زه به خپل استونکي
ته څه ځواب ورکوم؟ ۱۳ نو داؤد جاد ته ووېل چه تنګ یم ۱۳
ډېر دَ خداوند په لاس کښ دِ پرېوزم څکه چه دَده رحمتونه
بیحده ډېر دي او زه دِ دَ انسان په لاس پرې نه وزم ۱۴ نو ۱۴
خداوند په اسرائیل وبا ولګوله او له اسرائیل نه اویا زره سړي
پرېوتل ۱۵ او الله په اسرائیل فرښته واستوله دَ هلاکولو دَپاره ۱۵
او چه لا هلاکول ئې خداوند ولیدل او په هغه آفت اندوهګین
شه او هلاکونکي فرښتې ته ئې ووېل اوس بس دې خپل لاس
پرېږده او فرښته دَ خداوند دَ اُرنان یبوسي درمند څنګه
ولاړه وه ۱۶ او داؤد خپلې سترګې پورته کړې نو دَ خداوند فرښته ۱۶
ئې دَ آسمان په مېنځ او دَ زمکې په مېنځ کښ ولاړه ولیده او
وکښلې توره ئې په لاس کښ وه په اورشلیم غوړېدلې وه او

داؤد او سپین ږیري په خپلو مخونو پریوتل پوشیده په شړیو
۱۷ ۱۷ او داؤد الله ته وویل چه زه هغه نه یم څه؟ چه دَ اُمّت
دَ شمار دَپاره مِ امر وکړ او زه هغه یم چه خطا او په بدِي
بدي مِ وکړل او دغو کډورو څه کړِي دِي نو اي خداوندَ څما
الله ستا لاس دِ په ما وِي او څما دَ پلار په کور او نه دَ وبا
۱۸ کولو دَپاره ستا په اُمّت ۱۸ نو فرښتي دَ خداوند له جاد سره
خبره وکړه چه ته داؤد ته ووایه چه داؤد دِ وخیژِي چه خداوند
۱۹ ته دَ اُرنان هغه یبوسِي په درمند کښ مذبح ودروِي ۱۹ نو
داؤد دَ جاد دَ کلام په موافق چه دَ خداوند په نُوم سره ئي
۲۰ خبري کولي وخوت ۲۰ او اُرنان وجاروت او ونئ کتل او فرښته ئي
ولیده ده او دَده څلورو زامنو ورسره څانونه پټ کړل او اُرنان
۲۱ غنم غوبل کول ۲۱ او داؤد اُرنان ته ورغي او اُرنان وکتل او داؤد
ئي ولید او له درمنده ووت او داؤد ته ئي په مخ و زمکي ته
۲۲ سجده وکړه ۲۲ نو داؤد اُرنان ته وویل چه ما ته دَ درمند
څاي راکړه چه زه په کښ خداوند ته مذبح بنا کړم په پوره روپیو
۲۳ ئي راکړه چه وبا له خلقو بنده شِي ۲۳ نو اُرنان داؤد ته وویل چه
څان لره ئي واخله او څما خاوند بادشاه دِ هغه وکړِي چه دَده
په سترګو کښ ښه وِي ګوره زه تا ته غویي دَ سیزلو دَپاره درکړم
او څیرونه دَ بالن دَپاره او غنم دَ هدیي دَپاره زه هغه ټول درکوم
۲۴ ۲۴ او داؤد بادشاه اُرنان ته وُوِ نه نه: بلکه په پیرودلو سره ئي په
پوره روپیو سره پیرم څکه چه هغه چه ستا دِي خداوند لره ئي
۲۵ نه اخلم او نه وړیا قرباني خیژوم ۲۵ او داؤد اُرنان ته دَ هغه څاي
۲۶ دَپاره سره زر ورکړه چه ټول ئي شپږ سوه مثقاله وه ۲۶ او داؤد
هلته دَ خداوند دَپاره مذبح بنا کړه او سیزونکي او دَ سلامتِيِ
ذبیحي ئي وخیژولي او خداوند ئي وباله او ده په اور کښ له آسمانه

خواب ورکړ دَ سیزلو په مذبح باندِ ۲۷ او خداوند فرښتي ته امر ۲۷
ورکړ او هغي تُوره خپله تیکي ته وکرزوله
۲۸ په دغه وقت کښ چه داؤد ولید چه خداوند ده ته ۲۸
دَ اُرنان یبوسِي په درمند کښ ځواب ورکړ نو هلته ئي ذبح وکړه
۲۹ او هغه مسکن دَ خداوند چه موسیٰ په بیابان کښ جوړ کړ ۲۹
او مذبح دَ سیزونکو په دغه وقت دَ جبعون په لوړه کښ وه ۳۰ او ۳۰
داؤد نوان نه لاره چه دَ هغه دَ وړاندِ ورشِي چه له الله نه
پوښتنه وکړِي ځکه چه دیَ دَ خداوند دَ فرښتي دَ تُورِي له جهتَ
په دهشت شه ؞

دوه ویشتم باب

۱ او داؤد وُوِ دا هغه دَ خداوند الله کور دیَ او دا هغه مذبح ۱
دَ سیزونکو دَ اسرائیل دَه ۲ او داؤد هغو ټولو بیګانهٔ ته دَ ۲
راټولولو (چه دَ اسرائیل په زمکي کښ وُو) امر وکړ او ده دَ
ځلور کوټِزو کاڼو دَ تراشلو دَپاره سنګتراشان مقرر کړل دَ
بیت‌الله دَ بِنا کولو دَپاره ۳ او داؤد ډیرِي او سپیني دَ دروازو دَ ۳
تنبو دَ میخونو او دَ وصل کولو دَپاره تیار کړل او بي له توله ډیر
زیړ ۴ او دَ لمنځي لرګي چه شمار ئي نه لاره ځکه چه صیدونیانو ۴
او صوریانو به داؤد ته ډیر دَ لمنځي لرګي راوړل ۵ او داؤد وویل ۵
چه ځما زوي سلیمان وړوکي اوپوس دیَ او هغه بیت چه یهوه
ته بِنا کیږِي په نوم سره به ډیر لوي وِي اوجلال به ئي په ټولي
زمکي کښ وِي نوزه به لیُ ده ته تیار کړم
۶ او ده سلیمان زوي خپل دي دَپاره وباله او وصیّت ئي ورته ۶
وکړ چه دیَ دَ یهوه الله دَ اسرائیل لره بیت بِنا کړِي ۷ او داؤد سلیمان ۷
ته وُوِ اي زویه ځما په زړه کښ وه چه زه به دَ یهوه الله خپل
ونوم ته بیت بنا کړم ۸ او ما ته کلام دَ یهوه وشه ویل ئي چه ته ۸

په خپل نوم ته کور جوړ نه کړي ځکه چه تا ډېري وينې توي کړي
دي نو نه به زما نوم ته بيت بنا نه کړي ځکه چه تا زما د وړاندې
۹ په زمکه ډېري ويني توي کړي دي ۹ گوره تا لره به يو ځوي وزېږي
چه هغه به صاحب د راحت وي او زه به ده ته دَده له ټولو
دښمنانو دَده چه ور نه چاپېره دي راحت ورکړم ځکه چه دَ هغه
نوم به سليمان وي او زه به دَده په ورځو کښې په اسرائيل کښې
۱۰ سلامتي او سکون کېږدم ۱۰ هغه به زما نوم ته کور جوړ کړي او
هغه به زما دَپاره زوي وي او زه به ورته دَ پلار دَپاره يم او
دَده دَ بادشاهۍ تخت به په اسرائيل تر ابده پوري ټينګ کړم
۱۱ ۱۱ اوس اي زما زويه خداوند دِ ستا سره وي او کامياب کېږه او
ته دَ يهوه خپل الله بيت بنا کړه لکه چه ستا په باب يې خبره وکړه
۱۲ ۱۲ په تحقيق سره يهوه تا ته دِ هوش او فهم درکړي او تا ته دِ
په اسرائيل فرمان درکړي دَپاره دَ ساتلو دَ توريت دَ يهوه الله
۱۳ ستا ۱۳ نو ته به کامياب شې چه ته دَ عمل کولو دَپاره دَ هغه حکمونه
او عدالتونه وساتې چه يهوه موسیٰ ته دَ اسرائيل دَپاره وفرمايل
۱۴ چه مضبوط او ګړندي شه مه وېرېږه او مه ترسېږه ۱۴ ګوره ما
په خپلي خوارۍ کښې دَ يهوه دَ بيت دَپاره سل زره قنطاره سره زر
او زر زره قنطاره سپين زر تيار کړي دي او زيړ او اوسپنه بې وزنه
ځکه چه ډاډېر دي او لرګي او کاڼي مې تيار کړي دي او ته به يې
۱۵ په دغو زيات کړې ۱۵ او تا سره ډېر عمل کونکي کارګران سنګ تراشان
۱۶ او معماران او نجاران او ټول دانايان په هر کارګرۍ کښې ۱۶ دَ سرو
زرو او دَ سپينو زرو او دَ زيړو او دَ اوسپني شمار نشته پورته
۱۷ شه او کار کوه او خداوند دِ له تا سره وي ۱۷ او داؤد ټولو سردارانو
۱۸ دَ اسرائيل ته وفرمايل چه دَده دَ زوي سليمان مدد وکړي ۱۸ ستاسي
خداوند الله له تاسي سره نه دَی ځه؟ او تاسي ته يې له هري

خوا نه راحت درکړې دئ ځکه چه ده اوسیدونکي دَ زمکه ځما په
لاس ډاکړل او زمکه دَ خداوند دَ وړاندِ او دَ ده دَ اُمّت دَ وړاندِ
۱۹ و دربلي شوه ۱۹ نو اوس خپل زړونه او ځانونه دَ خداوند ستاسي
دَ الله ولټولو ته کیږدئ او پورته شئِ اودَ یهوه الله مقدّس
بنا کړئِ چه دَ یهوه دَ عهد صندوق او دَ الله دَ قدس کالي و
هغه بیت ته چه دَ یهوه نوم ته بنا کیږي راوړلي شي *

دري ویشتم باب

۱ ۱ او داؤد زوړ شه او په ورځو موړ شه او سلیمان زوی
۲ خپل ئې په اسرائیل بادشاه کړ ۲ او ټول سرداران دَ اسرائیل
۳ او کوهینان او لاویان ئې جمع کړل ۳ او لاویان دَ دیرشو کالونو او
له دي نه په پاس وګنړلي شول او دَدوي شمار دَدوي دَ سرونو
۴ په موافق له جبّارو نه اته دیرش زره وُو ۴ له دغو نه څلیرویشت
زره وُو چه دَ بیت دَ یهوه په کار باندِ ناظران وُو او شپږ زره
۵ کاتبان او قاضیان وُو ۵ او څلور زره دربانان او څلور زره دَ خداوند
۶ ثناخوان وُو په هغو کالو چه دَ ثناخوانئِ دَپاره ماجوړ کړل ۶ او
داؤد هغوي بني لاوي ته دَ ویش په موافق وویشل جرشون او
۷ ۸ قهات او مراري ته ۷ له جرشونیانو لعدان او شمعي ۸ دَ لعدان زامن
۹ چه سر وُو یحیئل او یوثام او یوئیل دري ۹ او دَ شمعي زامن
شلومیت او حزئیل او هاران دري دغه دَ عدان دَ پلارونو سرونه
۱۰ وُو ۱۰ او دَ شمعي زامن یحث او زینا او یعوش او بریعه دغه دَ
۱۱ شمعي څلور زامن ۱۱ او یحث سر وه او زیزه دویم لیکن دَ یعوش
او دَ بریعه اولاد ډیر نه شه ځکه چه دَ یوه پلار دَ کور په بازخواست
۱۲ کښ وُو ۱۲ دَ قهات زامن عمرام او یصهار او حبرون او عزئیل
۱۳ څلور ۱۳ دَ عمرام زامن هارون او موسیٰ او هارون بیل کړي

شه چه دَ قدس الاقداس تقدیس وکړي دَي او دَده زامن ترابده
چه دَ خداوند دَ وړاندِ خوشبوئي وسیزي او دَده خدمت کوي او
۱۴ دَده په نوم تر ابدَ برکت ورکوي ۱۴ او موسیٰ مردِ الله دَده زامن
۱۵ دَ لاوِي په نوقي کښ وبللي شول ۱۵ دَ موسیٰ زامن جرشوم او الیعزر
۱۶ ۱۷ ۱۶ دَ جرشوم زامن شبوئیل سر هغه وه ۱۷ او دَ الیعزر زامن رحبیاه
هغه سر وه او دَ الیعزر نور زامن نه وُو او دَ رحبیاه زامن
۱۸ ۱۹ بیحده ډیر وُو ۱۸ دَ یصّهار زامن شلومیت سر ۱۹ دَ حبرون زامن
یریاهو هغه سر آمریاه هغه دویم یحزئیل هغه دریم او یقمعام
۲۰ هغه څلورم ۲۰ دَ عزئیل زامن میکا هغه سر او یشتیاه هغه
۲۱ دویم ۲۱ دَ مراري زامن محلي او موشي دَ محلي زامن العازار
۲۲ او قیس ۲۲ او العازار مړ شه او زامن ئي نه وُو بلکه لوڼړه
ئي وي او هغوي دَ قیس زامنو واخستي چه دَدوي ورونړه وو
۲۳ ۲۴ ۲۳ دَ موشي زامن محلي او عادر او یریموت دري ۲۴ دغه دَ لاوي
زامن دي موافق دَ کورونو دَ دوي دَ پلرونو سرونه دَ پلرونو په
موافق دَدوي دَ بازخواست په شمار په نومونو کښ موافق دَ
سرونو دَدوي کارکونکي دَ کار دَپاره دَ خدمت دَ بیت دَ یهوه
۲۵ له شلو کلونو او له دینه په پاس ۲۵ څکه چه داؤد وویل چه
خداوند الله دَ اسرائیل خپل اُمّت ته آرام ورکړ او دي په اورشلیم
۲۶ کښ ترابده و اوسید ۲۶ او هم لاویانو لره نه وه چه بیا مسکن
۲۷ او دَ هغي ټول کالي دَ خدمت دَپاره پورته کړي ۲۷ څکه چه دَ
داؤد دَ وروستو کلام په موافق دغه شمار دَ لاوي دَ اولاد له
۲۸ شلینو کالونو او له دینه په پاس وکنړلي شه ۲۸ څکه چه دَدوي
ودریدنه دَ بني هارون دَ لاسونو په منځ کښ وه دَ بیت یهوه په
خدمت په درګاو او په حجرو کښ او په پاکولو دَ هر قدس او دَ
۲۹ بیت یهوه دَ خدمت په کار ۲۹ او دَ نذرونو دَ ډوډئ دَپاره او دَ

هدیي دَ میدي دَپاره او دَ فطیرو دَ نزئ ډوډیٔ دَپاره او دَ تبئ
شوي دَپاره او دَ رَقَولي شوي دَپاره او دَ بولئِ پیماني او قدر دَپاره
۳۰ ۳۰ او دَپاره دَ دریدلو صبا په صبا دَ خداوند دَ حمد او دَ ثنا کولو
۳۱ دَپاره او هم هسي په نماښام کښ ۳۱ او چه ټولي سیځونکي خداوند
ته خیرَوي په سبتونو کښ او په نویو میاشتو او په مقرر وقتونو
کښ دَدوي په شمار سره دَ هغو رسمونو په موافق چه وربانديِ
۳۲ وشه همیشه دَ خداوند دَ وړاندي ۳۲ او چه ساتنه دَ خیمي دَ
اجتماع او ساتنه دَ مقدس او ساتنه دَ بنِي هارون دَ دوي ورونړه
دَ بیت یهوه دَ خدمت دَپاره ✣

څلور ویشتم باب

۱ ۱ او دَپاره دَ بنِي هارون دَ دوي حلقي دا وي دَ هارون زامن ناداب
۲ او ابیهو العازار او اتامار ۲ او ناداب او ابیهو له خپل پلار نه
وړاندِ مړه شول او دَ دوي زامن نه وُو او العازار او اتامار کوهیني
۳ کوله ۳ او داؤد صدوق دَ العازار له زامنو نه او اخیمالک له
ایتامار له زامنو نه دَ دوي دَ عهدي په موافق په خدمت کښ
۴ وویشل ۴ او په بنِي العازار کښ دَ ایتامار له جبّارانو نه زیات
سرونه ومندلي شول او دوي وویشلي شول له بنِي العازار سرو نه
دَ پلرونو دَ کور شپاړس وُو او دَ بنِي ایتامار دَدوي دَ پلارونو
۵ دَ کور آته ۵ او په کوټي پچي سره وویشلي شول دعه سره دَ هغو
څکه چه سرداران دَ مَقدِس او سرداران دَ الله له بنِي العازاره
۶ او له بنِي ایتاماره وُو ۶ او شمعیاه کاتب له لیویانو نه دَ تنتیل
زوي ئِ دَ بادشاه او دَ سردارانو او دَ صدوق هغه کوهین او
اخیملک بن ابیاتار او دَ کوهنانو او دَ لاویانو دَ پلارونو دَ سرونو
دَ وړاندِ ولیکل دَ یوه پلار کور دَ ایلعازار دَپاره ونیولي شه او

۷ يو دَ يثامار دَپاره و نيولي شه ۷ او اوّله پچه يهوياريب لره وختله
۸ ۹ او دويمه يدعياه لره ۸ دريمه حارِم لره څلورمه سعوريم لره ۹ پنځمه
۱۰ ملكياه لره شپږمه مياميِن لره ۱۰ اومه هقّوص لره اتمه ابياه لره
۱۱ ۱۲ ۱۱ نهمه يشوع لره لسمه شكنياهو لره ۱۲ يوولسمه الياشيب لره دولسمه
۱۳ ۱۴ الياقيم لره ديارلسمه حُفّه لره ۱۳ څوارلسمه يشباب لره ۱۴ پنځلسمه
۱۵ بلجه لره شپاړسمه امّير لره ۱۵ اوه لسمه حيزير لره اته لسمه
۱۶ ۱۷ هفصيص لره ۱۶ نولسمه فتحياه لره شلمه يحزقيئل لره ۱۷ يو ويشتمه
۱۸ ياكين لره دوويشتمه جامول لره ۱۸ دري ويشتمه دلاياهو لره څليرويشتمه
۱۹ معزياهو لره ۱۹ نو دغه دَ دوي دَ عهدي بازخواست وه دَ دوي دَ
خدمت چه بيت يهوه ته راشي لكه رسم دَ دوي دَ خپل پلار هارون
۲۰ په لاس لكه چه هغه ته خداوند الله دَ اسرائيل وفرمايل ۲۰ او
باقي بني لاوي دا ؤو دَ عمرام له زامنو شوبائيل دَ شوبائيل له زامنو
۲۱ يحدياهو ۲۱ او دَ رحبياهو دَپاره له بني رحبياهو نه هغه سردار
۲۲ يشياه ۲۲ او له اِيصهار له منځه شلوموت او له بني شلوموت نه
۲۳ ياحت ۲۳ او له بني حبرون نه يريعه امرياهو دويم او يحزئيل
۲۴ دريم او يقمعام څلورم ۲۴ له بني عزّي ايل ميكا له بني ميكا شامور
۲۵ ۲۶ ۲۵ ورور دَ ميكا يشياه او له بني يشياه نه ذكرياهو ۲۶ دَ مراري زامن
۲۷ محلي او موشي دَ يعزياهو زوي بنو ۲۷ بني مراري له يعزياهو
۲۸ نه بنو او شوهم او زكور او عبري ۲۸ له محلي نه العازر او
۲۹ دَ هغه زامن نه ؤو ۲۹ او قيش چه وه دَ قيش زوي يرحميئل
۳۰ ۳۰ او دَ موشي زامن محلي او عيدر او يريموت دغه دَ لاويانو
۳۱ زامن دي دَ دوي دَ پلرونو دَ كورونو په موافق ۳۱ او دَ دوي هم
له خپلو ورونړو بني هارون سره پچي اچولي وي په روبرو دَ داؤد
بادشاه او دَ صدوق او دَ اخي ملك او دَ پلرونو دَ كوهينانو سرونو
۵ دَ هغو چه دَ پلرونو سرونه ؤو لكه دَ دوي وړوكي ورونړه ✤

پنځه ويشتم باب

١ او داؤد او سردارانو دَ لښكر دَ خدمت دَپاره بني آساف او ١
آهيمان او يدوثون مقرر كړل چه په رباب او په ستارونو او
ژنګولو سره نبوّت وكړي او دَدوي شمار له كار كونكيو كسانو سره
سوافق دَ خدمت دَدوي دا وه ٢ له بني آساف زكور او يوسف او ٢
نثنياه او اسرايلاه دَ آساف زامن چه دَ آساف په لاس وُو دَ
بادشاه په لاسونو كښې نبوّت كاوه ٣ له يدوثون نه دَ يدوثون ٣
زامن جدلياهو او صري او يشعياهو او هشبياهو او متثياهو
شپږ سره دَدوي دَ پلار يدوثون په لاس په ستار سره به ئې په
يهوه نبوّت كاوه او حمد يهوه لره ٤ له هيمان نه بني هيمان بقياهو ٤
او متنياهو عزي ايل شبوايل او يريموت او حنانياه حناني ايلياثه او
جدلتي او دومتي عزر او يشبقاشه او ملوئي او هوتير او مهزيوت
٥ دا ټول هيمان لره زامن رويا ليدونكي دَ بادشاه په كلام الله سره ٥
قرنا پورته كولو دَپاره وُو او الله هيمان ته څوارلس زامن او درې
لونړه وبخښلي ٦ دا ټول دَدوي دَ پلار په لاسونو كښې وُو دَ بيت يهوه ٦
په سرود دَپاره په ژنګولو او ربابونو او ستارونو سره دَ بيت الله دَ
خدمت دَپاره دَ بادشاه په لاسونو كښې آساف او يدوثون او هيمان
٧ او دَ هغو شمار دَدوي دَ ورونړو سره چه خداوند لره په سرود ٧
زده كړي وُو ټول چه تميزوال وُو دوه سوه او اته اتيا وو ٨ او دوي ٨
دَ خپلې ساتنې دَپاره پچې واچولې ټول واړه وړوكي لكه لوي استاد سره
دَ شاګرده ٩ نو اول پچه دَ آساف يوسف لره وخوت هغه دويم ٩
جدلياهو لره هغه او دَده ورونړه او دَده زامن دولس وُو -
١٠ هغه دريم زكور لره دده زامن او دده ورونړه دولس وُو ١١ اڅلوم ١٠ ١١
يصري لره دَده زامن او دَده ورونړه دولس ١٢ پنځم نثنياهو لره دَده ١٢

١٣ زامن او دَده ورونه دولس ١٣ شبوئيل بقياهو لِه دَده زامن او
١٤ دَده ورونه دولس ١٤ اوم يشرابيلاه لِه دَده زامن او دَده ورونه
١٥ دولس ١٥ اتم يشعياهو لِه دَده زامن او دَده ورونه دولس
١٦ ١٧ ١٦ نهم متنياهو لِه دَده زامن او دَده ورونه دولس ١٧ لسم
١٨ شمعي لِه دَده زامن او دَده ورونه دولس ١٨ يوولسم عزرايل
١٩ لِه دَده زامن او دَده ورونه دولس ١٩ دولسم هشبياه لِه دَده
٢٠ زامن او دَده ورونه دولس ٢٠ ديارلسم شوبائيل لِه دَده زامن
٢١ او دَده ورونه دولس ٢١ خوارلسم متتياهو لِه دَده زامن او
٢٢ دَده ورونه دولس ٢٢ يخلسم يريموت لِه دَده زامن او دده ورونه
٢٣ دولس ٢٣ شپازسم حننياهو لِه دَده زامن او دَده ورونه
٢٤ دولس ٢٤ اوه‌لسم يشبقاشه لِه دَده زامن او دده ورونه دولس
٢٥ ٢٦ ٢٥ اتلسم حناني لِه دَده زامن او دَده ورونه دولس ٢٦ نولسم
٢٧ ملوتي لِه دَده زامن او دَده ورونه دولس ٢٧ شلم ايلياته لِه
٢٨ دَده زامن او دَده ورونه دولس ٢٨ يوويشتم هوتير لِه دَده زامن
٢٩ او دَده ورونه دولس ٢٩ دوويشتم جدلتي لِه دَده زامن او دَده
٣٠ ورونه دولس ٣٠ درويشتم محزيوت لِه دَده زامن او دَده ورونه
٣١ دولس ٣١ خليرويشتم درممتي‌عازر لِه دَده زامن او دَده ورونه دولس

شيزويشتم باب

١ آ او دَ دروانچيانو حلقي له قورحيانو مشلمياهو بن قوري له
٢ بني آساف ٢ و مشلمياهو لِه زامن ذكرياهو مشر يديعئيل هغه
٣ دويم زبديا هغه دريم يتنئيل هغه څلورم وه ٣ عيلام هغه
٤ پنځم او يهوحنان هغه شپږم او اليهوعيني هغه اوم وه ٤ او
دَ عوبيدآدوم زامن وُو شمعياهو هغه مشر او يهوزاباد هغه
دويم او يوآخ هغه دريم او ساكار هغه څلورم او نتنئيل هغه

۵ پنځم ۵ عمیئیل هغه شپږم او یساکار هغه اوم او پعلتي هغه
۶ اتم ځکه چه خداوند هغه ته برکت ورکړ ۶ او دَده زوي
شمعیاه لره زامن وزیږیدل چه دَ خپلو پلرونو په کور کښ ئې
۷ سرداري کوله ځکه چه دوي جبّاران دَ قوّت وُو ۷ دَ شمعیاه
زامن عثني او رفائیل او عوبید الزاباد دَده وروڼه بني قوّت
۸ وُو ایلیهو او سمکیاهو ۸ دا ټول دَ بني عوبید آدوم وُو دوي او
دَدوي زامن او دَدوي وروڼه سړي دَ قوّت په زور سره دَ خدمت
۹ دَپاره دوشپیته دَ عوبید آدوم ۹ او دَ مشلمیاهو زامن او وروڼه
۱۰ زامن دَ قوّت اتلس وُو ۱۰ او حوسا لره له بني مراري نه زامن وُو
شمري هغه سر (چه مشر نه وه لیکن پلار ئې دي سر مقرّر
۱۱ کړ) ۱۱ حلقیاهو هغه دویم او طبلیاهو هغه دریم او زکریاهو
۱۲ هغه څلورم دَ هوسه ټول زامن او وروڼه دیارلس وُو ۱۲ له
دغو نه دَ دروازچیانو حلقي وي دَ جبّارانو له سرونو نه ساتندویي
۱۳ لرونکي له خپلو وروڼو سره دَ بیت یهوه دَ خدمت دَپاره ۱۳ او دوي
پچي واچولي وړوکي لکه لوي موافق دَ کورونو دَ پلرونو دَدوي دروازو
۱۴ لره ۱۴ نو دَ مشرق له طرفه هسک شلمیاهو لره پریوت او دَده
زوي زکریاهو لره په هوښیار صلاح کار ئې پچي واچولي او دَده هسک
۱۵ دَ شمال په لوري ووت ۱۵ عوبید آدوم لره دَ جنوب په لوري او
۱۶ دَده زامنو لره دَ هغه انبارخانې ۱۶ دَ شفیم او دَ هوساه دَپاره دَ
مغرب په لوري دَ شلکت له دروازي سره دَ ختني په شاه راه
۱۷ کښ ساتندونکي په برابر دَ ساتندونکي ۱۷ دَ مشرق په لوري شپږ
لاویان وُو او دَ شمال په لوري څلور دَ ورځي دَپاره دَ جنوب
په طرف څلور دَ ورځي دَپاره او دَ انبارخانې په طرف دوه دوه
۱۸ ۱۸ دَ پربار په مغرب څلور په شاه راه او دوه په پربار کښ
۱۹ ۱۹ دا حلقي دَ دربانانو له بني قورحیانو او دَ بني مراري وي

۲۰ ۲۰ او هغه لاويان (چه وُو) اخياه دَ بيتُ‌الله په خزانو او
۲۱ دَ اقداسو په خزانو ۲۱ بني‌لعدان دَ هغه جيرشوني لعدان زامن
۲۲ سرونه دَ پلارونو هغه جيرشوني لعدان لره يحي‌ايلي ۲۲ دَ يحي‌ايلي
زامن زيتام او يوايل ورور دَده دَ بيت يهوه په خزانو وُو
۲۳ ۲۳ له عمراميانو او له يصهاريانو او له حبرونيانو او له -
۲۴ العزي‌ايليانو وُو ۲۴ شبوايل زوي دَ جرشوم زوي دَ موسىٰ آمير
۲۵ په خزانو وه ۲۵ او دَ هغه ورور له اليعزر رحبياهو زوي ئې
او يشعياهو زوي ئې او يورام زوي ئې او ذكري زوي ئې او
۲۶ شلوموت زوي ئې ۲۶ دا شلوموت او دَده ورونړه په هغو ټولو
خزانو دَ اقداسو باندِ وُو چه داؤد بادشاه او سرونو دَ پلرونو
۲۷ او سردارانو دَ لښكر مقدسي كړلي ۲۷ چه له جنګونو او له
۲۸ لوټونو ئې دَ خداوند دَ كور دَ آبادولو دَپاره مقدس كړي وي ۲۸ او
هر هغه څه چه سموايل رؤياليدونكي او شاؤل زوي دَ قيس او
ابنير زوي دَ نير او يوآب زوي دَ ضرويه مقدس كړي وُو هغه
ټول مقدس كړي شوي دَ شلوموت او دَده دَ ورونړو په لاس
۲۹ وُو ۲۹ له يصهاريانو نه كننيانو او دَده زامن دَ باندِ دَ بندوبست
۳۰ دَپاره په اسرائيل باندِ حاكمان او قاضيان وُو ۳۰ له حبرونيانو
حشبياهو او دَده ورونړه زامن دَ قوت يو زر اوه سوه په بازخواست
دَ اسرائيل باندِ وُو پوري‌خوا دَ يردن دَ مغرب په لوري په ټول
۳۱ كار دَ خداوند كښې او په خدمت دَ بادشاه ۳۱ له حبرونيانو يرياه
هغه سر دَ حبرونيانو موافق دَده دَ نسبونو دَ پلرونو دَ داؤد دَ
بادشاهۍ په څلويښتم كال كښې دَدوي تلاش وشه په يعزيرجلعاد
۳۲ كښې جباران دَ قوت په دوي كښې وموندلي شول ۳۲ او دَده ورونړه
زامن دَ قوت دوه زره اوه سوه سرونه دَ پلرونو وُو او داؤد
بادشاه هغوي په رؤبيانو او جاديانو او په نيمي قوم دَ منسي

په ټولو کارونو دَ الله او کارونو دَ بادشاه باندِ تفحص کونکي مقرّر کړل ۰

اوه ویشتم باب

۱ آ او بني‌اسرائيل دَدوي دَ شمار په موافق سرونه دَ هغو دَ پلرونو
سرداران دَ زرګونو او دَ سلګونو او دَدوي دَ حاکمانو چه دَ بادشاه
خدمت به ئي کاوه کارونو دَ هغي حلقي چه راغلي وتلي به میاشت
په میاشت او دَ کال په ټولو میاشتو کښ کیده دَ هرې یوي حلقي
۲ ښلیرویشت زره وُو ۲ په اولي حلقي دَ هغه په اولي میاشتي باندِ
یاشابعام بنِ زبدئیل وه او دَ هغه په حلقي کښ ښلیرویشت
۳ زره وُو ۳ له بني‌فارصّ هغه سر دَ ټولو سردارانو دَ لښکرو
۴ دَ هغه اولي میاشتي دَپاره وه ۴ او دَ هغه دویمي میاشتي په حلقي
دودائيِ هغه احوحي وه او دَ هغه له حلقي نه مقلوث هغه
۵ آمیر وه او دَدغه په حلقي کښ ښلیرویشت زره وُو ۵ دَدریم لښکر
سردار دَ دریمي میاشتي دَپاره بنایاهو بن یهویاداع هغه سردار
۶ کوهین او دَده په حلقي کښ ښلیرویشت زره وُو ۶ دا هغه بنایاهو
دَي چه په دیرشو کښ بناغلي وه او په دیرشو باندِ وه او دَده
۷ له حلقي نه عمیزاباد دَده زوي وه ۷ هغه څلورم دَ څلورمي میاشتي
دَپاره عساهئیل ورور دَ یواب او زبدیاه دَ هغه زوي ورپسي
۸ وه او دَده په حلقي کښ ښلیرویشت زره وُو ۸ هغه پنځم دَ پنځمي
میاشتي دَپاره هغه سردار شمحوث یزراحي وه او دَده په حلقي
۹ کښ ښلیرویشت زره وُو ۹ هغه شپږم دَ شپږمي میاشتي دَپاره عیرا
بن عقیش هغه تقوعي وه او دَده په حلقي کښ ښلیرویشت
۱۰ زره وُو ۱۰ هغه اوم دَ اومي میاشتي دَپاره حالص هغه پلوني له
۱۱ بني‌افرائمه وه او دَده په حلقي کښ ښلیرویشت زره وُو ۱۱ هغه اتم
دَ اتمي میاشتي دَپاره سبکيِ هغه حوشاتي له زارحیانو وه او دَده

۱۲ په حلقي کښ څليرويشت زره وُو ۱۲ هغه نهم دَ نهمي مياشتي
دَپاره ابيعزر هغه عنتوتي له بنيامينه وه او دَده په حلقي کښ
۱۳ څليرويشت زره وُو ۱۳ هغه لسم دَ لسمي مياشتي دَپاره مهري
هغه نطوپاتي له زارحيانو وه او دَده په حلقي کښ څليرويشت
۱۴ زره وُو ۱۴ هغه يولسم دَ يولسمي مياشتي دَپاره بناياه هغه
پرعاثوني دَ بني افرائيم او دَده په حلقي کښ څليرويشت زره وه -
۱۵ ۱۵ هغه دولسم دَ دولسمي مياشتي دَپاره حلدي هغه نطوپاتي
له عتنيل وه او دَده په حلقي کښ څليرويشت زره وُو
۱۶ ۱۶ او دَ اسرائيل په فرقو باندِ دَ راؤبيانو امير اليعزر بنِ
۱۷ ذکري دَ شمعونيانو دَپاره شفطياهو بن معکه ۱۷ دَ لاويانو حشبياه
۱۸ بنِ قموئيل دَ هارون صادوق وه ۱۸ دَ يهوداه اليهو دَ داؤد له وروڼو
۱۹ نه دَ يشاکار عمري بنِ ميکائيل ۱۹ دَ زبولون يشمعياهو بنِ عوبدياهو
۲۰ دَ نفتالي يريموث بنِ عزرئيل ۲۰ دَ بني افرائيم هوشع بنِ عززياهو
۲۱ دَ نيمي فرقي دَ منسي يوايل بنِ پداياهو دَ نيمي فرقي دَ منسي په
۲۲ جلعاد کښ يدو بنِ زکرياهو دَ بنيامين يعسي ايل بنِ ابنير ۲۲ دَ دان
۲۳ دَپاره عزرايل بنِ يروحام دغه دَ اسرائيل دَ فرقو سرداران وُو ۲۳ او
داؤد شل کلني او له دي نه کم شمار وا نه خست ځکه چه
خداوند وويل چه اسرائيل به دَ آسمان دَ ستوريو په شان
۲۴ ډېر کړي ۲۴ يواب ابنِ ضرويه په گنړلو سر شه او پوره ئي نه کړل
او په دي کار په اسرائيل غضب وشه او شمار دَ داؤد بادشاه
دَ روزنامي په حساب کښ درج نه شه
۲۵ ۲۵ او دَ بادشاه په خزانو عزماوث بنِ عديئيل او په هغو
انبارخانو چه په پټيو په ښهرونو او په کليو او په کوټونو کښ
۲۶ وي يهوناتان بنِ عزياهو وه ۲۶ او په مزدورانو په پټي کښ دَ
۲۷ خاوري دَ کار دَپاره عزري بنِ کلوب وه ۲۷ او دَ انگورو په باغونو

شمعي هغه راماتي وه او په ثوئيدل دَ انگورستانو دَ شيرې دَ
ته خانو دَپاره زبدي بن شفمي وه ۲۸ او په هغو زيتونو او انځيرو ۲۸
چه په کوز ميدان کښ وُو بعل‌حانان هغه جديري وه او په ته‌خانو
دَ تيلو دَ زيتون يوعاش وه ۲۹ او په هغو غواياڼو چه په شارون ۲۹
کښ څريدل شطري هغه شاروني وه او په هغو غواياڼو چه په
خوړونو کښ وُو شافاط بن عدلائي وه ۳۰ او په اوښانو باندِ اوبيل ۳۰
هغه اسمعيلي وه او په هغو خرونو باندِ يحدياهو هغه ميرونوتي
وه ۳۱ او په ميږو باندِ يازيز هغه هاجيري دا ټول سرداران دَ ۳۱
مالونو چه دَ داؤد بادشاه وو
۳۲ او يهوناتان تره دَ داؤد صلاح کار هوښمند سړي او دَده ۳۲
کاتب وه او يحي‌ايل بن حکموني دَ بادشاه له زامنو سره وه ۳۳ او ۳۳
اخي‌توفل دَ بادشاه صلاح کار وه او هوشي هغه آرکي دَ بادشاه
ملګري وه ۳۴ او پس له اخي‌توفل يهوياداع بن بناياهو او ابياتار ۳۴
وُو او دَ بادشاه دَ لښکر سردار يوآب وه *

اته ويشتم باب

آ او داؤد ټول سرداران دَ اسرائيل اورشليم ته جمع کړل سرداران ۱
دَ فرقو او سرداران دَ حلقو دَ خدمتکارانو دَ بادشاه او سرداران
دَ زرګونو او سرداران دَ سلګونو او سرداران دَ ټول مال
مويشي دَ بادشاه او دَده دَ ځامنو سره له خصيانو او له بهادرانو او
له ټولو جبّارانو دَ قوّت ۲ او داؤد بادشاه په خپلو پښو ودريده ۲
او وئي ويل اي ځما ورونړو او اي ځما اُمّته ځما واورئ ځما
په زړه کښ وه چه زه به دَ خداوند دَ عهد صندوق لره دَ
آرام کور او ځما دَ الله دَ پښو دَ قدمونو تکيه‌ګاه بنا کړم او
دَ بنا کولو دَپاره ما تياري کړي وه ۳ ليکن الله راته وويل چه ۳

ته به ځما نوُم ته کور بِنا نه کړي ځکه چه ته دَ جنګونو سړي
۴ يي او تا وينې توي کړِي دِي ۴ او خداوند الله دَ اسرائيل زه
له ټوله کوره دَ پلار ځما زه غوره کړم چه زه تر ابدَ پوري په
اسرائيل بادشاه شم ځکه چه ده يهوداه په امير غوره کړ او دَ
يهوداه له کوره ځما دَ پلار کور او ځما دَ پلار له ځامنو ئې په
۵ ما رضا ولرله چه په ټول اسرائيل مِ بادشاه کړِي ۵ او ځما له
ټولو زامنو نه (ځکه چه خداوند ماته ډير زامن راکړِي دِي) ده
ځما زوي سليمان غوره کړ چه دَ خداوند دَ بادشاهيِ په تخت
۶ په اسرائيل باندِ کښيني ۶ او ماته ئې وويل چه ستا زوي سليمان
هم هغه به ځما کور او ځما درباروته بِنا کړِي ځکه چه ما دَي غوره
کړ چه ما لره دَ زوي دَپاره وِي او زه ده لرهِ دَ پلار دَپاره يم-
۷ ۷ او زه به دَده بادشاهِي ترابده پوري ثابتَ کړم که دَي ټينګ شِي
چه ځما کار او ځما فرضونه او ځما عدالتونه وکړِي لکه نن ورځ
۸ ۸ او اوس دَ ټول اسرائيل دَ خداوند دَ جماعت په ستړګو کښ او
ځمونږ دَ الله په اوريدلو کښ وساتئ او و ئې لټوئ ټول فرضونه
دَ خداوند الله خپل تاچه تاسي دَدي ښې زمکي وارثان شئ او
پس له تاسي ترابدَ پوري هغه خپل اولاد ته په ميراث پريږدئ
۹ ۹ او ته اي ځما زويه سليمانَ ته دَ خپل پلار الله وپيژنه او په
سالم زړه او په خوشحال ځان سره ئې عبادت کوه ځکه چه خداوند
دَ ټولو زړونو لټونکي دَي او ټول خيالونه دَ تدبيرونو معلومِوي
چه که ته دَده طلب وکړِي نو هغه به له تاؤموندلي شِي او که ته
۱۰ هغه پريږدي نو دي به دِ ترابدَ پوري سخا وغورځوِي ۱۰ اوس
ګوره چه خداوند ته غورهِ کړي چه دَ مقدّس دَپاره بيت بِنا کړي
مضبوط شه او کار کوه
۱۱ ۱۱ او داؤد خپل زوي سليمان ته دَ هغه دهليز او دَ

کوټړو اوَ دَ خزانو او دَ بالاخاني او دَ دننو خونو او دَ کفاري
دَ کور نقشه يُ ورکړه ١٢ او نقشي دَ هر هغه څه چه په روح ١٢
سره ده څخه وي دَ بيت يهوه دَ غولي او دَ ټولو کمرو چه دَ هغه
په ګرداګرد وي او دَ بيت الله دَ خزانو او دَ اقداسو دَ خزانو
١٣ او دَ کوهنانو او دَ لاويانو دَ حلقيو دَپاره او دَ بيت يهوه دَ ١٣
عبادت دَ هر کار دَپاره او دَ بيت يهوه دَ خدمت دَ ټولو کاليو
دَپاره ١٤ او له سرو زرو په تول سره دَ هغه دَپاره چه له ١٤
سرو زرو وُو دَ ټولو لوښو دَ عبادت دَپاره او دَ ټولو کاليو
دَ سپينو زرو دَپاره سپين زر په تول سره دَ ټولو کاليو
دَ عبادت دَ عبادت دَپاره ١٥ او په تول سره دَ سرو زرو دَ ١٥
شمعدانونو او دَ ډيوو له سرو زرو په تول سره دَ هر قسم
شمعدان په شمعدان او دَ ډيوو دَپاره او دَ سپينو زرو دَ
شمعدانونو دَپاره په تول سره شمعدان په شمعدان او دَ ډيوو
دَپاره شمعدان په شمعدان دَ خدمت په موافق ١٦ او سره زر ١٦
په تول سره دَ نذرونو دَ قطارونو دَ ميزونو دَپاره ميز په
ميز او سپين زر دَ سپينو زرو دَ ميزونو دَپاره ١٧ او دَ ١٧
سيخونو او دَ کټورو او دَ کاسو دَپاره خالص سره زر او دَ
سرو زرو دَ پيالو دَپاره په تول سره پياله په پياله او دَ سپينو
زرو دَ پيالو دَپاره په تول سره پياله په پياله ١٨ او دَ بخور دَ منبح ١٨
دَپاره صاف کړي شوي زر په تول سره او سره زر دَ هغه
کاډي دَ نقشي دَپاره هغه کروبيان هغه چه پرونه يُ وغوړول
او دَ يهوه دَ عهد په صندوق يُ سوري کړل ١٩ دغه ټول ١٩
دَ خداوند له لاس نه په ما باندِ ټول کارونه دَدي نقشي پوهان
کړي شوي وم ٢٠ او داؤد خپل زوي سليمان ته وويل مضبوط ٢٠
شه او کړندي شه او کار کوه مه ويريږه او مه ترسيږه

څکه چه خداوند الله څما له تا سره دَي نه به دِ پرېږدِي
او نه به دِ ترک کړي څو چه ته دَ بيتِ يهوه دَ خدمت ټول
۲۱ کار کامل کړي ۲۱ او گوره دَ کوهينانو او دَ لاويانو حلقي دَ
بيت الله دَ هر خدمت دَپاره حاضر دِي او له تا سره په ټول
کارکښ فدا شوِي په حکمت دِي دَ هر خدمت دَپاره او هغه
سرداران او هغه ټول اُمّت ستا دَ ټولي خبرِي دَپاره دي ÷

نه ويشتم باب

۱ آ او داؤد بادشاه ټولو ټوليو ته وويل چه سليمان زوي څما
بواځي الله غوره کړي دَي دَي ورُوکي او پېرس دَي او دا کار
لوي دي څکه چه دا هيکل دَ انسان دَپاره نه دَي بلکه دَ يهوه
۲ الله دَپاره دَي ۲ او ما په ټول قدرت خپل سره دَ خپل الله
دَ بيت دَپاره تياري کړي دَي هغه سره زر دَ سرو زرو دَ شي
دَپاره او هغه سپين زر دَ سپينو زرو دَ شي دَپاره او هغه
زيږ دَ زيږو دَ شي دَپاره او هغه اوسپنه دَ اوسپني دَ شي
دَپاره او لرگي دَ لرگو دَ شيو دَپاره او دَ جزع کاڼي او کاڼي
دَ جړاؤ کولو دَپاره او لهري دار کاڼي رنگي رنگي او ټول
۳ گران بها کاڼي او ډير دَ سپين سنگِ مرمر ۳ او بيا چه
ما دَ خپل الله په کور خپله رضا کېښوده نو ما له خپل خاص
مالَ سره سپين زر او سره زر څما دَ الله وبيت ته ورکړل
ډير زيات له هغو ټولو چه ما دَ بيتِ مقدس دَپاره تيار کړي
۴ دِي ۴ دري زره قنطاره سره زر دَ اوفير له سرو زرو او اوه
زره قنطاره صفا کړي شوِي سپين زر دَپاره دَ نغښتلو دَ ديوالونو
۵ دَ کوټو ۵ سره زر دَ سرو زرو دپاره او سپين زر دَ سپينو
زرو دَپاره او دَ ټول کار دَپاره چه په لاس دَ کاريگرو وِي

او څوک دَي نن ورځ خپل لاس دَ ډکوالي خداوند لره خپل
ځان حاضر کړي ٦ نو سردارانو دَ پلرونو او سردارانو دَ فرقو ٦
دَ اسرائيل او سردارانو دَ زرګونو اودَ سلګونو او دَ بادشاه
دَ کارونو سردارانو خپل ځانونه حاضر کړل ٧ او دوي دَ ٧
بيت الله دَ خدمت دَپاره ورکړل پنځه زره قنطاره او لس زره
درهمه له سرو زرو او لس زره قنطاره دَ سپينو زرو اتلس
زره قنطاره له زيړو او سل زره قنطاره له اوسپني ٨ او چا ٨
څخه چه قيمتي کاڼي وموندلي شول دَ بيتِ يهوه خزاني ته يې
په لاس دَ يحي ايل هغه جرشوني يې ورکړل ٩ او اُمّت دَ خپلو ٩
ځانونو په ښارولو ډيره خوشحالي وکړه ځکه چه دوي په سالم
زړه سره خداوند ته ځانونه ښارول او داؤد بادشاه په
لويه خوشحالئ سره خوشحالي وکړه ١٠ او داؤد دَ ټول جماعت ١٠
په سترګو دَ يهوه مبارکي وکړه او داؤد ووېل چه ته مبارک
يې اي يهوه الله دَ اسرائيل پلار څمونږ له ازله تر ابدَ پوري
١١ تا لره اي يهوه لويي او جبورت او فخر او جلال او عظمت ١١
دَي ځکه چه هر هغه څه چه په آسمان او په زمکه کښ دي
تا لره اي يهوه بادشاهي ستا دَه او ته په ټولو سربلند کړي
شوي يې ١٢ او دولت او عزّت ستا له طرفه دِي او ته په ټولو ١٢
سلطنت کوي او ستا په لاس قوّت او جبورت دَي او لويئ
او مضبوطي دَ ټولو دَپاره ستا په لاس دِي ١٣ او اوس اي ١٣
څمونږ الله مونږ ستا يو او ستا دَ فخرنامي ثنا کوو ١٤ ليکن زه ١٤
څوک يم او څما اُمّت څوک دَي چه مونږ توان ولرو چه په
دا شان ځانونه ښارو ځکه چه ټول له تا دِي او ستا له لاسه
هغه مونږ درکړي دِي ١٥ ځکه چه مونږ ستا دَ وړاندِ بيګانه ١٥
او مسافر يو څمونږ دَ ټولو پلرونو په شان يو څمونږ ورځي په

۱۶ دي زمکي لکه دَ سيوري او اميد نشته ۱۶ اي يهوه څښتن
الله هم دا ټول دولت چه موږ تيار کړي دي چه تا ته ستا
دَ پاک نامه دَپاره بيت بِنا کړو ستا له لاسه دي او هغه
۱۷ ټول ستا لره ۱۷ او زه وپوهيدم اي ځما الله چه ته زړونه ازمائي
او په راستئ رضا لري ما دَ خپل زړه په راستئ سره دا ټول
ځان سره حاضر کړي دي او اوس ستا اُمّت چه دلته موجود
دي ما په خوشحالئ سره ليدلي دي په ښادئ سره تا ته
۱۸ ځانونه ځاروي ۱۸ اي يهوه الله دَ ابراهيم او دَ اسحاق او
دَ اسرائيل څښتن دَ پلرونو دَ تل ابده پوري ستا دَ اُمّت دَ
زړونو دَ تدبيرونو په فکرونو کښ وساته او دَدوي زړونه په
۱۹ خپل لوري تيار کړه ۱۹ او ځما زوي سليمان ته سالم زړه
ورکړه چه ستا فرضونه ستا شاهدئ او ستا حقونه وساتي
او په ټولو عمل وکړي او چه هغه هيکل بِنا کړي چه ما ورلره
۲۰ تياري کړي دي ۲۰ او داؤد ټول جماعت ته وويل اوس دَ يهوه
خپل الله مبارکي وکړئ او هغه ټول جماعت دَ يهوه الله دَ
پلرونو دَدوي مبارکي وکړه او ټيټ شول او خداوند او بادشاه
۲۱ ته ئ سجده وکړه ۲۱ او خداوند ته ئ ذبحي ذبح کړلي او
خداوند ته ئ دَ دغي ورځي په صبا سيزونکي قربانئ وخيژولي
زر غوايان او زر مړوونه او زر وري سره دَ دوي ټولو تويو
۲۲ شويو او ډيري ذبحي دَ ټول اسرائيل دَپاره ۲۲ او په دغي ورځي
کښ ئ په لويه خوشحالئ سره دَ خداوند دَ وړاند وخوړل
او وڅښل او دوي دوباره سليمان دَ داؤد زوي بادشاه کړ
او دَ يهوه دَپاره ئ دَ امير کيدلو دَپاره مسح کړ او صادوق
۲۳ دَ کوهين کيدلو دَپاره ۲۳ او سليمان دَ يهوه په تخت دَ
خپل پلار داؤد په ځاي بادشاه شوي کښيناست او اقبالمند

شه او ټول اسرائيل يُ فرمان برداري کوله ۲۴ او ټولو سردارانو ۲۴
او جبّارانو او ټول اولاد دَ داؤد بادشاه هم دَ سليمان
بادشاه تر لاندِ لاس ورکول ۲۵ او خداوند سليمان دَ ۲۵
ټول اسرائيل په سترګو کښ بېحده لوي کړ او ده ته يُ
داسي عظمت دَ بادشاهئ ورکړ چه دَده دَ وړاندِ دَ هيڅ
مَلِک په اسرائيل کښ نه وه
۲۶ او داؤد بن يسّي په ټول اسرائيل بادشاهي کوله ۲۶
۲۷ او هغه زمانه چه ده په کښ په اسرائيل بادشاهي ۲۷
وکړله څلويښت کاله وه اوه کاله يُ په حبرون کښ بادشاهي
وکړله او دري ديرش کاله يُ په اورشليم کښ بادشاهي وکړله
۲۸ او په ډير زوړوالي کښ مړ شه او په ورځو او دولت ۲۸
او په عزّت موړ شه او سليمان دَده زوي دَده په ځاي
بادشاهي وکړه ۲۹ او نوري خبري دَ داؤد بادشاه وړومبئ او ۲۹
وروستئ دَ سموئيل هغي غيب ليدونکي دَ خبرونو په کتابونو
کښ ليکلي شوي دي او دَ ناثان هغي نبي په خبرونو کښ او
دَ جاد غيب ليدونکي په خبرونو کښ ۳۰ سره له ټولي بادشاهي ۳۰
دَده او دَ جبّاريِ دَده او دَ هغو وقتونو چه په ده او په
اسرائيل او په ټولو بادشاهتونو دَ زمکو تير شول *

دویم کتاب دَ روزنامې

اول باب

۱ او سلیمان بن داؤد په خپلي بادشاهئ ټینګ شه او ۱
خداوند الله دَده ورسره وه او دي ئي بیحده لوي کړ ۲ او ۲
سلیمان ټول اسرائیل ته خبره وکړه سردارانو دَ زرګونو اودَ
سلونو او قاضیانو ته او په ټول اسرائیل کښ هر امیر ته
پدرِي سردارانو ته ۳ او سلیمان او ټول جماعت ورسره ۳
هغه لوړي ته چه یه جبعون کښ وه لاړل ځکه چه هلته
خیمهِ اجتماع د الله چه موسیٰ بنده دَ خداوند په بیابان کښ جوړه
کړي وَه ۴ لیکن صندوق دَ الله داؤد له قریت یعاریم هغه ۴
ځاي ته وخیژاوه چه داؤد ورلره تیار کړي وه ځکه چه هغه
لره په اورشلیم کښ خیمه ودرولي وه ۵ او مذبح دَ زیړو چه ۵
بضلئیل بن اورِي بن حور جوړه کړي وه دَ خداوند دَ
مسکن دَ وړاندِ ئي یښي وه او سلیمان او هغه جماعت
هلته کښ دُعا وغوښته ۶ او سلیمان هلته کښ دَ زیړو په ۶
مذبح چه دَ جماعت په خیمې کښ وه وخوت او په هغې
باندِ ئي زر سیزونکي قربانئ وخیژولي
۷ په هغې شپې کښ سلیمان ته الله ورښکاره شه ۷
ور ته ئي وویل چه وغواړه چه زه څه تاته درکړم ۸ نو سلیمان ۸
الله ته وویل چه تا ځما له پلار داؤد سره لویه مهربانِي
کړي ده او تا زه دَده په ځاي بادشاه کړي یم ۹ نو اوس اي ۹
خداوند الله ستا هغه کلام چه ځما له پلار داؤد سره وه
په امن ثابت دِ کړي شِي ځکه چه تا زه په ډیرو خلقو لکه

۱۰ شکي دَ زمکي بادشاه کړي يم ۱۰ نو اوس ما ته حکمت او پوهه
راکړه چه دَدي خلقو دَ وړاندِ وزم ننه وزم څکه څوک
۱۱ توانيږي چه په دي لوي اُمّت ستا حکومت وکړي ۱۱ نو الله
سليمان ته ووېل دَ دي دَپاره چه ستا په زړه کښ دا وه
او تا دَ دولت او دَ مالونو او دَ عزّت سوال ونه کړ او نه دِ
دَ خپلو دُښمنانو دَ ځان او نه دِ دَ ډېرو ورځو سوال
کړي دي بلکه دَ ځان دَپاره دِ دَ حکمت او دَ پوهي سوال کړي
دي چه ته ځما په اُمّت چه ما پرِ بادشاه کړي يي بادشاهي وکړي
۱۲ ۱۲ زه به تا ته حکمت او پوهه درکړم او تا ته به دولت او
کته او عزّت درکړم چه دَدغو په شان نه هغو بادشاهانو لره
چه له تا نه وړاندِ وُو او نه به دَدغو په شان هغو لره وِي
۱۳ چه پس له تا وِي ۱۳ نو سليمان له هغي لوړي چه په جبعون
کښ وه اورشليم ته دَ جماعت له خيمي نه ورغي او په اسرائيل
ئي بادشاهي کوله
۱۴ ۱۴ او سليمان گاډي او آسونو جمع کړل او دَده يو زر
څلور سوه گاډي وُو او دولس زره سواره او هغه ده دَ گاډيو
په ښهرونو کښ کېښودل او دَ بادشاه سره په اورشليم کښ وُو
۱۵ ۱۵ او بادشاه په اورشليم کښ سپين او سره زر دَ کاڼرو په شان
ولگول او دَ گنځي لرگي ئي لکه انځير چه په کوز ميدان کښ دِي په
۱۶ کثرت سره ولگول ۱۶ او دَ سليمان دَ آسونو وتنه له مصره وه
۱۷ او دَ بادشاه دَ تاجرانو ټولي به پرک پرک په بيعه اخستل ۱۷ او
هغوي به ختل او له مصره به ئي يو گاډي په شپږ سوه دَ
سپينو زرو راوسته او يو آس به يو سل پنځوس او به دي
شان سره دَ حِتيانو دَ ټولو بادشاهانو دَپاره او دَ آرام دَ
بادشاهانو دَپاره به ئي دَ هغو له لاسه رائيستل ❊

دویم باب

۱ آ او سلیمان امر وکړ چه دَ یهوه په نُوم یو کور بنا کړي
۲ او دَ خپلي بادشاهئ دَپاره یو کور ۲ او سلیمان اویا زره
سړي باروړونکي او اتیا زره سړي پریکونکي په غره کښ مقرر
۳ کړل او په هغو باندِ دري زره شپږ سوه ناظران وُو ۳ او
سلیمان حورام بادشاه دَ صور ته واستول و ئې ویل لکه
چه تا څما له پلار داؤد سره وکړل او دَ لښتي لرګي دِ ور
واستول چه دَ ځان دَپاره کور بنا کړي چه په کښ قرار کښیني
۴ ۴ او ګوره چه زه دَ یهوه څما دَ الله و نُوم ته یو بیت بنا
کوم چه دَده تقدیس وکړم چه دده دَ وړاندِ خوشبویه بخور
وسیځم او دَ همیشه دَ نذر دَ ډوډیو دَپاره او دَپاره دَ
سیزونکیو قربانیو صباح او بیګاه او دَ سبّتونو دَ میاشتو
دَپاره او دَ خداوند څمونږ دَ الله دَ عیدونو دَپاره چه دا به
۵ په اسرائیل باندِ تر ابدَ پوري وِي ۵ او هغه بیت چه زه ئې
بنا کوم لوي دي څکه چه څمونږ الله له ټولو خدایانو لوي دَي
۶ ۶ او څوک توانیږي چه دَده دَپاره بیت بنا کړي چه آسمانونه او
آسمان دَ اسمانو ئې ځایولي نه شي او زه څوک یم چه دَده دَپاره
۷ بیت بنا کړم مګر دَپاره دَ سیزلو دَده دَ وړاندِ ۷ نو اوس ما ته
یو دانا سړي راواستوه چه په کار دَ سرو زرو او دَ سپینو
زرو او دَ زیړو او دَ اوسپني او دَ ارغواني او دَ قرمزو او دَ
آسماني او چه په نقش کولو کښ نقاش پوهان وِي سره له
هغو دانایانو چه ما څخه دِي په یهوداه او په اورشلیم کښ
۸ چه څما پلار داؤد مقرّر کړل ۸ او ما ته دَ لښتو او دَ
نښترو او دَ چندنو لرګي له لبنانَ راواستاوه څکه چه زه

پوهيږم چه ستا مريونه دَ لبنان دَ لرګو په پريکولو کښ پوهان
۹ دِي او ګوره ځما مريونه ستا له مريونو سره دِي ۹ او دوي دِ ځما
دَپاره ډير ډير لرګي تيار کړي ځکه هغه بيت چه زه ئي بناکوم عظيم
۱۰ او عجيبه دي ۱۰ او ګوره چه زه به تبر وهونکو ته يعني دَ لرګو
پريکونکيو ته شل زره کرّه دَ مات شوه غنمو ستا نوکرانو ته
ورکړم او شل زره کرّه اوربشي او شل زره بتَّ شراب او شل زره
۱۱ بتّه تيل ۱۱ نو حورام بادشاه دَ صور سليمان ته په خط کښ ووئيل
په دي چه خداوند په خپل اُمّت محبّت کوي نو ته ئي پرِ بادشاه
۱۲ کړي يي ۱۲ او حورام ووئيل چه مبارک دَي يهوه الله دَ اسرائيل چه
آسمان او زمکه ئي جوړ کړل چه داؤد بادشاه ته ئي دانا او هوشدار
او فهمدار پوهان زوي ورکړي دَي چه هغه يهوه ته يو بيت
۱۳ بنا کړي او دَ خپلي بادشاهئ دَپاره يو کور ۱۳ او اوس زه حورام
۱۴ ابي يو دانا سړي او فهمدار پوهان دراستوم ۱۴ دَ دان له لونړو
دَ يوي ښځي زوي او پلار ئي دَ صور سړي وه چه دَ زرو او دَ
سپينو زرو او دَ زيړو او دَ اوسپني او دَ کاڼيو او دَ لرګي په کار
کښ او په ارغواني او په آسماني او په کتاني او په قرمزي کښ
پوهان دي او دَ نقشو دَپاره نقاش او دَ حساب کولو دَپاره چه
ټول حساب ورله ورکړي شي ستا له داناياڼو سره او له داناياڼو
۱۵ ځما دَ خاوند داؤد ستا پلار سره دَي ۱۵ او اوس هغه غنم او
اوربشي او تيل او شراب چه ځما خاوند امر وکړي خپلو خپلو
۱۶ مريونو ته دِ ئي واستوي ۱۶ او موږ به له لبنان لرګي پريکړو ستا
دَ ټول احتياج په موافق او دَ هغو به جاله وتړو په درياب به
۱۷ ئي يافي ته دروړو او ته به ئي اورشليم ته وخيژوي ۱۷ او سليمان
هغه ټول بيګانه کسان چه دَ اسرائيل په زمکي کښ وُو وشميرل
پس له هغه شماره چه دَده پلار داؤد شمار کړي وُو او هغوي

يو سل او درې پنځوس زره او شپږ سوه مُندِلي شوِي وُو
١٨ او له هغه ئې اويا زره باروَنکي او اتيا زره پرېکوُنکي په غره ١٨
باندِ مقرّر کړل او درې زره او شپږ سوه ناظران چه له خلقو کار اخلي؞

دريم باب

١ او سليمان دَ بيت يهوه په بنا کولو شروع وکړه په اورشليم ١
کښ دَ موريّاه په غره کښ چرته چه داؤد دَده پلار ته ښکاره
شوي وه هلته چه داؤد دَ اُرنان هغه يبوسِي دَ درمند په ځاي
کښ مکان تيار کړ ٢ او ده دَ خپلي بادشاهئ دَ څلورم کال دَ ٢
دويمي مياشتي په دويم تاريخ په بنا کولو شروع وکړه ٣ او دا ٣
هغه بنيادونه چه سليمان دَ بيت الله دَ بنا کولو دَپاره کښېښودل
اوږدوالي ئې شپېته هاتهِ دَ وړاندنئ اندازه په موافق او پلنوالي ئې شل
هاته ٤ او دَ وړاندِني دهليز اوږدوالي دَ بيت دَ پلن والي په ٤
مخامخ شل هاته او هسکوالي ئې يو سل شل او دننه طرف ئې
په خالصو سرو زرو جړاؤ کړي وه ٥ او ده لوي بيت دَ سروي په ٥
لرګو پټ کړ او په خالصو زرو ئې جړاؤ کړ او په هغه باندِ ئې
ځوري او زنځيرونه ولګول ٦ او ده هغه بيت په قيمتي کاڼو دَ ٦
ښائست دَپاره جړاؤ کړ او سره زر دَ فروائيم سره زر وُو ٧ او ٧
ده هغه بيت دَ هغه بېښونه او استاني او ديوالونه ئې او
دروازي ئې په سرو زرو پټي کړي او په ديوالونو ئې کروبيم نقش
کړل ٨ او ده بيت القدوس الاقداس جوړ کړ اوږدوالي ئې دَ کور ٨
دَ پلنوالي په موافق شل هاته وه او پلن والي ئې شل هاته
او هغه ئې په خالصو سرو زرو چه شپږ سوه قنطاره وُو
جړاؤ کړ ٩ او دَ هغه ميخونه تول پنځوس مثقاله دَ سرو زرو ٩
وُو او پاسنئ ئې په سرو زرو پټ کړ ١٠ او دَ قدس الاقداس ١٠

په بيت کښې ئې کروبيم جوړ کړل دَ کنودلو په کار سره او په سرو
۱۱ زرو ئې جړاؤ کړل ۱۱ او پرونه دَ کروبيانو اوږدوالي ئې شل هاتي
يو پر پنځه هاتي دَ بيت په ديوال لګيده او هغه بل پر پنځه
۱۲ هاتي دَ هغه بل کروبي وپر ته لګيده ۱۲ او پر دَ بل کروبي پنځه
هاتي دَ هغه بيت په ديوال لګيده او بل پر پنځه هاتي دَ هغه
۱۳ بل کروبي په پرونو پيوند شوي وه ۱۳ او دَ دغو دوو کروبيانو پرونه
غوړيدلي شل هاتي او دوي په خپلو پښو ولاړ وُو او مخونه
۱۴ ئې دَ بيت په لوري ۱۴ او ده دَ هغه پرده له آسماني او له ارغواني
او له قرمزي او له کتاني جوړه کړه او په هغې ئې کروبيان پورته
۱۵ کړل ۱۵ او ده دَ بيت دَ وړاندِ دوه ستني جوړې کړلې او اوږدوالي
ئې پنځه ديرش هاتي او هغه دوه تاجونه چه دَ هرې يوې په
۱۶ سر وُو پنځه هاتي وُو ۱۶ او ده زنځيرونه په کلام خاني جوړ
کړل او هغه ئې دَ ستنيو په سر ولګول او ده سل اناره
۱۷ جوړ کړل او هغه ئې په زنځيرونو کښې ولګول ۱۷ او هغه ستني
ئې دَ هيکل دَ وړاندِ ودرولې يوه په ښي لوري او بله په کيڼ
لوري او دَ ښي دَ لوري نوم ئې ياکين او دَ کيڼ دَ لوري نوم ئې
بوعز وباله *

څلورم باب

۱ ۱ او ده دَ زيړو مذبح جوړه کړه چه اوږدوالي ئې شل هاتي او
۲ پلنوالي ئې شل هاتي او اوچتوالي ئې لس هاتي وه ۲ او يو ويلي
کړي شوي درياب ئې جوړ کړ له يوې شونډې تر بلې شونډې پورې
لس هاتي او هغه ګرداګرد غونډ وه او اوچتوالي ئې پنځه
۳ هاتي او ديرش هاتي مـــزي دَ هغه په چاپيره ګرزيده ۳ او په
ګرداګرد دَ هغه دَ لاندِ دَ خنځکو صورتونه وُو په يوې هاتي
کښې لس چه دَ هغه په ګرداګرد ګرزيدلي وُو دوه صفونه دَ

ښکو چه دَده په توپولو سره تړي شوي وو ۴ هغه په دولسو ۴
غوايانو ولاړ وو دري دَ قطب په لورِي مخامخ وو او دري
دَ نمر پريوانه په لورِي مخامخ وو او دري دَ سهيل په لورِي
مخامخ وو او دري دَ نمرخاته په لورِي مخامخ وو او هغه درياب
په هغو دَپاسه وه او دَده ټول لکه لمي په دننه لورِي وُوَ ۵ او ۵
غټوالَي ئې يو ښپک وه او دَ هغه سنډي لکه کاريګرِي دَ کاسي
دَ شونډي دَ سوسن دَ فراخو ګلونو سره او دري زره بټ ئې
نيول او ځائيدل ۶ او ده لس تالاوه جوړ کړل او پنځه ئې په ۶
کينړ لورِي ولګول چه په کښ لانبي او دوي به په هغو کښ
هغه څيزونه چه دَ سيزونکي قربانَئ وُوَ په ده کښ به ئې ډوب
کړل او هغه درياب دَ کوهنانو دَ لنبلو دَپاره وه ۷ او ده لس ۷
شمعدانونه دَ سرو زرو دَ هغو په رسم سره جوړ کړل او
هغه ئې په هيکل کښ پنځه په ښي لورِي او پنځه په کينړ لورِي
ولګول ۸ او لس خوانچي ئې جوړي کړلي او هغه ئې په هيکل ۸
کښ پنځه په ښي لورِي او پنځه په کينړ لورِي کيښودلي او
هغه سل کټورِي دَ سرو زرو جوړ کړل ۹ او ده دَ کوهينانو ۹
حصار او لوي غولَئ جوړ کړ او دَ غولي دروازي او هغه
دروازي ئې په زيړو جړاؤ کړي ۱۰ او ده درياب دَ ښي اوړي ۱۰
و مشرق خوا ته دَ سهيل له لورِي ولګوه ۱۱ او حورام کټوئ ۱۱
او يومونه او کټورِي جوړ کړل او حورام له هغي کاريګرئ کولو
چه دَ سليمان بادشاه دَپاره ئې په بيت‌الله کښ کوله وزګار
شه ۱۲ دوه ستني او هغه ګولئ او هغه کوټري چه دَ هغو ۱۲
دوو ستنيو په سر وي او هغه دوه شبکي چه دَ هغو دوو
ګوليو دَ پټ کولو دَپاره وي چه دَ ستني په سر وي ۱۳ او ۱۳
هغو دوو شبکيو له څلور سوه اناره دوه قنطاره دَ انارو دَ

هري يوي شبكي دَپاره چه دَ هغو دوو كلونو دَ كوترو چه
١٤ په ستني وُو پټ كړي ١٤ او ده هغه كرسئ جوړي كړي او په
١٥ هغو كرسيو بانډې ئي حوضونه جوړ كړل ١٥ او هغه يو درياب
١٦ او دولس غوايان تر هغه دَ لانډې ١٦ او هغه كټوي او هغه يومونه
او نښكونه او هغه ټول كالي چه حورام ابي سليمان بادشاه
١٧ لره دَ بيت يهوه دَپاره جوړ كړل دَ صيقل كړي شوي زيړو ١٧ او
هغه بادشاه دَ اردن په ميَنځ كښ په متهينه زمكه كښ دَ
١٨ سكوت او دَ څريداه په ميَنځ كښ ښوي كړل ١٨ او سليمان
دا ټول كالي بيحده ډير جوړ كړل چه دَ هغو زيړو وزن هيڅ لټولي
١٩ نه وه ١٩ او سليمان دَ بيت الله دَپاره ټول كالي جوړ كړل او دَ
سرو زرو مذبح او هغه ميزونه چه دَ نذرونو ډوډي پر بانډې
٢٠ كيږدي ٢٠ او هغه شمعدانونه او ډيوي ئي چه دَ كلام خاني دَ وړاندې
٢١ دَ رسم په موافق بليږي دَ خالصو سرو زرو ٢١ او هغه فراخه
كلونه او ډيوټونه او نُوسي دَ سرو زرو وُو او هغه كامل سره
٢٢ زر وُو ٢٢ او هغه كلكيرونه او هغه كټوري او هغه څمڅئ او
هغه مجمرونه دَ خالصو زرو وُو او دَ مدخل دَ بيت دَ اندروني
دروازي دَ قدس الاقداس او دروازي دَ بيت دَ هيكل دَ سرو زرو وي *

پنځم باب

١ او هغه ټوله كاريګري چه سليمان دَ بيت يهوه دَپاره كاوله
سلامت شوه او سليمان دَ خپل پلار مقدّس څيزونه هغه
ته راننه ويستل او سپين زر او سره زر او ټول كالي ئي دَ بيت
٢ الله په خزاني كښ كينښودل ٢ نو هغه وقت سليمان ټول
سپين ږيري دَ اسرائيل او ټول سرداران دَ فرقو اميران دَ پلرونو
دَ بني اسرائيل اورشليم ته راجمع كړل چه دَ خداوند دَ عهد

۳ صندوق د داود له ښهره چه صیحون دی راوخیژوي ۳ نو
بادشاه ته ټول سړي د اسرائیل په هغه عید کښ چه په
۴ اوومي میاشتي کښ وه جمع شول ۴ او ټول سپین ږیري د
۵ اسرائیل ورغلل او لاویانو هغه صندوق پورته کړه ۵ او هغه
صندوق ئي وخیژاوه او دوي هغه صندوق او د جماعت خیمه
سره له ټولو مقدسو کالیو چه په خیمي کښ وو کوهینانو او
۶ لاویانو وخیژول ۶ او سلیمان بادشاه او ټول جماعت د اسرائیل
چه ده ته ورجمع شوي وو د صندوق د وړاندِ کډوري او
غوایان ذبح کوونکي شول چه د کثرت په سبب په شمار او په
۷ حساب کښ نه راتلل ۷ او کوهینانو د خداوند د عهد صندوق
خپل ځاي ته ورننه یوست د بیت وکلام خاني ته په قدس الاقداس
۸ کښ د کروبیانو تر وزرو د لاندِ ۸ ځکه چه هغه کروبیانو خپل
وزر د صندوق په ځاي غوړولي وو او هغه کروبیانو په
۹ صندوق او د هغه په بازوکانو له پاسه سیوري کاوه ۹ او دوي
هغه بازوکان وځکول او د هغه بازوکانو سرونه له صندوق
نه د کلام خاني د وړاندِ ښکاره شول او له هغه د باندي
ښکاره نه شول او هغه تر نن ورځي پوري هلته کښ دِي
۱۰ ۱۰ او په هغه صندوق کښ بیله هغو دوو لوحو نور هیڅ نه وو چه
موسیٰ په حوریب کښ کیښودلي وي هغه وقت چه خداوند د
۱۱ بني اسرائیل سره عهد وتاړه چه دوي له مصره ووتل ۱۱ او داسي
وشول هرکله چه کوهینان له مقدسه ووتل (ځکه چه ټول
کوهینان چه حاضر وو خپل ځانونه ئي پاک کړل) نه ئي په حلقي
۱۲ سره ساتنه وکړه ۱۲ او هغه لاویان چه سندري به ئي ویلي
ټول واړه د آساف او د هیمان او د یدوثون او د دوي زامنو
او د دوي ورونړو کتان آغوستي وو په ځنګولو او په ربابونو

او په ستارونو سره به دَ مذبح دَ نمرخاته په لوري ولاړ وُو او
له دوي سره به له کوهینانو یو سل او شل وُو چه تورئ
۱۳ به ئ غږولي ۱۳ او داسي وشوه چه تورئ غږونکیو او سندري
ويونکو به يو آواز پورته کاوه لکه يو آواز دَ خداوند دَ ثنا
اودَده دَ حمد دَپاره او چه دوي به آواز په توريو او په ژنګولو
او دَ سندرو په سازونو پورته کړ او خداوند ته به ئ ثنا کوله
ځکه چه دَی نيک دي او مهرباني دَده تر ابدَ پوري ده نو بيت
۱۴ به يعني بيتِ يهوه به له اوريځي ډک شه ۱۴ او کاهنان نه توانيدل
چه دَ خدمت دَپاره ودريږي دَ اوريځي په سبب ځکه چه دَ
خداوند تمجيد بيت الله ډک کړي وه *

شپږم باب

۱ آ هغه وقت سليمان ووېل چه خداوند ويلي دِي چه زه به په
۲ ګڼږو تورو تيارو اوريځو کښ اوسم ۲ او ما ستا دَ استوګني
دَپاره يو بيت بنا کړي دَي يو مکان ستا دَ قرارګاه دَپاره تر
۳ ابدَ پوري ۳ او بادشاه خپل مخ وګرزاوه او ټول جماعت دَ
اسرائيل ته ئ برکت ورکړ او ټول جماعت دَ اسرائيل ولاړ وه
۴ ۴ او ده ووېل چه يهوه الله دَ اسرائيل مبارک دَي چه ده
په خپلي خولي سره ځما پلار داؤد ته کلام وکړ او هغه ئ په
۵ خپل لاس پوره کړ ويل ئ ۵ چه له هغي ورځي چه ما خپل
اُمّت دَ مصر له زمکي راويوست هيڅ ښهر مِ دَ ټولو فرقو دَ
اسرائيل دَ بيت دَ بنا کولو دَپاره پسند نه کړ چه ځما نُوم
هلته کښ وِي او نه مِ هغه هيڅ سړَي پسند کړ چه ځما په
۶ اُمّت اسرائيل امير وِي ۶ مګر ما اورشليم پسند کړ چه ځما نُوم
هلته وِي او ما داؤد پسند کړ چه ځما په اُمّت اسرائيل باندِ

۷ وِي ۷ او ځما دَ پلار داؤد په زړه کښ وه چه يهوه الله دَ
۸ اسرائيل دَ نُوم دَپاره بيت بنا کړِي ۸ نو خداوند ځما پلار داؤد
ته وويل دَ دې دَپاره چه ستا په زړه کښ وه چه ته به ځما
په نُوم يو بيت بنا کړِي نو چه په زړه کښ دِ وُو نو ښه دِ وکړل
۹ ۹ مګر ته به پخپله هغه بيت بنا نه کړِي بلکه ستا زوي چه
ستا له پښت نه راووزِي هم هغه به ځما دَ نُوم دپاره هغه
۱۰ بيت بنا کړِي ۱۰ نو خداوند هغه کلام خپل چه خبري ئي پر وکړي پوره
کړ او زه دَ خپل پلار داؤد په ځاي کښ ودريدم او لکه چه
خداوند کلام وکړ دَ اسرائيل په تخت کښيناستم او دَ خداوند
۱۱ الله دَ اسرائيل نُوم لره مِ کور جوړ کړ ۱۱ او هلته کښ مِ هغه
صندوق کيښود چه په کښ دَ خداوند هغه عهد دَي چه له
بني اسرائيل سره ئي وکړ
۱۲ ۱۲ او دي دَ خداوند دَ مذبح دَ وړاندِ دَ ټول جماعت دَ
۱۳ اسرائيل په مخامخ ودريده او خپل ورغوي ئي وغوړول ۱۳ ځکه
چه سليمان دَ زيړو يو مجمر جوړ کړ او هغه ئي دَ غولي په منځ
کښ ولګاوه او دَ هغه اوږدوالَي پنځه هاتي او پلنوالي ئي پنځه
هاتي او اوچتوالي ئي دري هاتي وه او په هغه ودريد او خپل
زنګونو ئي دَ ټول جماعت دَ اسرائيل دَ وړاندِ ولګول او خپل
۱۴ ورغوي ئي دَ آسمان په لوري وغوړول ۱۴ او وئي ويل اي يهوه
الله دَ اسرائيل ستا په شان الله په آسمانونو او په زمکي
کښ نشته ساتونکي دَ وعدي او دَ رحمت ستا هغو بندګانو
۱۵ ته چه ستا دَ وړاندِ په خپلو ټولو زړونو سره تلونکي دِي ۱۵ تا
چه خپل بنده داؤد پلار ځما لره هغه څه چه خبره دِ وکړه
وساتل تا په خپلي خُلي سره خبره وکړه او په خپل لاس
۱۶ دِ پوره کړه لکه نن ورځ ۱۶ او اوس اي يهوه الله دَ اسرائيل

هغه وعده وسانه چه تا له خپل بنده داؤد پلار ځما سره په
دي ويلو كړي وه چه ستا دَپاره به ځما دَ وړانډِ هغه سړي
چه دَ اسرائيل په تخت كښيني ورک نه شي نش كه ستا
ځامن خپلي لاري وساتي چه ځما په توريت تلل كوي لكه چه
١٧ ته ځما دَ وړانډِ لاړلي ١٧ او اوس اي يهوه الله دَ اسرائيل
هغه كلام ستا چه خپل بنده داؤد ته دِ خبره وكړه آمين
١٨ دِ وي ١٨ ليكن الله به په حقيقت سره له انسان سره په زمكي
بانډِ واوسي څه؟ كوره آسمانونه او آسمان دَ آسمانونو ستا
١٩ ځاي نه لري نو لا څومره كم دا كور چه ما بنا كړي دي ١٩ نو
ته دَ خپل بنده دُعا ته او زاريو ته متوجّه شه اي يهوه
ځما الله چه هغه نعري او دُعا چه ستا بنده ئي ستا دَ وړانډِ
٢٠ كوي واوره ٢٠ ستا سترګي دِ ورځ او شپه په دي بيت پرانتلي
وي په هغه مكان چه تا وويل چه زه به خپل نُوم په هغه
كيږدم چه ته هغه دُعا چه ستا بنده ئي په دي مكان كښ
٢١ كوي واوره ٢١ او دَ خپل بنده او دَ خپل اُمّت اسرائيل زاري
چه دَ دي مكان وخواه ته ئي دُعا كوي وا ئي وره او ته دَ
خپلي استوګني له ځايه له آسمانه واوره او چه واوري نو
٢٢ صلح وكړه ٢٢ كه يو سړي دَ خپل همسايه خطا وكړي او په هغه
بانډِ قسم كيښودلي شي چه هغه دِ قسم وكړي او هغه قسم
٢٣ ستا دَ مذبح دَ وړانډِ په دي بيت كښ راشي ٢٣ نو ته عمل
وكړه او له آسمانه واوره اوكار وكړه او دَ خپلو بندګانو
انصاف وكړه چه ګناهګار را وګرزوي چه دَ هغه لار دَ هغه
په سر وركيښودلي شي او چه صادق صادق وګڼلي شي
٢٤ چه هغه ته دَ هغه دَ صداقت په موافق وركړي شي ٢٤ او
كه ستا اُمت اسرائيل دَ دښمن دَ وړانډِ شكست وخوري څكه

چه دوي ستا خطا کړي ده بیا را و جاروزي او ستا په نوم
اقرار وکړي او دُعا وکړي او ستا دَ وړاندِ دَ دي بیت په لوړي
۲۵ زاړي وکړي ۲۵ نو ته ئي له آسمانه واوره او دَ خپل اُمّت اسرائیل
خطا وبخښه او دې هغي زمکي ته چه دوي ته او دَ دوي
۲۶ پلرونو ته دِ ورکړي دَه را و ئي ګرزوه ۲۶ او چه آسمان بند
شي او باران نه وِي ځکه چه دوي ستا خطا وکړه او دَ دې
مکان په لوړي دُعا وکړي او له خپلو خطاؤ را و جاروزي
۲۷ هرکله چه ته هغوي په تنګسیا راوړي ۲۷ نو ته له آسمانه
واوره او دَ خپلو بندګانو او دَ خپل اُمّت اسرائیل خطاوي
وبخښه او دوي چه هغه نیکه لار چه دوي په کښ دروِمي زده
کړي او په هغي زمکي باران وکړه چه تا خپل اُمّت ته په میراث
۲۸ ورکړي دَه ۲۸ چه په زمکي کښ لوږه شي یا وبا شي او بادِ سموم
او زیري یا بیاباني ملخ او نغړدونکي ملخ وِي چه دَدوي دُښمن
دوي په کلیو کښ ګیر کړي په هري بلا او په هر رنځ کښ
۲۹ چه وِي ۲۹ نو هره دُعا او هره زاړي چه له هره سړیه وِي
یا ستا له ټول اُمّتَ اسرائیله چه هر یو خپله بلا او
خپل درد و پېژني او خپل ورغوي دَدې بیت په لوري وغوړوي
۳۰ ۳۰ نو ته له آسمانه دَ خپلي استوګني له مکانه واوره او
صلح وکړه او هر سړي ته دَ هغو دَ ټولو لارو په موافق ورکړه
لکه چه ته دَ هغه زړه پېژني ځکه چه ته یواځي دَ آدمیانو
۳۱ زړونه پېژني ۳۱ چه دوي له تا نه وویریږي او ستا په لارو
کښ لاړ شي ټولي ورځي چه دوي په کښ ژوندون کوي دَ هغي
۳۲ زمکي په مخ چه تا ځمونږ پلرونو ته ورکړي دَه ۳۲ او په دې
شان هغه بیګانه چه ستا له اُمّته اسرائیله نه وِي او
له لري زمکي ستا دَ لوي نوُم دَپاره او ستا دَ قوي لاس

او ستا په نوم اقرار وکړي

او ستا د اوږد کړي شوي بازو دَپاره راغلي‌وي‌نو هرکله چه
٣٣ هغه راشي او په دي بيت کښ دُعا وکړي ٣٣ نو ته له
آسمانه دَ خپلي استوګني له مقامه واوره او دَ هر هغه
څه په موافق چه هغه بيګانه ئي له تا وغواړي وکړه تا چه
ټول قومونه دَ زمکي ستا نُوم وپېژني او ستا دَ اُمّت
اسرائيل په شان له تا نه وويريږي او پوه شي چه ستا نُوم
٣٤ په دي بيت چه ما بنا کړي دَي بللي دَي ٣٤ چه ستا اُمّت
دَ خپلو دښمنانو دَ جنګ دَپاره په هغي لاري کښ ووزي
چه ته ئي په کښ واستوي او دَدي ښهر په لوري چه تا
غوره کړي دَي چه ستا نُوم په کښ وي او دَدي بيت په
٣٥ لوري چه ما ستا نُوم ته بنا کړي دَي دُعا وکړي ٣٥ نو ته
له آسمانه دَدوي دُعا او زاري واوره او دَدوي عدالت
٣٦ وکړه ٣٦ او هرکله چه دوي ستا خطا وکړي (ځکه چه هيڅ
آدمزاد نشته چه خطا نه کوي) او ته په هغو خپه شي
او دوي دَ دُښمنانو ومخي ته ورکړي او هغوي دوي کومي
زمکي ته چه لري يا نزدي وي په بند بنديان بوزي -
٣٧ ٣٧ نو که دوي په هغي زمکي کښ چه په بند بيولي شوي
دي خپل زړونه وګرزوي او وجاروزي او تا ته دَ خپلي
بنديوانئ په زمکي کښ زاري وکړي ووايي چه موږ خطا
٣٨ کړي دَه موږ کاږه تلي يُو او شرارت مو کړي دَي ٣٨ او تا ته
په ټولو زړونو خپلو سره او په خپلو ټولو ځانونو سره
وجاروزي دَ خپلي بنديوانئ په زمکه کښ چه دوي په بند
ورغلي دي او دُعا وکړي دَ هغي خپلي زمکي په لوري چه
تا دَدوي پلرونو ته ورکړي دَه او دَ هغه ښهر په لوري چه
تا غوره کړي دَي او دَ هغه بيت په لوري چه ما ستا

۳۹ نوم ته بنا کړي دي ۳۹ نو ته له هغو آسمانونو دَ خپلي
استوګني له مکانه دَ دوي دُعا او زارِي واوره او دَ دوي
عدالت وکړه او دَ خپل اُمّت سره صلح وکړه چه ستا دَ وړاندِ
۴۰ ئي خطا کړي دَه و ئي بخښه ۴۰ نو اوس اي خُما الله ستا
سترګي دِ پرانتلي وِي او ستا غوږونه دِ ونغوږِي دَ دې مکان
۴۱ دُعا ۴۱ او اوس اي يهوه الله پورته شه دَ خپل راحت
په لوري او ستا دَ مجد صندوق اي يهوه الله ستا
کوهينان دِ خلاصون واغوندِي او ستا تقوىٰداران دِ په
۴۲ نيکئِ سره خوشحالي کوِي ۴۲ اي يهوه الله ته دَ خپل مسيح
مخ مه ګرزوه دَ خپل بنده داؤد تقوىٰ په ياد کړه ✠

اوم باب

۱ ۱ او چه سليمان له دُعا نه وزګار شه نو له آسمانه اور
راکوز شه او دَ سېزلو قربانۍ او ذبيحي ئي وخوړي او دَ
۲ خداوند جلال بيت ډک کړ ۲ او کوهينان نه توانيدل
چه بيت يهوه ته ننوزي ځکه چه دَ خداوند جلال بيت دَ
۳ يهوه ډک کړ ۳ او ټولو بني اسرائيلو ورته کتل چه اور
راکوزيده او دَ خداوند جلال په هغه بيت وه او دوي په
خپلو مخونو زمکي ته ټيټ شول په هغه فرش دَ سنګ
باندِ او سجده ئي وکړه او دَ يهوه حمد ئي وکړ ځکه چه دَى
۴ نيک دَى او مهرباني ئي تر ابده پوري دَه ۴ نو بادشاه
۵ او ټول اُمّت دَ يهوه دَ وړاندِ ذبيحي ذبح کړلي ۵ او سليمان
بادشاه ذبيحي ذبح کړلي له غوايانو دوه ويشت زره او له
ميږو يو سل او شل زره او بادشاه او ټول اُمّت بيت
۶ الله خاص کړ ۶ او کوهينان په خپلي ساتني ولاړ وُو او

لاویانو دَ خداوند سرود له کالیو سره چه داؤد بادشاه
دَ خداوند دَ حمد دَپاره جوړ کړي وُو څکه چه دَده مهرباني
تر ابدَ پوري ده په ثنا دَ داؤد دَدوي په لاسونو سره او
کوهینانو به دَ هغو دَ وړاندِ تورئ غړولي او ټول اسرائیل
۷ به ولاړ وُو ۷ او سلیمان دَ هغه غولي مینځ چه دَ بیت یهوه
دَ وړاندِ وه مقدس کړ څکه چه ده هلته کښې دَ سیزلو قربانئ
او دَ سلامتئ دَ ذبحو وازګي نزدي کړلي ولي چه هغه مذبح
دَ زیړو چه سلیمان جوړه کړي وه قابله نه وه چه دَ سیزلو
۸ قربانئ او هدیې او وازګي په کښې ځاي شي ۸ او په دغه وقت
کښې سلیمان اوه ورځي عید کاوه او ټول اسرائیل ورسره
بو بیحده لوي ټولي دَ حمات له ننه وتني دَ مصر تر روده
۹ پوري ۹ او دوي په اتمي ورځي کښې جمع شول څکه چه دوي
اووه ورځي دَ مذبح دَ خاص کولو دَپاره وکړي او اوه ورځي
۱۰ دَ عید دَپاره ۱۰ او په درویشتمه ورځ کښې دَ اوومي میاشتي ئي
هغه اُمّت خپلو خیمو ته خوشحالي کونکي او خوشدله رخصت
کړ دَ هغي نیکئ دَپاره چه خداوند له داؤد سره او له سلیمان
سره او له خپل اُمّت اسرائیل سره وکړه
۱۱ ۱۱ او سلیمان بیت یهوه او دَ بادشاه کور پوره کړل
او هر هغه څه چه دَ سلیمان په زړه کښې راغلل چه په بیت
۱۲ یهوه کښې او په خپل کور ئي وکړي کامیاب ئي کړه ۱۲ او خداوند
سلیمان ته په شپه کښې ورښکاره شه او ورته ئي وویل
چه ما ستا دُعا اوریدلي دَه او دا مکان مِ دَ ځان دَپاره دَ
۱۳ ذبحي کور غوره کړي دَي ۱۳ ګوره که زه آسمان بند کړم او
باران نه وِي او ګوره که زه ملخانو ته وفرمایم چه زمکه
۱۴ دِ وخوري او که زه په خپل اُمّت وبا واستوم ۱۴ نو که څما

اٙتّت چه خما نوم په دوي بللي شي عاجزي وکړي او دعا وکړي
او خما مخ ولټوي او له خپلو شرارتونو را وګرزي نو زه
به له آسمانه واورم او دَدوي خطاوي به وبخښم او دَدوي
زمکي له به شفا ورکړم ١٥ اوس به خما سترګي پرانتلي وي ١٥
او خما غوږونه به نغوتلي وي دَدي سکان ودعا ته ١٦ او ١٦
اوس مي دا کور غوره کړ او مقدس مي کړ چه خما نوم په
دغه کښي تر ابده پوري وي او خما سترګي او خما زړه به
هلته کښي ټولي ورځي وي ١٧ او که ته خما دَ وړاند لاړ شي ١٧
لکه چه ستا پلار داوُد تلل کول او دَ هغو ټولو په موافق
وکړي چه ما پر درته فرمايلي دي او خما حکمونه او عدالتونه
وساتي ١٨ نو زه به ستا دَ بادشاهئ تخت قايم کړم لکه چه ١٨
ما ستا پلار داوُد سره وعده وکړه وه مي ويل چه تا لره به
هغه سړي پريکړي نه شي چه په اسرائيل باندي سلطنت
کوي ١٩ ليکن که تاسي وجاروزئ او خما حقونه او فرضونه ١٩
چه ستاسو دَ وړاندي مي ايښي دي ترک کړئ او لاړ شئ او
دَ نورو خدايانو عبادت وکړئ او سجده ورته وکړي ٢٠ نو ٢٠
زه به دوي له دي زمکي چه ورکړي مي ده وکاږم او دا بيت
چه ما دَ خپل نوم دَپاره مقدس کړي دي له خپلي مخي به
ئي وغورزوم او هغه به په ټولو قومونو کښي يو مثل
او ژبه وګرزوم ٢١ او دا بيت چه عاليشان دي هر يو چه ٢١
پر تيريږي حيران به شي او وبه وائي چه خداوند له
دي زمکي او له دي بيت سره ولي داسي وکړل ٢٢ نو هغوي ٢٢
به ووائي دَدي دَپاره چه دوي يهوه الله دَدوي دَ پلرونو
چه دَ مصر له زمکي ئي راويستل ترک کړ او نور خدايان
ئي ونيول او ورته ئي سجدي وکړي او دَدوي عبادت ئي

وکړه دي دَپاره هغه په دوي باندِ دا ټول آفت راوستلي دئ

اتم باب

۱ آ او دَ هغو شلو کالو په ختم کیدلو چه په کښ سلیمان
۲ بیتِ یهوه او خپل کور بنا کړي وُو ۲ سلیمان هغه ښهرونه
چه حورام سلیمان ته ورکړي وُو بیا بنا کړل او بني اسرائیل
ئې په کښ و اوسول
۳ ۳ او سلیمان حامت صوبه ته لاړ شه او په هغه
۴ غالب شه ۴ او ده په بیابان کښ تدمور بنا کړه او ټول دَ
۵ انبارخاني ښهرونه چه ده په حامت کښ بنا کړل ۵ او ده
پاسنيَ بیتِ حوران او کوزنۍ بیتِ حوران چه په دیوالونو او دروازو
۶ او په اړمونو سره مضبوط ښهرونه وُو ۶ او بعله او ټول دَ
انبارخاني ښهرونه چه دَ سلیمان وُو او ټول ښهرونه دَ کاړیو
او ښهرونه دَ سوارو او ټول شوق دَ بنا کولو چه سلیمان
پرِ شوق کاوه چه په اورشلیم کښ او په لبنان کښ او
۷ دَ ده دَ ټول سلطنت په زمکه کښ وو بنا ئې کړل ۷ لیکن
هغه ټول باقي خلق له حِتیانو او له اموریانو او له فرزیانو
۸ او له حوّیانو او له یبوسیانو چه له اسرائیل نه وُو ۸ دَ
هغه له اولاد نه چه وروستو له دوي نه په زمکه کښ
پاتې وُو او دوي بني اسرائیلو ورک نه کړل نو سلیمان په
۹ دغو باندِ تر ننِ ورځې پورې بیګار ولګاوه ۹ لیکن سلیمان
دَ خپل کار دَپاره له بني اسرائیلو نه مریي نه کړل ځکه چه
دوي جنګیالي میړونه او دَده دَ سردارانو سرونه او دَده
۱۰ دَ ګاړیو او دَ سوارو سرداران ۱۰ او دَ سلیمان بادشاه له
منصب دارانو دوه سوه پنځوس وُو چه په خلقو ئې اختیار

لاره ۱۱ او سلیمان دَ فرعون لور دَ داؤد له ښهره هغه ۱۱
کور ته چه دې لهٔ ئې بنا کړې وه وخېژوله ځکه چه ده
ویلي وه چه ښځه به دَ داؤد بادشاه دَ اسرائیل په کور
کښې و نه اوسي ځکه چه هغه ځایونه چه دَ خداوند صندوق
ته راغلي دي مقدّس دي
۱۲ نو سلیمان دَ سېزلو قربانۍ یهوه ته دَ خداوند په ۱۲
مذبح چه دَ دهلیز دَ وړاندِ ئې بنا کړې وه وخېژولې ۱۳ ورځ ۱۳
په ورځي په خبري دَ سېزلو دَ قربانیو دَپاره موافق دَ حکم
دَ موسیٰ په سبتونو او په نویو میاشتو او په موسمونو کښې
درې وارې په کال کښې دَ فطیرو په عید کښې او دَ هفتو په
عید کښې او دَ جُنګړو په عید کښې ۱۴ او ده دَ خپل پلار داؤد ۱۴
دَ رسم په موافق دَ کوهینانو حلقې دَ دوي په کار ودرول او
لاویان په خپلي ساتني باندِ چه دوي ورځ په ورځ دَ خبري
په شان دَ کوهینانو دَ وړاندِ ثنا او خدمت کوي او دروانان
دَ دوي دَ حلقې په موافق دروازې په دروازې باندِ ځکه چه
دَ داؤد مردِ الله فرمان داسي وه ۱۵ او دوي دَ بادشاه له ۱۵
فرمان لرې نه شول چه په کوهینانو او په لاویانو باندِ په
هرې خبري کښې او په خزانو کښې وُو ۱۶ او ټول کار دَ سلیمان ۱۶
تیار کړې شوې وه تر هغې ورځي پورې چه بنیاد دَ بیت یهوه
کېښود شه او چه بیتِ یهوه سالم تمام کیده ۱۷ نو سلیمان ۱۷
عصیون جبر ته او ایلوت ته چه دَ دریاب په غاړې دَ ادوم په
زمکه کښې دي لاړ شه ۱۸ او حورام دَ خپلو نوکرانو په لاس ۱۸
بېړۍ او مریونه واقفیان دَ دریاب ده ته واستول او هغوي
دَ سلیمان له مریونو سره اوفیر ته لاړل او له هغه ځایه ئې
څلور سوه پنځوس قنطاره سره زر واخستل او سلیمان بادشاه

تـه ئي راورل ✣

نهم باب

۱ ۱ او دَ سبا ملکي دَ سليمانَ شهرت واوريده نو دا ورغله
چه سليمانَ په رازونو سره و آزمائي په اورشليم کښ له
بيده لوي لښکر سره او له اوښانو سره چه بلسان او
سره زر په کثرت سره او دَ قيمت بها کاڼيو وړونکي وه
او دا سليمانَ ته ورغله او ورسره ئي دَ هغو ټولو په باب
۲ چه دَ دي په زړه کښ وُو خبري وکړي ۲ او سليمانَ دي ته
ټول ښرگندول او له سليمانَ هيڅ خبره پټه نه وه چه دي
۳ ته ئي ښرگندده نه کړه ۳ نو چه دَ سبا ملکي دَ سليمانَ حکمت
۴ وليد او هغه بيت چه ده بنا کړي وه ۴ او دَده دَ خوانچي خوراک
او دَده دَ نوکرانو ناستول او دَده دَ خدمتکارانو ودريدنه او
دَ هغو پوشاکونه او دَده ساقيان او دَ هغو پوشاکونه او هغه
زيني چه بيت يهوه ته پرخوت نو په دي کښ روح پاتي نه شه
۵ ۵ او دي بادشاه ته ووېل چه هغه خبري چه ما په خپلي زمکی
کښ ستا دَ کارونو او ستا دَ حکمت په باب اوريدلي وي
۶ رښتيا وي ۶ او دَدوي په خبرو مِ باور نه کيده څو چه زه
راغلم او په خپلو سترګو مِ وليدل او گوره هغه ‹ هغه
نيم ستا له ډېر حکمت ما ته ښرگند کړي شوي نه وُو ته له
۷ هغه شهرت نه چه اوريدلي مِ دي زيات يي ۷ ستا کسان
خوش دِي او خوشحال دِي ستا دغه مريونه چه ستا دَ وړاندِ
۸ هميشه ولاړ دِي او ستا حکمت اوري ۸ خداوند ستا الله
دِ مبارک وِي چه په تا ئي خوشحالي کړي دَه چه ته ئي په خپل
تخت بادشاه کښينولي يي دَ خداوند الله ستا دَپاره څکه
چه ستا الله په اسرائيل مينه وکړه چه تر ابدَ پوري ئي

وړروي نو ته ئې په دوي باندِ بادشاه کښينولي يې چه ته
عدالت او صداقت په عمل راوړې ۹ او دې بادشاه ته يو سل ۹
شل قنطاره سره زر او بيحده ډير بلسان او قيمت‌بها کاڼي
ورکړل او دَ دغه بلسان په شان نه وه چه دَ سبا ملکې
سليمان بادشاه ته ورکړل ۱۰ او دَ حورام مريونو هم او دَ سليمان ۱۰
مريونه چه له اوفير نه سره زر راوړې وُو ونې دَ چندنې
او قيمت‌بها کاڼي ئې راوړل ۱۱ او بادشاه دَ چندنې له ونو ۱۱
نه دَ بيتِ يهوه او دَ بادشاه دَ کور دَپاره زينې جوړې کړلې
او سِتارونه او ربابونه دَ سرود کړو دَپاره او دَ دغو
په شان دَ يهوداه په زمکه کښې پخوا هيچرې ليدلې شوې
نه وُو ۱۲ او سليمان بادشاه دَ سبا ملکې ته دَ دې له ټولې ۱۲
خوشحالئ چه و ئې غوښتل زيات له هغو چه دې بادشاه ته
راوړل ورکړل نو دا وجاروتله او خپلې زمکې ته لاړه دا
او دَ دې مريونه
۱۳ او دَ هغو سرو زرو وزن چه سليمان ته په يو ۱۳
کال کښې ورغلل شپږ سوه او شپږ شپيته قنطاره دَ سرو
زرو وو ۱۴ بې له هغو نه چه تاجرانو او سوداګرو کسانو ۱۴
ورته راوړه او ټولو بادشاهانو دَ عربو او صوبه‌دارانو دَ
زمکې به سليمان ته سره زر او سپين زر راوړل ۱۵ او ۱۵
سليمان دوه سوه ډالونه دَ ټکولو شويو سرو زرو جوړ کړل
خرڅ دَ يوه ډال شپږ سوه ټکولي شوي سره زر په يو ډال
باندِ وختل ۱۶ او درې سوه ټکولي شوي سره زر په يو کنکل ۱۶
باندِ وختل او بادشاه هغه دَ لبنان دَ ځنګل په کور کښې
کيښودل ۱۷ او بادشاه يو لوي تخت دَ هاتي له غاښ جوړ کړه ۱۷
او په خالصو سرو زرو ئې جړاؤ کړ ۱۸ دَ هغه تخت شپږ ۱۸

زيني وي او پاي‌دان چه دَ سرو زرو سره هغه تخت ته
پیوست وه او دَ کښیناستلو په ځاي په دې لورې په هغه
لورې دوه لاسونه وُو او دوه زمري دَ لاسونو په څنګ کښ
۱۹ ولاړ وُو ۱۹ او هلته دولس زمري په هغو شپږو زينو باندې
ولاړ وُو په دې لورې په هغه لورې چه دَ دغو په شان
۲۰ په هیڅ بادشاهئ کښ جوړ شوي نه وُو ۲۰ او دَ سليمان بادشاه
ټول دَ څښاک کالي لوښي د سرو زرو وو او ټول کالي دَ
لبنان دَ ځنګل دَ سوچه سرو زرو وُو دَ سليمان په ورځو
۲۱ کښ سپين زر هيڅ څيز ګڼلي نه شول ۲۱ ځکه چه دَ بادشاه
جهازونه به ترسيس ته تلل دَ حورام له مريونو سره او
دَ ترسيس جهازونو به په هرو دريو کالونو کښ يو وار په
سرو او په سپينو زرو او دَ هاتي په غاښونو او په بيزوګانو
۲۲ او په طاؤسانو بارکړي شوي راتلل ۲۲ نو سليمان بادشاه
په ټولو بادشاهانو دَ زمکي په دولت او په حکمت لوي شه
۲۳ ۲۳ او دَ زمکي ټول بادشاهانو به دَ سليمان دَ مخ آرزو
کوله چه دَ هغه حکمت چه الله دَده په زړه کښ ايښي
۲۴ وه واوري ۲۴ او هر سړي به له خپلي پيشکشئ سره ور
ته راته دَ سپينو زرو له کاليو او دَ سرو زرو له کاليو
سره او له جامو او له زغرو او له بلسانو او له آسونو
۲۵ او له کچرو سره کال په کال په يو دستور ۲۵ او دَ سليمان
څلور زره اخورونه دَ آسونو او دَ ګاډيو او دولس زره
سواره وُو او دغه ئې دَ ګاډيو په ښهرونو کښ ولګول او
۲۶ له بادشاه سره په اورشليم کښ ۲۶ او دې په ټولو بادشاهانو
سلطان وه له دريابه دَ فلسطيانو تر زمکي پوري او دَ مصر
۲۷ ترحدونو پوري ۲۷ او بادشاه په اورشليم کښ سپين زر

لکه کانـړي کړل او لمانځي ئې دَ هغو انځيرو په شان
۲۸ چه په کوز میدان کښې په کثرت کښې وي ۲۸ او دَ سلیمان
دَ اسونو وتنه له مصره او له ټولو زمکو وه
۲۹ ۲۹ او نوري خبري دَ سلیمان چه اوّل وي او آخري
دَ ناتان نبي په خبرونو کښې لیکلي شوي نه دِي څه؟ او
دَ اخیا هغه شلوني په نبوّت کښې او په رؤیا دَ یعدو
۳۰ رؤیا لیدونکي کښې دَ یارابعام بن نباط په باب ۳۰ او سلیمان
په اورشلیم کښې په ټول اسرائیل څلوېښت کاله بادشاهي
۳۱ وکړه ۳۱ او سلیمان له خپلو پلرونو سره څملاست او دي
ئې دَده دَ پلار داؤد په ښهر کښې ښخ کړ او دَده زوي
رحبعام دَده په ځاي بادشاه شـه ٭

لسم باب

۱ ۱ او رحبعام شکیم ته لاړ شه ځکه چه ټول اسرائیل شکیم
۲ ته ورغي چه دي بادشاه کړي ۲ او چه یارابعام بن نباط
واوریدل او دغه په مصر کښې وه چه هلته دَ سلیمان
بادشاه له مخ نه تښتیدلي وه نو یارابعام له مصرَ را
۳ وګرزیده ۳ نو دوي ورواستاوه او را وئې باله او یارابعام
راغي او ټول اسرائیل او رحبعام ته ئې خبره وکړه و ئې
۴ ویل ۴ چه ستا پلار څمونږ ترغ سخت کړي وه نو اوس ته
هغه سخت مربتوب ستا دَ پلار او هغه درند ترغ چه په
مونږ ئې لګولي دَي سپک ئې کړه نو مونږ به ستا خدمت کوو
۵ ۵ نو ده ورته وویل چه تاسي ما نه پس له دریو ورځو
۶ را وګرزئ او امّت لاړ شه ۶ نو رحبعام هغه بادشاه له
سپین ږیریو چه دَده دَ پلار سلیمان دَ وړاندِ وُو چه لا

هغه ژوندي وه ودريدل چه صلاح به ئي ترِ غوښتله
و ئي ويل چه تاسي څه صلاح راکوئ چه زه دي امّت ته
۷ ځواب وکړوم ۷ نو دوي ده ته خبره وکړه و ئي ويل چه
که ته دَدي امّت دَ نيکئ دَپاره شي او دوي راضي کړي او
په ښو خبرو خبري ورسره وکړي نو دوي به ټولي ورځي ستا
۸ مريونه وِي ۸ او ده هغه صلاح دَ سپين ږيرو چه ده ته ئي
صلاح ورکړه ترکه کړه او له هغو هلکانو چه له ده سره
لوي شوي وُو اوده دَ وړاندِ ودريدل صلاح وغوښته
۹ ورته و ئي ويل ۹ چه تاسي څه صلاح راکوئ چه زه دي
اُمّت ته چه خبره ئي راته کړي دَه ځواب ورکړم چه وائي چه
له هغه ژغ چه ستا پلار راباندِ لګولي دَي سپک ئي کړه-
۱۰ ۱۰ نو هغه هلکان چه له ده سره لوي شوي وُو ځواب ورکړ
و ئي ويل چه ته دي اُمّت ته داسي ووايه چه خبره درته
کړي وائي چه ستا پلار ځمونږ ژغ دروند کړ او ته ئي
راته سپک کړه ته هغو ته داسي ووايه چه ځما کچه ګوته به
۱۱ ځما دَ پلار له ملا نه غټه وِي ۱۱ او اوس ځما پلار په تاسي
باندِ دروند ژغ يښي وه او زه به ستاسي به ژغ زيات کړم
ځما پلار تاسي ته په کروړو تنبيه درکړه او زه به ئي په
۱۲ لړمانو (درکړم) ۱۲ نو په دريمه ورځ يارابعام او ټول اُمّت
رحبعام ته ورغي لکه چه بادشاه خبره وکړه ويلي ئي وه چه
۱۳ ما ته په دريمه ورځ راشئ ۱۳ نو رحبعام بادشاه په سختئ
ځواب ورکړ او رحبعام بادشاه مصلحت دَ سپين ږيرو ترک
۱۴ کړ ۱۴ او ورسره ئي دَ هلکانو دَ مصلحت په شان خبره
وکړه و ئي ويل چه ځما پلار ستاسي ژغ دروند کړي وه
او زه به ئي په هغه زيات کړم ځما پلار تاسي ته په کروړو

١٥ تنبیه درکړه او زه به لې په لږمانو ١٥ او بادشاه دَ اُمّت
وانه وریدل ځکه چه دا سبب دَ الله له جانبه وه تا چه
خداوند هغه کلام چه دَ اخیاه هغه شلونی په لاس لې
١٦ یارابعام بن نباط ته کلام کړي وه قایم کړي ١٦ نو چه ټول
اسرائیل ولید چه بادشاه دَ دوي وانه وریدل نو امّت بادشا
ته ځواب ورکړ و لې ویل چه څمونږ په داؤد کښې کومه برخه
ده او نه مو دَ یسي په زوي کښې میراث شته هر سړی
خپلي خیمي ته اي اسرائیله او خپل کورته وګوره اي داؤدَ
١٧ او ټول اسرائیل خپلو خیمو ته لاړل ١٧ او هغه بني اسرائیل
چه دَ یهوداه په ښهرونو کښې اوسیدل په دغو باندي
١٨ رحبعام بادشاهي کوله ١٨ او رحبعام بادشاه هدورام چه
په بیګار مقرّروه واستاوه او بني اسرائیلو په کاڼو سنګسار
کړ او هغه مړ شه نو رحبعام بادشاه بیړه وکړه چه
١٩ ګاډي ته وختِي چه اورشلیم ته وتښتي ١٩ نو اسرائیل
تر دي ورځي پوري دَ داؤد له کوره باغي دي ٭

یولسم باب

١ ١ او چه رحبعام اورشلیم ته ورغي نو دَ یهوداه او دَ
بنیامین له کوره یو سل اتیا زره غوره او جنګیالي لې جمع
کړل چه له اسرائیل سره جنګ وکړي چه بادشاهي رحبعام
٢ ته وګرزوي ٢ او دَ خداوند کلام شمعیاه سړي الله ته وشه
٣ ویل لې ٣ چه ته رحبعام زوي دَ سلیمان بادشاه دَ یهوداه
او ټول اسرائیل په یهوداه کښې او بنیامین کښې خبره
٤ وکړه ووایه ٤ چه خداوند داسي وایي چه تاسي مه ختِږئ
او له خپلو ورونړو سره جنګ مه کوئ هر سړي دِ خپل

کور ته وګرزي ځکه چه دا کار ځما له لوري وشه او دوي
دَ خداوند کلام واوریده او له تللو په خلاف دَ یارابعام
راوګرزیدل ۵ او رحبعام په اورشلیم کښې اوسیده او په ۵
یهوداه کښې ئې قلعدار ښهرونه بنا کړل ۶ او ده بیتِ لحم ۶
او عیطام او تقوع بنا کړل ۷ او بیت صور او سوکو او عدلام ۷
او جته او مریشه او زیف او ادورایم او لخیش او ۸
عزیقه ۱۰ او صرعه او ایالون او حبرون هغه چه په یهوداه ۱۰
او بنیامین کښې قلعدار ښهرونه دِي ۱۱ او کوټونه ئې ۱۱
مضبوط کړل او په هغې کښې ئې آمیران او خوراک زخیري
او تیل او شراب کیښودل ۱۲ او په ټولو ښهرونو کښې ئې ۱۲
کنګلونه او برچې بیحده ډیر مضبوط کړل او یهوداه او
بنیامین دَده طرفدار وُو ۱۳ او هغوي کوهنان او لاویان ۱۳
چه په ټول اسرائیل کښې وُو دَدوي له حدونو ورته ودریدل
۱۴ ځکه چه لاویانو خپل څراګاهونه او ملکیتونه پریښودل ۱۴
او یهوداه او اورشلیم ته لاړل ځکه چه یارابعام او دَده
زامنو هغوي ترک کړل چه خداوند لره کهانت وکړي ۱۵ او ۱۵
ده دَ خپل ځان دَپاره دَ لوړو ځایونو او دَ بیاباني وځونو او دَ
سخو دَپاره چه ده جوړ کړل کاهنان مقرر کړل ۱۶ او په دوي ۱۶
پسي له ټولو فرقو دَ اسرائیل هغوي چه خپل زړونه ئې دَ
خداوند الله دَ اسرائیل وطلب ته ورکړل راغلل تاچه
دَ خداوند الله دَ پلارونو خپلو په حضور ذبحې وکړي -
۱۷ او دوي دَ یهوداه بادشاهي ټینګه کړه او رحبعام زوی ۱۷
دَ سلیمان ئې دري کاله تکړه کړ ځکه چه دوي دَ داؤد او دَ
سلیمان په لاري دري کاله لاړل ۱۸ او رحبعام دَ ځان دَپاره ۱۸
محله ښځه لوُر دَ یریموت زوی دَ داؤد او ابیحایل لوُر دَ

الیاب زوی دَ یسّی واخستله
۱۹ ۱۹ او ده لره ئې ځامن وزیږول یعوش او شمریا او
۲۰ زاهم ۲۰ پس له دغې ئې معکه لور دَ ابشالوم واخسته او ده
۲۱ لره ئې ابیاه او عتّای او زیزا او شلومیث وزیږول ۲۱ او
رحبعام په معکه لور دَ ابیشالوم مینه کوله زیاته له
ټولو ښځو او سریتو خپلو څکه چه ده اتلس ښځې
او شپیته سُریتې واخستې او اته ویشت ځامن او شپیته
۲۲ لوڼړه ئې وزیږولې ۲۲ او رحبعام ابیاه زوی دَ معکې سردار
دَده دَ وروڼو په مینځ کښ مقرّر کړ چه آمیر وِی چه
۲۳ بادشاه ئې کړي ۲۳ او دې هوښیار وه او ده ټول ځامن
خپل په ټولو ځمکو دَ یهوداه او دَ بنیامین کښ په هغو
ټولو قلعدارو ښهرونو کښ کوښې کوښې واستول او
ډیر خوراک ئې ورکړ او ډیرې ښځې ئې ورته وغوښتلې ❖

دولسم باب

۱ ۱ او چه بادشاهي دَ رحبعام ټینګه شوه او ځان ئې
مضبوط شه نو دَ یهوه تورات ئې ترک کړ او ټول
۲ اسرائیل ورسره ۲ او دَ رحبعام بادشاه په پنځم کال
شیشق بادشاه دَ مصر په اورشلیم وخوت څکه چه دوی
۳ دَ یهوه خیانت وکړ ۳ له یو زر دوه سوه ګاډیو سره او له
شپیتو زرو سوارو سره او دَ هغو خلقو چه له ده سره له
مصرَ راغلي وُو شمار ئې نه وه لوبیان او سکیّان او کوشیان
۴ ۴ او هغه قلعدار ښهرونه ئې واخستل چه دَ یهوداه وُو او
۵ اورشلیم ته ورغی ۵ نو شمعیاه نبي رحبعام ته ورغی او دَ
یهوداه رئیسانو ته چه په اورشلیم کښ دَ شیشق له مخې

جمع وُو او دوي ته ئې وويل چه يهوه داسي وايي چه
تاسي زه ترک کړي يم او زه به مو هم دَ شيشق والاس
٦ ته ترک کړم ٦ نو دَ اسرائيل رئيسان او هغه بادشاه ځانونه
خپل ذليل کړل او وئې ويل چه هغه خداوند صادق دے
٧ ٧ نو چه خداوند وليدل چه دوي خپل ځانونه ذليل کړل
نو دَ خداوند کلام شمعياه ته وشه وئې ويل چه دوي
خپل ځانونه ذليل کړي دي نو زه به ئې نيست نه کړم
بلکه لږ څه ورستو به خلاصون ورکړم او زه به خپل
غضب په اورشليم باندي دَ شيشق په لاس توي نه کړم
٨ ٨ مګر دوي به دَ هغو مريونه شي تا چه ځما په خدمت او
٩ دَ زمکي دَ بادشاهنونو په خدمت پوهه شي ٩ نو شيشق
بادشاه دَ مصر په اورشليم وخوت او دَ بيت يهوه خزاني
ئې واخستي او خزاني دَ بادشاه دَ کور ئې ټولي واخستلي
او هغه دَ سرو زرو ډالونه ئې هم واخستل چه سليمان
١٠ جوړ کړي وُو ١٠ او رحبعام بادشاه دَ هغو په عوض کښ
دَ زيړو ډالونه جوړ کړل او دَ زغليدونکو دَ سردارانو په
لاس چه دَ بادشاه دَ کور دَ مدخل ساتونکي وُو وئې
١١ سپارل ١١ او داسي وشوه چه هرکله چه به بادشاه
بيت يهوه ته ننوت نو به زغليدونکي راتلل او پورته
به ئې کړل او بيا به ئې دَ زغليدونکو وتهخاني ته وروړل
١٢ ١٢ او چه ده خپل ځان ذليل کړ نو دَ خداوند خبکي ورنه
وګرزيده او پوره ئې نيست نه کړ او هم په يهوداه کښ
١٣ نيک کارونه وُو ١٣ او رحبعام هغه بادشاه په اورشليم
کښ خپل ځان ټينګ کړ او بادشاهي ئې وکړه ځکه چه
رحبعام دَ خپل بادشاه کيدلو دَ يو څلويښتو کالو وه

او اووه‌لس کاله ئي په اورشلیم کښې بادشاهي وکړه هغه
ښهر چه خداوند له ټولو فرقو دَ اسرائیلَ غوره کړې چه
په کښې خپل نوُم کېښدي او دَده دَ مور نوم نعمه هغه
۱۴ عمونيَ وه ۱۴ او ده شرارت وکړ ولې چه ده خپل زړه دَ
۱۵ خداوند وطلب کولو ته تیار نه کړ ۱۵ او اوّل او آخر کارونه
دَ رحبعام دَ شمعیاه هغه نبي او دَ عدوي هغه رویا لیدونکي
په اخبارونو کښې دَ نسب‌ناموِ په کتاب کښې لیکلي شوي
نه دِي څه ؟ او رحبعام او دَ یارابعام په مینځ کښې ټولي
۱۶ ورځي جنګ وه ۱۶ او رحبعام له خپلو پلرونو سره څملاست
او دَداؤد په ښهر کښې ښخ کړي شه او ابیاه زوي دَده
دَ هغه په ځاي بادشاه شه ✣

دیارلسم باب

۱ آ دَ یارابعام بادشاه دَ بادشاهيَ په اته‌لسم کال ابیاه په
۲ یهوداه بادشاه شه ۲ دري کاله ئي په اورشلیم کښې بادشاهي
وکړه او دَ مور نوُم ئي میخایاه لوُر دَ اوریئیل وه له جبعې
۳ نه او دَ ابیاه او دَ یارابعام په مینځ کښې جنګ وه ۳ او
ابیاه صفونه دَ جنګ وتړل دَ جنګي جبّارانو دَ قوّت سره
دَ څلور سوو زرو غورو شویو سړیو سره او یارابعام له
انو سوو زرو غورو سړو جبّارانو دَ قوّت سره دَ جنګ دَپاره
۴ صف‌بندي وکړه ۴ او ابیاه دَ ضماریم په غره چه دَ افرائیم
په غره کښې دي ودریده او وئي ویل چه اي یارابعامَ
۵ او ټوله اسرائیلَ څما واورئ چه ۵ په تاسي لازم نه دي
څه ؟ چه تاسي پوه شئ چه خداوند الله دَ اسرائیل بادشاهي
په اسرائیل تر ابده پوري داؤد ته او دَده زامنو ته ورکړه

۶ دَ مالکي په وعدي سره ۶ او يارابعام زوي دَ نباط مريي دَ
سليمان زوي دَ داؤد نه پورته شوي دَبې او له خپل خاوند
۷ نه ياغي شوي دَي ۷ او ده ته باطل کاره سړي زامن دَ بليعال
جمعَ شول او په رحبعام زوي دَ سليمان ئي خپل ځانونه
تکړه کړل چه رحبعام ځوان او نرم دله وه او دَدوي دَ
۸ وړاندِ مضبوط نه شه ۸ او اوس تاسي وائي چه تاسي
به دَ خداوند دَ بادشاهئ دَ وړاندِ چه دَ داؤد دَ زامنو
په لاس کښ دَه ځانونه ټينګ کړئ او تاسي څو لوي ټولي
ئي او له تاسي سره زرين سخي دِي چه يارابعام تاسي ته خدايان
۹ جوړ کړي دِي ۹ تاسي دَ يهوه کوهينان دَ هارون زامن او
هغه لاويان بڼزولي نه دِي څه ؟ او دَ زمکي دَ قومونو
په شان مو دَ خپلو ځانو دَپاره کوهينان جوړ کړل چه
هر يو چه راشي چه خپل لاس په غوايه زوي دَ توا ډک
کړي او اوه مړونه نو هغه هغو لره چه خدايان نه دِي
۱۰ کوهين کيږي ۱۰ او مونږ چه يُو يهوه مو الله دَي او پرېښي
مو نه دَي او کوهينان چه خادمان دَ يهوه دِي دَ هارون
۱۱ زامن او لاويان دِي چه په کار کښ دِي ۱۱ او هر صباح
او بيګاه يهوه لره سېزونکي قربانئ او بخور سوزوِي او په
پاکو خوانچو دَ نذرونو ډوډي ږدِي او دَ زرو ډيوټ دَده
دَ چراغونو سره هر بيګاه دَ بلولو دَپاره ځکه چه مونږ
دَ يهوه الله خپل ساتني ساتُو او تاسي خو ترک کړي دِي
۱۲ ۱۲ او ګوره هغه الله ځمونږ په سر دَي او دَده کوهينان
هغه توري غږونکي دِي چه په تاسي باندِ ازار وغږوِي
نو اي بني اسرائيلَ تاسو له يهوه الله ستاسي دَ پلرونو
۱۳ سره مه جنګيږئ ځکه چه تاسي به کامياب نه شئ ۱۳ ليکن

یارابعام هغه پسونې چه له ورستو پرِ باندِ راشي و څرخاوه او
دوي دَ یهوداه په مخامخ وُو او پسوني ئې دَ وروستو وه -
۱۴ او چه یهوداه مخ وکړ نو گوره چه جنګ په دوي باندي ۱۴
له وړاندِ او له ورستو وه نو دوي یهوه ته ناري وکړي
او کوهینان په نورو سره غږونکي وُو ۱۵ او دَ یهوداه سړو ۱۵
هو هوا وکړه او چه دَ یهوداه سړو هو هوا وکړه نو الله
یارابعام او ټول اسرائیل دَ ابیاه او دَ یهوداه دُ وړاندي
ووهل ۱۶ نو بني اسرائیل دَ یهوداه له مخي نه وتښتیدل او الله ۱۶
دَدوي لاس ته ورکړه ۱۷ او ابیاه او دَده اُمّت په لوي وهني ۱۷
سره ووهل او له اسرائیل پنځه سوه زره غوره شوي
سړي وژلي پریوتل ۱۸ نو اسرائیل په دغه وقت کښ ذلیل ۱۸
شه او بني یهوداه بريَ ومند ځکه چه دوي په خداوند الله
دَ پلرونو دَدوي تکیه وکړه ۱۹ او ابیاه په یارابعام پسي زغلیده ۱۹
او ښهرونه ئې ونیول بیت ایل او کلي ئې او یشانه او کلي ئې
او عفرون او کلي ئې ۲۰ او یارابعام بیا دَ ابیاه په ورځو کښ ۲۰
قوّتناک نه شه او خداوند هغه وواهه او مړ شه ۲۱ او ۲۱
ابیاه مضبوط شه او دَ ځان دَپاره ئې څوارلس ښځي واخستي
او دوه ویشت زامن او شپاړس لونړه ئې وزیږول ۲۲ او باقي ۲۲
خبري دَ ابیاه او دَده لاري او دَده کلامونه دَ عِدّو نبي په
تفسیر کښ لیکلي دي ۞

څوارلسم باب

۱ او ابیاه له خپلو پلرونو سره خملاست او دَداؤد په ښهر ۱
کښ ئې ښخ کړ او دَده زوي آسا دَده په ځاي بادشاه شه
دَده په ورځو کښ لس کاله زمکه په سکونت وه ۲ او آسا ۲
هغه کول چه دَ خداوند خپل الله په سترګو کښ ښه وُو

۳ ۳ او پردۍ مذبحونه او اوچت ځایونه ئې لرې کړل او صورتونه
۴ ئې مات کړل او هغه اشریم ئې پرې کړل ۴ او یهوداه ته
ئې ووېل چه یهوه الله دَ پلرونو خپلو ولټوي او چه
۵ تورات او فرض په عمل راوړي ۵ او ده له ټولو ښهرونو
دَ یهوداه نه اوچت ځایونه او دَ نمر صورتونه لرې کړل
۶ او دَده دَ وړاندِ ژمکه په سکونت وه ۶ او په یهوداه کښې
ئې قلعدار ښهرونه بنا کړل ځکه چه ژمکه په سکونت وه
او په دغو کالونو کښې په دغې باندِ جنګ نه وه ځکه چه
۷ خداوند ورته آرام ورکړ ۷ او ده یهوداه ته ووېل چه
مونږ دا ښهرونه جوړ کړو او دَ هغو په ګِرداګِرد دِ دېوالونه
او برجونه او دروازې او اړمونه وځرخوو څوچه ژمکه
څمونږ دَ وړاندِ وي ځکه چه مونږ خداوند الله خپل
لټولی دَی او ده له هرې خوا آرام راکړ نو هغو بنا کړل او
۸ کامیاب شول ۸ او آسا لره لښکروه چه کنګلونه او برچې
ئې پورته کول له یهوداه نه درې سوه زره او له بنیامین
چه ډالونه ئې پورته کول او په لیندې ئې ژې کولې دوه سوه
۹ اتیا زره دا ټول جبّاران دَ قوّت وُو ۹ او دوی ته زارح
هغه کوشي له لس لکه لښکره او له درېو سوو ګاډیو
۱۰ سره ور ووت او مریشه ته ورغې ۱۰ او آسا ئې مخې ته ووت
او دَ جنګ دَپاره ئې صفونه جوړ کړل دَ صفاته په خوړې
۱۱ کښې مریشه څخه ۱۱ او آسا خداوند الله خپل ته ناره
وکړه او وئې وېل ای خداونده ستا په نزد هیڅ فرق نشته
چه ته قادر سره مددګارې وکړې یاذ هغه چه قوّت
نه لرې ای خداونده څمونږ الله ته څمونږ مددګارې
وکړه او ستا په نوم مونږ په دې ټولې تلل کوو ځکه چه

مونږ په تا کومک وکړو اي خداونده ته څمونږ الله يې
هيڅ سړي دِ په تا زوراور نه وِي ١٢ نو خداوند کوشيان ١٢
دَ آسا دَ وړاندِ او دَ يهوداه دَ وړاندِ و وهل نو کوشيان
وتښتېدل ١٣ او دوي آسا او هغه قوم چه ورسره ١٣
وو وزغلېدل تر جرار پورې او له کوشيانو پرېوتل
چه ژوندي ورنه پاتې نه شه چه دوي دَ خداوند دَ وړاندِ
مات شول او دَده دَ لښکر دَ وړاندِ او دوي بېحده ډېر
لوټونه واخستل ١٤ او هغه ټول ښهرونه چه دَ جرار ١٤
په ګِردا ګِرد وُو و يې وهل ځکه چه هيبت دَ يهوه په دوي
وه او ټول ښهرونه يې لوټ کړل ځکه چه په هغو کښ
ډېر لوټ وه ١٥ او دوي دَ څارويو خيمې هم و وهلې او ډېرې ١٥
غيلې او اوښې يې په بند بوتلې بيا اورشليم ته وجاروتل ؀

پنځلسم باب

١ او دَ الله روح په عزرياه زوي دَ عوديد وه ٢ او هغه ١ ٢
دَ آسا مخې ته ورغې او ورته يې وويل چه څما واورئ
اي آسا او ټول يهوداه او بنيامين يهوه له تاسي
سره دي هر څو چه تاسي له ده سره يئ او که يې تاسي
ولټوئ نو تاسي ته به وموندلې شي او که يې پرېږدئ نو
تاسي به هم پرېږدي ٣ او له ډېرو ورځو اسرائيل بې له ٣
حقه الله او بې له معلم کوهين او بې تورات وُو ٤ ليکن ٤
هر کله چه دوي په خپل ضرر کښ خداوند الله دَ اسرائيل
ته وجاروتل او و يې لټاوه نو دوي ته وموندلې شه ٥ او ٥
په دغو زمانو کښ وتونکي او ننه وتونکي ته سلامت نه وه
بلکه په ټولو اوسېدونکو دَ زمکې لويه غوغا وه ٦ قوم په ٦

قوم او ښهر په ښهر تکولي شوي وُو ځکه چه الله دوی
٧ په ټول ضرر سره پریشان کړل ٧ نو تاسي ټکره شئ او ستاسي
لاسونه دِ پرېږي نه وزي ځکه چه ستاسي دَ فعلونو مزدوري
٨ به وشي ٨ او چه آسا دا کلام او نبوّت دَ عودید هغه نبي
واورېده نو ټکره شه او مکروهات ئي له ټولي زمکي دَ یهوداه
او دَ بنیامینَ او له هغو کلیو چه دَ افرائیم له کوهستانه ئي
ونیول لري کړل او هغه منځ دَ یهوه چه دَ یهوه دَ
٩ دهلیز دَ وړاندِ وه نوي ئي کړه ٩ او ټول یهوداه او بنیامین
او بیګانه ورسره له افرائیمَ او له منسّي نه او له شمعونه
ئي جمعَ کړل ځکه چه ډېر له اسرائیل نه ور پرېوتل هرکله
١٠ چه هغوی ولیدل چه یهوه الله ئي له ده سره دي ١٠ او
دوي دَ آسا دَ بادشاهئ په پنځلسم کال په دریمي میاشتي
١١ په اورشلیم کښ جمع شول ١١ او دوي په هغي ورځي له
هغه لوټ نه چه راوړي ئي وه دَ یهوه دَ پاره اوه سوه غوا
١٢ او اووه زره سروونه ذبح کړل ١٢ او په عهد کښ ننوتل چه
په خپل ټول زړه سره او په خپل ټول ځان سره چه یهوه
١٣ الله دَ پلارونو خپلو ولټوي ١٣ او چه هر هغه څوک چه
یهوه الله دَ اسرائیل نه لټوي ودِ وژلي شي له وړوکي تر
١٤ لویَ له ښځو تر سړو پوري ١٤ او په لوي آواز او په هُوهُوا
١٥ او په تورېو او په قرناؤ سره ئي دَ یهوه قسم وخوړ ١٥ او
ټول یهوداه خوشحاله شه په هغه قسم باندي ځکه چه
دوي په ټولو زړونو خپلو سره قسم خوړلي وه او هغه ئي
په ټولي رضا سره ولټاوه او هغه دوی لوه وموندلي
١٦ شه او دوي ته یهوه له هري خوا آرام ورکړ ١٦ او معکه
هم مور دَ هغه آسا بادشاه ده له دَ بېګمتوب نه لري

کړله څکه چه دي دَ آشیراه دَپاره یو پلیت بُت جوړ کړي
وه او آسا هغه پلیت بُت دَدي پریکړ او میده ئې کړ او
دَ قدرون په خوړ کښې ئې وسوزاوه ۱۷ او لوړي دَ ۱۷
اسرائیل ئې لرې کړې نه شولې مګر دَ آسا زړه په ټولو ورځو
دَده کښې سالم وه ۱۸ او ده دَ خپل پلار مقدّس کړې څیزونه ۱۸
او خپل مقدّس کړې څیزونه دَ سپینو او دَ سرو زرو
او کالي دَ بیت الله ئې دننه راوړل ۱۹ او دَ آسا بادشاه ۱۹
تر پنځه دیرشم کاله پورې هیڅ جنګ نه وه ❊

شپاړسم باب

آ دَ آسا دَ بادشاهي په شپږدیرشم کال دَ اسرائیل بادشاه ۱
بعشا په یهوداه وخوت او رامه ئې بنا کړه تا چه هیڅوک
پرې نږدې چه آسا بادشاه دَ یهوداه ته ورووزي یا ور
ننه وزي ۲ او آسا سپین زر او سره زر دَ خداوند دَ کور ۲
له خزانو نه او دَ بادشاه له کوره ویستل او بنهدد
بادشاه دَ آرام ته چه په دمشق کښې اوسیده واستول
و ئې ویل ۳ چه څما په مینځ او ستا په مینځ او څما دَ ۳
پلار او ستا دَ پلار په مینځ کښې وعده وه کوره زه
تاته سپین او سره زر در آستوم نو ته راشه خپله
وعده له بعشا بادشاه دَ اسرائیل سره باطله کړه نو هغه
په رانه وخیژي ۴ نو بنهدد دَ آسا بادشاه واوریدل او ۴
هغه سرداران دَ لښکرو چه دَده وُو په ښهرونو دَ اسرائیل
ئې واستول او عیون او دان او ابل مایم او ټولې انبارخانې
دَ ښهرونو دَ نفتالي ئې ووهلې ۵ او چه بعشا واوریدل ۵
نو دَ رامه بنا کول ئې پریښودل او له خپل کاره تم شه

٦ ٦ نو آسا هغي بادشاه ټول يهوداه واستول او دَ رامه
كاڼِي او لرګي چه بعشا پرِي بنا كولَ يو ئِ وړل او په
٧ هغو ئِ جبعَه او مصفا بنا كړل ٧ او په دغه وقت كښ
حناني هغه . رؤيا ليدونكي آسا بادشاه دَ يهوداه ته راغي
او ور ته ئِ وويل دَدي دَپاره چه تا دَ آرام په بادشاه
تكيه وكړه او په يهوه الله خپل دِ تكيه ونه كړه دَدي دَپاره
دَ آرام دَ بادشاه لښكر ستا له لاس نه خلاص شوي دَي
٨ ٨ هغه كوشيان او هغه لوبيان ډير لښكر نه وه څه؟ له
بيحده ډيرو ګاډيو او اسونو سره نو چه تا په يهوه تكيه
٩ وكړه دوي ئِ ستا په لاس دركړل ٩ ځكه چه سترګي دَ خداوند
په ټولي زمكي ګرزيدونكي دِي چه له هغو دَپاره چه زړونه
ئِ دَده په لوري دِي خپل ځان مضبوط ښكاره كړي او
تا په دي كښ احمقي وكړه له دي سببه له اوس نه به په
١٠ تا باندي جنګونه وِي ١٠ نو آسا په هغه رؤيا ليدونكي سړِي
په قهر شه او هغه ئِ په بيت دَكُندي كښ واچاوه ځكه
دَي له هغه نه په دي خبره خپه شه او په دغه وقت
١١ كښ آسا خو څيني خلق رټي رټي كړل ١١ او ګوره چه دَ
آسا هغه اوّلي او هغه آخري خبري دَ يهوداه او دَ اسرائيل
١٢ دَ بادشاهانو په كتاب كښ ليكلي شوِي دِي ١٢ او آسا دَ
خپلي بادشاهيِ په نه ديرشم كال په پښو مرض ونيوه تر
چه مرض ئِ ډير شه او هم په خپل مرض كښ ئِ يهوه
١٣ ونه لټاوه بلكه طبيبان ١٣ بيا آسا له خپلو پلرونو سره
خملاست او دَي دَده دَ بادشاهيِ په يو څلويښتم كال مړ شه
١٤ ١٤ او هغوي دي په هغه قبر كښ چه ده دَ خپل ځان
دَپاره دَ داؤد په ښهر كښ كنودلي وه ښخ كړ او په هغه

کټ ئې ښملاوه چه له بلسان اورنګ آرنګ عطرو ډک
وه چه موافق دَ ترکیب دَ عطارئ جوړ شوي وه او بېحده
ډېره لويه لنبه ئې ورته بله کړه ❊

اوه لسم باب

۱ آ او دَده په ځاي کښ دَده زوي يهوشافاط بادشاهي
۲ وکړه او دغه په اسرائيل خپل ځان مضبوط کړ ۲ او دَ
يهوداه په ټولو قلعدارو ښهرونو کښ ئې لښکر مقرر
کړ او دَ يهوداه په زمکه او دَ افرائيم په ښهرونو کښ
۳ چه آسا دَده پلار نيولي وُو لښکرګانونه مقرر کړل ۳ او
خداوند له يهوشافاط سره وه ځکه چه دي دَ خپل پلار
۴ داؤد په اوّلي لاري تګ او بعليم ئې و نه لټول ۴ ليکن ده
دَ خپل پلار الله لټاوه او دَ هغه په فرضونو ئې تلل
۵ کول او نه دَ اسرائيل دَ عملونو په موافق ۵ نو خداوند
دَده په لاس کښ بادشاهي ثابته کړه او ټول يهوداه
يهوشافاط ته پيشکشئ ورکړي او ده لره ډېر دولت او
۶ عزّت وه ۶ او دَده زړه دَ خداوند په لارو کښ تکړه شه
او زيات له دي ئې لوړ ځايونه اوآشېريم ئې هم له يهوداه
۷ لري کړل ۷ او په دريم کال دَده دَ بادشاهئ کښ خپلو
سردارانو بنحايل او عوبدياه او زکرياه او نتنئيل او ميخاياه
ته واستول چه دَ يهوداه په ښهرونو کښ دِ تعليم ورکوي
۸ ۸ او له دوي سره لاويان شمعياه او نتنياه او زبدياه
او عسائيل او شميراموث او يهوناثان او دَ ادونياه او
طوبياه او طوب ادونياه چه لاويان وُو او ورسره اليشمع
۹ او يهورام کوهينان ۹ او دوي په يهوداه کښ تعليم ورکاوه

او دوي ځخه دَ یهوه دَ توریت کتاب وه او په ټولو ښهرونو
۱۰ دَ یهوداه کښې گرزیدل او اُمّت ته یې تعلیم کاوه ۱۰ او دَ
یهوه هیبت په ټولو بادشاهتونو دَ زمکې وه چه دَ یهوداه
په گِرداگِرد وُو او دوي له یهوشافاط سره و نه جنگیدل
۱۱ ۱۱ او ځنې له فلسطیانو یهوشافاط لره پیشکشې او خراج
روپۍ راوړل او عربو هم ده ته غیلې مږونه راوستل
اووه زره او اووه سوه مږونه او اووه زره اووه سوه
۱۲ وزونه ۱۲ او یهوشافاط تلل کول او ډېر لوي درجې پورې لوی شو
او په یهوداه کښې یې بارې او دَ انبارخانې ښهرونه جوړ کړل
۱۳ ۱۳ او دَده دَ یهوداه په ښهرونو کښې ډېر کاروه او جنگیالي
۱۴ سړي یې جبّاران دَ قوّت په اورشلیم کښې وُو ۱۴ او ده دَ
هغو بازخواست په موافق دَ کورونو دَ پلرونو دَ دوي له
یهوداه نه سرداران دَ زرگونو عدنه هغه سردار او له ده
۱۵ سره جبّاران دَ قوّت درې سوه زره ۱۵ او دده په یو لاس
سره یهوحانان هغه سردار او له دغه سره دوه سوه اتیا
۱۶ زره وُو ۱۶ او دَ هغه په بل لاس سره عمسیاه زوي دَ زکرې
چه یهوه لره یې خپل ځان نیاز ایښې وه او له دغه سره
۱۷ دوه سوه زره جبّاران دَ قوّت وُو ۱۷ او له بنیامین الیاداع
جبّار دَ قوّت او له دغه سره وسله دار دَ لیندو او دَ ډالونو
۱۸ دوه سوه زره ۱۸ او دَ دغه په لاس سره یهوزاباد او له دغه
۱۹ سره یو سل اتیا زره تیار دَ جنگ دَپاره وُو ۱۹ دغه دَ بادشاه
خدمتگاران وُو بې له هغو نه چه بادشاه په ټول یهوداه
په هغو محکمو ښهرونو کښې مقرّر کړي وُو ٭

اتلسم باب

۱ ۱ او یهوشافاط لره ډېر دولت او عزّت وه او له اخاب

سره ئې خوښيږي کولي ۲ او دَ دوو کالو په ختم اخاب سامرِي ٢
ته ورکوز شه او اخاب دېري ميږي او غوايان ذبح کړل ده
لره او هغو خلقو لره چه له ده سره وُو او دې ئې ولمساوه
چه ور سره راموث جلعاد ته وخيژي ۳ او آخاب بادشاه ٣
دَ اسرائيل يهوشافاط بادشاه ته وويل چه ته به له ما سره
راموث جلعاد ته ځي که نه ؟ او ده ورته وويل لکه چه ته يې
هسي زه يم او لکه ستا خلق هسي ځما خلق او مونږ به
له تا سره په جنګ کښ يُو ۴ او يهوشافاط بادشاه دَ ٤
اسرائيل ته وُوِ چه که نن ورځ دَ خداوند له کلام نه
پوښتنه وکړې ۵ نو دَ اسرائيل بادشاه څلور سوه نبيان ٥
جمع کړل او ورته ئې ووېل چه مونږ دِ راموث جلعاد
ته دَ جنګ دَپاره لاړ شو يا دِ پرې ئې ږدو ؟ نو هغو ورته
ويل وخيژه هغه به الله دَ بادشاه لاس ته ورکړي ۶ نو ٦
يهوشافاط وويل چه دلته نبي دَ يهوه نشته چه مونږ
ورنه پښتنه وکړو ۷ نو دَ اسرائيل بادشاه يهوشافاط ته ٧
وويل يو سړي شته چه دَ يهوه پښتنه ورنه وکړو ليکن
زه ورسره کينه لرم ځکه چه هغه په ما دَ ښيګړي دَپاره
نبوّت هيڅري نه کوي بلکه تولي ورځي ئې دَ بلا دَپاره کوي او
هغه ميکاياه بنِ ايمله دې نو يهوشافاط وويل چه
بادشاه دِ داسي نه وايي ۸ نو بادشاه دَ اسرائيل يو خصِي ٨
راوباله او وئې ويل چه ميکاياه بنِ ايمله زر راوله -
۹ او بادشاه دَ اسرائيل او يهوشافاط بادشاه دَ يهوداه ٩
هر يو په خپل تخت ناست وه خپلي شاهِي قبا ئې آغوستي
وي او دَ سامري دَ دروازي مدخل ځنګه په هوار ځاي کښ
ناست وُو او هغو ټولو نبيانو دَدوي دَ وړاندِ نبوّت کاوه

۱۰ او صدقیاه زوي دَ کنعنه دَ خپل ځان دَپاره دَ ۱۰
اوسپنې ښکرونه جوړ کړل او وئې ویل خداوند داسې
وائي چه ته به په دې ارامیان په ټکر ووهې ځو چه تمام شي
۱۱ او ټولو نبیانو هم داسې نبوّت کاوه ویل ئې چه رامُوت ۱۱
جلعاد ته وخیژه او کامیاب شه او خداوند به هغه
دَ بادشاه په لاس کښې ورکړي ۱۲ او هغه استازي چه ۱۲
دَ میکایاه بللو ته ورغلی وه خبره ئې وکړه و ئې ویل ګوره
ټول انبیاؤ په یوې خولې بادشاه ته ښه خبره کوي نو
ستا خبره دِ هم دَ یوه دَ هغو په شان وي او ښه خبره
کوه ۱۳ او میکایاه وویل حي یهوه چه هغه چه څما ۱۳
الله دې راته ووائي زه به په هغه خبره وکړم ۱۴ او چه ۱۴
بادشاه ته ورغی بادشاه ورته وویل اې میکایاه موږ
دَ جنګ دَپاره رامُوت جلعاد ته لاړ شُو یا پرې ئې ږدو
او ده وویل وخیژئ او کامیاب شئ او دوی به ستاسې
په لاس درکړې شي ۱۵ او دغه بادشاه ورته وویل چه زه ۱۵
په څو واره قسم درکړم چه ته ما ته دَ خداوند په نوم
بې له رښتیا مه وایه ۱۶ نو ده وویل چه ما ټول اسرائیل ۱۶
په غرو باندې تار په تار دَ ګډورو په شان ولیدل چه
شپون ئې نه لاره نو یهوه ووې چه دَ دغو خاوند نشته
هر سړې دِ خپل کور ته په سلامتۍ وګرزي ۱۷ نو بادشاه ۱۷
دَ اسرائیل یهوشافاط ته وویل چه ما تا ته نه ویل څه؟
چه دغه به ما باندې دَ ښیګړې نبوّت نه کوي بلکه دَ بلا
۱۸ او هغه وویل لاکن ته دَ خداوند واوره چه ما یهوه ۱۸
په خپل تخت ناست ولید او ټول لښکر دَ آسمان دَده
په ښي او په ګیڼ لورې ولاړ ۱۹ نو یهوه وویل چه څوک ۱۹

به آخاب بادشاه دَ اسرائيل وغولوي چه دي وخيژي او
په راموث جلعاد کښې پريوزي؟ نو يو وويل په دي ويلو سره
۲۰ چه لګه داسي او بل ويل چه لګه هسي ۲۰ بيا هغه روح ووت
او دَ يهوه دَ وړاندِ ودريده وئي ويل چه زه به ئې وغولوم
۲۱ او يهوه ورته وويل چه په څه سره؟ ۲۱ او زه به ووزم او
دَ هغه دَ ټولو نبيانو په خولو کښې به دَ دروغو روح شم
او هغه وويل چه ته به ئې وغولوي او غالب به شي ځه
۲۲ او داسي وکړه ۲۲ اوس ګوره چه خداوند ستا دَ دغو ټولو
نبيانو په خولو کښې دَ دروغو روح ايښې دي او خداوند
۲۳ ستا په باب دَ بلا خبره کړي ده ۲۳ نو صدقياه بن کنعنه
ورنږدې شه او ميکاياه ئې په وټ وواهه او ويل ئې چه
له کومي لاري روح دَ يهوه له ما نه تېر شه چه له تا سره
۲۴ خبري کوي ۲۴ او ميکاياه وويل چه ګوره ته به په هغي ورځې
کښې ووينې چه ته له يوې خونې بلي خونې ته ننوزې چه خپل
۲۵ ځان پټ کړي ۲۵ نو بادشاه دَ اسرائيل ووِ چه ميکاياه
واخلئ او آمون سردار دَ ښهر او يوآش زوي دَ بادشاه
۲۶ ته ئې ورولئ ۲۶ او وائي چه بادشاه داسي وائي چه دغه
په زندانخانه کښې کېږدئ او دَ تنګئ ډوډئ پرې خوروئ
او دَ تنګئ اوبه پرې څښوئ څو چه زه په سلامتئ راوګرزم
۲۷ ۲۷ او ميکاياه وويل چه که ته په سلامتئ سره را و
ګرزيدي نو خداوند به ځما په معرفت کلام کړي نه وي او
ده ويل چه اي قومونو تاسي ټول واورئ
۲۸ ۲۸ نو بادشاه دَ اسرائيل او يهوشافاط بادشاه دَ
۲۹ يهوداه راموث جلعاد ته وختل ۲۹ او بادشاه دَ اسرائيل
يهوشافاط ته وويل چه زه به خپل لباس بدل کړم او

جنګ ته به ننوزم او ته خپل لباس واغونده نو بادشاه
۳۰ دَ سرائیل خپل لباس بدل کړ او جنګ ته ننوت ۳۰ او
دَ آرام بادشاه سردارانو دَ ګاډیو ته چه دَده وُو وفرمایل
چه تاسي مه له وړوکي سره مه له لوی سره جنګ کوئ مګر
۳۱ یواځي دَ اسرائیل له بادشاه سره ۳۱ نو هرکله چه دَ
ګاډیو سردارانو یهوشافاط ولید و ئي ویل چه دَ اسرائیل
بادشاه دا دي او دَ جنګ کولو دَپاره ئي ګیر کړ نو یهوشافاط
ناره وکړه او خداوند دده مدد وکړ او الله هغوي ور نه
۳۲ وګرزول ۳۲ او هرکله چه سردارانو دَ ګاډیو ولید چه دغه
دَ اسرائیل بادشاه نه دی له ورستو ورنه وګرزیدل -
۳۳ ۳۳ او یو سړي په خپلي سادګئ لینده راکښله او بادشاه
دَ اسرائیل ئي دَ زغري په مینځ او دَ پیوندونو په مینځ کښ
وویشت او ده ګاډیوان ته وویل چه لاس واړوه او ما له
۳۴ لښکر نه وباسه ځکه چه زه ژوبل شوم ۳۴ او په هغه
ورځي جنګ سخت وشه او بادشاه دَ اسرائیل په ګاډي
کښ ودریده دَ آرام په مقابل تر نماښامَ پوري او دَ
نمر ډُبیدلو په وقت مړ شه ÷

نولسم باب

۱ آ او یهوشافاط بادشاه دَ یهوداه خپل کور ته په سلامتئ
۲ سره اورشلیم ته وجاروت ۲ او دَده مخي ته یاهو بن
حناني رؤیا لیدونکي ور ووت او هغه مَلِک یهوشافاط ته
وویل چه ته دَ شریرانو سره مددګاري کوي او دَ خداوند
دَ نفرتناکو سره مینه کوي څه ؟ دي دَپاره دَ خداوند
۳ له لوري په تا باندِ قهر راغي ۳ لیکن په تا کښ څو نیکي خبري

و مندلي شوي ځکه چه هغه اشیریان دِ له زمکي نیست
کړل او خپل زړه دِ دَ الله وَ طلب کولو ته تیار کړي دَيَ
ۃ او یهوشافاط په اورشلیم کښ تم شه بیا وجاروت ٤
او دَ اُمّت په مینځ کښ له بیرسبع نه دَ افرائیم تر کوهستان
پوري ووت او هغوي ئي و یهوه الله دَ پلرونو دَ دوي ته
وگرزول ۃ او ده په ټولي زمکي کښ قاضیان ودرول دَ ٥
یهوداه په ټولو محکمو ښهرونو کښ ښهر په ښهر ۃ او ٦
ده هغو قاضیانو ته وویل گورئ چه څه کوئ ځکه چه
تاسي دَ انسان دَپاره قضا نه کوئ بلکه دَ خداوند دَپاره
او دي دَ قضا په کلام کښ له تاسي سره دَيَ ۃ او اوس ٧
دِ هیبت دَ خداوند په تاسو باندِ وي و ئي ساتئ او په
عمل ئي راوړئ ځکه چه څمونږ الله څخه بدي نشته نه
طرفداري نه رشوت اخستل ۃ او هم داسي یهوشافاط ٨
په اورشلیم کښ له لاویانو او له کوهینانو او دَ اسرائیل
له پدري سردارانو دَ خداوند دَ قضا دَپاره او دَ مقدمو
دَپاره ودرول او هغوي اورشلیم ته وجاروتل ۃ او ده ٩
ورته و فرمایل چه تاسي دَ خداوند په ویره په امانتدارئ
او په سالم زړه سره کار کوئ ۃ او هره مقدمه چه به ١٠
راشي ستاسي له ورونړو نه چه په خپلو ښهرونو کښ
اوسي دَ خون په مینځ دَ خون: دَ توریت په مینځ دَ فرضونو
دَ حکمونو یا دَ عدالتونو نو تاسي به ورته ظاهر کړئ چه
خداوند لره گرم نه وي چه په تاسي او ستاسي په ورونړو
قهر نه وي داسي کار کوئ او تاسي گرم نه شئ ۃ او گورئ ١١
امریاه کوهین دَ خداوند په ټولو خبرو کښ په تاسو
باندي دَي او زبدیاه زوي دَ اسمعیل دَ یهوداه په کور دَ

بادشاه په ټولو خبرو کښې اَمير دي او هغه لاويان
حاکمان ستاسي دَ وړاندِ دِي ټينګ ښئ او کار کوئ او
خداوند له نيکانو سره وِي ❊

شلم باب

١ اَ او پس له دي داسي وشوه چه بني موآب او بني عمّون
او ورسره له عمونيانو دَ جنګ دَپاره په يهوشافاطَ باندي
٢ راغلل ٢ نو څو کسان راغلل او يهوشافاطته ئي خبرکندکړه وئي
وِيل چه په تا باندِ ډير خلق دَ درياب له پوري غاړي راځي
له ارام نه او ګوره چه دوي په حصاصون تمر کښې دِي چه
٣ دغه عين جدي دَي ٣ نو يهوشافاط ووېريده او مخ ئي وړکړ
چه خداوند ولټوي او په ټول يهوداه کښې ئي دَ روژي
٤ منادِي وکړه ٤ او يهوداه جمع شه چه خداوند ولټوي او
له ټولو ښهرونو دَ يهوداه راغلل چه خداوند ولټوي
٥ ٥ نو يهوشافاط دَ يهوداه او دَ اورشليم په ټولي کښې
٦ په بيت يهوه دَ لوي غولي دَ وړاندِ ودريده ٦ او وِ ئي
وِيل اي خداونده څمونږ دَ پلرونو الله نه هغه په آسمانو
کښې الله نه يي څه؟ او نه په ټولو بادشاهتونو دَ قومونو
حاکم نه يي؟ او ستا په لاس کښې قوّت او جباري ده او
٧ هغه څوک نشته چه ستا په خلاف ودريږي ٧ نه هغه
الله څمونږ نه يي چه دَدي زمکي اوسيدونکي دِ دَ خپل
اُمّت اسرائيل له مخ نه وشړل او هغه دِ دَ ابراهيم
٨ خليل خپل واولادَ ته تر ابدَ پوري ورکړه ٨ نو دوي په
هغي کښې و اوسيده او په هغي ئي ټاټه مقدس بِنا کړه
٩ وئي ويل ٩ هرګاه چه په مونږ باندِ به څه بلا راشي

توره یا آفت یا وبا یا لوږه او مونږ به دَ دي بیت دَ
وړاندِ ودرېږو ځکه چه ستا نوم په دي بیت دَي او
تا ته به مو دَ خپلو ټولو تنګسو په باب ناره وکړه نو
۱۰ تا به واورېدل او مونږ به دِ خلاص کړو ۱۰ او اوس ګوره
چه بني عمون او مواب او کوهستان دَ سعیر هغوي چه
تا اسرائیل نه پرېښودل چه دوي ته ورننوزي هغه وقت
چه دوي دَ مصر له زمکي راغله بلکه ورنه لري شول او
۱۱ دوي يې هلاک نه کړل ۱۱ نو ته ګوره دوي مونږ له بدله
راکوي چه راځي تا چه مونږ ستا له میراث نه چه مونږ
۱۲ ته دِ په وراثت راکړي دَي وشړي ۱۲ اي ځمونږ الله ته به
په دوي حکم ونه کړي څه؟ ځکه چه دَ دغه لوي ټولي دَ
وړاندِ چه را باندِ راځي ځمونږ هیڅ قوت نشته او مونږ نه
پوهېږو چه څه وکړو لیکن سترګي مو ستا په لوري دِي
۱۳ ۱۳ او ټول یهوداه دَ یهوه دَ وړاندِ ولاړ وه له خپلو
۱۴ ټبو له خپلو ښځو او له خپلو زامنو سره ۱۴ او په یحزئیل
بن زکریاه بن بنایاه بن یعیئیل بن متنیاه دَ هغه لاوي له
بن آساف نه دَ جماعت په مینځ کښې دَ یهوه روح پرِ باندِ
۱۵ راغي ۱۵ او وَ يې ویل ونغوږئ اي ټوله یهوداه او دَ اورشلیم
اوسیدونکو او اي یهوشافاط بادشاه تاسو ته خداوند
داسي وایي چه تاسي مه ویرېږئ او مه ترسېږئ دَ دغه
ډېر ټولي له مخي نه چه دغه جنګ تاسي لره نه دَي بلکه
۱۶ الله لره دي ۱۶ تاسي به صبا په دوي باندِ کوزېږئ ګوره
هغوي دَ صیص په لوري خېژي او تاسي ته به دَ یرئیل
دَ بیابان دَ وړاندِ دَ رود په آخر کښې در وموندلي شي.
۱۷ ۱۷ تاسي ته جنګ کول په دي کښې په کار نه دِي ټمبګ شئ

ودريږئ او دَ يهوه خلاصون چه له تاسي سره به وِي وګورئ
اي يهوداه او اي اورشليمَ مه ويرېږئ او مه ترسيږئ صبا
١٨ دَ دوي مخې ته ورووزئ او يهوه به درسره وِي ١٨ او يهوشافاط
زمکي ته پرمخې ټيټ شه او ټول يهوداه او اوسيدونکي دَ
اورشليم دَ يهوه دَوړاندِ پريوتل چه يهوه ته سجده
١٩ وکړي ١٩ نو لاويان له بني قهاتيانو او له بني قورحيانو
پورته شول چه يهوه الله دَ اسرائيل ته په لوي آواز
٢٠ په اعلیٰ ثنا وکړي ٢٠ او دوي صبا وقتي پورته شول او
دَ تقوع بيابان ته ووتل او چه دوي ووتل نو يهوشافاط
ودريده او وئي ويل څما واورئ اي يهوداه او اي اوسيدونکو
دَ اورشليم په يهوه الله خپل ايمان راوړئ نو به په
امان شئ دَده په نبيانو ايمان راوړئ نو کامياب به شئ
٢١ ٢١ او چه اُمت سره پند اخستلي وه نو ده سرودګر يهوه
لره ودرول چه په زينت دَ پاکيزګئ کښ دَ وتلو په وقت
ثنا کونکي دَ جنګيالو دَوړاندِ وي او وايي چه يهوه لره حمد
٢٢ کوئ ځکه چه مهربانئ دده تر ابدَ پوري ده ٢٢ او په هغه
وقت چه دوي په سندرو او په ثنا دَده شروع وکړه نو
خداوند په بني عمون او په مواب او دَ شعير دَ کوهستان
چه په يهوداه راتلل پټکيني وال ولګول او هغوي ووهلي
٢٣ شول ٢٣ او بني عمون او مواب دَ شعير دَ کوهستان دَ اوسيدونکو
په خلاف ودريدل چه حرم او برباد ئي کړي او چه
دوي دَ شعير اوسيدونکي تمام کړل نو هر سړي دَ خپل
٢٤ ملګري دَ نيست کولو مدد وکړه ٢٤ او چه يهوداه دَ څوکيدارانو
برج ته په بيابان کښ ورغي نو هغه ټولي ته ئي نظر وکړه
او ګوره هغوي مړي په زمکي پراته وو او هيڅوک خلاص

نه وه ۲۵ نو یهوشافاط او دَده اُمّت راغي چه دوي ۲۵
شوک لوټ کړي نو دَدوي په مینځ کښ ني مالونه او مړي
او قیمت بها زیورات ډیر ومندل او دَ خپلو ځانونو دَپاره
ني وکاږل دومره چه پورته کولي ئې نه شول او تر دریو
ورځو پوري شکونکي دَ لوټ وُو ځکه چه هغه ډیر وُو
۲۶ او په ځلورمه ورځ دَ براکاه په خوړ کښ جمع شول ۲۶
ځکه چه هلته ئې دَ یهوه دَ نوم مبارکي وکړه دي دَپاره
دَ هغه ځاي نوم تر دي ورځي پوري دَ برکت خوړ بولي
۲۷ بیا ټول سړي دَ یهوداه او دَ اورشلیم او یهوشافاط ۲۷
دَ دوي په سر کښ وګرځیدل چه اورشلیم ته په خوښئ
سره وجاروزي ځکه چه یهوه دوي دَ دوي په دُشمنانو
خوشحال کړل ۲۸ او دوي اورشلیم ته په ربابونو او په ۲۸
سنارونو او په تورنکونو سره بیت یهوه ته ننوتل ۲۹ او ۲۹
هیبت دَ الله په ټولو بادشاهنونو دَ زمکي وه هرکاه چه
دوي واوریدل چه یهوه دَ اسرائیل له دښمنانو سره
وجنګیده ۳۰ او دَ یهوشافاط په بادشاهي کښ سکون شه ۳۰
او الله ورله له هره طرفه آرام ورکړ

۳۱ او یهوشافاط په یهوداه بادشاهي کوله او چه ۳۱
دي بادشاه کیده دَ پنځه دیرشو کالو وه او په اورشلیم
کښ ئې پنځه ویشت کاله بادشاهي وکړه او دَده دَمور نوم عزوبه
لور دَ شلحي وه ۳۲ او دي دَ خپل پلار آصا په لاري تَه ۳۲
او ورنه لري نه شه دَ هغه دَ کولو دَپاره چه دَ خداوند
په سترګو کښ راست وُو ۳۳ مګر اوچت مکانونه لري ۳۳
نه کړي شول بلکه لا تر اوسه پوري هغه اُمّت خپل زړونه
دَ خپلو پلرونو الله ته تیار کړي نه وُو ۳۴ او نوري خبري ۳۴

دَ یهوشافاط اول او آخر چه دي دَ یاهو بن حناني په
خبرونو کښې چه دَ اسرائیل دَ بادشاهانو په کتاب کښې
۳۵ داخل کړي شه لیکلي دي ۳۵ پس له دغه یهوشافاط
بادشاه دَ یهوداه له اخزیاه بادشاه دَ اسرائیل سره
۳۶ چه بدکار وه میل وکړ ۳۶ او له دغه سره ئي دَ جهازونو
دَ جوړولو په کار کښې میل وکړ چه ترشیش ته لاړ شي
۳۷ نو دوي په عصیون جابر کښې جهازونه جوړ کړل ۳۷ نو
الیعازر زوي دَ دودواهو دَ مریشي دَ یهوشافاط په
خلاف نبوّت وکړ و ئي ویل دَدي دَپاره چه تا دَ اخزیاه
سره میل وکړ نو خداوند ستا کار پرزولي دَي نو هغه
جهازونه مات شول او دَ ترشیش دَ تللو دَپاره قابل نه شول

یو ویشتم باب

۱ آو یهوشافاط له خپلو پلرونو سره خملاست او دَ داؤد
په ښهر کښې له خپلو پلرونو سره ښخ کړي شه او دَده
۲ په ځاي دَده زوي یهورام بادشاه شه ۲ او ورلره ورونړه
دَ یهوشافاط زامن وُو عزریاه او یحیئیل او زکریاه او
عزریاهو او میخائیل او شفتیاه دا ټول زامن دَ یهوشافاط
۳ بادشاه دَ اسرائیل وُو ۳ او دَدوي پلار دوي ته ډیر
بخششونه له سپینو او له سرو زرو او له تحفي سره
له مضبوطو ښهرونو په یهوداه کښې ورکړل لیکن بادشاهي
۴ ئي یهورام ته ورکړه ځکه چه هغه مشروه ۴ او یهورام
دَ خپل پلار په بادشاهئ باندِ قایم شه او ځان ئي ټینګ
کړ او ټول ورونړه خپل ئي په توري قتل کړل او هم څو
۵ کسان له سردارانو دَ اسرائیل ۵ او یهورام دَ دودیرشو

کالو وه دَده په بادشاه کیدلو کښې او اته کاله يې په
۶ اورشليم کښې بادشاهي وکړه ۶ او دې دَ اسرائيل دَ
بادشاهانو په لاري تَه لکه چه دَ اخاب کور کول ځکه چه
دَ اخاب لور دَده ښځه وه او ده او هغه چه دَ خداوند
۷ په سترګو کښې بد وُو وئې کړل ۷ او خداوند نه غوښت
چه دَ داؤد کور نيست کړي دَ هغه عهد دَپاره چه ده
دَ داؤد سره کړې وه او لکه هغه چه ده امر وکړ چه
۸ ده ته او دَده زامنو ته تولي ورځي چراغ ورکړي ۸ او دَده
په ورځو کښې آدوم دَ يهوداه دَ لاس له لاندِ نه ياغي
۹ شه او په خپلو ځانونو ئې يو بادشاه مقرّر کړ ۹ او
يهورام له خپلو سردارانو سره او له ټولو چه ورسره
وُو پوري شه او دَ شپي پورته شه او آدوم چه په ده
۱۰ او دَ ګاډيو په سردارانو ځوخيدلي وُو وئې واهه ۱۰ نو آدوم
دَ يهوداه دَ لاس دَ لاندِ نه تر دې ورځي پوري ياغيان شول
او هغه وقت لبنه هم دَده دَ لاس دَ لاندِ ياغي شه ځکه
۱۱ چه ده يهوه الله دَ پلرونو خپلو پريښود ۱۱ او ده هم دَ يهوداه
په غرونو کښې لوړ مکانونه جوړ کړل او دَ اورشليم اوسيدونکي
۱۲ ئې زناکاران کړل او يهوداه ئې وبرزول ۱۲ او ده ته له ايلياه
نبي نه يو خط راغي چه ويل ئې چه يهوه الله ستا دَ پلار
داؤد داسي وائي په دې سبب چه ته دَ خپل پلار يهوشافاط
په لارو او دَ آسا بادشاه دَ يهوداه په لارو لا نه ري-
۱۳ ۱۳ بلکه دَ اسرائيل دَ بادشاهانو په لاري تللي يي او يهوداه
او دَ اورشليم اوسيدونکي دِ زانيان کړل لکه دَ اخاب دَ
کور زنا او خپل ورونړه دِ هم قتل کړل دَ خپل پلار له کور
۱۴ نه چه له تا نه بهتر وُو ۱۴ ګوره يهوه به ستا امّت او

ستا زامن او ستا ښځي او ستا ټول مال مواشي په لوئ
۱۵ وبا ووهي ۱۵ او ته به په ډېرو رنځونو دَ کلمو په مرض کرفتار
شي تر دي حده چه دَ مرض په سبب به دِ کلمي وزي نو
۱۶ ورځ په ورځ ۱۶ او خداوند په يهورام باندِ روح دَ فلسطيانو
او دَ هغو عربو چه دَ کوش په څنګ کښ دِي ولمساوه
۱۷ ۱۷ او هغوي يهوداه ته وختل او په کښ ئي چاوُد وکړ او
هغه ټول مال موبني ئي په بند بوتلل چه دَ بادشاه په
کور کښ موندلي شول او هم زامن دَده او ښځي دَده او
ورته زوي پاتيَ نه شه مګر يهوآحاز کشري دَده دَ زامنو
۱۸ ۱۸ او پس له دي ټولو خداوند دي په کلمو کښ وواهه
۱۹ په داسي رنځ چه شفا ئي نه وه ۱۹ او تر يو څو مدي پوري
ورځ په ورځ داسي وه چه دَ دوو کالونو په آخر کښ دَ
رنځ په سبب کلمي ئي ووتلي او په بدو رنځونو کښ مړ
شه او دَده امّت دَده دَپاره سوز دَده دَ پلار دَ بلونکي
۲۰ سوز په شان جوړ نه کړ ۲۰ او چه دَي بادشاه کيده دَ
دوديرشو کالو وه او په اورشليم کښ ئي اته کاله بادشاهي
وکړه او بي له خوښئ نه لاړ شه او دوي دَ داوُد په
ښهر کښ ښخ کړ ليکن نه دَ بادشاهانو په قبرونو کښ*

دوه ويشتم باب

۱ ۱ او دَ اورشليم اوسيدونکو اخزياه دَده وړوکي زوي
دَده په ځاي بادشاه کړ ځکه چه ټول مشران ئي هغي
داړي قتل کړل چه له عربو سره ډيري ته راغلي وه نو
اخزياه زوي دَ يهورام دَ يهوداه بادشاه بادشاهي وکړه
۲ ۲ او اخزياه چه بادشاه شه دَ دوه څلويښتو کالو وه او

بوِ کال ئ په اورشلیم بادشاهي وکړه او دَده دَ مور نوم
عثلیاه لور دَ عامريِ وه ۳ او دي هم دَ اخیاب دَ کور ۳
په لارو تَه ځکه چه دَده مور دَ شرارت دَپاره دَده صلاحکاره
وه ۴ نو ده دَ خداوند په سترکو کښ دَ اخیاب دَ کور په ۴
شان بد وکړل ځکه چه پس له مرګَ دَده دَ پلار دوي
ورله صلاح کاران وُو دَده دَ نیست کولو دَپاره ۵ او دي دَ ۵
هغو په مصلحت تَه او له یهورام بن اخیاب بادشاه دَ
اسرائیل سره لاړ شه چه په راموت جلعاد کښ له خزائیل
بادشاه دَ آرام سره جنګ وکړي او آرامیانو یهورام زوبل کړ
۶ نو دي دَ ځان رغیدلو دَپاره وګرزیده په یزرعیل کښ په ۶
سبب دَ هغو زخمونو چه په رامه کښ ئ زخمي کړي وه چه ده
له خزائیل بادشاه دَ آرام سره جنګ وکړ او عزریاه بن یهورام
بادشاه دَ یهوداه دَ یهورام بن اخیاب په یزرعیل کښ دَ
لیدلو دَپاره ورکوز شه ځکه چه په رنځ وه ۷ نو دَ الله له ۷
طرف نه دَ اخزیاه دربول وشول چه دي یورام تَه راغي او
چه دي راغي نو له یهورام سره یاهو بن نمسي تَه ورووت
هغه چه یهوه دَ اخیاب دَ کور دَ پریکولو دَپاره مسحه کړي وه
۸ او چه یاهو دَ اخیاب په کور حکم کاوه نو دَ یهوداه ۸
سرداران او دَ اخزیاه دَ ورونړو زامن چه دَ اخزیاه خدمت
ئ کاوه وموندل او قتل ئ کړل ۹ او ده اخزیاه ولټاوه ۹
او وئ نیوه او ده په سامره کښ ځان پټاوه او دي ئ
یاهو تَه راوست او مړ ئ کړ او ښخ ئ کړ ځکه چه دوي
ویل چه دا دَ یهوشافاط زوي دي هغه چه په خپل ټول
زړه سره ئ یهوه لټاوه او دَ اخزیاه دَ کور قوّت نه وه
چه بادشاهي ټینګه کړي ۱۰ او چه عثلیاه مور دَ اخزیاه ۱۰

ولیدل چه دَدې زوې مړ شه نو پورته شوه دَ یهوداه
۱۱ دَکور ټول شهزادګان ئې نابود کړل ۱۱ نو یهوشبعي لُور دَ
بادشاه یوآش زوي دَ اخزیاه واخست او دَ بادشاه دَ
زامنو له منځ نه چه ووژلې شول پټ ئې کړ او دغه او
دَدغه دایې ئې په خوبګاه کښې کښېنول او یهوشبعي دَ یهورام
بادشاه لُور دَ یهویدع کاهن ښځې هغه پټ کړ چه دغه
دَ اخزیاه لُور وه دَ عتلیاه له مخ نه او هغه ئې مړ نه کړ
۱۲ ۱۲ او هغه له دوی سره په بیت الله کښې شپږ کاله پټ
وه او عتلیاه په ملک بادشاهي کوله *

دري ویشتم باب

۱ ۱ او په اوم کال یهویاداع خپل ځان تکړه کړ او له خپل
ځان سره ئې په وعدې کښې سرداران دَ سلونو واخستل
یعني عزریاه بن یروحام او اسمٰعیل بن یوحانان او عزریاه
بن عوبید او معسیاه بن عدایاه او ایشافاط بن زکري
۲ ۲ او په یهوداه کښې وګرزیدل او لاویان ئې له ټولو
ښهرونو دَ یهوداه جمع کړل او پدرې سرداران دَ
۳ اسرائیل او اورشلیم ته ورغلل ۳ او ټول جماعت په
بیت الله کښې له بادشاه سره وعده وکړه او ده هغو
ته وویل ګورئ زوي دَ بادشاه بادشاهي کوي لکه چه
۴ خداوند دَ بني داؤد په باب خبره وکړه ګورئ ۴ دا هغه کار
دَی چه تاسې به ئې کوئ دریمه به له تاسې کاهنانو او
لاویانو نه چه په سبت کښې ننوزئ دَ استانو دروانان
۵ به وئ ۵ او دریمه به دَ بادشاه په کور کښې وئ او دریمه
به دَ بنیاد په دروازې کښې وئ او ټول اُمت دې دَ بیت

۶ يهوه په غولي کښې وي ٦ او بيت يهوه ته دِ بې له کوهينانو
او بې له لاويانو چه خدمت کوي هيڅوک دِ نه ننه وزي
او دوي دِ ننوزي ولې چه دوي پاک دي او ټول اُمت دِ دَ
۷ يهوه ساتنه وساتي ۷ او لاويان دِ هر يو وسله په خپل لاس
کښې هر يو دِ دَ بادشاه گِردا گِرد گرزي او هر يو چه کور ته
ننوزي و دِ وژلې شي او تاسي په ننوتلو او وتلو کښې له
۸ بادشاه سره شئ ۸ نو لاويانو او ټول يهوداه موافق دَ هر هغه
څه چه يهوياداع کوهين ورته وفرمايل و ئې کړل او هر سړي
خپل کسان واخستل هغوي چه په سبت کښې ننوتل له
هغوي سره چه په سبت کښې وتونکي وُو ځکه چه يهوياداع
۹ کوهين خلقو ته رخصت ورنه کړ ۹ او يهوياداع کوهين دَ
سلونو سردارانو ته دَ داؤد بادشاه نيزې او ډالونه او
۱۰ کنگلونه چه په بيت الله کښې وُو ورکړل ۱۰ او ټول اُمت ئې
ودراوه او هر يوه خپله وسله په لاس دَ کور په ښئ اړخ
دَ کور تر کيڼې اړخ پورې گِردا گِرد په مذبح او په کور چاپېره
۱۱ دَ بادشاه ۱۱ او دَ بادشاه زوي ئې راوويست او تاج ئې
پرې کيښود شاهدي ئې ورکړه او بادشاه ئې کړ او يهوياداع
او دَده زامنو مسح کړ و ئې ويل چه بادشاه دِ ژوندي
۱۲ وي ۱۲ او عتلياه آواز دَ اُمّت واوريده چه ځغليدونه ئې وهل
او دَ بادشاه مدحه ئې کوله نو خلقو ته بيت يهوه ته ننوتله
۱۳ ۱۳ او وئې کتل او گوره چه بادشاه خپلې ستني څخه په
مدخل ولاړ دي او سرداران او توري غږوونکي بادشاه څخه او ټول
اُمت دَ زمکې خوښي کوله او توري ئې وغږولې او سرود کړان
دَ سرود له کالبو سره او معلمان دَ ثنا وُو نو عتلياه خپلې
۱۴ جامې څيرې کړې او وئې ويل چه دا فتنه ده فتنه ۱۴ نو

يهوياداع هغه كوهين هغه سرداران دَ سلونو چه په
لښكر ساتونكي وُو ووېستل او ورته ئي و ويل چه دغه باهر
صفونو ته وباسئ او هغه چه دَ دي پيروي كوي په توري دِ
ووژلي شي ځكه چه هغه كوهين وويل چه دغه دَ خداوند
۱۵ په كور كښ مه وژنئ ۱۵ او هغو په دي لاس واچاوه او
چه دَ آسونو دَ دروازي ومدخل ته راغله چه دَ بادشاه كور
ځنځَه دَه هلته ئي ووژله
۱۶ ۱۶ نو يهوياداع دَ خپل ځان په مېنځ او دَ ټول اُمّت
په مېنځ او دَ بادشاه په مېنځ كښ يو عهد وتاړه چه دوي
۱۷ به دَ يهوه دَ پاره اُمّت وِي ۱۷ او ټول اُمّت دَ بعل وكور ته
ننوت او هغه ئي ونړاوه او دَ دغه مذبحونه او بتان ئي مات
كړل او دَ بعل كاهن متّان ئي دَ مذبح دَ وړاندِ قتل كړ -
۱۸ ۱۸ او يهوياداع ئي دَ بيت يهوه واكدار مقرّر كړ دَ هغو كوهينانو
او دَ هغو لاويانو په لاس چه داؤد بيت يهوه له ويستلي
وُو دَ پاره دَ خيژولو دَ سېزونكو قربانيو دَ يهوه لكه چه دَ موسیٰ
په تورېت كښ ليكلي شوي دِي په خوښئ او په سرود سره
۱۹ موافق دَ حكم دَ داؤد ۱۹ او ده دربانان دَ بيت يهوه په دروازو
۲۰ ودرول چه په هيڅ خبري كښ گنده ورننه نه وزي ۲۰ او ده
دَ سلونو سرداران او اشرافان او دَ اُمّت حاكمان او ټول خلق
دَ زمكي واخستل او بادشاه ئي دَ بيتِ يهوه نه كوز كړ او دَ
اعلیٰ دروازي له مېنځ نه دَ بادشاه كورته ننوتل او بادشاه ئي
۲۱ دَ بادشاهئ په تخت كښيناوه ۲۱ نو ټول خلق دَ زمكي خوشحال
شه او ښهر په آرام شه او عتلياه ئي په توري ووژله ❊

څلور ويشتم باب

۱ ۱ او يوآش چه بادشاه شه دَ اووه كالو وه او څلويښت

کاله ئې په اورشلیم بادشاهي وکړه او دَده دَ مور نوم
ضبیاه وه دَ بیر سبع ۲ او یوآش دَ خداوند په سترګو کښ ۲
راستې کوله دَ یهویاداع کوهین په ټولو ورځو کښ ۳ او یهویاداع ۳
ده ته دوه ښځې واخستې او زامن او لونړه ئې وزیږیدل ۴ او ۴
پس له دې نه داسې وشول چه دَ یوآش په زړه کښ وُو چه
بیت یهوه نوی کړي ۵ نو ده کوهینان او لاویان جمع کړل ۵
او ورته ئې وویل چه دَ یهوداه ښهرونو ته ورو زئ او له
ټوله اسرائیل روپئ جمع کړئ دَپاره دَ مرمت کولو دَ بیت الله
له یوه کال نه تر بله کاله پورې او تاسې په دې کار تلوار
وکړئ او لاویانو تلوار و نه کړه ۶ نو بادشاه یهویاداع سردار ۶
راوباله او ورته وئې ویل چه ته ولې له لاویانو طلب
نه کوې چه له یهوداه او له اورشلیم نه دَ شهادت دَ خیمې
دَپاره هغه خراج چه موسیٰ بنده دَ خداوند او جماعت دَ
اسرائیل مقرر کړې دې راوړي ۷ ځکه چه دَ عتلیاه هغې ۷
شریرې زامنو بیت الله غُرزولې وَه او ټول پاک څیزونه دَ
بیت یهوه ئې دَ بعلونو دَپاره ورکول ۸ او بادشاه حکم وکړ ۸
او هغوي یو صندوق جوړ کړ او دَ بیت یهوه په دروازې
کښ ئې باهر کېښود ۹ او په یهوداه او په اورشلیم کښ ۹
ئې ناره وکړه چه خداوند ته دِ خراج دَ موسیٰ بنده دَ
خداوند چه په اسرائیل باندِ په بیابان کښ وه راوړي ۱۰ نو ۱۰
ټول سرداران او هغه ټول اُمت خوشحال شول او راتې وړل
او په صندوق کښ ئې واچول څو چه ختم ئې کړ ۱۱ او هغه ۱۱
وقت چه صندوق دَ لاویانو په لاس دَ بادشاه واکدارانو
ته راوړلې شه او چه دوي به ولیدل چه روپئ ډیرې دې
نو داسې به وُو چه دَ بادشاه کاتب او واکدار دَ سردار

کاهن به راته هغه صندوق به ئي تش کاوه او بیا به
ئي بیووړ او په هغه ځاي به ئي پسنته کیښود ورځ په
ورځ به ئي داسي کار کاوه او ډیري روپئ ئي راټولولي
۱۲ ۱۲ او هغه به بادشاه او یهویاداع دَ بیت یهوه دَ
خدمت دَ کاریګرئ وکارکونکو ته ورکولي او دغو به
سنګتراشانو او ترکاڼانو ته مزدوري ورکوله چه بیتِ
یهوه نوي جوړ کړي او دَ اوسپني او دَ زیړو تراشانو ته
۱۳ هم چه بیتِ یهوه مضبوط کړي ۱۳ نو کاردارانو کار وکړ
او دَدوي لاسونو کاریګرو مرمت وکړ او بیت الله ئي په
۱۴ خپل ثابت‌کیدلو کښ ودراوه او استوارئي کړ ۱۴ او چه
پوره ئي کړ نو هغه نوري روپئ ئي دَ بادشاه اودَ یهویاداع
دَ وړاندِ راوړي او دوي دَ بیتِ یهوه دَپاره لوښي جوړ
کړل لوښي دَ خدمت او دَ قرباني خیژولو او ځمڅي او لوښي
دَ سرو او دَ سپینو او دوئ به په بیتِ یهوه کښ دَ
۱۵ سیزلو قرباني مدام خیژولي ټولي ورځي دَ یهویاداع ۱۵ او
یهویاداع زوړ شه او په ورځو موړ شه او مړ شه او
۱۶ دي په خپل مړ کیدلو دَ یو سل دیرشو کالو وه ۱۶ او هغوی
دَي دَ داؤد په ښهر کښ له بادشاهانو سره ښخ کړ
ځکه چه ده په اسرائیل کښ او له الله او دَده له کور
۱۷ سره نیک کار وکړ ۱۷ او پس له مرګ دَ یهویاداع دَ یهوداه
سرداران راغله او بادشاه ته ئي سجده وکړه نو هغه
۱۸ بادشاه دَدوي واوریدل ۱۸ او دوي بیتِ یهوه الله دَ پلرونو
دَدوي پریښود او دَ اشیریانو او دَ بتانو عبادت ئي وکړ
نو په یهوداه او په اورشلیم دَدوي دَدي ګرموالي په
۱۹ سبب قهر وه ۱۹ او ده هغوي ته نبیان واستول چه

دوي خداوند ته وجاروزي او هغو دوي ته شاهدي وکړه
او دوي نه غښتل ۲۰ او دَ الله له روحَ زکرياه زوي دَ ۲۰
يهوياداه هغه کوهين ملبس شه او دي په اُمّت باندي
ودريده او ورته ئي وويل چه هغه الله داسي وائي چه
تاسي ولي له فرضونو دَ يهوه پوري وزئ او تاسي به کاميابَ
نه شئ ځکه چه تاسي يهوه پريښودلي دَي نو تاسي ئي هم
پريښودلي ئِ ۲۱ او هغوي په ده ياغيتوب کاوه او په کاڼو ۲۱
ئي سنګسار کړِ دَ بادشاه په حکم دَ بيتِ يهوه په غولي
کښ ۲۲ او يوآش هغه بادشاه دَ هغه مهرباني چه دَده ۲۲
دَ پلار يهوياداع له ده سره کړي وه په ياد نه کړه بلکه دَده
زوي ئي قتل کړ او دغه دَ مرګ په وقت وويل چه يهوه دِ
ووينِي او بدله دِ واخلِي ۲۳ او دَ کال په دائري کښ په ده ۲۳
باندِ دَ آرام لښکر وخوت او يهوداه اورشليم ته راغله او
له اُمت ئي واړه سرداران دَ اُمّت هلاک کړِل او ټول لوټ
دَدوي ئي دَ دمشق بادشاه ته واستاوه ۲۴ ځکه چه دَ آرام ۲۴
لښکر په لږ خه کسانو سره ورغي او يهوه دَدوي ولاس
ته بيحده لوي لښکر ورکړ ځکه چه دوي يهوه الله دَ پلرونو
دَدوي پريښود او هغوي په يوآش باندِ عدالت جاري کړ-
او چه ورنه تلل ولي چه دي ئي له ډيرو مرضونو سره پريښود ۲۵
دَده مريونو په ده باندِ ياغيتوب وکړ دَ يهوياداع دَ هغه کوهين
دَ زامنو دَخون دَپاره او په خپل کټ باندِ ئي مړ کړ او دي مړ
شه او دَ داؤد په ښهر کښ ئي ښخ کړ ليکن نه دَ بادشاهانو
په قبرونو کښ ۲۶ او هغه چه په ده ئي ځانونه باغيان کړِل ۲۶
دغه دِي زاباد ابنِ شمعه هغه عموني او يهوزاباد ابن شمريت
هغه موآبي ۲۷ او دَده دَ زامنو او دَ هغه ډير بار چه په ده ۲۷

باندِ وه او دَ بيت الله دَ بنياد كيښول كوره دَغه دَ بادشاهانو
دَ تفسير په كتاب كښ ليكلي دِي او دَده زوي امصياه دَده
په ځاي بادشاه شه ٭

پنځه ويشتم باب

۱ آ چه امصياه بادشاه كيده دَ پنځه ويشتو كالو وه او نه ويشت
كاله په اورشليم كښ بادشاه شه او دَده دَ مور نوم
۲ يهوعدانه دَ اورشليم وه ۲ او ده دَ خداوند په ستركو
۳ كښ راستي وكړه ليكن نه په كامل زړه سره ۳ او داسي وشو
چه په ده باندِ بادشاهي ټينګه شوه نو هغه مريونه چه دوي
۴ دَ بادشاه پلار وژلي وه قتل ئي كړل ۴ او دَ هغو زامن ئي
مړه نه كړل لكه چه دَ موسىٰ دَ توريت په كتاب كښ ليكلي
دِي چه خداوند فرض كړه و ئي ويل چه نه دِ پلرونه مړه
كړي شي دَپاره دَ زامنو او نه دِ زامن مړه كړي شي دَپاره
۵ دَ پلرونو بلكه هر سړي دِ په خپلي خطا مړ كړي شي ۵ او
امصياه يهوداه جمع كړل او دوي ئي دَ پدري خيلخانې په
موافق ودرول سرداران دَ زرګونو او سرداران دَ سلګونو
په ټول يهوداه او بنيامين كښ او دوي شل كلني او له
دَغه نه پاس ئي وشميرل او هغوي ئي دري سوه زره غوريز
جنګ ته وتونكي: آخستونكي دَ برچو او دَ ګنكلونو بيامندل-
۶ ۶ او سل زره جباران دَ قوت ئي په سلو قنطارو دَ سپينو
۷ زرو مزدوران كړل ۷ او ده ته يو مردِ الله ورغي ويل ئي
اي بادشاه له تا سره دِ دَ اسرائيل لښكر نه راځي ځكه
چه يهوه له اسرائيل سره نه دي يعني له ټول بني افرائيم
۸ سره ۸ او كه ته ځي نو كار كوه او جنګ ته ټينګ شه ځكه

چه الله به دِ دَ دُښمنانو دَ وړاندِ تِندک وخوروِي څکه
چه قدرت په الله کښ شته دَي دَ مددکارئ ورکولو
۹ او دَ تِندک خورولو دَپاره ۹ نو امصیاه هغه مردِ الله ته
ووېل چه زه دَ هغو سلو قنطارو دَپاره چه دَ اسرائیل
وداړِي ته مِ ورکړِي دِي څه وکړم؟ او هغه مردِ الله
ووېل چه شته دَي یهوه لره له دې نه زیات چه تا لره
۱۰ درکړِي ۱۰ نو امصیاه هغه داړه چه ده ته له افرائیمَ راغلِي
وه گوښې کړه چه خپلو ځاېونو ته لاړه شِي او دَ هغو
خښکِي په یهوداه بېحده گرمه شوه او خپلو ځاېونو ته
۱۱ په گرمئِ دَ خښکِئ کښ وجاروتل ۱۱ لیکن امصیاه ځان تکړه
کړه او خپل اُمت ئِي بوت او دَ مالګِي خوړ ته ورغې او له
۱۲ بنِي شاعیر ئِي لس زره ووهل ۱۲ او بنِي یهوداه ورته
لس زره په بند ژوندِي بوتلل او دَ هغِي کمر څوکِي ته ئِي
بوتلل او دَ څوکِي له سره ئِي وغورزول او هغوئ واړه
۱۳ ریزمریز شول ۱۳ او دَ هغه داړِي زامن چه دَ امصیاه
سره دَ جنګ له تللو نه را وجاروتل دَ یهوداه په ښهرونو
کښ ئِي حمله وکړه له سامرِي نه تر بیتِ حوروته پورِي او
له هغه ئِي درې زره ووهل او ډېر لوټ ئِي بوت
۱۴ ۱۴ او چه امصیاه دَ ادومیانو له وهنِي راغِي داسې
وشول چه دَ بنِي شعیر خدایان ئِي راوړل او دوئ ئِي دَ
خپلو خدایانو دَپاره ځان ته ودرول او دَ هغو دَ وړاندِ
۱۵ ئِي سجدې وکړِي او خوشبوئِي ئِي ورته وسېزلې ۱۵ نو دَ یهوه
خښکِي په امصیاه گرمَ شوه او ده ته ئِي یو نبِي واستاوه
او ورته ئِي ووېل چه تا ولې دَ هغو قومونو خدایان ولټول
۱۶ چه خپل قوم ئِي ستا له لاسَ خلاص کړِي نه شه ۱۶ او

چه ده لا خبري ورته کولی نو هغه ورته وويل چه ته
مو بادشاه لره صلاح کار کړي يي پريږده ځله دِ هغوي
تا ووهي نو هغه نبي پريښود او و لې ويل چه زه پوه
شوم چه الله ستا په هلاکت صلح کړي دَه ځکه چه تا
۱۷ داکړي دِي او ځما صلاح دِ وانه اوريدله ۱۷ نو امصياه
بادشاه دَ يهوداه مصلحت وکړ او يوآش بنِ يهواحاز بنِ
ياهو بادشاه دَ اسرائيل ته لې واستاوه و لې ويل راشه
۱۸ چه مخامخ سره ووينو ۱۸ نو يوآش بادشاه دَ اسرائيل امصياه
بادشاه دَ يهوداه ته واستاوه و لې ويل چه هغه غنه
چه په لبنان کښ دَه هغه لمنځي ته چه په لبنان کښ
دَه واستاوه ويل لې چه خپله لور ځما ځوي ته دَ ښځي
دَپاره راکړه نو يو ځاندار دَ ورشو چه په لبنان کښ وه تير
۱۹ شه او هغه غنه لې پايمال کړه ۱۹ ته هم وايي گوره تا
آدوم ووهه نو ته خپل زړه اوچت کړي يي چه فخر وکړي
اوس په خپل کور کښ تم شه ولې په بلا سره ځان غرغره
۲۰ کوي چه ته به پريوزي ته او يهوداه د‌رسره ۲۰ او امصياه
وانه وريدل ځکه چه دا دَ الله له لوري وه چه دَي دَ هغو
و لاس ته ورکړي ځکه چه دوي دَ آدوم خدايان ولټول -
۲۱ ۲۱ او يوآش بادشاه دَ اسرائيل وخوت او ده او امصياه بادشاه
دَ يهوداه مخونه وليدل په بيت شمس کښ چه دَ يهوداه دي
۲۲ ۲۲ او يهوداه دَ اسرائيل له مخې شکست وخوړ او هر سړي
۲۳ خپلي خپلي خيمي ته وتښتيد ۲۳ او بادشاه دَ اسرائيل يوآش
بادشاه دَ يهوداه امصياه بنِ يوآش بنِ يهواحز په بيت
شمس کښ ونيوه او اورشليم ته لې بوت او دَ اورشليم ديوال
لې دَ افرائيم له دروازي نه دَ کونجي تر دروازي پوري چه

ځلور سوه هاتې وه و نړاوه ۲۴ او ټول سره او سپين ۲۴
زر ئې واخستل او ټول لوښي چه په بيت الله کښ وُو
او دَ عوبيدادوم سره او دَ بادشاه دَ کور خزانې او بنې
يرغمال او سامري ته وجاروت ۲۵ او امصياه بن يواش ۲۵
دَ يهوداه بادشاه پس له مرګَ دَ يوآش بن يهواحاز
بادشاه دَ اسرائيل پنځلس کاله ژوندي وه ۲۶ او نوري خبرې ۲۶
دَ امصياه اوّلي او آخري دَ يهوداه او دَ اسرائيل دَ
بادشاهانو په کتاب کښ ليکلي شوي نه دِي څه ؟ ۲۷ او ۲۷
له هغه وقتَ چه امصياه دَ يهوه له پيروئِ نه کوښې
شه په اورشليم کښ باغيانو ورباندِ سازش وکړ
نو دَي لخيش ته وتښتيده او هغو په ده پسې ولخيش
ته واستول او هلته ئې مړ کړ ۲۸ او په آسونو ئې يوړنه ۲۸
کړ او دَده له پلرونو سره دَ يهوداه په ښهر کښ ئې ښخ کړ

شپږ ويشتم باب

۱ او ټول اُمّت دَ يهوداه عزياه ونيوه او هغه دَ شپاړسو ۱
کالو وه او دَده دَ پلار امصياه په عوض کښ ئې بادشاه
کړ ۲ ده ايلوث بنا کړ او پس له هغه چه بادشاه له ۲
خپلو پلرونو سره ځملاست هغه ئې بېرته يهوداه ته وګرزاوه
۳ او عزياه دَده په بادشاه کيدلو دَ شپاړسو کالو وه ۳
او دو پنځوس کاله ئې په اورشليم کښ بادشاهي وکړه او
دَده دَ مور نوم يکلياه دَ اورشليم وه ۴ او ده دَ خداوند ۴
په سترګو کښ راست کار وکړ موافق دَ هر هغه څه چه
دَده پلار امصياه کړي وُو ۵ او ده دَ زکرياه په ورځو کښ ۵
چه دَ الله په رؤياؤ کښ پوهان وه دَ الله دَ لټولو دَپاره

شه او دَده دَ بهوه دَ لټولو په ورځو کښې هغه الله دَي
۶ کامیاب کاوه ۶ او دې ووت او له فلسطیانو سره وجنګېده
او دَ جټه دیوال ئې ونړاوه او دیوال دَ یبنه او دیوال دَ
اشدود او دَ اشدود او دَ فلسطین په مینځ کښې ئې ښهرونه
۷ بنا کړل ۷ او الله ده ته مددګارې ورکړه په فلسطیانو باندِ
او په هغو عربو باندِ چه په جوربعل باندِ اوسېی او په
۸ هغو معونیانو ۸ او عمونیانو عزیاه ته پېشکشې ورکړه او
دَده نُوم دَ مصر تر ننه وتنې یورې خور شه ځکه چه ډېره
۹ تکړائې ئې وکړه ۹ او عزیاه په اورشلیم کښې برجونه بنا کړل
کونجي دروازي څخه او دَ خوړ دروازي څخه او دَ کونجونو او
۱۰ مضبوط ئې کړل ۱۰ او ده په بیابان کښې برجونه بنا کړل او
ډېر کوهې ئې وکندل ځکه چه دَده په کوز میدان او په
میدان کښې ډېر ښاروې وُو او دهقانان او دَ انګورو
باغوانان په غرونو کښې او په کرمل کښې ځکه چه ده په
۱۱ دهقانئ مینه کوله ۱۱ او دَ عزیاه دَ جنګیالیو لښکر وه چه
جنګ ته په دارو دارو په دَ جنګېدلو دَپاره وتل موافق
دَ شمار دَ سان اخستلو دَدوي په لاس دَ یعئیل کاتب
او دَ معسیاه ناظم دَ حننیاه په لاس یو له سردارانو دَ
۱۲ بادشاه چه وه ۱۲ او دَ پدرې سردارانو کُل شمار دَ جبّارانو
۱۳ دَ قوّت دوه زره او شپږ سوه وه ۱۳ او دَدوي په لاس
لښکر دَ قوّت درې سوه زره او اوه زره او پنځه سوه
جنګیان په قدرت دَ قوّت سره چه بادشاه ته په دُښمن باندِ
۱۴ مددګارې ورکړي ۱۴ او عزّیاه دوی ته دَ ټول لښکر دَپاره
ډالونه او برچې او خولونه او زغرې او لیندې او دَ مچوغنو
۱۵ کاڼرې ساز کړل ۱۵ او ده په اورشلیم کښې دَ هنرمندو له هنر

نه منجنیقونه جوړ کړل چه په برجونو او په کونجو باندِ
غشي او لوي کاڼي ولي او دَده نوم تر لرې پورې خور شه
ځکه چه دَده مددګارې په عجب شان سره وشوه څو چه
دي تکړه شه
۱۶ ۱۶ او چه دي تکړه شه نو زړه ئې دَ هلاکت دَپاره
هسک شه او دَ خداوند الله خپل خيانت ئې وکړ او دَ
خداوند هيکل ته ننوت چه دَ بخور په مذبح باندِ بخور
۱۷ وسيزي ۱۷ او په ده پسي عزرياه هغه کوهين ننوت او
۱۸ ورسره اتيا کوهينان دَ خداوند چه زړمن دَ قوّت وُو ۱۸ او
دوي په خلاف دَ عزّياه بادشاه ودريدل ورته وئې ويل
چه اي عزّياه تا لره نه دي چه خداوند ته بخور سوزوې
بلکه کوهينانو بني هارون لره چه دَ بخور سيزلو دَپاره پاک
کړي شوي دي له مقدس ووزه ځکه چه تا خيانت وکړ او
۱۹ را به دَ خداوند الله له طرفَ تا لره عزّت نه شي ۱۹ او
عزّياه خپه شه او دَده په لاس کښې بخوردان وه دَ بخور
سوزلو دَپاره او دَده په خپه کيدلو له کوهينانو سره په
وچولي کښې ئې پيس وخوت دَ کوهينانو دَ وړاندِ په بيت
۲۰ يهوه کښې دَ بخور دَ مذبح په څنګ کښې ۲۰ نو عزرياه هغه
سردار کوهين او ټولو کوهينانو ورته نظر وکړ او ګوره چه
دَده په وچولي کښې پيس وه نو هغو له هغه ځاي نه په
تړې وشاړه او هغه هم چه ده پخپله وتلو ته دَ ځان
۲۱ شتابي وکړه ځکه چه خداوند وهلي وه ۲۱ او عزياه هغه
بادشاه دَده دَ مرګ تر ورځې پورې پيسي وه او په هغه
مرض‌خانې کښې پيسيَ اوسيده ځکه چه له بيت يهوه نه
خارج شه او دَده زوي يوتام دَ بادشاه په کور باندِ وه

۲۲ دَ زمکي په اُمّت يُ حکم کاوه ۲۲ او نوري خبري دَ عزياه
هغه اوّلي او هغه اُخري اشعياه بن اموص هغي نبي
۲۳ ليکلي دِي ۲۳ بيا عزياه له خپلو پلرونو سره ځملاست او
دَ هديرِي په ځمکي کښ يُ ښخ کړ هغه چه دَ بادشاهانو
دي ځکه چه دوي ويل چه دي پيسيَ دَي او دَده زوي
يوثام دَده په ځاي بادشاهي وکړه ❖

اوه ويشتم باب

۱ ۱ او يوثام چه بادشاه شه دَ پنځه ويشتو کالو وه او
شپاړس کاله يُ په اورشليم کښ بادشاهي وکړه او دَده
۲ دَ مور نوم يروشه لُور دَ صادوق وه ۲ او ده دَ خداوند
په سترګو کښ راستي وکړه موافق دَ هغو ټولو چه دَده
پلار عزياه وکړل مګر دَي دَ يهوه هيکل ته ننه نه وت او
۳ هغه اُمّت لا تر اوسه هلاکت کاوه ۳ او ده هغه عاليشان
دروازه دَ بيت يهوه بنا کړه او هغه دَ عُفل په ديوال
۴ ډيره آبادي وکړه ۴ او دَ يهوداه په کوهستان کښ ښهرونه
بنا کړل او په ځنګلونو کښ يُ باري او برجونه بنا کړل او
دَ عمون له بادشاه سره يُ جنګ وکړ او پري زوراور شه
۵ ۵ او ده ته بني‌عمون په دغه کال کښ سل قنطاره سپين
زر او لس زره کُرّه غنم او لس زره دَ اوربوشو ورکړل
دا هغه دِي چه بني‌عمون ورکړزول او په دويم او دريم کال
۶ کښ ۶ او يوثام تکړه شه ځکه چه ده خپلي لاري دَ خداوند
۷ الله خپل دَ وړاندِ تياري کړي ۷ او نوري خبري دَ يوثام
او دَده ټول جنګونه او دَده لاري خو دَ اسرائيل او دَ
۸ يهوداه دَ بادشاهانو په کتاب کښ ليکلي دِي ۸ او چه

دي بادشاه شه دَ پنځه وِيشتو کالو وه او شپاړس کاله
۹ ئې په اورشلیم کښې بادشاهي وکړه ۹ او یوثام له خپلو
پلرونو سره ځملاست او دي ئې دَ داؤد په ښهر کښې له
خپلو پلرونو سره ښخ کړ او دَده په ځاي کښې دَده زوي
آحاز بادشاه شه ÷

اته وِیشتم باب

۱ آ احاز چه بادشاه شه دَ شلو کالو وه او ده په اورشلیم
کښې شپاړس کاله بادشاهي وکړه او ده دَ خداوند
په سترګو کښې راست کار دَ خپل پلار داؤد په شان
۲ ونه کړ ۲ بلکه دَ اسرائیل دَ بادشاهانو په لارو ته او
هم ده دَ بعلیم دَپاره وېلې کړي شوي صورتونه جوړ کړه
۳ ۳ او ده دَ ابنِ هنوم په خوړ کښې بخور سیځل او خپل
زامن ئې په اور وسېزل دَ هغو قومونو دَ مکروهاتو په
موافق چه دوي خداوند دَ بنيِ اسرائیل له مخ نه وشړل
۴ ۴ او ده په لوړو او په غونډو او تر هري شنې ونې
۵ لاندِ ذبحه وکړه او بخور ئې وسېزل ۵ نو خداوند الله دَده
دي دَ ارام دَ بادشاه په لاس ورکړ او دوي ئې ووهل
او ډېر ئې په بند ورنه بندیوان کړل او دَمشق ته ئې
راوستل او دَ اسرائیل دَ بادشاه په لاس ورکړي شه
۶ چه په لوي وهنې سره ئې ووهل ۶ او فقح بنِ رملیاه په
یهوداه کښې یو سل شل زره په یوې ورځې ووهل دا ټول
بهادران وُو ځکه چه دوي خداوند الله دَ پلرونو خپلو
۷ پرېښودلي وه ۷ او زِکري چه دَ افرائیم جبار وه معسیاه
زوي دَ بادشاه او عزریقام رئیس دَ کور او القانه دویم
۸ دَ بادشاه ۸ او بنيِ اسرائیل دَدوي له ورونړو دوه سوه زره

له ښځو او له زامنو او له لوڼو بندیان کړل او ورنه ئې
۹ ډېر لوټ هم یووړ او هغه لوټ ئې سامرِي ته راوړ ۹ او
هلته کښ دَ خداوند نبي وه نُوم ئې عوديد وه نو دَ هغه
لښکر مخې ته چه سامرِيَ ته راته ورغې او ورته ئې وویل
گوریِ دَ خداوند الله دَ پلرونو غضب په یهوداه بانِدِ وه
او ستاسو په لاس ئې درکړي دِي او تاسي په داسي غضب
۱۰ قتل کړِي دَي چه آسمان ته ورسيده ۱۰ او اوس تاسي دَ
یهوداه او دَ اورشلیم دَ دربلو اراده کوئِ چه ستاسو مرِیه
او وینځي شِي کنزه دا ستا په نزد هو ستاسي په نزد دَ
۱۱ خداوند کرموالي نشته څه ؟ ۱۱ او اوس څما واوریِ او هغه
بندیان چه له خپلو ورونړو مو په بند راوستلي دِي ور
وگرزوئ څکه چه دَ خداوند دَ غضب گرمي په تاسي بانِدِ
۱۲ ده ۱۲ نو څو کسان دَ بنِي افرائیم له سردارانو یورته شول
عزریاه بنِ یهوحانان او برخیاه بنِ مشلیموت او یحزقیاه
بنِ شلومَ او عماسای بنِ حدلاي په هغو بانِدِ چه له
۱۳ لښکر نه بیرته راتلل ۱۳ او دغو ته ئې وویل چه تاسي دلته
بندیان مه راولئ څکه چه په موږ بانِدِ گرموالي دَ خداوند
دَيَ تاسي څموږ په خطاؤ او څموږ په گرموالي دَ زیاتیدلو
وبونکي يئ څکه چه څموږ گرموالي ډېر دي او په اسرائیل
۱۴ بانِدِ گرمي دَ غضب ۱۴ نو هغوي جنگيالي سړِي هغه بندیوانان
او هغه لوټ پریښود دَ سردارانو او دَ ټول جماعت دَ وړاندِ
۱۵ ۱۵ او هغه کسان چه په نومونو لقب شوِي دِي یورته شول
او بندیان ئې واخستل او له هغي شوکي نه ئې هغو ټولو
بربنډانو ته ور واغوستولي او پټ ئې کړل او څپلئ ئې ور
پښیو کړِي او و ئې خورول او و ئې څښول او غوړ ئې کړل

او دَ دوي ټول ماندګان ئې په خرونو بوتلل دَ کجورو ښهر
اریحا ته دَ دوي دَ وروڼو څنګ ته ئې ورورستل او دوي
16 سامري ته وجاروتل ۱۶ په دغه وقت کښ هغه بادشاه
احاز دَ اشور بادشاه ته واستاوه چه مددګاري ورکړي
17 ۱۷ ځکه چه ادومي بیا راغلي وُو او یهوداه ئې وواهه او
18 بندیان ئې په بند بوتلل ۱۸ او فلسطیانو په ښهرونو دَ کوز
سیدان خواره شول او دَ یهوداه جنوبي او بیتِ شمس ئې
ونیوه او ایلون او جدیروت او سوکو او کلي ئې او هلته
19 و اوسیدل ۱۹ ځکه چه خداوند دَ احاز بادشاه دَ یهوداه
په سبب یهوداه ذلیل کړ ولې چه ده یهوداه لوڅ کړي
20 وه او په خیانت سره ئې دَ خداوند خیانت وکړ ۲۰ نو په
ده باندِ تلغت فلناسر بادشاه دَ اشور راغي او دې ئې
21 تنګ کړ او زور ئې ونه کړ ۲۱ نو احاز بیتِ یهوه او دَ
بادشاه او دَ سردارانو له کوره یوه برخه واخسته او دَ
اشور بادشاه ته ئې ورکړه مګر هغه مددګاري ونه کړه
22 ۲۲ او دَ ده دَ تنګئ په وقت کښ ئې هم دَ خداوند خیانت
23 زیات وکړ دا هغه بادشاه احاز دې ۲۳ چه دَ دمشق
خدایانو ته چه دې ئې وهلي وه ذبحه وکړه او ویل ئې چه
دَ ارام دَ بادشاهانو خدایان دَ دوي مددګاري وکړي نو
زه به دوي ته ذبحه وکړم چه ځما مددګاري به هم وکړي
لیکن هغوي دَ ده او دَ ټول اسرائیل دَ ړنډک خوړلو سبب
24 وه ۲۴ او احاز دَ بیتُ الله لوښي جمع کړل او دَ بیتُ الله
لوښي ئې ټکړې ټکړې کړل او دَ بیتِ یهوه وروڼه ئې پورنه
کړل او دَ اورشلیم په هري کونجي کښ ئې دَ ځان دَ پاره
25 مذبحونه جوړ کړل ۲۵ په هر یو ښهر او په ښهر دَ یهوداه

او تمنه او کلي ئې او جمزو او کلي ئې

په لوړو جوړ کړل چه نورو خدایانو ته بخور وسیزي او
۲۶ خداوند الله دَ پلرونو خپل ئي زهیر کړ ۲۶ او نور حال دَده
او ټولي لارې دَده اوّلي او آخري کوره هغه دَ یهوداه او
۲۷ دَ اسرائیل دَ بادشاهانو په کتاب کښ لیکلي دي ۲۷ بیا
احاز له خپلو پلرونو سره څملاست او دوي دَ اورشلیم په
ښهر کښ ښخ کړ ځکه چه دوي دَ اسرائیل دَ بادشاهانو قبرونو
ته ور نه وړ او حزقیاه دَده زوي دَده په ځاي بادشاه شه*

نه ویشتم باب

۱ آ چه حزقیاه بادشاه شه دَ پنځه ویشتو کالو وه او نه ویشت
کال ئي په اورشلیم کښ بادشاهي وکړه او دَ مور نوم
۲ ئي ابیاه لور دَ زکریاه وه ۲ او ده دَ خداوند په سترګو
کښ موافق دَ هر هغه څه چه دَده پلار داؤد وکړه په
۳ راستئ سره کار وکړ ۳ او ده دَ خپلي بادشاهئ دَ اوّل
کال په ومبئ میاشت کښ دَ بیت یهوه دروازي پرانتلي
۴ او مرمت ئي وکړه ۴ او کوهینان او لاویان ئي ننه یستل
۵ او مشرقي کوڅي ته ئي جمع کړل ۵ او ده ورته وویل اي
لاویانو څما واورئ اوس خپل ځانونه پاک کړئ او بیت
یهوه دَ الله دَ پلرونو خپلو پاک کړئ او له مقدّس نه
۶ نجاست وباسئ ۶ ځکه چه څمونږ پلرونو خیانت کړي دي
او دَ یهوه څمونږ دَ الله په سترګو کښ ئي شرارت کړي دي
او پریښودلي ئي دي او مخونه خپل ئي دَ یهوه له مسکن
۷ ګرزولي دي او ورته ئي شا کړي دَه ۷ او دَ هغه دهلیز
دروازي ئي بندي کړي او ډیوي ئي مړي کړلي او بخور ئي
و نه سیزل او په مقدّس کښ ئي دَ اسرائیل دَ الله دَپاره

سېزونکي قرباني ورنه خېژولي ۸ او دَ خداوند قهر په يهوداه ۸
او په اورشليم وه او دوي ئې کړيدلي او ويرانئ او شپيلئ
ته ورکړي دِي لکه چه تاسي ئې په خپلو سترګو وينئ -
۹ او ګورئ ځمونږ پلرونه په توري پريوتل او ځمونږ ځامن ۹
او لونړه او ښځي ځمونږ په بند کښي دَدي دَپاره ۱۰ نو اوس ۱۰
ځما په زړه کښي دِي چه له يهوه الله دَ اسرائيل سره
عهد وکړم نو دي به را نه ګرځي دَ غضب خپل وګرزوي -
۱۱ اي زامنو ځما اوس تاسي مه ګمراه کيږئ ځکه چه خداوند ۱۱
تاسي غوره کړي ئِ چه دَده دَ وړاندِ ودريږئ اوچه خدمت
ئې کوئ او دَده خادمان او بخور سېزونکي شئ
۱۲ نو لاويان پورته شول محث بن عماساي او يوئيل ۱۲
بن عزرياه ئې له بني قهاتيانو نه او له بني مراري نه قيس
بن عبدي او عزرياه بن يهللئيل او له جرشونيانو يواخ بن
زمه او عيدن بن يواخ ۱۳ او له بني اليصافانه شمري او يعيئل ۱۳
او له بني اسافه زکرياه او متنياه ۱۴ او له بني هيمان نه ۱۴
يحيئل او شمعي او له بني يدوتون نه شمعياه او عزئيل
۱۵ او دوي خپل ورونړه ټول کړل او پاکي ئې وکړه او دَ بادشاه ۱۵
دَ فرمان په موافق دَ خداوند په کلام سره راغلل چه بيتِ
يهوه پاک کړي ۱۶ او کوهنيان دَ بيتِ يهوه دننه ته داخل ۱۶
شول چه پاک ئې کړي او دوي هغه ټوله ګندګي چه دَ يهوه
په هيکل کښي ئې وموندله دَ بيت يهوه غولي ته ئې راويستله
او هغه لاويانو ورمليا شول چه دَ قدرون رود ته ئې دَ
باندِ وباسي ۱۷ او دَ اولي مياشتي په اول تاريخ ئې دَ خداوند ۱۷
په تقديس کولو شروع وکړه او دَ مياشتي په اتمې ورځي دَ
خداوند دهليز ته ورسېدل او په اتو ورځو کښي ئې دَ

بیتِ یهوه تقدیس وکړ او په شپاړسمه ورځ دَ اوّلي
۱۸ میاشتې ئې تمام کړ ۱۸ او حزقیاه هغه بادشاه ته دننه
ورغلل او وئې ویل چه مونږ ټول بیتِ یهوه او دَ سوزولو
مذبح او ټول لوښي او دَ نذر دَ ډوډۍ خوانچه او دَ
۱۹ هغه ټول لوښي مونږ پاک کړي دِي ۱۹ او هغه ټول
لوښي چه هغه بادشاه احاز په خپلې بادشاهۍ کښ
په خپل خیانت کښ سخا کړلي وُو طیار مو کړل او مقدس
مو کړل او گوره دغه دَ خداوند دَ مذبح دَ وړاندِ دِي
۲۰ ۲۰ او هغه بادشاه حزقیاه سحر وختي پورته شه
او ټول سرداران دَ ښهر ئې جمع کړل او بیتِ یهوه ته
۲۱ وختل ۲۱ او اوه غوایان او اوه مږونه او اوه وری او
اوه سبرلي دَ وزو ئې دَ خطا دَ ذبحې هغه چه له بادشاهۍ
او له مقدس او له یهوداه وه راوستل او بني هارون
هغو کوهینانو ته ئې ووېل چه دَ یهوه په مذبح ئې
۲۲ وخېژوئ ۲۲ او دوی غوایان ذبح کړل او هغو کوهینانو
وینې قبولې کړې او په مذبح ئې چنړکاؤ کړې او مږونه ئې
ذبح کړل او وینې ئې په مذبح چنړکاو کړې او وری ئې ذبح
۲۳ کړل او وینې ئې په مذبح چنړکاؤ کړې ۲۳ او دَ خطاؤ
ذبحې وزان ئې دَ بادشاه او دَ جماعت دَ وړاندِ ور نژدې
۲۴ کړلې ۲۴ او کوهینانو ذبح کړل او دَ هغو په وینو ئې دَ خطا
دَ قربانۍ کفارت وکړ دَ ټول اسرائیل دَپاره ځکه چه هغه
بادشاه ووېل چه هغه سېزونکې قربانۍ او هغه دَ خطا
۲۵ ذبحې دَ ټول اسرائیل دَپاره دِي ۲۵ او لاویان ئې په بیت
یهوه کښ له زنګولو او ربابونو او ستارونو سره ودرول
دَ داؤد او دَ جاد غیب لیدونکې دَ بادشاه او دَ ناثان

او هغوی ئې لاسونه پرې کېښودل

نبي دَ فرمان په موافق ځکه چه دَ خداوند له طرف دَده دَ
نبيانو په لاسونو حکم وه ٢٦ نو هغه لاويان دَ داؤد له کاليو ٢٦
سره او هغه کاهنان په تورېو سره ودرېدل ٢٧ او حزقياه ٢٧
دَ سېزلو دَ قربانيو دَ خيژولو په مذبح باندِ امر وکړ او
دَ سېزلو دَ قربانيو دَ شروع کولو په وقت دَ خداوند
غزل او تورئ په شروع شول او دَ داؤد بادشاه دَ اسرائيل
په کاليو باندِ ٢٨ او ټول جماعت سجده کونکي او سرودکړو ٢٨
سرودونه غږول او تورئ وهونکو تورئ غږولي دا ټول وشول
تر هغه پورې چه دَ سېزلو قرباني پوره شولي ٢٩ او چه دَ ٢٩
سېزلو قربانئ پوره شولي نو بادشاه او ټول چه ور سره
حاضر وُو ټيټ شول سجده ئې وکړه ٣٠ او هغه بادشاه ٣٠
حزقياه او هغه سردارانو لاويانو ته ووېل چه دَ داؤد
په کلام او دَ آصاف هغه رؤيا ليدونکي په کلام سره
ثنا وکړئ او هغو په خوښئ سره ثنا وکړه او ټيټ شول
او سجده ئې وکړه
٣١ نو حزقياه ځواب ورکړ و ئې وېل چه اوس تاسو ٣١
خپل لاسونه دَ خداوند دَپاره ډک کړل نژدې شئ ذبحې
او قربانئ دَ شکر بيت يهوه ته راوړئ نو هغه جماعت
ذبحې او قربانئ دَ شکر راوړلې او سخي دِلانو دَ سېزلو
قربانئ راوستلې ٣٢ او دَ هغو دَ سېزلو قربانيو شمار چه ٣٢
جماعت راوستلي اويا غوايان او سل مړونه او دوه سوه
ورې وُو او دا ټول يهوه لره دَ سېزلو قربانئ وې ٣٣ او ٣٣
مقدّس کړې شپږ سوه غوايان او درې زره مړونه —
٣٤ مګر کوهينان لږ وُو او نه توانېدل چه دَ ټولو سېزلو ٣٤
قربانيو څرمني وباسي نو دَ دوي ورونړو هغه لاويانو مددګاري

وکړه څوچه کار پوره شه او څوچه کار پوره شه او
څوچه کوهنانو دَ خپلو ځانونو پاکې وکړه ځکه چه هغه
لاویان دَ خپل ځان په پاکولو کښ دَ کاهنانو په نسبت ډیر
۳۵ راست دِلان وُو ۳۵ او دَ سیزلو قربانۍ هم او دَ سلامتۍ
دَ قربانیو وازګي ډیري وي او سره دَ نویدلو قربانیو دَ هرې
۳۶ سیزلو دَپاره نو دَ بیتِ یهوه خدمت ثابت کړي شه ۳۶ او
خزقیاه او هغه ټول اُمّت خوشحالي وکړه په هغه چه الله دَ
اُمّت دَپاره طیاره کړي وه ځکه چه دا خبره په ناڅاپه وشوهٔ

دیرشم باب

۱ ۱ او حزقیاه ټول اسرائیل او یهوداه ته واستول او افرائیم
او منسّي ته ئې هم خطونه واستول چه بیتِ یهوه ته په
اورشلیم کښ راشي چه خداوند الله دَ اسرائیل ته فصح
۲ وکړي ۲ او بادشاه او سردارانو او ټول جماعت په اورشلیم
کښ صلاح کړي وه چه فصح دِ په دویمي میاشتي کښ
۳ ورکړي شي ۳ ځکه چه دوي نه توانیدل چه په دغه وقت
کښ ئې وکړي ځکه چه هغه کوهینانو خپل ځانونه پاک
کړي نه وُو او خلق هم اورشلیم ته جمع شوي نه وُو
۴ ۴ نو هغه خبره دَ بادشاه په سترګو کښ او دَ ټول جماعت
۵ په سترګو کښ سمه ښکاریدله ۵ نو هغو مقرّر کړل چه
په ټول اسرائیل له بیر شبع نه تر دانَ پوري منادي وکړي
چه دَ یهوه الله دَ اسرائیل و فصح کولو ته په اورشلیم
کښ راشي ځکه چه دوي له ډیري مودي نه لکه چه لیکلي
۶ شوي وه هغه کړي نه وه ۶ نو قاصدان له آګاه نامي سره
دَ بادشاه او دَده دَ سردارانو له لاسه په ټول اسرائیل

او په يهوداه کښې لاړل او دَ بادشاه دَ حکم په موافق به
ئې ويل چه اي بني اسرائيلو يهوه الله دَ ابراهيم دَ اسحاق
دَ اسرائيل ته را وَگرزئ نو به دي تاسو هغه باقي شويو
ته چه دَ آشور دَ بادشاه له ورغوي نه خلاص شوي
۷ دي در وگرزي ۷ او تاسي لکه دَ خپلو پلرونه او لکه دَ
خپلو ورونړو مه شئ چه په يهوه الله دَ پلرونو دَ دوي
خيانت وکړئ نو ده هغوي ويرانئ ته ورکړل لکه چه تاسي
۸ ئې وينئ ۸ اوس تاسي خپل گردونو نه مه سختوئ لکه
چه ستاسو پلرونه وُو بلکه يهوه ته لاس ورکړئ او دَده
مقدّس ته راشئ چه دَ هميشه دَپاره ئې مقدّس کړي
دَي او دَ يهوه الله خپل عبادت کوئ چه له تاسو نه
۹ دَده دَ غضب کړمي وگرزي ۹ ځکه چه تاسو يهوه ته
را وگرزئ نو ستاسو ورونړه او ځامن دَ هغو دَ وړاندي
چه دوي ئې په بند بوزي رحم به مومي نو به دوي دي
زمکي ته را وجاروزي ځکه چه يهوه ستاسو الله حنّان
او رحيم دَي او چه تاسي ده ته وجاروزئ نو دي به خپل
۱۰ مخ در نه لري نه کړي ۱۰ نو قاصدان به دَ افرائيم او دَ
منسّي په زمکي کښې له يوه ښهر و بل ښهر ته تيريدل
تر زبلون پوري ليکن هغوي په دوي پوري خندل
۱۱ او ټوقي ئي کولي ۱۱ مگر له آشير نه او له منسّي نه او له
زبلون نه ځو کسان عاجزي کونکي او اورشليم ته راغلل
۱۲ ۱۲ او دَ الله لاس هم په يهوداه کښې وه او دوي ته ئي يو
زړه ورکړ چه دوي دَ بادشاه او دَ سردارانو په حکم دَ
۱۳ خداوند دَ کلام په موافق عمل وکړي ۱۳ او اورشليم ته
ډير اُمّت راجمع شول چه په دويمي مياشتي کښې دَ فطيرو

۱۴ عید وکړي بیشانه ډېر جماعت ۱۴ او دوي پورته شول او
هغه مذبحونه چه په اورشلیم کښ ووُ لرې ئې کړل او
ټول مذبحونه دَ بخور ئې لرې کړل او دَ قدرون رود ته ئې
۱۵ وغورزول ۱۵ او دَ دویمي میاشتي په څوارلسم ئې فصحَ ذبح
کړه او هغه کوهینان او هغه لاویان خجل شول او خپل
ځانونه ئې پاک کړل او بیتِ یهوه ته ئې دَ سیزلو قربانئ
۱۶ راوړې ۱۶ او په خپل دستور دَ موسیٰ هغه مردِ الله دَ
تورات په موافق په خپلي دریدلي ودریدل او هغه
۱۷ کوهینانو دَ لاویانو په لاس وینې چړکاؤ کولې ۱۷ ځکه چه
په جماعت کښ داسې ډېر ووُ چه خپل ځانونه ئې پاک
کړي نه ووُ نو هغه لاویان دَ فصحو په ذبحو باندې ووُ
دَ هر یوه دَپاره چه صاف نه وه تاچه یهوه ته ئې مقدس
۱۸ کړي ۱۸ ځکه چه ډېرو دَ هغه اُمت هم ډېرو له افرائیمَ او
له منسّي نه او له یساکرَ او له زبولونَ خپل ځانونه پاک
کړي نه ووُ بلکه هسې چه لیکلي شوي نه وه فصح ئې وخوړه
۱۹ مګر حزقیاه دَ دوي په باب دُعا وکړه ویل ئې ۱۹ چه هغه
نیک یهوه هر یو چه دَ هغه الله یهوه دَ پلرونو
دَ دوي لټولو ته ئې ټول زړه خپل تیار کړي کفارت دِ
۲۰ وکړي اګر که دَ مقدّس دَ طهارت په شان نه وي ۲۰ نو یهوه
۲۱ دَ حزقیاه واوریدل او خلقو ته ئې شفا ورکړه ۲۱ او هغو
بني اسرائیلو چه په اورشلیم کښ موجود ووُ دَ فطیرو
عید ئې په لوی خوښئ سره وکړ او هغه لاویانو او
هغه کوهینانو به ورځ په ورځ دَ حمد په کالیو سره یهوه
۲۲ ته ثنا کوله ۲۲ او حزقیاه دَ هغو ټولو لاویانو ته چه دَ
یهوه دَ نیک معرفت زده کوونکي ووُ خاطرداري کوله او

هغو تر اوو ورځو مودي پوري دَ عید قربانئ خوړلي دَ سلامتئ
ذبیحي ئي ذبح کولي او دَ یهوه الله دَ پلرونو خپلو ستاینه
ئي کاول ۲۳ او ټول جماعت مصلحت وکړ چه اوه ورځي نوري ۲۳
دِ وکړي نو اوه ورځي ئي په خوشحالئ سره وکړې ۲۴ ولي چه ۲۴
حزقیاه بادشاه دَ یهوداه جماعت لره نعمتونه زرغوایان او
اوه زره میږونه پیش کړل او سردارانو جماعت لره نعمتونه
زرغوایان او لس زره مږونه پیش کړل او ډیرو له
کوهینانو خپل ځانونه پاک کړه ۲۵ او ټول جماعت دَ یهوداه ۲۵
خوشحالي کوله او هغه کوهینانو او هغه لاویانو او ټول
هغه جماعت چه له اسرائیل نه راغلي وه او هغه بیګانه
چه دَ اسرائیل له زمکي راغلي وُو او هغه چه په یهوداه
کښ اوسیدل ۲۶ او په اورشلیم کښ ډیره خوشحالي وه ځکه ۲۶
چه له ورځو دَ سلیمان ابنِ داؤد بادشاه دَ اسرائیل
راسي په اورشلیم کښ نه وه ۲۷ او هغه کوهینان او ۲۷
هغه لاویان پورته شول او امّت ته ئي برکت ورکړ او
دَ دوي آواز واوریدلي شه او دَ دوي دُعاګاني دَ دوي دعاوي
دَ مقدّس ځلا آسمان ته ورسیدل ✣

یو دیرشم باب

۱ او چه دا کار پوره شه نو ټول اسرائیل چه حاضر ۱
وه دَ یهوداه ښهرونو ته ووتل او ټولي ستني ئي ماتي
کړي او اشیرونه ئي پریکړل او لوړي او مذبحونه ئي له
ټول یهوداه او له بنیامین او له افرائیم او له منسّي
نه ونړول څو چه تباه شول بیا ټول اسرائیل هر یو په
خپلي آخستني خپلو ښهرونو ته وجاروتل ۲ او حزقیاه ۲

خلقو ته دَ هغو کوهینانو او دَ هغو
لاویانو په موافق دَ خلقو دَ دوي: په موافق دَ خدمت
دَ دوي: کوهینانو ته او لاویانو ته دَ سیزلو دَ قربانیو دَ سلامتیٓ
دَ ذبحو دَ خدمت کولو دَپاره: او دَ حمد او دَ ثنا کولو
دَپاره: دَ خداوند دَ ډیري په دروازو کښِ مقرّر کړل -
۳ ۳ او بادشاه یوه حصه له خپل موشِيِ دَ سیزلو دَ قربانیو
دَپاره هغه قربانئِ دَ صباح او هغه دَ بیګا او قربانیِٔ دَ
سبّتونو او دَ میاشتو او دَ عیدونو دَپاره لکه چه په تورٰیت
۴ دَ خداوند کښِ لیکلِي شوِي دِي و ئي کړِي ۴ او اُمّت ته
چه په اورشلیم کښِ اوسیدل و ئي ویل چه دَ هغو
کوهینانو او دَ هغو لاویانو بخره دِ ورکړِي: دي دَپاره چه
۵ دَ خداوند په تورٰیت کښِ مضبوط شِي ۵ او چه دا کلام
فراخ شه نو بني اسرائیل له وړنبو دَ غنمو او دَ شیرِي
او دَ تیلو او دَ شهدو او له ټول حاصل دَ پټِي ئي ډیر
راوړل او دَ هر یوه شِي لسمه ئي په کثرت سره راوړه
۶ ۶ او بني اسرائیلو او یهوداه چه دَ یهوداه په ښهرونو
کښِ اوسیدل هغو هم دَ غوایانو لسمه او دَ مږونو
لسمه راوړه او دَ هغو مقدّسو څیزونو لسمه چه یهوه
الله دَ دوي ته مقدّس کړِي شول هغه ئي توده توده کیښودل
۷ ۷ په دریمي میاشتي کښِ ئي دَ تودي په بنیاد ږدلو شروع
۸ وکړه او په اومي میاشتي ئي پوره کړلي ۸ او حزقیاه او
سرداران راغلل او هغه تودي ئي ولیدلي او خداوند او
۹ دَ ده اُمّت اسرائیل ته ئي مبارکي ورکړه ۹ او حزقیاه هغه
کوهینان او هغه لاویان دَ تودي له حاله وپوښتیدل -
۱۰ نو عزریاه هغه سردار دَ صادوق دَ کوروه خبره ئي وکړه

وئي ويل چه دَ نذرونو دَ راوړلو له شروع نه و بيتِ
يهوه لره نو موږ وخوړل او ماړه شولو او ډېرڅه رانه
پاتې شول ځکه چه يهوه خپل اُمّت ته برکت ورکړ او
۱۱ هغه چه پاتې دِي هغه دا ډېرئِ دَه ۱۱ او حزقياه په بيتِ
۱۲ يهوه کښِ دَ انبارخانو دَ تيارولو امر وکړ ۱۲ او هغه ئې
تياري کړلې او هغو نذرونه اولسمي او مقدّس څيزونه په
ايمانداريْ سره دننه راوړل او په هغو باندِ کونياه هغه لاوِي
۱۳ او شِمعِي دويم ورور دَده سرداران وُو ۱۳ او يحئِيل او
عزرياه او نحث او عساهيل او يريموث او يوزاباد او ايلئيل
او يسمکياه او محث او بناياه بازخواستګران وُو دَ کونياه او
دَده دَ ورور شِمعِي تر لاس لاندِ دَ حزقياه بادشاه دَ حکم
۱۴ دَ مقرريْ په موافق او دَ عزرياه رئيس دَ بيت الله ۱۴ او قوري
بن يمنه هغه لاوِي چه دَ مشرق دَ لورِي دروان وه په فدا
شويو دَ الله چه دَ يهوه نذرونه او اقدس الاقداس ورکوِي
۱۵ ۱۵ او دَده تر لاس لاندِ عدن او منيامين او يشوع او شمعياه
او امرياه او سکنياه دَ هغو کوهينانو په ښهرونو کښِ په
امانت سره چه خپلو ورونړو ته که لوي وِي که واړه وِي په
۱۶ حلقو کښِ ورکوِي ۱۶ زيات له نسب‌نامي دَ نرانو له دري کلنيو
هلکانو او لا زيات له هر يوه چه بيتِ يهوه ته ننه‌وت دَ
هري ورځي دَ باره داريْ په موافق دَ دوي دَ خدمت په خپل
۱۷ نګهبانيْ کښِ موافق دَ حلقو دَ دوي ۱۷ او نسب‌نامي دَ هغو
کوهينانو په کورونو دَ پلرونو دَ دوي او هغه لاويان له شل
۱۸ کلنيو او لا زيات په خپل نګهبانيْ په خپلو حلقو ۱۸ او نسب‌نامي
دَ ټولو وړوکو ئې او دَ ښځو ئې او دَ ځامنو ئې او دَ لونړو ئې
په هر جماعت کښِ ځکه چه دوي په خپل امانت په قدوسيت

کښې خپل ځائونه پاک کړل ۱۹ او دَ بني هارون دَپاره دَ هغو ۱۹
کوهینانو دَپاره هم چه دَ دوي دَ ښهرونو دَ څراګاهونو په
پټو کښې وُو په هر ښهر کښې هغه کسان چه په نومونو
کښې لقب شوي وُو دَ حصّو دَ ورکولو دَپاره په کوهینانو
دَ هر نارینه دَپاره او دَ هر یوه دَ لاویانو دَپاره چه په
نسب نامې کښې لیکلي شوي وه ۲۰ او حزقیاه په ټول یهوداه ۲۰
کښې داسي وکړل او دَ یهوه دَده دَ الله په نظر کښې هغه
چه نیک او راست او آمین وه وئي کړل ۲۱ او په هر ۲۱
کار چه ده دَ بیت الله په خدمت شروع وکړه او په تورٰیت
او په فرض خدمت چه دَ ده الله ئي طلب کاوه په ټول زړه
خپل سره ئي وکړل او کامیاب شه *

دوه دیرشم باب

۱ او پس له دي کارونو او دَدي امانتدارئ نه سنحاریب ۱
بادشاه دَ آشور راغي او په یهوداه ننه وت او په محکمو
ښهرونو ئي ډیره وکړه او ویل ئي چه هغه دَ ځان دَپاره
حصار کښت کړي ۲ او چه حزقیاه ولید چه سنحاریب راغي ۲
او چه مخ ئي په اورشلیم باندِ جنګ ته کړي دَي ۳ نو ده ۳
خپلو سردارانو او خپلو جبّارانو سره مصلحت وکړ چه
دَ هغو چینو اوبه چه له ښهره دَباندِ وي بند وتړي
او هغوي مددکارِي وکړه ۴ نو ډیر خلق جمع شول او ټولي ۴
چیني او هغه رود چه دَ زمکي په منځ کښې جارِي وه بند
ئي وناړِه ویل ئي چه ولي دِ دَ اشور بادشاه راشي او ډیري اوبه
دِ ومومي ۵ او ده ځان تکړه کړ او ټول ترېدلي دیوالونه ئي ۵
بنا کړل او تر برجونو پوري ئي لوړ کړل او یو بل دیوال دَباندِ

او دَ داؤد دَ ښهر ملوا يُ مضبوط کړ او ډيري ډيري وَسلي
او ډالونه يُ جوړ کړل ۶ او دَ جنګ سرداران يُ په خلقو ۶
مقرّر کړل او دَ ښهر دَ دروازي غولي ته يُ ځان ته جمع
کړل او دَ هغو په زړونو باندِ يُ خبري کولي ويل يُ ۷ چه ۷
تکړه شئ او اُستوار شئ او دَ اشور له بادشاه نه او له
هغه قوم نه چه ورسره دَي مه ويريږئ او مه ترسيږئ
ځکه چه له مونږ سره په نسبت دَ هغو چه له ده سره
دي ډير دي ۸ له ده سره بازو دَ بشر دَي او له مونږ ۸
سره يهوه څمونږ الله دَي چه مددګاري مو وکړي او څمونږ
دَپاره په جنګونو څمونږ کښ وجنګيږي او اُمّت دَ حزقياه
بادشاه دَ يهوداه په خبرو باندِ تکيا وکړه
۹ پس له دي سنحاريب بادشاه دَ اشور خيل مريونه ۹
اورشليم ته واستول: او دي په لخيش باندِ وه: او ټول
سلطنت ورسره حزقياه بادشاه دَ يهوداه ته: او ټول يهوداه
ته چه په اورشليم کښ وُو ويل يُ ۱۰ چه سنحاريب بادشاه ۱۰
دَ آشور داسي وايي چه تاسي په څه توکّل کوئ چه په
کوټ کښ په اورشليم کښ وسيږئ ۱۱ حزقياه تاسو نه لمخوي ۱۱
څه ؟ چه په تندي او په لوږي مو مرګ ته ورکوي وايي
چه دَ اشور دَ بادشاه له ورغوي نه به مو خداوند
څمونږ الله خلاص کړي ۱۲ دا هغه حزقياه نه دَي څه ؟ ۱۲
چه دَده لوړي او مذبحونه يُ لري کړل او يهوداه او
اورشليم ته يُ خبره وکړه ويل يُ چه دَ يوي مذبح دَ
وړاندِ به سجده وکړئ او په هغه به بخور سيزئ ۱۳ کنړه ۱۳
تاسي نه پوهيږئ په هغه چه ما او څما پلرونو په ټولو
خلقو دَ زمکي کړي دي نو دَ هغي زمکي دَ قومونو خدايان په

توان سره و توانیدل څه ؟ چه خپلي زمکي ئي څما له لاسَ
۱۴ خلاصي کړي وي ۱۴ دَ هغو خلقو په ټولو خدایانو کښ چه
څما پلرونو حرم کړل هسي څوک وه چه و توانیده چه خپل
خلق څما له لاسه خلاص کړي چه ستاسو الله به وتوانیږي
۱۵ چه څما له لاسه مو خلاص کړي ۱۵ او اوس دِ حزقیاه تاسي
ونه ټګي او داسي دِ تاسي نه لمځوي او په ده باندِ باور
مه کوئِ ځکه چه دَ هیڅ قوم او دَ هیڅ بادشاهت خدای
ونه توانیده چه خپل نوم ئي څما له لاسه او څما دَ پلرونو
له لاسه خلاص کړي وَي نو بیا څه امکان لري چه ستاسو
۱۶ الله به تاسو څما له لاسه خلاص کړي ۱۶ او دَ هغو مریونو
دَ خداوند هغه الله په خلاف او دَ ده دَ بنده حزقیاه
۱۷ په خلاف نوري هم خبري وکړي ۱۷ او لیکني ئي دَ خداوند الله
دَ اسرائیل دَ پیغور کولو دَپاره او دَ ده دَ مخالفو خبرو کولو
دَپاره ولیکلي ویل ئي لکه چه دَ زمکي دَ قومونو خدایانو خپل
خلق څما له لاسه خلاص نه کړل هسي به دَ حزقیاه الله
۱۸ خپل قوم څما له لاسه خلاص نه کړي ۱۸ او په لوي آواز
سره ئي په یهودي ژبي دَ اورشلیم هغو خلقو ته چه په
دیوال باندِ وُو نعري وکړي چه و ئي ویروي او چه و ئي
۱۹ ربړوي تا چه ښهر و نیسي ۱۹ او دوي دَ اورشلیم په الله
داسي خبري وکړي لکه دَ زمکي دَ قومونو دَ خدایانو په
۲۰ باب کښ چه هغه دَ آدمزاد دستکاري وُو ۲۰ نو حزقیاه
بادشاه او اشعیاه بن آموص په دي حال باندِ دعا وکړه
۲۱ او آسمان ته ئي نعري وکړي ۲۱ نو خداوند یهوه فرشته
واستوله ټول جبّاران دَ قوّت او امیران او سرداران ئي
دَ آشور دَ بادشاه په ډیره کښ پریکړل او هغه په پښیمانه

سره خپل وطن ته وجارويست او چه دَ خپل خداي په كور
كښ ننه وت نو هغو چه دَده له پښت نه وتلي وُو هلته
ئي په توري وغورزاوه ۲۲ او خداوند حزقياه او اوسيدونكي ۲۲
دَ اورشليم له سنحاريب بادشاه دَ آشور له لاسه خلاص
كړل او دَ هغو ټولو له لاسَ او له هره طرفه ئي دوي بوتلل
۲۳ او ډيرو خلقو به اورشليم ته دَ خداوند هديې راوړي ۲۳
او حزقياه بادشاه دَ يهوداه ته تحفي او پس له دغه دَ ټولو
قومونو په سترګو كښ سرفراز شه
۲۴ او په دغو ورځو كښ حزقياه دَ مرګ ترحده پوري ۲۴
رنځور شه او ده خداوند ته دُعا وكړه نو هغه له ده
سره خبري وكړي او ده ته ئي يوه نښه وركړه ۲۵ ليكن ۲۵
حزقياه دَ هغه احسان په موافق چه په ده وه راونه ګرځيد
ځكه چه دَده زړه هسك شه نو په ده او په يهوداه
او په اورشليم قهر وشه ۲۶ بيا حزقياه په سبب دَ كبرجني ۲۶
دَ زړه خپل عاجزي وكړه ده او اوسيدونكو دَ اورشليم
او دَ حزقياه په ورځو كښ په دوي باندِ قهر رانه غي -
۲۷ او حزقياه لره دولت او عزّت بيحده ډير وه او ده دَ ځان ۲۷
دَپاره دَ سپينو او دَ سرو زرو او دَ قيمت بها كاڼو او
دَ بلسان او دَ ډالونو او دَ پسنديدو لوښو خزاني جوړي
كړي ۲۸ او دَ غنمو او دَ شيرو او دَ تيلو انبارخاني او دَ ۲۸
ټولو غيلو غواو دَپاره اخورونه او دَ رمو دَپاره اخورونه
۲۹ ده دَ ځان دَپاره ښهرونه جوړ كړل او مال دَ خارويو ۲۹
ميږي او غوا ئي پريوانه وي ځكه چه الله ده ته بيحده
ډير مال مويشي وركړي وُو ۳۰ او دغه حزقياه دَپاس جيحون ۳۰
دَ اوبو دَ چيني بند ئي وتاړه او سيخ ئي لاندِ دَ داؤد له

نیهرَ مغرب لوري ته رواني کړلي او حزقیاه په ټول کار
۳۱ خپل کښې کامیاب شه ۳۱ او هم هسې دَ بابل سردارانو
دَ استاځو په باب چه ده ته ئې استولي وُو چه له ده نه
دَ هغو عجائباتو پوښتنه وکړي چه په زمکه کښې شوي وُو
الله دي دَ ازمایلو دَپاره پرېښې وه تاچه ټول چه دَده په
۳۲ زړه کښې وُو و پوهیږي ۳۲ او نوري خبرې دَ حزقیاه او دَده
مهربانئ کوره چه دَ آموص دَ زوي یسعیاه هغه نبي په رؤیا
کښې دَ یهوداه او دَ اسرائیل دَ پادشاهانو په کتاب کښې
۳۳ لیکلي شوي دي ۳۳ او حزقیاه له خپلو پلرونو سره خملاست
او هغو دي دَداؤد دَ زاسنو دَقبرونو په ختني کښې ښخ کړ او
ټول یهوداه او اوسیدونکي دَ اورشلیم دَده په مرګ دَده
تعظیم وکړ او منسّي دَده زوي دَده په ځاي بادشاه شه*

دري دېرشم باب

۱ ۱ او منسّي چه بادشاه کیده دَ دوه لسو کالو وه او ده
۲ په اورشلیم کښې پنځه پنځوس کاله بادشاهي وکړه ۲ او
ده دَ خداوند په سترګو کښې بدي وکړه دَ هغه قومونو
دَ پلیتیو په سوافق چه خداوند دَ اسرائیل له مخې و شړل
۳ ۳ او دي وګرزیده او هغه لوړي چه دَده پلار حزقیاه نړولي
وې بنا کړلي او دَ بعلیم دَپاره ئې مذبحونه ودرول او
اشیریاني ئې جوړي کړلي او ټول لښکر دَ آسمان ته ئې سجده
۴ وکړه او عبادت ئې کاوه ۴ او په بیتِ یهوه کښې ئې مذبحونه
بنا کړل (په هغه ځاي) چه یهوه ویل چه ځما نوم به په
۵ اورشلیم کښې تر ابدَ پوري وي ۵ او ټول لښکر دَ آسمانونو
ته ئې دَ بیتِ یهوه په دوو غولو کښې مذبحونه بنا کړل -

۶ او خپل ځامن ئې دَ ابن هنوم په خوړ کښې په اور کښې ۶
تېر کړل او جادو ئې وکړ او فالونه ئې اخول او سحر کړي ئې
کوله او دَ پيريانو او دَ جادوګرانو کار ئې کاوه او دَ خداوند
په سترګو کښې ئې ډېره بدي وکړه چه دَي په قهر کړي ۷ او ۷
دَ هغه تراشلي شکل چه ده جوړ کړ په بيت الله کښې
کېښود چه دَ هغه په باب الله داؤد ته او دَده زوي سليمان
ته ويل چه زه به په دې کور کښې او په اورشليم کښې
چه ما له ټولو فرقو دَ اسرائيل نه غوره کړ خپل نوم به تر
ابدَ پورې کېږدم ۸ او زه به بيا دَ اسرائيل پښې له هغې خاورې ۸
چه ما دَدوي پلرونو ته مقرّره کړې ده لرې نه کړم تش
که دوي په هر هغه ټولو عمل وکړي او وئې ساتي چه ما په لاس
دَ موسیٰ پرې حکم کړې دې دَ هغه ټول تورات او حقونه
او عدالتونه ۹ ليکن منسي يهوداه او دَ اورشليم اوسېدونکي ۹
داسي ګمراه کړل چه له هغو قومونو چه خداوند دَ بني اسرائيل
له وړاندِ برباد کړل زيات شرارت وکړ ۱۰ او خداوند منسي ۱۰
او دَده اُمّت ته کلام وکړ او دوي و نه نغوتل ۱۱ نو خداوند ۱۱
په دوي باند دَ اشور دَ بادشاه دَ لښکر سرداران راوستل
او منسّي ئې په غنو زنځيرونو ونيو او دَ زېړو په ځولانو
ئې بند وتاړه او بابل ته ئې په بند بوته ۱۲ او چه په تنګ ۱۲
شه نو دَ خداوند الله خپل مخ ته ئې زاري وکړه او دَ خپلو
پلرونو دَ الله دَ وړاندِ ئې ډېره عاجزي وکړه ۱۳ او ده ته ئې ۱۳
دُعا وکړه او ده قبوله کړله او دَده زاري ئې واورېدله او
دې ئې دَ اورشليم خپلي بادشاهئ ته بېرته وروست نو
منسي پوه شه چه خداوند هغه الله دی ۱۴ او پس ۱۴
له دې نه دَ داؤد له ښهره دَ باندِ دَ جيحون دَ مغرب په

لوړي په خوړ کښې او دَ کبانو دَ دروازي تر ننه وتي پوري ئې
يو ديوال بنا کړ او عوفل ئې کېر کړ او هغه ئې ډير اوچت
کړ او دَ لښکرو سرداران دَ قوت ئې په ټولو محکمو ښهرونو
۱۵ دَ يهوداه کښې کښېنول ۱۵ او ده هغه بيګانه خدايان او
هغه شکل له بيتِ يهوه نه او ټول هغه مذبحونه چه
ده دَ بيتِ يهوه په غره کښې او په اورشليم کښې بنا کړي
وُو لري کړل او له ښهرَ ئې دَ باندِ وغورزول ۱۶ او دَ يهوه
۱۶ مذبح ئې بِنا کړل او په هغې ئې دَ سلامتئ او دَ شکر ذبحي
ذبحي کړي او يهوداه ته ئې حکم وکړ چه دَ يهوه الله دَ
۱۷ اسرائيل عبادت کوئ ۱۷ مګر هغه اُمّت لا تر اوسه پوري
په لوړو ځايونو قربانۍ کولي تش دَ يهوه الله دَدوي دَپاره
۱۸ ۱۸ او نوري خبري دَ منسّي او دُعا دَده الله ته او دَ هغو رؤيا
ليدونکو کلام چه ده ته ئې په نوُم دَ يهوه الله دَ اسرائيل
کلام وکړ ګوره دغه دَ اسرائيل دَ بادشاهانو په اخبارونو کښې
۱۹ دي ۱۹ او دُعا دَده او قبوليدل دَده او ټولي خطاګانې دَده او دي
خيانت دَده او هغه ځايونه چه ده په لوړو مقامونو کښې
بِنا کړل او هغه اشيريان او هغه تراشلي بتونه ئې ودرول
وړاندِ دَ عاجزئ کولو دَده ګوره دغه دَ حوزي په اخبارونو
۲۰ کښې ليکلي شوي دي ۲۰ او منسّي له خپلو پلرونو سره
څملاست او دي ئې دَده په کور کښې ښخ کړ او عامون دَده
زوي دَده په ځاي بادشاه شه
۲۱ ۲۱ عامون چه بادشاه کېده دَ دوويشتو کالو وه او
۲۲ دوه کاله ئې په اورشليم کښې بادشاهي وکړه ۲۲ او ده دَ
خداوند په سترګو کښې بدي وکړه لکه چه منسّي دَده پلار
وکړه او عامون هغو ټولو تراشلي بتانو ته ذبح وکړه لکه چه

٢٢ دَده پلار منسّي وكړه او عبادت ئې وكړ ٢٣ او دَ خداوند
دَ وړاندِ ئې عاجزي ونه كړه لكه چه دَده پلار منسّي وكړه
٢٤ بلكه دغه عامون زياته ګناه وكړه ٢٤ او دَده نوكرانو په ده
٢٥ سازش وكړ او دئ ئې په خپل كور كښ مړ كړ ٢٥ او دَ زمكي
خلقو هغه ټولو سازش كونكو دعامون بادشاه قتل كړل او
دَ زمكي خلقو يوشياه دَده زوي دَده په ځاي بادشاه كړ *

څلور ديرشم باب

١ آ يوشياه چه بادشاه شه دَ اتو كالو وه او يو ديرش كاله
٢ ئې په اورشليم كښ بادشاهي وكړه ٢ او هغه چه دَ خداوند
په سترګو كښ راست وُو په عمل ئې راوړل او دَ خپل پلار
داؤد په لارو تَه او په ښي او په كيڼ لوري ونه ګرزيده -
٣ ٣ او دَ خپلي بادشاهئ په اتم كال كښ چه لا تر اوسه ځوان
وه دَ خپل پلار داؤد دَ الله په طلب سر شه او په دولسم
كال كښ ئې شروع وكړه چه يهوداه او اورشليم له لوړو
مكانونو او له اشيريانو او له تراشلي شوي بتانو او له
٤ ويلي كړي صورتونونه پاك كړه ٤ او هغو دَده دَ وړاندِ دَ بعليم
مذبحونه ونړول او دَ نمر صورتونه چه ورباندِ پاس وُو پرې
ئې كړل او اشيريان او تراشلي او صورتونه ئې مات كړل او
٥ په هغو قبرونو چه ذبح ئې ورته كوله خپاره ئې كړل ٥ او دَ
كوهينانو هډوكي ئې دَ دوي په مذبحونو وسيزل او يهوداه او
٦ اورشليم ئې پاك كړل ٦ او دَ منسّي او دَ افرائيم او دَ شمعون
په ښهرونو كښ تر نفتالي پوري دَ دوي دَ كوزونو چاپيره ئې
٧ ازسابينت كاوه ٧ او مذبحونه او اشيريان ئې ونړول او تراشلي
صورتونه ئې اوړه اوړه وټكول او ټول صورتونه دَ نمر ئې په

او اوره اوږدې كړل

تولي زمکي دَ اسرائيل کښ پريکړل بيا اورشليم ته وجاروت
¶۸ ۸ او دَ خپلي بادشاهيُ په اته لسم کال کښ ئي پس له پاکولو دَ
زمکي او دَ بيتِ شافان بن اخليا او معسياه رئيس دَ ښهر
او يواخ بنِ يوآحاز ذکرنويس واستول چه دَ بيتِ يهوه الله مرمت
۹ وکړي ۹ او دوي حلقياه هغه لوي کوهين ته هغه سپين زر چه
په بيت الله کښ راوړلي شوي وُو چه هغه لاويانو نګاهبانانو
له منسي او افرائيمه او له تولو باقي اسرائيله او له تولو يهوداه
او بنيامينَ جمعَ کړي وُو ورکړل او اورشليم ته وجاروتل -
۱۰ ۱۰ او هغه ئي دَ هغه کاريګرانو په لاس ورکړل چه دَ بيت يهوه
بازخواست کونکي وُو او هغه کار کونکي کاريګران چه دَ خداوند
په کور کښ ئي کار کاوه دَ بيت دَ پيوندولو او دَ مضبوط کولو
۱۱ دَپاره ۱۱ او هغو ترکانړانو او معمارانو ته ورکړل چه تراشلي کاڼي
او دَ وصل کولو دَپاره ئي لرګي او دَ هغو کوټو دَ ښيشونو دَپاره
۱۲ چه دَ يهوداه بادشاهانو خراب کړي وُو ۱۲ او هغو کسانو به په
ايمانداريُ سره هغه کار کاوه او په دوي باندِ عهده داران
يحث او عوبدياه هغه لاويان له بني مراري نه او زکرياه او
مشلام له هغو بني قهاتيانو دَ ناظرانو دَپاره او له هغو لاويانو
۱۳ هر يو چه دَ سرود په کاليو ماهر وه ۱۳ او دوي په باربردارانو
باندِ وُو او په تولو کار کونکو دَ هر هر خدمت ناظران وُو او
۱۴ له لاويانو ليکونکي حاکمان او دروانان وُو ۱۴ او دَ دوي په يستلو
کښ دَ هغه سپين زر چه بيت يهوه ته داخل کړي شوُل نو
حلقياه هغه کوهين دَ خداوند دَ توريت کتاب دَ موسیٰ په
۱۵ لاس بيا موند ۱۵ نو حلقياه ځواب ورکړ او شافان کاتب ته ئي
و ويل چه ما په بيتِ يهوه کښ دَ توريت کتاب موندلي دي
۱۶ او حلقياه هغه کتاب شافان ته وسپاره ۱۶ نو شافان هغه

کتاب بادشاه ته وروړ او بادشاه ته يې خبره بيا راوړه و يې
ويل چه هر هغه څه چه ستا دَ نوکرانو په لاس ورکړي
شوي دِي کوي يې ۱۷ او هغه سپين زر چه په بيتِ يهوه ۱۷
کښې موندلي شوي وُو توي کــړي يې دِي او دَ عهده دارانو
په لاس او دَ کاريګرانو په لاس کښې يې ورکيښودل ۱۸ او ۱۸
شافان هغه کاتب بادشاه ته څرګند کړه و يې ويل چه ما ته
حلقياه هغه کوهين کتاب راکړي دَی او شافان دَ بادشاه
دَ وړاندِ په کښې ولوست ۱۹ او چه بادشاه دَ تورات کلام ۱۹
واوريده نو خپلي جامي يې څيري کړي ۲۰ او بادشاه حلقياه او ۲۰
اخيقام بنِ شافان او عبدون بنِ ميکاه او شافان کاتب
او عسايا مريي دَ بادشاه ته حکم وکړ و يې ويل ۲۱ لاړ ۲۱
شئ زما دَپاره او دَ باقي اسرائيلو او يهوداه دَپاره خداوند
نه سوال وکړئ دَ هغه کتاب دَ کلام په باب چه موندلي شوی
دی څکه چه لوي دی هغه غضب دَ يهوه چه په موږ
په يې توی کړی دی دَپاره چه زموږ پلرونو دَ يهوه کلام
نه ساته تا چه دَ دوی په موافق دَ هر هغه څه چه په
دي کتاب کښې ليکلي شوي دِي و يې کړي ۲۲ نو حلقياه لاړ ۲۲
او هغوي چه بادشاه حکم ورته کړي وه خلده نبيي ته ښځه
دَ شلوم بنِ توقهت بنِ خسره ساتونکي دَ جامو او دغه په
اورشليم کښې په دويم ديش کښې اوسيدله او په دي شان
سره دوي خبره ورته وکړه ۲۳ نو دې ورته وويل چه يهوه ۲۳
الله دَ اسرائيل داسي وائي چه تاسو هغه سړي ته چه تاسو
يې ما لره را استولي يئ دَوايئ ۲۴ چه خداوند داسي وائي ۲۴
ګورئ په دي ځاي او دَ دغه په اوسيدونکو به آفت راکاږم
يعنه ټول لعنتونه چه ليکلي شوي دِي په هغه کتاب کښې

۲۵ چه دوي دَ یهوداه دَ بادشاه دَ ورانِ لوستلي دِي ۲۵ دي
دَپاره چه دوي زه پریښودلي یم او نورو خدایانو ته يې
خوشبويي سيزلي دِي تاچه ما په ټولو کارونو دَ لاسونو خپلو
په قهر کړي او خما غضب به په دې ځـــاي توي شي او مړ
۲۶ به نه شي ۲۶ او بادشاه دَ یهوداه چه تاسي ئې واستولئ چه
له خداوندَ سوال وکړئ نو تاسي هغه ته ووايئ چه یهوه
الله دَ اسرائیل داسي وايي چه دَ هغه کلام په جهت چه
۲۷ تا آوریدلي دي ۲۷ دي دَپاره چه ستا زړه نرم شه او دَ
الله دَ ورانِ دِ عاجزي وکړه هرکله چه تا دَده کلام واوریده
په دې ځاي بانِدِ او دَده په اوسیدونکیو بانِدِ او تا خپلي
جامي څیري کړي او خما دَ ورانِدِ دِ وژړل نو ما دِ هم اوریدلي
۲۸ دِي خداوند وحي کوي ۲۸ کوره زه به تا ستا پلرونو ته راټول
کړم او ته به خپل قبر ته په سلامتئ سره راټول کړي شي
او هغه ټول آفت چه زه ئې په دې ځاي او دَ دغه په اوسیدونکو
راکابم ستا سترګي به ئې ونه ویني او هغوي بادشاه ته خبر
ور وکړزاوه

۲۹ ۲۹ او بادشاه واستاوه او ټول سپین ږیري دَ یهوداه
۳۰ او دَ اورشلیم ئې جمع کړل ۳۰ او بادشاه بیتِ یهوه ته وخوت
له ټولو سړیو دَ یهوداه او اوسیدونکیو دَ اورشلیم او هغه
کوهینان او هغه لاویان او ټول اُمّت له وړوکیو تر لویو
پوري او دَدوي په غوږونو کښ ئې ټول کلام دَ کتاب دَ
هغه عهد چه په بیتِ یهوه کښ وموندلي شه وئې لوست
۳۱ ۳۱ او بادشاه په خپل ځاي ودریده او دَ یهوه دَ وړاندي
ئې عهد وتاړه دَپاره دَ پیروئ دَ یهوه او دَده دَ فرضونو
ساتلو او دَ شاهدیو دَده او دَ حکمونو دَده په ټول زړه خپل

او په ټول ځان خپل چه دي به په کلام دَ هغه عهد چه
۳۲ په دي کتاب کښں ليکلي ديَ عمل کوي ۳۲ او ده هغه ټول چه
په اورشليم او په بنيامين کښں وُمندلي شول ودرول نو
اوسيدونکيو دَ اورشليم موافق دَ عهد دَ الله دَ دوي دَ
۳۳ پلرونو دَ الله عمل وکړ ۳۳ او يوشياه ټول مکروه شيزونه
له ټولو زمکو دَ بني اسرائيل لري کړل او هغه ټول چه په
اورشليم کښں موجود وُو وئي لګول چه يهوه الله دَ دوي
عبادت کوي ټولي ورځي دَده به له پيروئ دَ يهوه الله دَ
پلرونو دَ دوي لري نه شول ❊

پنځه ديرشم باب

۱ او يوشياه په اورشليم کښں دَ يهوه دَ پاره فصح وکړه او
۲ دَ اولي مياشتي په څوارلسمَ ئي فصح ذبح کړه ۲ او کوهينان
ئي دَ هغو په نګهبانئ ودرول او دَ بيت يهوه دَ خدمت
۳ دَ پاره ئي دوي تکړه کړل ۳ او هغو لاويانو ته چه ټول اسرائيل
ته ئي تعليم ورکاوه چه دَ خداوند مقدسان وُو وويل چه
دَ پاکئ هغه صندوق په هغه بيت کښں چه سليمان بن
داؤد بادشاه دَ اسرائيل بنا کړي وه کيږدئ تاسو به ئي
به اوږو نه باروئ اوس دَ خپل الله خداوند او دَده دَ
۴ اُمّت اسرائيل خدمت کوئ ۴ او دَ خپلو پلرونو کورونه
تيار کړئ موافق دَ حلقو ستاسو موافق دَ ليکلو دَ داؤد
بادشاه دَ اسرائيل او موافق دَ ليکلو دَ سليمان زوي دَده
۵ ۵ او په مقدس کښں ودريږئ موافق دَ ويشونو دَ کورونو
دَ پلرونو دَ پاره دَ ورونړو ستاسو دَ اُمّت دَ څانګو او دَ
۶ حلقي دَ پلار دَ کور دِ وي دَ لاويانو دَ پاره ۶ او فصح ذبح کړئ

او پاکي وکړئ او خپل ورونړه تيار کړئ چه په موافق دَ کلام دَ
٧ خداوند په لاس دَ موسیٰ عمل وکړئ ٧ او يوشياه دَ اُمّت
خامنو ته ميږي ورِي سيرلي نعمت ورکړل دا ټول دَ فصحو دَ پاره
دَ ټولو موجودو دَ پاره په شماره دَ ديرشو زرو او دري زره
٨ له غوايانو دا له مال موبشي دَ بادشاه نه ٨ او هغه سردارانو
په نفل دَ اُمّت دَ پاره نعمت ورکړل او کوهينانو له او لاويانو
له حلقياه او زکرياه او يحئيل رئيسان دَ بيت الله کوهينانو
له دَ فصح دَ پاره دوه زره او شپږ سوه ورکړل او دري سوه
٩ غوايان ٩ او کوننياه او شمعياه او نتنئيل دَ هغه ورونړو
او حسبياه او يعئيل او يوزاباد سردارانو دَ لاويانو دَ
فصحو دَ پاره ليويانو ته پنځه زره له غواياو او پنځه سوه پيش
١٠ کړل ١٠ نو هغه خدمت تيار شه او هغه کوهينان په خپلي
دريدلي کښن ودريدل او هغه لاويان په خپلو حلقو کښي
١١ موافق دَ حکم دَ بادشاه ١١ او فصح ئي ذبح کړه او هغه کوهينانو
په خپلو لاسونو څرکاؤ کولي او هغه لاويانو به له پوستونو
١٢ ايستل ١٢ او دوي دَ سيرلو قربانئ لري کړي چه موافق دَ
ويشونو دَ کورونو دَ پلرونو ئي دَ اُمّت وخامنو ته ورکړي
چه هغوي ئي خداوند ته نژدي کړي لکه چه دَ موسیٰ په
١٣ کتاب کښن ليکلي شوي دِي او هسي له غوايانو ١٣ او دوي
فصح په اور وريته کړه لکه چه دستور وه او مقدس خيزونه
ئي په کټويو او په ديکونو او په کړهيو کښن پاخه کړل او په
١٤ دغو ټولو خامنو دَ اُمّت ئي وويشل ١٤ او بيا ئي دَ خپلو
خانونو دَ پاره تياري وکړه او دَ کوهينانو دَ پاره ځکه چه کوهينان
بني هارون په خيژولو دَ سيرلو په قربانيو او په وازګو ووتر
ترَ شپي پوري نو هغو لاويانو دَ خپلو خانونو دَ پاره او دَ کوهينانو

۱۵ بني هارون دَپاره ۱۵ او سرودګران بني آسف په خپلي دريدني
بانډِ وُو په موافق دَ حکمِ دَ داؤد او آساف او هيمان
او يدوثون رويا ليدونکي دَ بادشاه او هغه دروانان دَ
دروازي په دروازي ورلره نه وُوچه له خپله خدمته
کوښي شِي ځکه چه دَدوي ورونړو هغه لاويانو دَدوي
۱۶ دَپاره تياري کړي وه ۱۶ نو په دغي ورځي کښ ټول خدمت
دَ خداوند پوره شه دَ فصح دَ کولو دَپاره او خيږول دَ
سيزلو دَ قربانيو په مذبح دَ خداوند په موافق دَ حکم دَ
۱۷ يوشياه بادشاه ۱۷ او هغه بني اسرائيلو چه موجود وُو په
هغه وقت کښ ئي فصح او عيد دَ فطيرو تر اوو ورځو
۱۸ پوري وکړ ۱۸ او په اسرائيل کښ دَ سموئيل نبي له ورځو
په دي شان فصح کړي شوي نه وه او ټولو بادشاهانو
دَ اسرائيلو داسي فصح کړي نه وه لکه چه يوشياه وکړه
او کوهينانو او لاويانو او ټول يهوداه او اسرائيل چه
۱۹ موجود وُو او اوسيدونکو دَ اورشليم ۱۹ په اته لسم کال
دَ يوشياه بادشاه دا فصح وکړي شه
۲۰ ۲۰ پس له دي ټولو چه يوشياه هغه بيت جوړ کړ نو
دَ مصر بادشاه دَ جنګ دَپاره په کرکميش کښ په فرات
۲۱ وختو نو يوشياه ئي مخي ته وروت ۲۱ او هغه ده ته
قاصدان واستول ويل ئي ځما له تا سره څه دِي اي دَ
يهوداه بادشاه؟ نه په تا بانډِ نن ورځ ليکن په کور دَ
جګړي خپل: الله امر وکړ چه بيړه وکړه نو له الله نه دَ
خپل ځان دَپاره پرېږده هغه چه له ما سره دئ او تا
۲۲ دِ هلاک نه کړي ۲۲ او يوشياه خپل مخ ورنه ونه ګرزاوه
بلکه دَده دَ جګړيدلو دَپاره ئي خپل ځان بدل کړ او دَ

نیکو کلام دَ الله له خولې نه ئې وانه وریده او راغې چه
۲۳ دَ مجدو په کندې کښ وجنګیږي ۲۳ او یوشیاه بادشاه
غشي وبشتونکو وویشت نو بادشاه خپلو مریونو ته وویل
۲۴ چه ما یوسئ ځکه چه زه ډیر زخمي شوم ۲۴ نو مریونو ئې له
هغه ګاډې نه وپوست او په دویم ګاډي کښ چه دَ هغه
وه سور ئې کړ او اورشلیم ته ئې یووړ او هغه مړ شه
او دَ خپلو پلرونو په قبرونو کښ ښخ کړې شه او ټول
۲۵ یهوداه او اورشلیم په یوشیاه ځانونه په وِیر کړل ۲۵ او
ارمیاه په یوشیاه باندِ وِیر وکړ او ټول سرودګران او سرودګرې
په خپلو ویرونو کښ تر نن ورځې پورې وینا وائي او دوي
په اسرائیل باندِ حق مقرّر کړ او ګوره دغه په ویرونو
۲۶ کښ لیکلي شوي دي ۲۶ او نور حالونه دَ یوشیاه او دَده
مهرباني په موافق دَ هغه چه دَ خداوند په تورت کښ
۲۷ لیکلي شوي دي ۲۷ او دَده اوّل او آخر حالونه ګوره دَ اسرائیل
او دَ یهوداه دَ بادشاهانو په کتاب کښ لیکلي شوي دي *

شپږ دیرشم باب

۱ ۱ او دَ زمکي اُمّت یوآحاز بن یوشیاه واخست او دَده
دَ پلار په عوض کښ ئې په اورشلیم کښ بادشاه کړ -
۲ ۲ یوآحاز چه بادشاه شه دَ درې ویشتو کالو وه او درې
۳ میاشتې ئې په اورشلیم کښ بادشاهي وکړه ۳ او دَ مصر
بادشاه دَي له اورشلیمَ خارج کړ او زمکه ئې په سل
قنطارو دَ سپینو او په یو قنطار دَ سرو زرو پورې
۴ کړه ۴ او بادشاه دَ مصر ایلیاقیم دَده ورور په یهوداه
او په اورشلیم بادشاه کړ او دَ هغه نوم ئې په یهویاقیم

بدل کړ او یوآحاز ورور ئې نکو ونیو او مصرته ئې بوت
۵ ۵ یهویاقیم چه بادشاه شه د پنځه وېشتو کالو وه
او یولس کاله ئې په اورشلیم کښ بادشاهي وکړه او هغه
۶ د خداوند الله خپل په سترګو کښ بدي وکړه ۶ په دې
باندِ نبوکدنضر بادشاه د بابل وخوت او د زیرو په
۷ زنځیرونو ئې بند کړ چه بابل ته ئې بوزي ۷ او بعضي د
بیتِ یهوه له لوښو نه نبوکدنضر بابل ته یو وړل او په
۸ بابل کښ په هیکل خپل کښ ئې کینبودل ۸ او نوري خبري
د یهویاقیم اودده پلیتيِ چه وئې کړي او هغه چه په ده کښ
وموندلِي شوي ګوره د اسرائیل او د یهوداه د بادشاهانو
په کتاب کښ لیکلِي دِي او یهویاکین زوي دده د ده په ځای
بادشاه شه
۹ ۹ یهویاکین چه بادشاه شه د اتو کالو وه او ده دري
میاشتي او لس ورځي په اورشلیم کښ بادشاهي وکړه او
۱۰ ده د خداوند په سترګو کښ بدِي وکړه ۱۰ او د کال په
ګرزیدلو کښ نبوکدنضر بادشاه واستاوه او دي ئې بابل
ته راوست د بیتِ یهوه د پسندیده کالیو لوښو سره او
صدقیاه دده ورور په یهوداه او په اورشلیم بادشاه کړ
۱۱ ۱۱ صدقیاه چه بادشاه شه د یوویشتو کالو وه او یولس
۱۲ کاله ئې په اورشلیم کښ بادشاهي وکړه ۱۲ او د یهوه الله
خپل په سترګو کښ ئې بدِي وکړه او د ارمیاه هغه نبي
۱۳ د وړاندي د یهوه په حضور عاجزي و نه کړه ۱۳ او هم
له نبوکدنضر چه په الله ئې قسم خوړلي وه یاغي شه
او ورنه ئې ګردن کشي وکړه او د خداوند یهوه الله د
۱۴ اسرائیل له راجاروتلو نه ئې خپل زړه ټینګ کړ ۱۴ او ټولو

سردارانو دَ هغو کوهینانو هم او هغه اُمّت ډېره ډېره
بدِي زیاته کړه موافق دَ ټولو مکروهاتو دَ غیر قومونو او
بیتِ یهوه ئې گنده کړ چه ده په اورشلیم کښې مقدس کړې
۱۵ وه ۱۵ نو خداوند الله دَ پلرونو دَ دوی په لاس دَ رسولانو
خپلو ورواستاوه وختي پورته کېدونکي او استونکي وه ځکه
چه ده په خپل اُمّت او په خپل استوګنه شفقت وکړ —
۱۶ ۱۶ هغوي به دَ الله په رسولانو لوبې کونکي شول او دَ ده کلام
ئې پیمال کاوه او دَ ده په نبیانو پورې ئې ټوقې کولې تر
دې حده چه غضب دَ خداوند په خپل اُمّت وخوت څو
۱۷ چه شِفا ئې نه وه ۱۷ نو په دوي باندِې بادشاه دَ کلدّیانو
وخېژاوه او دَ دوي ځوانان ئې دَ دوي په بیت المقدس کښې
په تورو قتل کړل او په ځوانانو او په پېغلو ئې شفقت ونه
کړ نه په سپین ږیري او نه په شیخ قدیم بلکه ټول ئې دَ
۱۸ هغه په لاس ورکړل ۱۸ او ټول کالِي دَ بیت الله که لوي وُو
که وړوکي وُو او خزانې دَ بیتِ یهوه او خزانې دَ بادشاه
۱۹ او دَ ده دَ سردارانو ئې ټولې بابَل ته یوړې ۱۹ او بیت الله
ئې وسوزاوه او دیوال دَ اورشلیم ئې ونړاوه او ټول
محلونه ئې په اور وسوځول او ټول گران بها کالي ئې نیست
۲۰ کړل ۲۰ او هغه ټول چه له توري پاتې شول بابَل ته ئې
جلاوطنې کړل او هغوي دَ ده او دَ ده دَ ځامنو دَ مریونو دپاره
وُو تر دې پورې چه دَ فارس دَ ملک دَ بادشاه مملکت شه
۲۱ ۲۱ دپاره دَ پوره کېدلو دَ کلام دَ خداوند په خولې دَ ارمیاه
څوچه زمکو سبّتونه ادا کړل ځکه چه هغه سبّت ومانه
په ټولو ورځو دَ ویرانې ئې اویا کاله دَ پوره کولو دپاره
۲۲ ۲۲ او په اوّل کال دَ کورش بادشاه دَ فارس : دپاره

دَ تمام کبدلو دَ کلام دَ خداوند په خولي دَ ارمیاه
خداوند روح دَ کورش بادشاه دَ فارس وپښ کړ او په
ټوله بادشاهئ خپله کښ ئې جار وواهه او هم په لیکلو
۲۳ سره ئې ویل ۲۳ چه کورش بادشاه دَ فارس داسي وائي
چه یهوه الله دَ آسمانونو ماته ټول بادشاهتونه دَ
زمکي راکړل او هغه په ما باندِ وسپارل چه ده لره
بیت په اورشلیم کښ چه په یهوداه کښ دئ بِنا
کړم څوک دَی په تاسو کښ له ټولو اُمتونو نه چه
یهوه الله ئې ورسره وِي او و دِ خیژِي ❋

عزرا نحمیه و استر

له اصلي عبراني ژبي نه په پښتو کښ ترجمه کړي شه

T.J.L.M.

په مدد د قاضي عبد آلرحمان او غلام جیلاني کاتب

د برتش و فارن بيبل سوسيتي مطبع در لندن

EZRA, NEHEMIAH, & ESTHER,

IN PASHTU.

BRITISH AND FOREIGN BIBLE SOCIETY
LONDON.

1895.

د عزرا کتاب

اوّل باب

١ آ او په اوّل کال د کورس بادشاهٔ فارس چه کلام د یهوه د ارمیا
له خولي نه پوره شي نو یهوه روح د کورس بادشاه د فارس
ولمځاوه چه ده په خپلي ټولي بادشاهي کښي جار وکړزوه او
٢ په لیکلو سره يئ هم وویل ۲ چه کورس بادشاه د فارس
داسي وویل چه یهوه الله د آسمانونو ما ته ټول بادشاهتونه
د زمکي را کړي دي او ده ما ته سپارلي دی چه زه ده ته به
٣ یهوداه چه په اورشلیم کښي دی یو بیت بنا کړم ۳ دده په
ټول امّت کښي له تاسي نه څوک دی چه الله ورسره وي
نو اورشلیم ته چه په یهوداه کښي دی ولاړ شي او بیت یهوه
الله د اسرائیل بنا دي کړي دا هغه دی چه په اورشلیم کښي دی
٤ ۴ او هر څوک چه په یوه له ځایونو کښي باقي پاتی شوي وي
چه چرته مسافر شوي وي نو د هغه ځاي استوري دي په سپینو
او په سرو زرو او په مال مویشي او په څارویو د هغه مدد دي
وکړي سره له دغو فدا قربانیو د هغه الله د بیت د پاره چه
٥ په اورشلیم کښي دی ۵ نو د یهوداه او د بنیامین پلارني
سرداران او کوهینان او لاویان سره له هغو ټولو چه الله يئ
روح لمځاوه پورته شول چه ولاړ شي او بیت یهوه بنا کړي چه
٦ په اورشلیم کښي دی ٦ او ټولو چه د دوي چاپېره وو د سپینو
او د سرو زرو په لوښو او په مال مویشي او په څارویو او په
تحفیو يئ د دوي مټکره کاوه زیات له هغو ټولو چه په فدا قرباني

کړي

۷ کړي شوي وو ۷ او هغه بادشاه کورش د بیت یهوه لوښي چه
نبوکدنصر له اورشلیم وړلي وو او د خپلو خدایانو په کور کښې
۸ کینبودلي وو را ویستل ۸ او کورش بادشاه د فارس د متراداث
هغه گنجوار په لاس را ویستل او ششبضر امیر د یهوداه ته ئې
۹ ور وګنړل ۹ او دا د هغو شمار وه - دیرش کره تالکي د سرو زرو او
۱۰ یو زر کره تالکي د سپینو زرو او نه ویشت چړوکي ۱۰ او دیرش
کټوري د زرو او څلور سوه او لس کټورۍ د دویمې درجې د
۱۱ سپینو زرو او یو زر د نورو لوښو ۱۱ ټول لوښي د سرو زرو او
د سپینو پنځه زره او څلور سوه دا ټول واړه ششبضر یووړل
هغه وقت چه جلاوطني ئې له بابل نه و اورشلیم ته خیژول

دویم باب

۱ ۱ او دغه هغه د صوبې زامن دي چه د بندیوانو له جلاوطنۍ
راختلي وو هغوي چه د بابل بادشاه نبوکدنصر بابل ته په
جلا بیولي وو او اورشلیم او یهوداه ته بیرته راغلل هر سړی
۲ خپل ښهر ته ۲ هغوي چه له زرُبابل سره راغلل یشوع نحمیاه
سرایاه رعلایاه مارد کي بلشان مسپار بغوي رحوم بعنه
۳ شمار د کسانو د اسرائیل دادي ۳ بني فروش دوه زره او یو
۴/۵ سل دوه اویا ۴ بني شفطیاه دري سوه دوه اویا ۵ بني آرح
۶ اوه سوه پنځه اویا ۶ بني فحت مواب له بني یشوع او یواب دوه
۷ زره او اته سوه دولس ۷ بني عیلام یو زر دوه سوه او څلور پنځوس
۸/۹ ۸ بني زتو نه سوه او پنځه څلویښت ۹ بني زکاي اوه سوه او
۱۰/۱۱ شپیته ۱۰ بني باني شپږ سوه او دوه څلویښت ۱۱ بني ببباي
۱۲ شپږ سوه او دري ویشت ۱۲ بني عزجاد یو زر او دوه سوه او
۱۳ دوه ویشت ۱۳ بني ادونیکام شپږ سوه او شپږ شپیته

۱۴ بني بغواي دوه زره او شپږ پنځوس ۱۵ بني عادين څلور سوه ۱۴ ۱۵
څلور پنځوس ۱۶ بني آطير له يحزقياه نه اته اونوي ۱۷ بني ۱۶ ۱۷
بيځاي دري سوه او دري ويشت ۱۸ بني يوراه يوسل دولس ۱۸
۱۹ بني حاشوم دوه سوه او دري ويشت ۲۰ بني جبّار پنځه ۱۹ ۲۰
نوي ۲۱ بني بيت لحم يوسل او دري ويشت ۲۲ د نطوفاه ۲۱ ۲۲
كسان شپږ پنځوس ۲۳ د عناتوث كسان يوسل او اته ويشت ۲۳
۲۴ بني عزماويث دوڅلوېښت ۲۵ بني قريت عاريم كفيره او ۲۴ ۲۵
بئيروث اوه سوه او دري څلوېښت ۲۶ بني رامه او جبع شپږ ۲۶
سوه او يو ويشت ۲۷ د مكماص سړي يوسل او دوه ويشت ۲۷
۲۸ د بيت ايل او د عاي كسان دوه سوه او دري ويشت ۲۸
۲۹ بني نبو دوه پنځوس ۳۰ بني مغبيش يوسل او شپږ پنځوس ۲۹ ۳۰
۳۱ بني عيلام اخران يو زر او دوه سوه او څلور پنځوس ۳۲ بني ۳۱ ۳۲
حاريم دري سوه او شل ۳۳ بني لود حاديد او اونو اوه سوه او ۳۳
پنځه ويشت ۳۴ بني اريحاه دري سوه او پنځه څلوېښت ۳۵ بني ۳۴ ۳۵
سناءه دري زره او شپږ سوه او ديرش ۳۶ كوهينان بني يدعياه ۳۶
د يشوع د كور نوسوه او دري اويا ۳۷ بني امير يو زر او دوه پنځوس ۳۷
بني فشحور يو زر دوه سوه او اوه څلوېښت ۳۹ بني حاريم يو ۳۸ ۳۹
زر او اوه لس ۴۰ هغه لاويان بني يشوع او قدميئيل له بني ۴۰
هُدوياه څلور اويا ۴۱ هغه سرودګران بني آساف يوسل او ۴۱
اته ويشت ۴۲ د دروانانو اولاد بني شلوم بني اطير بني طلمون ۴۲
بني عقوب بني حطيطا بني شوباى هغه ټول واړه يوسل او نه
ديرش ۴۳ هغه نتينيم بني ضيحا بني حسوفا بني طبّاعوت ۴۳
۴۴ بني قيروث بني سيعها بني فادون ۴۵ بني لبانه بني حجابه ۴۴ ۴۵
بني عقوب ۴۶ بني حاجاب بني شملي بني حانان ۴۷ بني ۴۶ ۴۷
جديل بني ګحار بني رأيا ۴۸ بني رضين بني نقودا بني جزام ۴۸

٤٩ ٥٠ ٤٩ بني عزّا بني فاسيح بني بيښای ٥٠ بني آسنه بني معونيم بني
٥١ ٥٢ نفوخيم ٥١ بني بقبوق بني حقوفا بني حرحور ٥٢ بني بخلوث بني
٥٣ ٥٤ محيدا بني حرشا ٥٣ بني برقوس بني سيسيرا بني تامح ٥٤ بني
٥٥ نصيح بني حطيفا ٥٥ د سليمان د مريونو اولاد د بني سوطي
٥٦ ٥٧ بني هسوفرت بني فرودا ٥٦ بني يعلاه بني درقون بني جديل
٥٨ ٥٧ بني شفاطيا بني حطيل بني فوكرت هضيبايم بني آمي ٥٨ ټول
هغه نثنيم او د سليمان د مريونو زامن درې سوه او دوه نوي
٥٩ ٥٩ او دا هغه دي چه له تل ملح تل حرشا کروب آدان امير
ختلي وو او دوی نه توانيدل چه خپل پلارني کور او خپل نسل
٦٠ ئې څرګند کړي چه که چيرې دوی له اسرائيل وي ٦٠ بني دلاياه
٦١ بني طوبياه بني نقوداه شپږ سوه او دوه پنځوس ٦١ او کوهيانو له
اولاده بني حباياه او بني هقوص بني برزلّي هغه چه ښځه ئې د
برزلّي هغه جلعادي له لونړو واخستله او د هغه په نوم نومړی
٦٢ شه ٦٢ دوی هغو نسبنامو والوله خپل کتابت ولټوه مګر و نه مونده
٦٣ نه شه دي د پاره دوی له کوهينت پليت وګڼلي شول ٦٣ او دوی
ته هغه ترشاتا وويل چه ترڅو پورې چه يو کوهين له اوريم او له
٦٤ تميم پورته نه شي دوی د قدوس المقدسانو نه نه خوري ٦٤ ټول
جمعيت ګډه يو سوه دوڅلوېښت زره او درې سوه شپيته وو
٦٥ ٦٥ بې د دوی له وينځو او مريونو د غه څو اوه زره درې سوه
اوه ديرش وو او له دغونه دوه سوه سرودګران او سرودګرې
٦٦ وې ٦٦ او د دوی آسونه اوه سوه او شپږ ديرش وو د دوی
٦٧ کچرې دوه سوه او پنځه څلوېښت وې ٦٧ د دوی اوښان څلور
سوه او پنځه ديرش وو د دوی خرونه شپږ زره او اوه سوه او
٦٨ شل وو ٦٨ او څنو له پلانيو سردارانو چه په اورسليم کښې بيت
يهوه ته راغلل نو په فداسره ئې د بيت الله د پاره قربان کړل

تاچه

۶۹ تا چه هغه بیا په خپل مقام کښې ودرولې شي ۶۹ دوي د
خپل طاقت په موافق د کاریګرې د خزانې د پاره یو شپیته زره
دارا کماني د سرو زرو او پنځه زره منه تبریز سپین زر او د کوهینانو
۷۰ یو سل کتاني جامې ورکړل ۷۰ نو هغه کوهینان او لاویان او څني
له امّت نه او سروکران او دروانان او هغه نتنیم په خپلو
خپلو ښهرونو کښې او سیدل او ټول اسرائیل په خپلو ښهرونو
کښې ٭

دریم باب

۱ آ او چه اوومه میاشت لګیا شه او بني اسرائیل په خپلو
ښهرو کښې وو نو امّت د یوه سړي په شان اوشلیم ته
۲ جمع شه ۲ او یشوع بن یوځاداق او د ده ورونړه هغه
کوهینان او زربابل بن شالتیئیل او د ده ورونړه پورته شول
او د اسرائیل د الله مذبح ئې بنا کړ چه په هغه باندې د سېزلو
قربانۍ وخېژوي لکه چه د موسی سړي الله په توریت
۳ کښې لیکلي شوي دي ۳ او هغه مذبح ئې د هغه په کرسي
باندې ودراوه ځکه چه د هغو ملکونو له قومونو په دوي باندې
خوف وه او دوي یهوه لره په هغه باندې د سېزلو قربانۍ
۴ خېژولې د صبا او د بیګا ۴ او دوي د جُنګړي عید په عمل
راوړ لکه چه لیکلي شوي دي او د سېزلو قربانۍ د ورځي ورځي
۵ په شمار سره د ورځي ورځي د دستور په موافق ۵ او پس
له دغه مدامې د سېزلو قرباني او د نویو میاشتو او د
یهوه ټول عیدونه هغه مقدّسان او د هر هغه چه به په
۶ فدا سره یهوه لره فدا قرباني کیږي راوړلې ۶ د اوومې میاشتې له
اوّلي ورځي به دوي یهوه لره د سېزلو د قرباني خېژولو

شروع وکړه او لا تراوسه د خداوند د هیکل بنیاد ېښي نه وو
٧ ٧ او دوي سنګتراشونو او ترکاڼانو ته سپین زر ورکړل او
صیدو نیانو ته او صوریانو ته خوراک او څښاک او تېل ورکړل
چه د نښتر ونې له لبنان د یافو دریاب ته راوړي د کورس
بادشاه د فارس د رضانامې په موافق په دوي باند
٨ ٨ او په دویم کال د راتلو د دوي و بیت الله ته په اورشلیم کښې
په دویمې میاشتې زرُبابل بن شالتئیل او یشوع بن یوځاداق
او نورو ورونړو د دوي چه کوهینان وو او لاویانو او هغو ټولو
چه له بیرته وتنې د اورشلیم راغلي وو شروع وکړه او لاویان
ئې چه شل کالې هلک یا څه د پاسَ وو د بیت یهوه د پاره د
٩ ناظریدلو مقرر کړل ٩ او یشوع او د ده زامن او د ده ورونړه او
قدمئیل او د ده زامن بني یهوداه لکه یو ځان و دریدل چه
په بیت الله کښې په کاردارانو باندې ناظیري کوي بني حیناداد
١٠ د دوي د زامنو او د دوي د ورونړو هغه لاویان ١٠ او چه معمارانو
د یهوه د هیکل بنیاد کښېښود نو دوي هغه کوهینان په جامو
پوښیده کړي په تُوریو سره او هغه لاویان بني آصف په
ژنګونو سره مقرر کړل چه د اسرائیل د بادشاه داؤد په دستکارې
١١ باندِ د یهوه ثنا وکړي ١١ او دوي په ثنا او په حمد یهوه لره یو
تربله سرود وغږاوه څکه چه دي نېک دئ څکه چه د
ده مهرباني په اسرائیل باندي تر ابده پورې دي او ټول امّت
د یهوه په ثنا کولو لوي هواه وکړ د بیت یهوه د بنیاد بږدلو
١٢ په سبب ١٢ لیکن ډیرو له کوهینانو او له هغو لاویانو او پلارنیو
سردارانو چه سپین ږیري وو او چه هغه وړنبئ کورئ لیدلي
وو هر کله چه د دې بیت بنیاد د دوي د سترګو د وړاندي
کښېښودلي شه په لوي آوازئ وژړل او ډیرو به آوازونه د خوښئ

۱۳ په هواه پورته کړل ۱۳ هسي چه امّت د خوښي هواه آواز د اښت
دژړا له اواز نه امتیاز کولي نه شه ځکه چه هغه امّت
په لوی هواه سره ناري وهلي او هغه اواز تر لري پوري اوریدلي شه

څلورم باب

۱ آ او چه د یهوداه او د بنیامین دښمنانو واوریدل چه د
۲ جلا وطني زامن د یهوه الله د اسرائیل هیکل جوړوي ۲ نو
دوي زربابل ته او د پلانیو سردارانو ته ور نژدي شول او ورته
ئي وویل چه مونږ به هم له تاسي سره بنا کوو ځکه چه
مونږ ستاسي په شان ستاسو د الله طلب کوو او مونږ د
آصرحدون بادشاه د آشور له ورځو نه چه مونږ ئي دلته را
۳ وخیژولي ورته ذبحه کونکي یو ۳ او دوي ته زربابل او یشوع
او نورو سردارانو د اسرائیل وویل چه ستاسو ده نشته چه
له مونږ سره څمونږ د الله بیت بنا کوئ مګر مونږ خو یواځي
یهوه الله د اسرائیل ته بیت جوړ کړو لکه چه مونږ
۴ ته کورش شاه فارس فرمایلي دي ۴ او د ملک خلقو
د یهوداه د خلقو لاسو ته سُست کونکي وو او له بنا
۵ کولوئ پریشان کړل ۵ او په دوی باندي د رشوت
صلحکاران آخستونکي وو چه د دوي مصلحتونه باطل
کړي ټولي ورځي د کورش شاه فارس او تر داریاوش
۶ شاه فارس پوري دا حال وه ۶ او د احشویروش په
بادشاهي کښي د ده د بادشاهي په شروع کښي دوي
د یهوداه او د اورشلیم په اوسیدونکو شیطاني ولیکه
۷ ۷ او د ارتحششتا په ورځو کښي بشلام او مثرداث
او طبئیل او د دوي نور ملګرو ارتحششتا شاه فارس ته

ولیکه

لیکله او هغه نوشته په آرامي حرفونو لیکلي وه او ترجومه ئې هم
۸ په آرامي وه ۸ رحوم خاوند حکم خاص او شمشاي کاتب یوه
اجر نامه په اورشلیم باندي ارتحششتا بادشاه ته داسي ولیکله
۹ ۹ پس له ادب الآداب رحوم میر خوند شاه او شمشی
کاتب او د دوي نورو هم نامان دینان او افرصتکیان طرپلیان
۱۰ او افارسیان او ارکویان او بابلیان شوشنکانیان ۱۰ او دهویان
او عیلامیان او نور قومونه د جلا وطني د آسنپر بزرگ الکرام
راوستل او د سامره په ښهرونو کښې ئې واوسول د نهر په
۱۱ پوري غاړي وغیر وغیره ۱۱ او د هغې خط نقل چه دوي ورلره
په ارتحششتا بادشاه ته واسوله داوه ستا هغه مریونه
۱۲ کسان چه د نهر په پوري غاړي دي وغیره ۱۲ بادشاه ته د
معلومه وي چه هغه یهودیان چه ستا له طرف نه په مونږ
باندي راختل اورشلیم ته راغلي دي او هغه باغي او بد ښهر
بنا کوي او دیوالونه ئې پوره کړل او اساسونه ئې وګنډل
۱۳ ۱۳ نو اوس د بادشاه ته معلومه وي چه که دا ښهر بنا کړی
شي او دیوالونه ئې پوره شي نو به نه جزیه او نه به محصول
او نه به راهداري ادا کړي نو بادشاهانو ته به اخیر نقصان
۱۴ ورسیږي ۱۴ او اوس په دي قبول سبب چه مونږ د بادشاه
د محل نمک خواره یو او مونږ ته لایقه نه ده چه د بادشاه
عورات نقصان ووینو دي دپاره مونږ دروا ستوله بادشاه
۱۵ ته مو معلوم کړل ۱۵ تاچه تحقیقات ستا د پلرونو د دفتر
په کتاب کښې کړي شي نو ته به د دفتر په کتاب کښې ومومې
او ته به پوه شي چه دا ښهر باغي ښهر دی او بادشاهانو
او صوبو ته نقصان سند دی او له قدیمو ورځوئې د دي
په مینځ کښې شدتداري کړي دي د دي د پاره دغه ښهر

ویران کړي شوي وه ١٦ او سونږ بادشاه پوه کوو چه که دا ١٦
ښهر بنا کړي شي او دیوالونه ئې پوره کړي شي نو به دي
سبب کښ تا لره به پوري غاړي د دریاب هیڅ بخره نه وي
١٧ نو بادشاه رحوم میرِ خوندِ شاه ته او شمشي کاتب ١٧
ته او نورو همنامانو ته چه به سامریه کښ او سیدل
او هغو نورو باقیه وُ ته چه به پوري غاړي د دریاب وو
پیغام واستاوه - سلام - وغیره - ١٨ هغه نویشته نامه ١٨
چه تاسو ماته را آستولي وه ځما د وړاندي به صاف
طور سره ولوستلي شوه ١٩ او له ما خوند لاره او تلاش ١٩
ئې وکړه او وموندلي شه چه دغه ښهر له عالموور څو به
بادشاهانو باندي ځان هسک کړي دي او به دغه کښ
یاغیتوب او شدّتداري جوړ کیږي ٢٠ او به اورشلیم کښ ٢٠
ډیر زوراور بادشاهان وو او د دوي د نهر به ټولي پوري
خواؤ سلطنت کړي ده او هغه دوي ته جزیه او محصول
او راه داري ورکړي شه ٢١ نو اوس فرمانِ طعام وکړئ ٢١
چه د دغو کمبروانو کار باطل کړي شي او چه دغه ښهر بنا کړي
نه شي څو چه له مانه فرمانِ طعام صادر نه شي ٢٢ خبردار ٢٢
شئ چه به دی کار کښ کمراهي ونه کړئ ځله دِ د بادشاهانو
د نقصان د پاره ضرر لوییږي ٢٣ پس له دي چه د ٢٣
ارتحششته بادشاه نویشته خط نقل د رحوم او د شمشي
کاتب او د دوي د همنامانو د وړاندي ولوستلي شه نو
دوي به تړپ سره اورشلیم ته به یهودیانو باندي ورغلل
او هغوي ئې به زور د بازو او به قوّت باطلول ٢٤ پس له دي ٢٤
کار خدمت د بیت الله چه به اورشلیم کښ وه باطل شه
او تر دویمه کاله د بادشاهي د داریاش بادشاه د فارس پوري
باطل وه ٭

پنځم باب

١ ١ اوحجي نبي او زکريا ابن عدو نبيان هغو يهوديانو ته
چه په يهوداه او په اورشليم کښې وو نو په هغوي باندې
٢ د الله د اسرائيل په نوم نبوّت وکړ ٢ پس له هغه زربابل
زوي د شألتيل او يشوع زوي د يوصاداق پورته شول او
د بنا کولو د بيت الله چه په اورشليم کښې ده شروع ئې وکړه
٣ او له دغو سره انبياؤ د الله هم مددګاران وو ٣ په هغې زماني
د پورې غاړې پيشوا تتناي او شتربوزناي او دغو همنامانو
ورته راغلل او دوي ته ئې داسې وويل چه چا تاسې ته شاهي
خوند حکم درکړي دي چه دا بيت بنا کړئ او چه هغه ديوال
٤ پوره کړئ ٤ پس له دغه موږ داسې ورته وويل چه د هغو
٥ ګبروانو څه نومونه دي چه دا بنيان بنا کوي ٥ او د
يهوديانو په سپينږيرو د دوي د الله سترګې وې او هغو
باطلولې نه شول ترڅو پورې چه دغه خوند حال دارياس
ته ورسيدله او بيا له دغه دوشته نامه په دې کار
٦ باندې تميز کړي شي ٦ د هغې اګاه نامې نقل خط چه تتناي
صوبه دار د نهر د پورې غاړې او شتربوزناي او دده همنامو
افرسکيان چه د نهر په پورې غاړې دي دارياس بادشاه ته
٧ واستوله ٧ دوي هغه ته پيغام واستوه او په هغه کښې
٨ داسې ليکلي وو ٨ دارياس بادشاه لره تول قسم سلام
بادشاه ته دې معلوم وي چه موږ د يهوداه صوبې ته روان
شولو د لوي الله بيت ته او هغه په لويو کاڼو جوړيږي او په
ديوالو کښې لرګي ږدلې شي او دا کار خدمت په فرناني سره
٩ خدمت کيږي او د دوي په لاسونو کامياب کيږي ٩ پس
له دغه موږ له هغو سپينږيرو پښتنه وکړه او داسې مو ورته

وويل

وویل چه تاسې ته د دې بیت د بناکولو او د دې دیوالونو
١٠ د پوره کولو حکم خوند شاه چا کړي دي ؟ ١٠ او د هغو د
نومونو پښتنه موهم وکړه چه درو ئې ښیو چه د
هغو کبروانو نومونو ولیکو چه د دوي سرداران وو
١١ ١١ او دوي داسې پیغام راپوهولو ویلئ چه موږ د آسمان
او د زمکي د الله هغه بندګان یو او دا بیت بناکوو چه
له قدیمو کالونو دیر وراندي بنا شوي وه او دغه د اسرائیل
١٢ یوه لوي بادشاه بناکړ او پوره ئې کړ ١٢ مګر پس له هغه چه
څمونږ پلرونو د آسمان الله په غصه کړ نو دوي ئې د
نبوکدنځر بادشاه د بابل په لاس ورکړل هغه کسدي
چه دا بیت ئې سټره کاوه او امّت ئې بابل ته په بندبوت
١٣ ١٣ لیکن په اوّل کال د کورس بادشاه چه د بابل بادشاه وه
١٤ کورس د دي بیت الله د بنا کولو حکم خوند وکړ ١٤ او هم
د دي بیت الله د سرو او د سپینو زرو لوښي چه نبوکدنځر
له هغه هیکل چه په اورشلیم کښې وه ییستلي وو او هغه
هیکل ته چه په بابل کښې وه ئې وړي وو کورس بادشاه
هغوي له هغه هیکل چه په بابل کښې وه راوییستل او یو
١٥ ششبضر نومې ته چه ده پیشوا کړی وه ورئې کړل ١٥ او
هغه ته ئې وویل چه دا لوښي واخله روان شه او هغه
هیکل ته ئې وروړه چه په اورشلیم کښې دي او بیت الله
١٦ د په خپل ځاي بنا کړي شي ١٦ پس له دي دغه ششبضر
راغي او بنیاد د بیت الله چه په اورشلیم کښې دي ئې اساس
کیښود او له دغه وقت تر اوسه پوري بنا کیږي او لا سلیم
١٧ نه دي ١٧ او اوس که د بادشاه په نزد ښه وي نو د بادشاه په
خزاني کښې چه هلته په بابل کښې ده تالاش د وکړي شي

که چري داسي وي چه کورش بادشاه له طرف نه حکم خوند
د دي بيت الله د بنا کولو چه په اورشليم کښي دي لګيا شه
که نه او په دي خبري کښي دِ بادشاه خپله رضامندي
را واستوي ※

شپږم باب

١ آ او داريوش بادشا حکم خوند وکړ چه په هغه بيت
الکُتُب کښي چه هلته خزاني کيښودلي شوي په بابل
٢ کښي تلاش دِ وکړي شي ٢ نو په اَحمتا په محل کښي د
ماديانو په صوبي کښي يَي يو مجلد نغښت وموندو شه
٣ او داسي دفتر په کښي ليکلي وه ٣ د کورس بادشاه
په اوّل کال کورس بادشاه په باب د بيت الله چه په
اورشليم کښي دي حکم خوند کيښود چه هغه بيت دِ
بنا کړي شي هغه ځاي چه ذبيحي ذبح په کښي کوي او
اساسونه يَي دِ مضبوط ودرولي شي او د هغه اوچت
والي دِ شپيته هاتي او پلن والي دِ هم شپيته هاتي وي
٤ ٤ دري پيوند شوي صفونه دِ د جليلو کاڼړو وي او يو
صف د نويو لرګو او خرڅ دِ د بادشاه له کوره وکړي شي
٥ ٥ او د بيت الله د سرو او د سپينو زرو لوښي هم چه
نبوکد نصر له هغه هيکل چه په اورشليم کښي دي را
يستلي وو او بابل ته يَي بيولي وو بيرته دِ ورکړي شي
او تلل دِ وي هغه هيکل ته چه په اورشليم کښي دي
٦ خپلو ځايونو ته او په بيت الله کښي دِ کيښي وي ٦ نو
اوس د نهر د پوري خوا ته پيشوا تتني او شتربوزناي
او د دوي همنامان ستاسي هغه افرسکاي چه له نهر پوري

٧ خوا دي تاسي له هغه ځاي نه لري شئ ٧ تاسي دي
بيت الله کار خدمت پريږدئ: دغه پيشوا د يهوديانو
او د يهوديانو سپينږري دِ بيت الله د هغه په ځاي
٨ باندي بنا کړي ٨ بي له دي حکم خوند کوم چه تاسو د
دغو يهوديانو د سپينږيو سره د دي بيت الله د بنا
کولو د پاره څه به کوئ - دا - چه د بادشاه د ګټلو يعني
د درياب د پوري خوا د جزيي دِ دغو کبروانو ته خرڅ
٩ نرناني سره ورکړي شي چه باطل دِ کړي نه شي ٩ او هرڅه
چه د دوي په کار وي سخي او ګډان او پسرلي د آسمان
د الله د سيځلو د قربانيو د پاره او غنم او مالګه او شراب او
تيل هر هرڅه د هغو کوهينانو د امر کولو په موافق چه
په اورشليم کښي دي بي عذره او بي غلطي ورځ په ورځ
١٠ دِ هغو ته ورکولي شي ١٠ تاچه دوي خوشبويه قرباني
د آسمان و الله ته تيره کوي او د بادشاه او د ده د زامنو
١١ د ژوندون د پاره دعا غواړي ١١ او ما حکم خوند کيښودلي
دئ چه هرهغه څوک چه دا پيغام تبديل کړي نو د
هغه له کور تيرونه دِ وکاږلي شي او پري دِ اويزاند کړي
او دار دِ کړي شي او د دي خبري د پاره دِ د هغه کور
١٢ ځاي ضرور دِ کړي شي ١٢ او هغه الله چه خپل نوم يې
هلته يښئ دئ ټول بادشاهان او خلق دِ وغوزوي چه
دا بيت الله دغه چه په اورشليم کښي دي د بدل
او د نيست کولو د پاره لاس ور اوږد کړي: ما داريااس
حکم خوند وکړ ازفرناني سره دِ په خدمت راولي شي
١٣ ١٣ نو د درياب د پوري خوا پيشوا تتني او شتربوزني
او د دوي همنوهان د هغه په موافق چه داريااس

بادشاه وروَاستاوه ازفرناني سره ئې په خدمت راوړل
١٤ ١٤ نو د يهوديانو سپينږيو بِنا كونكي وو او د حجي نبي او د ذكرياه
بن عِدّو په نبوت سره كامياب شول او دوي د اسرائيل
د الله د شاهي خوند به موافق او د كورس او د دارياس
او ارتحششتا بادشاهان د فارس د شاهي خوند به موافق
١٥ بِنا وكړل او تمام ئې كړه ١٥ او دا بيت دادار په مياشتي كښې
په دريم تاريخ چه د دارياس بادشاه د بادشاهي شپږم كال
١٦ وه تمام شه ١٦ او بني اسرائيل او كوهينانو او لاويانو او باقي
د جلاوطني زامنو د دي بيت الله مخصوص په خوښۍ
١٧ سره په خدمت راوړل ١٧ او دوي د دي بيت الله د مخصوصي
د پاره سل غوايان او دوه سوه موږونه او څلور سوه پسيري
قربان وكړل او د ټول اسرائيل د خطا د قرباني د پاره
دوولس سيرلي د وزونو د دوه لسو فرقو د اسرائيل د شمار
١٨ په موافق ١٨ او دوي هغه كوهينان د دوي د ويشونو په
موافق او هغه لاويان د دوي د حلقيو په موافق د هغه
الله د عبادت د پاره چه په اورشليم كښې دي لكه چه
د موسيٰ په كتاب كښې ليكلي دي
١٩ ١٩ او د اوّلي مياشتي په څلورلسم تاريخ د جلاوطني ځامنو
٢٠ عيد فصح عمل وكړ ٢٠ ځكه چه كوهينانو او لاويانو خپل ځانونه
لكه يو ځان پاک كړي وو او ټول واړه پاک شوي وو نو دوي
د جلاوطني د ټولو ځامنو د پاره او د هغو كوهينانو د دوي ورونو
٢١ د پاره فصح ووازه ٢١ او بني اسرائيل هغه چه له جلاوطني جاراغلي
شوي وو او ټول چه د زمكي د قومونو له گنديتوب نه خپلو
ځانونو ئې بيل وبدل كړي وو تا چه د يهوه الله د اسرائيل
٢٢ ولټوي فصح ئې وخوړ ٢٢ او دوي په خوښي سره اوه

ورځي د فطيرو د دوه‌يو عيد په عمل راوړو ځکه چه خداوند
دوي خوشحال کړي وو او د آشور د بادشاه زړه ئې دوي
په لوري کرز ولي وه چه بيت الله د الله د اسرائيلو په
کاريګري کښې د هغو لاسونو تکړه وکړي ؞

اوم باب

۱ آ پس له دي خبرو د فارس د بادشاه ارتحشتتا په
بادشاهي کښې عزرا بن سرايا بن عزرايا بن خلقياه
۲،۳ ۲ بن شلوم بن صدوق بن اخي‌طوب ۳ بن عمريا
۴ بن عزريا بن مرايوث ۴ بن زرايا بن عزي بن بوقي
۵ ۵ بن ابي‌شوع بن فني‌حاس بن العازار بن اهرون
۶ هغه سردار کاهن ۶ دغه عزرا له بابل نه وخوت او ده
په هغه توريت د موسي کښې چه خداوند يهوه
الله د اسرائيل ورکړي وه خوش نويس کاتب وه او
بادشاه ده ته لکه ټول غوښتونه ئې ور وبخښله لکه لاس
۷ د يهوه الله په ده باندي وه ۷ او له بني اسرائيل او له هغو
کوهينانو او لاويانو او له سرودګرانو او له دربانانو او د
هيکل له بندګانو ځني د ارتحشتتا بادشاه د بادشاهي
۸ په اوم کال کښې اورشليم ته وختل ۸ او دا په پنځمي
مياشتي چه د هغه بادشاه اوم کال وه اورشليم ته
۹ ورسيده ۹ ځکه چه د اولي مياشتي په اول تاريخ بنياد
د بابل د ختلو ئې کيښود او د پنځمي مياشتي په ورومبي
تاريخ ده اورشليم ته ورسيده لکه لاس د ښيګړي
۱۰ د الله د ده ور باندي وه ۱۰ ځکه چه عزرا خپل زړه تيار
کړي وه چه د خداوند د تورات طلب وکړي او چه

هغه په عمل راوړي او چه د اسرائیل په مینځ کښ د
فرضونو او عدالتونو تعلیم ورکړي
۱۱ ۱۱ او دا نقل خط د هغه نوشته چه هغه بادشاه
ارتحششتا عزرا هغه کوهین او کاتب د یهوه د فرضونو
او حقونو د کلامونو په اسرائیل باندي وه : دغه ده
۱۲ ۱۲ ارتحششتا شاهنشاه هغه عزرا کوهین کاتب داته لره
د آسمان د الله ساهیرَ وغیره
۱۳ ۱۳ زه حکم خوندکوم چه ځما په بادشاهي کښ هغه ټول چه د
اسرائیل له خلقو او د دوي له کوهینانو او لاویانو چه خپل
ځانونه نفل کوي چه اورشلیم ته ځي له تا سره د لاړشي
۱۴ هرکله چه ته د بادشاه له قدمَ او د هغه له اوو صلاح کارانو
له طرفَ استولي کیږي چه ته د خپل الله د داد په موافق
چه ستا په لاس کښ دي په یهوداه باندِ او اورشلیم لره
۱۵ تحقیقات وکړي ۱۵ او چه هغه سپین او سره زر ووړي
چه بادشاه او د ده صلاح کارانو نفل کړي دي د اسرائیل
۱۶ د الله د پاره چه مسکن ئې په اورشلیم کښ دي ۱۶ او ټول
سپین او سره زر چه ته ئې د بابل په ټولي صوبې کښ
گټلي شي له هغو نفل قربانیو سره چه هغه امّت او هغه
کوهینان ئې د خپل الله د بیت د پاره چه په اورشلیم
۱۷ کښ دي خپلو ځانونو سره نفل قرباني کونکي دي ۱۷ په دی
سبب هم ازفوناني سره په دغو نقدیو غوایان او موږونه
او پسرلي او د دوي د اوړه هدیي او د دوي د ټویولو قربانیو ویرګا
او په هغه مذبح باندِ چه په بیت الله کښ دي په اورشلیم
۱۸ کښ به قرباني کوي ۱۸ او هرڅه چه تا ته او ستا ورونړو ته
ښه ښکاریږي په باقي سپینو او سرو زرو سره خدمت کوئ

نو د خپل الله د رضامندي په موافق ئې خدمت کوئ ۱۹ او ۱۹
هغه لوښي چه د ستا د الله د بیت د عبادت د پاره ورکړي
شوي دي هغه د اورشلیم د الله په قدم ادا کړئ ۲۰ او ستا ۲۰
د الله د کور باقي پوکار شیزونه چه په تاځ ورکول پرېوزي
هغه دي د بادشاه له بیت الکنج ورکوه ۲۱ او زه هو زه ۲۱
ارتحششتا بادشاه د دریاب د پوري خوا هغو ټولو
گنجبارانو ته حکم خوند د راوم چه هر څه چه عزرا هغه
کوهین : کاتب داد د آسمان د الله له تاسو وغواړي
هغه دِ از فرناني سره په خدمت راوړلي شي ۲۲ تر سلو ۲۲
قنطارو سپینو زرو او تر سلو کړو غنمو او تر زر بټونو
شرابو او تر سلو بټو تیلو پوري او مالګه لا لیکني لیکنه
۲۳ هر څه چه د آسمان د الله له خوند کیږي هغه دِ د ۲۳
آسمان د الله د بیت د پاره از درستي سره په خدمت
دِ راوړلي شي ولي دِ د بادشاه او د ده د زامنو په بادشاهي
باندِ قهر پرېوزي ۲۴ او تاسو له پوهونکي یو چه په ټولو ۲۴
کوهینانو او له لاویانو او زمزمه بانو او دروانانو او نثنیانو بلند
او عبادت والو د دي بیت الله جزیه محصول او راه داري
لګول اختیار نشته ۲۵ او اي عزرا ته د خپل الله د هغه ۲۵
حکمت په موافق چه ستا په لاس کښې دي قاضیان
او دیوانان مقرر کړه چه د وي د یوانان وي د دریاب د
پوري غاړي د ټولو امّت د پاره هغو ټولو د پاره چه ستا
د الله دادونه پېژني او تاسي هغو نه چه نه ئې پوهیږي
ور وپوهوئ ۲۶ او هر څوک چه ستا د الله داد او د بادشاه ۲۶
داد عبادت ونه کوي نو از فرناني سره دِ دیوان پري
جوړولي شي: یا موت د پاره یا د شړلو د پاره یا د دولت

د جریمانو د پاره یاد اسیر کولو د پاره وي ※
۲۷ ۲۷ مبارک دِ وي یهوه څښتن د پلرونو الله چه د بادشاه
په زړه کښې لکه دغه کیښودلي دي چه هغه بیت یهوه
په اورشلیم کښې ښایست کړي او چه په ما باندي ئې د
۲۸ باد شاه او د ده د صلاحکارانو ۲۸ او د باد شاه د ټولو سردارانو
د جبارانو د وړاندِ ئې مهرباني غوړولي ده او زه به خپل ځان
تکړه شوم لکه لاس د یهوه الله ځما : په ما باندِ وه او ما
له اسرائیله سرداران جمع کړل چه له ما سره وخیژي ※

اتم باب

۱ ۱ او دغه د دوي پلارني سرداران دي او دا د هغو نسب نامه
ده چه د هغه بادشاه ارتحششتا په بادشاهي کښې له بابل
۲ له ما سره راوختل ۲ له بني فنیحاص جرشوم له بني
۳ ایثامار دانیال له بني داؤد حطوش ۳ له بني شکنیاه
له بني فرعوش زکریاه او له ده سره په نسب نامه نارینه
۴ سل پنځوس ۴ له بني فحث مواب الیهوعینای بن زرحیاه
۵ او ور سره دوه سوه نارینه ۵ له بني شکنیاه بن یحزیئیل او
۶ ور سره درې سوه نارینه ۶ او له بني عادین عبد د یوناثان زوی
۷ او ور سره پنځوس نارینه ۷ له بني عیلام یشعیاه بن عثلیاه
۸ او ور سره اویا نارینه ۸ او له بني شفطیاه نه زبدیاه بن
۹ میکائیل او ور سره اتیا نارینه ۹ له بني یوآب عوبدیاه
۱۰ بن یحیئیل او ور سره دوه سوه او اتلس نارینه ۱۰ او له بني
۱۱ شلومیث ابن یوسفیاه او ور سره یو سل او شپیته نارینه ۱۱ او
له بني بیابي نه زکریا بن بیاباي او ور سره اته ویشت نارینه
۱۲ ۱۲ او له بني عزجد یوحانان بن هقاطان او ور سره یو سل او لس

١٣ نارينه ١٣ او له بني ادونيکام ورستني وال او د هغو دا نومونه
دي اليفاط او يعئيل او شمعياه او دوي سره شپيته نارينه
١٤ ١٤ او له بني بغواي عوتاي او زبود او ور سره اويا نارينه ٭
١٥ ١٥ او ما دوي د هغه رود په لوري چه اهاوا ته بهيږي جمع کړل
او هلته دري ورځي ديره شولو او ما په امت او په کوهينان بينا
١٦ شولم ليکن د لاوي له زامنو مې هلته ونه موند ١٦ نو ما سړي
واستاوه د اليعزر او د ارئيل او د شمعياه او د الناثان او د
ياريب او د الناثان او د ناثان او د زکرياه او د مشلام د پاره
چه سرداران وو او د يوياريب او د الناثان د پاره چه فهمدار
١٧ وو او را مې و بلل ١٧ او دوي مې په ادو باند چه په هغه ځاي
کاسفيا سردار وه فرمان وکړ او د دوي په خولو کښې مې
هغې خبري کيښودلي چه ادو ته او د ده ورونړو هغه نتنيم
ته په هغه مکان کاسفيا کښې خبره پر وکړي چه د الله ځمونږ
١٨ د بيت د پاره مونږ لره خدمتکاران مونږ لره راولي ١٨ نو دوي
مونږ ته موافق د لاس د الله ځمونږ چه په مونږ باند ښه
وه يو هوشمند سړي راوست له بني محلي بن لاوي بن
اسرائيل؛ او شربياه او د ده زامن او د ده ورونړه اته لس
١٩ ١٩ او حشبياه او ور سره يشعياه له بني مراري نه او د دوي
٢٠ ورونړه او د دوي زامن شل ٢٠ او له نتنيم نه هغوي چه
داود او د ده سردارانو د لاويانو د خدمت د پاره مقرر
کړي وو له نتنيم دوه سوه او شل دغه ټول په خپلو
٢١ خپلو نومونو سره لقب شوي وو ٢١ او ما هلته په رود باند
د اهاوه د روژي لرلو منادي وکړه چه مونږ د خپل الله
د وړاندي خپلو ځانونو اندوه‌ګين وکړو چه له ده نه يوه
راسته لار ځانونو لره او ځمونږ تيي کيو او ځمونږ ټول مال

مويشي

۲۲ موښتي لره ولټوو ۲۲ ځکه چه زه وشرميدلم چه له بادشاه
نه مې لښکر او سواره غوښتلي وي چه په لاري کښې ځمونږ
له دښمنانو نه مددگاري وکړي ځکه چه مونږ بادشاه ته
خبره وکړه ويل به مو چه ځمونږ د الله لاس په هغو ټولو
د ښيگړي د پاره دي چه د ده طالبان دي چه د دوي
خيروي او د ده توان او د ده غضب په هغو ټولو دي چه
۲۳ دي ترک کړي ۲۳ نو مونږ روژه ولرله او په دغه باند مو
۲۴ له خپل الله لټاوه او ده قبول کړو ۲۴ او ما له سردارانو
کوهينانو دولس بيل کړل شربياه او حشبياه او له دوي
۲۵ سره د دوي له ورونړو لس ۲۵ او دوي ته مې هغه سپين
او هغه سره زر او لوښي چه ځمونږ د الله د بيت پيښکښي
وو وجوکل چه بادشاه او د ده صلح کارانو او د ده سردارانو
او ټول اسرائيل چه موجود وو پيښکښ پورته کړي وو
۲۶ ۲۶ او ما ښپږ سوه او پنځوس قنطاره سپين زر او سل
قنطاره د سپينو کليو او سل قنطاره د سرو زرو د دوي
۲۷ لاس ته ور جوکل ۲۷ او شل کټورۍ د سرو زرو يو زر
دراهم او دوه کالي د صيقل کړي شوي کره زيږو قيمت بها
۲۸ لکه سره زره ۲۸ او ما دوي ته وويل چه تاسي د يهوه
مقدس يۍ او کالي هم مقدس دي او سپين او سره زر
۲۹ يهوه ستاسي د پلرونو الله لره نفلي هديه دي ۲۹ نو بيدار اوسۍ
او ساتنه يۍ کوۍ څو چه تاسي د سردارانو کوهينانو او د لاويانو
او د اسرائيل د پلارنيو سردارانو د وړاندي د بيت يهوه په
۳۰ خونو کښې وجوکۍ ۳۰ او هغه کوهينانو او هغه لاويانو وزن
د هغو سپينو او د هغو سرو زرو او د هغو کليو قبول له چه
اورشليم ته يۍ بيت الله ځمونږ ته يوسي ٭

۳۱ نو مونږ د اولي میاشتي په دوولسم تاریخ له اهوا رود نه ۳۱
کوچ وکړ چه اورشلیم ته ورشو او خمونږ د الله لاس په مونږ
باندي وه او مونږ ئې د دښمن او د لاري د پټوني کونکو له ورغوي
نه خلاص کړلو ۳۲ او مونږ اورشلیم ته راغلو او هلته دري ورځي ۳۲
مقیم وو ۳۳ او مونږ څلورمي ورځي هغه سپین او هغه سره زر ۳۳
او هغه کالي لوښي خمونږ د الله په بیت کښې د مریموث زوي
د اوریاه کوهین په لاس جوکل او ور سره العازار بن
پنیحاس او ور سره یوزاباد بن یشوع او نوعدیاه بن بنوي
چه لاویان وو ۳۴ په شمار سره او تول لره وزن او په دغه وقت ۳۴
کښې تول وزن ولیکلي شول ۳۵ او د جلا وطني زامن چه له ۳۵
بندیواني نه راغلل د اسرائیل الله ته ئې د سیزلو قرباني وګذارلي
په تول اسرائیل باندي دوولس غوایان او د خطا د قربانۍ
د پاره شپږ نوي مږونه او اوه اویا وریږي او دوولس وزونه
هغه د خطا د قرباني وه دا تول د خداوند د سیزلو قربانۍ وي
۳۶ او د بادشاه داد: د بادشاه کښت دار فریزو ته او ۳۶
د رود د پوري غاړي پیشواهانو ته ورکړل او هغو هغه امت
او بیت الله ته مدد ورکړ ※

نهم باب

ا او چه دا تول پوره شول نو سرداران ماته را نژدي شول ۱
وئې ویل چه د اسرائیل قوم او کوهینان او لاویان د د زمکي
د قومونو له مینځه خپل ځانونه بیل کړي نه دي د دوي د
پلیتیو په موافق د کنعانیانو او د حتیانو او د فرزیانو او د
یبوسیانو او د عمونیانو او د موابیانو او د مصریانو او د اموریانو
۲ ځکه چه دوي د هغو له لوڼو د خپلو ځانونو د پاره او د خپلو ۲

زامنو د پاره نیولي دي او پاک تخم ئ د زمکي له قومونو سره
گډ کړي دي او سردارانو او د حاکمانو لاس په دې خیانت
۳ کښې اوّل شوي دي ۳ او چه ما دا خبره واوریده نو خپلې جامې
او خپل چادر م څیري کړ او د خپل سر او بږیري ویښته م ویستل
۴ او حیران کښیناستم ۴ نو هغوي ټول چه د اسرائیل د الله
له کلام نه لړزیدل د هغه جلاوطني په هغه خیانت باندې
ما ته را ټول شول او زه نماښام تر هدیې پورې حیران ناست
۵ وم ۵ او د نماښام د هدیې په وقت له خپل اندوه کولو پورته
شوم او څما په جامو او په څادر کښې چه څیري کړي شوي وې
په زنگونو م رکوع وکړه او یهوه الله خپل ته م ورغوي وغوړولي
۶ ۶ او و م ویل اې څما الله زه خو شرمیږم او ستا په لوري
د مخ په پورته کولو خجل کیږم اې څما الله څکه چه گناهونه
څمونږ پاس په سرونو څمونږ ډیر شول او څمونږ گرموالئ
۷ آسمان ته لویې شولې ۷ څمونږ د پلرونو له ورځو ترنن ورځې
پورې په لویې گرموالئ یو او څمونږ د گناهونو په سبب مونږ
او څمونږ بادشاهان او څمونږ کوهینان د زمکو د بادشاهانو
په لاس په توري او په بندیوانې او په لوټ او په زردروې
۸ ورکړي شولو لکه نن ورځ ۸ او اوس له یږ لحظې نه د
خداوند څمونږ د الله له نزد نه فضل وه چه مونږ لره یوه
خلاصي باقي پرېږدي او په خپل مقدس مکان کښې یو
میخ را کړي تا چه څمونږ الله څمونږ سترگې روښانه کړي
او څمونږ په غلامي کښې مونږ ته لږ څه د ژوندون ساتنه را کړي
۹ ۹ څکه چه مونږ غلامان وو مگر څمونږ الله مونږ څمونږ
په غلامي کښې نه پرېښودلو بلکه په مونږ باندې د فارس
د بادشاهانو د وړاندې مهرباني اوږده تا چه مونږ ته د

ژوندون ساتنه راکړي چه سونږ د خپل الله بيت اوچت
کړو اوخرابي ئې ودروو اوچه دي سونږ ته په يهوداه او
۱۰ په اورشليم کښې جدران راکړي ۱۰ او اوس مونږ پس
له دې نه څه ووايو اې څمونږ الله څکه چه مونږ ستا
۱۱ فرصونه ترک کړي دي ۱۱ هغه چه تا د خپلو بندګانو نبيانو
په لاس فرص وفرمايل و دِ ويل چه هغه زمکه چه تاسي
ورتمئې چه په ميراث ئې واخلئ هغه نجسه زمکه ده
د هغو زمکو د قومونو په نجاست او پليتي چه دوي
۱۲ په خپلو ګندګي ډکه کړي ده ۱۲ او اوس تاسي خپلي
لونړې د دوي زامنو ته مه ورکوئ او د دوي لونړې
خپلو زامنو ته مه نيسئ او د دوي سلامتي او د دوي
ښيګړه تر ابده مه غواړئ تا چه تاسي مضبوط شئ او د
زمکي ښيګړه وخورئ او خپل زامنو ته ترابده پوري
۱۳ وارثان کړئ ۱۳ او پس له هغو ټولو چه په مونږ باندي
څمونږ د بدو عملونو او لويو ګناهونو په سبب راغلل تا موږ
اې څمونږ الله له خپلو ګناهونو تر لاندي بيلولي يو او موږ
۱۴ ته دِ نجات راکړلکه دغه ۱۴ نو مونږ دِ بيا وګرزو او ستا
فرصونه مات فرار کوو څه؟ او د دي مکروهاتو په قومونو
سره خوښي وکړو څه؟ نو ته به په مونږ باندي خپه
نه شي څو چه مونږ فنا کړي نو نه به باقيه پاتي شي نه
۱۵ نجات ۱۵ اې يهوه الله د اسرائيل ته صادق يي چه مونږ
لکه نن ورځ باقي پاتي يو خلاصي کوره مونږ ستا د وړاندِ
په خپلو ګناهونو کښې يو څکه چه مونږ ستا د وړاندي
د دغه په سبب دريدلي نه يو ※

لسم باب

۱ او چه عزرا دعا وکړه او خواله ئي ويله او وئي ژړل او
د بيت الله د وړاندي پروت پريوت نو به ته له اسرائيل
نه يو ډير لوي ټولي ورجمع شه انسان او انسانياني او کراني
۲ ځکه چه امت به لوي ژړا سره وژړل ۲ او شکنيا بن يحيئيل
له بني عيلام نه ځواب ورکړ عزرا ته ئي ووېل چه مونږ
د خپل الله به خلاف خيانت کړي دي او بيګانه ښځي مو
د زمکي له قومونو واخستلي دي ليکن اوس هم اسرائيل
۳ لره به دي باندي اميد شته دي ۳ نو اوس دِ مونږ له خپل
الله سره وعده وکړو چه ټولي ښځي او هغه چه له دوي
زيږيدلي دي د خپل خاوند د مصلحت به موافق او د هغو
چه ځمونږ د الله به فرمان لرزيږي خارجي کړو او به
۴ موافق د توريت دِ عمل وکړي شي ۴ پورته شه ځکه
چه دا خبره به تا باندي ده او مونږ له تا سره يو تکړه شه
۵ او به عمل ئې راوړه ۵ او عزرا پورته شه او سردار کوهينانو
او لاويانو او ټول اسرائيل لره قسم وخوړاوه چه دوي به
۶ د دي خبري به موافق وکړي نو دوي قسم وخوړ ۶ او عزرا
د بيت الله د وړاندي پورته شه او د يهوحانان بن
اليا شيب وخوني ته لاړ شه : او چه هلته ورغي نو نه
ئي ډوډئ خوړه او نه ئي اوبه ځښلي ځکه چه ده د
۷ جلاوطني به خيانت باندي وير کاوه ۷ او بيا دوي د
يهوداه او د اورشليم به مينځ کښي ټولو زامنو د جلاوطني
۸ ته جار تيراوه چه اورشليم ته دِ را ټول شي ۸ او هر يو
چه د سردارانو او د سپينږيرو د مصلحت به موافق به
درو ورځو کښي رانه شي د هغه ټول مال مويشي به حرام

کړي شي او ده د جلاوطني له جمعت نه به بیلولی شي
۹ ۹ نو ټول کسان د یهوداه او بنیامین اورشلیم ته په درو
ورځو کښې راجمع شول یعني د نهمې میاشتې په شلم
تاریخ او ټول امت د بیت الله په رحب کښې کښیناست
۱۰ په دغې خبرې لړزیدونکي او له شیبې بارانونو په سبب ۱۰ نو
عزرا هغه کوهین پورته شه او دوي ته ئې وویل چه تاسي
خیانت کړي دي او بیګانه ښځې مو بندیان کړي دي چه د
۱۱ اسرائیل ګناه زیاته شي ۱۱ نو تاسي اوس یهوه ستاسي
د پلرونو د الله د وړاندي اقرار وکړئ او د ده رضا په عمل
راوړئ او د زمکي له قومونو ګوښې شئ او له پردیو ښځو نه
۱۲ ۱۲ نو ټول جماعت ځواب ورکړ او په لوي آوازئ ووېل چه
لکه تا خبره په مونږ باندې وکړه هم هسې به مونږ وکړو
۱۳ ۱۳ لیکن امّت ډیر دي او دا د شیبي بارونه وقت دي او
مونږ د باندې دریدلو طاقت نه لرو او دا کار هم نه د یوې
او نه د دوو ورځې دئ ځکه چه مونږ په دې کار کښې ډیر
۱۴ فسق کړي دي ۱۴ نو اوس ځمونږ سرداران د ټول جماعت
د پاره د ودریږي او هغه ټول چه ځمونږ په ښهرونو کښې
پردي ښځې اوسولي دي په لايق زمانو کښې د راشي او له دغو
سره د د هریوه ښهر سپین ږري او قاضیان ئې تر دي حده
چه را نه ځمونږ د الله د غضب ګرمي د دي خبري په
۱۵ سبب را نه وګرزي ۱۵ تش یوناتان بن عسائیل او یحزیاه
بن تقوه په دي کار و دریدل او مشلام او شبتي هغه
۱۶ لاوي د دوي مددګاري کوله ۱۶ او د جلاوطني زامنو هم
دا هسې وکړل او عزرا هغه کوهین او پلرني سرداران
کسان موافق د کورونو د پلرونو د دوي او هغه ټول نوم

به نوم کوښي کړي شول او د لسمي مياشتې به اوّل تاريخ د
١٧ دي خبري د تفحص د پاره کښيناستل ١٧ او به اوّلي ورځي
د اول مياشتي د هغو ټولو کسانو چه پردئ ښځي ئ اوسولي
١٨ وي تماموليئ ١٨ او د کوهينانو د زامنو به مينځ کښې وموندلي
شول چه پردئ ښځي ئ اوسولي وي له بني يشوع نه بن
يوصاداق او د ده ورونړه معسياه او اليعزر او ياريب او
١٩ جدلياه ١٩ او دوي هغو ته د خپلو ښځو به خارجولو لاسونه
ورکړل او د خپلو ګناهونو د پاره له رمي نه د يوه مړه به
٢٠ خپلو ګناهونو باندِ ٢٠ او له بني امير حنائ او زبديه
٢١ ٢١ او له بني حاريم معسياه او ايلياه او شمعياه او يحيئيل
٢٢ او عزّياه ٢٢ او له بني پشحور اليوعني او معسياه او
٢٣ اسماعيل او نثنئيل او يوزاباد او العاسه ٢٣ او له لاويانو
يوزاباد او شمعي او قلايا (هغه قليطا) او پتحياه او يهوداه او
٢٤ اليعزر ٢٤ او له هغو سرودګرانو الياشيب او دروانانو
٢٥ شلوم او طلم او اوري ٢٥ او له اسرائيله له بني پروش
رمياه او يزيا او ملکياه او ميامين او العازار او ملکياه
٢٦ او بناياه ٢٦ او له بني عيلام متنياه او زکرياه او يحيئيل
٢٧ او عبدي او يريموث او ايلياه ٢٧ او له بني زتّوته اليوعيني
٢٨ او الياشيب او متنياه او يريموث او زاباد او عزيزا ٢٨ او له
٢٩ بني بيباي يهوحانان او حننياه او زبّي او عثلي ٢٩ او
له بني باني نه مشلام او ملوک او عداياه او ياشوب
٣٠ او شال او راموث ٣٠ او له بني پحث موآب عدني او
کلال او بناياه او معسياه او متنياه او بصلئل او بنوي
٣١ او منسي ٣١ او بني حاريم اليعزر او يشياه او ملکياه او شمعياه
٣٢ ٣٣ او شمعون ٣٢ او بنيامين او ملوک او شمرياه ٣٣ له بني

حشوم متناي او متاتاه او زاباد او اليفلط او يريماي او منسي
او شمعي ٣٤ له بني باني نه سعدي او عمرام او اوئيل ٣٥ بنايه ٣٤ ٣٥
او بيديه او كلوهي ٣٦ او ونيه او مريموث او الياشيب ٣٧ او ٣٦ ٣٧
متنيا او متني او يعسو ٣٨ او باني او بنوي او شمعي ٣٩ او ٣٨ ٣٩
شلمياه او ناثان او عداياه ٤٠ او مكندبي او شاشاي او ٤٠
شاراي ٤١ عزرئيل او شلمياهو او شمرياه ٤٢ او شلوم او ٤١ ٤٢
امرياه او يوسف ٤٣ له بني نبو نه يعئيل او متثيا او زاباد ٤٣
او زبينا او يدو او يوئيل او بنايه ٤٤ دغو ټولو پردي ښځي ٤٤
اخستلي وي او ور نه ځيني وو چه ښځي او زامن ئې لرل ۞

تمام شه

نحمیاه

اوّل باب

۱ آ کلام د نحمیاه زوي د حکلیاه او د کسلو په میاشت په
شلم کال کښې داسي وشول چه زه په شوشن هغه بارو
۲ کښې وم ۲ او حناني چه یو ځما له ورونړو : هغه او څو کسان
نور له یهوداه راغلل او ما ورنه د هغو یهودیانو په باب
چه له بندیواني باقیه بچ شوي وو او د اورشلیم په باب
۳ پوښتنه وکړه ۳ او دوي راته ووي چه هغه باقیاه چه له
بندیواني نه را باقي شوي دي هلته په صوبې کښې به لوي
افت او په ملامت کښې دي او د اورشلیم دیوال نړیدلي
۴ او دروازي ئې په اور بلیدلي شوي دي ۴ او چه ما دغي
خبري واوریدلي کښیناستم او وم ژړل او څو ورځي م وير
کاوه او روژه م لرله او د آسمان د الله د وړاندي م دعا کوله
۵ ۵ او وم ویل چه اي یهوه الله د آسمانونو لوي او ویره ناک
ساتونکي د وعدي او د مهرباني هغو لره چه په ده مینه
۶ کوي او د ده فرضونه ساتي ۶ ستا غوږونه دِ اوس نغوتلي
وي او ستا سترګي پرانتلي تا چه ته د خپل بنده دعا واوري
چه زه اوس تاته ورځ او شپه دعا کوم په بني اسرائیل
باندي بندګان ستا او د بني اسرائیل په خطاوُ باندي چه
موږ ستا په خلاف خطا کړي ده اقرار کوم چه ما او ځما
۷ پلارني کور خطا کړي ده ۷ موږ تا لره په حبطي ګکړیدلي یو
او هغه فرضونه او حکمونه او عدالتونه چه تا موسیٰ بنده

٨ خپل ته وفرمایل و مو نه ساتل ٨ هغه کلام په یاد کړه که نه
چه موسیٰ بنده خپل ته دِ وفرمایه و دي ویل چه که تاسي
خیانت وکړي نو زه به تاسو په قومونو کښي تار په تار
٩ کړم ٩ اوکه تاسي ما ته را وګرزئ او ځما فرضونه وساتئ
او عمل پر وکړي نو که څړي ستاسي شړلي شوي د آسمانونو
په انتها کښي شوي وي : له هغه ځاي به ئې په راټولولو
راوستم اودوی به هغه مکان ته راولم چه ما غوره کړي دي
١٠ چه په هغه کښي خپل نوم ساکن کړم ١٠ اودوی ستا بندګان
او ستا امّت دي هغه چه په خپل لوي قدرت اوقوتناک
١١ لاس دِ فدا کړي دي ١١ ایَ خداونده زاري کړم که نه ستا
غوږونه دِ دخپل بنده دعا ته او ستا دهغو بندګانو دعا ته
چه ستا له نوم نه د ویریدلو اراده لري نغوتلي دِ وي که نه
او ته نن خپل بنده کامیاب کړه او د دي سړي د وړاندي
رحمتونه ورعنایت کړه که نه (ځکه چه زه د بادشاه ساقي وم)

دوکم باب

١ ١ او د نیسان په میاشت کښي په شلم کال د ارتحشستا
بادشاه : د ده د وړاندي شراب وه او ما هغه شراب واخستل
او بادشاه ته مې ورکړل او زه به د ده د وړاندي خپه شوي
٢ نه وم ٢ او بادشاه راته وویل چه ولي ستا مخ خپه دي
او ته رنځور هم نه يې؟ دا نور څه نه دي مګر د زړه خپګي
٣ نو زه ډیر وویریدم ٣ او بادشاه ته مې وویل چه بادشاه
دِ تر ابده پوري ژوندي وي ولي ځما مخ به خپه نه وي
چه هغه ښهر چه ځمونږ د پلرونو قبراستان کور خراب
٤ پروت دي او دروازي ئې اور خوړلي دي ٤ او بادشاه

را ته ووي چه ته به څه باندي لټونکي يې نو ما د آسمانونو
۵ الله ته دعا وکړه ۵ او بادشاه ته مې وويل چه که د بادشاه خوښه
وي او ستا بنده ستا د وړاندي خير خيريت وي نو دغه چه
يهوداه ته مې واستوه څمونږ د پلرونو د قبرونو ښهر ته چه زه
۶ ئې بنا کړم ۶ او بادشاه (او هغه بيگمه دده په څنگ کښي ناسته
وه) را ته وويل چه ستا سفر به تر څو پوري وي او کله به
راستون شي؟ نو بادشاه د وړاندي ښه ښکاره شوه چه
۷ ما واستوي او ما ده ته يوه زمانه کينبوده ۷ او ما بادشاه
ته وويل چه که په بادشاه ښه ښکاريږي نو د نهر د پوري خوا
پيشواهانو ته دِ اگاه پرواني راکړي شي چه دوي مې يهوديه
۸ ته تيروي ۸ او يوه اگاه پروانه آسف ته چه د بادشاه د فردوس
ساتونکئ دي چه هغه ما ته لرگي راکړي د لگړه پيونديدلو
د پاره د هغې دروازي د بارو چه په بيت لره دي او د ښهر د
ديوال د پاره او د هغه کور د پاره چه زه ور شم: او لکه چه لاس
۹ د ښيگړي د الله په ما باندي وه بادشاه ما ته راکړل ۹ نو
زه د پوری غاړي پيشواهانو ته ورغلم او د بادشاه اگاه پرواني
مې ورکړي او بادشاه له ما سره د لښکر سرداران او سواره
۱۰ واستول ۱۰ او چه سنبلط حوروني او طوبياه عموني غلام
واوريدل نو لوي بدي ورته بدکاوه چه يو سړي راغلي دي
۱۱ چه د بني اسرائيل خير غواړي ۱۱ او زه اورشليم ته راغلم
۱۲ او هلته دري ورځي وم ۱۲ او زه د شپي پورته شوم زه او لږ
څه کسان راسره وو او هغه څه چه څما الله څما په زړه کينبولي
چه زه به په اورشليم څه کوم هيڅ يو آدمزاد ته مې پري خرگند
نه کړ او له ما سره هيڅ چارپاي نه وه مگر هغه چارپاي چه
۱۳ زه پري سوار وم ۱۳ او زه د شپي د خوړي په دروازي

ووتم د عینِ تنین د دروازې او د ډیران تر دروازې پورې
او د اورشلیم دیوالونه چه نړیدلي وو او د هغه دروازې چه
اورخوړلي وې څیرې مې کړلې ١٤ او زه د چینې دروازې ته تیر ١٤
شولم او د بادشاه تالاؤ ته او د هغه چارپایي د تیریدلو ځاي
نه وه چه تر ما لاندې وه ١٥ نو زه د شپې په خوړې کښې ١٥
وختلم او دیوال مې څیر کاوه بیا وګرزیدم او د خوړې له
دروازې ننوتلم حاروتلم ١٦ او هغو حاکمانو ته معلوم نه شو ١٦
چه زه چرته لاړم او چه ما څه کول او ما تر دغه وقت پورې
یهودیانو ته او کوهینانو ته او امرایانو ته او حاکمانو ته او
نورو کارکونکیو ته نه څرګند اوه ١٧ او ما دوي ته وویل چه تاسي ١٧
دغه آفت وینئ چه مونږ په کښې یو چه اورشلیم خراب
شوي دې او دروازې ئې په اور سوزولي شوي دي راشئ چه
د اورشلیم دیوال بنا کړو چه بیس له دغه ملامتیا نه شو
١٨ او دوي مې څما د الله د لاس چه په ما باندې سبه وه ١٨
څرګند اوه او هم د بادشاه د خبرې چه ما ته ئې وویله . نو دوي
وویل چه پورته شو چه بنا کړو او دوي د دې سبه کار د پاره
خپل لاسونه مظبوط کړل ١٩ او چه سنبلط هغه حوروني او ١٩
طوبیاه هغه عموني مریي او جشم عربي واوریدل نو په ما
پورې ئې توقې وکړې او په مونږ باندې سپکې وهلې او وئې ویل
چه دا څه کار دې چه تاسي ئې کوئ تاسي په بادشاه باندې
یاغي کیږئ څه؟ ٢٠ نو ما دوي ته خبره وګرزاوه او ورته مې ٢٠
وویل چه د آسمان الله به مونږ ته کامیابي راکړي او مونږ
د ده غلامان پورته به کیږو او بنا به وکړو لیکن تاسو لره
نه ویش نه حق او نه یادګاري شته په اورشلیم کښې *

دریم باب

۱ نو الیاشب هغه لوی کوهین او د ده کوهینان ورونړه
پورته شول او دوی د ګډانو دروازه ئي بنا کړه او مقدّسه ئي کړه
او د هغه تنبي ئي ودرولي او د میه تر برج د حننئیل
۲ تر برج پوري ئي مقدّسي کړي ۲ او د هغه په څنګ کښې د
اریحا کسان بنا کاوه او د دوی په څنګ کښې ذکور بن امري
۳ بنا کاوه ۳ او د ماهي دروازې بني هسناه بنا کاوه او دوی
بینشونه پیوندول او تنبي ئي او د هغه جندري ئي او ازمونه
۴ ئي ودرولي ۴ او د دوی په څنګ کښې مریموث بن اوریاه
بن هقوځ مرمت کاوه او د دوی په څنګ کښې مشلام بن
برکیاه بن مشیزبئیل مرمت کاوه او د دوی په څنګ کښې
۵ صادوق بن بعنا مرمت کاوه ۵ او د هغو په څنګ کښې هغو
تقوعیانو مرمت کاوه مګر د دوی اشرافانو د خپل خاوند په
۶ عبادت کښې خپلې غاړې داخلې نه کړې ۶ او زړه دروازه
یویاداع بن پاسیح او مشلام بن بصودیاه جوړه کړله او دوی
بینشونه پیوندول او د هغه تنبي او جندري او ازمونه ئي
۷ ولګول ۷ او د دوی په څنګ کښې ملطیاه هغه جبعوني او
یادون هغه میرونوتي د جبعون او د مصپات کسانو تر کرسي
۸ د پېښوا او د نهر تر پوري غاړې مرمت کاوه ۸ او د دوی په
څنګ کښې عزّیئیل بن حرهایاه چه له زرګرانو وه مرمت
کاوه او د دغې په څنګ کښې حننیاه چه له عطّارانو وه
مرمت کاوه او دوی اورشلیم تر پلن دیوال پوري پرې ښودلي
۹ وه ۹ او د دوی په څنګ کښې رفایاه بن حور سردار د نیمې
۱۰ دائرې د اورشلیم مرمت کاوه ۱۰ او د دوی په څنګ کښې

يدايه بن حورمف د ده د کور تر برابري پوري مرمت کاوه
او د ده په څنګ کښې حطوش بن حشبنياه مرمت کاوه
١١ ١١ دويم ويش او د تنورونو برج ملکياه بن حاريم او حشوب
١٢ بن پحث مواب مرمت کاوه ١٢ او د هغه په څنګ کښې
شلوم بن هلوحيش چه سردار د نيمې دائري د اورشليم
١٣ ده او د ده لونړو مرمت کاوه ١٣ د خوړي دروازه حانون
او د زانوح او سيدونکو مرمت کاوه دوي بنا کاوه او
د هغې تنبې او جندري او ارمونه ئې ودرول او د زيران
١٤ تر دروازي پوري يو زر هاتې په ديوال باندي ١٤ او د زيران
دروازه ملکياه بن رکاب چه د بيت هکاريم د دائري
سردار مرمت کاوه هغه ئې بنا کړ او د هغې تنبې او
١٥ جندري او ارمونه ئې ودرول ١٥ او د چيني دروازه شلون
بن کالحوزه سردار د دائري د مصفاه مرمت کاوه هغه
ئې بنا کړ او چت ئې کړه او د هغې تنبې او جندري او
آرمونه ئې ودرول او ديوال د تالاو د سلوح د بادشاه د
باغ څنګه تر هغې زينې پوري چه د داؤد له ښهر کوزيږي
١٦ ١٦ او پس له دغه نحمياه بني عزبوق سردار د نيمې
دائري د بيت صور د داؤد د قبرونو تر برابره پوري او تر
جوړ کړې شوي تالاو پوري او تر بيت جباريم پوري مرمت
١٧ کاوه ١٧ او پس له هغه لاويانو رحوم بن باني مرمت
کاوه او د هغه په څنګ کښې حشبياه سردار د نيمې
١٨ دائري د قعيله په خپلې دائري کښې مرمت کاوه ١٨ او
پس له دغه د ده ورونړو بواي بن حيناداد سردار د نيمې
١٩ دائري د قعيله مرمت کاوه ١٩ او د هغه په څنګ کښې عيزر
بن يشوع سردار د مصفاه د دويم ويش د وصلې خاني د ختنې

په

۲۰ په برابر د کوټي مرمت کاوه ۲۰ او پس له هغې باروخ بن
زبای د دویم ویش له کوټي نه د الیشیب هغه لوي کوهین
۲۱ د کوټ مدخل پوري په سعیه د حبّاري سره مرمت کاوه ۲۱ او
پس له هغه نه مریموت بن اوریاه بن هقوځ دویم ویش د
الیشیب د کور له مدخل نه د الیشیب د کور تر ختمه پوري
۲۲ مرمت کاوه ۲۲ او پس له دغه هغه کوهینانو چه د میدان
۲۳ کسانو وو مرمت کاوه ۲۳ او پس له دوي بنیامین او حشوب
د دوي د کور په برابر مرمت کاوه او پس له دوي عزریاه
بن معسیاه بن عننیاه د خپل کور په څنګ کښې مرمت
۲۴ کاوه ۲۴ او پس له دغه بنوي بن حیناداد دویم ویش له
کور د عزریاه نه تر کوټي او د دیوال تر کوټي برج پوري
۲۵ پالال بن اوزاي د کوټي او د هغه برج له برابره چه د بادشاه
له بالاخاني راوتلي دي هغه چه د قید خاني له غولي سره لګیدلي
۲۶ دي او پس له دغه پدایاه زوي د پرعوش مرمت کاوه ۲۶ (او
هغه نتنیم چه په عوفل کښې اوسیدونکي وو د مشرک په لوري
د اوبو د دروازي تر برابره پوري او تر هغه برج پوري چه ډباند
۲۷ ووزي) ۲۷ او پس له دوي هغه تقوعیانو دویم ویش د بهر
وتونکي لوي برج له برابره د هغه عوفل تر دیوال پوري مرمت
۲۸ کاوه ۲۸ او د آسونو له دروازي له پاسه هغه کوهینانو مرمت
۲۹ کاوه هر یوه د خپل کور په برابر ۲۹ او پس له دوي صادوق زوي
د امّیر د خپل کور په برابر مرمت کاوه او پس له دغه شمعیاه
۳۰ بن شکنیاه نګهبان د مشرقي دروازي مرمت کاوه ۳۰ او پس
له دغه حننیاه بن شلمیاه او حانون د صالاف هغه شپږم
زوي دویم ویش مرمت کاوه او پس له دغه مشلّام بن برکیاه
۳۱ د خپلي خوني په برابر مرمت کاوه ۳۱ او پس له دغه ملکیاه زوي

د

د زرګرد نښنیم او د سوداګرانو ترکوره پوري د همفقاد د
دروازي ترابرابر پوري دګرزیدني ترختني پوري مرمت کاوه
۳۲ او دګرزیدني د ختني له سینځ د وزو تر دروازي پوري ۳۲
زرګرانو او سوداګرانو مرمت کاوه *

څلورم باب

۱ او داسي وشوه چه سنبلط واوریدل چه مونږ د دیوال ۱
بنا کونکي یو نو ورته سخته راغي او ډیر په غصه شه او په
یهودیانو پوري یې توقي کولي ۲ او د خپلو ورونړو او د سامریانو ۲
د لښکر د وړاندي خبري کولي ویل یې چه دا سرتیتوال یهودیان
څه کوي دوي ته اجازت شه څه؟ دوي به ذبیحي وکړي څه؟
دوي به یوي ورځي پوره کوي څه؟ دوي به د وړي له
تودي نه کاڼي ژوندي کړي څه؟ او هغه هم سوي دي
۳ او توبیاه هغه عموني د ده په څنګ کښې وه او ویې ۳
ویل چه دوي یې بنا کونکي دي چه که یو شغال ورباندي
وخیژي نو د دوي د دیوال کاڼي ونړیږي ۴ واوره ای ۴
څمونږ الله ځکه چه مونږ بوزیان کړلي شوي یو
او د دوي ملامتیا د دوي په سرونو ور وګرزوه او د
بندیواني په زمکي کښې یې لوټ ته ورکړه ۵ او ته د ۵
دوي ګناه مه پټوه او ستا د وړاندي د دوي خطاوي
مه محوي کوه ځکه چه دوي د بنا کونکو د وړاندي ته
په غضب کړي یي ۶ نو مونږ دیوال بنا کړ او ټول دیوال تر ۶
نیمي پوري سره بندونه پیوست وه ځکه چه امت
لره د عمل کولو زړه وه *
۷ او چه سنبلط او طوبیاه او هغو عربو او هغو عمونیانو ۷

او هغه اشدودیانو واوریدل چه د اورشلیم د دیوالونو
مرمت خیږي او کنډوان ئې په سترګیدلو شول نو ور
۸ لړه ډیره سیځنه شوه ۸ او ټولو لکه یو سره سازش کاوه
چه ورشو او له اورشلیم سره و جنګیږي او نقصان
۹ ور و رسوي ۹ نو مونږ خپل الله ته دعا وکړه او به لوي
باندي ورځ او شپه نګهبان مومقرر کړل د هغوی به سبب
۱۰ ۱۰ او یهوداه وویل چه د باربردارو قوت ضعیف شه او
خاوري ډیري دي او مونږ نه توانیږو چه دیوال بنا کړو
۱۱ ۱۱ او ځمونږ ضرر رسان وایي چه ترڅو پوري چه مونږ د
دوي و میڼځ ته ورګډ نه شو او قتل ئې نه کړو او کار به
۱۲ سبب نه راوړو نو نه به پوهیږي او نه به ووینې ۱۲ او
چه هغه یهودیان چه د دوي به څنګ کښې او سیدل
راغلل نو لس واره ئې له هغو ټولو ځایونو نه راته وویل
۱۳ چه تاسي به مونږ ته را جاروزئ ۱۳ نو ما امّت د دیوال د
ورستو د لاندي په ځایونو کښې ودراوه او دوی م په صحیح
ځایونو موافق د خیلخانود دوي له تورو سره او د دوی له
۱۴ برچو او د دوي له لیندو سره و درول ۱۴ او ما وکتل او
پورته شوم او میرانو او حاکمانو او باقي امّت ته م وویل
چه تاسي د هغوله مخونو مه ویریږئ بلکه هغه خاوند چه
لوي د لویږت او هیبتناک دئ به یاد کړئ او د خپلو وروڼرو
او زامنو او لوڼرو او ښځو او کورونو خپلو د پاره وجنګیږئ
۱۵ ۱۵ او داسي وشوه هرکله چه ځمونږ د ښمنانو واوریدل چه
مونږ خبر شولو او چه الله د دوي مصلحت باطل کړي وه
نو مونږ ټول دیوال ته و جاروتلو هر سړي خپل کار ته
۱۶ ۱۶ او له دغي ورځي داسي وشوه چه ځما نیم ځوانان به په

کار ګکیا وو او نیمو به برجې او ډالونه اولیندي او زغرې
نیونکي وو او سرداران به د یهوداه د هرکور د ورستو
موجود وو ١٧ هغو بنا کونکو په دیوال او بارورونکو چه ١٧
بارونه به ئې لیږدل د ده په یوه لاس به ئې کار کاوه او
په بل لاس به ئې وسله نیولې وه ١٨ او معمارانو به هر ١٨
سړي خپل توره د ده په ملاؤ پورې تړلې وه بنا کونکي
او تورنګ وهونکي خما په څنګ کښې وه ١٩ نو ما میرانو ١٩
او حاکمانو او نور امّت ته و ویل چه کار ډیر او ګشاده دئ
او مونږ په دیوال باندې پرت وراېه یو او هر سړي له خپل
وروړ لرې ٢٠ نو په هغه ځاې چه تاسې ورنه د قرنا آواز ٢٠
واورئ نو هلته مونږ لره راټولیږئ ځمونږ الله به ځمونږ
د پاره و جنګیږي ٢١ نو مونږ کار کاوه او نیمو د دوي به د ٢١
لوي سحر له ختلو نه د ستوریو تر وتلو کیدلو پورې برجې
نیونکي وو ٢٢ هم په دغه وقت ما امّت ته و ویل چه هر ٢٢
سړي د له خپل نوکر سره د اورشلیم په مینځ کښې شپه
تیروي چه دوي مونږ لره په شپه نګهبان وي او د ورځې
کارکوي ٢٣ نو نه به ما او خما ورونړو او خما نوکرانو او ٢٣
د نګهبانو کسانو چه ځمونږ ورستوال وو جامې خپلې باسلې
هر سړي به له خپلې درستې سره اوبو ته ورته

پنځم باب

آ او د امّت او د دوي ښځو به یهودیانو ورونړو د هغوی ١
لوي فریاد وشه ٢ ځنې وو چه ویونکي شول چه ځمونږ ٢
زامن او لونړې ډیردې مونږ د غله واخلو چه و ئې خورو
او ژوندې اوسو ٣ او ځنې وو چه ویونکي شول چه مونږ ٣

خپل پټي او تاکستانونه او کورونه خپل موګرو کړي دي تاچه
۴ په لوږي کښې غله واخلو ۳ او څني وو چه ویوتلي شول چه
موږ په خپلو پټو او تاکستانو د بادشاه د خراج د پاره سپین
۵ زر په پور اخستلي دي ۴ او اوس ځموږ غوښې لکه ځموږ
د وروڼو غوښې او ځموږ زامن لکه د دوي زامن هسي دي
او ګوره چه موږ خپل زامن او خپلي لوڼړي په غلامي کښې
ورکوو او ځموږ له لوڼو د ربلي شوي شته دي او ځموږ په
لاسونو کښې طاقت نشته او ځموږ پټي او تاکستانونه د نورو دي
۶ ۵ او ما چه د دوي فریاد او دغې خبري واوریدي نو ما ته ډیر
۷ سوز راغلل ۶ او ما له خپل زړه سره صلاح وکړه او ما له
امراءانو او له حاکمانو سره دعوی وکړه او ورته مې وویل
چه تاسي هر سړي له خپل ورور نه په پور سره سود
اخستونکي یي او ما په دوي باندي یو لوي ټولي وډراوه
۸ ۷ او ورته مې وویل چه موږ خپل یهودیان وروڼه چه په
قومونو خرڅ شوي وو د خپل وس په موافق وبیرودل او تاسو
هم خپل وروڼه خرڅوئ او ځموږ ته د خرڅ کړي شي شه؟ او
۹ دوي چُپ شول او هیڅ خبره ئې ونه مونده ۸ او ما وویل
چه دغه خبره ښه نه ده چه تاسي ئې کوئ او تاسي ځموږ د
الله په ویري نه ځئ څه؟ د هغو قومونو د پیغور په سبب
۱۰ چه ځموږ دښمنان دي ۹ او زه هم او ځما وروڼه او ځما
نوکران د سپین زر او غله هغوته په پور سره کیږدو او موږ
۱۱ د دا پور وایې پریږدو که نه؟ ۱۰ هم نن ورځ د دوي پټي او
د دوي انګور ستانونه او د دوي زیتوني باغونه او د دوي
کورونه او سلمي حصه د روپۍ او دغلي او د شرابو او
د تیلو چه تاسي په هغو باندي پور کیږدئ بیرته ورکړئ

١٢ ١٢ او دوی وویل چه و به ئې وکوزوو او هیڅ ورنه نه غواړو
لکه چه ته وایې داسې کوو او ما هغه کوهینان راوبلل او
هغوته م قسم ورکړ چه دوی به د دوی خبرې به موافق
١٣ کوي ١٣ او بیا م خپل لمن وشنډوله او وم ویل چه هر هغه
سړی چه دا خبره قایمه نه کړي هم هسې د هغه نره الله له
خپل کور نه او له خپل مشقّت نه وشنډي او هسې د
شنډ لي شي او تش د وي او ټول جمعت وویل آمین
او د یهوه ثنا ئې وکړه او امّت د دې کلام به موافق عمل وکړ
١٤ ١٤ او بیا له دې نه له هغې ورځې چه زه به کښې د یهوداه
به زمکه کښې پیشوا مقرّر شوی وم له شل کال نه تر
دو دیرشم کال د ارتخشتتا بادشاه چه دوولس کاله
١٥ دي : نه ما نه شما وروڼرو د حاکمي ډوډۍ خوړله ١٥ شکه
چه هغه حاکمان چه له مونږ نه وړاندې وو په امّت باندې
کران گذرات وو او دوی ورنه ډوډۍ او شراب تر څلوېښتو
شاقلو د سپینو زرو نورهم اخستل د دوی نوکرانو هم په
امّت باندې سلطنت کاوه او ما خو داسې کار د الله د
١٦ ویرې له حضوره کاوه ١٦ او د دغه دیوال په کار هم
ټینګ شوم او ېټې مو نه پیرود او شما ټول نوکران
١٧ هلته په کار باندې جمع شوي وو ١٧ او په دسترخوان
شما به له یهودیانو او له حاکمانو یوسل پنځوس سړي
وو زیات له هغوچه مونږ ته به څمونږ له شا او څوا
١٨ اطرافو راتلل ١٨ او هغه چه د یوې ورځې دپاره به هیار
کیدل یو غویې او شپږ غوره ګډورې او مرغان به راته
طیار کیدل او بارې د لسو ورځو به مینځ د هر قسم شراب
به کسرت سره او سره د دې ما د پیشوا ډوډۍ طلب نه

کوله

١٥ كوله څكه چه په دي اسّت مريېتوب ګران بار وه ١٩ اي
خما اللّه ما بِه نيكي سره ياد كړه هرڅه چه ما د دوي اسّت
د پاره كړي دي ※

شپږم باب

١ ١ او چه سنبلط او طوبياه او جشم هغه عربي او نورو
څمونږ دښمنانو ته واوريدلي شه چه ما ديوال بنا كړي
وه او په كښې هيڅ پريكون په كښې پاتي نه شه اګركه م
ترهغه وقت پوري په دروازو كښې تنبي ودريدلي نه وې
٢ ٢ نو سنبلط او جشم ما ته واستوه ويل ئې چه راشه
چه مونږ د اونو په خوړي كښې په يوه كلي كښې سره
٣ بورجل كوو او دوي ما لره د بدي كولو فكر كاوه ٣ او ما
دوي ته استادي واستول وم ويل چه زه لوي كاركوم او
نه توانيږم چه دركوز شم ولي د كار به آخر كيږي به دي
عرسي كښې چه زه ئې پريږدم او تا ته دركوز شم ٤ او دوي
٤ خبري په شان ئې څلور واره را واستاوه او ما د دي خبري
٥ په شان سره ځواب وركړه ٥ او سنبلط د دي خبري په
شان خپل نوكر پنځم وار ما ته راواستاوه او په لاس كښې
٦ ئې پرانتلي الكاه نامه وه ٦ په هغې كښې ليكلي وو چه په قومونو
كښې اوروئي كيږي او جشم وايي چه ته او يهوديان د
ياغي كيدلو فكر كونكي يئ دي د پاره ته ديوار بنا كوې او
ته د دي خبرو به موافق د دوي د بادشاه كيدلو د پاره
٧ يې ٧ او تا نبيان هم ودرولي دي چه به اورشليم كښې
ستا به باب منادي وكړي و وايي چه به يهوداه كښې
يو بادشاه دئ او اوس به بادشاه د دي خبرو به شان

٨ واوروليشي نو اوس راشه چه مصلحت سره وکړو ٨ نو ما
ورواستاوه و ېم ویل چه د دي خبرو به شان چه ته ئې
وايې شوي نه دي بلکه ته ئې له خپل زړه نه تړلي ئې
٩ ٩ ځکه چه دوي ټولو موویرولو ویل ئې چه د ده لاسونه
به له کار نه سست شي او هغه به جوړ کړي نه شي او
اوس اي خما الله ته ېم لاسونه مضبوط کړه *
١٠ ١٠ او زه د شمعیاه بن دلایاه بن مهیطبئیل کور ته
ننه وتم او هغه بند کړي شوي وه او هغه وویل راځئ چه
مونږ بیت الله ته د هیکل مینځ ته ور یوځاي کوو او د
هیکل دروازې دې پورې کړو ځکه چه دوي راځي چه تا قتل کړي
١١ هو به شپې کښې به راشي چه تا قتل کړي ١١ نو ما وویل چه
خما به شان سړي دې وتښتي څه؟ او څوک خما به شان
دی چه هغه هیکل ته ور ننه وزي او ژوندي پاتي شي زه
١٢ نه ننه وزم ١٢ او ما وپېژاند او گوره چه الله هغه نه واستاوه
بلکه په ما باندې ئې دا نبوت خبره وکړه او طوبیاه او سنبلط
١٣ هغه په کراهه اخستلي وه ١٣ او هم د دې د پاره ئې په کراهاه
اخستلي وه چه زه ووېرېږم او داسې په عمل راوړم او خطا
وکړم او دوي لره یو بدنام وشي چه خما ملامتیا وکړي
١٤ ١٤ اي خما الله طوبیاه او سنبلط د دوي د دغو عملونو به
موافق او نوعدیاه هغه نبیئه او نور نبیان چه خما
ویرونکي دي به یاد کړه *
١٥ ١٥ او په پنځه ویشتم د ایلول په دوه پنځوس ورځو کښې
١٦ هغه دیوار سالم شه ١٦ او داسې وشوه چه ټولو دښمنانو
خمونږ واوریدل او وارو قومونو چه خمونږ په گرد گرد وو ولید
نو دوي ډېر په سترگو کښې پریوتل او پوه شول چه خمونږ
١٧ د الله له لوري دا کار په عمل شه ١٧ او هم په دغو ورځو کښې

ډيرو اُسراوُ د يهوداه خپلي اګاه نامي طوبياه ته آستولي هي
۱۸ د طوبياه به دوي ته ته راتللي ۱۸ څکه چه ډيرې يهوداه
کښې د ده سره قسم خوړلي شوي وو څکه چه دي د شکنياه
بن آرخ زوم وه او د ده زوي يوحانان د مشلام بن برکياه
۱۹ لور اخستي وه ۱۹ او دوي به څما د وړاندِ د هغه د نيکيو بيان
کاوه او څما خبري به يې هغه ته اوازه کاوه او طوبياه اګاه
نامي را استولي چه و م ويروي ❋

اووم باب

۱ ۱ او داسي وشه چه ديوال بنا کړي شه او دروازه م ودرولي
او هغه دروانان او هغه سرودکړان او هغه لاويان و درولي
۲ شول ۲ نوم حناني ورور خپل او حننياه سردار د بارو
په اورشليم مقرر کړل څکه ده امانتدار سړي وه او له
۳ ډيرو نه زيات له الله ويريدل ۳ او ما دوي ته وويل چه
تاسي د اورشليم دروازي ترڅو پوري چه نمر تود نه شي
وازي کړي دِ نه شي او څو چه هغوي ولاړوي دروازي
دِ بندي او و دِ ټينګک اخلي او د اورشليم له اوسيدونکو
دِ ساتونکي ودرولي شي هر سړي په خپلي ساتني او هر سړي
۴ د خپل کور په مخ کښې ۴ نو هغه ښهر هر لاستي پوري
پلن او لوي وه ليکن امت د ده په ميڅ کښې لږ وو او
۵ کورونه بنا شوي نه وو ۵ او څما الله څما په زړه دا کيښود
چه زه ميران او حاکمان او امت او نسبنامو د شميرلو
د پاره جمع کړم نو ما کتاب د نسبنا سو د هغو و موند
چه وړنبي ختلي راغلي وو او په هغه کښې م ليکلي شوي
٦ ٦ دا هغه د صوبي زامن دي د جلا وطني له بنديوانيو ته

چه نبوکدنضر بادشاه د بابل جلاوطن کړي وو او اورشليم
۷ او يهوداه ته را وګرځېدل هر سړي خپل ښهر ته ۷ هغه چه له
زروبابل سره راغلي وو يشوع نحمياه عزرياه رعمياه نحماني
مردکاي بلشان مسپارث بغواي نحوم او بعناه شمار د
۸ کسانو د اسرائيل سره ۸ بني پرعوش دوه زره يو سل
۹ ۱۰ او دو اويه ۹ بني شفطيا دري سوه او دوه اويا ۱۰ بني ارح
۱۱ شپږ سوه او دوه پنځوس ۱۱ بني فحت مواب له بني يشوع
۱۲ نه او يواب نه دوه زره او اته سوه او اته لس ۱۲ بني
۱۳ عيلام يو زر دوه سوه او څلور پنځوس ۱۳ بني زتو اته سوه
۱۴ ۱۵ او پنځه څلويښت ۱۴ بني زکاي اوه سوه او شپيته ۱۵ بني
۱۶ بنوي شپږ سوه اته څلويښت ۱۶ بني بيباي شپږ سوه
۱۷ اته ويشت ۱۷ بني عزجاد دوه زره او دري سوه او دوه
۱۸ ۱۹ ويشت ۱۸ بني ادونيقام شپږ سوه اوه شپيته ۱۹ بني بغواي
۲۰ دوه زره او اوه شپيته ۲۰ بني عادين شپږ سوه او پنځه
۲۱ ۲۲ پنځوس ۲۱ بني آطير د حزقياه اته نوي ۲۲ بني حاشوم
۲۳ دري سوه او اته ويشت ۲۳ بني بيصاي دري سوه او څلور
۲۴ ۲۵ ويشت ۲۴ بني حاريفا يو سل او دوه لس ۲۵ بني جبعون
۲۶ پنځه او نوي ۲۶ د بيت لحم کسان او د نطوفه يو سل او
۲۷ اته اتيا ۲۷ د عناثوث کسان يو سل او اته ويشت
۲۸ ۲۹ ۲۸ د بيت عزماوث کسان دوه څلويښت ۲۹ د قريت يعاريم
کسان او د کفيره او د بئروت اوه سوه او دري څلويښت
۳۰ ۳۱ ۳۰ د رامه او د جبعه کسان شپږ سوه او يو ويشت ۳۱ د
۳۲ مخماس کسان يو سل او دوه ويشت ۳۲ د بيت ايل
۳۳ کسان او د عاي يو سل او دري ويشت ۳۳ او د بل
۳۴ نبو کسان دوه پنځوس ۳۴ د هغه بل عيلام زمن يو زر

۳۵ دوه سوه او خلور پنځوس ۳۵ بني حاريم دري سوه او شل
۳۶ ۳۷ بني اريحا دري سوه او پنځه څلويښت ۳۷ بني لود حاديد
۳۸ او اونو اوه سوه او يو ويشت ۳۸ بني صنباه دري زره او
۳۹ نه سوه او ديرش ۳۹ هغه كوهينان د يدعياه زامن د يشوع
۴۰ دكور نه سوه او دري اويا ۴۰ بني امير يو زر او دوه پنځوس
۴۱ ۴۲ بني پشحور يو زر او دوه سوه او اوه څلويښت ۴۲ بني
۴۳ حاريم يو زر او اوه لس ۴۳ هغه لاويان بني يشوع د قدميئل
۴۴ له بني هوداياه خلور اويا ۴۴ هغه سودګران د آساف زامن
۴۵ يو سل او اته څلويښت ۴۵ هغه دروانان بني شلوم بني
اطير بني طلمون بني عقوب بني حطيطا بني شوباي يو
۴۶ سل اته ديرش ۴۶ هغه نثنيم بني ضيحا بني حسوفا بني
۴۷ ۴۸ طباعوت ۴۷ بني قيروص بني سيعا بني فادون ۴۸ او بني
۴۹ لبانه او بني حجابا بني سلماي ۴۹ بني حانان بني جديل بني
۵۰ ۵۱ جاحر ۵۰ بني راياه بني رصين بني نقوداه ۵۱ بني جزام بني
۵۲ عزا بني فاسيح ۵۲ بني بيساي بني معونيم بني نفيشيم
۵۳ ۵۴ ۵۳ بني بقبوق بني حقوفا بني حرحور ۵۴ بني بصليث بني
۵۵ محيدا بني حرشا ۵۵ بني برقوص بني سيسرا بني تامح
۵۶ ۵۷ ۵۶ بني نصيح بني حطيفا ۵۷ د سليمان د مريونو زامن
۵۸ بني سوطاي بني سوفرت بني فريدا ۵۸ بني يعلا بني درقون
۵۹ بني جديل ۵۹ بني شفطياه بني حطيل بني پوخره ضبايم
۶۰ بني آمون ۶۰ ټول هغه نثنيم او زامن د مريونو د سليمان
۶۱ دري سوه او دوه نوي وو ۶۱ او دا هغه دي چه د ملحي
له تل نه له تيل حرشا نه له كروب له ادون او له امير
و وتل او نه توانيدل چه د خپلو پلرونو كورونه او نسل
۶۲ و ښيي چه دوي له اسرائيل ني كه نه ۶۲ بني دلاياه بني

طوبیاه بني نقودا شپږ سوه او دوخلویښت ۶۳ او له کوهینانو بني حبایاه ۶۳
بني هقوص بني برزلاي هغه چه د برزلاي جلعادي له لونړو ئې ښځه
واخستله او د هغو په نوم نومړی شول ۶۴ دوی خپله شجره د هغو په ۶۴
نسب ناموکښي ولټوله او ونه موندلي نه شوه ځکه دوی له کوهیني نه
پلیت وګڼلي شول ۶۵ او ترشاتا و دوی ته وویل چه له قدس الاقدسو ۶۵
نه خوړئ تر څو پوري چه هغه کوهین د اوریم او د تمیم سره پورته نه
شي ۶۶ ټول جماعت واړه سره دوخلویښت زره او دري سوه او ۶۶
شپیته وو ۶۷ بې د دوی د مریونو او د دوی وینځو چه هغوی اوه زره ۶۷
او دري سوه او اووه دیرش وو او د دوی سرودګران او سرودګراني
دوه سوه او پنځه څلویښت ۶۸ او د دوی آسونه اوه سوه او شپږ ۶۸
دیرش او کچري ئې دوه سوه او پنځه څلویښت ۶۹ او اوښان ئې څلور ۶۹
سوه او پنځه دیرش او خرونه شپږ زره او اوه سوه او شل ۷۰ او ځنو ۷۰
له پدري سردارانو د باره د کار مددګاري هم ورکړه. هغه ترشاتا خزاني
ته یو زر دراهمه د زرو او پنځوس کټوري او پنځه سوه او دیرش کتاني
جامي د کوهینانو د پاره ۷۱ او ځنو له پدري سردارانو د کارخاني خزانې ۷۱
ته شل زره دراهمه د سرو زرو او دوه زره او دوه سوه منه د
سپینو زرو ورکړل ۷۲ او هغه چه نور امّت ورکړل شل زره دراهمه ۷۲
د سرو زرو او دوه سوه منه د سپینو زرو او اووه شپیته کتاني جامي
د کوهینانو ۷۳ او کوهینان او لاویان او دروانان او سرودګران او ځني ۷۳
د امّت او نتنیم او ټول اسرائیل په خپلو ښهرونو کښي اوسیدل ٭

آټم باب

۱ او چه اوومه میاشت شروع شوه نو بني اسرائیل په خپلو ښهرو ۱
کښي وو ـ نو ټول امّت لکه یو سړئ هغه میدان ته چه د اوبو دروازي
د وړاندي دئ راجمع شه او عزرا کاتب ته ئې وویل چه راوړه که نه
هغه کتاب د توریت د موسئ چه خداوند پري اسرائیل ته فرمان
وکړ ۲ نو عزرا هغه کاتب هغه توریت د سړو او د ښځو د جماعت ۲

او د ټولو فهمدارانو د اوریدلو د وړاندې په اوّلي ورځي د اوومي میاشتي
٣ کښې راوړه ٣ او په هغه کښې ئې د هغه چوک د وړاندې چه د اوبو
د دروازې د وړاندې دې له صباح رانیولې تر نیمې ورځې پورې د
سړو او د ښځو او د فهموالو د وړاندې ولوست او د ټول امّت
٤ غوږونه د توریت د کتاب په لورې وو ٤ او عزرا کاتب د لرګي
په منبر چه د دې کار د پاره ئې جوړ کړې وه ودریده او د ده په څنګ
کښې متتیاه او شمع او عنایاه او اوریاه او حلقیاه او معسیاه د ده
په ښي لوري ودریدل او په کینړۍ پداپا او میشائیل او ملکیاه
٥ او حشوم او حشبدانه او زکریاه مشلام ٥ او عزرا د ټول امّت
د وړاندې کتاب وغوړاوه ځکه چه دې په ټول امّت د پاسه وه او چه
٦ هغه ئې وغوړاوه نو ټول امّت ودریده ٦ او عزرا خداوند لوی الله ته
مبارکي ورکړه او ټول امّت په جواب کښې آمین آمین وویل لاسونه
ئې پورته کړل او ټیټ شول او خداوند ته ئې په خپلو مخونو په زمکي
٧ سجده وکړه ٧ او یشوع او باني او شربیاه یامین عقوب شبتیای هودیاه
معسیاه قلیطا عزریاه یوزاباد حنان پلایا او هغه لاویانو امّت په تورات
٨ فهم ورکاوه او امّت په خپلي خپلي دریدنې وه ٨ او دوی د الله د توریت
کتاب لفظ په لفظ سره ولوست او د معنی تفسیر ئې کاوه او دوی ئې په هغو
٩ لوستلو فهمداران کړل ٩ او نحمیه یعني ترشاتا او عزرا هغه کوهین هغه
کاتب او لاویانو چه د امّت پوهونکي وو ټول امّت ته ئې وویل چه
داورځ ستاسو د یهوه الله مقدسه ده تاسي مه ویرکوئ مه ژاړئ
ولي چه ټول امّت ژړا کونکي وه چه کلام د توریت ئې
١٠ واوریده ١٠ او ده هغه ته وویل لاړشئ ځاربه غیزونه خورئ
او خوږه څښئ او حاځه چه څه طیارنه وي هغه ته بخرو
واستوئ ځکه چه داورځ خمونږ د خداوند د پاره مقدسه
ده او غم مه کوئ ځکه چه خوشي د خداوند ستاسو زور
١١ دې ١١ او لاویانو په ټول امّت پټه خوله کاوه وویل په ئې
چپ شئ ځکه چه داورځ مقدّسه ده تاسي غم مه کوئ

١٢ او ټول امّت لاړنه چه وخوري او وڅښي او برخي ١٢
واستوي او لويه ښادي وکړي ځکه چه دوي به هغو خبرو
فهمداران وو چه هغو ورته وپوهولي ✧
١٣ او په دويمه ورځ ټول پدري رئيسان د ټول امّت او ١٣
کوهينان او لاويان عزرا کاتب ته ورجمع شول چه د
توريت په خبرو ئ هوشمند وي ١٤ او دوي په هغه ١٤
توريت کښ چه خداوند د موسیٰ په لاس پرِ وفرمائيل
ليکلي شوي وموندل چه بني اسرائيل به او مه مياشت
په عيد کښ په جنګړو کښ اوسي ١٥ او چه په ټولو ښهرونو ١٥
کښ دِ ندا واوروي او مشهور کوي د دوي به ټولو ښهرونو
او په اورشليم کښ چه غره ته ووزئ او د زيتون ښاخونه
او د بيدياني زيتون ښاخونه او د اوبښتي ښاخونه او د
کجورو ښاخونه او ګڼو ونو ښاخونه د جونګړو د جوړولو
د پاره راوړئ لکه چه ليکلي شوي دي ١٦ نو امّت ووت ١٦
او را ئ وړل او د خانونو خپلو د پاره ئ او هر يوه په
خپل بام باندي او په خپلو غوليو کښ او د بيت الله
په غولي کښ او د اوبو د دروازي په چوک کښ او د
افرائيم د دروازي په چوک کښ ١٧ او هغه جماعت چه ١٧
له بند نه جار راغلي وو جونګړي ئ جوړي کړي او په
جونګړو کښ اوسيدل ځکه چه بني اسرائيل د يشوع بنِ
نون له ورځو تر دي ورځو پوري داهسي کار کړي نه وه
او بي حده لويه ښادي وه ١٨ او د الله په توريت کښ ١٨
به ئ ورځ په ورځ لوستل: له اوّلي ورځي تر آخري ورځي
پوري: او اووه ورځي به ئ عيد کاوه او په اتمه ورځ به
ئ د دستور به موافق تولیدل جماعت کاوه ✧

نهم باب

١ آ او په څلور ويشتمه ورځ د دې مياشتې بني اسرائيل
په روژې لرلو جمع شول او په ټيرې او خاورې سره
٢ په دوې باندې ٢ او د اسرائيل نسل له ټولو بيگانه ؤ زامنو
خپل ځانونه جدا کړل او ودريدل او په خپلو خطاؤ او د
٣ خپلو پلرونو په گناهونو ئې اقرار وکړ ٣ او په خپلې دريدنې
کښې پورته شول او د يهوه الله د دوې د توريت کتاب
ئې تر څلورمې حصې د ورځې پورې لوست او څلورمې به ئې
٤ يهوه الله خپل ته اقرار کونکې او سجده کونکې وو ٤ نو له لوو
لاويانو په زينه ودريدل يشوع او باني او قدميئل شبنياه
او بنّي او شربياه او باني او کناني او يهوه الله خپل ته ئې
٥ په لوې آواز سره ناره وکړه ٥ او يسوع او قدميئل باني حشبنيا
شربياه هوديّاه شبنياه پتحياه لاويانو ويل پورته شئ
يهوه الله ستاسې ته له ازل نه تر ابده پورې مبارک وواېئ او
ستا د جلال نوم دې مبارک وي چه په ټوله مبارکي او حمد باندې
٦ پاک دې ٦ ته هغه يهوه د يواځې خپل يې هغه آسمانونه
تا جوړ کړل او آسمان د آسمانونو او د هغو ټول فوځ: هغه
زمکه او هرڅه چه په هغه باندې دي او دريابونه او هرڅه چه
په هغو کښې دي او ته هغه ټول ژوندي لرې او د آسمان فوځ
٧ تا ته سجده کوي ٧ ته هغه خداوند هغه الله يې چه ابرام د
غوره کړ او د کسديانو له اور د راويوست او د ده نوم دې ابراهيم
٨ کيښود ٨ او تا د ده زړه ستا د وړاندې امين وموند او ورسره
دې وعده وکړ چه د کنعانيانو د حتيانو د اموريانو د فرزيانو د
يبوسيانو د جرجاشيانو زمکه به تا ته درکړم او ستا اولاد ته

به يې ورکړم او تا خپله وعده قايمه کړې ځکه چه ته صادق
9 يې ۹ او تا په مصر کښې ځمونږ د پلرونو خوارى وليده او د بحر
10 سوف څخه د د دوى نارې واورېدې ۱۰ او تا په فرعون باندې
نښې او عجائبات کېښودل او د ده په ټولو مريونو او په ټول
خلق د زمکې سره ځکه چه ته پوهېدلې چه دوى په هغو
باندې ضد وکړ او تا د خپل ځان د پاره نوم حاصل کړ لکه په
11 دې ورځ ۱۱ او تا د دوى د وړاندې درياب څيرې کړ او دوى
د درياب په مينځ کښې په وچه تير شول او تا د دوى پسې
تللونکي په ژورې کښې وغورزول لکه کاڼړې په قوې اوبو کښې
12 ۱۲ او تا دوى ته د ورځې د اوريځې په ستنې او د شپې د اور په
ستنې بيول تا چه دوى لره په هغې لارې کښې چه په کښې
13 ځې رڼا ورکوې ۱۳ او ته د سينا په غره باندې راکوز شوې او
د دوى سره د له آسمانه کلام وکړ او دوى ته د راست حکمونه
14 او رښتنې توريت حقونه او نيک فرضونه ورکړل ۱۴ او تا
دوى ته خپل قدوس سبّت ور پوهاوه او حکمونه او حقونه
او تورات د د خپل بنده موسىٰ په لاس ورته وفرمايل
15 ۱۵ او د دوى د لوږې د پاره د له آسمانو ډوډۍ ورکړه او د دوى
د تندې د پاره د له لوې پر ښې اوبه ورته راويستلې او ور
ته د امر وکړ چه دوى د ولاړ شي او په هغه زمکه د وارثت
اخلې چه د دوى د ورکولو د پاره د خپل لاس پورته کړې وه
16 ۱۶ ليکن دوى او ځمونږ پلرونه ضد وکړ او دوى خپلې غاړې سختې
17 کړې او ستا حکمونه يې وا نه وريدل ۱۷ او له اوريدنې يې انکار
وکړ او هغه عجائبات چه تا له دوى سره وکړل په ياد يې نه
کړه او خپلې غاړې يې سختې کړې او له خپلې سرکښې يې يو
سردار مقرر کړ چه خپلې غلامۍ ته يې بيرته وګرزي ليکن

ته غفور او کریم او رحیم الله یې او د صبر وال د خفګي او
۱۸ ډیر مهربان نو دوی دې پرېنښوول ۱۸ سره له دې چه دوی
د خپلو ځانونو د پاره یو ویلی کړی سخي جوړ کړ او وئې ویل چه
دا هغه الله ستا دی چه له مصره ئې را وختلي او دوی لویه
۱۹ سپکه وکړه ۱۹ او تا په خپلو ډیرو رحمتونو سره هغوی په بیابان
کښې نه پرېښودل او د اوریځې ستنیه د ورځې له پاسه لري ته
شوه چه د ورځې په لاري د دوی رهنمائي وکړي او نه ستنیه
د اور په شپې کښې تا چه دوی لره رڼا وکړي او هغه لاري چه
۲۰ په کښې به درومي ۲۰ او تا دوی ته خپل نیک روح ورکړ چه
هوښ ور ته کوي او د دوی له خولو دې مَنّ منع نه کړ او د دوی
۲۱ تندي ته دې اوبه ورکړې ۲۱ او تا د دوی پرورش تر څلوېښتو
کلونو پورې په بیابان کښې وکړ او هیڅ محتاج نه شول او جامې
۲۲ زړې نه شوې او پښې ئې پرسیدلې نه شوې ۲۲ او تا دوی ته
بادشاهتونه او قومونه ورکړل او هغه ترفونو پورې دې ویش خواره
کړل او دوی د سیحون د زمکې او د بادشاه حشبون د زمکې
۲۳ او د باشان د بادشاه عوج د زمکې وارثان شول ۲۳ او تا د دوی
زامن د اسمان د ستورو په شان ډیر کړل او دوی د هغې
زمکې ته ور ننه وستل چه د هغې په باب دې د دوی پلرونو
۲۴ ته وویل چه ور ننه به شي او میراث به ئې اخلي ۲۴ او د دوی
زامن ننه ووتل او په میراث ئې واخسته او تا دوی ته د
دغې زمکې او سیدونکي یعني کنعانیان ذلیل کړل او هغه دې
د هغو له بادشاهانو او د هغې زمکې له قومونو سره د دوی
لاسونو ته حواله کړل تا چه دوی له هغو سره د خپلې رضا په
۲۵ شان کار وکړي ۲۵ او دوی مضبوط ښهرونه واخستل او څربه
زمکه او دوی د ټولو غورو څیز ډک کورونه او کندلې کوهې

واخستلي او دوي وخوړل او ماړه شول او څاربه شول او ستا به لوي احسان ښېګړي

ث
او تاکستانونه او زیتون او میوه داري وني به کثرت په میرا
۲۶ کښي مزه کاوه ۲۶ او دوي سرکښ شول او در نه یاغیان شول
او ستا تورات ئې د خپلې د وروستو وغورزاوه او هغه ستا
نبیان چه به دوي به ئې شاهدي کوله چه هغوي بیرته
۲۷ در وګرزوي قتل کړل او دوي لویه سپکه وکړه ۲۷ نو تا دوي
د دوي ضرر رسونکیو ولاسو ته ورکړل او هغوي دوي لره
ضرر رساوه او د خپلي ضرر په وقت کښي ئې تا ته ناره وکړه
او تا له آسمانه واوریده او د خپلو ډیرو رحمتونو په موافق
دِ دوي ته خلاصونکي ورکړل چه دوي ئې د دوي ضرر
۲۸ رسونکو له لاسونو خلاص کړل ۲۸ او چه دوي لره آرام وشوه
نو و خپلي بدکاري ته ئې ستا د وړاندي ګرزیدل نو تا دوي د دوي
ودښمنانو به لاسونو پرېښودل او هغو به دوي ریاست وکړ
بیا و جاروتل او ناري ئې وکړي او تا له آسمانه واوریدل او
ص
د خپلو ډیرو رحمتونو په موافق دِ تر ډیرو وقتونو پوري خلا
۲۹ را کاږل ۲۹ او تا دوي ته شاهدي ورکوله چه د خپل تورات
په لوري ئې را وګرزوي او دوي ضد وکړ او ستا حکمونه ئې
نه اوریدل او ستا عدالتونو په خلاف ئې خطا وکړه هغه
چه که ئې سړي وکړي نو به کښي به ژوندئ اوسي او دوي
د سرسري اوږه ئې ورکړه او خپل غاړه ئې عناد کړ او وائې
۳۰ نه وریدل ۳۰ او تا تر ډیرو کالو پوري په دوي باندِ زغم را
ښکاوه او په خپل روح سره دِ د خپلو نبیانو په لاس په
دوي شاهدي وکړه او دوي و نه نغوتل نو تا د زمکي
۳۱ د قومونو په لاس کښي ورکړل ۳۱ او تا په خپلو ډیرو
رحمتونو دوي فنا نه کړل او نه دِ پرېښودل ځکه حنان
۳۲ او رحیم الله یي ۳۲ او اوس اي ځمونږ الله هغه الله

الاکبر

ال اکبرَ الجبّارَ الویره ناکَ ساتندوي د وعدي او د
مهرباني يي هغه تول مشقتونه ستاد وراندي د وړوکي
وګنړلي نه شي چه مونږ ته او ځمونږ بادشاهانو ته او ځمونږ
سردارانو ته او ځمونږ کوهینانو ته او ځمونږ نبیانو ته او ځمونږ
پلارونو ته او ستا تول اُمّت ته د اشور د بادشاهانو له ورځو
۳۳ تر دي ورځي پوري را رسیدلي دي ۳۳ او په هر څه کښي چه په
مونږ باندي راغلل ته صادق يي چه تا په رښتنئ سره کار
۳۴ وکړ او مونږ شرارت وکړه ۳۴ او ځمونږ بادشاهانو او ځمونږ
سردارانو او ځمونږ کاهنانو او ځمونږ پلرونو ستا په تورات
عمل ونه کړ او ستا حکمونو ته ئې غوږونه نه کیښودل او هغو
۳۵ شاهدیو ته چه تا په دوي شاهدي وکړه ۳۵ او دوي په
خپلي بادشاهي او ستا په هغي ډیري نیکئ کښي چه دوي
ته د ورکړه او په هغي ارتي او ښاربي زمکي کښي چه تا د دوي
د وړاندي کیښودله ستا عبادت ئې و نه کړ او له خپلو
۳۶ بدو کارونو نه را و نه ګرزیدل ۳۶ ګوره نن ورځ مونږ
مریونه يو او هغه زمکه چه تا ځمونږ پلرونو ته ورکړه چه
حاصل او ښیګړه ئې وخوري ګوره مونږ په هغه باندي
۳۷ مریونه يو ۳۷ او دغي په کثرتوالي د هغو بادشاهانو دپاره
راوړي چه تا په مونږ باندي ځمونږ د خطاؤ په سبب
مقرر کړل او دوي ځمونږ په صورتونو تسلط کوي او ځمونږ
په څارویو د خپل رضا په موافق اختیار لري او مونږ په لوي
۳۸ تنګي کښي يو ۳۸ او د دغو تولو په سبب مونږ تینګه وعده
کوو او لیکو ئې او ځمونږ سرداران او ځمونږ لاویان او ځمونږ
کوهینان ور باندِ مُهر لګوي ٭

لسم باب

لسم باب

آ او هغوي چه مُهر يُ کړ نحميه هغه ترشاتا بن حکلياه ١
او خدقياه ٢ سراياه عزرياه ارمياه ٣ پشحور امرياه ملکياه ٢ ٣
٤ حطوش شبنياه ملوح ٥ حاريم مريموث عوبدياه ٦ دانيال ٤ ٥ ٦
جنتون باروخ ٧ مشلام ابياه او ميامين ٨ معزياه بلجيَ او ٧ ٨
شمعياه دغه خو کوهينان دي ٩ او لاويان او يشوع بن ازنياه ٩
بنوي له بني حيناداد نه قدميل ١٠ او د دوي ورونړه ١٠
شبنياه هوديا قليطا فلاياه حانان ١١ ميخا رحوب حشبيا ١١
١٢ زکور او شريبيا شبنياه ١٣ هودياه باني بنينو ١٤ سرداران د ١٢ ١٣ ١٤
خلقو د پرعوش پحث مواب عيلام زتو باني ١٥ بني عزجد ١٥
بيباى ١٦ ادونياه بغواي عادين ١٧ اطير حزقياه عزور ١٨ هودياه ١٦ ١٧ ١٨
حشوم بيصاى ١٩ حاريف عناتوث نيباي ٢٠ مجبيعاش ١٩ ٢٠
مشلام حيزير ٢١ مشيزبئيل خادوق يدوع ٢٢ پلطياه حانان ٢١ ٢٢
عناياه ٢٣ هوشع حننياه حشوب ٢٤ هلوحيش پلحا ٢٣ ٢٤
شوبيق ٢٥ رحوم حشبناه او معسياه ٢٦ او اخياه حاران ٢٥ ٢٦
عانان ٢٧ ملوک حريم بعنه ٢٨ او باقي امّت او کوهينان او ٢٧ ٢٨
لاويان او دروانان او سرود گران او نتنيم او هغه ټول چه
د زمکي له قومونو نه د اللّٰه و توريت ته ور بيل شوي وو
او د دوي ښځي او د دوي زامن او د دوي لونړي ټول چه
صاحبان د پوهه او د فهم وو ٢٩ له خپلو ورونړو او له خپلو ٢٩
غټانو سره په قسم او په ښيرې کښې ټينګ نښتل چه دوي
به په تورات د اللّٰه چه په لاس د موسيٰ بنده د اللّٰه
ورکړي شه درومي او چه ټول فرضونه د يهوه خداوند
خمونږ وساتو او عمل پر کوو او د ده عدالتونه او د ده حکمونه
٣٠ او چه مونږ به خپلي لونړي د زمکي قومونو ته نه ورکوو ٣٠

٣١ او نه به د هغو لونړي خپلو ځامنو ته نیسو ٣١ اوکه د زمکي
قومونه د سبت په ورځ څه خرید وفروخت یاد غله نیني
د خرڅولو د پاره راوړي نو مونږ به یٔ د سبت په ورځ ورنه
نه اخلو او نه به پلي مقدّسي ورځي ورنه اخلو او چه مونږ د هغه
٣٢ اوم کال او د هر پور غوښتنه به پرېږدو ٣٢ او مونږ به خپلو
ځانونو فرضونه مقرر کړل چه مونږ به هر کال دریمه د مثقال
ځمونږ د بیت الله د خدمت د پاره په ځانو خپلو باندي
٣٣ وگرزوو ٣٣ د نذرونو د ډوډۍ د پاره او د مدامي هدیي او د
مدامي سیزونکي قرباني د پاره او د سبتونو او د نوي میاشتو
او د جمع عیدونو او د مقدسو څیزونو د پاره او د خطا ذبیحي
د کفاري د پاره په اسرائیل باندي او ځمونږ د بیت الله د هر
٣٤ کاریگري د پاره ٣٤ او مونږ د کوهینانو او د لاویانو او د خلقو
په مینځ کښې د لرګیو د قرباني په باب زړهسک واچاوه
چه هغه ځمونږ د بیت الله ته ځمونږ د پلرونو د کورونو په
موافق په لایقو زمانو کښې کال په کال وررسوي چه ځمونږ د
خداوند الله په مذبح باندي سیزلي شي لکه چه په توریت
٣٥ کښې لیکلي دي ٣٥ او چه مونږ به د ځپلي خاوري ورنبي بر
او د ټولو ونو د میوي ورنبي بر کال په کال بیت یهوه ته
٣٦ د ننه راوړو ٣٦ او چه مونږ به د خپلو زامنو او د خپلو
څارویو لنبزیز لکه چه په توریت لیکلي شوي دي او
لنبزیزي ځمونږ د غواؤ او ځمونږ د غیلو به ځمونږ و بیت
الله ته هغو کوهینانو ته چه ځمونږ د الله د خادمان دي
٣٧ د ننه راوړو ٣٧ او چه مونږ به اوّله دلیه او کړه اوړه خیل
او خپلي پورته کړي قرباني او د ټولو ونو میوي او شیره
او تازه تیل کوهینانو ته د خداوند ځمونږ د الله بیت خونو

ته د ننه ورورو او د خپلو خاورې عشر لاويانو ته تا چه
لاويان به هغه ښهرونو کښې چه مونږ به کښې مشقت
کوو عشر اخلي ۳۸ او چه لاويان عشر اخلي نو هغه کوهن ۳۸
ابن هارون دِ له لاويانو سره وي او لاويان دِ عشر
د عشرونو څمونږ د الله د بيت خونو ته بيت المال ته
ور وړي ۳۹ څکه چه بني اسرائيل او بني لاوي دِ دغلي ۳۹
او د شيرې او د تازو تيلو پورته کړې قرباني وخونو ته ور
وړي چه هلته د پاکې لوښي او هغه کوهينان خدمتګاران
او دروان او سرودګران دي او مونږ دِ خپل الله کور ترک
نه کړو *

يوولسم باب

۱ او د قوم سرداران به اورشليم اوسيدل او باقي امّت ۱
زړه سک واچاوه چه له لسو دِ يو راولي چه به اورشليم
کښې واوسي هغه مقدّس ښهر او هغه نه نورې فرقې
دِ به نورو ښهرونو کښې ۲ او امّت هغو ټولو کسانو ته ۲
چه ځانونه خاروِل چه به اورشليم کښې اوسي برکت
ورکړو ۳ او دا د هغه صوبې سرداران دي چه به اورشليم ۳
اوسيدل او د يهوداه به ښهرونو کښې هريو به خپل اخستني
کښې به خپل خپل ښهر کښې اسرائيل هغه کوهينان
او لاويان او نثنيم او د سليمان د نوکرانو اولاد اوسيدل
۴ او له بني يهوداه او له بني بنيامين څني به اورشليم ۴
کښې اوسيدل له بني يهوداه اعثاياه بن عزّياه بن
زکرياه بن امرياه بن شفطياه بن مهلليل له بني فارخ
۵ او معسياه بن باروک بن کلحوزه بن حزاياه بن عداياه ۵

بن

٦ بن يوياريب بن زکرياه بن شيلوني ٦ ټول بني فارځ چه
په اورشليم کښې اوسيدل څلور سوه او آته شپيته ښاغلي سړي
٧ وو ٧ او دا بني بنيامين دي صلو بن مشلام بن يوعيد بن
٨ پدايا بن قولاياه بن معسياه بن ايثئيل بن يعشياه ٨ او پس
٩ له دغه جبّي سلّي نه سوه او اته ويشت ٩ او په دغو باندې
يوئيل بن زکري مختار وه او يهوداه بن هسنواه دويم په هغه
١٠ ١١ ښهر باندي ١٠ له هغو کوهينانو يدعياه بن يوياريب ياکين ١١ او
سراياه بن حلقياه بن مشلام بن صادوق بن مرايوث بن
١٢ اخيطوب رائيس د بيت الله ١٢ او د دوي ورونړه د بيت د کار
کارداران اته سوه او دوه ويشت او عدايه بن يروحام بن
١٣ پلياه بن امصي بن زکرياه بن پشحور بن ملکياه ١٣ او د ده
ورونړه پدري سرداران دوه سوه او دوه څلويښت او عمشصي
١٤ بن عزرئيل بن اخزاي بن مشليموث بن امير ١٤ او د ده
ورونړه جبّاران د قوّت يو سل اته ويشت او زبدئيل بن
١٥ هجّدوليم په دوي مختار وه ١٥ او له لاويانو شمعياه بن
١٦ حشوب بن عزريقام بن حشبياه بن بوني ١٦ او شبتاي او
يوزاباد د لاويانو له سردارانو د بيت الله د باندي په کار باندي وو
١٧ ١٧ او متنياه بن ميکاه بن زبدي بن آساف سردار د
تشکّر د دعا ويلو شروع سردار او بقبقياه دويم د ده د ورونړو
په مينځ کښې او عبدا بن شموع بن جلال بن يدوثون
١٨ ١٨ ټول لاويان په مقدس ښهر کښې دوه سوه څلور اتيه
١٩ وو ١٩ او هغه دروانان عقوب او طلمون او د دوي ورونړه
٢٠ نگهبانان د دروازو يو سل دو اويا ٢٠ او نور اسرائيل له
هغو کوهينانو او له هغو لاويانو په ټولو ښهرونو د يهوداه کښې
٢١ هر سړي په خپل ميراث کښې وه ٢١ او هغه نثنيم په اوفل

کبش او سیدل او ځحیحا او جشپا به نتنیم باندي وو
۲۲ او د لاویانو مختار به اورشلیم کښ عزي بن باني بن ۲۲
حشبیاه بن متنیاه بن میکا له بني آساف سرودکران
د بیت الله به کار باندي ۲۳ ځکه چه د بادشاه حکم به دوي ۲۳
باندي داوه چه به سندري ویونکو باند د هري هري
ورځي خبري اسانتداري وي ۲۴ او فتحیاه بن مشیزبئیل ۲۴
له بني زرح بن یهوداه به ټولو خبرو د امت کښ د بادشاه
د لاس ځنګه وه ۲۵ او به حصارونو د هغو به پټو کښ له بني ۲۵
یهوداه نه به قریت اربع کښ او د هغو به کلیو کښ او به
دیبون او د هغو به کلیو کښ او به یقبځئیل او د هغه به
حصارونو کښ او سیدل ۲۶ او به یشوع او به مولاده او به ۲۶
بیت پالط کښ ۲۷ او به حصرشوعال کښ او به بیرسبع ۲۷
او د هغو به کلیو کښ ۲۸ او به ځقلغ او به مکونه او د ۲۸
هغه به کلیو کښ ۲۹ او به عین رمون او به ځرعاه او به ۲۹
یرموث ۳۰ زانوح عدلام او د دغو حصارونو کښ او به ۳۰
لخیش او د هغه به کلیو کښ او عزیقه او د هغه به کلیو
کښ : دوي له بیرسبع نه د هنوم تر خوري پوري
ارام کاوه ۳۱ او بني بنیامین له جبع نه تر مخماش او ۳۱
عیاه او بیت ایل او د دغو تر کلیو پوري ۳۲ عناتوث نوب ۳۲
عننیه ۳۳ حاڅور رامه جتایم ۳۴ حادید ځبوعیم نبلاط ۳۳ ۳۴
۳۵ لود او اونو د تراشانو به خوري کښ ۳۶ او له لاویانو ۳۵ ۳۶
د یهوداه له حلقونو ځني بنیامین لره وو ※

دوولسم باب

۱ او دا هغه کوهیتان او لاویان دي چه له زربابل بن شالتئیل ۱

٢ او يشوع سرايه او يرمياه او عزرا سره راغلل ٢ امرياه ملوک
٣ ٤ حطوس ٣ شكنياه رحوم مريموت ٤ عدو جنتوي ابياه
٥ ٦ ٧ ٥ ميامين معدياه بلجه ٦ شمعياه يواريب يدعياه ٧ صلو عاموق
حلقياه يدعياه دغه د كوهينانو سرداران دي او د دوی ورونړه
٨ د يشوع په ورځو كښې ٨ او لاويان يشوع بنوي قدميئيل
شربياه يهوداه متنياه ده او د ده ورونړه په حمد ويلو
٩ باندې وو ٩ او بقبقياه او عنو د دوی ورونړه د دوی د
١٠ وړاندې پهره دارانو د پاره ١٠ او يشوع يوياقيم وزيږاوه او
يوياقيم الياشيب وزيږاوه او الياشيب يوياداع وزيږاوه
١١ ١١ او يوياداع يوناثان وزيږاوه او يوناثان يدوع وزيږاوه
١٢ ١٢ او د يوياقيم په ورځو كښې كوهينان پدري سرداران دا
١٣ وو د سرايه مرايه او د يرمياه حننياه ١٣ او د عزرا
١٤ مشلام او د امرياه يهوحانان ١٤ او د مليكو يوناثان
١٥ او د شبنياه يوسف ١٥ او د حريم عدنا او د مرايوث
١٦ حلقاي ١٦ او د عدو زكرياه او د جنتون مشلام ١٧ د ابياه
١٧ ١٨ زكري د منياميين د موعدياه پلطاي ١٨ او د بلجه
١٩ شموع د شمعياه يهوناثان ١٩ او د يوياريب متني او د
٢٠ ٢١ يدعياه عزي ٢٠ د سلاي قلاي د عاموق عابر ٢١ د حلقياه
٢٢ حشبياه او د يدعياه نتنئيل ٭ ٢٢ او لاويان د الياشب
او يوياداع او يوحانان په ورځو كښې او يدوع پدري سرداران
ليكلي شوي وو او هغه كوهينان د داريوش فارسي په بادشاهئ
٢٣ ٢٣ بني لاوي پدري سردارانو د روز نامې په كتاب كښې او
يوحانان بن الياشيب تر ورځو پورې ليكلي شوي دي
٢٤ ٢٤ او د لاويانو سرداران حشبياه او شربياه او يشوع
بن قدميئيل او د دوی ورنړو د دوی په برابرې د ثنا او

د حمدګوئ د پاره موافق د حکم د داؤد مرد الله ساتنه
په مقابل د ساتني ۲۵ متنیاه بقبقیاه او عوبدیاه مشلام طلمون ۲۵
عقوب ساتونکي دروانان وو د هغو دروازو د انبرخاني په
ساتني کښې ۲۶ دغه د یویاقیم بن یشوع بن یوځاداق په ۲۶
ورځو کښې وو او په ورځو د نحمیاه پیشوا او عزرا کوهین
هغه کاتب ※
۲۷ او د اورشلیم د دیوال په مخصوصولو هغو لاویان له ټولو ۲۷
ځایونو را طلب کړل چه اورشلیم ته راشي ولي چه په خوشي
او په حمد او په سرود په ژنګولو په ربابونو او په ستارونو
سره مخصوصي په عمل راوري ۲۸ نو د سرودګرو زامن د ۲۸
اورشلیم د شاوخوا له میدانه او د نطوفاتیانو له حصارونو
نه ځانونو خپلو راجمع کړل ۲۹ او له بیت جلجال او د ۲۹
جبع او د عزماوت له پټو نه ځکه چه سرودګرانو د
خپلو ځانو د پاره د اورشلیم په ګرداګرد حصارونه بنا کړي
وو ۳۰ او هغو کوهینانو او هغو لاویانو ځانونه خپل پاکي وکړه او ۳۰
امت او دروازي او دیوال ئي پاک کړل ۳۱ او د یهوداه سرداران ۳۱
م په دیوال وخیژول او د حمد کونکو م دوه لوئي فرقي
مقرري کړي او یوه په ښي لوري په دیوال باندي د ډیران
د دروازي په لوري لاړه ۳۲ او وروسته هوشعیاه او نیم ۳۲
سرداران د یهوداه تیر شول ۳۳ او عزریاه عزرا مشلام ۳۳
۳۴ یهوداه او بنیامین او شمعیاه او یرمیاه ۳۵ او د کوهینانو ۳۴ ۳۵
زامنو په توریو سره زکریاه بن یوناثان بن شمعیاه بن ۳۶
متنیاه بن میکایاه بن زکور بن آساف ۳۶ او د ده ورونه
شمعیاه او عزرئیل او مللئ او جللئ ماعي نتنئیل او
یهوداه حناني د داؤد مرد الله د سرود په کالو سره

٣٧ او عزرا کاتب د دوي د وړاندي ٣٧ او د دروازي د چیني
څخه چه د دوي په برابر وه د داؤد د ښهر په زینه چه
د دیوال د ختني څخه پاس د کور د داؤد د اوبو تر دروازي
٣٨ څخه د مشرق له لوري ور وختل ٣٨ او دویمه فرقه د حمد
ویونکو د دوي په برابر تلونکي وو او زه د دوي د ورستو
او نیم امّت په دیوال باندي وه د تنورونو له برج له پاسني
٣٩ نه تر پلن دیوال پوري ٣٩ او د افرائیم د دروازي له پاسه
او د زړي دروازي له پاسه او د ماهي د دروازي له پاسه
او د حننئیل برج او د همیه د برج د وزو تر دروازي پوري
٤٠ او دوي د زندان د دروازي څخه ودریدل ٤٠ او له حمد
ویونکو نه دوه فرقي په بیت الله کښي ودریدلي او زه او
٤١ نیم حاکمان راسره ٤١ او کوهینان الیاقیم معسیاه منیامین
٤٢ میکایاه الیوعناي زکریاه حننیاه له تورو سره ٤٢ او معسیاه
او شمیاه او العازار او عزّي او یوحنان او ملکیاه او عیلام او عازر
او سرودګرانو او یزرحیاه مختار د دوي هسک سرود غږاوه
٤٣ ٤٣ او په دغي ورځي ذبیحي کړي او خوښي کوله څکه چه الله
دوي په لوي خوښي سره خوښي کړل او ښځي هلکان هم شو
خوش وو او د اورشلیم د خوښي اواز تر لري پوري اوریدلي
٤٤ ٤٤ او په دغي ورځي څو کسان د خزاني په خونو باندي
د پیښکښیو او د ورنبیومیوو او د عشرونو مختاران مقرر
شول چه په هغو کښي د ښهرونو د پټو حصي د تورېت
را جمع کړي د کوهینانو او د لاویانو د پاره څکه چه یهوداه
٤٥ په هغو کوهینانو او لاویانو چه ولاړ وو خوشحاله وو ٤٥ او
ساتونکي ساتنه د الله خیل او ساتنه د پاکي کولوئي وکړه
او سرودګرانو او دروانانو هم موافق د حکم د داؤد او د

۴٦ ده د ځوي سلیمان ۴٦ ځکه چه د داوّد او د آسف
په ورځو کښی له قدیم نه سردارد سرودګرانو وه او د اللّه
۴۷ د ثنا او د حمد سرودونه به وو ۴۷ او ټول اسرائیل به
د زرّبابل په ورځو کښی او د نحمیه په ورځو کښی د سرود-
ګرانو او د دروانانو د هری ورځی نصیبي د هغه په ورځ کښی
ورکولي او دوی به د لاویانو د پاره مقدّس کاوه او
لاویانو به د بني هارون د پاره مقدّس کاوه ❊

دیارلسم باب

۱ آ او په دغي ورځي کښی دوي د موسیٰ په کتاب کښی
د امّت په غوږونو کښی لوستل کاوه او په هغه کښی
دا لیکلي مندلي شول چه عموني او موابي به د اللّه په
۲ جماعت کښی ترابده پوري داخل نه شي ۲ چه دوي به
ډوډۍ او په اوبو سره د اسرائیل قدم مخي ته نه ورغلل
بلکي دوي بلعام د دوي د پاره په کرایه واخست چه په
دوي باندي لعنت وکړي او ځمونږ اللّه هغه لعنت برکت
۳ وګرزاوه ۳ او داسي وشوه چه دوي هغه توریت واوریده
نو ټول ور سره ګډ شوي له بني اسرائیل ئې جدا کړه
۴ ۴ او وړاندي له دي نه الیاشیب هغه کاهن چه ځمونږ د اللّه
د کور په خوني ودرولي شوي وه له طوبیاه سره ئې خویشي
۵ وه ۵ او ده د هغه د پاره یوه لویه خونه بسازه کړي وه او
هلته وړاندي به ئې د نذر قربانۍ او خوشبوئي او کالي د
لوښي او د غلي عشر او شیره او تیل به ئې کیښودل چه د لاویانو
او د سرودګرانو او د دربانانو او د کوهینانو پورته کړي قربانۍ
٦ فرضي مقرري وو ٦ او په دغو ټولو (وقتونو) کښی زه په اورشلیم

کښې نه وم ځکه چه په دوه دیرشم کال د ارتحششتا بادشاه
د بابل زه بادشاه ته ورغلم او پس له څو ورځو م له بادشاه
٧ رخصت واخست ٧ او اورشلیم ته ورغلم او په هغه شرارت
فهمدار شوم چه الیاشیب د طوبیاه د پاره کړي وه چه ده
٨ د الله د کور په غولیو کښې خونه ورته جوړه کړي وه ٨ او
ما ته ډیر بد ښکاریده او د طوبیاه د کور ټول کالي م له خونې
٩ د باندي ورغورزول ٩ او ما اسر وکړ او دوي هغه خونې
پاکي کړي او د بیت الله کالي او د نذر قرباني او بخور بیرته
١٠ ور وړل ١٠ او زه پوه شوم چه د لاویانو برخي ورکړي شوي
نه دي بلکه هغه لاویان او سرودګران چه کارداران وو هر
١١ سړي خپل پټي ته تښتیدلي وه ١١ نو ما له حاکمانو سره دعوې
وکړه و م ویل چه ولي بیت الله ترک کړي شوي دي؟ او
هغوي م ټول کړل او په خپلو خپلو دریدني کښې و م دریدول
١٢ ١٢ او ټول یهوداه د غلي او د شیرو او د تیلو عشر په خزانو
١٣ کښې داخل کړل ١٣ او ما شلمیاه هغه کوهین او صادوق
هغه کاتب او فدایاه له لاویانو په خزانو باندي خزانچیان
مقرر کړل او د دوي په څنګ کښې حانان بن زکور بن
متنیاه ځکه چه دوي امانتداران ګڼلي شوي وو او په
١٤ دغو دا وه چه په خپلو ورونړو ویش وکړي ١٤ او ته م
په یاد کړه اي الله په دغه باندي او ته تقوي م چه ما
د خپل بیت الله او د ده د ساتني د پاره کړي ده مه محوه
کوه
١٥ ١٥ په دغو ورځو کښې م په یهوداه کښې څني ولیدل چه
په سبت کښې به ئې چرخشتونه میول او ګیډي به ئې
راوړل او خرونه به ئې لیږل او و اورشلیم ته ئې د سبت

په ورځ شیره او انګور او انځیر او هرڅه چه به باریدل
راویل او هغه ورځ چه دوی طعامونه خرڅول نو عداوت
١٦ م پرِ وکړه ١٦ او هغه صوریان چه په کښې او سیدل قبلان
او هر قسم د خرڅ رختونه به ئې راویل او په سبّت کښې
١٧ به ئې په اورشلیم کښې خرڅول ١٧ نو ما د یهوداه دامیرانو
سره دعوی وکړه ورته م وویل چه دا څه بدې خبري دي
١٨ چه تاسي ئې کوئ او د سبت ورځ بلماز کوئ ١٨ کنه ستاسي
پلرونه داسي نه کول څه؟ او ځمونږ الله به دوی باندي او په
دې ښهر دا ټول آفت را ونه وست څه؟ او تاسي په
١٩ اسرائیل باندي غضب زیاتوئ چه سبت بلماز کوئ ١٩ او
داسي وشول چه د سبّت وړاندي چه د اورشلیم دروازي
په سیاری تیارهٔ کیدلي نو ما په امر وکړ چه دروازي دِ بندِ
کړي شي او وم ویل چه څو چه سبّت به آخر نه وي نه
دِ پرانتلي کیږي او ما په دروازو باندي خپل ځوانان ودرول
دي د پاره چه د سبّت په ورځ هیڅ بار د ننه راوړي
٢٠ نه شي ٢٠ نو سوداګرانو او ټولو چه رختونه خرڅ کاوه
٢١ یو دوه واره د اورشلیم د باندي شپه تیره کړل ٢١ او
ما په دوی سره عداوت کړ او ورته م وویل چه ولي تاسي
د دیوال په څنګ کښې شپې تیروئ که تاسي بیا داسي
وکړئ نو زه به لاس در باندِ واچوم او له دغه وقت بیا په
٢٢ سبّت کښې نه راتلل ٢٢ او ما لاویانو ته امر وکړ چه پاکي
وکړئ او راشئ او د سبّت ورځ د تقدیس د پاره د دروازو
ساتنه کوئ په دې هم ما په یاد کړه ای ځما الله او د خپل
ډیر مهربانئ په موافق شفقت را باندي وکړه ※
٢٣ ٢٣ او په هم دغو ورځو کښې م ځني یهودیان ولیدل چه

۲۴ اشدودي او عموني او موابي ښځې ئې او سوي وي ۲۴ او د
دوي د زامنو نيمي په اشدودي ژبې وې او په يهودي ژبه
به ئې ښې خبرې کولې نه شوې بلکه د نورو نورو خلقو په
۲۵ ژبې کښې ۲۵ نو ما له هغو سره دعوي وکړه او لعنت مې پرې
وکړ او ور نه مې څو کسان ووهل او ويښته مې ئې وباسل او
په الله مې قسم ترې واخست ويل مې چه تاسې به خپلې لوڼې
د دوي زامنو ته نه ورکوئې او نه به د هغوي لوڼې د خپلو
۲۶ زامنو د پاره او نه د خپلو ځانونو د پاره اخلئ ۲۶ کنړه د دغو
د پاره سليمان بادشاه د اسرائيل خطا و نه کړه څه؟ او
په ډېر قومونو کښې د ده په شان بادشاه نه وه او د خپل
الله محبوب وه او دي الله په ټول اسرائيل بادشاه مقرر کړ
۲۷ ده هم هغې بيګانې ښځې خطاکار کاوه ۲۷ او اوس موږ
څرنګ به تاسې اورو چه دا ټول لوي شرارت وکړو چه په الله
خپل خيانت وکړو د پردو ښځو په اوسولو سره څموږ د الله
۲۸ په مخالفت ۲۸ او يو له زامنو د يوياداع بن الياشيب لوي
کوهين زوم د سنبلط هغه هوروني وه نو هغه مې له خپل
۲۹ ځانه تښتاوه ۲۹ اي زما الله ته دوي په يادګارې کړه ځکه
چه دوي هغه کوهينت پليت کړ او د کوهينګلوي د لاويانو
۳۰ عهد ۳۰ او ما دوي له ټولو بيګانه‌ؤ پاک کړل او له کوهينانو
او له لاويانو مې هر يو سړي د ده په کار باندې په ساتنې
۳۱ کولو مقرر کړ ۳۱ او د لرګو د قرباني د پاره په مقررو وختونو
کښې او د اولو ميوو د پاره اي زما الله ته مې په ښېګړې
ياد کړه

تمام شه

د آستر کتاب

اوّل باب

١ آ او د احسویروش په ورځو کښې داسې وشول داهغه
احشویروش دی چه له هند نه ئې تر کوش پورې په یوسل
٢ اوه ویشتو صوبو باندې بادشاهي وکړه ٢ چه په دغو ورځو کښې
چه احشویروش بادشاه د خپلې بادشاهي په تخت چه په
٣ شوشن بیره کښې وه کښیناست ٣ نو د خپلې بادشاهي په
دریم کال ئې خپلو ټولو سردارانو او نوکرانو میشته میلمستیا
وکړه د لښکرو د فارس او د مادی او دده د وړاندې د صوبو
٤ پیر پردان او سرداران وو ٤ نو ده تر ډیرو ورځو بلکه تر
یو سل اتیا ورځو پورې هغه ته د خپلې لوئې بادشاهي دولت
٥ او د خپل ګران بها لوئې رونق ور ښکاره کړه ٥ او چه دا ورځې
پورې شوې نو بادشاه د هغو ټولو خلقو د پاره چه په شوشن
بیرې کښې وموندلې شول که لوئ وو که واړه وو د بادشاه
د محل د جنت په غولې کښې اووه ورځې میشته میلمستیا
٦ وکړه ٦ سپینې او آسمانې کرباسې پردې نیولې شوې د کتانو او
د ارغوانې په پړیو د سپینو زرو په کړو او ستنې د سنګ
مرمر کټونو د سرو او د سپینو زرو په رصفو سنګ فرشو
د بهوت او سپین مرمر او د ړوکانړو او د داغې مرمر
٧ ٧ او د څښلو سقاو لوښې د سرو زرو او لوښې رنګ رنګ بیلې
بیلې وو او شاهانه شراب د ست شاه په شان په کثرت
٨ سره وو ٨ او څښاک د داد په موافق وه جبر نه وو
ځکه چه بادشاه د خپل کور په ټولو ریانو باند مقرر کړې

۹ وه چه سپوږي اسمي داسي دِ کړي لکه چه رڼائي وي ۹ او
وشتي شاهزادئي هم د ښځو د پاره د بادشاه په کور کښې
چه د احشویروش بادشاه وه میلمستیا کړې وه
۱۰ ۱۰ او په اومه ورځ چه د بادشاه زړه په شرابو خوشحال
شه نو مهومان بزتا حربونا بګتا او ابګتا زتار او کرکس
لره چه هغه اوو خوجګانو وو چه د احشویروش بادشاه
۱۱ په حضورئي خدمت کاوه امر وکړ ۱۱ چه وشتي ملکه ته
شاهي تاج ور په سر کړي د بادشاه و حضور ته ئي راولئي
چه د دي ښايست خلقو او سردارانو ته ور ښکاره کړي ځکه شي
۱۲ ولي چه دا په لیدو ښه وه ۱۲ او وشتي ملکي انکار وکړ چه
د حکم د بادشاه په ویلو چه د خوجګانو په لاس ورته شوي
وو ورشي نو بادشاه ډیر په قهر شه او غضب ئي په کښې بلیده
۱۳ ۱۳ او بادشاه هغو دانایانو ته چه په وقتونو پوهیدل وویل
ځکه چه د بادشاه کار د هغو ټولو ته د وراندِ چه په داد او په
۱۴ دين پوهيدل داسي وه ۱۴ او د ده مقربان کرشنا شیتار ادماتا
ترسیس مرس مرسنا مموکان وو دغه اوه سرداران د
فارس او د مادي وو چه د بادشاه مخ به ئي لید او په بادشاهي
۱۵ کښې اوّل کښیناستونکي وو ۱۵ چه د داد په موافق دِ له وشتي
ملکي سره څه وکړي شي ځکه چه دي د بادشاه احشویروش
۱۶ د امر په موافق په لاس د خوجګانو عمل و نه کړ؟ ۱۶ او مموکان
د بادشاه او سردارانو د وړاندي وویل چه وشتي ملکي
نه تش په بادشاه باندِ بد کړي دي بلکه په ټول سردارانو
او په ټولو خلقو باندِ چه د بادشاه احشویروش په ټولو
۱۷ صوبو کښې دي ۱۷ ځکه چه زر به دا خبره د ملکي په ټولو
ښځو باندِ ور ووزي چه احشویروش بادشاه امر وکړ چه

وشتي هغه ملکه دِ د ده د وړاندي راوستله شي او دا نه ورڅه
نو به خپل میړونه په خپلو سترګو کښي بوزي بنده وګڼي
١٨ ١٨ اونن ورځ ټولي ببیاني د فارس او د مادي چه د ملکي
خبره واوري ټولو سردارانو د بادشاه ته به داسي ووايي او
١٩ داسي شان خبره سپکاوي او بیزاري ده ١٩ نوکه د بادشاه په
نزد ښه ښکاريږي نو شاهانه فرمان دِ ستا له نزد صادر شي
او هغه دِ د فارس او د مادي په داد کښي وليکلي شي چه
نه تغیر کيږي چه وشتي ملکه دِ بیا د بادشاه احشويروش
په حضور نه راځي او بادشاه دِ د دي مملوکت يوي سهيلي ته
٢٠ چه له دي ښه وي ورکړي ٢٠ او چه د بادشاه پيغام چه يي
به عمل کوي په ټولو بادشاهي کښي ئي واوريلي شي (ځکه چه
دغه لويه ده) نو به ټولي ښځي خپلو میړونو ته عزتيا ورکوي
٢١ له لوي نه تر وړوکي پوري ٢١ او دا خبره د بادشاه او د ده
سردارانو په سترګو کښي ښه ښکاريده او بادشا د مموکان
٢٢ د ویلو په شان وکړل ٢٢ او ټولو صوبو د بادشاه ته ئي خطونه
واستول هري صوبي ته د هغو صوبو د ليکلو په شان او قوم
ا قوم د هغو د ژبي په شان چه هر سړي دِ په خپل کور
سرداري کړي او د خپل قوم د ژبي په موافق خبري وکړي

دوېم باب

١ آپس له دي خبرو چه د احشويروش بادشاه غضب
په سکونت شه نو ده وشتي او هغه څه چه دي کړي
٢ وو او چه ده د هغي په باب فرمايلي وه په ياد کړل ٢ نو د
بادشاه نزانو چه د ده خدمت ئي کاوه و ئي ويل چه د بادشاه
٣ د پاره دِ ښاښته ځواني پيغلي ولټولي شي ٣ او بادشاه دِ

د خپلې بادشاهۍ په ټول صوبو کښې بازخواستان ودروي
تاچه دوي ټولې ښايسته ځواني پېغلې شوشن ښيره د بادشاه
د ښځو کورته د هيجاي د بادشاه خوجه ولاس ته چه د ښځو
ساتونکي دی ورجمع کړي او هغو ته دِ د پاکي کولو څيزونه
۴ ورکړي شي ۴ او هغه ځوانه چه د بادشاه په سترګو کښې
خوښه شي هغه دي د وشتي په ځاي ملکه شي او دا خبره
د بادشاه په سترګو کښې خوښه شوه او داسې ئې وکړل *
۵ ۵ په هغه شوشن ښيره کښې يو يهودي سړي وه مردکي
نوم ئې ابنِ يائيرا ابنِ شمعي ابنِ قيس يميني سړي وه
۶ ۶ چه له اورسليم نه له هغو جلاوطنو والو سره جلاوطن کړي
شوي وه چه له يکنياه بادشاه د يهوداه سره جلاوطن کړي
۷ شه چه نبوکدناضر بادشاه د بابل جلاوطن کړي وو ۷ او دي
د هداسه يعني د آستر ترلي خپلې امانت داروه ځکه چه
ورلره نه پلار نه مور وو : او دغه ځوانه ښايسته جسه او
ښايښته ليدنه وه او چه د دي پلار او مور مړ شول نو مردکي
۸ د ځان د پاره د لور د پاره ونيوه ۸ او چه د بادشاه حکم او
داد واورېدلې شول او ډيري ځوانۍ شوشن ښيره ته د هيجاي
لاس ته ورجمع کړي شوي نو آستر هم د بادشاه کورته
۹ د هيجاي ساتونکي لاس ته اخستله شوه ۹ او دغه ځوانه د ده
په سترګو کښې ښه ښکاريده او د ده د وړاندې ئې نعمت وموند
او ده په تلوار سره د پاکولو څيزونه او د هغه برخه ورکړل سره
له هغو اوو ځواني چه دي ته د بادشاه له کوره د ورکولو
لايقي وي او دا ئې له خپلو ځوانيو سره د ښځو د کور ښه
۱۰ مکان ته ور بدل کوله ۱۰ آستر خپل قوم او خپل ذات ښکاره کړي
نه کړ ځکه چه مردکي دي ته حکم وکړ چه مه ئې ښکاره کړه

١١ او مردکي به هره ورځ د ښځو د کور د غولي د وړاندِ ګرزیده تا ١١
چه د آستر سلامتي معلومه کړي او چه په دي به څه کړي شي
١٢ او چه د هري يوي ځوانۍ جنۍ وار به رسيده چه اخشويروش ١٢
بادشاه ته ځواني ورشي پس له هغه چه دوولس مياشتيۍ تيري
شي لکه چه د ښځو دادوه ځکه چه داسي د پاکي کولو ورځي
پوري شوي يعني شپږ مياشتي د مرو په تيلو او شپږ مياشتي
په خوشبويو بلساني د ښځو د پاکي کولو ځيزونو سره ١٣ او په دي ١٣
به هره ځوانۍ بادشاه ته ننه راغي او هرڅه چه دي به د هغه
په باب ويل چه د ښځو له کورۍ تر بادشاه وکور ته ور سره يوسي
هغه به دغي ته ورکوي شه ١٤ ماښام به ورتله او په صباح به ١٤
راو جارتله دويم کور د ښځو ته شعشغز خوجه د بادشاه ساتونکي
د سريتو ولاس لره او هغه به بيا بادشاه ته نه ورتله مګر
چه بادشاه به په کښي خوشحال شه او چه په نامۍ سره به ئې
وبلله ١٥ او چه بادشاه ته د ورننوتلو وار د استر لور د ابيحايل ١٥
تره د مردکي چه ده د لور د پاره نيولي وه لګيا شه نو دي هيڅ
ځيز نه وغوښت بي نه هغه چه هيجاي خوجه ساتونکي د
ښځو د دي د پاره امر کاوه · او آستر د هرچا په سترګو کښي
چه وۍ ليدله به نعمت نيوله ١٦ او استر د اخشويروش ١٦
بادشاه د بادشاهي کور ته په لسمي مياشتي چه طيبت
مياشت ده د ده د بادشاهي په اووم کال ورسيده ١٧ او ١٧
بادشاه په آستر باندِ له ټولو ښځو زياته مينه وکړه او دده
د وړاندي ئۍ له ټولو پيغلو ډير نعمت او احسان ونيوه
او د شاهي تاج ئۍ د دي په سر کيښود او د وشتي په ځاي
ئې ملکه کړه ١٨ او بادشاه ټولو سردارانو او نوکرانو خپلو ته ١٨
لويه ميلمستيا جوړه کړه يعني د استر د ميلمستيا او صوبو

ته ئې راحت ورکړ او دستِ شاه په موافق ئې مسئې انعامونه ورکړل
١٩ او چه دویم وار پیغلې جمع شوې نو مردکي د بادشاه په دروازي
٢٠ کښې ناست وه ٢٠ او آستر خپل ذات او خپل قوم ښکاره کړي نه
وه لکه چه مردکي ورته ویلي وه او آستر به د مردکي د امر په
موافق کار کاوه لکه چه دغه په وخت چه د ده په امانت کښې وروزله
٢١ وه ٢١ په دغو ورځو کښې چه مردکي د بادشاه په دروازي کښې ناست
وه نو بغتان او ترش دوه خواجګانو د بادشاه سا تونکیو د استانې
٢٢ وغوښتل چه اخشویروش بادشاه ته لاسونه اوږده کړي ٢٢ او
دا کار مردکي ته معلوم شه نو ده آستر ملکه خبره کړه او استر
بادشاه خبر کړ د مردکي په نوم کښې او چه د دې خبرې تحقیقات
وکړې شه او داسې وښندلې شوه نو دواړه ئې په ونې باندې په
سولئې کړل او دغه د بادشاهانو د روزنامو په کتاب کښې د بادشاه
د وړاندې ولیکلې شول ؞

درېم باب

١ آ پس له دې کارونو اخشویروش بادشاه هامان بن همداتا
اجاجي غټ کړ او سرفراز ئې کړ او د ده کرسي ئې له ټولو
٢ سردارانو چه ور سره وو پاس کیښوده ٢ او ټول نوکران د بادشاه
چه د بادشاه په دروازې کښې وو هامان رکوع رکات او سجده
به ئې ورته کوله ځکه چه بادشاه د ده په باب داسې حکم کړې
٣ وه . مګر مردکي به رکعت نه کړ او نه به ئې سجده کوله ٣ نو د
بادشاه نوکرانو چه د بادشاه په دروازې وو مردکي ته وویل
٤ چه ته ولې د بادشاه له حکمه عبور کوې ٤ او چه دوی به هره
ورځ ورته دا خبره کوله او ده به د هغو نه اورېدل نو ئې هامان
ښکاره او چه دوی ووینې چه د مردکي خبره ودرېږي که نه

څکه چه دهٔ هغو ته څرګند اوه چه زهٔ یهودي یم ۃ او چه ۵
هامان ولید چه مردکي ورته نه رکعت او نه سجده کوي نو هامان
له غضبَ دک شه ۶ او دهٔ په سترګو کښې بوزي بنده ۶
وګانړه شه چه یوازې مردکي ته لاس واچوي څکه چه هغوي
دي د مردکي په قوم څرګند اوه نو هامان وغوښتل چه هغه
ټول یهودیان چه د احشویروش په بادشاهي کښې دي
د مردکي قوم دي ۷ په اولي میاشتي یعني په نیسان میاشتي ۷
په دوولسم کال د احشویروش بادشاه هغوي به فور یعني
ګټي پچي دهامان د وړاندي ورځ اورځ او میاشت ا میاشت
تر دوولسمي پوري چه د ادار میاست دي اچاولي ۸ نو هامان ۸
احشویروش بادشاه ته وویل چه ستا د ټولي بادشاهي په
صوبو کښې د قومونو په مینځ کښې پسورو رپي او تفرد یو قوم
شته دي او د دغو داد له ټولو قومونو بیل دي او دوي د
بادشاه دادونه عمل کونکي نه دي نو بادشاه ته د دوي
په قرار پریښودل مناسب نه دي ۹ نوکه په بادشاه باندي ۹
ښه ښکاریږي نو د دغو د برباد کولو حکم دِ ولیکي او زهٔ به د
کاردارانو په لاسونو لس زره قنصارَ د سپینو زرو ټول کړم
چه د بادشاه په ګنج کښې داخلي کړي شي ۱۰ نو بادشاه خپله ۱۰
غمي ګوتیه له خپل لاس نه لري کړ او هامان بن همداثا هغه
اجاجي ته چه د یهودو دښمن وه ورئ کړله ۱۱ او بادشاه ۱۱
هامان ته وویل چه سپین زر دِ تا ته درکړي شول او هغه
قوم هم چه لکه چه ستا په سترګو کښې ښه ښکاریږي
هغه پري وکړه ۱۲ او د بادشاه لیکونکي د اوّلي میاشتي په ۱۲
دیارلسمي ورځي وبللي شول او د هرڅه په موافق چه هامان
وفرمایل د بادشاه اخشدرپانو پیشواو ته چه په هري

صوبي باندِ وي او دهر قوم د صوبي قوم اقوم سردارانو ته د
هغو د ليکاو په شان وليکلي شول او قوم اقوم ته لکه چه د
هغو ژبه وه د احشويروش بادشاه په نوم وليکلي شول او د
۱۳ بادشاه په گوتيه مهر کړي شه ۱۳ او دغه خطونه د قاصدانو
په لاس د بادشاه وټولو صوبو ته واستولي شول چه د آدار د
مياشتي په ديارلسم تاريخ ټول يهوديان هلاک کول او ووژلل او
برباد کول له ځوانو تر کرټي پوري ترپيدونکي تيه او ښځي په هم هغي
۱۴ يوي ورځي کښې او شوک ئې د لوټ د پاره واخله ۱۴ د هغه خط
نقل په ټولو صوبو کښې اصوبو کښې د داد ورکولو د پاره شه او ټولو
خلقو ته ښکاره شه چه د دي ورځي د پاره چست طيار وي
۱۵ ۱۵ او قاصدان وو تل بيړه شړلي شوي د بادشاه په خبر سره او
په شوشن بيره کښې هغه داد وکړي شه او بادشاه او هامان
د څښلو د پاره کښيناستل ليکن د شوشن په ښهر کښې
باک وه

خلورم باب

۱ ۱ او چه مردکي په هغه ټول چه عمل کړي شه پوهيده نو
خپلي جامي ئې څيري کړي او شيړئ او ايري ئې واغوستلې او
د ښهر مينځ ته وووت او په لويي او ترخي ژړا ئې وغوړغاوه
۲ ۲ او د بادشاه تر دروازي د وراندي راغي ځکه چه هيڅوک به د
۳ بادشاه کورته نه ننه ووت چه شيړئ به ئې اغوستلي وه ۳ او
په ټولو صوبي اصوبي هر چرته چه د بادشاه فرمان او داد ورسيده
په يهوديانو لوي وير لګيا شه او روژه او ژړا او وهل شول او ډير
۴ شيړئ او ايري وغوړولي ۴ نو د آستر ځواني او خوجګان ور
غلل او دا ئې ښکاره کړه نو ملکه ډيره پيچ وتاب خانه شوه
او مردکي ته ئې د اغوندلو د پاره جامي ور واستولي او چه شيړئ

ورنه

٥ ور باندِ نه وكاږي او ده قبول نه كړل ۵ نو آستر هتك چه يو
له خوجګانو د بادشاه · چه د دي د وړاندي ئ ودرولي وه
و باله او په مردكي باندِ ئ حكم وركړ چه دا پوه شي چه دا
٦ څه دي او په څه باندِ دي ٦ نو هتاك مردكي ته ورووت
د ښهر په هغه چوك كښِ چه د بادشاه د دروازي د وړاندِ
٧ وه ٧ نو مردكي هر هغه څه چه ور ته پېښ شه هغه ته څرګنداوه
او جخت هغه نقل چه هامان د يهودو د بربادولو د پاره په
٨ ګنجونو باندِ د ټول كولو امر كړي وه ٨ او هغه نقل د هغه
فرمان ئ هم وركړ چه د دوي د هلاكولو د پاره ئ په سوس
كښِ وركړي وه چه آستر ته ئ ور ښكاره كړي او څرګنده
ئ كړي او چه ور باندِ تاكيد وكړي چه بادشاه ته دِ ننه ووزي
او زاري د زړه سوي ور ته وكړه او ور نه په خپل قوم باندِ د ده
٩ د وړاندِ سوال غواړي ٩ نو هتاك راغي او آستر ته ئ د مردكي په
١٠ خبرو څرګنداوه ١٠ نو آستر هاتك ته وويل او حكم ئ مردكي ته
١١ وركړ ١١ چه ټول سړيونه د بادشاه او د بادشاه د صوبو قومونو
پوهيږي چه هر سړي يا ښځه چه بي له بللو اندروني غولي د
بادشاه ته ور شي نو د هغه د سړكولو داد دي بي له هغه
چه بادشاه امسا زرين ور اوږده كړي نو هغه به ژوندي پاتي
شي او زه په دغو ديرشو ورځو كښِ بادشاه ته د ورننه وتلو
١٢ د پاره بللي شوي نه يم ١٢ او هغو مردكي ته د آستر په خبرو څرګنداوه
١٣ ١٣ نو مردكي وويل چه آستر دِ ځواب وركړي شي چه ته خپل
ځان سره مثال مه كوه چه له ټولو يهوديانو نه به زه د
١٤ بادشاه په كور كښِ خلاص شم ١٤ ځكه چه كه ته په دي
وقت كښِ ټپ ګنګي سره ګنګ اوسي نو يهودو د پاره به
فراخي او خلاصي له بله مكانه ودريږي او ته او ستا د پلار كور به

بربادشي اوڅوک پوهیږي چه ته د داسي زماني د پاره
۱۵ بادشاهي ته را رسیدلي يي ۱۵ نو آستر وویل چه مردکي ته د
۱۶ ځواب ورکړي شي ۱۶ چه ته لاړ شه او هغه ټول يهوديان
چه په سوشن کښې مندل کیږي راجمع کړه او ځما د پاره روژه
ونیسئ او دري ورځې او شپي مه خورئ او مه څښئ او زه
او ځما ځوانیانئ به هم داسي روژه ونیسو او په دي شان سره
به بادشاه ته ور ننه ځم چه د داد په موافق نه دي نو که برباد
۱۷ شوم نو برباده شولم ۱۷ نو مردکي لاړ او د آستر د حکم په موافق
ئي هرڅه وکړل *

پنځم باب

۱ ا او په دريمه ورځ داسي وشوه چه آستر ملکي جامي
واغوستي او د بادشاه د کور په اندروني غولي کښې ودریدله
چه د بادشاه وکور ته مخامخ دئ ودریده او بادشاه د خپلي
بادشاهي په کور کښې په تخت باندي مخامخ د مدخل د هغه
۲ کور ناست وه ۲ نو چه بادشاه آستر ملکه په غولي کښې ولیده
ولیدله نو ده په سترګو کښې نعمت برداره شوله نو بادشاه
آستر ته اسا ئ زرین چه د ده په لاس کښې وه وراوږده کړه
۳ نو آستر ور نژدي شوه او اسا ئ لاس ولګاوه ۳ او بادشاه
ورته وویل چه اي آستر ملکه ستا د پاره څه دي او څه
لټونه ده اګرکه ترنیمي بادشاهي وي تاته به درکړي شي
۴ ۴ نو آستر وویل چه که په بادشاه باندي ښه وي نو نن ورځ
د بادشاه او هامان دواړه ميلمستیا ته چه ورته م جوړه کړي
۵ ده را شي ته ۵ او بادشاه وویل چه په هامان بیړه وکړئ چه
د آستر د خبري په موافق د کار کړي شي نو بادشاه او

هامان

هامان هغي ميلمستيا ته چه استر ورته کړي وه ورغلل
٦ او بادشاه د مئ ميلمستيا په وقت آستر ته وويل چه ٦
ستا څه سوال دئ او ور به دِ کړي شي او ستا څه لټونه
ده نوهغه به تا ته درکړي شي ترنيمي بادشاهي پوري ٧ نو ٧
آستر وويل چه زما سوال او زما لټونه دغه ده ٨ چه که ٨
ما د بادشاه په ستر گو کښې نعمت مندلي دي او که په
بادشاه باندي ښه وي چه زما سوال راکړي شي او زما
لټونه په عمل کړي شي نو بادشاه او هامان دِ هغي
ميلمستيا ته چه زه ئي ورته جوړه کړم راشي او صبا به
زه د بادشاه د حکم په موافق وکړم ٩ او هامان په دغي ٩
ورځي خوشحال او خوشدله ووت ليکن چه هامان
مردکي د بادشاه په دروازي کښې ناست وليد چه پورته
نه وه او ورته د نه خوځيده نو هامان په مردکي باندِ له
غضب ډک شه ١٠ او هامان ځان خپل تينګ ونيوه او ١٠
خپل کور ته ورغي او خبرئي واستاوه او خپل دوستان او
خپله ښځه زرش ئي حاضر کړل ١١ او هامان د خپل دولت ١١
عذت او د خپلو زامنو کثرت او هغه چه بادشاه ده ته لوئي
ورکړه او چه په نورو سردارانو او نوکرانو د بادشاه باندِ ئي سرفراز کړ
١٢ او هامان داهم ووي چه آستر ملکي هغي ميلمستيا ته ١٢
چه دي کړي ده بي له ما نه له بادشاه سره هيڅوک نه
ورننه ييستل او صباهم له بادشاه سره زما دعوت دي
١٣ او دغه ټول زما په نزد له هيڅ څيز سره برابر نه دي هر ١٣
هغه وقت چه زه مردکي هغه يهودي د بادشاه په دروازي
کښې ناست وينم ١٤ نو د ده ښځي زرش او د ده دوستانو ١٤
ورته وويل چه يو لرګي چه پنځوس هاتي لوړوي جوړ دِ

کړي شي او په صباح بادشاه ته ووايه چه مردکي دِ په
ده باندِ سولئ کړي شي بيا خوشحاله له بادشاه سره ميلمستيا
ته ورننه وزه: او دا خبره د هامان د وړاندي ښه ښکاريده
او هغه لرګي ئ جوړ کړ *

شپږم باب

١ آ په دغي شپي د بادشاه خوب نتلي والووت نو ده حکم
وکړ چه د روزنامي د يادګاري کتاب دِ راوړي شي او هغه
٢ د بادشاه د وړاندي ولوستلي شه ٢ او په هغه کښِ دا ليکلي
وموندلي شول چه مردکي په بغتانا او ترش باندِ دوو
خوجګانو د بادشاه چه نګهبانان د استاني وو خرګند کاوه
چه دوي لټنه کاوه چه په بادشاه احشويروش لاسونه
٣ آچوي ٣ نو بادشاه وويل چه په دي باندِ مردکي لره کوم
وقار او لويي ورکړي شول نو نوکرانو د بادشاه چه د ده خدمت
٤ ئ کاوه وويل چه د ده سره هيڅ عمل شوي نه دي ٤ او بادشاه
وويل چه په بارګاه کښِ څوک شته دي؟ او هامان د بادشاه
د کور بيروني غولي ته رسيدلي وه چه بادشاه ته وايي چه
مردکي په هغي وني باندِ چه د ده د پاره ئ تيار کړي وه په
٥ سولئ دِ کړي ٥ نو د بادشاه نوکرانو ورته وويل ګوره هامان
په درګاه کښِ ولاړ دي: او بادشاه وويل چه د ننه دِ راشي
٦ ٦ او هامان ور ننه ووت او بادشاه ورته وويل چه له هغه
سړي سره چه بادشاه د ده په کار کښِ خوشحال وي څه عمل
کړي شي نو هامان په خپل زړه کښِ وويل چه بادشاه بي له
مانه به له چا سره د وقار زياتيتوب په عمل کولو خوشحاله وي
٧ ٧ نو هامان بادشاه ته وويل هغه سړي لره چه بادشاه د ده

٨ په وقار کښې خوشحال دی ٨ نو بادشاهي لباس چه بادشاه په کښې
به ملبس کیږي او هغه آس چه بادشاه پرې باندې سوارېږي او چه
٩ د ده په سر بادشاهي تاج کېښودلی کیږي را دې وړې شي ٩ او هغه
لباس او هغه آس دې د بادشاه د سردارانو سړي په لاس باندې
چه پېرېردان وي ورکړې شي او هغه سړي ته دې ور واغوندوي
چه بادشاه د ده په وقار کولو خوښوي او د ښهر په چوکونو کښې
دې په هغه آس باندې سور کړي او د ده په وړاندې دې منادي کوي
چه هغه سړي ته چه بادشاه د ده په وقار خوشحال دی لکه
١٠ داسي به ورسره وکړې شي ١٠ نو بادشاه هامان ته وویل چه زر
کوه هغه لباس او هغه آس واخله او لکه چه تا خبره وکړه له
مردکي یهودي سره چه د بادشاه په دروازې کښې ناست دی
داسي وکړه . او له دغو ټولو چه تا خبر کړي دي هیڅ دې پرې نه وځي
١١ ١١ نو هامان هغه لباس او هغه آس واخستل او مردکي ئې
ملبس کړ او د ښهر په چوکونو کښې ئې سور کړ او د ده په
وړاندې ئې منادي وکړه چه کوم سړي ته چه بادشاه د ده
١٢ په وقار خوشېږي لکه داسي به ورسره وکړې شي ١٢ او مردکي
د بادشاه و دروازې ته وجارووت او هامان ویروال او پټ سر
١٣ په تلوار سره و خپل کور ته لاړ ١٣ او هامان خپلې ښځې زرش
او خپلو ټولو دوستانو ته د هر څه چه ده ته پېښ شه قصه
تېره کړه نو ده ته د ده دانایانو او د ده ښځې زرش وویل چه
که دغه مردکي چه ته اوس د ده د وړاندې په لوېدلو سر
شوې د یهودیانو له تخمه وي نو ته به پرې برکېدلی نه شې
١٤ بلکه د هغه د وړاندې به په لوېدلو ولوېږې ١٤ او چه دوي
ورسره لا خبرې کولې د بادشاه خوجګان ورسېدل او بېړه
وکړه چه هامان و هغې مېلمستیا ته چه آستر جوړه کړې وه
بوزي

اووم باب

۱ آ او بادشاه او هامان ورغلل چه آستر ملکه څخه وڅښي
۲ ۲ نو بادشاه آستر ته په دویمه ورځ د شرابو د څښلو په وقت
هم وویل چه ته څه سوال لري اي آستر ملکي هغه به تا ته
درکړي شي او ستا څه لټونه ده چه هغه تا ته عمل کړي شي
۳ ترنیمې بادشاهي پوري ۳ او آستر ملکه ځواب ورکړو وئ وویل
چه که ستا په سترګو کښي نعمت منده یم اي بادشاه او که
په بادشاه باندِ ښیګړي وي نو څما په سوال دِ ځان څما راکړي
۴ شي او څما په لټوني سره څما امّت ۴ ځکه چه مونږ خرڅ کړي
شوي یو زه او څما امّت د هلاکت د قتل او د نابود کولو دپاره
او که مونږ په مریانو او په وینځو خرڅ شوي وي نو زه به پټه
خوله وم اګرکه هغه ضرر د بادشاه نقصان سره نه برابریدل
۵ ۵ نو احشویروش بادشاه اسروکړ او آستر ملکي ته ئې وویل
هغه څوک او چرته دي چه ډیل زړه ئې د داسي کولو دپاره
۶ داکوي ۶ نو آستر وویل چه هغه ضرر رسان او دښمن هم
دغه بد هامان دي نو هامان د بادشاه او د ملکي د وړاندِ
۷ دهشت وخور ۷ او بادشاه د شرابو له څښلو په ډیل غضب
پورته شه او جنت محل ته لاړ او هامان ودریده چه د خپل
ځان د پاره آستر ملکي ته التماس وکړي ځکه چه ده ولید چه
۸ د بادشاه له طرف نه په ده باندِ افت طیار شوي دي ۸ او چه
بادشاه جنت المحل د شرابو نویشتلو کورته وجاروت
او هامان په هغه پلنګ باندِ پروت وه چه آستر باندِ وه
بادشا وویل چه دغه هم څما څخه په کور کښي هم د ملکي
دربل کوي څه ؟ لا خبره د بادشاه له خولي وتله نو د هامان

٩ مخ ئې پټ كړه او حربونا يوله هغو خوجګانو چه د بادشاه
د وړاندې به وو وويل چه ګوره هغه لرګي هم چه هامان د
مردكي د پاره جوړ كړي دي چه په بادشاه باندې ئې ښيګړه خبره
وكړه د هامان په كور كښې ولاړ دي چه پنځوس هاتي اوچت
دي او بادشاه وويل چه هم په دغه باندې ئې په سولئ كړئ
١٠ ١٠ نو هامان ئې په هغه لرګي په سولئ كړ چه د مردكي د پاره
ئې طيار كړي وه پس د بادشاه غضب ساكن شه *

اتم باب

١ ١ په دغې ورځې كښې احشويروش بادشاه هم هغه كور د هامان
چه د يهوديانو دښمن وه آستر ملكې ته وركړ او مردكي
د بادشاه و حضور ته ورغي ځكه چه آستر څرګنداوه چه
٢ هغه ساته هرڅه دي ٢ او بادشاه هغه غمي ګوتيا چه له
هامانه ئې را تيراوه لرې كړه او مردكي ته ئې وركړه او آستر
٣ د هامان په كور باندې مردكي ودراوه ٣ او آستر زيات كاوه
او د بادشاه په حضورئ خبره وكړه او د هغه په پښو ځنه
پريوتله او وئ ژړل او ورته ئې زره سوي وغوښتله چه د
هامان هغه اجاجي شرارت او د ده حساب چه په
يهوديانو باندې ئې حساب كړي وه عبورد كړي شي
٤ ٤ نو بادشاه آستر لره هغه امساء زرين اوږده كړه نو
٥ آستر پاڅيدله او د بادشاه د وړاندې ودريدله ٥ او وئ
ويل چه كه په بادشاه باندې ښه وي او كه ما د هغه په
حضور كښې نعمت موندلې وي او چه دا كار د بادشاه
په نزد راست وي او زه د ده په سترګو كښې ښه يم نو
و د ليكلې شي چه هغه خطونه د وګرزولې شي چه

هامان بن هداثا هغه اجاجي په حساب کړ چه وئ ليکلي
وو د پاره د برباد کولو د هغو يهوديانو چه د بادشاه په ټولو
صوبو کښې دي ۶ ځکه چه زه به څرنګ وتوانيږم چه په هغه ۶
بلا ووينم چه زما قوم ته رسيږي او څرنګ به وتوانيږم چه
د خپل جنس په بربادي ووينم ۷ نو اخشويروش بادشاه ۷
آستر ملکي ته او مردکي يهودي ته ووئيل ګوره ما د هامان
کور آستر ته ورکړ او دی ئې په لرګي باندي په سولۍ کړي دی
چه ده په يهوديانو لاس اوږد کړ ۸ نو اوس تاسي د بادشاه په ۸
نوم يهوديانو ته هغه وليکئ لکه چه ستاسو په سترګو کښې
ښه ښکاريږي او د بادشاه په غمي ګوتيا ئې مهر کړئ ځکه
چه هر څه خط چه د بادشاه په نوم وليکلي شي او د ده غمي
ګوتيا مهر کړي شي هغه نه ګرزيدلي کيږي ۹ نو په هغه وقت ۹
خوش نويسان د بادشاه وبللي شول په دريمي مياشتي
يعني د سيوان د مياشتي د ه په درويشتم تاريخ او په موافق
د هر هغه څه چه مردکي فرمايل يهوديانو او اخشدرپانو
او پيشواو او د هغو صوبو سردارانو ته چه له هند تر کوش
پوري يو سل اووه ويشت صوبي دي صوبي ا صوبي ته د هغي
په خط او قوم اقوم ته د هغه په ژبه او يهوديانو ته د دوي
په خط او د دوي په ژبي سره ليکلي شوي وو ۱۰ او ده د ۱۰
اخشويروش بادشاه په نوم وليکل او د بادشاه په غمي ګوتيا
ئې ختم کړ او هغه کاغذونه ئې د چپرونو په لاس روان کړل
۱۱ په دغو سره بادشاه يهوديانو ته اجازت ورکړ چه په هر ۱۱
هر ښهر کښې چه وي سره ټول د شي او په خپلو ځانونو
باندي د ودريږي او د هغه قوم او د هغه صوبي فوځ چه د دوي
ضرر و رسوي هلاک او قتل او نابود دي کړي ترپيدونکي

١٢ تپه او بنجي او د دوي مال دِ لوټ كړي ١٢ په يوي ورځي په
ټولو صوبو د اخشويرش بادشاه كښې په ديارلسم تاريخ د
١٣ دوولسمي مياشتي هغه د ادار مياشت دئ ١٣ دهغه خط
نقل چه په ټولو صوبو صوبو كښې ذاد وركړي شوي وه
ټولو قومونو ته څرګند كړي شه چه يهوديان دِ په دغي
١٤ ورځي چُست طياروي چه له دښمنانو انتقام واخلي ١٤ نو
هغه چپران رڅي ګرندي كچرسواران وووت او د بادشاه
شتابي كړي شوي او په بيړي شړلي شوي په سبب د كلام د
١٥ بادشاه او هغه داد په شوشن بيره كښې وركړي شه ١٥ او
مردكي د بادشاه له حضورَ په شاهانه لباس كښې آسماني او
سپيني پوشاک اغوستي او يو لوي تاج د سرو زرو او
كربښينه قباء شاهي كتاني او ارغواني اغوستي وووت او هغه
١٦ ښهر شوشن ښادمان او خوشحاليده ١٦ او يهوديانو لره روښنائي
او خوښي او شادماني او قار وشول ١٧ او په هري صوبي او په
او په هر ښهر ښهر كښې هر ځاي چه د بادشاه خبر او داد
ورسيدل ديهوديانو خوښي او شادماني د ميلمستيا او
ښه ورځ وه او د هغي زمكي له خلقو ډيرو خپل ځانونه
يهوديان كړل ځكه چه په دوي باندي د يهوديانو هيبت
پريووت ※

نهم باب

١ ١ او په دوولسمه مياشت هغه د ادار مياشت د
دغي په ديارلسمه ورځ چه د بادشاه د خبري او داد
په عمل كولو را رسيد په هغي ورځي چه ديهوديانو دښمن
په كښې منتظر وو چه په دوي به سلطنت وكړي مګر

هغه

هغه ایروی شوي وه تر دي حده چه یهودیانو به خپلو
۲ نفرتناکو سلطنت وکړه ۲ نو یهودیان به خپلو ښهرونو کښی
د احشویروش بادشاه به ټولو صوبو کښی جمع شول تا چه
خپلو بد خواهانو ته لاسونو اوږده کړي او هیڅ سړي د دوي
د وړاندي ونه دریده ځکه چه د دوي هیبت به ټولو
۳ قومونو باندي پریووت ۳ او ټولو سردرانو د صوبو او اخشد
ستربانو او پیشواؤ او عاملانو د کاریګري چه د بادشاه د
پاره وو د یهودیانو مددګاري کوله ځکه چه د مردکي هیبت
۴ په دوي باندِ پریوتلي وه ۴ ځکه چه مردکي د بادشاه به
کور کښی لوي وه او د ده شهرت به ټولو صوبو کښی لاړ
شه ځکه چه دا سړي مردکي به تللو تګ او بزرګ شه
۵ ۵ نو یهودیانو خپل ټول دښمنان د توري به مخ ووهل او
برباد ئې کړل او ځه چه ئې رضا وه به خپلو غلیمانو ئې
۶ وکړل ۶ او یهودیانو به شوشن هغه بیره کښی پنځه سوه
۷ سړي ووژلل او برباد ئې کړل ۷ او پرشنداتا او دلفون
۸ او اسپاتا ۸ او پوراتا او ادلیا او اریداتا ۹ او پرمشتا او
۱۰ ارساي او اریداي او ویزاتا ۱۰ دغه لس زامن د هامان
بن همداتا دښمنان د یهودیانو ئې ووژلل لیکن دوي لاسونه
۱۱ خپل د هغو به لوټ اوږده نه کړل ۱۱ په دغې ورځي د هغو
وژلیو شمار چه به شوشن بیري کښی شوي وو د بادشاه
۱۲ د وړاندِ ورووړي شه ۱۲ او بادشاه آستر ملکي ته وویل چه
په شوشن بیري کښی یهودیانو پنځه سوه سړي او لس
زامن د هامان ووژلل او برباد کړل نو د بادشاه به باقي صوبو
کښی به دوي ځه کړي وي ؟ نو ستا سوال ځه دي او هغه
به تاته در کړي شي او تر او سه ستا ځه لټونه ده او هغه به

په

١٣ په عمل راوړلي شي ١٣ نو آستر ووي چه که په بادشاه بانډ
ښه وي نو صبا دِ هم هغو یهودیانو ته چه په شوشن کښې
دي اجازت ورکړې شي چه داسي وکړي لکه داد دنن
ورځ او هغه لس زمن د هامان په دارګي بانډ سولئ دِ
١٤ کړي شي ١٤ نو بادشاه وویل چه داسي دِ وکړی شي او هغه
داد په شوشن کښې ورکړي شه او دوي هغه لس زامن
١٥ دهامان په سولئ کړل ١٥ او هغه یهودیان چه په شوشن
کښې وو هم جمع شول په څورلسمه ورځ د ادار دمیاشتي
او په شوشن کښې ئي دري سوه سړي ووژلل مګر په لوټ
١٦ ئي خپل لاسونه اوږده نه کړل ١٦ او هغه نور یهودیان چه
د بادشاه په صوبو کښې وو راجمع شول او په خپلو
ځانونو بانډ ودریدل او له خپلو د ښمنانو په ارام شول او
له غلیمانو خپلو ئي پنځه اویا زره قتل کړل مګر لاسونه ئي
١٧ په لوټ اوږده نه کړل ١٧ او د ادار د میاشتي په دیارلسم
تاریخ او په دغي کښې په څورلسم ئي آرام وکړ. او هغه ئي
١٨ د څښلو او د ښادي ورځ مقرره کړه ١٨ او هغه یهودیانو
چه په شوشن کښې وو په دیارلسم په دغي کښې او په
څورلسم په دغي کښې جمع شول او په دغي کښې ئي په پنځه
لسم ارام وکړ او دغه ئي د څښلو او د ښادي ورځ مقرره کړه
١٩ ١٩ او دي دپاره د هغه کلیوال د فرازي کلیو یهودیان چه په
فرایز واندو کښې او سیدل دغو څورلسمه د ادار د میاشتي
د ښادي کولو او د څښلو دپاره او د ښیګړي ورځ او دپاره
د بخري استولو سړي خپل ملګري ته مقرره کړه :
٢٠ ٢٠ او مردکي د دغي خبري ولیکلي او خطونه ئي ټولو یهودیانو
ته واستول په ټولو صوبو د اخشویروش بادشاه کښې

۲۱ که نژدي که لري وو ۲۱ تا چه په دوي باندِ قايم کړي چه د
ادار د مياشتي د څورلسمي ورځي او د پنځلسمي ورځي په دغه
۲۲ کښې دِ په هر کال کال کښې عمل کونکي دِ وشي ۲۲ موافق د
هغو ورځو چه په کښې يهوديانو له د ښمنو خپلو آرام ومونده
او هغه مياشت چه په کښې د دوي غم په ښادي اړولي شه
او د ويرله ورځي د ښيګړي د پاره تا چه دوي ئې د ځښنلو او
د ښادي کولو سره خپل ملګري ته او بخرو خوارانو ته ورځي
۲۳ مقرري کړي ۲۳ او يهوديانو هغه قبول کړل لکه چه ئې د عمل
کولو شروع کړي وه او لکه چه مردکي ور ته ليکلي وو ۲۴
۲۴ ځکه چه هامان بن همداثا هغه اجاجي د ټولو يهوديانو دښمن
په يهوديانو باندِ حساب کړي وه چه نابود ئې کړي او د دوي
د فنا کولو او نابود کولو د پاره ئې پور يعني ګټه پچه اچولي وه
۲۵ ۲۵ او چه هغه بادشاه ته ورننوتله نو هغه په ليکلو سره امر وکړ
چه هغه بد تدبير چه ده په يهوديانو باندي حساب کړی
وه د ده په سر دِ وګرزولي شي او چه دي او د ده زامن دِ
۲۶ په وني باندي ځوړندولي شي ۲۶ ځکه دوي دغه ورځي له
پوريم د پور په نوم وبللي په دي باندِ د دغو کاغز په
ټولو خبرو باندِ او په هغه داسي هسي باندِ چه ئې ليدلي وي او
۲۷ په هغه چه دوي ته رسيدلي وو ۲۷ هغو يهوديانو قايم کړل
او په خپلو ځانونو ئې قبول کړل او په خپل اولاد او په هغو ټولو
چه دوي سره ګډ شوي وو چه داتيرونه شي چه دوي به
په دغو هر کال کال د دوي د ليکلو او د دوي د وقتونو په موافق
۲۸ عمل کونکي دِ شي ۲۸ او چه دغه ورځي به په ياد لري او په
کولو دِ شي هر دورا دور خاندان اخاندان صوبه په صوبه
او ښهر په ښهر او دغه د پوريم ورځي به هيڅري د يهوديانو

له مینځ نه تیریدلي نه شي او نه د دوي زکر د دوي له اولاد
شوکولي شي ۲۹ او آستر ملکې لور د ابیحایل او مردکي هغه یهودي ۲۹
په ټول زورتیا سره ولیکل چه د دوي دویم خط د پوریم قایم
کړي ۳۰ او هغه خطونه ئې د احشویروش د بادشاهت ۳۰
یو سل اووه ویشتو صوبو ته ټولو یهودو ته د سلامتي او
د امان په خبري واستول ۳۱ چه دغه ورځي د پوریم به ۳۱
خپلي خپلي زماني کښي قایم کړي لکه چه مردکي هغه یهودي
او آستر هغه ملکه په دوي باندِ قایم کړ او لکه چه دوي
په خپلو ځانونو باندِ او په خپل اولاد باندِ قایم کړي وو خبره
د روژه دِ لري او د دوي د ناري ۳۲ او د آستر له امر سره ۳۲
د دي خبري د پوریم قایمي شولي او په کتاب کښي ولیکلي
شول ٭

لسم باب

آ او احشویروش هغه بادشاه په زمکي او د دریاب په جزیرو ۱
باندِ خراج مقرر کړ ۲ او د ده د زورتیا او د جبارت ټول عمال ۲
او د مردکي د لویي جنجت بیان چه بادشاه ورلوي کړ دغه
خو د مادي او د فارس د بادشاهانو د روزنامي په کتاب کښي
لیکلي نه دي څه؟ ۳ ځکه چه مردکي هغه یهودي په دویمه ۳
درجه کښي له احشویروش بادشاه سره وه او د یهودو په
مینځ کښي لوي وه او د خپلو ډیرو ورونړو په رضا وه او
د خپل امت د نیکي غوښتونکي وه او د خپل ټول اولاد
د پاره د سلامتي ویونکي شه ٭

تمام شه

كلام الله
۱۸۹۵
ع
ايوّب

ښواب ورکړ و ئي ويل چه ګنړه ايوّب خوشي له الله نه ويره کوِي
۱۰ ښه؟ ۱۰ ګنړه تا دَده په ګرداګرد او دَده دَ کور په ګرداګرد او دَده دَ مال
په ګرداګرد له هري خوا نه جار ترلي نه دي ښه؟ تا دده دَ لاس کار ته
۱۱ برکت ورکړي دي او دده ښاروي ئي په زمکه کښِ خواره کړِي دِي ۱۱ ليکن
اوس دِ خپل لاس اوږد کوه او ټول مال دده مسه کړه نو دَي به
۱۲ ستا په مخ کښِ له تا نه انکار وکړِي ۱۲ نو خداوند شيطان ته وويل ګوره
ټول مال دده ستا په لاس کښِ دَي ليکن ده ته لاس مه اوږدوه
پس شيطان دَ خداوند دَ مخ له وړاندِ ووت
۱۳ ۱۳ او يوه ورځ داسي وُه چه دده زامنو او لونړو په کور دَ خپل
۱۴ مشر ورور کښِ خوړل او شراب ښښل ۱۴ چه يو استاذي ايوّب ته ورغي
۱۵ او و ئي ويل چه غوايانو يويه کوله او خري ئي له څنګ ځريدلي ۱۵ نو دَ
سبا خلق ورباندِ پريوت او را ئي نيول او نوکران ئي دَ توري په مخ
۱۶ ووهل او زه يوازي بچ شوم چه تا خبر کړم ۱۶ او چه لا دغه خبره کوله
بل ورغي او و ئي ويل چه دَ الله اور له آسمانه راپريوت او ګډي او
نوکران ئي سيزلي دِي او و ئي خوړل او زه يواځي بچ شوم چه تا خبر کړم
۱۷ ۱۷ او چه لا دا خبره ئي کوله بل ورغي او و ئي ويل چه کلدانيان دري
فرقي جوړ شول او په اوښانو ئي هجوم وکړ او رائي نيول او نوکران دَ
۱۸ توري په مخ ووهل او زه يواځي بچ شوم چه تا خبر کړم ۱۸ او چه لا
دا خبره ئي کوله بل ورغي و ئي ويل چه ستا زامنو او ستا لونړو خوړل
۱۹ او شراب ښښل دَ خپل مشر ورور په کور کښِ ۱۹ او ګوره چه دَ بيابان
له لورِي سخت باد راغي او په ځلورو ګوټونو دَ کور ولګيده او په هلکانو
۲۰ پريوت او مړه شول او زه يواځي بچ شوم چه تا خبر کړم ۲۰ نو ايوّب
پورته شه او خلقه خپله ئي څيره کړه او دَ خپل سر ويښته ئي وخريل
۲۱ او په زمکه پريوت او سجده ئي کړه ۲۱ او و ئي ويل چه زه دَ خپلي مور
له ګيډي برمنډ را ووتم او برمنډ به هلته وګرزم خداوند راکړل او

خداوند واخستل دَ خداوند نوم دِ مبارک وِي ۲۲ په دي ټولو کښ ۲۲
ایّوب خطا و نه کړه او نه ئي الله ته دَ جهل نسبت وکړ +

دویم باب

۱ او یوه ورځ داسي وه چه ابناء الله ورغلل چه دَ خداوند دَ وړاندي ۱
په خدمت ودریږي او شیطان هم دَدوي په مینځ کښ ورغي چه دَ
خداوند دَ وړاندي په خدمت ودریږي ۲ نو خداوند شیطان ته وویل ۲
چه ته له کومَ راغلې نو شیطان خداوند ته ځواب ورکړ و ئي ویل چه
له ګرزیدلو په زمکه کښ او له سیر کولو نه په هغه کښ ۳ نو خداوند ۳
شیطان ته وویل چه ګنړه تا ځما په بنده ایّوب خپل زړه متوجّه کړي
دي څه؟ ځکه چه دَده په شان په زمکي څوک نشته کامل او راستباز
سړي چه له الله ویریږي او له بديْ کناره اوسي او لا تر اوسه پوري
دي په خپل کمال ثابت اوسي او تا په ده باندِ ولمسولم چه بي سببه
ئي ولغړم ۴ نو شیطان خداوند ته ځواب ورکړ و ئي ویل چه پوست ۴
په پوست او هر هغه څه چه انسان ئي لري دَ خپل ځان دَپارَ به ئي
ورکړي ۵ لیکن ته اوس خپل لاس اوږد کړه او دَده هډوکي او غوښه ۵
مسه کړه نو دي به ستا په مخ کښ له تا انکار وکړ ۶ نو خداوند شیطان ۶
ته وویل ګوره هغه ستا په لاس کښ دَي لیکن دَده ځان وساته
۷ نو شیطان دَ خداوند له حضور نه ووت او ایّوب ئي په ۷
خرابو ننکیو وواهه له تلي دَ پښو نه تر ککرۍ پوري ۸ نو دَ ځان دَپارَ ۸
ئي یو کودري واخست چه پرِ و ئي ګروي او دي دَ ایرو په مینځ کښ
ناست وه ۹ نو ده ته دده ښځي وویل چه ته لا تر اوسَ په خپل کمال ۹
ثابت اوسي دَ الله انکار وکړه او مړ شه ۱۰ او ده ور ته ویل چه دَ یوي ۱۰
دَ جاهلانو په شان خبري کوي مونږ دِ دَ الله له نزده ښه څیزونه قبول
کړُو او بد دِ قبول نه کړُو څه؟ په دي ټولو کښ ایّوب په خپلو شونډو
خطا و نه کړه

۱۱ ۱۱ نو هرکله چه دري یارانو دَ ایوّب دا ټولي بدئ چه پهٔ ده راغلي
واوریدي نو هر یو له خپله ځایَ ورغي الیفازِ تیمانِيَ او بِلدد شوحِي او
صوفرِ نعمانِيَ او وعده ئي سره وکړه چه ورشِي او ورسره وِیر وکړِي او
۱۲ تسلِي ورکَړِي ۱۲ او دوي خپلي سترګِي له لرِي ورپورته کړي او وئي نه پیژَاند
نو دوي خپل آوازونه پورته کړل او وئي ژړل او هر یوه خپله خلقه
څیري کړه او پهٔ خپلو سرونو ئي خاوري دَ آسمان په لورِي ولوستلي
۱۳ ۱۳ او له ده سره اوه ورځي او اوه شپي پهٔ زمکه کښیناستل او یوه له
ده سرهِ پهٔ یوي خبري خبره ونه کړه ځکه چه دوي ولید چه دَده غم بيحدَ لوي وهٔ

دريم باب

۱ ۱ پس له دي ایوّب خپله خوله پرانتله او پهٔ خپلي ورځي ئي لعنت وکړ
۲ ۲ او ایوّب پهٔ خبرو سر شه او وئي ویل

۳ ورکه دِ شِي هغه ورځ چه زه په
کښ وزیږیدلم
او هغه شپه چه وئي ویل چه په
ځوان به حامله شِي
۴ دغه ورځ دِ تیاره وِي
الله دِ پهٔ دغي له پاسَ نګاه ونه کړِي
او پهٔ دغي دِ رڼا ونه ځلیږي
۵ هغه دِ تیاره اودَ مرګ سوري ونیسِي
پهٔ هغي دِ اوریځ وغوزیږي
دَ ورځي کسوفونه دِ وویروِي
۶ لیکن دغه شپه دِ توره تیاره ونیسِي
او دَکال دَ ورځو په مینځ کښ دِ
خوشحاله نه شِي
او دَ میاشتو پهٔ شمار کښ دِ
داخله نه شِي
۷ ګوره دغه شپه دِ شنډه وِي
پهٔ هغي کښ دِ دَ خوښي آواز واوریدلي
نه شِي
۸ هغوي چه پهٔ ورځي لعنت کونکي دِي
پهٔ هغي دِ لعنت وکړِي
او هغوي چه اژدها ویښولو ته تیاردِي
۹ دَ هغي دَ نمازخفتن ستوري دِ تاریک
شِي
نور ته دِ وګورِي او نه وِي او دَ
صباح ځریکه دِ ونه وینِي
۱۰ ځکه چه دغي ځما دَ مور دَ ګیډي
دروازي بندي نه کړي
او ځما له سترګو ئي کړبختِي پټه نه کړه

١١ ولې زه له رحم نه مړ نه شوم
هرکله چه زه له ګېډې راوتلم نو ولې
مِ روح ونه سپاره
١٢ ولې زنګانه ئم کړلم
او ځله تِي چه ما ورودل
١٣ ځکه چه اوس به زه ملاست وم
او قرار به وم
هغه وقت به په راحت سره اوده وم
١٤ له بادشاهانو او له سردارانو دَ
زمکي سره
هغوي چه دَ خپلو ځانونو دپارَ ئي
ويراني جوړولي
١٥ او يا له رئيسانو سره چه سره زر ئي لرل
چه کورونه ئي له سپينو ډک کړل
١٦ يا لکه پټه شوي سقطه زه شوي
نه وَي
يا لکه هغه دَ ګېډي هلکان چه
رڼا ئي ليدلي نه ده
١٧ هلته به شريران له خرابي کولو تم وِي
او هلته به ستومانه آرام مومي
١٨ بنديان سره به راحت کوِي دَ کار
اخستونکي آواز نه اورِي ورو کي او
١٩ کبير خو هلته دي او مريي له
خپل خاونده نه ازاد وِي
٢٠ ځله غمزده ته رڼا ورکيږي
او ژوند تلخ ځان وال ته
٢١ هغوي چه دَ مرګ انتظار کوِي او
هغه نه راځِي
او په هغه باندِ له خزانو نه ډير
کنودل کوِي
٢٢ هغه خوشحالي کونکي او ښادماني
وکړِي
هرکله چه قبر مومي
٢٣ هغه سړي ته چه ورباندِ ئي لار
پټه شوي ده
او الله ئي په ګرداګرد جار تړلي دَي
٢٤ ځکه چه ځما دَ ډوډئِ له خوړلو
وړاندي ساره آهونه راځِي
او دَ اوبو په شان غوريږونه را
خيژِي
٢٥ هغه ويره چه زه ورنه ويريدم
راباندي راغله
او هغه چه ورنه ترسيدم ما ته
راغي
٢٦ زه قراري نه لرم او نه تم کيږم
او نه آرام کوم او عذاب راځِي +

څلورم باب

١ نو اليفازتيماني ځواب ورکړ و ئي
ويل

۲ که چري څوک له تا سره دَ يوي
خبري آزمايش وکړي
نو ته به ناراض نشي څه ؟
ليکن څوک توانيږي چه له خبرو
منع وکړي
۳ گوره تا ډيرو ته رهنمائي کړي دَه
او سُست لاسونه دِ مضبوط کړي دِي
۴ ستا خبرو ښوئيدونکي ودراوه
او رپيدونکي زنگون دِ ټينگ کړي دَي
او اوس چه په تا درغي نو ناراضه
شوي
۵ چه ته يي مسه کړي نو حيران شولي
باري ستا تقوىٰ ستا اسره نه ده
څه ؟
۶ او ستا اميدواري ستا دَ لارو کمال
۷ ياد کړه که نه څوک هلاک شوي دَي
چه هغه بيعيب وُو
او چري راستبازان نابود شوي دِي څه؟
۸ لکه چه تا وليد چه يويه کونکي دَبدي
او کرونکي دَ کمبختي هغه لوکوي
۹ په دم دَ الله به برباد شي او ده
دَ پوزي په باد به فنا شي
۱۰ غرا دَ زمري او آواز دَ تند زمري
او داړي دَ زمري دَ بچو ماتي
شولي

۱۱ زوړ زمري دَ ښکار له نه موندلو
هلاکيږي
او اکونږي دَ زمرۍ فنا
شول
۱۲ بيا ما ته يوه خبره کونبي ورسيده
او څما غوږونو ده پسپسيَ قبول کړ
۱۳ دَ شپي دَ رؤيا په انديښنو کښ
: هرکله چه درونده خوب په سړو
پريوزي
۱۴ ما ته ويره او لرزه ورسيدل
نو ټول هډوکي مِي ورپيدل
۱۵ نو يو روح څما په مخ تير شه
: څما دَ جسي ويښته زيږي
ودريدل
۱۶ هغه ولاړ وه او ما دَ هغه
شکل ونه پيژاند
يو نمونه څما دَ سترګو دَ وړاند
ما يو نرم آواز واوريده
۱۷ چه باري انسان له الله نه زيات
صادق وِي يا خو سړي
له خپل خالق نه زيات پاک دَي
۱۸ گوره ده په خپلو بندگانو اعتبار
نه کوي او فرښتو ته دَ احمقي
۱۹ نسبت ورکوي : ۱۹ نو لا څوسره

زيات سكونت كونكي دَختو دَ كورونو: چه بنياد ئي په خاورو كښ دي: او
٢٠ دَ چينجي دوراندِ ميده كيږي ٢٠ دَ صباح او دَ نماښام په مينځ كښ
٢١ ماتيږي: بي له خبر وركونكي دوي تر ابده نابود كيږي ٢١ له دوي نه
ددوي دكيږبي ويا سني يستلي نه دي څه ؟ بي حكمتَ مره كيږي *

پنځم باب

١ آ اوس ئي وبوله ته څواب دركونكي لري څه؟ او له پاكانو به دَچا په
٢ لوري متوجّه شي ٢ ځكه چه غصّه نادان وژني: او غيرت احمق مړوي
٣ ٣ ما نادان وليد چه بيخ نيسي: او ناڅاپه مِ دَ هغه په ميشتوكنه
لعنت وكړ:

٤ ٤ دَده اولاد له سلامتي لري دي:
او په دروازي كښ ميده كيږي:
او خلاصونكي ئي نشته:
٥ ٥ دَ هغوي لوكړي وږي سړي خوري:

او اخلي ئي څو چه له اغزو نه: او دَدوي دولت نه تږي اسويلي كوي
٦ ٦ بلاوي خو له خاورو نه راوزي: او كړبختي له زمكي نه زرغونيږي:
٧ ٧ ليكن انسان دَ مشقت دَپارَ زيږيدلي دي: لكه بڅري پورته الوزي
٨ ٨ ليكن زه چه يم دَ الله طلب به كوم: او خپل كار به په الله
٩ وسپارم: ٩ هغه چه دَ داسي لويو كارونو كونكي دَي چه پوښتنه ئي
١٠ نه كيږي: او عجائب چه نه شماريږي: ١٠ چه دَ زمكي په مخ باران اوروي:
١١ او دَ پټيو په مخ اوبه استوي: ١١ هسي هغه چه ټيټ دي په بلندي كښ
١٢ وكرزوي: او هغه چه غمجن دي امن ته خيژي: ١٢ هغه چه دَ چليانو
١٣ فكرونه باطلوي: هسي چه دَدوي لاسونه مراد نه پوره كوي: ١٣ هغه
چه دانايان ددوي په حيلو كښ نيسي: او دَ مكّارانو مصلحتونه نسكوريږي:
١٤ ١٤ په ورځي كښ له تياري سره ټكر وهي: او په غرمي كښ لكه په شپي
١٥ كښ نيږيږي ١٥ هغه چه محتاج له توري او دَ هغو له خولو: او دَ

١٦ ڨوتناک له لاسَ خلاصوِي: ١٦ نو ذليل اميد لرِي او بدي خپلي خولي
١٧ پټي کړِي: ١٧ گوره خوښي ده هغه کس لره چه الله تنبيه ورکوِي: نو
١٨ ته دَ قادر ملامتيه سپکه مه گڼه: ١٨ ځکه چه دَي زخمي کوِي او ترِيځي:
١٩ اوِ وهِي او لاسونه ئي شفا ورکوِي: ١٩ په شپږ سختيو کښ به دِ خلاص
٢٠ کړِي: او په اوو کښ به دِ ضرر مسه نه کړِي: ٢٠ په لوږي کښ به له
٢١ مرګَ دِ خلاص کړِي: او په جنګ کښ دَ توري له لاسه: ٢١ ته به دَ ژبي
٢٢ له تازياني پټ اوسي: او هرکله چه خرابِي درشي نو ته به نه ويريږِي: ٢٢ ته
به په خرابي او په قحط سالِي پوري خاندي: او دَ زمکي له درندگانو
٢٣ به نه ويريږِي: ٢٣ ځکه چه دَ پټي له کاڼو سره دِ عهد دَي: اود ځراگاه
٢٤ له درندگان به سلامت لي: ٢٤ نو ته به پوه شي چه ستا خيمه په
امن ده: او ته به دَ خپلي ميشتوگني خبر واخلي او هيڅ شَي به دِ ورک
٢٥ نه وِي: ٢٥ او ته به پوه شي چه ستا فضل ډير وِي: او ستا اولاد لکه
٢٦ دَ زمکي وابښه: ٢٦ ته به په زړبوِي کښ په اديره کښ ننوزِي: لکه
٢٧ اخستل دَ غنمو په خپل وقت کښ: ٢٧ گوره ما دَ دغه پوښتنه وکړه
او هسي دي: دا واوره او خپل ځان دَپارَ ئي وپيژنه ٭

شپږم باب

١ ٢ ١ نو ايوّب ځواب ورکړ وئي ويل: ٢ کاشکي چه زما غم تول کړي شوَي:
٣ او زما ټول مصيبتونه په وزنونو پورته کړي شوَي: ٣ ځکه چه اوس خو
به دغه دَ درياب له شگو زيات درانه وِي: دي دَپارَ زما خبري لغوه
٤ دِي: ٤ ځکه چه غشي دَ قادر په ما کښ دِي: او دَ ده زهر زما روح څښِي:
٥ دهشتونه دَ الله زما په خلاف صف تړِي: ٥ گڼه گورخر په وابښو
٦ نږيږي څه؟ يا غويي په خپل خوره رمبارِي وهِي څه؟ ٦ يا بي‌خونده بي
له مالګي خوړلي شِي څه؟ يا دَ سابو په زومنه کښ خوند موندلی شِي
٧ څه؟ ٧ هغه نفرتِي څيز چه زما ځان ئي له مسه کولو نه ستنيده
٨ زما لکه نفرتي ډوډئي شه: ٨ اي کاشکي چه زما غوښتنه راغلَي: او الله

۹ څما امید راکړي: ۹ چه الله خوښه کړي چه زه ئي میده کړي: او
۱۰ خپل لاس ئي کشاده کړي او زه ئي پریکړي: ۱۰ نو به څما فخر په هغه
عذاب کښ کیده: چه شفقت نه لري: ځکه چه ما دَ قدّوس له کلام
۱۱ نه انکار و نه کړ: ۱۱ څما څه توّت دَي چه انتظار وکړم: او څما نهایت
۱۲ څه دَي چه زه خپل ځان وصبروم: ۱۲ څما توّت دَ کاڼیو توّت دَي څهٔ
۱۳ څما غوښي زیړ دِي څه؟ ۱۳ داسي نه ده؟ چه په ما کښ مددګاري
نشته؟ او وس را نه شړلي شوي دَه:
۱۴ ۱۴ غمزده ته له خپل دوست نه زړه سوي (په کار دي):
۱۵ اګر که دَ قادر ویره توکه کړي: ۱۵ لیکن څما وروڼو دَ اوبو دَ والي
۱۶ په شان تګي وکړ: دَ خوړو دَ لښتو په شان تیریږي: ۱۶ هغه چه له
۱۷ ساړه نه کرنګ دِي: او په هغه واوره پټه کیږي: ۱۷ نو چه ګرمي شي
۱۸ فنا کیږي: او چه تاو شي نو له خپل ځاي نه نابود کیږي: ۱۸ قافلي دَ
۱۹ هغو له لارو کاږه کیږي: ویراني به ورګډه شي نو هلاک شي: ۱۹ دَ تیما
۲۰ قافلو هغه وکتله: او دَ سبا کاروانونو ئي امید وکړ: ۲۰ په هغه کښ
چه دوي توکّل کاوه پښیمانه شول: هغوي دي ته ورغلل نو شرمنده
۲۱ شول: ۲۱ نو اوس خو تاسو ددي په شان شولي: تاسي یوه وهنه ولیدله
۲۲ نو وویریدلئ: ۲۲ کنزه ما وویل چه څه راکړئ: یا له خپل مال نه څما
۲۳ دَپارَ څه رشوت راکړئ: ۲۳ یا مِ له مدعي نه خلاص کړئ: یا مِ دَ
۲۴ هیبتنکو له لاس نه آزاد کړئ: ۲۴ ما ته را زده کړئ نو زه به چپ
۲۵ شم: او ومِ پوهوئ چه زه په کوم شي کښ ګمراه شوي یم: ۲۵ دَ راستبازي
خبره ترخه زوراوري دِي: لیکن ستاسو طعنه په څه دلالت کوي:—
۲۶ ۲۶ تاسي ګنړئ څه چه په خبرو طعنه وکړئ: او خبري دَ نا امید باد لره
۲۷ دِي: ۲۷ بلکه تاسي په یتیم (هسک) اچوئ: او خپل دوست ته ډوغل
۲۸ کنئ: ۲۸ نو اوس په ما کښ پرس وکړئ: نو زه به ستاسو په مخونو کښ
۲۹ دروغ و نه کړم: ۲۹ راوګرځئ او بدي دِ نه وِي: بیا راوګرځئ په دي

۳۰ کښې مِ صِدق دئ: ۳۰ څما په ژبه کښې بدِي ده څه؟ يا څما ستوني دَ فساد تميز
کولي نه شِي څه؟ ✣

اووم باب

۱ ۱ انسان لره په زمکه کښې جانفشانِي نشته څه؟ او لکه دَ مزدور ورځي
۲ دده ورځي: ۲ لکه چه مريي سورِي ته شوق لرِي: او لکه چه مزدور خپلي
۳ مزدورِي ته اميد کوِي: ۳ هم هسي ما لره دَ نيستي مياشتي وويشلي
۴ شوي: او دَ مشقت شپي راته مقرّر شوي: ۴ هرکله چه زه څملم وايم
چه کله به پورته شم شپه اوږده کيږِي: او تر صباح پوري په ناقرارِي
۵ موړ شم: ۵ څما غوښي له چينجو او له لوټي دَ خاورو سره پوښيده
۶ شوي: څرمن مِ سختيږِي او بياچوِي: ۶ څما ورځي له ماکو نه زياتي چابکي
۷ دِي: او په نااميدِي کښې آخري کيږِي: ۷ په ياد کړه چه څما ژوند باد دي:
۸ او سترګي به مِ بيا خير و نه وينِئ: ۸ څما دَ کتونکِي سترګي به مِ و نه وينِي
۹ ستا سترګي به په ما وِي او زه به نه يم: ۹ له وريځ تار په تار کيږِي
۱۰ او ورکه کيږِي: هم هسي هغه چه دوزخ ته کوزيږِي نه راخيږِئ: ۱۰ هغه
به بيا خپل کور ته به و نه ګرزِي: او بيا به ئې دده مکان و نه پيژنِي:
۱۱ ۱۱ زه هم خپله خوله نه منع کوم: دَ روح په تنګِي کښې به خبري کوم:
۱۲ دَ ځان په تلخِي سره شکايت کوم: ۱۲ زه درياب يم که نهنګ يم: چه
۱۳ ته په ما بانِدِ نګهبان دروِي: ۱۳ که زه ووايم چه څما کټ به تسلّي
راکوِي: او بيچاونه به مِ غم لږ کړِي: نو ته مِ په خوبونو ويروِي: او
۱۵ په رؤيا مِ ترسوِي: ۱۵ هسي چه څما ځان خپه کول خوښ کړل: او
۱۶ له دي هډوکو مِ مرګ: ۱۶ ما ته نفرت راځي تر ابده ژوندون نه غواړم:
۱۷ پرې مِ ږده څکه چه څما ورځي پوکي دِي: ۱۷ انسان څه دي چه ته
۱۸ ئې معتبر کړې: او چه خپل زړه پري کيږدي: ۱۸ او هر صباح ئې خبر
۱۹ واخلي: او هره لحظه ئې وآزمايي ۱۹ ته به ترڅو له ما نه نظر نه پورته
۲۰ کوي: او نه به مِ پرېږدي چه خپلي لاړي و نغرم: ۲۰ ما خطا کړي ده

زه تا له څه وکړم: اي دَ سړو نګهبانه ما ولې دَ خپل ځان دَپارَ نښه
۲۱ ګرزوې: تر دې حده چه په خپل ځان پېټې شم: ۲۱ او څه دَپارَ مې ته
تقصير نه بخښې او زما بدکارئ به نه لرې کوې: ځکه چه زه اوس په
خاورو کښې ځملم: ته به مې وَقتې و لټوې او زه به نه يم *

اتم باب

۱ ۲ ۱ نو بِلدد سوحِي ځواب ورکړ وئې وِيل ۲ چه دا به تر کومه پورې وايې:
۳ او ستا خبرې به په تاکښې سخت باد وِي: ۳ کنړه الله عدالت کږوِي: يا
۴ قادر صدق کږوِي څه؟ ۴ که چرې ستا زامنو دده خطا کړې وِي: او ده
۵ هغوې دَدوې دَ تقصير لاس ته واسټول: ۵ نو که ته صبا وَقتې الله ته
۶ پورته شې او قادر ته زارِي وکړې: نو که ته پاک او راستباز يې: ۶ نو
دې به اوس ستا دَپارَ وېښ شِي: او ستا دَ صداقت کور به سلامت
۷ کړِي: ۷ او که ستا اوّل وړوکې وِي نو ستا آخر به بېحده ډېر شِي :
۸ ۸ له اولو قرنو پوښتنه وکړه: او دَدوې دَ پلرونو پرسونو تاکيد
۹ وکړه: ۹ ځکه چه مونږ خو پروني يواو نه پوهيږو: ځکه چه ځمونږ ورځې
۱۰ په زمکې باندِ سورې دِي: ۱۰ نو دوي به تا ته در زده نه کړِي څه؟
۱۱ تا ته دَدوې له زړونو به خبرې ووزِي: ۱۱ کنړه کانې بې له ختې لوئيږِي
۱۲ څه؟ او يا لوخې بې اوبو زرغونيږي څه؟ ۱۲ او هغه لا تر اوسه په
تازګې کښې ده لا پرېکړې شوې نه ده: نو له ټولو واښو وړنبې وچيږِي:
۱۳ ۱۳ دَ ټولو چه الله هيروِي داسې لارې دِي او دَ فاجر اميد به نابود
۱۴ شِي: ۱۴ او دَ هغه اعتماد به قطع کړې شِي: او دَ هغه توکّل ګاه دَ
۱۵ غنږې کور: ۱۵ هغه به په خپل کور تکيه وکړِي او ټم به نه شِي:
۱۶ دې به هغه ونيسِي او هغه به و نه دريږِي: ۱۶ هغه دَ نمر له څنګه
۱۷ تَر دې: او دده په باغ غوټئ زرغونيږِي: ۱۷ او دَ هغه بېخونه په تُوده سره
۱۸ پيچلي شوِي دِي: او هغه دَ کاڼو ځاي ولېد: ۱۸ که هغه له خپل ځاي
وېيستلې شِي: نو هغه به له ده انکار وکړِي وايِي به چه ته مې نيدلي

۱۹ نه ﻳﻲ۱۹دا دَ هغه دَ لاري خوښي ده: او له خاورو نور زرغونيږي:
۲۰ ۲۰ گوره الله كامل نه رد كوي: او دَ بدكارانو لاس نه
۲۱ مضبوطوي: ۲۱ هركله چه دي ستا خوله له خندا ډكه كړي: او ستا
۲۲ شوندي دَ خوښي له آواز نه: ۲۲ ستا كينه كښان به پښيماني واغوندي:
ليكن خيمي دَ شريرانو به نه وي ❊

نهم باب

۱ ۲ ۱ نو ايوّب ځواب وركړ و ئي ويل: ۲ دا صحي ده زه وپوهيدم چه
داسي دَي: نو انسان به دَ الله دَ وړاندِ څرنګ صادق كړي شي:
۳ ۳ كه دي وغواړي چه له هغه سره بحث وكړي نو له زرو به يو
۴ ځواب ور نه كړي: ۴ هغه حكيم په زړه او تيز قوت دَي: چا په ده
۵ سختي وكړه او سلامت پاتي شه: ۵ هغه چه لري كونكي دَ غرونو دي
۶ او هغوي نه پيژني: هغه چه په غضب سره ئي اړوي: ۶ هغه چه
۷ زمكه له خپل آرامګاه نه ځړلوي: نو دَ هغي ستني وخوځيږي: ۷ هغه
چه نمر ته امر كوي نو هغه نه خيژي: او په ستورو مهر لګوي:
۸ ۸ هغه چه يواځي دَ آسمانونو غوړونكي دَي: او په لوړو دَ درياب
۹ تلونكي دي: ۹ كاريګر دَ بنات النعش او دَ كوپ او دَ پرووني: او حجره
۱۰ جوړونكي دَ جنوب: ۱۰ كونكي دَ داسي لويو كارونو چه تفحص ئي كيدلي
نه شي: او دَ عجائبو چه شمارلي نه شي
۱۱ ۱۱ گوره هغه په ما تيريږي او زه ئي نه وينم: او سير كوي
۱۲ او زه پري خبر نه يم: ۱۲ هركله چه دي وتښتوي څوك به ئي را ستون
۱۳ كړي: او څوك به ده ته ووايي چه څه كوي: ۱۳ الله خپل غضب نه
۱۴ ګرزوي: دَ رهب مددګار تر ده لاندِ ټيټ كيږي: ۱۴ په كوم لږ څه
۱۵ به ده ته ځواب وركړم: او خپل كلام له ده سره خوښ كړم: ۱۵ ځكه
چه اګر كه زه صادق وَي: ځواب به مِ وركړي نه وه: بلكه له خپل
۱۶ عدالت كونكي به مِ رحم غوښتلي وه: ۱۶ كه ما بللي وي او ده ځواب

راکړي شوي وي: نو هم باور به مِ کړي نه وه چه ده مِ آواز واوريده:
۱۷ ۱۷ دا هغه دي چه په سيلئ مِ ميده کوي: او بي سببه مِ پرهارونه
۱۸ ډير وِي: ۱۸ دي مِ نه پريږدي چه ساه واخلم: ليکن په ترخو مِ موړ
۱۹ کوي: ۱۹ که دَ توّتناک دَ توّت له جهته وِي نو دي وايي کوره زه: او که
۲۰ دَ عدالت له جهتَ وِي نو څوک به ما ته وقت مقرر کړي: ۲۰ که زه
صادق شم نو په ما باندِ به څما خوله حکم وکړي: او که زه کامل
يم نو ګناهګار به مِ کړي:
۲۱ ۲۱ زه کامل يم زه په خپل ځان پروا نه لرم ما خپل ژوند
۲۲ سپک وګڼم: دا يوه (خبره) ده دي دپاره زه وايم ۲۲ چه کامل او شرير
۲۳ به دواړه فنا کړي: ۲۳ که هغه ناڅاپه متروکه وژني: نو هم دَ صادقانو
۲۴ په آزمايلو مسخري کوي: ۲۴ زمکه دَ شرير لاس ته سپارلي شوي
ده: دي دَ حاکمانو مخونه پټوي: او که دي نه وِي نو هغه څوک دي؟
۲۵ ۲۵ څما ورځي له چپر نه زياتي چابکي دِي: تښتي او خير نه ويني:
۲۶ ۲۶ دَ درمو له چالو سره تګ کوي: لکه ټجير چه خپل ښکار ته غوټه
۲۷ کوي: ۲۷ که زه ووايم چه خپلي انديښني به هيري کړم: زه خپله ترش روئي
۲۸ به پريږدم او تازه به شم: ۲۸ نو زه له خپلو ټولو دردونو ويريږم:
۲۹ پوهيږم چه ته به مِ پاک و نه ګڼي: ۲۹ زه به ګرم کړي شم: نو ولي
۳۰ عبث خواري کوم: ۳۰ که زه په واوري کښ غسل وکړم: او خپل لاسونه
۳۱ په زمئ پاکيزه کړم: ۳۱ نو ته به مِ په ډب کښ ډوب کړي: او خپلي
۳۲ جامي مِ رانه نفرت وکړي: ۳۲ ځکه چه هغه څما په شان انسان
نه دَي چه زه يې ځواب وکړم: او مونږ ټول به عدالت ته راشو:
۳۳ ۳۳ څمونږ په منځ کښ ميانځګري نشته: چه خپل لاس په مونږ دواړو
۳۴ کيږدي: ۳۴ له ما نه دِ دَ هغه همسا يورته کړي: او د ده دهشت دِ په
۳۵ ما ستم و نه کړي: ۳۵ نو به زه خبره وکړم او ويره به ور نه و نه کړم:
ځکه چه زه دَ خپل ځان په نزد داسي نه يم +

لسم باب

١ آ ځما ځان خپل ژوند زښت وګانړه: زه به خپلي اندېښني جاري کړم:
٢ زه به دَ خپل ځان په تلخي کښ خبره وکړم: ٢ الله ته به ووايم
٣ چه ته مِ مه ګرموه: و مِ پوهوه ځله جګړه را سره کوي: ٣ دا ستا
په نزد ښه دَه چه ظلم وکړي څه؟ چه دَ خپل لاس کار زبون کړي:
٤ او دَ شريرانو په مصلحتونو روښانه شي: ٤ تا لره دَ بشر سترګي دِي:
٥ يا لکه نظر دَ انسان هسي نظر کوي: ٥ ستا ورځي دَ انسان ورځي دِي
٦ څه؟ يا ستا کالونه لکه ورځي دَ انسان دي څه؟ ٦ چه ته ځما دَ
٧ بدي بحث وکړي: او ځما دَ خطاؤ تلاش وکړي: ٧ ستا په دانست کښ
چه زه شرير نه يم: او نه ستا له لاس نه خلاصونکي شته:
٨ ٨ ستا لاسونو هست کړم: او مونږ ټول واړه دِ جوړ کړو او بيا به
٩ مِ ته نغري څه؟ ٩ ياد کړه چه زه دِ لکه خټه پيدا کړم: ته به مِ و
١٠ خاورو ته ورګرزوي څه؟ ١٠ او تا لکه پئ توي نه کړم څه؟ او لکه پوڅه
١١ چکه دِ نه کړم: ١١ تا مانه پوست او غوښه را وغوښتل: تا په هډوکو
١٢ او په پلو وپېرلم: ١٢ تا ماته ژوند او مهرباني بخش کړ: او ستا ملحظي
١٣ ځما روح وساته: ١٣ ليکن تا دا په خپل زړه کښ پټ کړل: زه پوهيږم
١٤ چه دا ستا په نزد دَي: ١٤ که زه خطا وکړم ته به مِ لحاظ وکړي:
١٥ او ته به مِ له بدِي نه پاک نه ګڼړي: ١٥ که زه شرير شم نو هَي
په ما: او که زه صادق شم نو خپل سر به پورته نه کړم: زه له
١٦ رسوائي نه موړ يم: او زه خپله خواري وينم: ١٦ او که پورته شه
ته به مِ لکه زمري ښکار کړي: او بيا په ما باندِ خپل ځان عجيبه
١٧ ښکاره کوي: ١٧ تا خپل شاهدان نوي کړل: او خپل غضب دِ په ما
زيات کړ: بدلي او جنګونه له ما سره دِي:
١٨ ١٨ نو زه دِ ولي له رحم نه راويستلم: کاشکي چه روح مِ

١٩ سپارلي وي او هيڅ سترګو زه ليدلي نه ويَ: ١٩ نو زه به داسي وم
٢٠ لکه چه نه وِي: نو زه به له رحِم نه قبر ته رَسولي شوي وم: ٢٠ څما
ورځي لږ نه دِي څه؟ پريږ مِ بِدده رانه لتم شه چه لږ څه تازه
٢١ شم: ٢١ وړاندِ له هغه چه لاړ شم ورنه راوبه نه ګرزم:
دَ تياري وزمکي ته او دَ مرګ سوري ته:
٢٢ ٢٢ زمکه دَ تاريکي دَ تورتم په شان: سيوري دَ مرګ او بي ترتيب: او
رڼا ئي لکه تورتم ❊

يولسم باب

١ ٢ ١ نو ضوفر نعماتِي ځواب ورکړ و ئي ويل: ٢ چه د ډيري خبري ځواب
دِ ورکړي نه شي څه؟
٣ يا قوال سړي دِ صادق کړي شِي؟ ٣ يا ستا لافي دِ سړي
چپ کړِي څه؟
٤ يا نه دِ توقي وهي او څوک دِ نه وِي چه تا پښيمانه کړِي؟ ٤ چه
ته وايي چه څما تعليم پاک دي: او زه ستا په سترګو کښ صادق
٥ يم: ٥ ليکن کاشکي چه الله په خپله خبري وکړيَ: او له تا سره ئي
٦ شونډي پرانتلي: ٦ او تا ته ئي رازونه دَحکمت ښکاره کړي:
چه دغه دَ ته په ته دَ فهم وس لرِي: نو ته به پوه شوي
چه الله په لږ څه ستا له بدِي نه تا پوروړي کوي:
٧ ٧ ته په مطلب سره الله منديلي شي څه؟ يا نهايت د قادر
٨ منديلي شه څه؟ ٨ دي له آسمانونو بالا دَي ته څه کولي شي: له دوزخ
٩ نه زيات ژور ته څه پيژندلي شي: ٩ اندازه ئي له زمکي زيات اوږد
١٠ دي: او زيات سوړور له درياب نه: ١٠ که دي تير شي يا ئي بند کړي: يا
١١ ئي عدالت ته جمع کړي: نو څوک به ئي راستون کړي: ١١ ځکه چه دي دَ
١٢ خوشي سړي پيژني: او بدِي ويني نو دي به ئي آګاه نه کړي: ١٢ ليکن
١٣ خالي سړي پوهه نه لري: لکه دَ ګورخره بچي سړي زيږيدلي دَي: ١٣ که

۱۴ ته خپل زړه تيار کړې: او لاس ور وغزوې: ۱۴ که ته هغه بدي چه په
لاس کښې دِ ده لرې کړې: او سرکښي په خپلي خېمي کښې نه اوسوې ؛
۱۵ ۱۵ نو هغه وقت به ته خپل مخ بې‌عيبه پورته کړې: او ته به مضبوط
۱۶ يې او نه به ويرېږې: ۱۶ ځکه چه ته به خوارې هېره کړې: لکه اوبه چه
۱۷ بهيږي ته به هغه په ياد کړې: ۱۷ او ستا عمر به له غرمي نه پاس
۱۸ ودرېږي: تاريکي به صباح وګرزي: ۱۸ او ته به په قرار يې ځکه چه اميد
۱۹ به وموندلي شي: ته به چارچاپېره تلاش وکړې او په قرارې به څملې: ۱۹ او
ته به پنهېږې او هيڅوک به دِ نه ترسوي: او ډېر به ستا مخ ته زارې
۲۰ وکړي: ۲۰ ليکن دَ شريرانو سترګي به هلاکي شي: او دا پناه‌ګاه به ئې نابوده
شي: او دَ دوي اميد به دَ ځان سپار نه شي +

دولسم باب

۱ ۲ ۱ نو ايّوب ځواب ورکړ و ئې ويل: ۲ چه دا صحي ده چه تاسي خلق يئ:
۳ او حکمت به له تاسي سره مړ شي: ۳ بې له دي چه زه هم ستاسي
په شان فهم لرم: زه له تاسي څه کم نه يم او څوک نشته چه په
۴ دي شان څيزونه و نه پوهيږي: ۴ زه هغه سړي يم چه خپل دوست ته
مسخره شوم: هغه الله و باله او ده ځواب ورکړ: هغه رښتني کامل
۵ مسخره ده : ۵ دَ هغه په فکرونو کښې چه په آسودګي کښې دَي غم
۶ سپک دَي: دَ هغو دَپاره چه پښې ئې ښوئيږي تيار دَي: ۶ خېمي دَ خرابونکو
راحت‌ناکي دِي: او هغه چه الله په غصّه کوي په قرارې کښې دَي:
هغوي چه دوي خپل الله په خپل لاس کښې راوړي :
۷ ۷ ته له څناورو پوښتنه وکړه نو تا ته به در زده کړي: او دَ
۸ آسمان له مرغانو نو به دِ خبر کړي: ۸ يا زمکي ته خبره وکړه نو تا ته
۹ به تعليم وکړي: او دَ درياب ماهيان به خبره در ته وکړي: ۹ څوک به
۱۰ له دي ټولو خبرو خبر نه وِي: چه دَ خداوند لاس دا جوړ کړل: ۱۰ هغه
چه دَده په لاس کښې دَ هر يوه ژوندي ځان دي: او دَ ټول بشر روح

۱۱ نو غوږونه دَ خبرو ازمایښت نهٔ کوِي څه ؟ لکه چه ستوني دَ ډوډيِ خوند ۱۱
اخلي: ۱۲ دَ زړبديِ دَ زړوڅکه داناِئي ده: او په اوږدوالي دَ ورځو فهم ۱۲
۱۳ دده څخه حکمت او قدرت دَي: ده لره مصلحت او فهم ۱۳
دِي: ۱۴ ګوره چه دي ئي ونړوِي نو جوړ به نه شِي: چه په سړي بند ۱۴
کړِي پرانتلي به نه شِي: ۱۵ که دي اوبه منعَ کړِي نو وچي به شِي: که ۱۵
ئي پرېږدِي نو زمکه به واړوِی: ۱۶ ده څخه عزّت او مدد دَي: ده لره ۱۶
ګمراه کونکي او ګمراه شوِي دِي: ۱۷ مشیران بندیان بیاِيي: او قاضیان ۱۷
احمقان کوِئ: ۱۸ دَ بادشاهانو کمربندونه پرانزِي: او دَدوي ملا په کمربند ۱۸
تړِي: ۱۹ کاهنان په بند بیاِيي: او قوّتناک اړوِي: ۲۰ دَ معتبرانو خبري ۱۹ ۲۰
لري کوِي: او دَ سپین ږیرو شوق وباسِي: ۲۱ په شرافو ذلّت اچوِي: او ۲۱
دَ زوراورو کمربندونه سُستوِئ ۲۲ له تاریکي نه رازونه ښکاره کوِي: ۲۲
او سوري دَ مرګ دَ رڼا ته وباسِي: ۲۳ دي قومونه ډیروِي بیا ئي ۲۳
نابود کوِي: دي قومونو ته کشادګي ورکوِي او بیا ئي راولي: ۲۴ دَي دَ ۲۴
زمکي دَ امتونو دَ سردارانو زړونه لري کوِي: او دوي په بیابان کښ
بي لاري ګمراه کړِي: ۲۵ په تیاري کښ ټپرېږِي او رڼا نشته او دَ ۲۵
مست په شان ئي تنبوِي ✠

دیارلسم باب

۱ ګوره دا ټول څما سترګو ولیدل: غوږونو مِ واورېدل او پري خبر ۱
شول: ۲ هغه چه تاسي ئي پېژنِئ زه ئي هم پېژنم: زه له تاسي کم نه یم: ۲
۳ لیکن زه اراده لرم چه له قادر سره خبري وکړم: او الله ته حجّت ۳
وکړم: ۴ او تاسي چه يئِ دروغ جوړوِئ: تاسي ټول سره باطل طبیبان ۴
يئِ: ۵ کاشکي چه خاموشِي سره خاموشِي کولي: نو دا به تاسو لره حکمت ۵
وُه: ۶ اوس څما حجّت واورِئ: او څما دَ شونډو و دعوو ته متوجّه شِئ: ۶
۷ تاسي به دَ الله دَپارَ ظلم ووايِئ څه ؟ او دده دَپارَ به په خیانت ۷
سره خبري وکړِئ څه ؟ ۸ او تاسي به دَده دَ مخ کوِئ: یا به دَ الله دَپارَ ۸

۹ دعویٰ کوئِ: ۹ دا به تاسي لره ښه وِي چه دي مو تفحص وکړِي: یا ئې
۱۰ و غولوئِ لکه چه انسان غولوي شِئ: ۱۰ که تاسي په پټه روئِداري وکړئ
۱۱ نو په سزا سره به سزا درکړِي: ۱۱ دده جلال به تاسي نه ووېروِي
۱۲ څه؟ او دده وېره به په تاسي پرې نه وزِي څه؟ ۱۲ ستاسي خطبې
کارونه دَ ایرو مثالونه دِي: او ستاسي کوټونه دَ خټې کوټونه دِي:
۱۳ ۱۳ له ما نه چپ ئئِ پرې مِ ږده نو به زه خبرې وکړم: بیا هر څه چه
۱۴ را رسیږي را و دِ رسیږي: ۱۴ ولي زه خپلې غوښې په خپلو غاښونو
۱۵ نیسم: او خپل ځان په خپل ورغوِي ږدم: ۱۵ ګوره هغه مِ دِ ووژني زه
۱۶ بِه دِ هغه انتظار کوم: نو دَده دَ وړاندي خپلې لارې ثابتې کړم: ۱۶ نو
دا به ځما خلاصون لره وګرزِي: ځکه چه فاجر به دده دَ وړاندِ رانه شِي:
۱۷ ۱۷ په آوریدلو سره ځما خبرې واورئِ: او ځما بنوونه ستاسي په غوږونو
۱۸ کښ: ۱۸ ګورئِ ما دعویٰ سازه کړې ده: زه پوهیږم چه صادق به
۱۹ وګڼلې شم: ۱۹ هغه څوک دَي چه جګړه راسره وکړِي چه زه اوس چپ
شم او روح وسپارم:
۲۰ ۲۰ تش دوه خبرې مه راسره کوه: نو زه به ئې ستا له حضور
۲۱ نه پټ نه کړم: ۲۱ ته خپل لاس رانه لرې کړه: او ته خپل هیبت
۲۲ مه رابوله چه وِم وېروِي: ۲۲ بیا مِ ته وبوله او زه به ځواب درکړم:
۲۳ یا به زه خبره وکړم ته ځواب راکړه: ۲۳ ځما څومره ګناهونه او خطاوې
۲۴ دِي: ته ما ته ځما تقصیرونه او ځما خطاوې راوښیه: ۲۴ ته ولې خپل
۲۵ مخ پټوي: او دَ ځان دښمن مِ ګڼِي: ۲۵ ته به لړې کړې پاڼې ووېروِي
۲۶ څه؟ او وچه خاشه به وشړِي څه؟ ۲۶ ځکه چه تا په ما باندِ تارخه
۲۷ کارونه ولیکل: او ځما دَ هلکوالي ګناهونه په وراثت راکوي: ۲۷ نو تا
ځما پښې په کوندې کښ کیښوې او ځما ټول منزلونه دِ لحاظ کړل: او
۲۸ ځما دَ پښو په تلو دِ حدبندِي وکړه: ۲۸ او زه لکه سخا شوِي څیز نابود
کیږم: لکه جامه چه ینه ئې وخوړِي ✣

څورلسم باب

۱ ۱ انسان چه دي زيږولي دَ ښځي دَي: دَ لږو ورځو او مورِ په رنځ:
۲ ۲ لکه ګُل غوټۍ وزي بيا و زيږيږي: او لکه سوري درومي او نه
۳ ودريږي: ۳ او نه په داسي باندِ خپلي سترګي پرانزي: او زه دِ له خپل
۴ ځان سره محکمي ته حاضر کړم: ۴ څوک چه له ناپاک نه پاک راباسي
۵ يو نشسته: ۵ هرکله چه دده ورځي مقرّري دِي او دَ ده دَ مياشتو
شمار تا څخه دِي: او دده حد دِ معيّن کړي دي چه ترِ تيربه نه
۶ شِي: ۶ ته وره وګرزه چه دي آرام وکړِي: تر دي چه دَ مزدور په
شان خپله ورځ پوره کړي:
۷ ۷ څکه چه ونې لره اميد دَي که پريکړي شِي نوي تيغونه
۸ به بيا راوړِي: او غوړګِي ئې نه ورکيږِي: ۸ او که ئې بيخ په زمکه
۹ کښ څنډه‌ئې شِيْ: او سټه ئې په خاورو کښ مړه شِي: ۹ نو دَ اوبو له
۱۰ بوي نه و ټوکيږِي: او ښاخونه ئې لکه بوټي زرغونه شِيْ: ۱۰ ليکن سړي
مړ کيږِي او پرېوزِي: سړي چه دي روح وسپاري نو هغه چرته دَي؟
۱۱ ۱۲ ۱۱ له درياب نه اوبه کميږِي: او رود رنګوي او وچ کيږي: ۱۲ او انسان
څملي او نه پاڅيږِي: دوي به ويښ نه شِي څوچه آسمان باقِي نه وِي
او نه به له خپل خوب نه بيدار شِي:
۱۳ ۱۳ کاشکي چه په ګورنډي کښ مِ پټ کړي: او ترڅو پوري
چه ستا غضب وګرزِي پټ دِ وساتلي: او حد دِ راته مقرّر کړي او
۱۴ زه به دِ ياد کړي: ۱۴ که سړي ومري بيا به ژوندي شِي څه؟ څما دَ
محنت په ټولو ورځو کښ به صبر کوم: تر هغه پوري چه بدله مِ
۱۵ راشِي: ۱۵ نو ته به مِ وبولِي زه به ځواب درکړم: ته به دَ خپل لاس
۱۶ کار ته شوق وکړِي: ۱۶ ليکن اوس چه دي قدمونه مِ شميري: ته څما
۱۷ دَ خطاؤ حفاظت نه کوي څه؟ ۱۷ څما تقصيرونه په خولي تړلي هميانۍ

كښ دِي او نه ځما بدي بندوي :
١٨ ١٨ په تحقيق سره پريوتلي غر پراګنده كيږي : او كمر له ځپل
١٩ ځاي نه لري كيږي : ١٩ اوبه ګټي رغړوي : او دَ هغو سيلابونه
دَ زمكه خاوري كوري كوي : او دا هسي به ته دَ انسان اميد نابود
٢٠ كړي : ٢٠ ته په هغه مدام جبر كوي نو هغه ځي : مخ ئي تغير شي او ته
٢١ ئي وشړي : ٢١ دَ هغه زامن عزّت مومي او نه ئي پيژني : او يا خو وړوكي
٢٢ شي او نه پري پوهيږي : ٢٢ ليكن دده په ذات به دده غوښه درديږي :
اودده په ذات به دده ځان وير كوي ✢

پنځه لسم باب

١ ١ نو اليفاز تيماني ځواب وركړ و ئي ويل : ٢ دا ښايي څه چه دانا سړي
٢ له باطله معرفت ځواب وكړي : او له مشرقي باده ځپله كيډه ډكه كړي :
٣ ٣ نو دَي به په بي فائدي خبري بحث وكړي : او په داسي خبرو چه نفع
٤ نه ورنه مومي : ٤ ليكن ته چه يي ويره وركه كوي : او دَ الله دَ وړاندِ
٥ تقوىٰ كمه كوي : ٥ ځكه چه ستا بدِي ستا خولي ته ورزده كوي : او دَ
٦ چليانو ژبي اختيار كوي : ٦ ستا خوله په تا شرير ګرزوي : او نه زه : او
ستا شونډي په تا شاهدِي لي :
٧ ٧ اوّل انسان ته پيدا شوي څه ؟ يا له غونډيو وړاندِ شروع شوي
٨ څه ؟ ٨ يا خو تا په مجلس دَ الله كښ واوريدل څه ؟ او يا دِ حكمت
٩ په ځپل ځان كوتاه كړي دَي ؟ ٩ هغه څه چه ته ئي پيژني مونږ نه پيژنو
١٠ څه ؟ او هغه چه ته پوهيږي هغه ځمونږ ځخه نشته څه ؟ ١٠ هغه
سپين ږيري او هغه زيات زوړ چه ستا له پلار نه په ورځو كښ زيات
١١ لوي دِي ځمونږ ځخه دِي : ١١ آيا تا ځخه تسلئ دَ الله لږدِي څه ؟ او كلام
چه له تا سره په نرمي دده :
١٢ ١٢ څه لره ستا زړه تا نيسي : او څه لره ستا سترګي رپيږي
١٣ ١٣ تر دی چه ته په الله روح ځپل ګرزوي : او له خولي دِ داسي خبري راباسي

١٤ ١٤ انسان څه دي چه پاک ئي وګڼړي: يا دَ ښځي زيږيدلي چه صادق
١٥ ګڼړلي شِي: ١٥ ګوره چه هغه په خپلو مقدّسانو اعتبار نه کړي: او
١٦ آسمانونه دده په سترګو کښ پاک نه دِي: ١٦ نو څومرهِ زيات مکروه او
فاسد انسان چه ګناه دَ اوبو په شان څښِي:
١٧ ١٧ زه به ئي درونښيم ته مِ واوره: او چه ليدلي مِ دي پري
١٨ خبر به دِ کړم: ١٨ هغه چه دانايانو له خپلو پلرونو پري خبر وکړ: او
١٩ پټي ئي نه کړي: ١٩ هغوي چه دوي ته يواځي زمکه ورکړي شوه: او
٢٠ دوي په مينځ کښ بيګانه نه تيريده: ٢٠ شرير چه دي خپلي ټولي ورځي
په عذاب تيروِي: او ټول شمار دَ کالونو دَ سرکښانو دَپارَ مقرّر شوي
٢١ دَي: ٢١ دَ هغه په غوږونو کښ دَ هيبت آواز دَي: دَ سلامتئِ په ساعت
٢٢ کښِ ورته خرابونکي راځِي: ٢٢ هغه له تياري نه دَ جاروتلو اميد نه لرِيْ
٢٣ او دَي دَ توري منتظر دي: ٢٣ هغه دَ ډوډيُ دَپارَ آواره ګرزي وائِي
چه چرته دَي؟ او پوهيږِي چه دَ تياري ورځ دده په لاسونو کښ تياره
٢٤ ده: ٢٤ نغه به آفت او تنکسيا ووېروِي په ده به غالب شِي: لکه
٢٥ بادشاه چه جنګ ته تيار وِي: ٢٥ ځکه چه هغه خپل لاس په الله اوږد
٢٦ کړ: او په قادر ئي جبر وکړ: ٢٦ هغه ګردنکش په هغه باندي دَوْ
کوِي: دَ خپلو ډالونو په غټو سپرغو سره:
٢٧ ٢٧ ځکه چه هغه خپل مخ په څربښت پټ کړ: او په خپلو
٢٨ ملاوُ ئي وازګه باروِي: ٢٨ نو هغه
به په خرابو ښهرونو کښ اوسِي په کوټو کښ: چه دَ اوسيدلو نه وِيْ
٢٩ چه ډيران کيدلو ته تيار شولي: ٢٩ نه به هغه دولتمند شِي: نه به ئي
٣٠ دولت پاتي شِي: او دده ترقي به په زمکه کښ وغوړولي نه شِيْ ٣٠ له ده
نه به تياره لري نه شِي: دده ښاخونه به ګرم باد وچ کړي: او دَ خپلي
٣١ خولي په دم به ئي لري کړي: ٣١ هغه چه ګمراه کيږِي په خرابي دِ توکّل
٣٢ نه کوِي: ځکه چه خرابي به دده اجرت وِي: ٣٢ له خپل وقت نه به ورانږ

۳۲ تمام شي او څنګې به ئي شني نه وي:۳۳ لکه ښاخونه دَ انګور هسي
۳۳ به ئي کچه داني وريژوي:او دده ګلونه به لکه زيتون وڅنډوي:۳۴ ځکه
۳۴ چه دَ فاجرانو ټولي شنډه وي:او اور به دَ رشوت خيمي وخوري:۳۵ هغه
۳۵ به کم‌بختي حامل اخلي او ګناه زيږوي:او ددي ګيډه فريب پيدا کوي +

شپاړسم باب

۱ ۲ ۱ نو ايّوب ځواب ورکړ و ئي ويل:۲ چه دَدي په شان مِ ډير اوريدلي
۳ دِي:تاسي ټول دَ ماندګي تسلّي ورکونکي يئ:۳ دَ خوشي خبري چري
۴ تماميږي څه؟ او څه څيز ته ولمسولي چه ځواب راکوي:۴ زه هم توان
لرم چه ستاسي په شان خبري وکړم:که چري ستاسي ځانونه ځما
دَځان په ځاي وي:نو به مِ خبري په تاسي انبار کړي وي:او تاسي ته
۵ به مِ سرخوځولي وه:۵ بلکه په خپلي خولي به مِ ټينګ کړي وي:او دَ
خپلو شونډو په تسلّي به مِ تم کړي وي:
۶ ۶ که زه خبري وکړم هم غم مِ نه منع کيږي:او که چُپ شم
۷ نو څرنګ به رانه لاړ شي:۷ ليکن اوس ئي ناقراره کړم ځما ټول جماعت
۸ خراب کړي دَي:۸ تا راباندِ قبضه وکړه يو شاهد وموندلي شه:ځما
۹ لاغري ماته پاڅيدله مخامخ ځواب راکوي:۹ دَده غضب څيري کړم او
وئي ربړولم:هغه خپل غاښو ته وچيچل:ځما دښمن په ما باندِ خپلي
۱۰ سترګي تيزي کوي:۱۰ دوي خولي راته چينګوي:په تهمت سره ئي په وټ
باندِ په څپيړو وهلم:هغو ټولو په ما باندِ سره ګُک وکړ:
۱۱ ۱۱ الله ظالِم ته ورکړي يم:او دَ شريرانو په لاس کښ ئي
۱۲ واچولم:۱۲ زه په راحت کښ وم او ده ړوکي ړوکي کړم:او په څټ
ئي ونيوم او ريزريز ئي کړي يم:او زه ئي ده لره نښنه ودرولي يم:
۱۳ ۱۳ دَده تيراندازانو مِ ګير کړي: هغه ځما پښتورګي څيري کړي او
۱۴ شفقت نه کوي:دي ځما ترڅي په زمکه توي وي:۱۴ هغه ما شکست
۱۵ په شکست شکسته کوي:هغه لکه جبّار راباندِ څيږي:۱۵ په خپلي

خرمني مې شيږي وكنډلي ده: او خپل بنكر مې په خاورو پټ كړي
١٦ دي: ١٦ له ژړا نه مې مخ سور شه: او په بڼو مې سوري دَ مرګ دئ:
١٧ ١٧ سره له دي چه په لاسو كښ مې ظلم نشته: او دُعا مې صافه ده:
١٨ ١٨ اي زمكي ته زما ويني مه پټوه: او زما فرياد ته دې
١٩ ځاي نه وي: ١٩ اوس هم ګوره په آسمانونو كښ مې شاهد دئ:
٢٠ او زما شاهد په پاس عالم كښ دي: ٢٠ زما دوستان په ما مسخري
٢١ كوي: الله ته مې ستركي اوښكي څڅوي: ٢١ تا چه انسان دَ الله دَ
٢٢ وړاندې مقدمي وكړي: او ابن آدم دَ خپل دوست دَ وړاندې: ٢٢ هركله چه
لږ كالونه تېر شي: نو زه به په هغي لاري ځم چه ورنه راوبه نه ګرزم ❊

اوه لسم باب

١ ١ روح مې هلاك شه ورځي مې نيستي شوي: قبرونه ما لره دي:
٢ ٢ فريب كونكي راڅخه نه دي څه؟ او زما ستركو دَ هغو په
٣ طعنو شپه تېره كړه: ٣ دَ خپل ځان څخه مې ته ضامن شه: هغه
٤ څوك دئ چه زما لاس وتكوي: ٤ ځكه چه تا دَ دوي زړه له زيركي منع
٥ كړي دئ: ددې دپاره به ئي ته پورته نه كړي: ٥ هغه چه خپل دوستان
٦ لوټ ته سپاري: دَ هغه دَ زامنو ستركي به هلاكي شي: ٦ ده خلقو ته
٧ يو متل وګرولي يم: او دَ مخ دَ توكلو دپاره شوم: ٧ له غم نه مې ستركي
٨ تاريكي شوي: او ټول اندامونه مې دَ سوري په شان شول: ٨ راستان
٩ به دي ته تعجب وكړي: او پاك به په فاجر ور پورته شي: ٩ صادق
چه دَي خپله لار به ونيسي: او پاك لاسي به قوت زيات كړي:
١٠ ١٠ ليكن تاسي ټول وګرزئ او راشئ: زه به تاسي كښ دانا
١١ نه مومم: ١١ زما ورځي تېري شوي: زما مرادونه دَ زړه پسټلي شوي دي:
١٢ ١٣ ١٢ هغوي ورځ شپه ګرزوي: يوه رڼا چه تياري ته نژدې ده: ١٣ هركله
چه زه اميد وكړم چه كورنئ به مې ګور وي: او په تياري به بچاونه
١٤ غوړوم: ١٤ او قبر ته مې وويل چه ته مې پلار يې: او چينجو ته چه

تاسي مِ مور او خور يئِ: ۱۵ نو څما اميد چرته دي؟ څما اميد به څوک ۱۵
معيّن کړي: ۱۶ هغه به دَ کورندي آړونو ته کوز شي: څه چه سره ۱۶
په خاورو کښې آرام وکړي ❊

اته لسم باب

۱ نو بلدد شوحي ځواب ورکړ وئي ويل: ۲ چه ترکومه پوري به تاسي ۱ ۲
خبرو ته دامونه ږدئ: هوش وکړئ او بيا به خبري کوو: ۳ ولي موږ ۳
دَ چارپاي په شان وګڼلي شولو:
او ستا په سترګو کښې ګنده: ۴ اي څيرونکي دَ ځان خپل په ۴
غصّي کښې: ستا دَپارَ به زمکه خالي کړي شي: او يا به کمر له خپل
ځاي نه وخوځولي شي:
۵ هو دَ شريرانو نور به مړ شي: او دَدوي دَ اور لمبه به ۵
رڼرا و نه کړي: ۶ رڼرا به دَده په خيمي کښې تياره شي: او دَده ډيوه ۶
به پاس دده مړه شي: ۷ دَده دَ قوّت قدمونه به لنډ کړي شي: او ۷
دده مصلحت به ئي وپرزوي: ۸ ځکه چه دَي دده پښو په دام کښې ۸
اچولي دي: نو دَي به جال ته ور روان شي: ۹ لومه او دَده بښنګري ۹
ونيسي: او زندئ به ئي ټينګ کړي: ۱۰ دده دَپارَ رسئ په زمکه کښې ۱۰
پټي شوي دي: او کړکومه دده په لاري کښې: ۱۱ هيبتونه به ئي له ۱۱
هره لوري ووېروي: او دَده دَ پښو څخه به ئي ښکار کړي: ۱۲ دده قوّت ۱۲
به وږي وي: او بدحالي به دده په څنګ کښې تياروي: ۱۳ دده دَجبي ۱۳
اندامونه به وخوري: او دَ مرګ مشري به دَده اندامونه وخوري ❊
۱۴ دي به له خپلي خيمي نه چه په کښې ئي اعتماد وه ويستلي شي: ۱۴
او دَ دهشتونو بادشاه ته به ور روان کړي شي: ۱۵ دده په خيمي کښې ۱۵
به هغه اوسي چه دَ هغه نه وي: دده په ميشتوګنه به ګوګړ
ولوستلي شي: ۱۶ له لاندي به دده ولي وچي شي: او له پاس به ۱۶
ئي ښاخونه پريکړي شي: ۱۷ دَده ياد به له زمکي ورک شي: او دَ بازار ۱۷

پہ مخ به دده نوم نه وِي: ۱۸ له دنړا به تياري ته تيل وهلي شي: او ۱۸
له آبادِي به وشړلي شِي: ۱۹ دَ خپلو خلقو په منځ کښ به اولاد ۱۹
او نمسِي نه لرِي: دده په مکانونو کښ به ژوندي سړی نه وِي:
۲۰ وروستني به دده په ورځي تعجّب کوِي: او وړاندِني به لړزيږي: ۲۰
۲۱ په تحقيق سره دَ بدکارانو دا ځايونه دِي: او دا ځاي دَ هغه ۲۱
دي چه الله نه پيژنِي ❊

نولسم باب

۱ نو ايوّب ځواب ورکړ و ئي ويل: ۲ چه تر څو به ځما ځان په عذاب ۱ ۲
کوئِ: او په خبرو به مِ ميده ميده کوئِ: ۳ دا لسم وار دَی چه ۳
تاسي مِ پښېمانه کوئِ: تاسي په دي نه شرميږئِ چه ما پريشانه کوئِ:
۴ ما ومنله چه زه له حق نه ګمراه شوي يم: نو ځما ګمراهي به په ۴
ما قراره شِي: ۵ نو که تاسي په حق سره په ما باندِ کبر کوئِ: او ځما ۵
عار په ما ثابت کړئِ: ۶ نو پوه شئِ چه الله زه کوږ کړي يم: او خپل ۶
جال را باندِ پيچلي دِي: ۷ ګوره زه له ظلم نه ناري کوم او ځواب نه راکيږي: ۷
زه دَ مدد دَپارَ چغي کوم او حکم نشته: ۸ هغه ځما لار کبر کړي دَه ۸
چه زه تيريدلي نه شم: او ځما په لارو ئي تياره اچولي دَه: ۹ ده ځما جلال ۹
را نه لري کړي دَی: او ځما دَ سر تاج ئي اخستلي دي: ۱۰ له هره جهت ۱۰
ئي و نړولم نو زه لاړم: او ځما اميد ئي دَ ونِي په شان وکيښ ❊
۱۱ او خپل غضب ئي په ما باندِ ګرم کړ: او دَ خپلو دښمنانو په شان ۱۱
ئي وګڼړلم: ۱۲ دده فوځونه يو ځاي سره راغلل او خپلي لاري په ما باندِ ۱۲
تياري کړي: او ځما دَ خيمي په ګرداګرد ديره کيږي: ۱۳ ځما ورونړه ئي را نه ۱۳
لري کړل: او پيژاندګلوي مِ را نه وګرزيدل: ۱۴ ځما خوېشانو پريښودلم: ۱۴
او هغوي چه زه ئي پيژاندلم هير ئي کړم: ۱۵ ځما دَ کور ميلمانو او ځما ۱۵
وينځو بيګانه وګڼړلم: دَ دوي په سترګو کښ بيګانه وګرزيدلم: ۱۶ ما خپل ۱۶
مريي را وباله او ځواب ئي را نه کړ: په خپلي خولي مِ زارِي ورته وکړه:

١٧ ١٧ خما اسويلي خما دَ بنخي په نزد زښت دي: او خما دَ کلمو دَ زامنو په
١٨ نزد خما زارِي: ١٨ وروکي مِ هم سپک کنړِي: هرکله چه ولاړ شم
١٩ خبرِي راپورِي کوي: ١٩ خما ټولو آشنايانو مکروه وګنړلم: او هغوي
٢٠ چه محبت مِ ور سره کاوه رانه واوښتل: ٢٠ خما هډوکي خما په
څرمن او خما په غوښه پورِي ونښتل: او دَ خپلو غاښونو له پوست
٢١ سره خلاص شوي يم: ٢١ تاسو په ما باندِ مهرباني وکړئ مهرباني
وکړئ اي دوستانو خما: ځکه چه لاس دَ الله زه مسه کړي يم ÷
٢٢ ٢٢ تاسي مِ ولي دَ الله په شان شړئ: او خما له غوښو نه ماړه
نه يي:
٢٣ ٢٣ کاشکي چه اوس خما خبرِي وليکلي شوي: اي کاشکي چه
٢٤ په کتاب کښ درج شولي: ٢٤ او دَ اوسپني او دَ زيړو په قلم په
٢٥ پرښه کښ وکنودلي شوي تر ابدَ پورِي: ٢٥ ليکن زه عالم يم چه خما
فديه کونکي ژوندي دَي: او هغه آخر به په زمکي کښ ودريږي ÷
٢٦ ٢٦ او پس له هغه چه دا پوست خما هسي فنا شوي وِي: نو بهر له
٢٧ بشر خپل نه به الله ځير کړم: ٢٧ هغه چه زه ئي دَ خپل ځان دپارَ
وويِنم: او خما سترګي ئي ويني نه بل څوک: دغه نه مِ پښتورګي په
٢٨ کوګل کښ فنا کيږي: ٢٨ که تاسي وايئ چه مونږ به ئي څرنګ وشړو:
٢٩ او اصلي خبره خما دننه مندله کيږي: ٢٩ په خپلو ځانونو له توري له
مخه ووېرېږي: ځکه چه غصّه دَ توري له ګناهونو ده: تاچه تاسي
پوه شئ چه عدالت خو شته ÷

شلم باب

١ ٢ ١ نو صوفر نعماتي ځواب ورکړ و ئي ويل: ٢ چه خما انديښني ما ته
٣ ځواب راکوي: او دي دَپارَ په ما کښ جوش کوي: ٣ خما دَ ملامتيا
پيغور اورم: او روح خما له فهم نه ځواب راکوي:
٤ ٤ ته له قديم نه په دي خبر يي څه ؟ له هغي زماني نه

۵ چه انسان په زمکي باندِ کینبودلي شه:۵ چه دَ شریرانو دَ خوښيِ آواز
۶ نزدي دَي:او خوشحالي دَ فاجر دَ یوي لحظي دَه:۶ اگر که تر آسمانو
۷ دَ هغه بلندي ورسیده:او دَده سر په اوریځ ولگیده:۷ نوهم لکه
دده غلي تـــرابده به هلاکي ښي:هغوي چه دي ئي لیدلي دي
۸ وبه وایي چه هغه چرته دي؟۸ هغه به لکه دَ خوب لیدنه والوزي
او مونده به نه ښي:او دَ شپي دَ خیال په شان به وشړلي ښي:
۹ ۹ او سترکي چه پري کتل ئي:بیا به لیدل پري ونه کړي:او بیا به
۱۰ خپل مکان ونه ویني:۱۰ دده زامن به دَ خوارانو خوشامد کوي:او دده
۱۱ لاسونه دَ هغو دولت وروګرزوي:۱۱ دَ هغه هډوکي له ځواني ډک دي
۱۲ او له ده سره به په خاورو کښ ځملي:۱۲ اگر که دَده په خولي کښ
۱۳ شرارت خوږ ولگیده:او تر ژبي لاندِ ئي پټ کړ:۱۳ ده په هغه
شفقت وکړ او نه ئي پرېږدي:بلکه دَ خپل ستوني په منځ کښ ئي
۱۴ بند کړ:۱۴ نو ډوډئِ به دده په کُلمو کښ وګرزي:ترخه دَ منګورانو
۱۵ دده په ګیډي کښ:۱۵ هغه دولت ونغرد بیا به ئي قي کړي:الله
۱۶ به ئي دَ هغه له ګیډي وشړي:۱۶ هغه به دَ منګورانو زهر وروي
۱۷ او دَ تور مار ژبه به ئي مړ کړي:۱۷ هغه به والي نه ویني:لښتي
۱۸ رودونه دَ ګبینه او دَ پیو:۱۸ دَ هـــغه خواري به وروګرزوي
او و به ئي نه نغري:لکه مال ترګتي لاندي او خوشحال به نه ښيځ
۱۹ ۱۹ ځکه چه ده مسکنان ښکېمنډل او پري ئي ښودل:او کوري چه
۲۰ په زور اخستلي دَي جوړ کړي نه وه:۲۰ دی دَپارَ هغه په خپلي
ګیډي کښ قناعت ونه پېژاند:دي به په خپل خوښ کړي ېچ نه
۲۱ کړي:۲۱ دده له خوراک نه هیڅ پاتي نه وُو:دي دَپارَ به دده خیر
۲۲ مدام نه وي:۲۲ سره له ډیره وس به هغه په تنګسیه کښ وي:
۲۳ په ده باندِ به دَ هر کمبخت لاس راښي:۲۳ او داسي به وښي هرکله
چه دده ګیډه به ډکولو وي:نو الله به دَ خپل غضب ګرمي ورباندِ

واستوِي: او چه دي خوراک کوِي ورباندِ و به یٔ اوروي :
۲۴ ۲۴ هغه دَ اوسپنې له وسیلې وتښتي: دَ زیړو لینده به یٔ
۲۵ وخیرِي: ۲۵ دي به یٔ وښکوي او له کیډي به یٔ ووزي: دده له ترېخې
۲۶ به ځلیدونکي څوکه را وخیژي: په ده باندي دهشتونه: ۲۶ ټوله تیاره
دده خزانو ته پټه شوي ده :

هغه اور چه دم ورکړي شوي نه دَي و به یٔ خورِي:
دي به هغه چه دده په خیمې کښ پاتي دِي وخوري: ۲۷ آسمانونه
۲۸ به دده گناه ښکاره کړي: او زمکه به په ده ورپورته شي: ۲۸ دَ هغه
دَ کور غلّه به واخستلي شي:
دَده دَ غضب په ورځ به وبهیږي:
دَ شریر انسان نصیب دَ الله له نزده دا دي: او میراث چه له
قادر نه ورته مقرّر دي ❖

یو ویشتم باب

۲ ۱ ۱ بیا ایّوب ځواب ورکړ وئ ویل ۲ چه تاسي ځما قول په اوریدلو سره
۳ واوریٔ: او دا دِ تاسو ته تسلّي شي: ۳ ځما زغم وکړیٔ چه وایم: او ځما له
۴ خبرو پس ټوقي کویٔ: ۴ نو زه له انسانَ شکایت کوم څه؟ او که داسي
۵ وي نو ولي به مِ روح نه تنگیده: ۵ راته متوجّه شیٔ او تعجّب وکړیٔ:
۶ لاس په خولې کیږدیٔ: ۶ هرکله چه زه یاد کوم نو ترسیږم: او ځان مِ
۷ لرزه ونیسِي: ۷ څله شریران ژوندِي دِي: او زاړه کیږي هو په قوّت
۸ سرِه زوراور کیږي: ۸ دَ دوي نسل دَ دوي د وراندِ له دوي سره
۹ قایم وِي: او دَ دوي اولاد دَ دوي په سترگو کښ: ۹ دَ دوي کورونه
۱۰ له ویري په سلامت دِي: او همسا دَ الله په دوي نشته: ۱۰ غویي
یٔ بریالي او نه خطا کیږي: دَ دوي غوا بلاربې کیږي او نه یٔ پریوزي:
۱۱ ۱۱ دوي خپل شیرخواره دَ رمې په شان استوِي او هلکان یٔ گډیږي:
۱۲ ۱۲ هغوي ډول او ستار اخلي: او په آواز دَ توریٔ خوښي کوِي:

۱۳ دَ دوي ورځي په خير تيرېږي: په يوي لحظې کښں دوزخ ته کوزېږي: ۱۳
۱۴ نو هم دوي الله ته وائي چه ته زانه لري شه: او ستا دَ لارو ۱۴
په شناخت نه خوښيږو: ۱۵ قادر څه شي دَي چه موږ ئې عبادت ۱۵
وکړو: او څه فائده به مو وي که زاري ورته وکړو:

۱۶ گوره دَ دوي په لاس کښں دَ دوي خير نشته: له ما نه دِ ۱۶
مصلحت دَ شريرانو لري دَي: ۱۷ څوځله ډيوه دَ شريرانو مړه کيږي: او ۱۷
دَ دوي هلاکت په دوي باندِ راځي: الله هغو ته په خپل غضب کښں
دردونه وويشي: ۱۸ او يا به دوي دَ باد دَ وړاندِ لکه پروړه وي: او يا ۱۸
لکه خس چه گرد باد ئې والوزوي: ۱۹ الله به دده گناه دَ ده زامنو ته ۱۹
خزانه کړي: تا چه دَ هغو ځان ته بدله ورکړي او دي پوه شي: ۲۰ دَ ۲۰
هغه سترگي به خپل هلاکت ويني: او له کومي دَ قادره به وڅښي:
۲۱ نو ورپسي دَ هغه په خپل کور کښں څه خوښي ده: هرکله چه دَ ده ۲۱
دَ مياشتو شمار پرې کيږي:

۲۲ الله ته به څوک معرفت ورزده کړي څه؟ او دي په بلندانو ۲۲
حکم کوي: ۲۳ دا په خپل عينِ طاقت کښں مړ کيږي: ټول خاطر جمعه ۲۳
او برقرار دي: ۲۴ دَ هغه پيغالي له پيو ډک دي: او هډوکي ئې له ۲۴
تري نه پُر دي: ۲۵ او بل به په تلخ ځان مړ شي: او خير به نه وڅکي: ۲۵
۲۶ دوي دواړه به سره په خاورو کښں ځملي: او چينجي به ئې پټ کړي: ۲۶

۲۷ گوره زه ستا فکرونه پيژنم: او هغو نيتونه چه تاسي ۲۷
ظلم را باندِ کوئ: ۲۸ ځکه چه تاسي وائي چه دَ شاه کور چرته دَي: ۲۸
او خيمه دَ ميشتوکني دَ شريرانو چرته ده: ۲۹ تاسي دَ هغو دَ لاري ۲۹
له تلونکو پوښتنه کړي نه ده: او تاسي دَ دوي په دليلونو خبر نه شئ
څه؟

۳۰ چه شرير دَ هلاکت دَ ورځي دَپاره نيولي شوي دَي: ۳۰
دَ دوي عذاب دَ ورځي دَپاره بيولي شوي دي: ۳۱ څوک به دده لار دده ۳۱

۳۲ مخ ته ښکاره کړي: او څوک به دَده دَ عمل بدله ورکړي: ۳۲ هغه
۳۳ به قبرونو ته بیولې شي: او په گورستان به بیداري کوي: ۳۳ دَ خوړي
لوټې به ده لره خوږې وي: او ټول سړي به په وروستو وښکوي: او
۳۴ وړاندې دده هومره چه شمار ئې نه وي: ۳۴ نو تاسې ولې باطله تسلّي
راکوئ: او ستاسې په ځوابونو کښ خیانت باقي دَی ✦

دوه ویشتم باب

۱ ۲ ۱ نو الیفاز تیماني ځواب ورکړ وئې ویل: ۲ چه الله ته انسان فائده
۳ ورکوي څه؟ بلکه دانا خپل ځان ته فائده ورکوي: ۳ هرکله چه ته
صادق شوې نو قادر ته څه خوښي شته:
یا څه گټه ئې شته چه خپلې لارې قایمې کړې څه؟
۴ ۴ هغه ستا دَ ویرې په سبب ناگوي څه؟ یا به له تا سره عدالت کاه
۵ نه ننوزي څه؟ ۵ ستا شرارت لوی نه دَی څه؟ او ستا بدکارې
۶ بې اندازه نه دي څه؟ ۶ ځکه چه تا به له خپل وروره بې سببه
۷ گرو اخستلې وي: او دَ برهنه جامې به دې شوکولې وي: ۷ او به دې په
۸ تږي څښلې نه وي: او له وږي به دې ډوډۍ منع کړې وي: ۸ لیکن
دَ قوّت خاوند چه دي هغه لره زمکه وه: او روئداره په کښ ساکن
۹ وه: ۹ کونډې دې خالي استولې دي: او دَ یتیمانو بازوگان میده شوي
۱۰ دي: ۱۰ دې دپاره ستا په گرداگرد لومې دي:
۱۱ او ناگهانی هول دې ولړزوي: ۱۱ یا تیاره چه ته به نه وینې: او
۱۲ دَ اوبو نور به دې پټ کړي: ۱۲ گوره الله په بلندیو دَ آسمانو کښ نه دی
څه؟
۱۳ او سر دَ ستورو وگوره چه څومره لوی دي: ۱۳ نو ته وایې چه
الله څرنگ پوهیږي: دَ تورتم له وروستو حکم کولې شي څه؟
۱۴ ۱۴ اوریځ ده لره پرده ده نو دی لیدلې نه شي:
او په دائرې دَ آسمانو کښ گرځي:

۱۵ ته وراندئ لا رساتي: چه دَ بدکارئ سړو پايمال کړي ده؟ ۱۶ هغوي ۱۵ ۱۶
چه له وقت وړاندِ قبض کړي شول: چه رود دَ دوي په بنيادونو
توي شه: ۱۷ هغه چه الله ته ئي وويل چه زانه لري شه: او قادر به ۱۷
څمونږ لره څه وکړي: ۱۸ او ده ددوي کورونه په خير ډک کړل له ما نه ۱۸
مشورت دَ شريرانو لری دَي: ۱۹ صادقان به ګوري او خوشحال به شي: ۱۹
او پاکان په دوي ټوقي وهي واپي: ۲۰ چه څمونږ مقابله کونکي بيديا شهٔ ۲۰
او باقِي دَدوي اور وخوړل:
۲۱ ته ورسره اشنا شه او سلامت اوسه: په دي کښ ۲۱
خير در رسيږي: ۲۲ دده له خولي شريعت قبول کړه: او دده کلام په ۲۲
خپل زړه کښ کيږده: ۲۳ که ته قادر ته رجوع وکړي نو به بنا کړي ۲۳
شي: که ته له خپلي خيمي ظلم لري کړي: ۲۴ نو دَ زرو سله به په ۲۴
خاورو واچوي: او د اوفير سره زر دَ ويالو دَ ګټيو په مينځ کښ ÷
۲۵ نو به قادر ستا سله وي: او ګردن بها زر تا لره: ۲۶ ځکه چه ته ۲۵ ۲۶
به هغه وقت په قادر لذّت اخلي: او الله ته به مخ خپل ورپورته
کړي: ۲۷ ته به هغه ته دعا وکړي او دي به دِ واوري: او ته به ۲۷
نذرونه خپل ادا کړي: ۲۸ نو چه ته دَ يو کار اراده وکړي هغه به ۲۸
تا ته پوره کړي شي: او ستا په لارو به نور وځليږي: ۲۹ هرکله چه ۲۹
ته پرزولي شوي يي ته به ووايي چه پورته کيدل شته دي: او دي
به تيټي کړي سترګي وال خلاص کړي: ۳۰ ناپاک ته به هم نجات ورکړي: ۳۰
او هغه به ستا دَ لاسونو په پاکي نجات موي ÷

درويشتم باب

۱ نو ايوّب ځواب ورکړ وئي ويل: ۲ چه نن ورځ ځما شکايت تريخ ۱ ۲
دَي: ځما له آهونو ځما وهنه زياتٔ درنه ده: ۳ څوک به ما ته راکړي ۳
چه زه ئي مومم: او دَ هغه تخت ته وراغلي: ۴ او دده دَ وړاندي ۴
به مِړ دعوي په ښه شان سره وکړه: او خپله خوله به مِړ په حجتونو

۵ پکه کړه:۵ نو ما به هغه خبري چه ځواب پري کوم وپېژاندلي: او
۶ هغه چه راته وايي پري وبه پوهيدلم:۶ هغه به له ما سره په
ډير قوّت وجګړيږي څه ؟
۷ هيڅ کله نه لیکن هغه به ما ته توجّه کړي وَه:۷ هلته به
راستباز ورسره بحث کړي وه: او زه به ترابده له خپل قاضي نه
۸ خلاص شوي وم:۸ ګوره زه وړاندِ ځم او هغه هلته نشته: او وروستو
۹ ته نو هم پري آګاه نه شوم:۹ کيڼ لاس ته هلته کښ دده کار دَي
نه ئي وينم: هغه ښي لاس ته پټيږي زه ئي نه وينم ❊
۱۰ ۱۰ لیکن دي ځما لاري پيژني: که دي م وآزمايي دَ سروزرو په
۱۱ شان به وځيژم:۱۱ دَده په قدمونه ځما پښي نيولي دِي: ما دَده لار
۱۲ وساتله او ورنه ګوښي نه شوم:۱۲ دَده دَ شونډو له حکم ونه ګرزيدم
۱۳ ځما له فرضو نه م دَده دَ خولي خبري ډيره ذخيره کړه:۱۳ لیکن دَي
خو يګانه دَي څوک به ئي را وګرزوي: هرڅه چه دَده ځان غواړي هغه
۱۴ کوي:۱۴ ځکه چه دَي په ما باندِ مقرّر کړي پوره کوي: او دَ دغو
۱۵ په شان ډير ورځنه دِي:۱۵ دي دَپارَ زه دده دَ وړاندي لړزيږم: چه
۱۶ زه فکر وکړم نو ور نه ترسيږم:۱۶ ځکه چه الله ځما زړه ډير ضعيف
۱۷ کړي دي: او قادر لړزولي يم:۱۷ ځکه چه زه له تياري وړاندِ پرېکړي
نه شوم: او دي ځما له مخ نه تورتم پټ نه کړ ❊

څليرويشتم باب

۱ ۱ هرکله چه زماني له قادر نه پټي نه دِي: نو ولي دده عارفان دده
۲ ورځ نه وينِي:۲ دوي حدونه نقل کوي: اوګنډک په زور بيايي او
۳ څروي ئي:۳ دي دَ يتيمانو خره شړي: او دَ کونډو غوايي ګرو کوي:
۴ ۴ مسکينان له لاري اړوي: مسکينان دَ زمکي ټول سره پټيږي:
۵ ۵ ګوره دوي لکه ګورخره په بيابان کښ:
دوي خپلي چاري نه وزِي دوي وقتي دَړودي دَپارَ پاڅي:

صحرا دوي لره او دوي زامنو لره ډوډئ ده: ٦ په پټي کښ خپل ٦
وابنه ريبي: او دَ شريرانو انګور انړوي: ٧ دوي برېنډ شپې تيروي: ٧
او په يخني کښ جامې نه لري: ٨ دَ غرونو له شيبي نه لانوده ٨
کيږي: او چه پناه نه لري نو په کمرونو پورې نښلي:
٩ هغو شته چه يتيمان له تيو شوکوي: او له مسکينانو ٩
ګرو اخلي: ١٠ برېنډ بې پښوني درومي: او وږي کيږي وړي: ١١ دوي دَ ١٠ ١١
هغوي دَ ديوالونو دننه تيل باسي: دَ هغوي چرخشتونه سوي او تږي
اوسي: ١٢ سړي له ډکه ښهرَ هاي هو کوي: او ځانونه دَ زخميانو ١٢
فريادونه کوي: او الله بې ديني نه ګڼري:
١٣ او دغه به له هغو وِي چه ياغي کيږي په رڼا: دده لار ١٣
نه پېژني: او دَده په لارو کښ درنګ نه کوي: ١٤ وژلونکي له رڼا ١٤
سره پورته کيږي مسکين او خوار وژني: او په شپې کښ داسې وي
لکه غل: ١٥ دَ زاني سترګې دَ نمابنام انتظار کوي وايي چه هيڅ سترګې ١٥
به مِ نه ويني: نو په خپل مخ پرده واچوي: ١٦ په تياري کښ کورونه ١٦
سورې کوي:
په ورځ کښ ورونه په خپلو ځانونو بند کړي: رڼا نه پېژني:
١٧ ځکه چه په دوي بانډِ صباح او سورې دَ مرګ برابر دي: ځکه ١٧
چه دوي دَ مرګ دَ سورې هولونه پېژني:
١٨ هغه دَ اوبو په مخ ګړندي دي: دَ دوي حصّه په زمکه ١٨
کښ ملعونه ده: دَ تاکستان لاري ته توجّه نه کوي: ١٩ وچ کالي اوګرمي ١٩
دَ واوري اوبو ګټ کوي: هم هسې دوزخ هغو سړو چه خطا کوي:
٢٠ هغه به رحِم هير کړي چينجي به سري پري وکړي: بيا به ٢٠
په ياد راوړ نه شي: بدي به لکه ونه ماته شي: ٢١ دې هغه ٢١
شنډه چه نه زيږوي په عذاب کوي: او له کونډې سره نيکي نه کوي:
٢٢ هغه زوراور په خپل قوّت نيسي: چه پورته شي نو دده په ژوند ٢٢

۲۳ هیڅوک په امان نه وِي:۲۳ الله ده نه آسودګي ورکړي نو دي پرِتوکّل
۲۴ وکړِي: لیکن دده سترګي دَ هغو په لارو دِي:۲۴ لږ څه پورته شي
بیا نه وِي: او کمیږي لکه ټول لري کیږي: او لکه دَ وږي سرونه هسي
۲۵ پریکیږي:۲۵ او که داسي نه وِي نو څوک به مِ دروغژن کړي: او کلام
به مِ ناڅیز وګرزوي ٭

پنځه ویشتم باب

۱ ۱ نو بلدد شوحي ځواب ورکړ و ئي ویل:۲ بادشاهي او هیبت دَ ده
۳ څخه دِي: او دي په بلندیو کښ دَ سلامتي صانع دي:۳ دَ ده دَ
لښکرو څه شمار شته څه؟ او په چا باندِ دده نور نه ځلیږي؟
۴ ۴ نو دَ الله په نزد به انسان څرنګ صادق وګنړلي: او زیږیدلي دَ
۵ ښځي به څرنګ پاک وګنړلي شِي:۵ ګوره سپوږمۍ هم ځپله رڼا نه کوي:
او ستوري دده په سترګو کښ صاف نه دِي:
۶ ۶ نو څومره زیات انسان چه چینجي دي: او ابنِ آدم چه چینجي دي ٭

شپږ ویشتم باب

۱ ۱ نو ایّوب ځواب ورکړ و ئي ویل:۲ چه تا څرنګ دَ هغه مددګاري
وکړه چه قوّت ئي نه لاره؟ او هغه بازو دِ خلاص کړ چه زور ئي
۳ نه لاره؟۳ تا په هغه څرنګ اشارت وکړ چه حکمت ئي نه لاره؟
۴ او ډیر فهم دِ ظاهر کړ؟۴ دَ چا دَپارَ دِ خبري ښکاره کړي؟ او دَ
۵ چا دم دي چه له تا و ووت؟۵ زبردست مړي دَ اوبو دَ لاندي
لړزیږي: او دَ هغو اوسیدنکي ئي:
۶ ۶ دوزخ دَ هغه دَ وړاندِ برمند دي: او هلاکت پټوني نه
۷ لري:۷ شمال په خالي ځاي اوږدوي: او زمکه په نه څیز اویزانه کوي:
۸ ۸ دي په ځپلو ګنړو اوریځو کښ اوبه جمع کوي: او تر هغو دَلاندِ اوریځ
نه څوي:
۹ ۹ دي دَ ځپل تخت مخ پټوي:

اوریځ وربانديِ و غوړوِي:
۱۰ ۱۰ ده په مخ دَ اوبو حد وتاړه:
۱۱ ترهغه چه رڼا له تیاري سره پیوسته ده: ۱۱ دَ آسمانو
ستني ولړزيدي:
۱۲ او دَده له تنبیه ترسیږي: ۱۲ دي په خپل قوّتَ دریاب
خوځوِي:
۱۳ او په خپل فهم رهبَ میده کوِي: ۱۳ دده په دم سره آسمانونه
۱۴ رڼا دِي: او دده لاسونو تښتيدونكي مار سوري كړي دي: ۱۴ كوره
دا دده دَ لارو طرفونه دِي:
او څرنګ موږ دَ هغه نرم كلام ورنه اورو:
ليكن دده دَ جبروت رعد څوک پيژني ❊

اوه ويشتم باب

۱ ۲ ۱ او ایوّب بیا په خپل مثال ګویا شه وئي ویل: ۲ هغه الله ژوندی
دَي چه زما حق ئي یووړ: او هغه قادر چه زما ځان ئي تریخ كړي
۳ دَي: ۳ چه تر هغه پوري زما دم په ما كښ دي:
۴ او روح دَ الله زما په سپږمو كښ: ۴ زما شونډي به دَ
بدي خبري ونه كړِي: او ژبه به مِ دَ دروغو تلفظ ونه كړِي ÷
۵ ۵ هسي دِ رانه ونه شِي چه زه مو صادق وګڼم:
ځو چه زه روح وسپارم خپل كمال به رانه لرِي نه كړم:
۶ ۶ زه به خپل صداقت ټینګ ونيسم او سُست به ئي نه كړم:
زما زړه به دَ يوي ورځي زما له ورځو ملامت ونه كړِي ÷
۷ ۷ زما دښمن دِ دَ شرير په شان شِي: او زما كينه كښان لكه بدكار:
۸ ۸ ځكه چه دَ فاجر څه اميد دي اګر كه ګټه كوِي: هركاه
۹ چه الله دَده ځان رانيسِي: ۹ نو الله به دَ هغه ناره واورِي څه؟
۱۰ هركله چه تنګي پر راشِي: ۱۰ هغه به په قادر لذّت واخلي څه؟

او الله به په هر وقت کښې وبولي څه

۱۱ زه به دِ په لاس دَ الله پوه کړم
هغه چه دَ قادر سره دِي زه به
۱۲ ئي پټ نه کړم ۱۲ گوريِ تاسي ټول
ليدلي دي
نو تاسي ولي په بطلان سره
۱۳ بطلان کوئِ ۱۳ دَ شرير انسان
نصيب له الله نه دا ده
او ميراث دَ ظالمانو چه له قادر
۱۴ ئي مومي ۱۴ که دَ هغه زامن ډېر
وِي دَ توري دَپارَ دِي
او دَ ده اولاد به په ډوډيِ ډک
نه شِي
۱۵ ۱۵ دَ ده باقيه به په مړو ښخ
کړي شي
او دَ ده کونډي به ونه ژاړي
۱۶ ۱۶ اګر که سپين زر دَ خاورو په
شان خزانه کړي
او جامي لکه خټي تياري کړي
۱۷ ۱۷ دي به ئي تياري کړي او صادق
به ئي واغوندي
او بي‌ګناه به سپين زر ووېشي
۱۸ ۱۸ هغه به خپل کور لکه غنزيه
جوړ کړي
او يا لکه جونګړه چه کښېني جوړه
کړي وِي
۱۹ ۱۹ هغه به دولتمند څملي ليکن
بيا به داسي نه شِي خپلي سترګي
پرانزي او نه به وِي
۲۰ ۲۰ هغه هولونه به ئي ونيسي لکه
اوبه دَ شپي ئي سيلئِ وړِي
۲۱ ۲۱ شرقي باد ئي واخلي نو درومي
۲۲ او له ځاي نه ئي وغورزوي ۲۲ الله
به ئي پري واچوِي او مشقت به
پرې و نه کړي
۲۳ ۲۳ دده له لاس به په تيښته
۲۴ وتښتي ۲۴ په ده به لاسونه وټکوي
او دده له ځاي نه به په ده
شپېلکي ووهي ؛

انه ويشتم باب

۱ ۱ په تحقيق سره دَ سپينو زرو
کان شته
او سرو زرو لره ځاي وِي چرته
چه ئي سوچه کوي
۲ ۲ او سپنه له خاورو وزي او
۳ له کانړو مس ويلي کيږي ۳ تياري
ته ئي حد جوړوي او تر نهايته
دَ هر لوري تلاش کوي
کانړي دَ تياري او سوري دَ مرګ

۴ ۴ هغه یو غار کنود چه له اوسیدونکو
لري دي
هغه چه خپلي پښي هیروِي له
سړیو لري په ځوړند کیدلو سره
۵ ورځوړند کیږي ۵ هغه زمکه چه
ډوډيِ ورنه راوزِي
دَ هغي تله اړوله کیږي لکه په اور
سره
۶ ۶ دَ هغي کاڼي دَ نیلمو ځاي دَي
او په هغي کښ دَ سرو زرو خاوري
۷ دِي ۷ یوه لار چه تجیر ئي نه پیژني
او دَ باښي سترګي ئي نه ویني
۸ ۸ او دَ درندګانو منګلو پایماله کړي
نه دِي؛ او تند زمري پري تلي نه دي
۹ ۹ هغه بکر کاڼي ته لاسونه
اوږدوِي
او غرونه له بیخَ اړوِي
۱۰ ۱۰ هغه په ږوښو کښ کاریزونه کیني
او ده سترګي ګران بها ځیزونه
ویني
۱۱ ۱۱ دي رودونه تړي چه توي نه
شِي
او پټ ځیزونه رڼا ته ښکاره کوِي
۱۲ ۱۲ لیکن حکمت چرته موندلي شِي
او دَ پوهي ځاي چرته دَي ؟

۱۳ ۱۳ سړي دَ هغه قیمت نه پیژني
او دَ ژوندو په زمکه کښ نه موندهٔ
کیږي
۱۴ ۱۴ ژوره وایِي چه دغه په ما کښ
نشته
او قهرِ دریاب وایِي چه ځما څخه
نشته
۱۵ ۱۵ خالص سره زر دَ هغي په بدل
کښ نه ورکیږي
او سپین زر دَ هغه دَ قیمت دَپاره
نه وزن کیږي
۱۶ ۱۶ دَ اوفیر په سرو زرو نه تول
کیږي او په قیمتي جَزَع او په نیلم
۱۷ ۱۷ سره زر او شیشي نه ورسره
برابریږي
او دَ سرو زرو په لوښو نه بدلیږي
۱۸ ۱۸ مرجان او بلور نه په یاد کیږي
هو دَ حکمت حاصلول له لعلونو
۱۹ بهتر دَي ۱۹ زیړ یاقوت دَ کوش
نه ورسره برابر کیږي او نه په خالصو
زرو تول کیږي
۲۰ ۲۰ نو حکمت له کومه راځي او دَ
۲۱ فهم ځاي چرته دَي ۲۱ چه دَ هر
ژوندي له سترګو پټ دَي
او دَ آسمان له مرغانو پټ دَي

۲۲ ۲۲ هلاکت او مرګ وايي چه مونږ دَ
هغه خبره په خپلو غوږونو واوريده
۲۳ ۲۳ الله دَ هغه لار پيژني
او دَي دَ هغه په ځاي عالم دي
۲۴ ۲۴ ځکه چه دي اطرافو دَ زمکي ته ګوري
تر ټولو آسمانونو دَ لاندِ ويني
۲۵ ۲۵ تا چه باد لره وزن جوړ کړي
او اوبه په انداز سره ميچ کړي
۲۶ ۲۶ هرکله چه ده دَ باران دَپارَ يو حکم
مقرّر کړ او دَ رعد دَ صاعقو دَپارَ يوه طريقه
۲۷ ۲۷ هغه وقت ئي وليد
او بيان ئي کړ
مقرّر ئي کړ او وئي هم ازمايه
۲۸ ۲۸ او انسان ته ئي وويل ګوره
دَ خداوند ويره هغه حکمت دَي
له شرارت نه لري کيدل فهم

نه ويشتم باب

۱ ۱ او بيا ايّوب خپل مثال ګويا
۲ وويل ۲ کاشکي چه زه داسي وي
لکه په وړاندېنو مياشتو کښ
په هغو ورځو کښ چه زه په
هغو کښ الله وساتلم
۳ ۳ هغه وقت چه دَده چراغ زما
په سر روښنائي کوله او دَده
په نور سره په تياري کښ تلم
۴ ۴ لکه چه زه دَ خپلي
ځواني په ورځو کښ وم
او دَ الله راز زما په خيمي وُه
۵ ۵ او بيا قادر له ما سره وُه
او هلکان مِ راته چاپېره وُو
۶ ۶ او خپل قدمونه مِ په شودو
پريولځل
او پرښي زما دَ يـــــاره دَ
تيلو لښتي جاري کول
۷ ۷ هرکله چه زه به په کِلي کښ
دروازي ته وتلم
او په چارسو کښ به مِ نشستګاه
جوړاوه
۸ ۸ هلکانو به وليدلم پټ به شول
او زاړه به پاڅيدل اوو به دريدل
۹ ۹ او غټان به له خبرو ودريدل
وخپل لاسونه ئي په خپلو خولو
ږدل
۱۰ ۱۰ دَ اشرافو آواز به چُپ کيده
او ژبي به ئي په تالو کښ ونښتي
۱۱ ۱۱ هرکله چه غوږونو به مِ واوريدل
ما ته به ئي خوښي غوښتله
او سترګو به چه وليدلم شاهدي
به ئي راکوله

۱۲ ۱۲ ځکه چه ما به فریاد کونکي مسکینان
خلاصول
او یتیمان او هغوي چه مددګار
به ئي نه لاره
۱۳ ۱۳ دَ هلاکیدونکي برکت به په ما
پریوت
او ما به زړه دَ کونډو خوښ
۱۴ خورم کاوه ۱۴ ما صداقت واغوست
اوزه ئي پوشیده کړم
ځما عدل لکه قبا او لکه پګړئ وه
۱۵ ۱۵ زه ړانده لره سترګي اوګډ لره
پښي وم
۱۶ ۱۶ زه دَ محتاجانو پلار وم
او هغه دعویٰ چه نه به مې پېژندله
دریافت به مې کاوه
۱۷ ۱۷ ما دَ ظالم ژامي ماتي کړي
او دَ هغه دَ غاښو له مینځ نه مې
ښکار کړي راوکیښ
۱۸ ۱۸ نو ما ویل چه زه به په خپلي
ځالي کښ روح وسپارم
او دَ سمندل په شان به ورځي
ډیري کړم
۱۹ ۱۹ ځما بیخ به اوبو ته غوړیدلي وي
او شبنم به ځما په ښاخونو شپه
تیروي

۲۰ ۲۰ ځما جلال به تازه تازه راځځه
باقي وي
اوځما لینده به ځما په لاس کښ
نوي وي
۲۱ ځما به ئي اوریدل او راته به ئي
انتظار کاوه
او ځما دَ مصلحت په وقت به
چُپ اوسیدل
۲۲ ۲۲ ځما خبري به ئي دوباره نه کولي
اوځما خبره به په دوي ښه لګیدله
۲۳ ۲۳ او دَ باران په شان ځما انتظار
ئي کاوه
او خپلي خولي به ئي چینګولي لکه
وروستني باران ته
۲۴ که ما به وریوري وخندل نو
هم دوي به باور نه کاوه
او ځما دَ مخ نور به ئي نه تړش کاوه
۲۵ ما دَ دوي لار پسنده کوله او سردار
غوندي به کښیناستم
او سکونت به مې کاوه لکه بادشاه
په لښکر کښ
لکه چه ویر کونکو ته تسلّي ورکونکي

دیرشم باب

۱ ۱ لیکن اوس خو په ما باندي هغوي
چه په ورځو کښ رانه وړوکي دي

خندا کوي
هغوي چه ما به کرکه کوله چه
ددوي پلرونه له خپلو ګډو له
سپیو سره کړم
۲ دَدوي دَ لاسونو قوّت ماله څه
وُه؟ په دوي کښ زړښتیا ورکه
۳ شوه ۳ چه په خوارِي او په قحطِي
کښ لاغر وو
ژوِنکِي دَ هغي وچي چه په تیاري
دَ خرابي او دَ ویجاړي کښ ده
۴ ۴ هغوي سارمي او له دِکیو شوکوِي
او دَګون بیخونه ئي دِودِيُ ده —
۵ ۵ هغوي چه له مینځ نه شړلِي
شوِي وُو
په دوي به ئُي ناري وهلي لکه په
غله پسي
۶ ۶ دَپارَ دَ اوسیدلو په شیودو دارو
خوړو کښ
او دَ خاورو او دَ کمرو په غارونو
۷ کښ ۷ دَ دِکیو په مینځ کښ به ئُي
غرغري کولي
او ترجلبنګ دَ لاندِ به پټیدل
۸ ۸ دَ احمق زامن بلکه دَ بي‌ناموسو
سړو زامن
له زمکي تیل وهلي

۹ ۹ او اوس چه دي زه دَدوي سندري
شوم
او دَدوي متل شوم
۱۰ ۱۰ دوي رانه نفرت کوِي له ما نه
لري کیږي
او څما دَ مخ دَ وړاندِ له توکلو نه
نه تم کیږي
۱۱ ۱۱ ځکه چه ده رسئِ پرېښوه او په
ما ئي قهر وکړ
او دوي څما له وړاندِ واګه ویستله
۱۲ ۱۲ لونډان څما په ښي لورِي دریږي
او څما پښي تمیل وهي
او دَ خپل هلاکت لاري په ما
سازوِي
څما لاري خرابوِي
۱۳ ۱۳ څما په آفت کښ مدد کوِي
له دوي نه مددګار نشته
۱۴ ۱۴ دوي لکه پلن چاودون راځي
زماتیدلو دَ لاندِ رغړیږي
۱۵ ۱۵ په ما باندِ هولونه واوښتل
لکه باد څما نعمت تښتوي څما
نیک‌بختي دَ اوريځي په شان تیره
شوه
۱۶ ۱۶ او اوس څما ځان په ما توي
شه

او دَ خوارئِ ورځو ونیولم
۱۷ ۱۷ دَ شپې ځما هډوکي په ما کښ
ریزمریز کیږي
او ژونکي دردونه مِ نه په قرار
کیږي
۱۸ ۱۸ په ډیري سختي سره مِ پوشاک
بدرنګ شوي دي
ځما دَ قمیص دَ ګریوان په شان
ئي تنګ ونیولم
۱۹ ۱۹ ده زه په چیکړ کښ اچولی یم
زه دَ خاورو او دَ ایرو په شان
شوي یم
۲۰ ۲۰ زه تا ته ناري کوم او ته ځواب
نه راکوي
زه ولاړ اوسم او ته ما ته هسي
ګوري
۲۱ ۲۱ ته ځما په لوري جفاکار وګرزیدې
دَ خپل لاس په قدرت مِ ربړوي
۲۲ ۲۲ تا یوړلم په باد دِ سور کړم
او په طوفان مِ ویلي کوي
۲۳ ۲۳ ځکه چه زه پوهیږم چه ته مِ
مرګ ته ور ګرزوي
او دَ هر ژوندي دَ مقرري کور ته
۲۴ ۲۴ په یقین سره په خرابه تو ده
کښ به لاس اوږد نه کړي
په آفت کښ به فریاد پرِ وښي
۲۵ ۲۵ یا خو ما دَ هغه دپاره چه ورځ
ئي سخته شوه و نه ژړل څه؟
ځما ځان په مسکینانو غم و نه کړ
څه؟
۲۶ ۲۶ هرکله چه ما دَ خیر امید کاوه
نو بدي راغله
او ما دَ رڼا انتظار کاوه او تاریکي
راغله
۲۷ ۲۷ ځما کُلمي ایشي او نه بس کیږي
دَ خواري ورځي را وړاندِ شوي
۲۸ ۲۸ زه تور کیږم لیکن بي نمرَ
زه په جماعت کښ ودریږم او ناري
۲۹ کوم ۲۹ زه دَ شغالانو ورور
او دوست دَ شترمرغانو یم
۳۰ ۳۰ ځما څرمن له ما نه توره شوه
او ځما هډوکي له ګرمي نه راکښ
ګرم شول
۳۱ ۳۱ ځما سِناره وِیر له شوه
او شپیلئِ مِ دَ ژړا کونکو دَ آواز
دپارَ *

یودیرشم باب

۱ آ ما له خپلو سترګو سره وعده وکړه
نو پیغلي ته به څرنګ نظر وکړم
۲ ۲ او څه ویش دَ الله له پاس نه او

حصّه دَ قادر له بلندیو
۳ ۳ بدکارانو لره هلاکت او گنهکارانو
لره بدبختي نشته څه ؟
۴ ۴ هغه زما لارې نه گوري څه ؟
او ټول قدمونه مِ نه گڼي څه ؟
۵ ۵ که زه له دروغو سره تللي وي
یا مِ پښي ټکي ته زغاستلي وي
۶ ۶ نو ما دِ دَحق په تلي کښې وتلي
نو الله به زما کمال وپیژني
۷ ۷ که زما قدمونه له لارې گرزیدلي
وي او زړه مِ په سترگو پسي
تللي وي
یا عیب مِ په ورغو ونښتي وي
۸ ۸ نو زه دِ وکرم او بل دِ وخوري
او زما حاصل دِ وکښلي شي
۹ ۹ که زما زړه په ښځي فریفته شوي
وي
او یا خو زه دَ خپل گوندي په
۱۰ دروازې غلي شوي یم ۱۰ نو زما
ښځه دِ دَ نورو میچن وڅکوي
او نور دِ پرِ ټیټ شي
۱۱ ۱۱ ځکه چه دا زبونه دَه
ا دا داسي بدي دَه چه حاکمانو
ته پیش کیږي
۱۲ ۱۲ ځکه دا اور دَي چه تر هلاکت پورې
خوړل کوي
او ټول حاصل زما به له بیخ
و باسي
۱۳ ۱۳ که ما دَ خپل مریي یا وینځي حق
غورزولي وي
چه په ما ئي دعوي لرله
۱۴ ۱۴ نو هرکله چه الله ودریږي زه
به څه کوم
او چه بازخواست کوي نو زه به څه
ځواب ورکوم
۱۵ ۱۵ هغه چه په کیډې کښې زما
صانع دَ هغه صانع نه دي څه ؟
او مونږ یوه په رَحِم کښې جوړ نه کړو
څه ؟
۱۶ ۱۶ که ما مسکینان دَ دوي له مراد
منع کړي وي
یا د کونډو سترگي مِ ورکي کړي وي
۱۷ ۱۷ یا خپله دوډئ مِ یوازې خوړلي وي
او یتیم ورنه خوړلي نه وي
۱۸ ۱۸ بلکه له هلکتوب نه زما څخه داسې
لوي شوي وي لکه له پلار سره
او دَ خپلي مور له کیډې مِ ئي دَ
هغې رهنمائي وکړه
۱۹ ۱۹ که مِ څوک د نه پوشاک په سبب
هلاک لیدلي وي

او یا محتاج بي جامي
۲۰ ۲۰ او یا دَ هغه ملا برکت را نه
غوښتلي نه وِي
او یا څما دَ کډو په وړکونو تود
شوي نه وي
۲۱ ۲۱ او که ما په یتیم خپل لاس
خوځولي وي
هرکله چه ما په دروازي کښ خپله
مددکارِي ولیده
۲۲ ۲۲ نو څما اوږي دِ څما له ولي
پریوزي
او بازو مِ دِ له مټ نه مات
شي
۲۳ ۲۳ ځکه چه هلاکت دَ الله له لوري
په ما باندِ دَهشت وه
او دده له جلال نه مِ توان نه لاره
۲۴ ۲۴ که ما سره زر خپله تکیه کړي
وي
او یا مِ خالصو زرو ته ویلي وي
چه ته مِ توکّل گاه یي
۲۵ ۲۵ یا هرکله چه دولت مِ ډیر شه
زه خوشحال شوي وم
ځکه چه څما لاس ډیر څه وسوندل
۲۶ ۲۶ که ما نمر ته کتلي وي هرکله چه
وځلیده
یا سپوږمۍ ته چه دا په روښنائي
سره تله
۲۷ او زړه مِ پټ فریفته شوي وي
او څما خولي خپل لاس ښکل کړ
۲۸ ۲۸ نو دا هم بدِي ده چه حاکمانو
ته پیش کیږي ځکه چه ما به دَ
الله چه پاس دي انکار کړي وي
۲۹ ۲۹ که زه دَ خپل دښمن په بلا
خوشحال شوي وم
او یا چه هغه ته بد ورسیدل
زه خوښ شوم
۳۰ ۳۰ بلکه ما خپل تالو پري نه ښود
چه دَ هغه دَ ځان دَ لعنت آرزو
وکړي
۳۱ ۳۱ اگر که څما دَ خیمي خلقو ویلي
نه شول
چه څوک به یو موږي چه دده له
غوښي موړ شوي نه دي
۳۲ بیگانه دَ باندِ شپه نه تیروله
ما دَ مسافر دَپارَ خپلي دروازي
وازي لرلي
۳۳ ۳۳ که ما دَ آدم په شان خپله
تقصیر پوشیده کړي وي
دَپارَ دَ پټولو دَ بدئ خپلي په خپلي
غیږي کښ

۳۴ ۳۴ په دي سبب چه زه له لوي
ټولي نه وویریدلم
یا دَ قبائلو له سپکاوِي نه مِرد هشت
خوړلي وي
او زه ټم شولم او له دروازي
نه وتلم

۳۵ ۳۵ کاشکِي چه چارِم واوریدلي
کوره ځما نښه کاشکِي چه قادر
ما ته ځواب راکړي
او ما ځحه هغه کتاب وَي چه ځما
دښمن لیکلي دَي

۳۶ ۳۶ نو به مِ په خپلي اوږي اخستلي
وه
نو به مِ دَ سرتاج کړي وه

ما به هغه دَ خپلو قدمونو په
شمار خبر کړي وه
او زه هغه ته لکه اشراف
نژدي شوي وم

۳۸ ۳۸ که ځما زمکي په ما ناري کړي
وَي
یا دَ هغي ټولو کرکونو ژړلي وَي

۳۹ ۳۹ که ما دَ هغي غله بي رپیو
خوړلي وِي
یا دَ هغي دَ مالکانو ځانونه مِ
مړه کړي وي

۴۰ ۴۰ بَم نو دَ غنمو په بدل کښِ دِ اغزي
زرغونه شِي او بدل دَ اوربشو کښِ بوټي
دَ ایوّب خبري تمامي شوي ٭

دودیرشم باب

۱ ۱ نو دا دري سړِي دَ ایوّب له ځواب ورکولو نه تړ شول چه هغه په
خپلو سترګو کښِ صادق وُه

۲ ۲ نو دَ الیهو زوي دَ برخئیل بوزِي چه دَ رام له خیلخانِي وُه
غضب ګرم شه دَده غضب په ایوّب ګرم شه ځکه چه دغه ځان

۳ خپل له الله نه زیات صادق ګڼلي وُه ۳ او دَده په دریو دوستانو دده
غضب ګرم شه ځکه چه دوي ځواب بیا نه موند نو هم ایوّب ئي ګرم

۴ منفرّر کړ ۴ او الیهو په خبرو کښِ ایوّب ته صبر کاوه ځکه چه

۵ دَدوي ورځي له ده نه ډیري وِي ۵ نو هرکله چه الیهو ولید چه دَ
هغو درو سړو په خولو کښِ ځواب پاتي نه دَي نو دَده غضب

کړه شه

۶ ۶ نو اليهو زوي دَ برخئيل بوزي
ځواب ورکړ و ئي ويل
چه زه په ورځو کښ وړوکي يم او
تاسي زاړه يئ
دي دَپارَ و ويريدم او ويره مِ وکړه
چه تاسي ته خپل راي څرگند کړم
۷ ۷ ما وويل چه ورځي دِ خبره
وکړي
او کثرت دَ کالونو دِ حکمت ظاهر
کړي
۸ ۸ ليکن په انسان کښ روح دي
او دم دَ قادر دوي ته پوهه ورکوي
۹ ۹ دَ ډيرو ورځو وال دانايان نه
دِي
او نه زاړه په حق پوهيږي
۱۰ ۱۰ دي دَپارَ وايم چه تاسي مِ واوريئ
زه به هم خپل راي ظاهر کړم
۱۱ ۱۱ گوريئ ما ستاسو خبرو ته صبر وکړ
ستاسي حجتونو ته غوږونه مِ
ونيول
څو چه تاسي دَ خبرو تفحص کاوه
۱۲ ۱۲ ما په تاسي کښ فکر وکړ
او څوک نه وه چه ايوب سره ئي
حجت سنلي وي
او تاسو ځنځه دَده دَ خبري ځواب
نه وه
۱۳ ۱۳ نو تاسي هسي مه وايئ چه موږ
حکمت وموند
الله هغه مغلوب کولي شي نه
انسان
۱۴ ۱۴ نو هغه خپل کلام ما ته ساز
نه کړ
او نه به زه ستاسي په خبرو سره
به ده ردّ وکړم
۱۵ ۱۵ هغوي حيران شول او بيا ئي
ځواب ور نه کړ
له هغوي نه خبره راويستلي شولي
۱۶ ۱۶ نو زه به انتظار کوم ځکه چه
دوي خبري نه کولي
له دي سبب چه دوي ودريدل او
ځواب نه کوي
۱۷ ۱۷ نو زه به هم په خپل وار ځواب
ورکړم
او زه به هم خپل راي ظاهر کړم
۱۸ ۱۸ ځکه چه زه له خبرو ډک يم
ځما باطني روح مِ په تنگ کوي
۱۹ ۱۹ گوره ځما گيډه لکه هغه شراب
چه پرانيستلي شوي نه وِي

لکه نوي ژي چه په څيريدلو وي
۲۰ ۲۰ زه به خبره وکړم چه زه دمه
وکړم
شونډي به پرانزم ځواب به وکړم
۲۱ ۲۱ زه به دَ سړي روئداري و نه
کړم
او نه به دَ انسان خوشامدي وکړم
۲۲ ۲۲ ځکه چه زه خوشامدي کول
نه پيژنم
او که نه ځما صانع به مِ زر ونيسي*

دري ديرشم باب

۱ ۱ لیکن اوس اي ايوبَ ځما خبري
واوره او ځما ټولي ويلو ته غوږ
۲ کيږده ۲ کوره ما خپله خوله پرانتله
ځما ژبه ځما په تالو کښ خبره
۳ وکړه ۳ ځما دَ زړه راستي ځما
خبره
او معرفت ځما دَ شونډو به خالصي
خبري وکړي
۴ ۴ دَ روح دَ الله زه جوړ کړم
او دم دَ قادر ژوندي کړم
۵ ۵ که ته توان لري نو ځواب راکړه
ځما دَ وړاندِ دعوي بنه سازه کړه
ودريږه

۶ ۶ کوره زه هم دَ الله په خوا يم
لکه ته
زه هم له خټي را پرِ کړي يم
۷ ۷ کوره ځما هيبت به تا نه ووبروي
او ځما دبدبه به په تا درنه نه وي
۸ ۸ په تحقيق سره تا ځما په غوږونو
کښ وويل
او ستا دَ خبرو آواز مِ واوريده
۹ ۹ (تا وويل) زه پاک بي تقصيره زه
صاف يم بدي نه لرم
۱۰ ۱۰ کوره هغه ما ته دَ عداوت سبب
لټوي
۱۱ ما هغه لره دښمن گڼي ۱۱ هغه
ځما پښي په کوندي کښ کيښوي
ټولي لاري مِ څاري
۱۲ ۱۲ کوره ته په دي صادق نه يي زه
به دِ ځواب وکړم
ځکه چه الله له انسانَ زيات لوي
دي
۱۳ ۱۳ ته ولي ورسره جګړه کوي
ځکه چه دَدي دَ ټولو کارونو خپلو
ځواب نه ورکوي
۱۴ ۱۴ لیکن الله يو وار خبره کوي
چه په دويم وار ني انسان لحاظ
و نه کړي

۱۵ ۱۵ نو په خوب کښ دَ شپي په رؤيا
کښ چه درونډ خوب په خلقو
پریوزي
په خملاستو کښ په بچاونړي
۱۶ ۱۶ هغه وقت دَ سړو غوږونه برنډ
کړي
او دَدوي په تنبيه مُهر ولګوي
۱۷ ۱۷ تاچه انسان له خپل کار نه
واړوي
او کبرجني له سړي نه پټه کړي
۱۸ ۱۸ تاچه دَ هغه ځان له ډوغلي
منع کړي ۰
او دَ هغه ژوند له ورکوالي په
وسلي سره
۱۹ ۱۹ هم په درد سره په خپلي بچاونړي
تنبيه مومي
او دائمي جګړه دَده په هډوکو
۲۰ ۲۰ نو دده ژوند له ډوډيْ نفرت کوي
او دَده ځان له ښه خوراک نه
۲۱ ۲۱ نو دده غوښه له ښکار کيدلو
زره شي
او دَده هډوکي چه نه ليدلي کيږي
ښکرکند شي
۲۲ ۲۲ او دَهغه ځان وقبر ته نژدي
شي

او دده ژوند و مړونکو ته
۲۳ ۲۳ که دَ هغه سره فرښته وي يا
ترجومان يو له زرو تاچه انسان
ته راستي دده ورښکاره کړي
۲۴ ۲۴ نو هغه به په دغه مهرباني
وکړي
وايي چه دَ ډوغلي له کوزيدلو آزاد
ئي کړه
ځکه چه ما فديه وموندله
۲۵ ۲۵ دده غوښي به دَ هلک له غوښي
زياتي تازه وي
او دَ ځواني ورځو ته به وګرزي
۲۶ ۲۶ دي به الله ته دُعا وکړي او هغه
به ورنه راضي شي
دي به په خوښي سره دَهغه مخ ويني
نو به انسان ته دده صداقت ورو ګرزوي
۲۷ ۲۷ دَي به دَ سړو په مينځ کښ سرود
غوږوي وايي
چه ما خطا وکړه او راست مِ کوږ کړ
او سزاياب نه شوم
۲۸ ۲۸ ځما ځان دَ ډوغلي له ورتلو نه
په فديي خلاص شه
نو ځما ژوند به نور وويني
۲۹ ۲۹ کوره دا ټول دوه واره او دري
واره الله په انسان وکړه

٣٠ ٣٠ تاچه دده ځان له دوغلي را
وګرزوي
تاچه دَ ژونديو په نور روښانه وِي
٣١ ٣١ نو ته غوږ ونيسه اي ايوّبَ
او ځما واوره
ته چُپ شه اوزه به خبرې کوم
٣٢ ٣٢ نو که ستا څخه خبره وِي
ځواب راکړه
ته خبرِه وکړه چه زه ستا دَ صادق
ګنڼلو اراده وکړم
٣٣ او که نه نه ځما واوره
چُپ شه زه به حکمت درزده کړم*

څلورديرشم باب

١ ١ نو اليهو ځواب وکړ و ئې ويل
٢ ٢ چه تاسي ځما خبري واورئِ اي
دانايانو
او ما ته غوږونه ونيسئِ اي عارفانو
٣ ٣ ځکه چه غوږونه خبرِي آزمائِي
لکه چه تالو دَ خوراک خوند اخلِي
٤ ٤ تاچه مونږ دَ خپلو ځانونو دَپارَ
حق وآزمايو
او څمونږ په مينځ کښ هغه وپيژنو
چه عمده دَي
٥ ٥ ځکه چه ايوّب خو وويل چه
زه صادق يم

او الله ځما حق بستلي دي
٦ ٦ ځما دَ انصافي په وقت دروغژن
وګنڼلي شوم
پرهارونه ځما بي شفا دِي بي له
٧ تقصير نه ٧ کوم سړي به لکه ايوّب
پيغور لکه اوبه وڅښي
٨ ٨ او دَ بدکارانو سره به يوځاي
وګرزِي
او له شريرانو سره تلونکي
٩ ٩ ځکه چه ده ويلي دِي چه انسان
فائده نه مومي
اګر که دَ الله په نزد خوښ وِي
١٠ ١٠ دي دَپارَ ځما واورئِ اي دَ دانائي
خاوندانو
هرګز نه چه الله لره شر وِي او
قادر لره بدِي
١١ ١١ ځکه چه دي انسان ته ذده
عمل بدل ورکوِي
او هر سړِي ته دَده دَ لاري په
نشان وررسوِي
١٢ ١٢ هو په حق سره الله شرارت
نه کوِي
او قادر عدالت نه کږوِي
١٣ ١٣ چا په ده زمکي وسپارله ؟
اوچا ټوله آبادِي جوړه کړه

۱۴ ۱۴ که دي خپل زړه په هغه را
وګرزوي
اوکه خپل روح او دم دَ خان په لوري
جمع کړي
۱۵ ۱۵ نو ټول وارہ بشر به روح وسپاري
او انسان به خاورو ته وګرزي
۱۶ ۱۶ نو که تا لره فهم وي نو دا
واوره
او ځما دَ خبرو آواز ته غوږ ونیسه
۱۷ ۱۷ ګنړه هغه چه له حق سره دښمني
کوي حکومت به وکړي څه؟
یا لوي صادق به ته شریر ګنړي څه؟
۱۸ ۱۸ یا بادشاه ته به وویل شي چه
اي هلاک کونکيَ
یا شاهزادګانو ته چه اي شریرانو
۱۹ ۱۹ هغه چه دَ سردارانو دَ مخونو
پروا نه لري
او دولتمند له محتاجَ معتبر نه ګنړي
چه دا ټول دَده دَلاس کاریګري دَه
۲۰ ۲۰ دوي ناڅاپه مړه کیږي هو په
نیمي شپي کښ
خلق خوځولي کیږي او تیریږي او
زوراور بیتلي کیږي نه په لاس
سره
۲۱ ۲۱ چه دده سترګي دَ انسان په
لارو دي
او دَي دَ هغه ټول پلونه ویني
۲۲ ۲۲ نه هیڅ تیاره شته نه دَ مرګ
سوري
چه هلته بدکاران پټ شي
۲۳ ۲۳ ځکه چه دي دَ انسان ملاحظه
یو ساعت نه کوي
تاچه په عدالت کښ الله ته ور
ننوزي
۲۴ ۲۴ دي زوراور بي پوښتني ماتوي
او نور دَدوي په ځاي دروي
۲۵ ۲۵ لیکن دَي دَ هغو کارونه پیژني
او دَ شپي ئي اړوي چه دوي میده
میده شي
۲۶ ۲۶ ځکه چه دوي شریران دي دَي
به ئي په مقام دَ ناظرانو کښ په
ښیرو ووهي
۲۷ ۲۷ ځکه چه دوي دده له پیروي
وګرزیدل
او دَده ټولي لاري ئي ځیري نه کړي
۲۸ ۲۸ تر دي چه دوي ناري دَ مسکینانو
ده ته ورسولي
نو ده دَ محتاجانو فریاد واوریده
۲۹ ۲۹ هرکله چه دي آرام ورکوي نو
څوک به ئي ګرموي

اوچه خپل مخ پټ کړي څوک به
ئي ووينئ ؟
برابره ده که په امّت وي که په
انسان وي
۳۰ ۳۰ تا چه فاجر بادشاهي ونه کړي
او خلقو لره لومه بردونکي نه شي
۳۱ ۳۱ لیکن چا الله ته ویل چه ما
برداشت وکړ زه به بیا فساد ونه کړم
۳۲ ۳۲ هغه چه زه ئي نه وینم ته ئي
را ښکاره کړه
که ما بد کړي وي نو بیا به ئي و
نه کړم
۳۳ ۳۳ لکه چه ستا راي دي هغه
ته دِ بدله ورکړي شي چه ته ئي
رد کوي؟ ته به منظور کړي نه زه
او په هغه چه ته خبره یي ووایه
۳۴ ۳۴ صاحبدلان راته به وائي
بلکه دانا هغه سړي چه ما آوري
و به وائي
۳۵ ۳۵ چه ایوّب بي معرفته خبري کوي
او دده خبره دَ دانائي نه ده
۳۶ ۳۶ نو کاشکي چه ایوّب آزمایلي شوي
وي تر آخره پوري
دَ پارهَ دَ ځوابونو دده لکه بدکاران
۳۷ ۳۷ لیکن دَي په خپلو خطاؤ
نافرمانئ زیاته کوي
څمونږ په مینځ کښ تاړي وهي
او خپله خبره په خلاف دَ الله ډیروي*

پنځه دیرشم باب

۱ ۱ او الیهو ځواب ورکړ وئي ویل
۲ ۲ ته دا حق ګڼې څه؟ چه وائي ځما
صداقت له الله نه زیات دي
۳ ۳ ځکه چه تا ووېل چه ما ته به
څه فائده وي
په څه به زه له خپلو خطاؤ زیاته
فائده واخلم
۴ ۴ زه به په تا ستا خبره در وګرزم
او ستا په دوستانو هم
۵ ۵ ته آسمانو ته وګوره او وینه
او دا وریځي ځيري کړه چه دغه له
تا نه اوچتي دي
۶ ۶ که ته خطا وکړي نو په هغه
څه وکړي ؟
او که ستا نافرمانئ ډیره وي نو
ته به هغه لره څه وکړي؟
۷ ۷ که ته صادق یي نو هغه ته به
څه ورکړي ؟
او یا ستا له لاس به څه واخلي؟
۸ ۸ ستا شرارت تا غوندِ سړي ته

رسیږي
او دَ آدم زوي ته ستا صداقت
۹ ۹ هغوي له ډیرو ظلمونو ناري کوي
دَ زبردستو له بازو فریاد کوي
۱۰ ۱۰ او نه وايي چه الله څما صانع
څرنه دَي
چه په شپي کښې دَ سرود وار
راکوي
۱۱ ۱۱ هغه چه دَ زمکي له وحشیانو
سونو ته زیات تعلیم راکوي
او دَ آسمان له مرغانو مو زیات
دانا کوي
۱۲ ۱۲ بیا د شریرانو له مغروري نه
ناري کوي
او څواب نه ورکوي
۱۳ ۱۳ په یقین سره الله دروغ نه
اوري
او قادر هغه ته نظر نه کوي
۱۴ ۱۴ هرکله چه ته وايي چه زه يُ
نه وینم
نو دعویٰ دَده دَ وړاندِ ده او ته هغه
ته صبر کوي
۱۵ ۱۵ او اوس چه ده دَ خپل غضب
بازخواست و نه کړ
او په کثرت دَ فحش پروا نه کوي
۱۶ ۱۶ نو ایوّب خپله خوله په باطله
چینګه کړه
او بي له معرفتَ يُ کلام ډیر کړ ‡

شپږ دیرشم باب

۱ ۱ او الیهو بیا وویل
۲ ۲ چه ما ته لږ څه صبر وکړه
نو زه به يُ تا ته ظاهر کړم
چه نوري خبري هم دَ الله دَپارَ
شته دِي
۳ ۳ زه خپل معرفت له لري راوړم
او دَصداقت نسبت خپل صانع ته کوم
۴ ۴ په حق سره څما خبره دروغ
نه دَه
یو چه په معرفت کښې کامل دَي تا
څخه دَي
۵ ۵ کوره الله لوي دَي لیکن دَ هیچا
سپکه نه کوي
دده دَ زړه قدرت لوی دَی
۶ ۶ شریران ژوندِي نه پریږدِي
لیکن محتاجانو ته انصاف ورکوي
۷ ۷ دي له صادق نه مخ نه اړوي
بلکه له بادشاهانو سره يُ مدام
په تخت کښینوي
نو دوي سرفراز کیږي

٨ ٨ اگر که دوي په ځولانو بند کړي
شي
او په رسيو دَ خوارئ ونيولي شي
٩ ٩ نو دي به دوي ته د دوي عملونه
او تقصيرونه ظاهر کړي
چه دوي په جبر سره کړي دي
١٠ ١٠ او دَدوي غوږونه به دَ تنبيه
دَپارَ پرانزي
او ور ته به و فرمائي چه له بدکارئ
را وگرزي
١١ ١١ که دوي واوري او تابعدار شي
نو دَدوي ورځي به په خير تيري شي
او کالونه ئي په خوښي سره
١٢ ١٢ او که نه واوري نو په وسلي به
ورک شي
او بي معرفتَ به مړه شي
١٣ ١٣ ليکن فاجران دَ زړه به غضب
ذخيره کوي
هرکله چه دي ئي وتړي نو دوي
فرياد نه کوي
١٤ ١٤ دَدوي ځان به په هلکتوب
کښ مړ شي
او دَدوي ژوند دَ لونډانو په منځ
کښ
١٥ ١٥ محتاج ته په محتاجي کښ نجات
ورکوي
او په تنگسيا کښ ئي غوږونه پرانزي
١٦ ١٦ هو تا به دَ تنگسيا له مخ نه
و جار باسي
و فراخي ته چه په کښ تنگي نشته
او ستا دسترخوان ښبي به له
غوړو ډک شي
١٧ ١٧ ليکن ته حجّت دَ شريرانو ډکوي
حجّت او قضا دِ نيسي
١٨ ١٨ دَده دَ غضب په وقت گوره چه تا
په ځپيرو وهلو بو نه زي
او نه به دِ کثرت دَ فديي يوه خوا
کړي
١٩ ١٩ هغه به ستا دَ دولت قدر وکړي
چه نه په سختي را نه شي څه؟
او يا ستا ټول قوّت دَ زور
٢٠ ٢٠ نه دَ هغي شپي ته آرزو مه کوه
چه خلق له خپلو ځايو پورته کيږي
٢١ ٢١ وېره وکړه بدکاري ته التفات
مه کوه
ځکه دغه تا له خوارئ نه پسند
کړي دَي
٢٢ ٢٢ گوره الله په خپل قدرت سره
سربلندي کوي
څوک دده په شان معلّم دَي

۲۳ ۲۳ چا به ده باند دَده لار مقرّره
کړي ده
یا څوک به ده ته ووایي چه تا بد
کړي دِي
۲۴ ۲۴ ته به یاد کړه چه ته دَ هغه
دَ کار تعظیم کوي
چه کسانو سرود پرِ کړي دَي
۲۵ ۲۵ ټول انسان په ده سره لیدلي
دَي
سړي له لرې ئي وینِي
۲۶ ۲۶ گوره الله عظیم دَي
او مونږ ئي نه پیژنو
او دده دَ کالونو شمار په تفحص
سره نه معلومیږِي
۲۷ ۲۷ ځکه چه دي څاڅکي دَ اوبو
راکاږِي
دَ هغو له کُنږو لرو باران توبوِي
۲۸ ۲۸ هغه چه اوریځي ئي اوروِي
او په ډیرو سړو ئي تخوي
۲۹ ۲۹ هو څوک به دَ اوریځي چاودنه
وپیژنِي
او دده دَ سایوان دَ کړک آواز
۳۰ ۳۰ گوره ده نور خپل په هغې غوړوِي
بیا ئې په بنیادونو دَ سمندر پټوِي
۳۱ ۳۱ ځکه چه دَي په دي سره قومونه
کرموِي
او په کثرت ډوډئ ورکوِي
۳۲ ۳۲ هغه ورغوي خپل په بریښنا
پټوِي
او په نښانه لګیدلو باندي امر
ورته کوِي
۳۳ ۳۳ دَده رعد دده په ختلو څناوران
هم خبر وِي ❖

اوه دیرشم باب

۱ ا دي دَپاره زما زړه پریشان شه
او له خپل ځاي نه ئي ټوپ وکړ
۲ ۲ په اوریدلو سره دده دَ آواز رعد
واوریئِ
او هغه غلبله چه دده له خولي
راوزِي
۳ ۳ دي هغه تر ټولو آسمانو دَ لاندِ
پریږدي
داسي دده بریښنا دَ زمکي تر اطرافو
۴ ۴ دَده دَ ورستو آواز کیږي
دَ خپل جلال په آواز رعد کوِي
او هرکله چه دَده دَ رعد آواز
واوریدلي شِي نو دَدوي تاخیر نه
ورکوِي
۵ ۵ الله په خپل آواز سره عجب

رعد کوِي
داسي عظيم کارونه کوِي چه مونږ
ئي نه شو پيژاندلي
۶ ښکه چه دي واوري ته وايي
چه په زمکه پريوزه
هم هسي دَ باران شيبو ته
او دَ خپل قوّت دا بارانونو شيبو ته
۷ دَ هر انسان په لاس مُهر لګوِي
تا چه ټول انسان خپل خالق وپيژني
۸ نو حيوانان پسوني ته ننوزي
او په خپلو غرونو کښ اوسي
۹ له جنوب نه لري راځي
او له شمال نه ساړه
۱۰ دَ الله له دم نه کرنګ کيږي
او کشادګي دَ اوبو تنګه کيږي
۱۱ هم په نور سره خپل اوريځ ګنړه
کوِي
دده بريښنا ګنړه اوريځه تار په
تار کوِي
۱۲ او هغه دَده په ګرزونو ګرزولي
شوي دِي
تا چه دَ آبادي زمکي په مخ باندِ
هر يو کار چه ور ته فرمايلي شوي
دي وکړي
۱۳ که دَ تنبيه دَ پاره وِي او يا دَ
خپلي زمکي دَ پاره
او يا ئي دَ رحمت دَ پاره واستوِي
۱۴ اي ايّوب دي ته غوږ ونسه
ودريږه او دَ الله په عجائبو فکر
وکړه
۱۵ ته دَ الله کيښودل هغه نه
پيژني څه ؟
يا روښنائي دَ بريښنا دَ اوريځي
دده
۱۶ ته دَ وريځي په وزنونو پوهيږي ؟
هغه کاملي معرفت والي معجزي
۱۷ هر کله چه دَي زمکه دَ جنوب
له باد نه ساکنه کړي
نو ستا جامي ګرنګ تودي شي
۱۸ ته له دي سره فضا غوړولي
شي
چه ويلي شوي آئيني په شان
مضبوطه دَه ؟
۱۹ مونږ ته را وښيه چه مونږ ده
ته څه ووايُو
دَ تياري په سبب مونږ (خبره)
نه شو ساز کولي
۲۰ هر کله چه زه خبره وکړم په هغه
دِ قصّه وکړي شي څه ؟
انسان دِ ووايي تا چه دَي ونغړلي شي

۲۱ اوس خو دوي هغه روښانه
نورچه په قضا کښ دَي نه ویني
او باد وچلیږي نو هغه صاف کړي
۲۲ له شمال نه دَ سره زرو شان
راځي
دَ الله څخه هیبت ناک جلال دَي
۲۳ هغه قادر مونږ نه شو موندلی
چه دده قوّت عظیم دَي
عدل او صداقت ئي ډیر دَي دَي
محتاجي نه ورکوي
۲۴ دي دَپار سړي ورنه ویریږي
دي دَ هر دانا دله رعایت نه کوي ❖

اته ډیرشم باب

۱ نو خداوند ایوّب ته له ګرد باد
ځواب ورکړ او وئي ویل
۲ چه داڅوک دَي چه صلاح په
بي معرفت خبرو تاریکوي
۳ اوس ته دَ سړه غوندي ملا دَړه
زه به له تا نه سوال وکړم او ته
به ئي راوښیي
۴ ته چرته وي چه ما دَ زمکي بنیاد
کیښود
خبر راکړه که ته فهم لري
۵ چا دَ هغي اندازه کړي دَه چه
ته پوهیږي
یا چا په هغي باندِ تنه وغوړوله
۶ په کوم شي باندِ دَ هغي بنیاد
قرار شه
یا چا په هغي باندِ دَ کټ کاڼړي کیښود
۷ هرکله چه دَ صباح ستورو یو
ځاي سره سندري ویلي
او ټولو ابناء الله دَ خوښي آواز کاوه
۸ یا چا دریاب په ورونو وتاړه
هرکله چه دي څوټ ووهي چه له
رحم نه راووت
۹ هرکله چه ما اوریځ دَ هغه لباس
وګرزاوه
او تورتم دَ هغه اوړني
۱۰ او ما ورباندِ خپل حد مقرّر کړ
او هغه لره مِ بندونه او ورونه
ودرول
۱۱ او وِ مِ ویل چه دلته راشي او
زیاتي توب مه کوه
او دلته به ستا دَ موجونو کبرجنې
ختم شي
۱۲ او تا په خپلو ورځو کښ صباح
ته حکم کړي دَي څه ؟
او په سحر دِ دَده ځاي پیژاندلی دَي
څه ؟

۱۳ ۱۳ چه هغه اطراف دَ زمکي ونيسي
او شريران به ور نه وځنډلي شي
۱۴ ۱۴ نو لکه ختمي دَ مُهر هسي
به وګرزي
او و به دريږي لکه چه هغه
پوشاک دَي
۱۵ ۱۵ نو له شريرانو به دَدوي نور
منعَ کړي شي
او لوړ شوي بازوګان ماتيږي
۱۶ ۱۶ ته دَ درياب چينو ته رسيدلي
يي څه ؟
يا دَ ژوري په ځجري کښ ګرزيدلي
يي څه ؟
۱۷ ۱۷ تا ته دَ مرګ دروازي ښکاره
شوي دي څه ؟
يا تا دَ مرګ دَ سوري دروازي ليدلي
دِي څه ؟
۱۸ ۱۸ تا دَ زمکي سور دريافت کړي دي
که ته ټوله پيژني نو بيان يي وکړه
۱۹ ۱۹ چرته دَه هغه لارچه په کښ
نور اوسي
او تياره چه مقام يي چرته دي
۲۰ ۲۰ چه ته دَ هغي دَ کور سړکونه وپيژني
۲۱ ۲۱ ته پوهيږي ځکه چه ته هغه وقت
زيږيدلي وي او شمار دَ ورځو ستا ډير دَي

۲۲ ۲۲ ته دَ واوري خزانو ته ننوتلي
يي څه ؟
يا دِ دَ ږلۍِ خزانه ګاه ليدلي دَه ؟
۲۳ ۲۳ هغه چه ما دَ آفت وقت ته
دَ قتل کولو او دَ جنګ ورځي ته
ساتلي دَه
۲۴ ۲۴ په کومي لاري کښ به نور
ويش کيږي
يا مشرقي باد به په زمکي باندِ بيل
کيږي
۲۵ ۲۵ چا دَ سيلاب دَ پاره نالي څيري
کړي دِي
او دَ رعد تګو ته لار
۲۶ ۲۶ تاچه په زمکي و اوروِي هلته
چه انسان نشته
په بيابان چه هيڅوک په کښ نشته
۲۷ ۲۷ چه وچه او خالي زمکه اوبه
کړي
او چه دَ وابښو سنکي زرغونه شي
۲۸ ۲۸ باران لره پلار شته څه ؟
او دَ شبنم څاڅکي چا زيږولي دِي
۲۹ ۲۹ دَ چا له ګيډي ګونګ راويوست
او دَ آسمان پرخه چا زيږولي ده
۳۰ ۳۰ لکه په کاڼي سره اوبه پټي دِي
او دَ ژوري مخ کلک نيسي

۳۱ ۳۱ ته به دَ پروونې غوټه وتړې شه؟
یا دَ کوپ بندونه به پرانزې شه؟
۳۲ ۳۲ ته به منزلونه دَ هغه په وقتونو
کښې وباسې شه؟
او ته به نغش ته دَدې دَ لونړو
سره لار وښیې شه؟
۳۳ ۳۳ تـه دَ آسمانونو قاعدې پېژنې
شه؟
یا ته په زمکې تسلّط کولې شې شه؟
۳۴ ۳۴ یا ته په خپل آواز اوریځې ته
پورته کړې
او ډېروالې دَ اوبو به دې پټ کړې شه؟
۳۵ ۳۵ ته برقونه استولې شې او هغه
به لاړ شي
او تا ته به ووایې کوره موږ یو شه؟
۳۶ ۳۶ چا دننه کښې حکمت کېښودلې
دی
یا چا په مغزو کښې زیرکي
۳۷ ۳۷ څوک به په حکمت سره اوریځې
په شمار کښې راوړلې شي
او څوک به دَ آسمانونو مشکونه
تویولې شي
۳۸ ۳۸ چه خاورې په ټوئېدلو جمع کېږي
او لوټې سره کلکې شي
۳۹ ۳۹ ته به ببر زمرې له ښکار

وکړې
یا ته به دَ زمرې دَ بچیو لوږه ماړه
کړې شه؟
۴۰ ۴۰ هرکله چه په خپلې غارونو کښې
څار کوي
او چه دَ ځنګو دَ پاره به خپلې پټونې کښې
کښېني
۴۱ ۴۱ څوک دَ قارغه دَ پاره دده روزي
تیار کړي
هرکله چه دده بچي الله ته فریاد کوي
او د نه خوراک په سبب پرېشانه
ګرزي +

نه دیرشم باب

۱ ۱ ته دَ ګمرونو دَ وزو د زیږېدلو وقت
پېژنې شه؟
یا ته دَ هوسیو دَ لنګانه درد لحاظ
کولې شې شه؟
۲ ۲ ته هغه میاشتې چه دوي ئې
پوره کوي شمېرلې شې شه؟
یا ته دَ هغو دَ لنګېدلو وقت پېژنې
شه؟
۳ ۳ دوي پنډې شي او بچي خپل
راوړي
او خپل دردونه ئې دفعه کړي
۴ ۴ دَ دوي بچي ورسېږي په ورشو

کښې پرورش مومي
ووزي او بيا دوي ته نه راګرزي
۵ ځ چا ګورخره آزاد استولي؟
او چا دَ ګورخرهِ بندونه پرانستلي دي؟
۶ هغه چه ما بيابان دَ دهٔ کور
وګرزاوه
او تروه زمکه دده مسکن
۷ هغه دَ کلي په غوربڼ پوري
خندا کوي
او دَ شړونکو زجر نه اوري
۸ دائرهٔ دَ غرونو دَ هغه څراګاه ده
او په هرهٔ زرغونه کښې تلاش کوي
۹ بياباني غويي به ستا خدمت خوښ
کړي څه ؟
يا به ستا دَ آخور څخه شپه تيره
کړي څه ؟
۱۰ ته به وحشي غويي په کړک کښې
په ترونو وتړي څه ؟
يا به ستا په وروستو خوړي
هواري کړي څه ؟
۱۱ ته به په هغه اعتبار وکړي
څه ؟
ځکه چه دده قوّت لوي دي؟
يا به ده لره خپل محنت پريږدي څه؟
۱۲ ته به په هغه باور وکړي چه

ستا فصل تا ته دروړي
او ستا درمند ته ئې در ټول کړي
څه ؟
۱۳ دَ شترمرغ وزر رپيږي
او دَده شهپرونه او پرونه مهربان
دي څه ؟
۱۴ چه دي خپلي هاګئ پريږدي
او په خاورو کښې ئې تودوي
۱۵ او هيري کړي چه پښې ئې و
دربي
او يا دَ بيابان ځناور ئې پايمال کړي
۱۶ دوي په خپل اولاد سختي کوي
لکه چه دده نه دي
که محنت دده بي فائدي دَي خو
بي خوفه ده
۱۷ ځکه چه الله هغه لره له دانا
هير کړي دي
او ده ته ئې دَ فهم ويش ورکړي
نه دي
۱۸ هرکله چه دَي ځان خپل بلندي
ته تيز کړي
نو په آس او په سوارهٔ پوري خاندي
۱۹ ته به آس ته قوّت ورکړي
څه ؟
او تا دده غاړي ته زيږدونکي وربه

اغوستلي دِي ؟
۲۰ ۲۰ تا هغه دَ ملخ په دود ترپولي
دَي څه ؟
دده دَ سپږمو دم هیبتناک دَي
۲۱ ۲۱ هغه په میدان کښې سُم وهي
او په زور سره خوښي کوي
دَ وسلي دَ ملاقات دَپارَ وزي
۲۲ ۲۲ په ویري پوري خاندي او باک
نه لري
او له توري نه جاروزي
۲۳ ۲۳ په ده باندِ غشي شمیرږي
او برېښ دَ نیزي او دَ برچي
۲۴ ۲۴ دي په ترپ او په غصّه کښې
زمکه نغري
او نه ئي سِني چه هغه دَ تورنګ
آواز دَي
۲۵ ۲۵ دَ تورنګ دَ وهلو په وقت هاها
کوي
او له لري دَجنګ بوي اخلي
ناري دَ سردارانو او غوړېږ
۲۶ ۲۶ ستا په فهم سره باز جنبش
کوي ؟
او ښانګي دَجنوب په لوري غوړوِي
څه ؟
۲۷ ۲۷ یا ستا په امر سره به تجیر اسیل
وکړي
او خپله ځاله به اوچته جوړه
کړي څه ؟
۲۸ ۲۸ په کمره و اوسي او شپه
تیروي
په غاښې دَ کمره او په حصارځاي
کښې
۲۹ ۲۹ له دغه ځاي نه دَخپلي روزي
تلاش کوي
دده سترګي ئي له لري ويني
دَده بچي وېني زبېښي او چرته
چه مړي وِي هلته هغه وِي ٭

څلويښتم باب

۱ ۱ نو خداوند ایّوب ته ځواب ورکړ
و ئي ویل
۲ ۲ چه له قادر سره به دده ملامت
کونکي وجګړېږي څه ؟
او حجّت کونکي دَ الله دِ ده ته
ځواب ورکړي
۳ ۳ نو ایّوب خداوند ته ځواب
ورکړ و ئي ویل
۴ ۴ کوره زه حقیر یم تا ته څه ځواب
درکړم
زه خپل لاس په خپلي خولي ږدم

۵ ۵ یو وار مې خبره وکړه لیکن بیا
به ځواب ونه کړم
او دوه واره بیا به ئې زیات نه کړم
۶ ۶ نو خداوند ایّوب ته له ګرد باد
نه ځواب ورکړ وئې ویل
۷ ۷ چه اوس خپله ملا دَ مردانه
په شان وتړه
زه به له تا نه پوښتنه وکړم او ته
ئې راوښیه
۸ ۸ ته به څما انصاف هم مات
کړې څه ؟
ته به مې ګرم کړې څه ؟ تا چه ته
صادق وښیږې
۹ ۹ نه داسې بازو لرې لکه دَ الله ؟
او په آواز سره لکه دَده دَ آواز
په شان رعد کولې شې څه
۱۰ ۱۰ نو اوس ته په جلال او په
دبدبې آراسته شه
او عزّت او جمال واغونده
۱۱ ۱۱ دَ خپل غضب ډکوالې توی کړه
او هر یو لوئې کونکې ته وګوره او
ټیټ ئې کړه
۱۲ ۱۲ هر یوه لوئې کونکې ته وګوره او
ذلیل ئې کړه
او شریران دَ دوی په مکان کښ
پائمال کړه
۱۳ ۱۳ دوی واړه په خاورو کښ
پناخ وکړه
او مخونه ئې په تیارې کښ بندې
کړه
۱۴ ۱۴ نو زه به دِ هم ومنم چه ستا
ښې لاس دِ خلاصولې شي
۱۵ ۱۵ وګوره هغه بهیموث چه ما له
تا سره جوړ کړې دی
چه دَ غوایه په شان وابښه خوړي
۱۶ ۱۶ ګوره دده قوّت دَده په ملاؤ
کښ دَي
او دده سختې دَده دَ ګیډې په
رګو کښ ده
۱۷ ۱۷ هغه خپله لکئ لکه نښتر
بیجې
دَ هغه دَ ورانو پلې سره اودلې
دِي
۱۸ ۱۸ دَ هغه هډوکې دَ زیړو شپیلۍ
دِي
دَ هغه اندامونه ارمونه د
وسپنې دِي
۱۹ ۱۹ هغه اوّل دَلارې دَ الله دي
هغه چه دي ئې جوړ کړ خپله
توره ده ته نژدې کولې شي

۲۰ په تحقیق سره غرونه ده ته
چراګاه راوړي
او ټول وحشیان دَ ورشو هلته
هلته لوبي کوي
۲۱ تر نیلوفرو دَ لاندِ ښِملي دَ درمو
په زړګ کښ او په ډنډونو کښ
۲۲ او نیلوفر ئي په خپل سیورِي سوري
ورباندِ کوِي
دَ ویالو ولي ئي ګیر کوِي
۲۳ ګوره رود که ډک شي هغه
نه خوځي
او که اُردن دَده په خولي کښ ور
وخیژي نو هم دي برقرار وِي
۲۴ دَده له وړاندِ نه به ئي څوک
رانیسِي څه ؟
یا دده پوزه به په ناتِي سره سوري
کړي څه ؟ ÷

یو څلوېښتم باب

۱ ته لویتان په کندي سره راکاږلي
شي؟
یا ته به دَ هغه ژبه په رسئِ سره
ټینګولي شي څه ؟
۲ ته دَ هغه په پوزي کښ پیزوان
اچولی شي ؟
یا دَ هغه ژامه په مهارکندي سوري
کولي شي څه ؟
۳ هغه به تا ته ډیري زارِي وکړِي
څه ؟
یا به تا ته په نرمِي خبري وکړِي څه؟
۴ هغه به له تا سره وعده وکړِي
چه ته به ئي مدامِي مریي کړِي څه ؟
۵ ته به له هغه سره داسي لوبي
وکړي لکه چنړچیړي سره
یا ته به ئي دَ خپلو جنکو دَپاره وتړي
څه ؟
۶ یا به یو ټولي دَ ښکاریانو دده
سوداګرِي وکړِي څه ؟
او یا به ئي دَ سوداګرانو په مینځ
کښ وویشي څه
۷ ته به دده پوست له شنیو ډک
کړي
او دَده سر دَ ماهِي په شلګیو ډک
کړي څه ؟
۸ ته خپل لاس په هغه کیږده
ته جنګ په یاد کړه او بیا هسي
مه کوه
۹ ګوره امید په هغه باطل دَي
بوکس دَده په لیدلو پرمخ نه
پریوزِي
۱۰ داسي بهادر نشته چه دَي

وخوځوي
پس څوک به ځما په مخ کښ ودريږي
۱۱ ۱۱ چا ما ته وړاندِ راکړي دَي چه
ادا ئي کړم
هر هغه څه چه تر ټولو آسمانونو
دَ لاندي دِي ځما دِي
۱۲ ۱۲ زه به دَده له اندامونو
او ده دَ قوّت او دَده دَ ښائست
له شمار نه چپ نه شم
۱۳ ۱۳ څوک به دده دَ مخ لباس لري
کړي ؟
او څوک به دده په دوي تاؤ ژمو
کښ راشي
۱۴ ۱۴ څوک به دده دَخولي دروازي
پرانزي ؟
دَده دَ غاښونو دائره هيبتناکه ده
۱۵ ۱۵ دده فخر دَده ډالونه دِي
او ټينګ او محکم نښلولي لکه په
مُهر سره
۱۶ ۱۶ يو بل داسي مسه کوِي چه باد ئي
په مينځ کښ ننوتلي نه شي
۱۷ ۱۷ هر يو په بل پيوند شوي دي .
او داسي نښتي دي چه نه سره بيليږي
۱۸ ۱۸ دده نږيَ رڼا بريښوي
او دَده سترګي لکه دَ صباح څيرمي

۱۹ ۱۹ دده له خولي نه مشلونه راوزي
له ده نه دَ اور بڅري الوزي
۲۰ ۲۰ دده له سپږمو لوګي راوزي
لکه له ايشيدلي کټوئِ يا له ديګ نه
۲۱ ۲۱ دده دم سکاره بلوي
او له خولي ئي لنبه وزي
۲۲ ۲۲ دده په غاړه کښ قوّت اوسي
او دَده دَ وړاندِ هيبت دربز کوي
۲۳ ۲۳ دده دَ غوښو پيڅونه پيوسته
دِي
په ده باندِ ويلي شوي چه نه خوځي
۲۴ ۲۴ دَده زړه سخت دي لکه کاڼي
او سخت لکه لاندنَي پل دَ ژرندي
۲۵ ۲۵ دَده دَ روانيدلو په وقت قوّتناک
ويريږي
او له دهشتَ حيران کيږي
۲۶ ۲۶ هغه توره چه په ده ئي ولګوي
نه ټم کيږي
نه نيزه نه برچه نه تيره غشي
۲۷ ۲۷ دي اوسپنه لکه پروړه ګڼړي
او زيړ لکه وروست لرګي
۲۸ ۲۸ دَ ليندي غشي ئي تښولي نه شي
دَ مچوغني کاڼي له ده نه لکه
خس راجاروزي
۲۹ ۲۹ ګرزونه لکه خس ګڼړي

او د نيزې په شڼهار پوري خاندي
۳۰ ۳۰ تر ده لاندي تيره کودري دي
هغه ځير په خټو کښ خوروي
۳۱ ۳۱ دي ژوري دَ کټويِ په شان
ايشوي
او قهرِ درياب داسي کړي لکه کټويِ
دَ عطار
۳۲ ۳۲ دي په وروستو خپل لاري
روښانه کوي
نو به موجونه سپين ږيري وګڼلي
شي
۳۳ ۳۳ د ده مثال په زمکه کښ نشته
چه بي ويري جوړ شوي دَي
۳۴ ۳۴ په هري لوړي ځار کوي
دي په ټولو کبرجنو بادشاه دَي *

دوڅلويښتم باب

۱ ۱ نو خداوند ته ايوب ځواب ورکړ
و ئي ويل

۲ ۲ زه پوهيږم چه ته دَ هر څيز
توان لري
او هيڅ اراده ستا نه رده کيږي
۳ ۳ نو هغه څوک دَي چه په نادانئِ
سره صلح پټوي
له دي سببَ ما په هغه خبره
وکړه چه نه پرِ پوهيدم
په عجائبو چه را نه پاس دِي او
نه ئي پيژنم
۴ ۴ اوس واوره او زه به خبره وکړم
زه به له تا نه سوال وکړم او
ته ئي را وښيه
۵ ۵ ما دَ غوږونو په آوريدلو
له تا نه اوريدلي وه
او اوس ځما ستركي دِ
وينيي
۶ ۶ دي دَپارَ م ځان پريښود
او په خاورو او په ايرو کښ
پښيماني کوم

۷ ۷ او پس له هغه چه خداوند له ايوب سره په دي کلام
خبري وکړي داسي وشول چه خداوند اليفاز تيماني ته وويل
چه ځما غضب په تا او ستا په دواړو يارانو کړم شه ځکه
چه تاسي ځما په باب داسي نيک نه وويل لکه ځما بنده ايوب
۸ ۸ اوس دَ خپلو ځانو دَپارَ اوه غوايان او اوه مږونه واخلِئ او ځما
بنده ايوب ته ورشئِ او سيزونکي قربانئِ دَ خپلو ځانو دَپارَ

وخيژوئ او څما بنده ايوّب به ستاسي دپارَ دُعا وکړي ځکه چه
زه به دده مخ پورته کړم هسي نه چه زه له تاسي سره ستاسي
دَ احمقي په موافق کار وکړم ځکه چه تاسي څما په باب داسي نيک
۹ نه وويل. لکه څما بنده ايوّب ۹ نو اليفاز تيماني او بلدد شوحي او
صوفر نعماتي لاړل او داسي ئي وکړل لکه چه خداوند ورته وويل
۱۰ او خداوند دَ ايوّب مخ پورته کړ ۱۰ او خداوند گرفتاري دَ ايوّب
وگرزوله هرکله چه دَده دَ خپلو يارانو دپارَ دُعا وکړه او خداوند
۱۱ په هرڅه دَ ايوّب چه دَده وُو دوه گون زيات کړل ۱۱ نو ټول وروڼهٔ
او خويندي دَده او ټول وراندني اشنايان ورته راغلل او له ده
سره ئي دده په کور کښي ډوډئ وخوړه او په ده ئي ارمان وکړ او
ده ته ئي تسلي ورکړه له هغي ټولي بدي نه چه خداوند په ده راکاږلي
وُو او له هغوي نه ئي هر يوه ته ئي يو قسيط او هر يوه ته يوه
۱۲ گوته دَ سرو زرو ۱۲ او خداوند دَ ايوّب آخر ته له اوّل نه
زيات برکت ورکړ او دَده څورلس زره گډي او شپږ زره اوښان
۱۳ او زر جوړي غوايان او زر خري لرلي ۱۳ او اوه زامن او دري لوڼي
۱۴ ئي لرل ۱۴ او دَ اولي نوم ئي يميمه او دَ دويمي نوم ئي قصيعه
۱۵ او دَ دريمي نوم ئي قرن هفوک کيښود ۱۵ او په ټوله زمکه کښي
دَ ايوّب دَ لوڼو په شان ښايسته ښځي موندلي نه شوي او
دَ دوي پلار دَدوي دَ ورونړو په منځ کښي دوي ته ميراث ورکړ
۱۶ ۱۶ او ايوّب پس له دي نه يو سل څلويښت کاله ژوندي وه او
زامن او زامن دَ ځامنو ئي تر څلورو پيړو پوري وليدل ۱۷ او
ايوّب زوړ له ورځو موړ مړ شه *